

Sandra Brown

**FRANCUSKA
SUIVA**

Uredio

Leonardo Marušić

Prevela s engleskog

Vesna Valenčić

Lektorirala i korigirala

Branka Perković-Jardas

Nakladnik

LEO-COMMERCE d.o.o., Rijeka - Zagreb

Tel. 051/625-476

01/615-0320

Za nakladnika

Leonardo Marušić

Priprema za tisak

LEO-COMMERCE, Rijeka

Tisak

TISKARA ZELINA d.d. Sv. Ivan Zelina

CIP - Katalogizacija u publikaciji

Sveučilišna knjižnica Rijeka

UDK 821,111(73)-31 = 163.42

BROWN, Sandra

Francuskasvila/Sandra Brown; <prevela

Vesna Valenčić>. - Rijeka: Leo- commerce, 2003.- (BibliotekaLeo)

Prijevod djela: French silk.

ISBN 953-218-053-2

ISBN 953-218-053-2

Zahvale

Tijekom pisanja *Francuske svile* zamolila sam za pomoć nekoliko ljudi, a oni su mi spremno i velikodušno pružili svoje vrijeme, znanje i iskustvo. Od srca zahvaljujem gospodinu Johnu DeMersu iz hotela Fairmont, New Orleans, i gospodinu Jerryju Jensenu iz hotela Ponchar-train, New Orleans. Bilo bi nemoguće napisati ovu priču bez pomoći Ureda javnog tužitelja okruga New Orleans. Zahvaljujem gospodinu Harryju Connicku jer mi je učinio dostupnim svoje osoblje, osobito pomoćnika okružnog javnog tužitelja Timothyja McElroya, šefa istražiteljskog odjela.

Posebna hvala Metsy Hingle, koja zasigurno poznaje sve u gradu i koja mi je otvorila vrata što bi inače ostala zatvorena. Srdačno zahvaljujem Jean Wilson i Jeanne Wilson, najboljim vodičima i vozačima koje je moguće naći, koje su me na vrijeme dovele onamo gdje sam morala biti i opskrbile me obiljem »unutarnjih« informacija. Zahvalna sam Mary Adams jer mi je omogućila da zavirim u područje u kojem nemam ranijih iskustava.

Mojoj prijateljici i pomoćnici, Becky Higgins, koja me je podnosila i svesrdno mi pomagala.

Zahvalna sam čarobnom gradu New Orleansu, mističnom, magičnom, predivnom mjestu koje i dalje intrigira i nadahnjuje.

SANDRA BROWN

Prolog

Šojka je doletjela i spustila se na nožni palac nagog kerubina. Previše sujeta da bi se u fontani bezbrižno brčkala poput običnog vrapca, popila je gutljaj vode, a zatim odletjela iz dvorišta. Činilo se da prezire spokoj unutar starih zidova od cigle pokrivanih procvjetalim biljkama penjačicama. Bumbari su marljivo zujali među cvjetovima pastelnih boja. S visećih košara paprati još uvijek se cijedila voda od ranog jutarnjeg pljuska. Na voštanim listovima filodendrona i grmovima kamelija kišne su kapi blistale na jarkom suncu.

- Tada je Rapunzel spustila kaskadu svoje ljupke, zlatne kose, a princ se uhvatio za teške uvojke i popeo uz kameni zid tornja.

Claire Laurent, koja je pozorno slušala, skeptično je pogledala majku. - Zar to ne bi boljelo, mama?

- Ne u bajkama, dušo.

- Voljela bih imati dugu, zlatnu kosu. - Djevojčica je čeznutljivo uzdahnula.

Mary Catherine je pomilovala bujne crvenosmeđe uvojke svoje petogodišnje kćeri. - Ljepota tvoje kose ne može se riječima opisati.

Spokoj dvorišta naglo je poremećen kad je teta Laurel izjurila kroz vrata. - Mary Catherine, opet su došli! Ovoga puta imaju papir koji kaže da mogu odvesti Claire.

Mary Catherine je tupo zurila u tetu. - Tko je došao?

Claire je znala. Čak i ako njezina majka nije, Claire se sjećala muškarca u tamnom odijelu koji je mirisao na pepermint i masnu kremu za kosu. Dvaput je dolazio u kuću i kontaminirao salon tete Laurel svojim neugodnim mirisima. S njim je uvijek dolazila žena koja je nosila veliku kožnatu torbu. Razgovarali su s tetom Laurel i Mary Catherine o njoj kao da je ona gluha ili uopće nije ondje.

Claire nije razumjela sve riječi, ali je shvatila bit njihovih razgovora. Kad bi otišli, teta Laurel je uvijek bila uzrujana, a njezina majka užasno patila. Nakon njihova posljednjeg posjeta tri je dana ostala u krevetu, plačući bez prestanka. To je bio jedan od njezinih najgorih napadaja i još je više uzrujao tetu Laurel.

Claire se sakrila iza stolice od kovanog željeza na kojoj je njezina majka sjedila, nastojeći postati što manja i nevidljiva. Strah ju je stezao u grlu, a srce joj je snažno lupalo u prsima.

- O, Bože. O, Bože. - Brada tete Laurel je podrhtavala. Gnječila je rupčić što ga je držala u bucmastim prstima. - Ne znam što mi je činiti. Mary Catherine, što mogu učiniti? Kažu da je mogu odvesti.

Prvi se pojavio muškarac. Pogled njegovih prodornih očiju autoritativno je preletio dvorištem; držao se snishodljivo kao i šojka. Na koncu se njegov pogled zaustavio na ljupkoj mladoj ženi koja je sjedila poput živog portreta ispred slikovite pozadine.

- Dobro jutro, gospođice Laurent.

Claire je iz svojeg skrovišta iza majke vidjela kako se čovjek smiješi. Nije joj se sviđao njegov osmijeh. Bio je jednako neiskren kao i napadno cerenje na masci u doba karnevala. Čak se i vani osjećao odvratno sladunjav miris pomade za kosu i bombona.

Užasnule su je riječi tete Laurel. Kamo će je odvesti? Ne može nikamo poći bez mame. Ako je odvedu, tko će paziti na mamu? Tko će je tapšati po ramenu i tiho joj pjevati kad se rastuži? Tko će poći za njom kad se tijekom jednog od svojih napadaja iskrađe iz kuće?

- Više nemate izbora kad je riječ o skrbništvu nad svojom kćeri - neugledna žena u ružnoj sivoj haljini rekla je Mary Catherine. Govorila je grubo, a kožnata joj je torba očito bila teška. - Ovo nije dobro okruženje za vaše dijete. Želite ono što je najbolje za nju, zar ne?

- Mary Catherine je drhtavo prinijela svoju nježnu ruku do prsa i počela prebirati po nisci bisera što je počivala uz ovratnik od čipke. - Ja ne razumijem te stvari. Sve je tako... zbunjujuće.

Muškarac i žena su se pogledali. Čovjek je rekao: - Budite mirni, gospođice Laurent. Vaša će djevojčica biti dobro zbrinuta. - Kratko je kimnuo ženi. Zaobišla je stolicu i uhvatila Claire za ruku.

- Ne! - Claire je istrgnula ruku iz ženina vrućeg, vlažnog stiska i odmaknula se unatrag. - Ne želim poći s vama. Želim ostati s mamom.

- Ma hajde, Claire - žena joj je tepala kroz neiskren osmijeh. - Odvest ćemo te u kuću gdje ima mnogo djece s kojom se možeš igrati. Sviđat će ti se. Obećavam.

Claire joj nije vjerovala. Imala je šiljast nos i opake oči štakora koji brzaju kroz smeće u uličicama Quartera. Nije bila lijepa, mekana niti je ugodno mirisala i, premda je pokušavala ljubazno govoriti, njezin glas nije posjedovao melodioznost maminoga.

- Neću poći - Claire je ustvrdila tvrdoglavošću petogodišnjeg djeteta. - Nikamo ne idem bez moje mame.

- Bojim se da moraš.

Žena je opet posegnula za Claire. Ovog ju je puta čvrsto držala premda se Claire otimala. - Ne! Ne! - Ženini su joj se nokti zabili u ruku i probili joj kožu. - Pusti me! Ostat ću s mamom i tetom Laurel.

Vrišteći se izvijala, udarala nogama, mahala rukama i ukopala pete svojih cipelica od crne kože u pukotine između ciglenih ploča, te je činila sve čega se mogla sjetiti ne bi li se oslobodila ženina stiska, ali sve joj je bilo uzalud.

Teta Laurel se pribrala i počela grditi čovjeka jer odvaja dijete od majke. - Mary Catherine pati od napadaja melankolije, ali tko ne pati? Ona samo malo dublje osjeća. Ona je divna majka. Claire je obožava. Uvjeravam vas, posve je bezopasna.

Ne obazirući se na usrdne molbe tete Laurel, žena je odvušla Claire u kuhinju. Dijete se okrenulo natrag i vidjelo majku kako sjedi na stolici, kao naslikana na blagaj sunčevoj svjetlosti. - Mama! - krikнула je. - Mama, nemoj im dopustiti da me odvedu.

- Prestani se derati! - Žena je tako snažno protresla Claire da se ugrizla za jezik i još jače krikнула, od bola.

Djetetov je krik trgnuo Mary Catherine iz omamljenosti, te je odjednom shvatila da je Claire u opasnosti. Tako se naglo podigla da je teška stolica od kovanog željeza pala unatrag i razbila dvije ploče od cigle. Potrčala je prema vratima i gotovo stigla onamo, ali ju je muškarac uhvatio za rame.

- Ovoga puta ništa ne možete učiniti da biste nas spriječili, gospođice Laurent. Imamo ovlasti da odvedemo vašu kćer odavde.

- Prije ću vas ubiti. - Mary Catherine je zgrabila vazu sa stola i zamahnula prema njegovoj glavi.

Uz odvratni je zvuk kristal udario po ljudskom mesu. Udarac je ostavio otvorenu ranu dugu oko sedam centimetara na sljepoočnici socijalnog radnika. Kad je Mary Catherine ispustila vazu, razmrskala se na tlu. Voda je natopila prednji dio čovjekova tamnog odijela. Ruže su se rasule oko njihovih nogu.

Zaurlao je od gnjeva i bola. - Posve bezopasna, kak da ne! - viknuo je u lice teti Laurel. Ona je jurmala naprijed kako bi obuzdala Mary Catherine.

Claireina su se usta ispunila krvlju od rasječenog jezika, ali se nastavila otimati ženi koja ju je vukla kroz kuću. Muškarac je žurio za njima, rupčićem pokušavajući zaustaviti krv što mu je tekla iz sljepoočnice. Žestoko je psovao.

Claire je gledala majku sve dok je mogla. Lice Mary Catherine iskrivilo se od muke dok se pokušavala istrgnuti iz stiska tete Laurel. Ruke je molećivo ispružila prema kćeri.

- Claire. Claire. Djevojčice moja.

- *Mama! Mama! Mama!...*

Claire naglo sjedne u svojem širokom krevetu. Prsa su joj se uzbuđeno dizala i spuštala, te nije mogla doći do daha. Usta su joj bila suha, grlo ranjavo od bešumnog vriskanja u snu. Spavačica joj se zaljepila za vlažnu kožu.

Odbaci pokrivače, privuče koljena do prsa i osloni čelo na njih. Nije podigla glavu sve dok nije nestao i posljednji trag noćne more, a demoni sjećanja utonuli natrag u svoje brloge u njezinoj podsvijesti.

Ustane iz kreveta i pođe hodnikom do majčine sobe. Mary Catherine je spokojno spavala. Claire osjeti olakšanje, pođe u kupaonicu popiti malo vode i zatim se vrati u svoju spavaću sobu. Preodjene se u čistu spavačicu i poravna pokrivače, a tada se vrati

u krevet. Znala je da će potrajati neko vrijeme dok opet ne usne.

U posljednje su je vrijeme mučili ružni snovi koji su je prisiljavali na ponovno proživljavanje najgorih trenutaka mučnog djetinjstva. Nije se pitala odakle proizlaze takvi snovi. Znala je njihov izvor. Ista opaka nazočnost koja trenutno ugrožava mir i sigurnost što ih je tako mukotrpno stekla.

Mislila je da su bolne uspomene iz prošlosti tako duboko zakopane da nikad neće izbiti na površinu. No oživljava ih zlonamjieran uljez. On je prijatelj za one koje voli. Uništava joj život.

Ukoliko ne poduzme drastične mjere kako bi promijenila tijek događaja, on će uništiti budućnost što ju je isplanirala.

1. poglavlje

Svećenik Jackson Wilde bio je pogođen u glavu, srce i testise. Cassidy je odmah zaključio da je to važan pokazatelj.

- Vraški ružno.

Medicinska je istražiteljica to veoma blago rekla, pomisli Cassidy. Pretpostavljao je da je umorstvo počinjeno revolverom kalibra .38, sa skraćenom cijevi, iz neposredne blizine. Počinitelj je doista želio raznijeti žrtvu. Uzglavlje kreveta i plahte bile su poprske komadićima tkiva. Madrac se natopio krvlju što se nakupila ispod tijela koje, osim rana od metaka, nije ni na koji drugi način bilo osakaćeno. Premda je sve to bilo odvratno, Cassidy je vidio i mnogo gore prizore.

Ono što ovo mjesto zločina čini posebno problematičnim je identitet žrtve. Cassidy je zapanjujuću vijest čuo preko radija u svojem automobilu dok se probijao kroz jutarnju prometnu gužvu. Odmah je izveo nepropisni okret, premda bez ovlaštenja nije imao što tražiti na mjestu događaja. Prepoznao ga je policajac koji je trakama zapriječio pristup hotelu Fairmont i automatski zaključio da je stigao službeno iz Ureda javnoga tužitelja New Orleansa. U apartmanu San Louis na sedmom katu, prepunom istražitelja koji će zacijelo uništiti dokaze u svojoj silnoj želji da ih prikupe, nitko se nije pitao što on radi ondje.

Cassidy priđe medicinskoj istražiteljici. - Što misliš, Elvie?

Dr. Elvira Dupuis bila je krupna, sive kose i muškobanjasta. Njezin seksualni život stalno je izazivao tračeve, ali nitko od onih koji su ih prenosili nije govorio iz prve ruke. Malo ima ljudi kojima se Elvie sviđa, a većina je prezire. Nitko, međutim, ne osporava njezinu stručnost.

Cassidy ju je volio imati na mjestu za svjedoke, *ako* je svjedočila u korist tužitelja. Mogao je računati na to da će njezini odgovori biti izravni i jasni. Kad je polagala prisegu na Bibliju, izgledala je iskreno. Uvijek je ostavljala snažan dojam na porotnike.

Prije nego je odgovorila na njegovo pitanje, patologinja je gurnula naočale na vrh nosa. - Moja početna pretpostavka je da ga je ubio pucanj u glavu. Metak je uništio veći dio sive tvari. Rana na prsima previše je desno da bi metak stigao do srca, premda to ne mogu isključiti kao smrtonosni hitac prije nego ga otvorim. Hitac u jaja ga vjerojatno ne bi ubio, barem ne odmah. - Pogledala je pomoćnika javnog tužitelja i vragolasto se

nasmiješila. - No vraški je sigurno da bi uništio njegov ljubavni život.

Cassidy je suosjećajno iskrivio lice. - Pitam se koji je hitac prvi ispaljen.

- Ne bih znala reći.

- Ja bih rekao da je prvi metak bio onaj u glavu.

- Zašto?

- Rana na prsima, ako ga nije ubila, bila bi ga učinila nepokretnim.

- Pluća bi mu se napunila tekućinom. I?

- I da je meni netko pucao u prepone, pokušao bih refleksno zaštititi to područje.

- Umirao bi s jajima u smrtonosnom stisku?

- Tako nekako.

Odmahnula je glavom. - Wilde je ruke držao uz tijelo. Nema nikakvih znakova borbe ili bilo kakvog suprotstavljanja. Rekla bih da se osjećao savršeno sigurnim uz osobu koja ga je sredila. Možda je čak spavao. Nije shvatio što ga čeka.

- Žrtve to rijetko shvate - promrmlja Cassidy. - Što misliš, kad se to dogodilo?

Podigla je desnu ruku trupla i zavrtjela je, testirajući ukočenost. - Ponoć. Možda malo ranije. - Spustivši ruku natrag na plahu, ona upita: - Mogu li ga sada uzeti?

Cassidy još jednom pogleda tijelo. - Samo izvoli.

- Pobrinut ću se da dobiješ kopiju obdukcijskog izvještaja čim završim. Nemoj zvati i gnjaviti me prije nego završim jer će samo duže trajati.

Dr. Dupuis je pretpostavila da će on biti tužitelj u slučaju. U tom trenutku nije objasnio svoje sudjelovanje. To je bilo samo pitanje vremena. Dobit će taj slučaj.

Pomaknuvši se u stranu da bi forenzičarima dao mjesta za manevriranje, Cassidy je obavio vizualnu istragu hotelske sobe. Stvari na noćnom ormariću već su obrađene za otiske prstiju. Svuda se vidio fini crni sloj. Razne stvari oprezno su stavljali u zasebne plastične vrećice i obilježavali ih. Pljačka se mogla isključiti kao motiv. Među stvarima na noćnom ormariću nalazio se ručni sat Rolex. Policijski je fotograf snimao. Drugi je policajac imao kirurške rukavice na rukama i koljenima, te je po sagu tražio vlakna.

- Je li već odobren pristup nekomu iz tiska?

- Nije - odgovori policajac na koljenima.

- Držite ih podalje što je moguće duže, a važne podatke zadržite za sebe. Naš će ured kasnije tijekom dana pripremiti izjavu za tisak, kad budemo znali sve činjenice.

Policajac je kimnuo.

Ostavivši policajce da obavljaju svoj posao, Cassidy je pošao u salon apartmana. Neprozirne draperije bile su navučene preko dvaju prozora, te je soba djelovala mračno i turbno unatoč pastelnim i bijelim bojama. Sklupčana u kutu kauča presvučenog baršunom boje bre- skve, bila je mlada žena sagnute glave, lica pokrivena šakama. Nekontrolirano je jecala. Neki je mladi čovjek sjedio kraj nje. Doimao se nervoznim, čak uplašenim, dok ju je uzalud pokušavao utješiti.

Ispitivao ih je detektiv iz Odjela za umorstva policije New Orleansa. Howard Glenn je ondje radio više od dvadeset godina, premda je prilično neugodan i kolege ga naročito

ne vole. Svojim izgledom nije privlačio ljude niti je stvarao prijateljstva. Bio je prljav i neuredan, neprestano je pušio cigarete Camel bez filtera i općenito je izgledao kao lik iz filmova *noire* četrdesetih godina. No cijela ga policijska zajednica veoma cijeni zbog uporne metode istraživanja.

Dok mu je prilazio, Glenn podigne glavu i reče: - Hej, Cassidy. Brzo si stigao ova-mo. Crowder te poslao?

Anthony Crowder bio je javni tužitelj okruga Orleans, Cassidyjev šef. Cassidy se nije obazirao na pitanje, već je glavom pokazao prema paru na kauču. - Tko su oni?

- Zar ti ne gledaš televiziju?

- Ne religiozne programe. Nikad nisam gledao njegovu emisiju.

Glenn okrene glavu i reče krajičkom usana, da ga samo Cassidy može čuti: - Baš šteta. Otkazali su je.

Cassidy pogleda preko ramena prema spavaćoj sobi gdje je Elvie Dupuis nadzirala prebacivanje vreće s tijelom na nosila. - Vraški točno.

- Ovo je propovjednikova žena, Ariel Wilde - reče mu Glenn. - I njegov sin, Joshua.

Mladić podigne glavu i pogleda Cassidyja. Cassidy mu pruži desnu ruku. - Pomoćnik okružnog javnog tužitelja Cassidy.

Joshua Wilde se rukovao s njim. Imao je čvrst stisak, ali su mu ruke bile mekane, glatke i dobro njegovane, ne poput ruku radnika. Duga pepeljastosmeđa kosa, valovita iznad čela, uokvirivala je lice s izražajnim smeđim očima. Dobro je izgledao, možda bi se čak moglo reći da je zgodan. Da se rodio stoljeće ili dva ranije na drugom kontinentu, posjećivao bi otmjene salone i pokušavao pisati romantičnu poeziju. Cassidy je sumnjao da je ikad bacio lopticu za bejzbol, kampirao u prirodi ili igrao nogomet s momcima.

Glas mu je bio južnjački i kultiviran. - Nađite čudovište koje je to učinilo mojem ocu, gospodine Cassidy.

- To i kanim.

- I dovedite ga pred lice pravde.

- *Njega?* Jeste li sigurni da je muškarac ubio vašeg oca, gospodine Wilde?

Joshua Wilde se zbunio. - Ni slučajno. Samo sam mislio... Upotrijebio sam muški rod u generičkom smislu.

- Znači da je to mogla učiniti i žena.

Udovica do toga trenutka nije obraćala pozornost na tužitelja, već je i dalje plakala u papirnate rupčice. Ariel Wilde je odjednom zbacila svoju svijetlu, ravnu kosu preko ramena i fiksirala Cassidyja divljim, fanatičnim pogledom. Lice joj je bilo blijedo poput gipsane lampe na stoliću uza zid, ali je imala prelijepu plave oči naglašene neobično dugim trepavicama i sjajem suza.

- Zar tako rješavate slučajeve umorstva, gospodine... kako ste ono rekli?

- Cassidy.

- Zar slučajeve rješavate igrama riječima?

- Katkada, da.

- Niste nimalo bolji od ovog detektiva. - Prezirno je frknula prema Howardu Glennu.
- Umjesto da pođe tražiti ubojicu, ispitivao je Josha i mene.

Cassidy je s Glennom razmijenio značajan pogled. Detektiv je slegnuo ramenima, prešutno dopuštajući Cassidyju da se umiješa. - Prije nego pođemo tražiti ubojicu, gospođo Wilde - objasni - moramo točno znati što se dogodilo vašemu mužu.

Pokazala je prema krvlju natopljenom krevetu u susjednoj sobi i kriknula: - Nije li očito što se dogodilo?

- Ne uvijek.

- Pa, mi ne znamo što se dogodilo - teatralno zacvili prije nego je bezbojne usne opet pokрила rupčićem. - Da smo znali da će ga netko ubiti, zar mislite da bismo ga sinoć ostavili samog u apartmanu?

- Vas dvoje ste velečasnog Wildea sinoć ostavili samoga? Gdje ste bili? - Cassidy sjedne na rub dvosjeda kraj kauča. Pozorno pogleda ženu i njezina posinka. Oboje su bili kasnih dvadesetih godina.

- Bili smo u mojem apartmanu. Probali smo - odgovori Josh.

- Probali?

- Gospođa Wilde pjeva na svim njihovim obredima i u televizijskom programu - reče Glenn. Gospodin Wilde mlađi svira klavir.

Jackson Wilde je svoje propovjedništvo mudro zadržao u obiteljskom krugu, pomisli Cassidy. Već je imao negativan stav prema televizijskim propovjednicima, a zasad nije vidio ništa što bi promijenilo njegovo mišljenje o stereotipu. - Gdje je vaš apartman, gospodine Wilde? - upita.

- Malo dalje niz hodnik. Tata je rezervirao sve sobe na ovom katu.

- Zašto?

- To je uobičajeno. Jamči našu privatnost. Tatini sljedbenici često poduzimaju sve što je u njihovoj moći da bi mu se približili. Volio je ljude, ali trebalo mu je odmora i privatnosti između propovijedi. On i Ariel boravili su u ovom apartmanu. Ja sam uzeo drugi po veličini kako bi se unutra mogao staviti glasovir.

Cassidy se okrene ženi koja je nedavno postala udovica. - Ovaj apartman ima dvije spavaće sobe. Zašto niste spavali s mužem?

Gospođa je Wilde reagirala prezirnim otpuhivanjem kroz nos. - On me je to već pitao - reče i detektivu Glen- nu dobaci još jedan mrk pogled. - Sinoć sam se kasno vratila i nisam željela ometati Jacksonov odmor. Bio je iscrpljen pa sam spavala u drugoj sobi.

- U koje ste se vrijeme vratili?

- Nisam opazila.

Cassidy upitno pogleda Josha. - Jeste li vi opazili u koje je vrijeme otišla iz vaše sobe?

- Bojim se da nisam. Kasno.

- Iza ponoći?

- Mnogo kasnije.

Cassidy je to zasad ostavio na miru. - Jeste li razgovarali s mužem kad ste stigli ovamo, gospodo Wilde?

- Ne.

- Ušli k njemu i poljubili ga za laku noć?

- Ne. Ušla sam kroz vrata što vode izravno iz hodnika u moju spavaću sobu. Trebala sam pogledati kako je - plačljivo reče. - Ali mislila sam da spokojno spava.

Cassidy pogleda Glenna i strogim ga izrazom upozori da se suzdrži od komentara. Stoga detektiv reče: - Nažalost, gospođa Wilde je tek jutros pronašla muževljevo tijelo.

- Kad nije reagirao na buđenje - slomljenim glasom reče žena. Posve zgnječanim papirnatim rupčićem dotaknula je nos. - Kad pomislim da je bio ondje unutra... cijelo vrijeme mrtav... dok sam ja spavala u susjednoj sobi.

Zanjihala se i oslonila na posinka. Obujmio joj je rukom ramena i tiho joj nešto govorio.

- Mislim da je to zasad sve. - Cassidy ustane.

Glenn ga je slijedio do vrata. - Zaudara poput jučerašnjih ribljih glava, zar ne?

- O, ne znam - reče Cassidy. - Gotovo je previše glupo da bi bila laž.

Glenn je otpuhnuo kroz nos i potražio novu cigaretu u zgužvanom paketiću što ga je izvadio iz džepa na košulji. - Zajebavaš me, je li? Jasno je k'o dan. Uspalili su se jedno za drugim i maknuli propovjednika s puta.

- Moguće - neodređeno će Cassidy. - A možda i nije tako.

Glenn ga je oštro promatrao dok je pripaljivao cigaretu. - Pametan momak poput tebe nije nasjeo na one zgodne plave oči, je li, Cassidy? I ono plakanje? Dovraga, prije nego si stigao onamo, zajedno su glasno molili. - Duboko je povukao dim. - Valjda ne vjeruješ da govore istinu?

- Jasno da im vjerujem. - Dok je izlazio, Cassidy se osvrne preko ramena i doda: - Onoliko koliko mogu pisati kroz uragan.

Sam se spustio dizalom, a kad su se vrata otvorila, našao se usred pandemonija. Predvorje hotela Fairmont dugačko je poput gradskog bloka. U normalnim okolnostima to je uzor rafiniranosti i luksuza, mat crnih zidova, namještaja presvučenog crvenim baršunom i ukrasima od zlatnih listića, grandiozna stara dama. No jutros je bilo krca-to frustriranih, gnjevnih ljudi. Policajci su pokušavali ignorirati agresivne medijske izvjestitelje koji su jurili za činjenicama povezanim s tim zapanjujućim umorstvom Jacksona Wildea. Hotelski gosti, koje je policija ranije okupila i ispitivala u plesnoj dvorani, sad su polako odlazili; no činilo se da ne žele otići prije nego izraze svoj gnjev. Hotelsko su osoblje također ispitivali, a oni su istodobno nastojali umiriti svoje nezadovoljne goste.

Cassidy se progurao kroz bučno mnoštvo. Čuo je kako jedna žena s naglaskom srednjeg zapada govori da se u hotelu nalazi psihopat, te da će ih sve zaklati dok spavaju.

Neki je muškarac na sav glas vikao da će »oni« čuti za ovo, premda nije bilo jasno tko su »oni«.

Sljedbenici velečasnog Jacksona Wildea, nakon što su čuli za smrt svojeg vođe, pridonijeli su zbrci time što su se okupili u predvorju i pretvorili ga u privremeno svetište. Plakali su usrdno i glasno, održavali spontane molitvene sastanke, pjevali crkvene pjesme i zazivali gnjev Svevišnjeg na onoga koji je ubio televizijskog evangelika.

Dok se probijao prema izlazu na Sveučilišnu ulicu, Cassidy je pokušavao izbjeći lokalne medije, ali uzalud. Izvjestitelji su ga opkolili.

- Gospodine Cassidy, jeste li vidjeli...

- Ništa.

- Gospodine Cassidy, je li bio...

- Bez komentara.

- Gospodine Cassidy...

- Kasnije.

Progurao se između njih, izbjegavajući kamere, gurajući ispružene mikrofone i mrdro odbijajući bilo što reći dok ga okružni javni tužitelj Crowder ne imenuje tužiteljem u slučaju Wildeova umorstva.

Pod pretpostavkom da će Crowder to učiniti.

Ne, nema mjesta pretpostavkama. On to mora učiniti.

Cassidy je tako silno želio ovaj slučaj da je to mogao okusiti. Štoviše, *trebao* ga je.

Yasmine je izišla kroz automatska vrata Međunarodnog aerodroma New Orleans. Nosač je za njom nosio dva kovčega, a doimao se patuljastim uz njezinu visinu i omaljeno pogledavao njezine noge ispod kratke kožnate suknje.

Na zvuk automobilske trube Yasmine opazi Clairein automobil parkiran uz pločnik, kako je bilo dogovoreno. Claire je otključala prtljažnik, kovčezi su spremljeni, nosač je dobio napojnicu, a Yasmine se spustila na mjesto suvozača i u vozilo unijela miris parfema od gardenija.

- Dobro jutro - reče Claire. - Kako je prošao let?

- Možeš li vjerovati ono o Jacksonu Wildeu?

Claire Laurent pogleda preko lijevog ramena, a zatim se smjelo ubaci u prometnu gužvu izazvanu autobusima, taksijima i kombijima koji su ukrcavali i iskrcavali putnike. - Što je ovoga puta učinio?

- Nisi čula? - zapanjeno će Yasmine. - Isuse, Claire, što si jutros radila?

- Pregledavala sam fakture i... Zašto?

- Nisi gledala vijesti na televiziji? Slušala radio? - Yasmine opazi da u automobilu svira kasetu.

- Namjerno sam cijeli tjedan izbjegavala emisije vijesti. Nisam željela da mama čuje kako nas Jackson Wilde napada dok je u gradu. Usput rečeno, primili smo još jedan poziv za debatu s njim, ali sam odbila.

Yasmine je i dalje zabezeknuto zurila u svoju prijateljicu i poslovnu suradnicu. - Ti

doista ne znaš.

- Što? - upita Claire i nasmije se. - Zar je Francuska svila ponovno meta napada? Što je ovoga puta rekao, da ćemo vječno gorjeti u paklu? Da bih trebala promijeniti nastup ili? Da kvarim moral Amerike svojim pornografskim prikazivanjem ljudskog tijela?

Yasmine skine velike naočale za sunce što ih je nosila kad nije željela da je prepoznaju, te pogleda Claire tigra- stim očima koje se već cijelo desetljeće pojavljuju na naslovnica bezbrojnih modnih časopisa. - Velečasni Jackson Wilde više ništa neće govoriti o tebi, Claire. Neće pljuvati po Francuskoj svili ili po našem katalogu. Ništa više neće raditi, dušo - reče, vraćajući se crnačkom naglasku djetinjstva. - Čovjek je zauvijek ušutkan. Čovjek je mrtav.

- *Mrtav?* - Claire naglo zakoči, te polete naprijed.

- Ne može biti mrtviji, kako je moja mama običavala reći.

Claire je zurila u nju, blijeda lica od nevjerice, i ponovila: - *Mrtav?*

- Očito je održao jednu propovijed previše. Nekoga je tako razbjesnio da ga je ubio.

Claire nervozno ovlaži usne. - *Želiš reći da je umoren?*

Ljutiti je vozač iza njih zatrubio. Drugi je napravio opscenu kretnju dok ih je zaobilazio. Claire je maknula nogu s kočnice i vratila je na papučicu gasa. Automobil jurne naprijed.

- Što ti je? Mislila sam da ćeš zapljeskati. *Želiš li da ja vozim?*

- Ne. Ne, dobro mi je.

- Ne izgledaš dobro. Zapravo, izgledaš usrano.

- Imala sam napornu noć.

- *Mary Catherine?*

Claire odmahne glavom. - *Ružni snovi koji mi ne daju spavati.*

- *Snovi o čemu?*

- *Nije važno. Yasmine, jesi li sigurna za Jacksona Wildea?*

- Čula sam na aerodromu dok sam čekala prtljagu. Imali su upaljen televizor u prostoru Avisu. Ljudi su se okupili oko uređaja. Pitala sam nekoga što se događa, a očekivala sam nešto poput eksplozije *Challenger*a. Čovjek je rekao da su sinoć ustrijelili onog televizijskog propovjednika. Budući da ja imam *voodoo* lutku s likom određenog televizijskog propovjednika, prirodno je da sam se zainteresirala. Progurala sam se bliže televizoru i vlastitim ušima čula vijest.

- *Je li ubijen u Fairmontu?*

Yasmine je radoznalo pogleda. - *Odakle znaš?*

- Čula sam da je ondje odsjeo. Andre mi je rekao.

- Andre. Zaboravila sam na njega. Kladam se da jutros ima napadaj bjesnila. - Prije nego je Yasmine uspjela još nešto reći o njihovom zajedničkom prijatelju, Claire je postavila drugo pitanje.

- *Tko je našao tijelo?*

- *Njegova žena. Jutros ga je našla u krevetu s tri rupe od metka na tijelu.*

- Moj Bože. U koje ga je vrijeme našla?

- Vrijeme? Dovraga, ne znam. Nisu rekli. Kakve to veze ima? - Yasmine skine šal s glave i protrese svoje duge, guste kovrče po kojima je bila poznata. Iz prevelike ručne torbe izvadi nekoliko narukvica i navuče ih na vitke ruke. Zatim stavi goleme naušnice. Nakon tih nekoliko promjena počela se pojavljivati najuspješnija crnkinja model nakon Iman.

- Jesu li već nekoga uhitili?

- Ne. - Finim kistom Yasmine nanese koraljni sjaj za usne. Nakon što je na obraze stavila rumenilo, u malenom je zrcalu proučavala svoje prelijepo lice.

Prometna je špica prošla, ali na autocesti je promet i dalje bio gust, kao uvijek. Claire se provlačila između automobila lakoćom stečenom zahvaljujući iskustvu i poznavanju terena. Cijeli je život provela u New Orleansu. Budući da je Yasmine sada svoje vrijeme dijelila između New Orleansa i New Yorka, Claire je obično odlazila po nju na aerodrom.

- Je li ubojica ostavio tragove? Jesu li našli oružje?

Yasmine nestrpljivo vrati zrcalo na mjesto. - To je samo bila kratka vijest, znaš? Malo pojedinosti. Izvjestitelji su pokušavali dobiti izjavu od nekog tipa iz Ureda javnog tužitelja, ali on im ništa nije rekao. Kakav je ovo kviz?

- Ne mogu vjerovati da je mrtav. - Claire je oklijevala prije nego je izustila zadnju riječ, kao da se ne može natjerati da je izgovori. - Sinoć je propovijedao u Superdo- meu.

- U vijestima su pokazali scenu s te propovijedi. Bio je na ekranu, crvena lica, nakostriješene bijele kose, vrišteći o vatri i paklu. Pozivao je sve Amerikance neka padnu na koljena i mole za spasenje. - Yasmine skupi svoje tanke obrve. - Kako bi Bog mogao čuti molitve nekog drugog dok Wilde tako glasno viče? - Slegne ramenima. - Drago mi je da ga je netko napokon ušutkao. Sad smo ga se riješile.

Claire oštro pogleda Yasmine. - Ne bi to smjela govoriti.

- Zašto ne? Tako osjećam. Vraški je sigurno da neću briznuti u plač i pretvarati se da žalim zbog njegove smrti. - Prezirmo otpuhne kroz nos. - Onaj koji ga je sredio trebao bi dobiti odličje jer je zemlju oslobodio napasti.

Velečasni Jackson Wilde je svoj televizijski program iskoristio kao forum za svoj križarski rat protiv pornografije. To je pitanje pretvorio u svoju specijalnu misiju, zarekavši se da će Ameriku osloboditi opscenosti. Na vatrenim su propovijedima mahnitale tisuće njegovih sljedbenika. Slijedom toga, umjetnici, pisci i drugi koji se bave kreativnim aktivnostima doživljavali su pakosne i osobne napade, njihov se rad zabranjivao, a u nekim slučajevima i uništavao.

Mnogi su križarski rat televizijskog evangelika smatrali mnogo opasnijom prijetnjom od zabrane prodavanja pornografskih časopisa. Doživljavali su to kao ugrožavanje prava stečenih prema Prvom amandmanu. Legalne definicije po pitanju toga što je opsceno, a što nije nisu jasne, i budući da Vrhovni sud SAD-a nije uspio uspostaviti čvrste smjernice, Wildeovi protivnici bunili su se protiv toga da se njegov uskogrudni

stav uzima kao mjerilo prema kojem se odlučuje o materijalu.

Objavljen je rat. U gradovima i gradićima vodile su se bitke po kinima, knjižarama, knjižnicama i muzejima. Oni koji su se suprotstavljali velečasnom Wildeu svrstavani su u skupinu pod nazivom »nevjerni pogani«. Proglašavalo ih se suvremenim hereticima, vješticama i anatemom za svakog istinskog vjernika.

Budući da je katalog za rublje Francuske svile dospio pod cenzuru Jacksona Wildea, Claire se, kao njegova kreatorica, našla pod neželjenim reflektorima. Mjesecima se nabacivao blatom na katalog, svrstavajući ga među tvrde pornografske časopise. Yasmine se složila s Claire da bi trebale ignorirati Wildea i njegove smiješne optužbe umjesto da pokušavaju braniti nešto za što smatraju da uopće ne treba braniti.

No Wilde se nije dao tek tako ignorirati. Kad njegove propovijedi nisu uspjele isprovocirati reakciju kakvu je želio, televizijsku debatu, iskoristio je svoju propovjedaonicu za osobni napad na Yasmine i Claire, te ih proglasio pohotnim, bludnim, suvremenim Jezebelama. Njegove propovijedi protiv njih postale su još žešće kad je prije tjedan dana svoj križarski pohod doveo u New Orleans, dom Francuske svile. Yasmine je bila u New Yorku i rješavala druge poslovne probleme, a Claire je morala otrpjeti žestinu Wildeovih pakosnih uvreda.

Zato je Yasmine zbunila Claireina reakcija na vijest o njegovoj smrti. Francuska svila je Claireina zamisao. Ona je to stvorila. Zahvaljujući njezinoj poslovnoj pronicavosti, bogatoj mašti i instinktu za ono što žene Amerike žele, posao kataloškog naručivanja artikala postao je nevjerovatno uspješan. Za Yasmine je to značilo produženje karijere u opadanju. To je bio njezin spas, premda čak ni Claire nije znala do koje mjere.

Sad je gad koji je prijetio da će sve to okončati mrtav. Prema njezinu mišljenju, to je razlog za slavlje.

No Claire je to drukčije doživljavala. - Budući da nas je Wilde proglasio svojim neprijateljima, i s obzirom na činjenicu da je umoren, mislim da nas nitko ne bi smio čuti kako se radujemo njegovoj smrti.

- Optuživali su me za mnogo toga, Claire, ali nikad za dvoiličnost. Ne govorim u r-kavicama. Kažem ono što osjećam. Ti si odgojena u otmjenom okruženju, a ja sam se zubima i noktima borila da preživim u Harlemu. Ja dolazim poput uragana, a ti jedva pomakneš zrak dok se krećeš. Imam usta velika poput Lincolnova tunela. Tvojim bi se glasom mogao rastopiti maslac.

-No čak i tvoje strpljenje ima granica, Claire Louise Laurent. Taj te propovjednik progonio gotovo godinu dana, otkako je prvi put rastrgao katalog Francuske svile za svojom pozlaćenom propovjedaonicom. To je bilo kao da ti netko javno istuče dijete jer je bilo zločesto.

- Izdržala si njegovu uskogrudnu cenzuru ponosno i dostojanstveno, na čast svojem južnjačkom odgoju, ali sada, iskreno rečeno, nije li ti duboko u duši drago da je pobožni kujin sin mrtav?

Claire je tupo zurila preda se. - Da - reče tiho i polako. - Duboko u duši, drago mi je

da je kujin sin mrtav.

- Hmm. Pa, možda je bolje da se pridržavaš vlastitog savjeta i smisliš što ćeš im drugo reći.

- Njima? - Claire se trgnula iz omamljenosti, a Yasmine je pokazala prema sljedećem bloku. Nekoliko televizijskih kombija sa satelitskim antenama bilo je parkirano u Ulici Peters, ispred zgrade Francuske svile. Oko njih su se motali izvjestitelji i snimatelji.

- Prokletstvo! - promrmlja Claire. - Ne želim biti upletena u to.

- Pa, pripremi se, dušo - reče Yasmine. - Bila si jedna od omiljenih meta Jacksona Wildea. Bez obzira želiš li to ili ne, upletena si do grla.

2. poglavlje

- U posljednja tri slučaja nisi uspio dobiti pravorijek u korist optužbe.

Cassidy je očekivao tu primjedbu. Unatoč tome, kritika ga je zapekla. Umjesto da pokaže svoju uzrujanost, zauzeo je samouvjereno držanje. - Kad smo pošli na suđenje, znali smo da su ta tri slučaja na klimavim nogama, Tony. Branitelji su u svakom od tih slučajeva samo morali reći: „Dokažite to.“ Učinio sam najbolje što sam mogao s ono malo raspoloživih dokaza, a ti to vraški dobro znaš.

Okružni javni tužitelj Anthony Crowder prekriži debele dlakave ruke na prsima i nagne se u svojoj kožom presvučenoj stolici. - Ovo je preuranjeni razgovor. Policija još nikoga nije uhitila. Mogli bi proći mjeseci prije nego to učine.

Cassidy tvrdoglavo odmahne glavom. - Želim surađivati s njima u istrazi kako bih bio siguran da im nešto važno neće promaknuti.

- Onda ću za vratom imati zapovjednika policije koji će mi prigovarati zbog tvojeg upletanja u nešto što bi trebalo biti isključivo u njihovoj nadležnosti.

- Drago mi je da si ga spomenuo. Vi ste prijatelji. Razgovaraj s njim. Vidi možeš li se pobrinuti da se slučaj dodijeli Howardu Glennu.

- Onom prljavom...

- Bio je prvi na mjestu zločina, i dobar je. Najbolji.

- Cassidy...

- Nemoj se bojati da ću prekoračiti svoja ovlaštenja. Uložiti ću svu svoju moć diplomacije.

- Ti uopće ne posjeduješ moć diplomacije - podsjeti ga okružni tužitelj. - Otkako si prije pet godina počeo ovdje raditi, obavio si nekoliko dobrih poslova, ali općenito govoreći, bio si trn u oku.

Cassidy se samouvjereno nasmiješi, ne obazirući se na Crowderovu neljubaznu primjedbu. Znao je što okružni tužitelj doista misli o njemu. Neslužbeno je bio Crowderov očiti nasljednik. Kad iduće godine istekne njegov sadašnji mandat, Crowder se kani povući u mirovinu. Prešutno se podrazumijeva da će Cassidy prvi dobiti priliku za Crowderov položaj. Možda uzrujava starijeg čovjeka, ali je Crowder u Cassidyju prepoznao istu kombinaciju ambicije i smjelosti koja je nekoć karakterizirala i vodila njega.

- Bio sam tužitelj i dobio više slučajeva za tebe nego bilo koji drugi odvjetnik u Uredu
 - bez lažne skromnosti reče Cassidy.
 - Znam to - obrecne se Crowder. - Ne moraš me podsjećati. Ali si mi isto tako izazvao više nevolja.

- Ništa ne možeš postići ako se bojiš stvarati valove.
 - U tvom slučaju, *plimne* valove.

Cassidy se nagne naprijed i oštro se zagleda u Crowdera. Njegove prodorne sive oči zastrašivale su nesigurne svjedoke, impresionirale cinične suce, preobraćivale skeptične porotnike i, u njegovu privatnom životu, laskave riječi činile suvišnima. - Daj mi taj slučaj, Tony.

Prije nego je Crowder mogao glasno izgovoriti svoju odluku, njegova je tajnica promlila glavu kroz vrata. - Ariel Wilde održava tiskovnu konferenciju. Uživo se prenosi na svim televizijskim postajama. Mislila sam da bi vas to moglo zanimati. - Povukla se i zatvorila vrata za sobom.

Crowder posegne za daljinskim upravljačem na pisaćem stolu i uključi televizor.

Na ekranu se pojavilo zgodno, blijedo lice udovice. Izgledala je krhko i bespomoćno poput anđela, ali u glasu joj se osjećala čelična uvjerljivost. - Ova tragedija neće značiti kraj križarskog pohoda mojeg muža protiv đavoljih djela. - To je izazvalo kolektivni *amen* od vjernih sljedbenika koji su se natisnuli iza živog zida ljudi iz osiguranja, izvjestitelja i snimatelja koji su je okruživali.

- Sotona je znao da dobivamo bitku. Morao je poduzeti očajničke mjere. Najprije je ovaj pokvareni grad upotrijebio kao oruđe protiv nas. Gradski su dužnosnici mojemu mužu odbili dati danonoćnu zaštitu koju je zatražio.

- O, sranje - zastenje Crowder. - Zašto je morala okriviti grad? Cijeli prokleti svijet gleda.

- To nitko ne zna bolje od nje. - Cassidy ustane, zavuče ruke u džepove hlača i primakne se televizoru.

Dok su se rječite suze slijevale niz njezine blijede obraze, udovica je nastavila: - Ovaj lijepi grad zaudara od grijeha i korupcije. Prošećite Ulicom Bourbon ako želite vidjeti koliko čvrsto vrug drži New Orleans u svojim rukama. Jackson Wilde je bio savjest koja je u uho ovoga grada šaptala da je postao moralna kaljuža, odvratno stjecište kriminala i nemorala.

- Uz izuzetak ove nekolicine koja je došla pružiti potporu i žaliti zbog njegove smrti, lokalni su dužnosnici. mrzili Jacksona zbog njegove božanski nadahnute iskrenosti. - Kamera se primaknula skupini u kojoj se nalazio jedan sudac, jedan kongresnik i nekoliko gradskih dužnosnika.

Crowder prezirno otpuhne: - Političari.

- Neki su mislili da se Jackson Wilde i birači dobro slažu u krevetu.

- Radije bih jebao kozu - progundā Crowder.

- Prema mojem su se mužu ophodili ravnodušno, na granici neprijateljstva - plakala

je Ariel Wilde. - Ta ravnodušnost spram njegove sigurnosti stajala ga je života!

Kad se stišalo bučno povlađivanje mnoštva, nastavila je: - Tada je vrag iskoristio jednog od svojih demona da metkom u srce ušutka njegovog najljućeg neprijatelja, velečasnog Jacksona Wildea. Ali nas neće ušutkati! - viknula je, podigavši svoje mršave ruke i stegnuvši šake. - Moj voljeni Jackson sada je s Bogom. Dobio je zasluženi odmor i mir, slava budi Gospodu.

- Slava budi Gospodu! - ponovilo je mnoštvo.

- Ali moj posao nije završen. Nastavit ću križarski rat što ga je Jackson započeo. Na koncu ćemo pobijediti u ovom ratu protiv blata koje bi zagadilo naša srca i umove! Nećemo stati sve dok Amerika ne bude očišćena od smeća koje ispunjava njezina kazališta i police za knjige, sve dok se muzeji što ih financirate svojim porezima ne riješe pornografije koja se prikazuje kao umjetnost. Ovu ćemo zemlju učiniti idealom što će ga slijediti ostatak svijeta, zemljom bez opscenosti, nacijom čija će se djeca odgajati u okružju čistoće i svjetla.

Prolomio se uzvik odobravanja. Policajci su jedva obuzdavali gomilu koja je nadirala. Snimatelj je proširio kut snimanja kako bi obuhvatio cijeli kaotični prizor. Po- sinak je odveo Ariel Wilde, naoko iscrpljenu i na rubu kolapsa. Wildeova je pratnja zaštitnički zbila redove oko nje.

Kamera je nasumce pokazivala lica s tragovima suza, čvrsto stisnute oči od bola, usne koje se miču u tihoj molitvi. Ožalošćeni su se sljedbenici uhvatili za ruke i počeli pjevati tematsku pjesmu Jacksona Wildea, »Naprijed, kršćanski vojnici«.

Kratkim trzajem ruke, Tony Crowder isključi televizor. - Prokleti licemjeri. Ako su tako zabrinuti za dobrobit svoje djece, zašto nisu kod kuće i uče ih razlici između dobra i zla, umjesto što paradiraju zbog mrtvog sveca? - Ozlojeđeno uzdahne i kimne prema televizoru. - Jesi li siguran da se želiš upletati u tu zbrku, Cassidy?

- Apsolutno.

- Neslužbeno kažem, to će biti jebeni cirkus, pogotovo kad policija počne privoditi osumnjičene.

- Što je sada otprilike šesto ljudi, svi koji su se sinoć nalazili hotelu Fairmont i oko njega.

- Ja bih to brzo smanjio, na udovicu i posinka.

- Oni su i na vrhu mojega popisa. - Cassidy se šarmantno osmjehne. - Znači li to da sam dobio slučaj?

- Zasad.

- Ma daj, Tony!

- Zasad - glasno ponovi stariji čovjek. - Dovodiš se u neugodan položaj, a sigurno će postati još neugodniji. Mrzim pomisao na ono što će se dogoditi ako isprovociraš Ariel Wilde. Vole je i obožavaju jednako kao i njezina pokojnog muža. Mogao bi izazvati nered ako ikad dođe do toga da se izda nalog za njezino uhićenje.

- Sigurno će biti okršaja. Spreman sam na to. - Cassidy se vrati do stolice i sjedne. I

ranije sam bio pod pritiskom, Tony. To mi ne smeta.

- Smeta ti, vraga. Uživaj u tome.

- Volim pobjeđivati. - Cassidy pogleda u oči svojeg šefa. Njegov je osmijeh nestao, a usne su mu se pretvorile u tanku, odlučnu crtu. - Što je pravi razlog iz kojeg želim ovaj slučaj, Tony. Sada ti govorim iskreno. Treba mi pobjeda. Silno mi treba.

Crowder kimne, cijeneći otvorenost svojeg štićenika. - Ima manje zapaljivih slučajeva koje bih ti mogao dodijeliti, ako je pobjeda jedino što želiš.

Cassidy odmahne glavom. - Potrebna mi je *velika* pobjeda, a dovođenje ubojice Jacksona Wildea pred lice pravde bit će jedan od najvećih sudskih pothvata ove godine, ako ne i desetljeća.

- Dakle, želiš novinske naslove i pojavljivanje u večernjim vijestima - reče Crowder namršteno ga promatrajući.

- Dovoljno me poznaješ i znaš da nije tako, te se neću obazirati na tu primjedbu. Jutros sam na brzinu proučio Jacksona Wildea. Ne sviđa mi se ono što je propovjednik bio niti za što se zalagao. Zapravo, uopće se ne slažem s onim što je zagovarao. Njegova verzija kršćanstva nije u skladu s onom o kojoj sam učio na vjeronauku.

- Pohađao si vjeronauk?

Cassidy je ignorirao upadnicu i zadržao se na onome što je želio postići. - Bez obzira što je Wilde radio, ipak je bio ljudsko biće s pravom da doživi starost. Netko mu je uskratio to pravo. Nagog i bespomoćnog ubio ga je netko u koga je imao povjerenja.

- Odakle to znaš?

- Nema ni traga nasilnom ulasku na bilo kojim vratima apartmana. Nitko nije obijao brave. Dakle, ili je počinitelj imao ključ ili mu je Jackson otvorio vrata. Jackson je očito ležao u krevetu, spavao ili razgovarao s onim tko ga je ubio. Bio je religiozni fanatik, možda najopasniji od vremena Rasputina, ali nije zavrijedio da mu netko hladnokrvno prospe mozak.

- I srce i muda - doda Crowder.

Cassidy stisne oči. - To je čudno, zar ne? Pucanj u glavu i srce bili su više nego dovoljni da ga ubiju. Zašto i u muda?

- Ubojica je bio bijesan.

- Vraški bijesan. Ukazuje na prepuštanje uživanju, zar ne? Ženska osveta, na primjer.

- Misliš da ga je žena sredila? Misliš da je Wilde, poput još nekih njegovog soja, imao neku slatku mladu curu sa strane, a Ariel je to saznala?

- Ne znam. Samo imam snažan predosjećaj da je ubojica žena.

- Zašto?

- Jedino to ima smisla - reče Cassidy. - Da si žena i želiš se osvetiti nekom tipu, zar nije to prava meta za pucanje?

Claire je ostala bez daha kad je stigla do svojeg stambenog prostora u zgradi poduzeća

Francuska svila. Čula je kako Yasmine i majka razgovaraju u drugoj sobi, ali je neopazice šmugnula hodnikom, ušla u svoju spavaću sobu i zatvorila vrata za sobom.

Dolazak do zgrade izazvao je pomutnju među novinarima koji su je opkolili. Okomili su se na Yasmine i nju čim su izišle iz automobila. Claire je došla u iskušenje da sagne glavu i potrči unutra, ali je znala da bi izbjegavanje samo odugovlačilo ono što je neizbježno. Predstavnici medija ne bi otišli bez dobivanja njezine izjave. Nastavili bi ometati njezin posao, uzrujavati susjede, a možda bi i izazvali tjeskobu njezine majke.

Claire nikad nije mogla biti sigurna što bi Yasmine mogla reći pa ju je zamolila neka pođe unutra i pobrine se da Mary Catherine ništa ne sazna o onome što se vani događa. Nakon što je pozirala kamerama, Yasmine ju je poslušala.

Izvikivali su desetke pitanja prema njoj, ali je Claire uspijevala čuti samo ponešto jer su svi istodobno govorili. Bilo je nemoguće na sve odgovoriti, a to ionako ne bi učinila. Na koncu je podigla ruke i zatražila tišinu. Govoreći u mikrofone što su ih gurnuli prema njoj, rekla je: - Premda me je velečasni Wilde proglasio grješnicom i svojom neprijateljicom, istinski mi je žao zbog njegove smrti. Svim srcem suosjećam s njegovom obitelji.

Krenula je prema ulazu u zgradu, ali su joj novinari prepriječili put.

-Gospođice Laurent, je li točno da ste odbijali debatu s velečasnim Wildeom, unatoč njegovim učestalim pozivima?

-To nisu bili pozivi, već izazovi. Samo sam željela da me ostavi na miru kako bih mogla voditi svoj posao.

-Kako odgovarate na njegove navode o...

-Više nemam što reći.

-Tko ga je ubio, gospođice Laurent?

Pitanje je zaustavilo Claire. Zapanjeno je zurila u proćelavog izvjestitelja koji je postavio to pitanje. Čovjek se cerio i netremice je promatrao. Drugi su ušutjeli i iščekivali njezin odgovor.

U tom je trenutku Claire shvatila da njezin sukob s Jacksonom Wildeom nije završio. Mrtav je, ali ona ga se nije oslobodila. Zapravo, možda najgore tek slijedi. Zašto ju je izvjestitelj pitao baš o umorstvu? Ima li pouzdani izvor u policiji? Je li čuo glasine o mogućim osumnjičenima?

Premda joj je lice ostalo smireno, osjetila je kako joj se ledeni strah penje kralježnicom. Usprkos vrućini i izrazitoj vlažnosti zraka, zeblo ju je u kostima. - Ispričajte me. To je sve što imam reći.

Silom se progurala kroz gomilu i nije stala sve dok nije stigla do sigurnosti svojih privatnih prostorija. Doživljaj ju je potresao i uzrujao. Odjeća joj se priljepila za tijelo, te se mahnitom brzinom razodjenula. Pošla je u kupaonicu, sagnula se nad umivaonik, te hladnom vodom umila lice, vrat, prsa i ruke.

Osjećajući se donekle osvježenom, navukla je pamučni kombinezon bez naramenica, jedan od najpopularnijih odjevnih predmeta iz ljetnog kataloga Francuske svile,

i kosu dugu do ramena stegnula u konjski rep. Izišavši iz kupaonice, zagledala se u ormar od masivnog trešnjinog drveta na drugoj strani prostorije.

Prije tri godine, kad je staro skladište izabrala za sjedište poduzeća Francuska svila, kat na vrhu preinačila je u svoj privatni stan. To je bila tek druga adresa na kojoj je Claire ikad živjela. Prije toga živjela je u kući svoje pratete Laurel u Ulici Royal blizu Esplanade.

Nakon smrti tete Laurel, Claire i Mary Catherine iselile su iz njezine kuće, ali Claire nije imala srca isprazniti je i prodati. Nije se mogla natjerati da se riješi stvari tete Laurel jer je draga žena, koju su neљubavno zvali usidjelicom, uvelike uživala u svemu što je posjedovala, vjerojatno zato jer joj je to bila kompenzacija za činjenicu da nije imala muža ni djece. Kuća u Ulici Royal ostala je netaknuta.

Ormar od trešnjina drveta bio je jedini izuzetak, jedini komad namještaja što ga je Claire ponijela sa sobom kad je iselila. Oduvijek mu se divila. Dobro se uklapao u suvremeno uređen stan. Posebno je tražila da arhitekt ostavi dovoljno mjesta u njezinoj spavaćoj sobi, baš za taj ormar.

Claire pođe do ormara, otvori vrata, klekne ispred ladicica i otvori onu na dnu. Morala se malo potruditi jer je bila teška, puna izrezaka iz novina i časopisa. Datumi na njima pokrivali su razdoblje od nekoliko proteklih godina.

Claire je satima proučavala napise, upijajući informacije i asimilirajući svoju reakciju na njih. Žalila je što ih mora uništiti. Skupljanje izrezaka bilo joj je nešto poput hobija, takvog koji je stvarao naviku i fascinirao je.

No sad se toga mora riješiti. Odmah. Bilo bi glupo kad bi čuvala tiskanu dokumentaciju o svakom potezu što ga je učinio velečasni Jackson Wilde.

Hotelski je apartman bio prepun ljudi. Među njima je bilo običnih znatiteljnika i onih koji su iskreno pokušavali pomoći. Svi su se doimali zbunjenima zbog naglog gubitka vođe dok su besciljno hodali sobama, okupljali se u manjim skupinama, a zatim se razdvajali, odmahujući glavama i plačljivo šaptali, kao da je riječ o refrenu: - Jednostavno ne mogu vjerovati.

Nakon što ju je Cassidy ispitao, Ariel su premjestili iz apartmana San Louis. Smjestili su je u manji i ne tako luksuzan apartman. Njezina je privatnost bila ograničena. Izluđivalo ju je neprestano dolaženje i odlaženje ožalošćenih ljudi. Dala je znak Joshu koji joj je odmah prišao. Nakon što su kratko šaptom razgovarali, on je podigao glas kako bi privukao pozornost svih nazočnih.

- Ariel je iscrpljena. Molimo vas da ispraznite apartman i dopustite joj da se malo odmori. Ako bilo kome od nas dvoje nešto zatreba, obavijestit ćemo vas.

Wildeovi su sljedbenici izišli, doimajući se nesretnima i napuštenima. Suosjećajno su pogledavali udovicu, sklupčanu na kauču. Činilo se da je crna haljina polako guta, kao da se topi u njoj.

Čim je Josh zatvorio vrata iza posljednjeg posjetitelja, Ariel se uspravila i spustila

noge s kauča. - Hvala Bogu da su otišli. I ugasi tu prokletu stvar. Ne želim gledati *nju*. - Pokazala je televizor. Zvuk je bio utišan, ali je ekran ispunjavalo lice žene koja je pokušavala izbjeći hordu izvjestitelja.

- Tko je ona? - upita Josh.

- Ona iz Francuske svile. Maločas je na ekranu pisalo njezino ime.

- Dakle to je Claire Laurent - reče Josh i malo se odmakne da bi bolje vidio. - Pitao sam se kako izgleda. Nema rogove i ušiljeni rep kako ju je tata prikazivao i želio da svi u to povjeruju. Niti izgleda poput bludnice. Upravo suprotno, rekao bih.

- Koga je briga što bi ti rekao. - Ariel pođe do televizora i sama ga isključi.

- Zar te ne zanima što gospođica Laurent ima reći? - upita Josh.

- Ni najmanje. Ona će dobiti svoje, ali ne danas. Sve u svoje vrijeme. Naruči mi nešto u sobu, hoćeš li? Umirem od gladi. - Nestala je u susjednoj sobi.

Joshua Wilde, dvadesetosmogodišnji sin Jacksona Wildea, iz njegovog prvog braka, nazove posluhu u sobu i naruči lagani ručak za svoju maćehu. Smatrao je da ožalošćena udovica ne bi trebala imati previše zdrav apetit. Za sebe je naručio *muffulettu*, specijalitet New Orleansa koji mu se veoma sviđao.

Dok je čekao naručeno jelo, prišao je prozoru i zagledao se dolje. Ljudi na ulici obavljali su svakodnevne poslove kao da se ništa posebno nije dogodilo. Zar nisu čuli? *Jackson Wilde je mrtav.*

Josh to još nije posve shvatio, premda je vidio tijelo i krv. Zapravo nije očekivao da će se Zemlja prestati okretati, ali je mislio da će se nešto posebno dogoditi kako bi se obilježila smrt njegova oca. Jackson više nikad neće ispuniti prostoriju svojom osebujnom, nametljivom energijom koja je iscjedivala snagu iz svih ostalih. Njegov se glas više nikad neće čuti, ni povišen u molitvi ni pun pakosti. Josh više nikad neće biti podvrgnut jednom od ledenih pogleda svoga oca, koji su prečesto često izražavali razočaranje ili gnušanje, a uvijek kritikizam.

Joshova je majka, Martha, prije sedam godina umrla jednako tiho kako je i živjela. Josh je vijest o njezinoj trenutnoj smrti od moždanog udara primio u New Yorku, gdje je studirao glazbu na Juilliardu. Nije se uspio oprostiti s njom. Imala je tako beznačajan život da je njezina smrt jedva izazvala stanku u dobro podmazanoj operaciji širenja Božje riječi njegova oca. Kad je umrla, Jackson je svoj posao širio na kabelsku televiziju. Bio je neumoran. Odmah nakon ženina sprovoda vratio se u ured i nekoliko sati radio kako dan ne bi bio sasvim izgubljen.

Josh nikad nije oprostio ocu na takvoj bezosjećajnosti. Zato sad nije osjećao krivnju zbog gladi od koje mu je krulilo u želucu, premda je prije samo nekoliko sati gledao očevo okrvavljeno tijelo.

Iz tog razloga također nije osjećao krivnju zbog preljuba što ga je počinio s drugom očevom ženom. Smatrao je da su neki grijesi opravdani, premda u Bibliji nije našao ništa čime bi potkrijepio to svoje uvjerenje.

Ariel je bila samo dvije godine starija od Josha, ali kad je izišla iz spavaće sobe

odjevena u preveliku majicu, duge kose pričvršćene kopčama, doimala se nekoliko godina mlađom od njega. Noge su joj bile bose. - Jesi li naručio desert?

Jackson ju je uvijek korio zbog prevelike želje za slatkim i nikad joj nije dopuštao da uživa u slasticama bez prigovaranja. - Čokoladnu tortu - reče Josh.

- Mmm.

- Ariel?

- Hmm?

Čekao je dok se nije okrenula prema njemu. - Prije samo nekoliko sati pronašla si tijelo svojega muža.

- Pokušavaš li mi pokvariti apetit?

- Valjda. Zar nisi nimalo uzrujana?

Na licu joj se pojavio uvrijeđen izraz. - Znaš koliko sam ranije plakala.

Josh se neveselo nasmije. - Plačeš po narudžbi još od one noći kad si došla k tati i obratila mu se molbom da moli za tvoga mlađega brata nakon što je osuđen na doživotni zatvor. Osvojila si tatino srce i pjevala na njegovom podiju već za vrijeme sljedeće propovijedi.

- Vidio sam da možeš biti veoma učinkovita sa svojim suzama. Drugi bi ih pogrešno mogli smatrati iskrenima, ali ja znam bolje. Koristiš se njima kad ti to odgovara ili kad nešto želiš. Nikad kad si žalosna. Previše si sebična da bi uopće osjećala žalost. Bijes, frustriranost i ljubomoru, možda, ali nikad žalost.

Ariel je uvelike smršavjela otkako se prije tri godine udala za Joshova oca. Tada je bila prilično debeljuškasta. Dojke su joj sada manje, ali areole su joj ostale široke, a bradavice velike i isturene. Josh je mrzio sebe jer je to opazio ispod mekane pamučne majice kad se podbočila.

- Jackson Wilde je bio zao, pakostan, sebičan kujin sin. - Njezine plave oči niti jednom nisu trepnule. - Njegova mi smrt neće pokvariti apetit jer mi nije žao što je mrtav. Osim zbog utjecaja njegove smrti na posao.

- A za to si se pobrinula tijekom tiskovne konferencije.

- Tako je, Josh. Već sam postavila temelje za daljnje širenje Božje riječi. *Netko* bi ovdje trebao razmišljati o budućnosti - snishodljivo doda.

- Kao da pati od užasne glavobolje, Josh pritisne vrhove svojih dugih prstiju glazbenika uz rub vlasišta i zatvori oči. - Kriste, kako si hladna. Uvijek kuješ nekakve zavjere. Uvijek planiraš. Bezdušno.

- Jer sam oduvijek morala biti takva. Nisam odrasla u bogatstvu kao ti, Josh. Kuću svoje bake i djeda izvan Nashillea zoveš farmom - prezirno će ona. - Moja je obitelj imala pravu farmu. Bila je prljava i zaudarala je po stajskom gnojivu. Nisam pomagala pri timarenju otmjenih konja, što si ti činio kad si to želio. Bez obzira jesam li to željela ili ne, ja sam morala plijeviti povrtnjak, čistiti grašak i tovititi svinju kako bi bila debela u studenom, za klanje.

- Imala sam samo po jedan par cipela. Djevojčice u školi su mi se rugale jer sam

nosila stare stvari. Već od svoje dvanaeste godine morala sam subotom uvečer gurati od sebe ruke pijanih ujaka, a zatim nedjeljom ujutro gledati njihova samozadovoljna lica dok sam pjevala u crkvi. O, da, uvijek smo nedjeljom odlazili u crkvu i slušali propovijedi koje su veličale siromaštvo. No ja nikad nisam povjerovala niti jednu riječ.

Protresla je svojom dugom, ravnom, platinastom kosom. - Bila sam siromašna, Josh. A siromaštvo je odvratno. Čini te opakim. Čini te očajnim. Dođeš do točke kad ćeš bilo što učiniti da pobjegneš od toga.

Zato je moj mlađi brat dobio doživotnu zatvorsku kaznu. Nakon što su ga poslali u zatvor, znala sam da moram učiniti nešto drastično ili ću završiti još gore od njega. Da, plakala sam za tvoga tatu. Da mi je rekao neka mu odmah tada obrišem guzicu ili mu ga popušim, učinila bih i to.

- Od njega sam naučila da je novac najvažniji. Biti bogat i zao mnogo je bolje nego biti siromašan i zao. Kad si siromašan, pošalju te u zatvor ako učiniš nešto loše, ali kad si bogat, možeš činiti što te volja i nitko ti ništa ne može. Ja spletkarim, to je točno. To ću činiti do kraja života jer više nikad neću biti siromašna.

Zastala je kako bi udahnula. - Ne pokušavaj mi reći da ti je žao zbog njegove smrti, Josh. Mrzio si ga jednako kao i ja, ako ne i više.

Nije mogao susresti njezin pogled. - Mislim da bi se moji osjećaji mogli smatrati dvojakima. Ne osjećam nikakvo kajanje. Ali ne osjećam ni olakšanje, a mislio sam da hoću.

Primaknula mu se i obavila mu ruke oko vrata. - Zar ne shvaćaš, Josh? Budemo li pametni, ovo bi mogao biti početak za nas. Javnost nas obožava. Možemo nastaviti kao i do sada, ali će život biti mnogo ljepši bez njegovih stalnih prigovora.

- Zar doista misliš da će nas obožavatelji prihvatiti kao par, Ariel? - Slabašno se osmjehnuo na njezinu naivnost. Ili ga je zabavljala njezina lakomost?

Zapravo joj ništa od toga nije mogao zamjeriti. Nije imala prednosti s kojima je on odrastao i smatrao ih same po sebi razumljivim. Čak i prije nego je Jackson Wilde postao poznat u svim domovima, imao je odane i brojne sljedbenike. Plitice za milodare uvijek su bile pune. Uz Marthino nasljedstvo, to je činilo prilično velike prihode. Joshu nikad nije nedostajalo nešto materijalno.

Prvi put kad je vidio Ariel, bila je odjevena u jeftinu, kričavu haljinu i na sebi je imala previše bižuterije. Vrijeđao mu je uho njezin način izražavanja i težak naglasak. Unatoč tome, divio se smjelosti koja joj je trebala da bi se obratila njegovu ocu i zatražila molitvu za svojeg osuđenog brata.

Danas je vitka, jasno se izražava i besprijekorno je njegovana. No Josh je znao da Ariel u zrcalu još uvijek vidi debeljuškastu, neurednu, očajnu mladu ženu koja posljednjim naporima pokušava promijeniti svoj život. Kad pogleda svoje manikirane ruke, vidi blato iz povrtnjaka ispod noktiju.

- Javnost će s vremenom prihvatiti naš novi odnos - govorila je - ako budemo dovoljno često spominjali Gospoda. Možemo reći da smo se borili protiv naše romantične

ljubavi jer nam se nije činila ispravnom. No tada nas je Bog, kroz molitve i proučavanje Biblije, uvjerio da je to cijelo vrijeme bila Njegova volja. Progutat će to. Svi vole sretnu završetke. - Mekano i izazovno mu je poljubila usne, dopuštajući da njezin dah uđe u njegova usta. - Trebam te sada, Josh.

Čvrsto je stisnuo oči, hrabro se nastojeći oduprijeti požudi što se skupljala u središtu njegova bića. - Ariel, neko vrijeme ne bismo smjeli biti zajedno. Mislit će...

Primaknula se bliže, priljubivši svoje tijelo uz njegovo. - Tko će što misliti?

- Policija... onaj gospodin Cassidy iz Ureda javnog tužitelja. Sigurno ćemo biti osumnjičeni.

- Ne budali, Josh. Jedan drugomu pružamo alibi, sjećaš se?

Izluđivala ga je njezina nonšalantnost, ali njegovi osjećaji prema njoj temeljili su se na frustracijama i zabranjenom voću. Umjesto da je prodrma, što je želio učiniti, zavukao joj je ruke ispod majice i objumio je oko struka, grubo je stisnuvši uza se. Usnama je silovito pritisnuo njezine. Uvukao je jezik u njezina željna, mokra usta i dlanovima milovao голу kožu.

Njegovo je spolovilo nabreknulo i usijalo se. Nestrpljivo se želio riješiti odjeće. No kad je posegnuo za patentnim zatvaračem na hlačama, začulo se kucanje na vratima.

- To će biti ručak - uzdahne Ariel. Još ga je jednom poljubila, prešla rukom preko šlica na hlačama, a zatim se izvukla iz njegovih ruku. - Neka konobar donese pladanj u spavaću sobu. Najprije ćemo jesti.

- Cassidy?

- Tu sam. - Žonglirao je telefonskom slušalicom, istodobno pokušavajući utišati televizor i paziti da iz ruku ne ispusti sendvič i pivo.

- Ovdje Glenn. Službeno mi je dodijeljen slučaj Wilde.

Dobro, pomisli Cassidy, *Crowder je obavio svoje*. Detektiv Howard Glenn bit će glavna osoba, odnosno veza između njega i policije. Kad Glenn izabere svoju ekipu istražitelja koji će raditi na slučaju, Cassidy će stalno biti u tijeku događaja.

Znao je da je s Glennom teško raditi. Bio je nemaran, neuredan u svakom pogledu, osim u detektivskom radu. No Cassidy je bio spreman prijeći preko Glennovih mana u zamjenu za njegovu stručnost.

- Imaš li štogod? - upita i odloži neukusan sendvič.

- Stigao je laboratorijski izvještaj. Upravo ga proučavamo.

- Kako izgleda?

- Nema otisaka osim njegovih, njegove žene i sobarice zadužene za apartman. Naravno, imamo stotine djelomičnih otisaka ljudi koji su ondje boravili prije njega.

Premda je Cassidy tako nešto očekivao, ipak ga je vijest oneraspoložila. - Ima li kakvog traga oružju?

- Ništa. Onaj tko je ušao u Wildeov apartman i sradio ga, otišao je s oružjem.

Nedostatak oružja kojim je počinjeno umorstvo uvelike će otežati rješavanje

slučaja, a dobivanje pravorijeka u korist optužbe bit će pravi izazov. Srećom, Cassidy je volio izazove.

- Koliko brzo bi mogao postaviti prislušivače na nekoliko telefona? - upita detektiva.

- Odmah sutra ujutro. Tko još, osim žene i sina?

- Ujutro ćemo razgovarati o tome. Ostani u vezi.

Spustio je slušalicu, odgrizao još jedan zalogaj sendviča, popio gutljaj mlakog piva i vratio svoju pozornost na televizor. Ranije je nazvao kabelsku postaju koja je emitirala *Prayer and Praise Hour* Jacksona Wildea i zatražio kopije svih raspoloživih kaseti. Uprava postaje odmah je dostavila kasete u njegov ured. Potom ih je odnio kući gdje ih je mogao gledati, a da ga nitko ne ometa.

Emisije su imale vještog producenta. Wilde je imao izvrsne predstave, upotpunjene bijelim golubicama, orkestrom i zborom od petsto glasova, te propovjedaonicu ukrašenu zlatnim lišćem i Joshuin glasovir sa zrcalima, sličan onomu što ga je nekoć posjedovao Liberace.

Oblik se nikad nije mijenjao. Program je započinjao gromoglasnim zvukom truba. Zbor bi započeo pjevati, golubice bi poletjele poput mnoštva bijelih pahulja, i Wilde bi sišao zavojitim stubištem kao da upravo dolazi nakon susreta sa Svevišnjim, a točno je to davao naslutiti u svojoj uvodnoj riječi.

Ariel bi, uvijek odjevenu u djevičanski bijelo, samo s jednostavnim vjenčanim prstenom na ruci i parom diskretnih bisernih naušnica - Wilde je naglašavao da su njihova jedina bogatstva ona duhovna - najavile tri trube iz pozadine. Zatim bi gledatelji izbliza vidjeli Joshuu Wildea koji bi svirao uvod Arieline prve pjesme.

Njezin su glas, u najboljem slučaju osrednji, uvelike obogaćivali orkestar, zbor i ozvučenje čija bi zapanjujuća cijena bila velika stavka u nacionalnom dugu. Ariel se blaženo smiješila svojem mužu, Joshu, publici i nebesima. Neminovno bi, do kraja pjesme, barem jedna rječita, blistava suza kapnula iz njezinih nebesko plavih očiju.

Cassidy je po prirodi bio skeptik te je rijetko kada nešto prihvaćao onakvim kakvim se čini. Velikodušno uzimajući u obzir tu činjenicu, ipak nije mogao shvatiti kako bilo koja donekle inteligentna osoba može nasjesti na Wildeovu blještavu predstavu. Njegove su propovijedi uvelike iskrivljavale evanđelje. Mnogo je žesće propovijedao o prijekorima nego o milosrđu, više o osudi nego o ljubavi, više o paklenoj vatri nego o opraštanju. Više se govorilo o Sotoni nego o Kristu. Bilo je lako vidjeti zašto su ga toliko prezirali svećenici iz većine organiziranih kršćanskih sekta.

Cassidyju je također bilo jasno kako je Wilde u svoje uskogrudne sljedbenike uspio usaditi takav fanatizam. Govorio im je baš ono što su željeli čuti: da su oni u pravu, a svi koji se ne slažu s njihovim mišljenjem imaju krivo. Naravno, Bog je *uvijek* bio na njihovoj strani.

Nakon što je nekoliko puta pogledao kasete, usput ponešto zapisujući, Cassidy je ugasio televizor i zaputio se u spavaću sobu. Pregledao je čiste košulje i rublje, te je

zaključio da još nekoliko dana ne mora svraćati u čistionicu.

Dok je bio oženjen, Kris je vodila brigu o njegovoj garderobi, baš kao što je vodila kuću, obavljala kupovinu i kuhala njihove obroke. Nije došlo do razvoda zbog njezine nemarnosti. I prema većini mjerila, njega bi procijenili prilično dobrim mužem. Uvijek bi se sjetio godišnjica i rođendana. Imao je šesto čulo koje mu je govorilo kad seks nije dolazio u obzir, te tih večeri nije ni tražio.

Za raspad njihova četverogodišnjeg braka više bi se mogla okriviti apatija nego nesuglasice. Popustio je pod vanjskim pritiscima, a njihova međusobna ljubav nije bila dovoljno jaka da to spriječi. Kris čak nije htjela ni razgovarati o preseljenju i, nakon jednog incidenta koji je poremetio njegov savršeno uravnotežen život, on je odlučno zahtijevao preseljenje.

Kad je čuo da se u okrugu Orleans, Louisiana, otvara radno mjesto u Uredu javnog tužitelja, istog je dana dao molbu za posao i zahtjev za развод. Posljednje što je čuo o Kris bilo je da još uvijek živi u Louisvillu, sretno udana i trudna s drugim djetetom. Želio joj je svaku sreću. Ona doista nije bila kriva da mu je posao bio važniji od nje, niti da je nakon poremećaja u karijeri morao iznova procijeniti sve u svojem životu, uključujući i brak.

U određenom je smislu još uvijek bio povezan sa svojim greškama iz prošlosti. Mučio se s tim problemima proteklih pet godina i još ih se nije posve oslobodio. Možda nikad ni neće. No njegov brak nije bio karika u tom lancu. To je bio čist raskid. Jedini trenuci u kojima je mislio na svoju bivšu ženu bili su kad je silno želio seks, a nitko mu nije bio dostupan, ili kad bi mu ponestalo čistih košulja. To nije bilo pošteno prema Kris. Zaslužila je nešto bolje. No tako je bilo.

Razodjenuo se i legao u krevet, ali je bio previše opterećen mislima da bi mogao usnuti. Iznenađeno je shvatio da ima i laganu erekciju. Nije ju izazvala žudnja za nekom ženom. To su ostaci uzbuđenja koji traže oslobađanje. Bio je krajnje napet, mentalno i fizički.

Dok je ondje ležao, a san mu nije dolazio na oči, iznova je razmislio o činjenicama iz slučaja Wilde, shvaćajući da ih ima vraški malo. Sa sigurnošću je znao jedino to da će biti teško, gadan slučaj koji će mu mjesecima, ako ne i godinama, opsjedati život.

To ga nije obeshabrilo, već je jedva čekao da počne. Nadzirao je pisanje i davanje izjave za tisak o umorstvu. Sad je službeno potvrđeno da će on voditi istragu i biti tužitelj kad slučaj dođe na sud. Zatražio je tu priliku, i dobio je. Ne smije uprskati. Mora Crowderu dokazati da je povjerenje ukazao pravomu čovjeku.

Cassidy to mora i sebi dokazati.

3. poglavlje

Zgrada se nalazila u Ulici North Peters, jedan blok dalje od njezinog s Ulicom Decatur. Bila je posljednja u nizu trošnih skladišta od cigle koje su dosad odolijevale napretku u toj staroj industrijskoj četvrti French Quartera. Većina je zgrada, uključujući obližnju pivovaru Jax, ispražnjena i preuređena u moderne restorane i trgovačke centre.

Posljedica preuređenja bila je neskladna mješavina autentičnog New Orleansa i nametljivog komercijalizma. Nostalgičan, koji su željeli očuvati mistični ugođaj Vieux Carréa, takvu su komercijalizaciju smatrali grozotom, oskvrnućem jedinstvenosti okruženja. Oni koji su se toga držali, činili su to uporno i prkosno, što je potvrđivala fasada zgrade Francuske svile.

Stare su cigle obojene u bijelo, premda je strana zgrade okrenuta prema ulici nosila okrutne znakove starosti. U skladu s kreolskom arhitekturom, svi su prozori imali blistave crne rebrenice. Na prvom i drugom katu postavljene su crne željezne ograde, kao da je riječ o balkonima. Iznad ulaza je na dva crna lanca visio diskretan znak s imenom tvrtke napisan kurzivom.

No Cassidy je uskoro shvatio da su i ulazna vrata tek dio fasade, a pravi ulaz u zgradu bila su teška metalna vrata u Ulici Conti. Pritisnuo je gumb i čuo kako u unutrašnjosti glasno zvoni školsko zvono. Vrata su se otvorila nekoliko sekunda kasnije.

- Što želite? - Žena koja se našla pred njim bila je građena poput lučkog radnika. Na podlaktici je nosila tetovažu od crvenog srca u kojem je plavim slovima pisalo RALPH. Na gornjoj je usni imala kapljice znoja što su se prilijepile za dlačice jedva vidljivih brkova. U tvrtki koja se bavi donjim rubljem odskakala je kao branič rag- bija na debitantskom balu. Cassidy je osjetio suosjećanje s Ralphom.

- Zovem se Cassidy. Jeste li vi Claire Laurent?

Ispustila je zvuk sličan onom roga za maglu. - Zar bi to trebala biti šala?

- Ne. Tražim Claire Laurent. Je li ona ovdje?

Sumnjičavo ga je odmjerila pogledom. - Samo trenutak. - Nogom je pridržala vrata, podigla slušalicu telefona postavljenog na zidu i pritisnula dva broja. - Ovdje je neki čovjek koji želi vidjeti gospođicu Laurent. Kennedy ili tako nekako.

- Cassidy - ispravio ju je uz ljubazan osmijeh. On nije nikakav Schwarzenegger, ali bi se mogao snaći u običnoj kavgi. Ipak, mrzio bi sukob s tom snagatorkom.

Zurila je u Cassidyja dok je čekala daljnje upute. Rukom je pokrila slušalicu i pljunula kraj njegova ramena. Na koncu je slušala i potom mu rekla: - Gospođica Laurent želi znati o čemu je riječ.

- Ja sam iz Ureda javnog tužitelja. - Izvadio je kožnate korice iz džepa na prsima, otvorio ih i pokazao joj iskaznicu.

Time je zaslužio još jedan neprijateljski pogled i sporo, nepovjerljivo odmjeravanje. - On je iz Ureda javnog tužitelja. - Trenutak kasnije spustila je telefonsku slušalicu. - Ovuda. - Činilo se da joj nije drago što ga je njezina šefica odlučila primiti. Njezini su gumeni potplati gazili po betonskom podu kao da svaki put staje na žohara. Vodila ga je kraj nizova kutija s robom što su ih označavali i pripremali za otpremu.

Veliki ventilatori montirani na zidovima blizu stropa puhali su snažno i bučno. No uspjevali su samo vrtjeti topao, vlažan zrak. Njihove su lopatice prekidale sunčeve zrake i stvarale svjetlosne efekte, te je u skladištu vladao nadrealističan ugođaj.

Cassidy je osjetio kako mu niz tijelo curi znoj. Skinuo je sako i prebacio ga preko ramena. Potom je olabavio čvor na kravati. Dok se kretao skladištem, opazio je da je besprijeckorno čisto i izvrsno organizirano. Marljivi su radnici, naoko ne primjećujući sparinu, vedro čavrljali međusobno. Nekolicina ga je radoznalo pogledala, ali nitko ga nije promatrao onako ljutito kao žena koja mu je otvorila vrata. Zaključio je da priroda njezina posla iziskuje sumnjičavost, jer je očito njezin zadatak sprječavati ulaz šljamu i nepoželjnima kao što je on.

Kad su stigli do teretnog dizala, otvorila je teška dvokrilna vrata. - Prvi kat.

- Hvala vam.

Vrata su se bučno zatvorila, te se našao u dizalu većem od kupaonice u svome stanu. Dok se penjao, zavrnuo je rukave do lakata.

Izišao je u hodnik što se pružao cijelom dužinom zgrade. Iz hodnika se ulazilo u druge hodnike i urede iz kojih su se čuli zvukovi uredskih poslova. Ravno pred njim nalazila su se široka dvokrilna vrata. Nagonski je znao da će iza njih naći gospođicu Laurent.

Doista, vrata su vodila u prekrasno namješten klimatizirani ured u kojem je sjedila tajnica za stolom od stakla i crnog laka. - Gospodin Cassidy? - ljubazno upita.

- Tako je. - Nije očekivao tako raskošan ured iznad običnog skladišta. Nije trebao skinuti sako i olabaviti kravatu. Međutim, nije stigao popraviti grešku jer ga je tajnica odmah povela do drugih dvokrilnih vrata.

- Gospođica Laurent vas očekuje. Možete odmah ući.

Otvorila mu je vrata i koraknula u stranu. Ušao je i ponovno se iznenadio. Očekivao je luksuzan ured u skladu s raskošnim prijamnim područjem. Umjesto toga, to je bio radni prostor, a *prostor* je prava riječ. Činilo se da se proteže na nekoliko jutara. Prostorija je bila široka poput zgrade i zauzimala je pola dubine građevine. Prozorski

zid nudio je panoramski pogled na rijeku Mississippi. Bilo je nekoliko crtaćih stolova, svaki opremljen golemim izborom pribora, tri manekenske lutke bez glava, štafelaji, šivaći stroj, uzorci tkanina... i jedna žena.

Sjedila je na visokom stolcu, sagnuta nad jednim crtaćim stolom, s olovkom u ruci. Kad su se vrata zatvorila za Cassidyjem, podigla je glavu i pogledala ga kroz naočale u okviru od kornjačevine. - Gospodin Cassidy?

- Gospođica Laurent?

Skinula je naočale, te ostavila njih i olovku na stolu, a zatim pošla prema njemu i pružila mu desnu ruku. - Da, ja sam Claire Laurent.

Njezino lice, tijelo i oblik uopće se nisu podudarali s onim što je očekivao. Kad joj je na trenutak stisnuo ruku, malo su mu se zbrkale misli u glavi. Što je zapravo očekivao, kako će Claire Laurent izgledati? Poput one snagatorke? Poput sitne lutkice kakva je tajnica? Nije bila ni jedno ni drugo. Činilo se da ona i žena na vratima uopće ne spadaju u istu vrstu, kamo li u isti spol. Premda je Claire Laurent na sebi imala široke hlače boje zrelog duhana i široku svilenu košulju, u njoj sigurno nije bilo ničeg muževnog. Niti je bila izazovna i slatka poput tajnice.

Bila je visoka. Vitka. Širokih ramena. Dojke su joj bile čvrste i istaknute. Pretpostavio je da ih pokriva čipka jer je između mekih revera njezine košulje opazio tračak fine tkanine. Oči su joj bile boje skupog viskija, a kad bi viski imao glas, zvučio bi poput njezinoga, kao mješavina satena i dima od vatre.

- Željeli ste me vidjeti?

Pustio joj je ruku. - Da.

- Mogu li vam ponuditi nešto za piće?

Pokazala je prostor za sjedenje koji se sastojao od kauča s mekanim jastucima i niskog stolića između dvaju naslonjača. Na jednom se naslonjaču nalazila košara puna nečega što je izgledalo poput heklanog ili pletenog materijala. Na stoliću je stajalo nekoliko kristalnih boca s kojih se odražavalo poslijepodnevno sunce i stvaralo duge na bijelim zidovima i drvenom podu.

- Ne, hvala. Ništa.

- Smijem li objesiti vaš sako? - Posegnula je za njim.

Gotovo joj ga je dao, ali se tada predomislio. - Ne, hvala. U redu je. Oprostite što sam tako ležerno odjeven, ali dolje je prava sauna.

Budući da nije bila ono što je očekivao, na nekoliko je sekunda izgubio kontrolu. Cassidy je uvijek volio imati kontrolu nad situacijom, te joj se nekako želio osvetiti jer mu je to oduzela. Osjećajući se svadljivo, obratio joj se nećužnim glasom, ali je želio da to shvati kao ubod, te bi morala biti doista tupa da to ne shvati. Nije bila. Ni slučajno.

Oči su joj obrambeno zatreptale, ali je očito odlučila zanemariti primjedbu. - Da, katkad zna biti neugodno toplo. Molim vas, izvolite sjesti.

- Hvala.

Pošao je do naslonjača i sjeo, prebacivši sako preko koljena. Ona je sjela na kauč i

okrenula se prema njemu. Opazio je da joj se ruž na usnama djelomice izbrisao, kao da je punu donju usnu zavlačila pod zube dok je bila usredotočena na rad. Kosa svijetle kestenjaste boje blistala je poput vatre na sunčevoj svjetlosti. Zacijelo je kroz nju provlačila prste ili olovku jer su joj uvojci bili u neredu.

Odmah je spoznao nekoliko stvari o njoj. Prvo, Claire Laurent je zaposlena žena. Nije sklona ženstvenom afek- tiranju ili taštini. Također je žena koja svoju nervozu pokušava sakriti iza gostoljubivosti. Odavao ju je jedino puls što je udarao u dnu njezina vitka i glatka vrata.

Njegov se pogled s vrata spustio na privjesak što je visio na crnoj svilenoj uzici. Slijedila je njegov pogled i rekla: - To je dar od moje prijateljice Yasmine.

- Što je unutra? - Malena fijala na njezinim prsima sadržavala je bistru tekućinu. - Ljubavni napitak?

Pogled njegovih sivih očiju gotovo se glasno spojio s njezinim. Cassidy je odjednom poželio da sinoć nije pošao u krevet s erekcijom. Također je poželio da ovaj današnji posjet nije služben.

Skinula je poklopac s fijale. Na kraju malenog štapića nalazio se minijaturni prsten. Podigla ga je do usana i puhнула. Deseci sićušnih, blistavih mjehurića poletjeli su oko njezina lica.

Nasmijao se, dijelom zato što su ga mjehurići iznenadili, a dijelom zato što je želio osloboditi dio energije što se u njemu nakupljala.

- Opuštanje za trenutke kad me rad iscrpi - rekla je. - Yasmine mi često daje ovakve stvarčice jer kaže da previše ozbiljno shvaćam sebe. - Smiješeci se, zatvori malenu bočicu.

- Je li to točno?

Susrela je njegov izravan pogled. - Što?

- Da previše ozbiljno shvaćate sebe.

Prema njezinoj je reakciji shvatio da je prekoračio dopuštene granice. Smiješak joj se zaledio na licu. Još uvijek ljubazna, ali uz prizvuk nestrpljenja, ona upita: - Zašto ste me željeli vidjeti, gospodine Cassidy? Je li riječ o onom lažnom čeku što sam ga prijavila Uredu javnog tužitelja?

- Lažnom čeku? Ne, bojim se da nije.

- Onda ne znam zašto ste ovdje.

- Velečasni Jackson Wilde. - Naglo je izbacio to ime. Ležalo je poput rukavice iza zova među njima. Nije ju prihvatila, već ga je samo nastavila upitno promatrati. Bio je prisiljen objasniti. - Pretpostavljam da ste čuli za umorstvo.

- Svakako. Zar me niste vidjeli na televiziji?

To ga je iznenadilo. - Ne. Kad je to bilo?

- Onoga dana kad je pronađeno tijelo velečasnog Wildea. Prekjucher, zar ne? Izvjestitelji su došli ovamo i tražili moju izjavu. Zacijelo nije bila onako dramatična kako su željeli jer se nisam pojavila u večernjim vijestima.

- Je li vam laknulo ili ste bili razočarani kad su izbacili prilog o vama?

- Što vi mislite? - Njezin je osmijeh nestao.

Cassidy je pošao drugim putem. - Što znate o umorstvu?

- Znam? - ponovila je i slegnula ramenima. - Samo ono što čitam u novinama i vidim na televiziji. Zašto?

- Jeste li poznavali velečasnog Wildea?

- Mislite, jesmo li se ikad upoznali? Ne.

- Nikad?

- Ne.

- Ali on je poznao vas. - Štjela je, premda više nije izgledala onako smireno, hladno i pribrano kao prije nekoliko trenutaka. - Nije li tako, gospođice Laurent? Dovoljno dobro da mediji zatraže vaše mišljenje nakon umorstva.

Nježnim je ružičastim jezikom ovlažila usne, što ga je na trenutak omelo. - Velečasni Wilde me je poznao po imenu, kao vlasnicu tvrtke Francuska svila. Sa svoje me je propovjedaonice optužio da se bavim pornografijom. O meni je govorio kao o 'trgovkinji svinjarijama'.

- Kako ste se osjećali zbog toga?

- Što mislite kako sam se osjećala? - Odjednom je dala oduška svojoj uzrujanosti što ju je osjećao iza njezinog smirenog izgleda, te je ustala i zaobišla kauč tako da se našao između njih dvoje.

- Kladim se da vam se to nimalo nije sviđalo.

- Posve ste u pravu, gospodine Cassidy. Nije. Izraz *svinjarije* ne odgovara ni mojem poslu ni mojem katalogu.

- Jeste li znali da ste na Wildeovu popisu za odstrjel?

- O čemu to govorite?

Cassidy izvadi list papira iz džepa sakoa, koji se još uvijek nalazio na njegovu koljenu. Raširio ga je i pružio njoj, ali ona nije posegnula za papirom.

- Među Wildeovim osobnim stvarima - reče Cassidy - našli smo ovaj rukom pisani popis publikacija. *Playboy*, *Hustler*, svi časopisi što biste ih mogli očekivati. Zajedno s katalogom Francuske svile.

Kad su tog jutra on i Howard Glenn razgovarali o nekoliko činjenica što su ih imali o slučaju, Glenn je izrazio slabo zanimanje za popis. Iskusni je detektiv svoju istragu usredotočio na Ariel i Joshuu Wilde. Prema njegovu su mišljenju njih dvoje najvjerojatniji počinitelji.

On je vjerojatno u pravu, ali Cassidy nije želio zanemariti niti jedan podatak. Glenn je ravnodušno slegnuo ramenima kad se ponudio da će on provjeriti Francusku svilu, jer je zacijelo mislio da je to gubitak vremena.

Nakon što je upoznao Claire Laurent, Cassidy nije dijelio njegovo mišljenje. Nije se baš uklapala u psihološki profil zločinca, ali ga je doista zaintrigirala i imala je istinski sukob s propovjednikom.

Trenutak je zurila u list papira, a zatim je učinila ljutitu kretnju. - Ništa ne znam o tom popisu. Moj katalog nema ničeg zajedničkog s tim časopisima.

- Wilde je očito mislio da ima.

- Nije bio u pravu.

- Gospođice Laurent, kanio je ocrnjivati i maltretirati vašu kompaniju sve dok je ne izbací iz posla. Prema ovom datumu, Wilde se nekoliko tjedana prije svoje smrti zarekao da će to učiniti i vlastitom je krvlju potpisao tu izjavu.

- Očito je bio lud.

- Imao je tisuće odanih sljedbenika.

- Imao ih je i Adolph Hitler. Neki su ljudi ovce kojima treba govoriti što da misle jer ne znaju sami razmišljati. Ako im se dovoljno često kaže ono što žele čuti, slijedit će bilo koga i složiti se s bilo kakvim pogrešnim informacijama kojima ih kljukaju. To su ljudi isprana mozga. Žalim ih, ali slobodni su sami birati. Samo želim da me ostave na miru kako bih i ja mogla sama birati. To je jedini sukob što sam ga imala s Jacksonom Wildeom. On je mislio da svima može nametnuti svoja uvjerenja. Ako nije odobravao moj katalog, u redu. Ali tko mu je dao pravo da ga osuđuje?

- On bi rekao da mu je Bog dao to pravo.

- Ali imamo samo Wildeovu riječ za to, nije li tako?

Bila je napeta poput žice na gitari, te je svakog trenutka mogla puknuti. Prsa su joj se dizala i spuštala, uznemirujući tekućinu u bočici što joj je visjela oko vrata. Cassidy je u tom trenutku saznao još nešto o Claire Laurent. Ispod hladne vanjštine tuklo je strastveno srce.

Odjednom je shvatio da stoji, premda se nije sjećao da je ustao. - Televizijski evangelik i ono što je mogao učiniti vašem poslu bili su velik problem za vas, zar ne, gospođice Laurent?

- On je imao problem, a ne ja.

- Proglasio vas je svojom neprijateljicom i zavjetovao se da neće popustiti sve dok ne pobijedi.

- Onda je to bio njegov križarski rat. Ja nisam bila sudionik.

- Jeste li sigurni?

- Kako to mislite?

- Nije li između vas dvoje objavljen otvoreni rat?

- Ne. Ignorirala sam ga.

- Gdje ste bili u noći osmog rujna?

Naglo je zabacila glavu. - Kako, molim?

- Mislím da ste me čuli.

- Osmog rujna je Wilde ubijen. Zar mene kaníte umiješati u to?

- Tako nekako.

- Možete poći ravno u pakao.

Njezine su oštre riječi još uvijek visjele u zraku između njih kad su se iza Cassidyja

otvorila vrata. Naglo je okrenuo glavu, gotovo očekujući da će ugledati snagatorku koja ga je došla silom izbaciti.

Žena koja je ušla izgledala je previše nježno da bi mogla izbaciti leptira. - O, nebesa! - uzviknula je kad je ugledala Cassidyja. Položila je ruku na prsa i rekla: - Nisam znala da imamo gosta. Claire, draga, trebala si mi reći da ću danas primati. Preodjenula bih se u nešto prikladnije.

Pribravši se, Claire pođe do žene i uzme je za ruku. - Izgledaš lijepo kao i uvijek, mama. Dođi upoznati mojega gosta.

Dok je gledao kako mu prilaze, Cassidy je silno želio imati kontrolu nad situacijom. Izgubio ju je kad ga je amazonka uvela unutra i nije ju uspio ponovno steći. Bio je nadomak uspostavljanju kontrole kad se pojavila ta žena.

- Mama, ovo je gospodin Cassidy. On je... došao je poslovno. Gospodine Cassidy, ovo je moja majka, Mary Catherine Laurent.

- Gospođu Laurent - reče Cassidy. Dostojanstveno mu je pružila ruku. Obuzeo ga je lud poriv da se sagne i poljubi je, jer se činilo da ona upravo to očekuje. No samo joj je lagano stisnuo prste i pustio je.

Mekana smeđa kosa uokvirivala je glatko, mladoliko lice. Dok ga je promatrala, nagnula je glavu u stranu. - Vi ste slika i prilika svoga tate, gospodine Cassidy. Sjećam se kad je dolazio na balove u svečanoj odori. Moj Bože, sve su se djevojke lijepile za njega.

Položila je prste na obraz kao da pokušava suzbiti rumenilo. - Znao je da je privlačan pa je besramno lomio srca svima nama. Bio je prilično neobuzdan dok nije upoznao vašu mamu, onog ljeta kad je došla iz Biloxija.

Prvi put kad ju je vidio nosila je haljinu boje marelice, a u kosi je imala bijelu kame-liju. Odmah ga je očarala. Bili su tako lijep par. Kad su zajedno plesali, činilo se da oko sebe podižu vilinsku prašinu.

Cassidy zbunjeno pogleda Claire, tražeći pomoć. Smiješila se kao da ono što njezina majka govori ima savršenog smisla. - Sjedni, mama. Želiš li malo šerija?

Cassidy je osjetio dašak parfema Mary Catherine Laurent dok se spuštala u naslonjač kraj njega i otmjeno povukla suknju preko koljena.

- Budući da će uskoro pet sati, pretpostavljam da mogu popiti šeri. Gospodine Cassidy, pridružiti ćete mi se, zar ne? Veoma je nepristojno da dama sama pije.

Šeri? Nikad ga nije kušao, a nije ni želio. Ono što bi mu sada dobro došlo je učinak dva čista Chivasa. No upitnom smiješku Mary Catherine čak ni okorjeli tužitelj poput njega nije mogao odoljeti. Ne daj Bože da je ikad mora dovesti na mjesto za svjedoke. Jedan njezin smiješak i porota bi bila uvjerena da je mjesec napravljen od mekanog sira kad bi ona tako rekla.

- Vrlo rado - čuo je vlastiti glas. Nasmiješio se Claire; nije mu uzvratila. Njezin izraz lica bio je ledeni kontrast njezinim toplim bojama, koje su postale još toplije zahvaljujući kasnom poslijepodnevnom suncu.

- Pričajte mi sve o mornaričkoj akademiji, gospodine Cassidy - reče Mary Catherine.
 - Bilo mi je tako drago zbog vaših roditelja kad su vas onamo primili.

Uz pomoć košarkaške stipendije, Cassidy je pohađao višu školu u malenom rodnom gradiću u Kentuckyju, a zatim je godinu dana radio kako bi skupio dovoljno novca za upis na fakultet. Vraški je sigurno da nikad nije bio kandidat za vojnu akademiju. Dobrovoljni rad u vojsci nakon Vijetnama pomogao mu je pri financiranju pravnog fakulteta nakon otpuštanja iz vojske.

- Bilo je baš onako kako sam se nadao da će biti - rekao je Mary Catherine dok je uzimao čašu šerija što ju je napunila iz jedne od kristalnih boca.

- Claire, želiš li i ti malo? - Mary Catherine podigne čašu prema svojoj kćeri.

- Ne, hvala, mama. Još moram raditi.

Mary Catherine žalosno odmahne glavom i reče Cassidyju: - Cijelo vrijeme radi. Doista previše za mladu damu, ako mene pitate. No veoma je darovita.

- To vidim. - Već je opazio uokvirene crteže na zidovima.

- Pokušala sam je naučiti pletenju i kukičanju - reče starija žena, pokazujući košaru što ju je spustila kraj svojih nogu - no Claire Louise je samo željela stvarati odjeću. Počela je s papirnatim lutkama. Kad bi joj ponestalo garderobe iz slikovnica, crtala je, bojala i rezala vlastite kreacije.

Žena se s ljubavlju nasmiješi svojoj kćeri. - Odjeća što ju je dizajnirala bila je mnogo ljepša od one u knjigama. S papirnatih lutkica prešla je na šivanje. Koje si ono godine za Božić zatražila šivaći stroj?

- Mislim da mi je bilo dvanaest godina - ukočeno je odgovorila. Cassidy je vidio da joj se ne sviđa što pred njim priča o njezinoj prošlosti.

- Dvanaest! - usklikne Mary Catherine. - A od trenutka kad ga je dobila, slobodno je vrijeme provodila šivajući, stvarajući odjevne predmete po kupljenim krojevima ili po vlastitim zamislima. Uvijek je bila tako vješta s tkaninama i koncem.

Obrazi su joj se zarumenjeli i čedno je sagnula glavu. - Naravno, ne odobravam sve ono što Claire sada stvara. Tako su sićušni. No pretpostavljam da sam ja staromodna. Mlade žene više ne uče da budu čedne, kao u moje doba. - Otpila je gutljaj šerija, a zatim ga je sa zanimanjem pogledala. - Recite mi, gospodine Cassidy, je li vaš ujak Clive ikad našao naftu na Aljasci? Tako neugodan i riskantan posao, nafta.

Prije nego je mogao odgovoriti na pitanje o svojem nepostojećem ujaku, opet su se otvorila vrata iza njega. Ovoga je puta osjetio i nagli nalet zraka. Tako ga je iznenadio izgled žene koja je ušla da je skočio na noge, zamalo proliviše šeri.

- Hvala Bogu! - uzviknula je kad je opazila Mary Catherine. - Bojala sam se da se opet iskrala iz kuće.

Pridošlica je bila visoka najmanje sto osamdeset centimetara, dugih i gracioznih nogu kao u gazele. Veličanstveno je tijelo umotala u kratki kimono od frotira koji je dopirao do sredine njezinih bedara. Drugi je ručnik omotala oko glave, poput turbana. Njezino je lice očaravalo, čak i bez šminke: široko razmaknute oči boje ahata; malen,

ravan nos; pune usne; četvrtasta čeljust i jasno definirana brada, visoke, istaknute jagodične kosti. U njezinu se hodu osjećalo uznosito držanje afričke kraljevske ličnosti.

- Oprosti, Claire. Dopustila sam Harryju da ode ranije i odlučila se na brzinu istuširati. Kad sam se vratila iz kupaonice, Mary Catherine je nestala. Svi ostali već su otišli kućama. Kriste, mislila sam da sam ovoga puta doista uprskala.

- Sve je u redu, Yasmine.

- Tko je on? - S otvorenom se radoznalošću okrenula prema Cassidyju.

Claire ih je kratko upoznala. Rukovali su se. Njezina je koža čak i iz neposredne blizine bila besprijeekorna, naoko bez pora, boje kave s mnogo vrhnja. Po licu je imala kapljice vode, što je značilo da čak nije odvojila vrijeme za brisanje. Bilo je jasno da na sebi ima samo ogrtač od frotira, ali nije pokazala nikakav znak nelagode dok mu se čarobno smiješila.

- Drago mi je, gospodine Cassidy.

- Također. Divim se vašem radu.

- Hvala. - Pogledala je Claire, tražeći objašnjenje, a zatim opet Cassidyja. - Zar bih trebala znati tko ste vi i zašto ste ovdje?

- Ne.

Usljediла je kratka, nelagodna tišina. Na koncu ju je Claire prekinula. - Yasmine, hoćeš li, molim te, povesti mamu natrag gore? Može ponijeti šeri sa sobom. Doći ću na večeru čim završim s gospodinom Cassidyjem.

Yasmine je upitno pogledala prijateljicu, ali je Claire zadržala bezizražajno lice. - Idemo, Mary Catherine - reče. - Claire ima posla.

Mary Catherine se nije opirala. Ustala je i opet pružila ruku Cassidyju. Ovoga je puta odlučio popustiti porivu, te ju je prinio usnama. Nasmiješila se i zamolila ga neka u njezino ime pozdravi svoju obitelj. Zatim je, ostavljajući za sobom mješavinu mirisa ruža i šerija, izišla držeći pod ruku omamljujuće lijepu Yasmine.

Čim su se za njima zatvorila vrata, okrenuo se prema Claire. - Žao mi je. To može biti teško. Moj je otac imao Alzheimerovu bolest nekoliko godina prije nego je umro.

- Moja majka nema Alzheimerovu bolest, gospodine Cassidy. Samo što često brka sadašnjost s prošlošću. Katkad vjeruje da su ljudi netko drugi, netko koga je ranije poznavala.

- Kada ranije?

- Prije nego je postala ovakva - ukočeno je odgovorila. - Ona je ono što bi netko opisao kao malo ćaknutu, senilnu, pomalo šašavu. Sigurno ste čuli sve te okrutne izraze. Znam da ja jesam. Mnogo puta. Vidite, ovakva je otkako znam za sebe. Premda cijenim to što ste bili ljubazni prema njoj, ne kanim s vama razgovarati o njezinoj mentalnoj bolesti. Zapravo, ni o čemu ne kanim razgovarati s vama.

Ustala je i tako mu dala do znanja da je njihov sastanak, što se nje tiče, završen. - Nisam poznavala Jacksona Wildea, gospodine Cassidy. Ako ste zbog toga došli ovamo, sada znate. Otpratit ću vas do izlaza.

Dok je prolazila kraj njega, uhvatio ju je za nadlakticu i naglo zaustavio. - Ne shvaćate, zar ne? Ili ako shvaćate, ne želite to pokazati.

- Pustite mi ruku.

Tkanina njezina rukava bila je tako mekana i tanka, te mu se činilo da joj dotiče kožu. Zglobovima prstiju doticao je mekanu punoću njezine dojke. Polako i sa šokantnim žaljenjem opustio je prste i oslobodio je.

- Što bih to trebala 'shvatiti', gospodine Cassidy?

- Da ovamo nisam došao radi čavrljanja i šerija.

- Niste?

- Ne. Došao sam vas službeno ispitati u vezi s umorstvom Jacksona Wildea.

Naglo je i oštro udahnula i refleksno se stresla. - To je smiješno.

- Nije ako se uzme u obzir sve što ste mogli izgubiti kad bi on ostvario svoje planove što ih je kovao za vašu tvrtku.

- To se nikad ne bi dogodilo.

- Možda ste željeli biti vraški sigurni da se neće dogoditi.

Prošla je rukom kroz kosu i vidljivo se pribrala, uklanjajući bore ozlojeđenosti sa svog čela. Kad ga je ponovno pogledala, njezine su crte lica bile glatke kao u porculanske lutke.

- Gospodine Cassidy, kao što sam vam već rekla, nikad nisam upoznala velečasnog Wildea. Nikad se nisam dopisivala s njim. Niti smo ikad razgovarali telefonom, premda me je kontaktiralo njegovo osoblje, izazivajući me na javnu debatu s njim, što sam ja uporno odbijala. Nisam imala baš nikakve veze s njim. Sigurno je da ga nisam ubila.

- Ugrožavao je vaš posao.

- Patio je od zabluda fanatika - uzviknula je, ponovno se uzrujavajući. - Zar doista vjerujete da je mogao srušiti carstvo *Playboya*?

- Ali vi ste mnogo manja divljač.

- Priznajem. Pa što?

- Također imate sjedište ovdje, u New Orleansu. Možda ste iskoristili priliku i zauvijek ga ušutkali kad je svoj križarski pohod doveo ovamo.

Prekrižila je ruke na truhu. - To bi bilo prilično očito, zar ne? Možda vjerujete da sam sposobna za umorstvo, gospodine Cassidy, ali molim vas, nemojte podcjenjivati moju inteligenciju.

- Ne - tiho je rekao dok je virio u dubine njezinih očiju. - Možete biti sigurni da neću.

Njegovo je zurenje predugo potrajalo, promijenivši se od optužujućeg u nešto sličnije zanimanju. Cassidy je zbog toga osjetio duboku uznemirenost. No ona je to prekinula. - Očito je da nemate nikakvih fizičkih dokaza koji me povezuju s tim zločinom.

- Kako znate?

- Jer takvi dokazi ne postoje. Nisam bila ondje. - Podigla je bradu. - Došli ste ovamo jer se hvatate za slamke, silom želite stvoriti slučaj jer ni vaš Ured ni policija nema

osumnjičenika, a umorstvo se dogodilo prije više od sedamdeset dva sata. Udovica optužuje lokalne vlasti za lijenost, nesposobnost i ravnodušnost. Mediji vas grde, a Wildeovi sljedbenici zahtijevaju brzu i sigurnu pravdu.

- Ukratko, gospodine Cassidy, potrebno vam je žrtveno janje. - Zastala je i udahnula.
- Shvaćam vaš problem, ali nemam toliko razumijevanja da bih vam dopustila da me vrijeđate i narušavate moju privatnost. Molim vas, idite.

Cassidyja je impresionirala učinkovitost i točnost njezina govora. Istina je da Crowder postaje nervozan zbog neugodne situacije što ju je stvorilo Wildeovo umorstvo. Novinski napisi o policijskoj istrazi iz dana u dan sadrže sve više izrugivanja i sarkazma.

Ariel Wilde i svita pokojnog evangelika postaju sve glasniji u svojem kritiziranju svih i svakoga, od gradonačelnika do najobičnijeg pozornika na ulici. Udovica je Wildeovo tijelo željela prenijeti u Tennessee i pokopati ga, ali ga policija nije željela dati, nadajući se da bi mogli naći neki ranije previđen trag, unatoč temeljitoj obdukciji što ju je obavila Elvie Dupuis. Cijela je situacija, baš kako je Crowder predvidio, postala ružna, pomahnitali cirkus.

Claire Laurent je u svemu imala pravo. Žalosna je činjenica da Cassidy nema ni trunke dokaza koji bi povezali nju ili bilo koga drugoga s mjestom umorstva. S druge strane, od trenutka kad je ušao u ovu prostoriju, osjećao je da ona nešto krije. Bila je veoma ljubazna, ali nagon mu je govorio da ga ne želi u svojoj blizini.

Kad je radio kao branitelj, isti mu je nagon uvijek govorio kad je njegov klijent kriv, bez obzira na njegove tvrdnje o nedužnosti. Šesto mu je čulo govorilo kad je neki svjedok besprizorno lagao. U utrobi bi osjetio hoće li pobijediti ili izgubiti, trenutak prije čitanja pravorijeka. Taj ga je nagon rijetko kada prevario. Vjerovao mu je i oslanjao se na njega.

Znao je da Claire Laurent nije samo ono što se vidi na površini. Njezine su oči možda prozor u dušu, ali je zatvorila kapke. Čovjek je samo katkad mogao ovlaš ugledati ženu koja živi iza njih. Ona je više od vješte poslovne žene i odane kćeri, više od mase seksi kose, više od usta zbog kojih mu je bilo drago da se neki zakoni ne mogu silom primijeniti. U njoj je bilo elemenata koje je pomno prikrivala. Zašto?

Cassidy je odlučio kopati dok to ne sazna. - Prije nego odem...

- Da, gospodine Cassidy?

- Želim vidjeti primjerak vašeg kataloga.

4. poglavlje

Claire je iznenadio njegov zahtjev. - Zašto?

- Pokušao sam ga kupiti na nekoliko kioska, ali ga nisam mogao naći.

- Katalog se ne prodaje na taj način. Šaljemo ga poštom samo pretplatnicima.

- Što je u njemu da se velečasni Wilde tako zapalio i uzrujao?

- To ste njega trebali pitati.

- Pa, budući da je on nedostupan - suho će Cassidy - želio bih sam pogledati.

Mislila je da će njezini problemi povezani s umorstvom prestati kad je mediji ostave na miru. Ni u snu nije očekivala posjet pomoćnika okružnog tužitelja, premda je zasad bila zadovoljna svojim ponašanjem u danoj situaciji. No sad je očajnički željela da on ode kako bi mogla srediti svoje misli. No s druge strane, nije željela djelovati neprijateljski ili, još gore, kao da ima nešto sakriti. On je ipak samo želio vidjeti katalog. Smatrala je da mu može udovoljiti, sve dok njegova pitanja ne postanu previše osobna.

- Svakako, gospodine Cassidy. Izvolite sjesti. - Pružila mu je najnoviji broj kataloga Francuske svile koji izlazi četiri puta godišnje. Kako ga ne bi nervozno promatrala, zagledala se kroz prozor. Brilljantne boje sutona prošarale su nebo. Rijeka je podsjećala na rastaljen mjed. - Službeno je vrijeme za koktel. Želite li sada nešto popiti?

- Mora li to biti šeri? - upita Cassidy.

- Vino ili nešto jače?

- Viski, ako imate.

- S ledom, vodom ili sodom?

- S ledom.

Pripremila mu je piće, a za sebe natočila čašu crnog vina. Kad se vratila do kauča, on je prelistavao katalog. Pustio ga je da mu padne u krilo, trepnuo i naglo zabacio glavu, kao da ga je netko tresnuo u bradu. Zapanjeno je uzdahnuo. - Uh!

Pogledavši stranicu, Claire je komentirala njegovu reakciju. - Nastojimo udovoljiti ženskim maštarijama.

Pogleda prikovanog na blistave stranice, Cassidy se nasmiješio. - Pa, vraški je sigurno da ja nisam žensko, ali je i moja mašta proradila. Oprostite, ali vidim da je ovaj

model praktički nag.

- Odjevena je.

- U...

- Bodi.

- To baš ništa ne prepušta imaginaciji.

- To je naše područje rada, gospodine Cassidy. Prodajemo donje rublje i potrepštine za budoar. Želimo da se naše mušterije osjećaju maženo, ljupko i poželjno kad nose naše odjevne predmete.

- Hej, ja nisam Jackson Wilde. Preda mnom ne morate braniti svoje proizvode ili marketinšku strategiju. Zapravo, kako bih se mogao pretplatiti na katalog?

Kad ju je pogledao i nasmiješio se, Claire je u utrobi imala neobičan osjećaj. Muškarci nisu baš često očijukali s njom jer su njezini poznanici uglavnom bili samo poslovni suradnici. Katkad je bilo očijukanja u avionima ili dizalima, ali to je najčešće završavalo pogledima i le- žernim pozdravima. Ona nije dopuštala ništa više. Stoga ju je iznenadila neočekivana reakcija na Cassidyjev smiješak. Otpila je malo vina kako bi se pribrala.

- Zapravo, katalog je Yasminino područje - objasnila je. - Ne i pretplata, naravno. Za to se brine televizijski marketing. Yasmine je producentica, moglo bi se reći. Počne s koncepcijom, a zatim priprema stranice.

- I pozira.

Okrenuo je časopis prema Claire. Reklama za svilenu pidžamu preko cijele stranice prikazivala je svih sto osamdeset tri centimetra Yasmine koja je počivala na zgužvanom krevetu. Raskopčani gornji dio pidžame otkrivao je samo unutrašnju zaobljenost njezinih dojki. Donji dio počinjao je oko dva centimetra ispod pupka. Sasvim pristojno. No vlažne, lagano rastvorene usne i gladan pogled tigrice u očima činili su fotografiju provokativnom.

- Ona prodaje - reče Claire.

Nekoliko je sekunda proučavao fotografiju. - Jasno mi je zašto.

- Ona je i pametna. Počela je raditi kao model kako bi platila umjetničku školu - objasni Claire. - Nastavila je studirati čak i nakon što je uspjela kao manekenka. Kad smo postale poslovne partnerice...

- Kako i kada se to dogodilo?

- Prije šest godina. Imala sam maleni lokalni posao, uglavnom za opremanje nevjesta. Željela sam proširiti posao, pa sam svoje zamisli odnijela u New York u nadi da ću naći nekoga tko će ih proizvoditi i prodavati \ za mene. Nisam uspjela - rekla je skrušeno, sjetivši se svih ljubaznih ali odlučnih odbijanja što ih je doživjela u Sedmoj aveniji.

- Posve sam slučajno upoznala Yasmine u jednoj od prostorija za prikazivanje modela. U prijateljskom me je razgovoru pitala što me je dovelo u New York. Jasno, laskalo mi je kad je takva zvijezda pohvalila moje uzorke. Čak je za sebe naručila nekoliko

stvari. Sprijateljile smo se i pošle na nekoliko dugotrajnih ručkova. Ona je prekrasna, u to nema sumnje. No također je i mudra poslovna žena koja zna da je karijera modela kratkog vijeka. I shvatila je što želim učiniti.

- A to je bilo?

- A to *jest* dizajniranje i proizvodnja linije jedinstvenog donjeg rublja, te prodavanje istog po cijeni dostupnoj prosječnoj ženi. Svake sezone predstavljamo nove modele i dizajne za koje se nadamo da će pokrenuti maštu kupaca. Nudimo robu koja je drukčija i uzbudljiva, ali uz pristupačne cijene. Žene mogu grudnjake, gaćice i drugo kupovati u robnoj kući. Francuska svila prodaje im odjevne predmete iz mašte. Mi smo seksi rublje učinile vrijednim poštovanja.

- Jackson Wilde nije ga smatrao vrijednim poštovanja.

- Ni ja njega nisam poštivala.

Cassidy je lagano kimnuo glavom. - Vratimo se na Yasmine. Kad je počela suradnja?

- Tjedan dana nakon našeg prvog susreta.

- Tako brzo?

- Znala sam da ćemo uspjeti. Tražila je nov pothvat u kojem može primijeniti svoje umjetničke sposobnosti. Meni je trebalo njezino profesionalno znanje. U zamjenu za dio posla, upoznala me je s ljudima iz branše koji su nas mogli podržati. Nakon što je izišao prvi katalog, nismo uspijevale dovoljno brzo slati robu. Do treće smo godine isplatile sve investitore. Posao i dalje cvjeta.

- Prava priča o uspjehu.

- Hvala vam.

Cassidy okrene sljedeću stranicu. - Hmm. Koristite se i muškarcima.

- To je nedavno uveden novitet. Yasmine je došla na tu zamisao. Svidjela mi se, te sam dizajnirala nekoliko intimnih odjevnih predmeta za muškarce.

- Kladim se da je Wilde imao posebne zamjerke za to.

- Reklama je prikazivala ženu nagnutu nad privlačnim muškarcem koji je sjedio u kožnom naslonjaču. Rukama se oslanjala na naslone za ruke. Njezina je satenska kućna haljina bila raskopčana. - Ima li uopće sumnje u to gdje se nalazi njegova lijeva ruka?

- Čini li vam se da je erotično, gospodine Cassidy?

- Dovraga, da - reče on. - Zar se vama ne čini? - Pogledao ju je, a Claire se osjetila kao da su je po trbuhu gricnuli oštri, ali vragolasti zubi.

Spustila je pogled na stranicu. - Mene stimuliraju druge stvari. Cijena ove haljine je sto dvadeset pet dolara. To je najskuplja stvar u katalogu. Odjevni se predmeti izrađuju u Hong Kongu. Plaćamo im tek djelić prodajne cijene. Čak i kad uračunamo pakiranje i otpremu, te postupak slanja robe do kupca, naš je profit golem. Gledam tu fotografiju i nadam se da će svaka žena koja vidi taj odjevni predmet poželjeti poslati narudžbu.

- U nadi da će privući momka safirnih očiju i izbočenih mišića.

Claire se nasmije. - Dakle, gospodine Cassidy! Vi ste nezadovoljni seksist koji prijenjuje dvostruka mjerila.

On se samo još više namrštitio. - Jesam li? Ne bih želio tako razmišljati o sebi.

- No više biste voljeli da taj mladić nije na fotografiji.

- Teško je nadmašiti ga.

- Sad razumijete kako se žena osjeća kad njezin ljubavnik očima guta duplericu. Ugađamo mašti naših pretplatnica jer u njoj stvaramo osjećaj da može biti jednako ljupka kao i model na slici. Prenosimo poruku da svaka žena može biti lijepa i poželjna. 'Odjenite ovo i budite obožavani.' Možda je njezina jedina želja odvući muža s kauča i gledanja utakmica na televiziji.

Nakon što je pozorno saslušao njezino objašnjenje, vratio je svoju pozornost na katalog. Claire je utonula u tišinu, promatrajući kako njegove sive oči proučavaju stranice. Povremeno je prinosiso čašu usnama. Imao je široka, uska, muževna usta, ublažena jedino punijom donjom usnom i vertikalnom rupicom na lijevom obrazu.

S čisto objektivnog gledišta, on je veoma naočit muškarac. Prosijedi zalisci čine ga privlačnim. Kestenjasta kosa pokriva mu vrhove ušiju. Malo je muškaraca viših od Yasmine, ali kad se Cassidy rukovao s njom, Claire je opazila da je viši od nje za pet do sedam centimetara. Vitak je, ali podlaktica kojom se oslonio na koljeno doima se snažnom, kao i njegova žilama prošarana nadlanica.

Kad je pogledao sve stranice, zatvorio je katalog. - Hvala.

- Nema na čemu. Mislite li da je Jackson Wilde bio u pravu? Mislite li da je ovo pornografija?

- Neslužbeno, ni slučajno. Senzualno je, erotično, ali teško bi se moglo proglasiti pornografijom. Službeno, moram biti neutralan.

Godila joj je spoznaja da je nije spreman kamenovati. Spustila je čašu vina na stol i ustala. - Možete uzeti taj katalog. Možda ćete nešto naručiti.

Uzeo je katalog i također ustao. - Sumnjam. Ja sam strogo tip bijelog pamuka *Fruit of the Loom*.

- Možda bi vam godile svilene bokserice za opuštanje.

- Možda. Posjedujete li pištolj?

Pitanje ju je zaprepastilo jer je uslijedilo odmah nakon ležernog razgovora. - Ne, ne posjedujem, gospodine Cassidy.

- Je li vam dostupan?

- Ne.

- Vratimo se na moje početno pitanje: gdje ste bili one noći kad je Jackson Wilde ubijen?

Progutala je ljutiti odgovor i mirno rekla: - Ne sjećam se da sam izišla. Mislim da sam provela mirnu večer kod kuće.

- Može li to netko potvrditi?

- Zar je potrebna potvrda? Mislite li da lažem?

Izdržala je njegov pogled, premda je potrajao beskrajno dugo pa se poželjela sakriti.

Na koncu on reče: - Hvala na piću. - Posegne za sakoom i prebaci ga preko ramena.

- Nema na čemu.

Zapeo mu je za oko zid od prozora. Spustio se sumrak. S ove strane zgrade pružao se neograničen pogled na rijeku. Svjetla na obali i mostu preko rijeke treperila su u sjaju boja od tamnopurpurne do blještavozlatne. - Sjajan pogled.

- Hvala vam.

Osigurala je zadržavanje pogleda tako što je kupila zemljište od ugla svoje zgrade do obale rijeke i pretvorila ga u parkiralište. Bilo je profitabilno i jamčilo da pogled na rijeku neće zapriječiti neki neboder pretvoren u hotel ili trgovački centar. Zemljište je stotruko poskupjelo otkako ga je ona kupila, ali nije ga bila spremna prodati ni po kojoj cijeni.

- Ispratit ću vas.

Krenula je ispred njega, prošla kroz otmjeno uređen ured tajnice i ušla u dizalo. Dok su se spuštali, on upita: - Što je na drugom katu?

- Moj stan.

- Nema mnogo ljudi koji se drže tog prastarog običaja, živjeti iznad vlastitog poslovnog prostora.

- Tako je to u Vieux Carréu.

- Prema riječima znalca.

- Ovdje sam rođena i nikad nisam drugdje živjela. Čak sam ovdje pohađala fakultet. Svakodnevno sam putovala do Tulanea.

- Sretno djetinjstvo?

- Veoma.

- Nikakvih velikih uzbuđenja ili kriza?

- Nikakvih.

- Čak ni s vašom majkom?

Claire slegne ramenima. - Nikad je nisam drukčiju poznavala, te sam se prilagodila njezinoj bolesti poput svakog djeteta koje ima hendikepiranog roditelja.

- Što je s vašim ocem?

- Umro je kad sam bila beba. Mama se više nije udavala. Živjele smo s njezinom tetom Laurel. Uskoro nakon njezine smrti preselile smo ovamo.

- Hmm. Vaša majka još uvijek živi s vama?

- Tako je.

- Nitko drugi?

- Yasmine, kad je u gradu.

- Tko je Harry?

- Gospođica Harriett York, naša domaćica i majčina njegovateljica. Ona ne spava

ovdje, osim ako ja ne otputujem iz grada.

- Koliko često Yasmine dolazi u New Orleans?

- Ovisi.

- O čemu?

- Nekoliko stvari.

- Na primjer?

- Na primjer, u kojoj smo fazi s idućim katalogom. - Nije smatrala potrebnim obavijestiti ga o činjenici da su Yasmineina putovanja u New Orleans nedavno postala učestalija i zašto. Bilo bi glupo svojevoljno mu davati informacije. Claire je kao dijete naučila da ne treba vjerovati ljudima iz vlasti. Mogli su informacije okrenuti protiv vas kad god je to odgovaralo birokraciji. Bez obzira na svoje muževne šake i vertikalnu rupicu na licu, gospodin Cassidy je birokrat.

- Zanima li vas još što god, gospodine Cassidy?

- Mnogo toga. Što Yasmine ovoga puta radi u New Orleansu?

Claire rezignirano uzdahne. - Dogovaramo se za idući katalog. Razvila je koncepciju i već je izabrala lokaciju za snimanje. Zajedno odlučujemo koje ćemo predmete predstaviti i tko će biti modeli.

- Što je s ostatkom vremena? Kad ona nije u New Orleansu.

- Živi u New Yorku.

- Radi kao model?

- Do prošle je godine imala ekskluzivan ugovor s jednom kozmetičkom kompanijom. To joj je dojadilo, pa sada radi kao model jedino za katalog Francuske svile. Uza svoje odgovornosti ovdje i vođenje brige o svojim ulaganjima, veoma je zauzeta.

Claire je laknulo kad su stigli u prizemlje. Vožnja joj se nikad nije činila tako dugotrajnom, a dizalo tako malenim i skučenim. Zbog njegovog je prodornog pogleda željela oko sebe navući zaštitni plašt.

Otvorio je teška vrata. Žurno je zahvalila i koraknula u golemo skladište. Bilo je tiho, mirno i mračno. Ventilatori na prozorima nisu se micali. Skladište se doimalo poput komore za izgaranje dok je tijekom poslijepodneva ondje vladala nesnosna vrućina, ali sada se činilo da posjeduje teksturu. Ne samo što se priljubljujivala uz kožu, već se uvlačila u nju i onemogućavala rad pluća.

Ostala su upaljena samo strateški postavljena sigurnosna svjetla. Osvjetljavala su dijelove glatkog, blistavog betonskog poda. Claire nije zastajkiivala u tim kružnim otocima svjetlosti. Podsjećali su je na filmove o zatvorima, na opasne reflektore koji traže bjegunce osuđene na propast.

Maknula je zasun s glavnih vrata i otvorila ih neželjenom posjetitelju. - Zbogom, gospodine Cassidy.

- Jedva čekate da me se riješite, gospođice Laurent?

Claire bi se bila najradije tresnula jer je to tako očito pokazala. S mukom je potražila logično objašnjenje. - Mama uzima lijekove. Mora jesti u određeno vrijeme.

Ne želim da se zbog mene odgađa večera.

- Veoma zgodno.

- Što?

- Ta isprika. Morao bih biti pravi gad da bih se na to oglušio, zar ne?

- Rekla sam istinu.

Njegov je iskrivljeni osmijeh govorio da zna kako laže, ali da joj je odlučio to dopustiti. - Još jedno pitanje i odlazim. Obećavam.

- Dakle?

- Jeste li ikad imali problema s policijom?

-- Ne!

- Jeste li ikad bili uhićeni?

- Rekli ste jedno pitanje, gospodine Cassidy. To je već drugo.

- Zar odbijate odgovoriti?

Proklet bio. Mrzila je da nekomu na vlasti mora dati prednost, ali odbijanje odgovora samo bi kompliciralo stvari. - Nikad nisam bila uhićena, ali vrijeda me vaše pitanje.

- Prihvaćam primjedbu - nepokolebljivo će on. - Laku noć, gospođice Laurent. Uskoro ćemo se opet vidjeti.

Bilo joj je drago da stoji u sjenkama jer nije mogao vidjeti paniku na njezinu licu. - Već sam vam rekla sve što znam.

Podvrgnuo ju je još jednom prodornom pogledu. - Mislim da niste. - Smotao je katalog u cijev, a sad je njime dotaknuo čelo. - Još jednom, hvala na piću. Imate veoma dobar viski.

Claire mu je tresnula vratima pred nosom, žurno vratila zasun na mjesto i naslonila se na hladan metal. Jedva je hvatala dah, kao da je pretrčala nekoliko kilometara. Srce joj je tako divlje tuklo da ju je boljelo. Kožu joj je pokrивao tanak sloj znoja, što je pripisala sparini... premda je znala da to nije razlog.

5. poglavlje

Jezikom je prelazio preko i oko njezinih ukrućenih bradavica. Ispuštala je zvukove što potječu iz poganskih vremena. - Ubijaš me, dušo - dahнула je. - O, Bože, nemoj stati. Nemoj stati. - Snažnim, bijelim zubima uhvatila je njegovo uho i silovito zagrizla.

Zagundao je od bola, ali njezina neobuzdana reakcija pojačala je njegovo uzbuđenje. Prstima je obujmio njezinu čvrstu stražnjicu dok ju je privlačio k svojim bokovima i uranjao duboko u nju. Ustima je obuhvatio jednu napetu bradavicu i snažno sisao.

Vrisnula je i zgrabila ga za kosu, divlje se njišući u ritmu, izgubljena u nadolazećem orgazmu. Nekoliko sekunda kasnije, osjetila je kako on svršava u dugim, ekstatičnim naletima, dašćući, napinjući se i iskrivljujući lice u grimase.

Yasmineina je koža bila skliska od znoja. Blistala je, odražavajući sjaj noćne lampe poput polirane bronce, osim što ne postoji skulptura savršena kao ona.

Podigla se nad opušteno tijelo kongresnika Alistera Petrieja i s obožavanjem promatrala njegovo porume- njelo lice. - Nije loše, šećeru - šapnula je i nježno mu poljubila usta. - Našao si moju G-točku.

Ne otvarajući oči, tiho se nasmijsao. - Sidi s mene, nezasićna kujo, i natoči mi piće.

Yasmine graciozno siđe s kreveta i priđe komodi na kojoj je ranije pripremila bocu njegovog omiljenog viskija, led i dvije čaše. Komadi odjeće nalazili su se po namještaju i sagu. Na sebi je imala samo par velikih zlatnih naušnica koje su joj doticale glatka ramena kad god bi pomaknula glavu.

Njihova je ljubavna igra započela čim je ušao u hotelski apartman. Tijekom dugotrajnog poljupca povela je njegovu ruku ispod svoje suknje i pritisnula je između raširenih bedara. - Znaš što ti je činiti, dušo. Izludi me.

- Misliš na ovo? - Prstima je razmaknuo vlažno meso i zavukao ih u nju. - Sreća je što tvoje mušterije nose ono što prodaješ - šapnuo je dok ju je milovao. - Što bi bilo kad bi svi odlučili hodati naokolo bez donjeg rublja?

- Svi bi se mnogo više zabavljali.

Žurno su se razodjenuili, ne odvajajući usne, niti je on prestao s podražavanjem. Nagi su se srušili na krevet, isprepletenih smeđih i bijelih udova.

Sad je Yasmine pripremala njegovo piće i istodobno ga promatrala u zrcalu. Uvijek ga je najviše voljela odmah nakon vođenja ljubavi, kad je njegova kosa boje pijeska

bila neuobičajeno razbarušena, a usne mekane i opuštene. Bili su gotovo jednake visine, ali je on posjedovao više fizičke snage od onoga što je njegovo vitko, čvrsto tijelo davalo naslutiti. Tanki sloj znoja na njegovim glatkim prsima podsjetio ju je na žestinu kojom je vodio ljubav, te je između bedara osjetila još jedan treptaj iščekivanja.

Namjestio je jastuke iza leđa i sjeo uz uzglavlje. Vrativši se do kreveta s njegovim pićem, promiješala ga je kaži prstom, a zatim mu njime prešla preko usana. - Kakvo je?

Sisao je vršak njezina prsta. - Osjećam tvoj okus - promuklo će on. - I svoj. Izvrsno. Savršeno.

Zadovoljno se smiješeći, Yasmine mu pruži čašu i legne kraj njega. Poljubio joj je čelo. - Ti sve činiš savršeno, Yasmine. Ti si savršena.

- Ne šališ se? - Priljubivši se uz njega, primaknula je usta njegovoj bradavici i počela je lickati.

- Ne šalim se - zastenje on.

- Bila bih ti savršena žena.

Njegova je reakcija bila nagla i negativna. Ukočio se, ali ne od pojačane žudnje. - Nemoj kvariti naše zajedničke trenutke, Yasmine - tiho reče. - Tako je teško ukrasti ove sate. Tako su mi dragocjeni. Nemoj ih kvariti spominjanjem teme koja nas oboje čini nesretnima.

Okrenula se na leđa i zagledala u strop. - Pomisao na to da postanem tvoja supruga mene ne čini nesretnom.

- Nisam tako mislio. Znaš što sam mislio.

- Cijelo vrijeme razmišljam o tome. To želim više od ičega na svijetu - strastveno će ona. U očima su joj se pojavile suze i zablistale na blagom svjetlu.

- I ja, draga. - Odložio je piće na noćni ormarić i okrenuo se na bok prema njoj. - Tako si lijepa. - Rukom je nježno prešao preko njezine dojke. Bradavice su joj bile tek malo tamnije od kože i odmah su reagirale. Sagnuo je glavu i poljubio jednu, podižući je nježnim potezanjem usnama.

- Jesam li budala zato što te volim? - upita Yasmine.

- Ja sam budala.

- Kaniš li je ikad ostaviti?

- Uskoro, Yasmine, uskoro. Moraš imati povjerenja i čekati da izaberem pravi trenutak. Ovo je teška situacija. Trebat će mnogo finesa da se izvučemo, a da nitko ne bude povrijeđen, posebno ti.

Upoznali su se u Washingtonu, D.C., prije godinu dana na svečanom primanju u veleposlanstvu jedne afričke države. Yasmine je bila pozvana jer se smatralo da vuče korijene iz te zemlje. Priču je izmislio neki nepoznati izvor, ali se svidjela njezinom agentu te ju je održavao na životu iz razloga publiciteta. Sigurno je zvučala romantičnije i zanimljivije od istine - da njezina obitelj već četiri generacije živi u Harlemu.

Veličanstvenu u haljini od zlatnog lamea, s privlačnim mladim kongresnikom

upoznao ju je jedan od njegovih kolega. Alister je nekoliko minuta bio ukočen, ali njezin su ga smijeh i blago zadirkivanje uskoro opustili. Ignorirali su sve ostale na primanju i na koncu zajedno otišli u limuzini osiguranoj za nju, a večer su završili u krevetu u hotelu u predgrađu.

Tek joj je idućeg jutra priznao da kod kuće u New Orleansu ima ženu i djecu. Strast što ju je Yasmine pokazala u krevetu nije ga pripremila za strast njezina neobuzdana bijesa. Okomila se na njega, nazivajući ga sablažnjivo prljavim imenima i prijetecim mu prokletstvima crne magije koja će smežurati njegovu muškost i učiniti je beskorisnom.

- Pojebeš ih i zaboraviš, je li, kongresniče? Pa, šećeru, sad nemaš posla s običnom glupavom curom. Ja sam Yasmine. Nitko me neće zajebati i nekažnjeno se izvući.

- Kad ju je uspio smiriti, objasnio je žalosno stanje stvari. - Između moje i obitelji moje žene postojalo je prijateljstvo. Belle i ja smo zajedno odrasli.

- Jako jebeno važno.

- Molim te, Yasmine. Saslušaj me. Ti ne razumiješ naš način života.

- Dovoljno razumijem. Čitala sam povijesne romane. Znam da se bogati bijelci žene bogatim bjelkinjama, ali u krevetu uživaju s crnim ljubavnicama.

Stenjući njezino ime, sjeo je na rub kreveta i zavukao prste u kosu obuzet očajem.

- Prisežem ti... O, Isuse, nikad mi nećeš vjerovati. - Molećivo ju je pogledao. - Nikad nisam volio Belle. No kad su moji roditelji umrli, njezini su me uzeli pod svoje. Učinio sam ono što se od mene očekivalo, što je bilo prikladno. Bio sam dobar muž. I pokušao sam je voljeti. Bog zna da sam pokušao.

- Imaš pravo ljutiti se na mene, Yasmine - rekao joj je. - Trebao sam ti reći da sam oženjen prije nego smo zajedno otišli s primanja, prije nego su stvari izmahnule kontroli. Još bolje, trebao sam ti okrenuti leđa i otići odmah nakon što sam te upoznao. Jer sam već tada znao, pa... opčinila si me.

Bio je izmučen muškarac rastrgan između žudnje i časti. - No privlačnost je jednostavno bila previše jaka. Bio sam kao gromom pogođen. Morao sam biti s tobom. - Sagnuo je glavu i zurio u sag između svojih nogu. - Sad kad znaš za moju obitelj, imaš posve pravo prezirati me.

Izmučene je oči podigao prema njoj. - Ali nikad neću zaboraviti našu jedinu zajedničku noć. To je najljepši erotikom nabijen i seksualno zadovoljavajući doživljaj u mojem životu. Oprosti mi, ali neću se zbog toga ispričavati. - Progutao je slinu, vidljivo emotivan. - Imam trideset četiri godine. No sve do noćas nisam znao kakav je osjećaj biti zaljubljen.

Yasmineino se srce smekšalo. Spustila se na koljena i zagrlila ga. Plakali su i smijali se, a zatim su opet vodili ljubav. Nakon tog jutra sastajali su se kad su im to dopuštale njihove obveze, kradući po nekoliko blaženih sati u Washingtonu, New Yorku ili New Orleansu. Yasmine nije osjećala krivnju zbog svoje veze s oženjenim muškarcem. Za nju je preljub bio samo obična riječ. Ono što je dijelila s Alisterom bilo je u redu.

Njegov brak nije bio u redu.

Sad je čeznutljivo šapnula: - Tako sam usamljena bez tebe, dušo. Želim cijelo vrijeme biti s tobom. Jedva čekam dan kad se više nećemo morati skrivati.

- I meni ponestaje strpljenja, ali napredujem.

- Kako?

- Stavljam Belle bubu u uho, veoma suptilno, shvaćaš, da možda nema ispunjen život. Da smo se možda vjenčali prije nego je imala priliku otkriti sebe. Tako nekako.

- Djeluje li?

- Opazio sam hladnoću.

Yasmineino srce zatreperi, a na ozbiljnom se licu pojavi osmijeh nade.

- I mi više... znaš, ne spavamo često zajedno. Prošlo je nekoliko mjeseci. - Privuče Yasmine uza se i strastveno šapne u njezinu kosu: - Hvala Bogu na tome. Kad god sam morao biti s njom, mogao sam misliti samo na tebe. Kako mirišeš, kakav je tvoj okus. Kako me izluđuje žudnja za tobom.

Njihova su se usta spojila, stopila; požuda se iznova probudila. Yasmine je usnama prešla preko njegovih prsa i trbuha, a zatim je ustima obuhvatila njegov penis, vještima ga jezikom dovodeći do čelične tvrdoće. Podižući se, blistavim je vrškom dotaknula svoje bradavice, omamljujući ga svojom besramnom seksualnošću. Zajapurena je lica grčevito stiskao plahte. Kad je napokon ušao u nju, bili su napola ljudi od žudnje. Oboje je svršilo u grozničavoj brzini.

Alister se tuširao dok se Yasmine izležavala u krevetu. Voljela se što više zadržavati među plahnama koje su upile mošusni miris njihova znoja i seksa.

Na koncu se prisilila da ustane i počela se odijevati. Prije nego je stigao, skinula je gaćice i stavila ih u svoju veliku kožnatu torbu. Kad je sada posegnula za njima, njezini su se prsti zatvorili oko nečeg poznatog.

Njezin pištolj.

Alister je izišao iz kupaonice. - Hej! - Ispustio je ručnik kojim se brisao i podigao obje ruke u znak predaje. - Zar nisam zadovoljio?

Yasmine se nasmijala i uperila pištolj između njegovih bokova. - Paf, paf!

On se također nasmijao, a zatim je skupio svoju odjeću i počeo se odijevati. - Koga vraga radiš s tim?

- Ne znam. - Upitno ju je pogledao. - Želim reći, mislila sam da sam ga izgubila.

- Volio bih da jesi. Ne bi to trebala nositi naokolo.

- Ondje gdje sam odrasla, takvo je nešto bilo važno za preživljavanje. - Držala je oružje na dlanu. - Mislila sam da sam ga zametnula u nekom kovčegu tijekom putovanja između New Orleansa i New Yorka. Pretpostavila sam da će se prije ili kasnije negdje pojaviti, ali nisam znala da je u ovoj torbi kad sam je večeras uzela. - Slegnuvši ramenima, vratila je pištolj u torbu. - Drago mi je da gospodin Cassidy nije imao nalog za pretres.

- Cassidy? Pomoćnik okružnog tužitelja?

Yasmine navuče haljinu. - O, nisam ti ranije stigla reći. Posjetio je Claire danas poslijepodne.

- Zbog čega?

- Nikad ne bi povjerovao. Zbog velečasnog Jacksona Wildea.

- Alister je poravnao manšete i pogledao svoj odraz u zrcalu komode. - Zašto zbog njega?

- Želio je znati što je Claire radila one noći kad je Wilde ubijen.

Alister se okrene k njoj. - Uozbilji se.

Yasmine se nasmijala dok je zakopčavala preveliki pojas. - To je bila i Claireina reakcija. Taj je ludi evangelik bio veliki gnjavator dok je bio živ, a sad nas progoni iz groba.

- Kakva je veza? Osim one očite.

- Wilde je imao 'popis za odstrjel', kako je Cassidy to nazvao. Popis časopisa što ih je želio zabraniti. Katalog Francuske svile bio je među njima. Jesi li znao za to?

- Kako bih mogao znati?

- Pa, ti i Wilde bili ste tako prijateljski raspoloženi jedan prema drugome - zadirkivala je.

- Bio sam na nekoliko primanja priređenih u njegovu čast jer je Belle smatrala da će mi to donijeti političku korist. Osobno mislim da je lupetao gluposti.

- Amen. Pitam se tko je imao zadovoljstvo zauvijek ga ušutkati - rekla je i pakosno se nasmiješila. - Policija očajnički kopa u potrazi za tragovima. Svatko s tog popisa imao bi motiv za ubojstvo, ali kako Francuska svila ima sjedište ovdje u New Orleansu, Cassidy je mislio da možda... Shvaćaš o čemu je riječ.

- U svakom slučaju - nastavila je navlačeći narukvice - ne bi baš dobro izgledalo kad bi se otkrilo da naokolo nosim pištolj, zar ne? Pogotovo kad bi Ured okružnog javnog tužitelja otkrio da sam te noći bila s tobom u New Orleansu, a ne u New Yorku kako svi misle. Kad bi došlo do toga, bi li mi pružio alibi?

- Nemoj se tako niti šaliti, Yasmine. - Uhvatio ju je za ramena. - Poznajem Cassidyja po glasu. Ambiciozan je, lukav i uvijek se okomljuje na žilu kucavicu. Zvuči kao da se hvata za slamke kad Francusku svilu pokušava povezati s Wildeovim umorstvom, i nama to može izgledati budalasto, ali možeš biti vraški sigurna da on misli ozbiljno.

- Pa, ja nisam zabrinuta. Nema ništa protiv Claire. Ne može izgraditi slučaj na temelju pojavljivanja kataloga na nekom glupom popisu.

- Naravno da ne može.

- Zašto se onda mrštiš?

- Jer ne želim da njuška oko tebe.

- Nije mene ispitivao.

- To ne znači da neće. Ako te ipak pita, mene ne možeš upotrijebiti kao alibi. Slušaj, Yasmine - usrdno će on sve dok ne riješim situaciju sa svojim brakom, u trenutku što ću ga ja izabrati i na svoj način, imperativ je da nitko ne sazna za nas.

- Znam to - zlovoljno će Yasmine.

- Nikomu, baš *nikomu*, ne smiješ otkriti da se viđamo. Bilo joj je drago da je to spomenuo jer je ona već dugo željela razgovarati o toj temi. - Želim reći Claire o nama, Alistar. Mrzim je varati i priređivati igrice kao što je ona da dođe po mene na aerodrom, a ja sam u gradu već dvanaest sati. Zar se ni njoj ne smijem povjeriti? Ona nikomu neće reći.

Tvrdooglavo je odmahivao glavom prije nego je uopće dovršila rečenicu. - Ne, Yasmine. Nikomu ne smiješ reći. Obećavaš?

Ljutito je maknula njegove ruke sa svojih ramena. Oči su joj opasno svjetlucale. - Zar se toliko bojiš da će vijest procuriti i doprijeti do Belle?

- Da, bojim se. Kad bi ikad saznala pravi razlog iz kojeg želim razvod, pokušala bi ga sprječiti na svaki mogući način. A kad bi shvatila da sam čvrsto odlučio i da je to neizbježno, odugovlačila bi i otezala s postupkom u beskraj.

Uzdahnuo je i povukao je u zagrljaj. - Zar ne shvaćaš? Zašto bismo Belle dali streljiva da nas povrijedi još više no što sada patimo? Mislim na tebe. Ne želim da budeš uvučena u odvratni skandal. Nitko ne bi razumio kako je ovo među nama. Javnost bi mislila najgore.

Obujmila mu je lice rukama. - Volim te, Alistar. Ali ubila bih te kad bih mislila da mi lažeš.

Okrenuo je lice prema njezinu dlanu i poljubio ga. - Želim biti s tobom više od ičega na svijetu. Želim brak s tobom, djecu, sve.

Ljubili su se sve dok nježnost nije prerasla u strast. - Ne možemo, Yasmine. - Odmaknuo je njezinu ruku sa svojeg šlica. - Već kasnim.

- Ne kasniš baš toliko, šećeru - zavodnički je šapnula i otvorila patentni zatvarač na njegovim hlačama.

Međutim, došlo je vrijeme kad je morao otići. Nije koristilo durenje, plač, prijetnje ili moljakanje. Kad je morao poći, morao je poći. Bilo je jednostavno tako. To joj se nije sviđalo, ali je naučila prihvatiti neminovno. Trudila se da njihov oproštaj bude što bezbolniji.

- Kad ćemo se vidjeti?

- Ovog tjedna imam nekoliko sastanaka s povjerenstvom za izbore - reče dok je pregledavao sobu da ništa ne bi zaboravio. - Studeni će stići prije nego se okrenemo. Zatim slijedi obiteljsko okupljanje u Baton Rougeu preko vikenda. Bit će to pravi pakao, ali moram poći.

- Belle i djeca će biti ondje?

- Naravno. - Podigao joj je bradu i opet je poljubio. - Kako ti odgovara nedjelja uvečer? Ovdje. Smislit ću nekakvu ispriku. Bit će umorni nakon vikenda. Vjerojatno ću se uspjeti izvući na sat ili dva.

- Nedjelja uvečer - složila se, nastojeći se doimati sretnom zbog toga. To je za pet dana.

- Ako iskrasne neki problem, nazvat ću te. - Imala je privatnu telefonsku liniju u svojoj spavaćoj sobi u Clairei- nu stanu; nitko nije dizao slušalicu ako ona nije bila on- dje.

Već je bio na vratima kad se okrenuo. - Trebaš li nešto novca, Yasmine?

Njezin je osmijeh nestao. - Za pružene usluge? - pra- snula je. - Što misliš, koliko vrijedi jedno moje pušenje?

- Samo želim pomoći.

- Nisam ti uopće trebala reći da sam u financijskoj stisci.

U trenutku slabosti prije nekoliko mjeseci spomenula je da su njezini troškovi neznatno veći od prihoda. Svakog je mjeseca malo više zaostajala. Neki njezini zajm- davci počeli su prijetiti.

To je ozbiljnije od financijske stiske, Yasmine - razumno će Alister. - Već si mjese- cima u financijskoj krizi.

Kad je istekao njezin ugovor s kozmetičkom linijom, kompanija je odlučila ugovor potpisati s »novim izgledom«, mladom, vedrom plavušom. Yasmine se pretvarala da je njihova odluka nije pogodila, ali to je bio udarac njezinom samopouzdanju. Oduvijek je znala da je životni vijek djevojke s naslovnice kratak, ali kad je istekao taj posljednji veliki ugovor, gorka stvarnost činjenice da je »bivša« izazvala je napadaje depresije. Barem nije posve ovisila o tom ugovoru.

Niti je uzela u obzir koliko joj je zapravo novca taj posao donosio. Nije smanjila svo- je izdatke kako bi nadoknadila gubitak. Osim toga, neka njezina ulaganja nisu donijela očekivanu zaradu. Premda se to činilo nestvarnim, Yasmine je ostala bez novca.

- Situacija je privremena, Alister - osorno je rekla. - Moj knjigovođa i ja radimo na rješenju. Stvari se već počinju mijenjati. U svakom slučaju, neću uzeti novac od tebe. Osjećala bih se poput kurve. Više mi to nemoj nuditi.

- Što je s Claire? Ona bi ti rado pomogla.

- To nije njezin problem, baš kao ni tvoj. Moj je, i ja ću ga riješiti.

Osjetila je da se želi i dalje prepirati, ali to ipak nije učinio. Samo se vratio do nje i nestašno je udario po stražnjici. - Drska i seksi. Nije ni čudo da te toliko volim.

- Na brzinu ju je poljubio u usta. - Vidimo se u nedjelju.

Yasmine i Claire su istodobno stigle do zgrade Francuske svile. Yasmine je platila taksi, a zatim se pridružila Claire na vratima. - Što radiš vani u ovo doba noći?

Claire je otključala vrata i isključila alarm. - Ja bih tebe mogla isto pitati, ali ja već znam odgovor, zar ne?

- Nakon što su ponovno uključile alarm, pošle su prema dizalu.

- Ne budi sarkastična - reče Yasmine. - Gdje si bila?

- Šetala sam. I nisam sarkastična.

- Pošla si sama u šetnju u ovo doba? Mogli su te opljačkati.

- Poznajem svaku ciglu French Quartera. Ne bojim se.

- Pa, trebala bi se bojati - rekla je Yasmine kad su ušle u dizalo. - Kad sama noću lutaš ovim ulicama, tražiš nevolje. Barem bi uza se mogla nositi policu osiguranja.

- Policu osiguranja? - Claire se spustila do torbe što ju je Yasmine tapšala. - Pištolj? Kupila si novi? - Razgovarale su o oružju kad je Yasmine rekla da je nestao.

- Nisam morala. Prvobitni uopće nije bio izgubljen.

- Voljela bih da jest.

Izišle su iz dizala na drugom katu. Claire je na brzinu provjerila sobu Mary Catherine kako bi bila sigurna da je u krevetu. Claire nije izbivala duže od pola sata, ali je njezina majka znala nestati i za mnogo manje vremena.

- Je li sve u redu? - upita Yasmine kad joj se Claire pridružila u kuhinji. - Čudi me da si je ostavila samu.

- Morala sam udahnuti malo svježeg zraka. Morala sam razmisliti. Nadala sam se da ćeš se ti vratiti, ali... - Slegnula je ramenima.

Yasmine odbaci jabuku što ju je uzela iz zdjele s voćem na pultu. - U redu, to su dva uboda za redom. Umjesto da bacaš te malene otrovne strelice, zašto otvoreno ne kažeš što misliš i poštetiš me? Reci da ne odobravaš moju vezu.

- Ne odobravam tvoju vezu.

Dvije su se žene neprijateljski gledale. Yasmine je prva skrenula pogled. Spustila se na stolac za šankom i promrmljala: - O, dovraga - i počela oštrim noktima cupkati koru jabuke.

Claire je prišla hladnjaku i natočila si čašu narančina soka što ga je Harry jutros ocijedila. - Žao mi je, Yasmine. Nisam imala pravo to ti reći. Tko sam ja da odobravam ili ne odobravam tvoj privatni život?

- Ti si moja najbolja prijateljica, eto tko si. To ti daje pravo na mišljenje.

- Koje sam trebala zadržati za sebe.

- Naše se prijateljstvo temelji na iskrenosti.

- O? I ja sam tako uvijek mislila, ali ti nisi bila iskrena. Čak mi nikad nisi rekla ni kako se čovjek zove,

- Kad bih ti mogla pričati o njemu, učinila bih to.

Claire je proučavala prijateljičine napete crte lice i crvene oči. Plakala je. Claire je sjela na stolac kraj Yasmine, uzela jabuku iz njezinih nervoznih ruku i uhvatila ih među svoje.

- Bila sam gruba samo zato jer sam zabrinuta. A zabrinuta sam jer si nesretna devedeset posto vremena. Zato ne odobravam tvoju vezu. Nisi sretna, Yasmine. Zaljubljenost bi trebala ljude činiti sretnima.

- Okolnosti nisu baš idealne. Zapravo, to je najgori scenarij što ga možeš zamisliti - rekla je uz nesretan osmijeh.

- Oženjen je.

- Pogodak.

Claire se bojala toga, ali se nije bolje osjećala nakon što je dobila potvrdu. - Nisam

mogla otkriti drugi razlog za tajnovitost. Žao mi je.

Vidjela je da Yasmine pati iskreno i duboko. To nije hirovita romantična pustolovina poput mnogih njezinih ranijih ljubavnih veza. Kad su se sprijateljile, Yasmine je vodila buran društveni život. Izlazila je s profesionalnim sportašima, poslovnim tajkunima, filmskim zvijezdama i stranim kraljevskim ličnostima.

Prije otprilike godinu dana Yasmineine vrtoglave romantične veze naglo su prestale, a ona je počela odlaziti na nepoznata mjesta na neodređeno vrijeme. Povukla se u sebe i postala tajnovita. Bila je ili ushićena ili potištena, a njezine su promjene raspoloženja bile brze i drastične. Još uvijek je tako. Osim tog tajnog ljubavnika ni s kim nije izlazila, barem koliko je Claire znala. Nema sumnje da je njezina prijateljica zaljubljena, a ljubavna je veza čini strahovito nesretnom.

- Sastajete li se ovdje, u New Orleansu? - blago upita.

- Zapravo, on živi ovdje - odgovori Yasmine.

Claire se iznenadila. - Ovdje si ga upoznala?

- Ne. Upoznali smo se u... ovaj, na istoku. Prošle godine. Posve je slučajno da oboje imamo nešto u New Orleansu.

- Prikladna slučajnost. - Claire je mrzila sebe zbog onoga što je mislila, da je čovjek iskorištavao Yasmineine veze sa svojim rodnim gradom.

- Nije baš tako prikladno - mrko će Yasmine. - Paranoično se boji da će njegova žena saznati za nas prije nego se uspije razvesti.

- Takav je plan?

Yasmine naglo okrene glavu. - Da - obrecne se. - Takav je plan. Ne misliš da bih imala dugotrajnu vezu s oženjenim muškarcem osim ako to nije prava ljubav, je li? Čim to bude moguće, razvest će se od nje i oženiti mene.

- Yasmine...

- *Hoće*, Claire. Voli me. Znam da me voli.

- Sigurna sam da te voli - neuvjerljivo promrmlja Claire. Ako je toliko voli, zašto je čini tako nesretnom, pitala se. - Ima li djece?

- Dvoje. Dječaka od deset godina i djevojčicu od šest. Lud je za svojom djecom. Mislila sam na njih, Claire. Nemoj misliti da nisam. Pitam se što će razvod značiti za njih. O, Bože.

Oslonila se laktovima na šank i rukama pokrila lice. - Zlo mi je kad pomislim na razaranje obitelji. Ali on ne voli svoju ženu. Seks među njima uvijek je bio jadan.

Claireina je šutnja zacijelo jasno ukazala na njezin skepticizam jer je Yasmine podigla glavu i pogledala je. - Bio je - uporno će ona. - Rekao mi je, ali znala sam čak i prije toga. Kad sam se prvi put pozabavila njime, bio je tako ushićen da sam pomislila da će zaplakati. I rekao mi je da bi njegova žena radije umrla nego mu dopustila da usta stavi 'ondje dolje', čak i ako bi mogla zamisliti tako nešto. Uvjerena je da ne postoji seks bez krivnje, te su stalno u propisnom misionarskom položaju.

Yasmine je uvijek otvoreno govorila o seksu. Prije ove veze često je častila Claire

životopisnim detaljima iz svojeg aktivnog ljubavnog života.

Sad je noktom kažiprsta lupkala po hladnom mramoru na šanku. - Ja sam najbolje što mu se u životu dogodilo, Claire. Bila bih mu dobra žena.

- Onda zašto jednostavno ne prekine? Zašto vas oboje muči?

- Ne može - rekla je i sjetno odmahнула glavom. - Razvod će imati snažan učinak na njegovu karijeru. On je poznata ličnost. Veoma je povezan sa svojom i svim njihovim prijateljima. Isuse, bit će gadno. Mora sve pripremiti i čekati pravi trenutak. Dotad moram biti strpljiva i radovati se danu kad ćemo biti zajedno.

Claire nije bila tako optimistična, te je osjećala da je njezina dužnost upozoriti prijateljicu. - Yasmine, u ovakvim ljubavnim vezama rijetko kada grane sunce.

- 'Ovakvim ljubavnim vezama'? Kako bi ti, dovraga, znala kako je to?

Claire je vidjela da Yasminein temperament izbija na površinu, te je obuzdala vlastiti. - Samo kažem da se to protivi zakonu prosjeka. Muškarci koji imaju dobar položaj u zajednici rijetko kada ostavljaju svoje žene i obitelji radi ljubavnica. Yasmine - tiho upita - je li bijelac?

- Pa što ako jest?

Yasmineina hladna reakcija potvrdila je njezinu slutnju. - Ovo je Jug. New Orleans. Muškarci ovdje tradicionalno...

- On nije takav - žestoko je prekine Yasmine. - On ima manje rasnih predrasuda od bilo koje druge osobe koju sam ikad upoznala.

Claire se silom osmjehne. - Sigurna sam da je tako, jer ga inače ne bi mogla voljeti. - Znala je kad se treba povući. Yasmine nije bila spremna za otvoreni razgovor. Bila je ranjena i poput svake ranjene životinje okomila bi se na svakoga tko bi joj pokušao pomoći. - Oprosti što sam to spomenula.

- Nemoj se prema meni snishodljivo ponašati, Claire.

- Ne ponašam se.

- Vraga ne! - Yasmine skoči sa stolca. - Sumnjam da vjeruješ jednu riječ od onoga što sam ti rekla. Vjerojatno misliš da me ševi zabave radi.

Claire odgurne vlastiti stolac i ustane. - Laku noć. Idem u krevet.

- Bježiš od prepirke.

- Tako je - viknula je. - Neću se prepirati s tobom jer je ovo situacija u kojoj nema pobjednika. Kažem li bilo što negativno, ti ćeš skočiti u njegovu obranu. Ne tiče me se tko ili što je tvoj ljubavnik. Jedino me zabrinjava činjenica da si nesretna. Ako želiš tako živjeti, to je tvoja stvar. Sve dok ne utječe na tvoj rad, nema nikakve veze sa mnom.

- O, ne? Što je s tvojom ljubomorom?

- Ljubomorom?

- Nemoj se držati tako nedužno preda mnom, Claire. Mogu te prozreti. Ludo sam zaljubljena u čovjeka koji je spreman svoj život okrenuti naglavce radi mene, a tvoj je privatni život sterilan kao u opatice.

Claire je u sebi brojila do deset. Kad se Yasmine ljutila na sebe, tražila je svađu kako

bi preusmjerila svoj bijes. To je bila karakterna mana koju je Claire, dok se razvijalo njihovo prijateljstvo, naučila tolerirati. Unatoč tome, činjenica da je toga bila svjesna nije nimalo olakšavala situaciju. Yasmine će sutra ujutro obigravati oko nje s osmjesi-ma i ispričama, nazivati sebe sebičnom kujom i moliti Claire da joj oprost, ali Claire večeras nije spremna za iscrpljujuću svađu.

- Misli što god hoćeš. Umorna sam. Laku noć.

- Onaj Cassidy, ima li on ime?

- Ne znam. - Claire je ugasila svjetlo dok je hodala prema svojoj spavaćoj sobi. Yasmine nije shvatila mig. Bila joj je za petama poput dosadnog psića.

- Jesi li bila hladna i uznosita prema njemu?

- Bila sam gostoljubiva.

- Je li shvatio da ga ponižavaš?

Claire naglo stane i okrene se prema Yasmine. - O čemu to govoriš?

- Vraški si dobra u dvosmislenosti, Claire, ali na temelju mojih prvih utisaka o gospodinu Cassidyju, sumnjam da od žene prihvaća takva sranja.

- Sigurna sam da me nije promatrao kao ženu u tom smislu. Bio je ovdje po službenoj dužnosti.

- Ostao je veoma dugo.

- Želio je postaviti mnogo pitanja.

- Jesi li imala odgovore?

Claire opet oštro pogleda prijateljicu. - Samo nekoliko. Želio me je povezati s umorstvom Jacksona Wildea, a takva veza ne postoji.

- Je li ti se činilo da je seksi? - upita Yasmine.

- Pretpostavljam da govoriš o pomoćniku okružnog tužitelja, a ne o evangeliku.

- Opet vrdaš, Claire. Odgovori na moje pitanje.

- Nisam previše razmišljala o izgledu gospodina Cassidyja.

- Pa, ja jesam. Seksi je na mračan, intenzivan način. Ne misliš li?

- Ne sjećam se.

- Kladam se da se ševi otvorenih očiju i stisnutih zuba. Uspalim se pri samoj pomisli na to.

Yasmine ju je pokušavala isprovocirati. Claire nije željela zagristi mamac, te je ušla u spavaću sobu. - Mislila sam da si zaljubljena.

- Jesam. Ali nisam slijepa. I nisam mrtva. - Yasmine kroz zatvorena vrata spavaće sobe dodaje: - I premda bi željela da gospodin Cassidy i svaki drugi muškarac misli da su tvoje gaćice napravljene od leda, ti nisi od leda, Claire Laurent.

Dok je slušala kako se udaljavaju Yasmineini koraci, Claire je opazila svoj odraz u zrcalu na vratima ormara. Doimala se uzrujanom, zbunjenom i prestrašenom, što joj uopće nije bilo svojstveno.

A gospodin Cassidy je bio razlog.

6. poglavlje

Andre Philippi dovrši svoju večeru i uredno odloži pribor za jelo na rub tanjura. Dotakne usta uštirkanim lanenim ubrusom, presavije ga i spusti na stol. Potom pozvoni konobaru za posluživanje u sobu kako bi odnio pladanj. Pečena patka je bila malo suha, a začim za salatu na svježim, hladnim šparogama sadržavao je previše tarkanja. Poslat će memorandum glavnom kuharu.

Kao noćni upravitelj hotela Fairmont, New Orleans, Andre Philippi zahtijevao je vrhunski rad od svih članova osoblja. Greške se jednostavno nisu tolerirale. Drskost ili jedna usluga donosili su trenutni otkaz. Andre je vjerovao da hotelske goste treba maziti kao u najboljem domu.

U malenoj kupaonici kraj privatnog ureda oprao je ruke francuskim sapunom, grgljao vodicom za ispiranje usta i pomno obrisao tanke brkove i usne. Dlanovima je zagladio nauljenu kosu, počešljanu ravno unatrag, uglavnom zato jer je to bila najurednija frizura što ju je mogao postići, ali i kako bi obuzdao prirodnu sklonost svoje kose da se kovrča. Provjerio je nokte. Sutra će mu ih podrezati, izbrusiti i ispolirati. Redovito je jednom tjedno odlazio na manikiranje. Uvijek pazeći na hotelski budžet, savjesno je ugasio svjetlo u kupaonici i vratio se u ured. Inače njegov položaj ne bi opravdavao privatni ured, ali Andre je bio stariji od svih ostalih, uključujući izvršne upravitelje.

I znao je kako se čuva tajna.

Tijekom službovanja učinjene su mu mnoge usluge jer su nadređeni često trebali njegovu diskreciju. Čuvao je tajne o njihovim porocima, od sklonosti jednoga dječacima do ovisnosti o heroinu drugoga. Privatni ured bio je samo jedan način izražavanja zahvalnosti što ju je Andre zaslužio svojom šutnjom.

Drugi izrazi zahvalnosti hotelskog osoblja, kao i gostiju koji su trebali posebne usluge, donosili su kamate u nekoliko gradskih banaka i činili Andrea imućnim čovjekom. Rijetko je kada imao priliku trošiti novac na nešto drugo osim na otmjenu garderobu i kupovanje cvijeća za mamin grob. Prekrasni buketi cvijeća, egzotični poput nje, dvaput tjedno dostavljani su na groblje. Cvjetni aranžmani bili su ljepši od onih što joj ih je slao tata dok je Andre još bio dječak. To mu je bilo važno.

Nije bio visok, ali kruto držanje davalo mu je dostojanstvo. Premda nije bio tašt, bio

je veoma pedantan. Provjerio je svoj izgled u velikom zrcalu na vratima kupaonice. Na hlačama je još uvijek bila oštra crta. Crveni karanfil u zapučku bio je svjež. Ovratnik i manšete njegove štirkanke bijele košulje bili su tako kruti da bi se od njih odbila teniska loptica. Uvijek je nosio besprijekorno krojeno tamno odijelo, bijelu košulju i konzervativnu kravatu. Ugodno bi se osjećao u jutarnjem ogrtaču i ga- mašama, ali to bi moglo privući pozornost gostiju na njega umjesto na izvrsnu uslugu što je dobivaju. A to bi bilo ravno neuspjehu. Andre Philippi smatrao se slugom gostiju hotela Fairmont, a svoj je posao ozbiljno shvaćao.

Nakon kucanja na uredskim vratima ušao je mladić u odori konobara za posluđu u sobu. - Jeste li gotovi s pladnjem?

- *Završio* sam, da. - Kritički je procijenio izgled i tehniku mladoga konobara dok je vraćao poklopce na zdjele za posluživanje i stavljao ih na kolica.

- Hoće li to biti sve za večeras, gospodine Philippi?

- Da, hvala vam.

- Neka bude.

Andre se namrštiio na ležerne riječi, ali općenito govoreći, konobar je dobro obavio svoj posao. Nema sumnje da će se vratiti u kuhinju i šaliti s prijateljima u hotelskom osoblju do svojeg sljedećeg zadatka. Andre nije imao mnogo prijatelja.

Pohađao je najbolje privatne škole, uključujući Sveučilište Loyola. No budući da nikad nije mogao tražiti priznavanje od oca, i obrnuto, oduvijek je bio izopćenik iz društva. Nije mu to smetalo. Jedini svijet koji je za njega postojao bio je hotel. Ono što se događalo izvan njegovih zidova bilo je od zanemarivog interesa ili važnosti za njega. Nije bio ambiciozan. Nije bacio oko na korporacijski položaj. Za njega bi bilo pravo blaženstvo kad bi umro dok je na dužnosti u Fairmontu. Njegov se skućeni stan nalazio veoma blizu hotela, ali je zapravo mrzio trenutke što ih je ondje provodio. Kad bi mu to bilo dopušteno, nikad ne bi izlazio iz Fairmonta.

Andre je imao samo jedan porok. Sad mu se prepustio, kao što bi gurman uživao u likeriu nakon večere. Otvorivši gornju ladicu pisaćeg stola, zagledao se u uokvirenu, potpisanu fotografiju. Ah, Yasmine. Tako posebna. Tako lijepa. »Vraškomeu momku«, napisala je prije nego se ki- ćenim rukopisom potpisala.

Bio je više od vjernog obožavatelja. Godinama je bio opsjednut njome. To nije bila seksualna privlačnost. To bi bilo vulgarno. Ne, obožavao ju je onako kako bi zaljubljenik u umjetnost čeznuo za nedostupnom slikom. Divio joj se i želio da bude sretna, baš kao što je želio da njegova prelijepa *maman* bude sretna.

Na koncu je zatvorio ladicu, svjestan da će večeras imati još prilika promatrati lice od kojeg zastaje dah, a nikad nije daleko od njegovih misli. No sad je vrijeme za njegov redoviti obilazak recepcije. Čini se da stvari glatko teku. Opazio je opušk na sagu ispred dizala, ali je samo pucnuo prstima i poslužitelj ga je žurno uklonio. Otkinuo je uvelu ružu s jednog od cvjetnih aranžmana i ljubazno pitao goste koji su se upravo vratili je li sve po njihovom ukusu. Uvjeravali su ga da je sve savršeno, kao i obično.

Dok je prolazio predvorjem, zadržtao je pri sjećanju na ono užasno jutro nakon umorstva Jacksona Wildea. Kakav odvratni incident u njegovu hotelu!

Nije posebno žalio zbog činjenice da je televizijski evangelik mrtav. Čovjek je najprije ispunjavao vlastite potrebe, a tek nakon toga bavio se tuđima. Njegov je smiješak skrivao odvratnu narav. Smijao se previše glasno, govorio je previše grubo, rukovao se previše srdačno. Andre je čovjeku i njegovoj obitelji pružao svu moguću gostoljubivost, ali to nije činio od srca jer mu se Jackson Wilde uopće nije sviđao.

Andre se još uvijek ljutio. Wildeovo umorstvo bacilo je mračan plašt na hotel. Niti jedan hotel ne može jamčiti da se tako nešto nikad neće dogoditi u jednoj od njegovih soba, bez obzira na mjere sigurnosti. Unatoč tome, neki su lokalni novinari besramno nagovijestili da bi hotel trebao snositi dio odgovornosti.

Pa, odvjetnici se time bave. To je izvan Andreova područja rada. No sjećanje na kaotičnu situaciju izazivalo je mučninu u njemu; ovo otmjeno predvorje vrvjelo je od policajaca, izvjestitelja i nezadovoljnih gostiju koje su ispitivali kao da su zločinci. Bilo je poput uličnih bandi koje napadaju otmjenu udovu.

Policija je trebala odmah vidjeti da je netko ušao s ulice, popeo se dizalom na sedmi kat i Wilde mu otvorio vrata. Nakon što ga je ubio, bez privlačenja ičije pozornosti, ubojica je na isti način otišao. Zar je sve goste u hotelu te noći trebalo smatrati osumnjičenima? Je li policija imala pravo sumnjati u sve i svakoga? Andre nije tako mislio. Zato je bez grižnje savjesti štitio one koji nikako nisu mogli biti u svađi s Jacksonom Wildeom.

Policajci su rutinski i njega ispitali. Činilo se da ne sumnjaju u njegove tvrdnje. No gospodin Cassidy je nešto drugo. Bio je temeljitiji i uporniji od onog neurednog detektiva s dva imena. Cassidy nije izravno optužio Andrea da laže, ali se činilo da tužitelj zna da on prikriva informacije.

- Gledajte, gospodine Philippi - rekao je primaknuvši se Andreu ne bi li izazvao njegovo povjerenje - nije me briga tko je te noći u sobama imao drogu. Odjel za poroke neće privesti nikoga ako je bio s prostitutkom koja ga je lisičinama privezala za krevet i snimala prljave fotografije. Ne tiče me se tko je ševio tuđu ženu. Međutim, *moram* znati identitet svake osobe koja je te noći ušla u hotel. Znam da budno motrite na predvorje. Vidate mnogo ljudi. Netko koga smatrate nevažnim mogao bi biti važan. Svaki djelić informacije mogao bi biti bitan.

- Razumijem, gospodine Cassidy - odgovorio je Andre bezizražajna lica. - No već sam naveo sve koje sam te večeri vidio. Uputio sam osoblje da u potpunosti surađuje s vama. Imate pristup našem kompjutoru.

- Obojica znamo da on pohranjuje ono što mu se kaže. Podaci se mogu izbrisati lakše nego unijeti. - Cassidy je povisio ton glasa, pokazujući svoje nestrpljenje. Kad je to shvatio, pokušao je na drugi način, tonom brižnog roditelja koji će uskoro odrediti kaznu. - Zašto niste otvoreni prema meni, Andre? Ako otkrijemo da zadržavate informacije, mogli biste biti upleteni u slučaj. Ne bih želio da se to dogodi, a vi?

Cassidy je mogao mijenjati taktike sve dok ne poplavi u licu, ali ništa ne bi izvukao iz Andrea. Čvrsto je odlučio da nikad neće otkriti informacije kojima bi se kompromitirale osobe koje poštuje. Činjenice koje nisu imale baš nikakve veze s umorstvom velečasnog Jacksona Wildea uopće se ne tiču gospodina Cassidyja.

Gospodin Cassidy nije podrijetlom iz New Orleansa. Pogrešno je smatrao da je zakon apsolutan, nesavitljiv i primjenjiv na svakoga. Sigurno misli da pravila vrijede za sve jednako. Očito još nije naučio kodeks časti koji vlada u ovom gradu. Pridošlice ga možda ne razumiju i ne pridržavaju ga se, ali Andre Philippi to svakako čini.

Kad je Claire ušla u kuhinju, njezina je majka sjedila sama za stolom. Bila je potpuno odjevena i našminkana. To su bili ohrabrujući znakovi. Bilo je dana kad Mary Catherine nije mogla ustati iz kreveta zbog teške depresije.

- Hmm. Kava fino miriše, mama - reče Claire i stavi naušnice.

- Dobro jutro, draga. Jesi li dobro spavala?

- Jesam - slaže Claire. Dok je miješala vrhnje u kavu, pogleda preko ramena i nasmiješi se majci. Njezin se osmijeh zaledio kad je na ekranu malenog televizora ugledala poznato lice. Na programu su bile jutarnje vijesti.

- Doista ne bi smjela tako vikati - primijeti Mary Catherine. - To je neugodno. Dama bi trebala kultivirati umirujući glas.

Ariel Wilde okružili su izvjestitelji, svi su željeli objaviti njezinu najnoviju i pakosnu kritiku grada, župe i državnih vlasti koje dosad nisu dopustile da se tijelo njezina muža odveze u Nashville.

Claire sjedne prekoputa majci. Promatrala je Mary Catherine, a ne televizor.

- Gospođi Wilde treba dopustiti da što prije pokopa svojeg muža - reče Mary Catherine - ali teško je suosjećati s ljudima koji su tako neugodni.

- Zašto kažeš da su neugodni, mama?

Mary Catherine iznenađeno pogleda kćer. - Zaboga, Claire, zar si zaboravila sve one nevolje što ti ih je stvarao taj propovjednik, sve one užasne stvari što ih je govorio? Bio je prijezira vrijedno ljudsko biće, a takva je očito i njegova žena.

Ovo je jedan od njezinih bistrih dana, pomisli Claire. Takvi su dani bili rijetki, ali je Mary Catherine tada bila savršeno razumna i posve svjesna svega što se oko nje događa. Kad su joj oči bile bistre, a glas rezonantan i uvjerljiv, čovjek bi lako mogao posumnjati da je ikad drugačija. Dok ju je sada promatrala, Claire se pitala što izaziva te trenutke prisebnosti i previše česta gubljenja. Liječnici su desetljećima bezuspješno pokušavali dijagnosticirati i liječiti njezine probleme.

- Taj je čovjek govorio veoma ružne stvari o tebi - govorila je. - Zašto nije mogao gledati svoja posla i ostaviti te na miru?

Claire je zaprepastila majčina žestina. - Više se ne moram zabrinjavati zbog njega, mama.

Mary Catherine izvije usne u blaženi osmijeh. - O, da, znam. Umro je od tri rane od

metka. - Naglo mijenjajući temu, gurne tanjur kroasana prema Claire. - Uzmi jedan, draga. Izvršni su.

- Zasad ću samo kavu - odsutno će Claire. - Mama, željela sam s tobom razgovarati o nečemu veoma važnom.

- Volim ovog meteorologa, a ti? Ima tako ugodan, konverzacijski način govorenja.

- Mama? - Claire pričekava dok se Mary Catherine ponovno nije usredotočila na nju. - Sjećaš li se da si neki dan upoznala gospodina Cassidyja?

- Naravno. Pokazali su njegovu sliku i citirali ga u vijestima prije samo nekoliko minuta. Kad sam ga upoznala, nisam znala da je tako važan. On će biti tužitelj u slučaju Jacksona Wildea.

- Tako je. A budući da je Jackson Wilde bio tako neprijateljski raspoložen prema meni, gospodin Cassidy me je želio upoznati. Možda će opet doći.

- O, kako lijepo. On je veoma drag.

- Pa, on... nije uvijek drag. U svojem poslu često ljudima mora postavljati mnoga pitanja. Osobna pitanja o njihovim životima, o prošlosti. Mora zadirati u ono što je bilo i pokušati razotkriti stvari što bi ih oni radije zadržali za sebe. - Zastala je kako bi njezina majka sve to shvatila. Mary Catherine ju je upitno promatrala. - Ako se gospodin Cassidy vrati ovamo i počne ti postavljati pitanja o godinama što smo ih provele s tetom Lau- rel, što bi mu rekla?

Mary Catherine se zbunila. - Pretpostavljam da bih mu rekla kako je bilo lijepo.

Claire odahne od olakšanja, uhvati majčinu ruku i toplo je stisne. - Bilo je, zar ne? Provele smo krasne trenutke u kući tete Laurel.

- Još uvijek mi nedostaje, znaš. Mogle bismo odnijeti cvijeće na njezin grob, u nedjelju nakon mise. - Mary Catherine ustane i priđe ugrađenom pisaćem stolu. - Sad ćeš me morati ispričati, Claire. Moram napraviti popis za kupovinu prije nego Harry stigne. Ona je tako zaboravljiva, pa sve zaboravi ako ne napišem što nam je potrebno s tržnice.

Mary Catherine je počela pisati, a Claire ju je promatrala, zabrinuto namrštena lica. Nema sumnje da će se Cassidy vratiti. Samo se nadala da to neće biti danas. Bilo joj je drago da Mary Catherine uživa u dobrom danu, ali bi više voljela da Cassidy razgovara s majkom kad ne može tako jasno pričati o Jacksonu Wildeu i njegovom umorstvu.

Slavina za hladnu vodu bila je otvorena do kraja, ali je voda još uvijek bila mlaka. Cassidy je pretpostavio da bi trebao biti zahvalan na činjenici da ima snažan mlaz.

Dok mu je voda udarala po zatiljku, polako je nestajao dio njegove napetosti. Ali ne u potpunosti.

Na koncu se nasapunao, šamponirao, isprao i izišao iz tuš-kade. Dotad je bila spremna kava. Pošao je za njezinim raskošnim mirisom i stigao u malenu kuhinju gdje si je ulio šalicu. Vrela i gorka, pružila mu je istodobno kofein i nalet optimizma. Možda će

današnji dan nešto donijeti.

Bos je pošao do ulaznih vrata stana i otvorio ih da bi uzeo jutarnje novine. Žena koja živi s druge strane uskog kamenog puteljka stavljala je pisma u svoj poštanski sandučić.

Pogledala ga je i nasmiješila se, zabavljajući se. - Dobro jutro, Cassidy.

Zgrabio je ručnik što ga je omotao oko struka. - Dobro jutro.

- U posljednje te vrijeme ne viđam u toj mjeri.

Ignorirajući dvosmislenost, on reče: - Bio sam zauzet.

- Čitala sam o tome. - Kimnula je glavom prema novinama što ih je stavio ispod ruke. Odatle je njezin pogled odlutao do vlažnih dlačica na donjem dijelu njegovog trbuha. - Jesi li imao prilike upotrijebiti uzorak onog sapuna što sam ti ga dala prošli tjedan?

Radila je u Maison-Blancheu, kao zastupnica međunarodne kozmetičke linije. Redovito je ostavljala uzorke njihove kolekcije za muškarce na njegovom pragu. Zahvaljujući njoj, imao je više kozmetičkih proizvoda nego transvestiti u klubovima Ulice Bourbon. Međutim, ostao je vjeran *Dialu* i losionu za brijanje, ali je nije želio povrijediti. Osjećajući treperenje svake dlačice što ju je proučavala, on reče: - Jesam, izvrstan je.

- Lijepo miriše?

- Hmm.

Zagledala se u njegovo lice, a pogled joj je postao nesiguran. Ponestalo im je tema za razgovor. Prepoznao je poziv u njezinom izrazu lica. Poigravao se idejom da se pozove u njezin stan na kroasane i ugodno druženje, ali je odbacio tu pomisao prije nego se posve oblikovala. - Pa, kasnim. Vidimo se.

Zatvorio je vrata nekoliko sekunda prije nego mu je ručnik kliznuo niz bedra i pao na pod. Njegova je susjeda, Penny ili Patty ili Peggy ili tako nekako, zgodna i na raspolaganju, koliko je on znao. Već je ranije oćijukala s njim, ali je on to iz ovog ili onog razloga ignorirao, najviše zbog pomanjkanja zanimanja i vremena.

Možda bi jutros trebao prihvatiti njezin suptilni poziv. Možda je jedna ševa baš ono što mu treba da bi popravio svoje raspoloženje. - Dovraga, sumnjam - promrmlja. Kad bi bilo tako lako, mogao se prije nekoliko dana izvući iz mrzovolje. Nije baš tako teško naći ženu.

Šutnuo je vlažan ručnik s puta i nag pošao u kuhinju. Pijuckao je kavu dok je čekao da toster izbaci dvije kriške bijeloga kruha. Otvorivši *Times Picayune*, opazi da je priča o Wildeovu umorstvu premještena na četvrtu stranicu. No ondje je, crno na bijelom, jedan članak nagovještavao da je policija zbunjena. Snažno se ukazivalo na nesposobnost. Za one koji to već nisu znali - a budući da su mediji bili zasićeni izvještajima, činilo se nemogućim da činjenice nisu već svima poznate - prema izjavi za tisak koju je Cassidy pomogao sastaviti, obavljena je rekonstrukcija zločina.

Izjavitelj ga je citirao da je rekao kako su kombinirane snage policije i Ureda okružnog javnog tužitelja slijedile nekoliko tragova, što je bilo točno, te da će uskoro

uslijediti uhićenje, što je bila laž. Nisu čak ni blizu uhićenju bilo koga. Ništa nemaju.

Prepečeni je kruh iskočio. Obje je kriške namazao maslacem, posuo ih šećerom i cimetom, te odgrizao komad. Claire Laurent mu je pala na pamet. Njezina bi usta imala okus po toplom maslacu i cimetu sa šećerom.

- Prokletstvo. - Oslonio se rukama na pult i nagnuo naprijed, spustivši bradu na prsa. Premda se istuširao prije manje od pet minuta, počeo se znojiti; sićušne su se kapi cijedile niz njegova prsa, leđa i trbuh. Spolno se uzbuđenje prikradalo poput tračaka magle iz močvarnog rukavca, izazivajući ga i zadirkujući, uzrokujući prilično snažnu reakciju.

Otkako je posjetio tvrtku Francuska svila, patio je od noćnih znojenja. Poput malarije, simptomi su se iz noći u noć ponavljali. Činili su ga slabim, ludim, spolno uzbuđenim. Za svoju je adolescentsku boljeticu želio okriviti proizvode Francuske svile. Kad bi normalan čovjek dovoljno dugo promatrao modele u oskudnom donjem rublju, sigurno bi se uzbudio. To je zakon prirode. Svaki je odjevni predmet u katalogu Francuske svile naglašeno seksi. Može biti seksi/sladak, seksi/hladan ili seksi/vruć. Ali uvijek seksi.

One sjajne stranice zasigurno izazivaju uzbuđenje, ali on je proučavao duplerice od svoje dvanaeste godine i to nikad nije ovako djelovalo na njega. Razlika je u ženi koja nadahnjuje katalog. Claire Laurent je jednako provokativna kao i roba što je prodaje. Nije ju uspijevaio izbaciti iz misli, i to ne u smislu istrage što je provodi. Počeo se pitati nisu li oni prokleti mjehurići što ih je puhнула u njega zapravo neki *voodoo* ljubavni napitak.

- Kako je bilo u onoj trgovini donjim rubljem jučer poslijepodne? - Crowder ga je pitao tijekom uobičajenog jutarnjeg sastanka.

- Misliš na Francusku svilu?

- Zar je još netko umiješan u ovaj slučaj?

- To je dobro razvijen posao. Nisam imao pojma da je tako raširen.

- Ne zanima me posao. Jesi li razgovarao s tom ženom?

- Jesam. Prilično dugo.

- Ima li čega?

- Ona kaže da nikad nije upoznala Wildea.

- I?

- To je uglavnom sve.

- Jesi li joj povjerovao?

Iz razloga što ih nije posve shvaćao, Cassidy je neodređeno odgovorio: - Nije mi pružila razloga u suprotno. - Budući da je Crowder očekivao objašnjenje, dao mu ga je, pričajući mu o Mary Catherine Laurent i Yasmine.

- Znam tko je ona - reče Crowder. - Jednom sam je vidio u emisiji Johnnyja Carsona. Čovjeku zastane srce kad je vidi.

- Da, tako je. Gospođa Laurent, majka, mentalno je bolesna.

- Ma nemoj mi reći. Na koji način?

Crowder je tražio određenije podatke. Cassidy ih nije imao. Sumnjao je da Crowder želi slušati o tome kako se njegov penis ukrućuje svaki put kad pomisli na Claire Laurent. Ne baš obećavajući znak kad je riječ o pomoćniku okružnog tužitelja koji želi izgraditi slučaj umorstva, pogotovo takav o kojem ovisi njegova karijera. Ovo je ona vrsta sočnog, razvikanog slučaja o kakvima sanjaju ambiciozni mladi tužitelji. A pripada njemu.

Dobio je zlatnu priliku da Crowderu pokaže kako je sposoban preuzeti uzde kad se on povuče. Mora uvjeriti glasačku javnost da je on pravi čovjek za taj teški posao. I mora dokazati sebi, što pokušava već pet godina, da je on jedan od dobrih momaka i nije mu mjesto iza rešetaka.

Sve će to biti dvostruko teže postići ako se zbog jedne osumnjičene preznojava i spolno uzbuđuje.

Claire Laurent *nije* mogla počiniti hladnokrvno umorstvo. *Pogledaj kako se ophodi prema svojoj majci*, uvjeravao je sebe.

Takva logika ništa ne vrijedi i Cassidy je to znao. Poznao je serijske ubojice koji su mogli zaplakati na zapovijed, osobito u blizini svojih majki.

Dakle, treba zaboraviti na sentimentalnost. Mora na sve gledati s praktičnoga gledišta. Ne bi imalo smisla da je ona ubila Wildea. Više bi riskirala da ga je ubila i da su je uhvatili, nego da su se njegovi planovi o uništenju njezine tvrtke razvili. Točno? Točno. Ona to ne bi učinila.

Unatoč tome, nešto nije u redu s onom situacijom u Francuskoj svili. Što je tu neobično? U mislima se sjetio svih koje je susreo: snagatorka, tajnica, Claire, Mary Catherine, Yasmine. Odjednom se sjetio. Nema muškaraca.

Nema muškaraca. U skladištu rade samo žene. Harry je zapravo nadimak za Harriett, domaćicu. Je li to značajno? Je li Francuska svila primjer obrnute spolne diskriminacije? Postoji li u odnosu između Claire i Yasmine nešto više od prijateljstva i poslovne suradnje?

Pomisao je ostavila gorak okus u njegovim ustima, jači od kave. Bacio je talog u sudoper.

Ne, to nije moguće. Osjetio bi da je tako. Bez riječi su komunicirale na razini povjerljivih prijateljica, ali ne ljubavnica. U svakom slučaju, Claire Laurent nije ubojica.

S druge strane, ostavila je dojam žene koja se ne bi, da je već ubila muškarca, ustručavala raznijeti mu muda, tek lako.

Zazvonio je njegov telefon. - Ovdje Glenn.

- Dobro jutro.

Detektiv je nešto progundao, kao da se ne slaže. - Nazvao me je šef policije. Kaže da udovica Wilde zahtijeva muževljevo tijelo. Moramo ga pustiti, Cassidy.

Provukao je prste kroz vlažnu kosu. - Sranje. Čini se da nemamo izbora. No daj mi još jednu priliku s njom i posinkom.

Uzeli smo njihove izjave. Osobno sam ih ispitao desetak puta. Počet će izgledati kao

zlostavljanje.

- Znam, ali želim još jednom pokušati. Bit ću ondje za pola sata.

Razgovor s Ariel i Joshuom Wilde loše je započeo. Već su sjedili u Cassidyjevu uredu kad je on stigao. Udovica je odjenula crnu svilu, te je izgledala krhko, blijedo i nedužno. - Gospodine Cassidy, odlazimo u Nashville za malo više od sat vremena. Ne želimo propustiti avion.

- Ispričavam se - reče Cassidy, zaobiđe stol i sjedne. - Upao sam u prometnu gužvu. Pobrinit ću se da na vrijeme stignete u zračnu luku, čak i ako bude potrebna policijska pratnja.

Čini se da joj je to godilo. Udobnije se smjestila na stolici. - Hvala vam.

- Kad sam došao ovamo, rečeno mi je da će tim avionom letjeti i lijes s tijelom velečasnog Wildea.

Izvezenim je rupčićem dotaknula oči. - Jackson je ubijen prije više od tjedan dana. Ne samo što niste uhitili ubojicu, već ste me spriječili da ga pokopam.

Cassidy joj je u mislima zapljeskao. Bila je vraški dobra. Koljena je čedno pokrila suknjom; ravnu, svijetlu kosu pridržavala je crna baršunasta traka. Nije pokušavala biti zamamna, ali je oko sebe širila neobjašnjivu karizmatičnost.

Posinak joj utješno spusti ruku na rame. - Ovo je bilo mučno za nas, gospodine Cassidy. Osobito za Ariel.

- Siguran sam da jest.

- Želimo tatino tijelo odnijeti kući, pokopati ga, a zatim se odmoriti. Međutim, kani-mo se vratiti u New Orleans čim uhvatite počinitelja. Želim ga osobno pitati zašto je to učinio.

-- I ja bih to želio pitati. - Cassidy otvori fascikl što mu ga je dao jedan od službenika prije nego je ušao u ured.

- Jasnoće radi, želio bih s vama provjeriti neka vremena. - Prelistao je papire kako bi pitanje djelovalo legitimno.

- Vi, vas troje s nekolicinom iz pratnje, stigli ste u hotel... kada?

- U deset i pet - nestrpljivo odgovori Ariel. - Gospodine Cassidy, to smo prošli već tisuću puta.

- Znam da se čini kao da se ponavljamo, ali katkad se svjedok prilikom prepričavanja sjeti nečega što je ranije zaboravio. Molim vas, udovoljite mi.

Patnički je uzdahnula. - Stigli smo u deset i pet. Svi smo bili gladni. Jeli smo u Sazeracu, u razini predvorja. Sigurna sam da osoblje to može potvrditi.

- Potvrdili su. Je li u bilo kojem trenutku netko ustao od stola?

- Mislim da nije. Josh, sjećaš li se da je netko ustao od stola tijekom obroka?

- Ne. Zašto je to važno, gospodine Cassidy?

Još uvijek nije bilo jasno kako je počinitelj ušao u Wildeov apartman. Cassidy je mislio da je netko iz unutrašnjeg kruga mogao pribaviti ključ pa je čekao Wildea kad se

on vratio s večere. - Samo sam želio provjeriti.

- Ne sjećam se da je itko otišao prije nego smo završili s večerom - reče mu Ariel. - Svi smo pošli zajedno dizalom, a svatko je izišao na svojem katu.

- Je li to bila vedra skupina?

- Svi su još bili puni Duha.

- Duha?

- Svetoga Duha. Te je večeri služba bila posebno blagoslovljena.

- Shvaćam. - Cassidy nastavi prelistavati papire. - Dakle, gospodo Wilde, vi, vaš muž i Josh izišli ste iz dizala na sedmom katu?

- Tako je. Jackson je uvijek rezervirao kat samo za nas kako bi obitelj imala posvećenu privatnost.

- Hmm.

- Ispred dizala poljubila sam Jacksona za laku noć, a zatim sam otišla u Joshov apartman kako bismo uvježbavali pjesme za službu iduće večeri.

- Zar uvijek pjevate na pun želudac, gospodo Wilde?

- Molim?

Cassidy se nagne u stolici, provuče olovku između prstiju i pažljivo se zagleda u njih dvoje. - Poznavao sam nekoliko pjevača. Nikad nisam upoznao nekoga tko je volio pjevati odmah nakon jela. Pun želudac pritišće dijafragmu, zar ne?

- Kakve to veze ima?

- Rekli ste da ste pošli u Joshov apartman kako biste vježbali.

- Ja to mogu objasniti - žurno će Josh. - Kad Ariel i ja vježbamo izvan dvorane, radimo samo na tempiranju, ritmu, takvim stvarima. Punim glasom pjeva samo u dvorani, gdje tehničari mogu namjestiti mikrofone.

- Oh - reče Cassidy. - Zacijelo vas zato te noći nitko nije čuo kako pjevate.

- Nitko drugi nije bio na sedmom katu, sjećate se? - slatko ga podsjeti Ariel.

- To je istina. No bile su zauzete sobe ispod i iznad Joshova apartmana, a gosti ipak nisu čuli pjevanje niti sviranje glasovira.

- Što pokušavate reći, gospodine Cassidy?

- Da ste možda otišli u Joshov apartman kako biste radili na glazbi drukčije vrste.

Udovica skoči na noge i bijesno ga pogleda. - Kako se usuđujete!

- Nitko ne može potvrditi vašu priču, gospodo Wilde.

- Nitko je ne može niti pobiti.

- A ja mislim da ste upravo tako planirali.

- Mislite što god želite.

- Mislim da se jedno od vas, ili oboje, te noći vratilo hodnikom i ubilo vašeg muža u snu, kako biste mogli nastaviti svoju ljubavnu vezu. Ondje ste ga ostavili cijelu noć, a idućeg ste jutro priredili predstavu za tisak i javnost.

Njezine su se plave oči prijeteći stisnule. - Sotona se služi vama.

- Sasvim moguće - hladno odgovori Cassidy. - Uvijek sam bio voljan.

- Jeste li spremni uhititi nas na temelju te svoje slutnje? - upita Ariel.

- Bez ikakvih dokaza? Znae jednako kao i ja, gospođu Wilde, da te optužbe nemam čime potkrijepiti.

- Upravo tako. - Okrenula se i izišla.

Josh je ostao, ali je bio jednako uzrujan. - Ta optužba nije bila potrebna, gospodine Cassidy. Umjesto da uzrujavate Ariel takvim nagađanjima, zašto ne pođete tražiti pravog ubojicu?

- Ma hajde, Josh. - Cassidy je namjerno prešao na prisniji ton. Uspije li slomiti nekoga od njih, onda će to biti Josh. - Znam da je ševiš. To me uopće ne bi bilo briga... osim ako nisi sredio svojeg oca kako bi je i dalje mogao ševiti.

- Prestanite to govoriti!

- Onda razgovaraj sa mnom, dovraga. - Dlanovima je udario po površini pisaćeg stola.

Nakon trenutka napete tišine Josh mrzovoljno upita. - Što želite znati?

Cassidy je obuzdao svoj temperament jer je intuitivno znao da će se Josh povući ako ne bude pazio. - Pogledaj situaciju iz moje perspektive, Josh, i sam izvuci zaključke. Ariel je mlada, zgodna, darovita i zaljubljena u svojeg mladog, privlačnog, darovitog posinka, koji joj uzvraća ljubav. Samo postoji problem. Ona je udana. Neželjeni joj muž pruža motiv što ga ne mogu zanemariti. I ona je bila jedina osoba, osim vašeg oca, koja je imala ključ tog apartmana.

- Što je sa sobaricama? Hotelskim osobljem? Profesionalni provalnici ne trebaju ključeve. Cijelo vrijeme provaljuju u zaključane hotelske apartmane.

- Jacksona je ubio netko koga je poznao, netko za koga mu nije smetalo da ga vidi nagog ispruženog na krevetu.

- To nije bila Ariel.

- Jesi li to bio ti?

Mladić je probljedio. - Moj otac i ja nismo se u svemu slagali, ali ja ga nisam ubio.

- Je li znao za tvoju vezu s njegovom ženom?

- Ne znam o čemu govorite.

Cassidy naglo ispravi stolicu na kojoj se ljujao. - Nemoj mi srati, Josh. Je li znao?

Mladić se vrpeljio pod Cassidyjevim oštrim pogledom. Na koncu su mu se ramena opustila i pogledao je u stranu. - Ne. Mislim da nije.

Aha. Sad je imao priznanje da su imali ljubavni odnos. Razmislio je o svojoj rado-snoj reakciji. - Misliš da ste bili dovoljno mudri i uspjeli to prikriti pred tvojim ocem, a ja sam pogodio o čemu je riječ trideset sekunda nakon što sam vas upoznao?

- Nije riječ o tome da smo bili tako mudri - reče Josh i neveselo se nasmije. - Razlog je taj što je on bio tako samouvjeren i pun sebe. Nikad ne bi pomislio da bi Ariel izabrala mene, a ne njega.

Cassidy ga je pogledao u oči i povjerovao mu. - Bio je pravi gad, zar ne?

- Da, bio je.

- Jesi li ga mrzio?

- Katkad.

- Dovoljno da ga ubiješ?

- Katkad. Ali nisam ga ubio. Nisam mogao. Ne bih imao hrabrosti.

Cassidy je i to povjerovao. Joshua Wilde je dobio ime po hebrejskom ratniku iz Starog zavjeta, ali ime mu nije odgovaralo. Nema sumnje da je Jackson Wilde, sa svojim gromkim glasom i temperamentom anđela osvetnika, bio uvelike razočaran sinom pristojnog ponašanja i blagoga glasa. Dijete u sebi može nagomilati mnogo mržnje prema nadmoćnom, nadasve kritičnom roditelju. Djeca pod stresom raznijela su bolje roditelje od Jacksona Wildea. No Cassidy nije vjerovao da je Josh sposoban pucati nekome u glavu.

- Što je s njom? - upita Cassidy i bradom pokaže prema vratima kroz koja je Ariel onako uvrijeđeno izišla. - Razmisli prije nego odgovoriš, Josh. Mogli bismo u svakom trenutku pronaći inkriminirajuće dokaze, nešto što nam je ranije promaknulo. Ako štitiš Ariel, postaješ suučesnik, a kazna je ista. Je li ga ona ubila?

- Ne.

- Je li to mogla učiniti bez tvojeg znanja? Jeste li one večeri vodili ljubav, Josh?

Spustio je pogled, ali je bez oklijevanja odgovorio: - Da.

- Je li u bilo koje doba izišla iz tvojeg apartmana?

- Nije. Sve dok nije otišla na spavanje, u ranim jutarnjim satima.

Prekasno za umorstvo što ga je Elvie Dupuis smjestila u razdoblje između ponoći i jedan sat ujutro. - Siguran si?

- Posve siguran.

- *Sumnjaš* li da ga je ona ubila?

- Ne. - Tako je silovito odmahnuo glavom da mu je nekoliko uvojaka palo na čelo.

- Kako možeš biti tako siguran?

Podigao je glavu i pogledao Cassidyja u oči. - Moj otac je bio Arielina karta do vječine. Bez njega, ona je nitko i ništa.

To je bila slijepa ulica. Krivi su. Problem je bio u tome što Cassidy nije znao jesu li krivi samo za preljub ili za mnogo teži grijeh. No čak i da su sredili Wildea, nije imao dokaza na temelju kojih bi ih mogao uhiti. - Želim vam ugodno putovanje - reče odrješitim glasom.

Joshua Wilde se iznenadio. - Mislite, možemo otići?

- Osim ako ne želiš potpisati priznanje.

- Nemam što priznati, a nema ni Ariel. Dajem vam riječ, gospodine Cassidy.

- Možda ćete kasnije morati priznati, na sudu. Zasad, zbogom.

Cassidy je gledao za njim, pitajući se pušta li ubojicu da ode među ljude koji nimalo ne sumnjaju u njega. Premda, zaključio je, jedina opasnost koja javnosti prijete od Ariel i Josha je ta da će je u ime Boga osloboditi teško zarađenog novca.

Svadljivo raspoložen i u nesuglasju sa svijetom, naglo je pograbio slušalicu nakon što je telefon prvi put prodorno zazvonio. - Cassidy. - Zvao je Crowder koji nije bio previše zadovoljan rezultatom ispitivanja. - Važno je da su otišli slobodni poput ptičica na grani - na koncu će Cassidy.

Crowder je imao nekoliko biranih primjedbi na račun udovice i gužve što ju je za sobom ostavila. - Leti u Na- shville mirisna kao ruža, izgleda poput proklete mučenice, a nama je ostavila smrdljivu hrpu govana. Cassidy, jesi li ondje?

- Što? O, da, oprosti. Sranje. Tako je.

- Što je tebi?

Cassidy je zurio u prepuni fascikl što ga je Howard Glenn upravo donio u njegov ured i uz pobjednički ga pokret spustio na njegov stol.

- Nazvat ću te kasnije. - Cassidy prekine vezu, ostavivši Crowdera usred rečenice. Pogleda Glenna koji je stajao uz rub njegova stola sa samozadovoljnim osmijehom na neobrijanom licu.

- Hej, Cassidy. Ovo bi mogla biti prilika što smo je tražili. Idemo.

7. poglavlje

- Vaše je, zar ne, gospođice Laurent?

- Gdje ste to našli? - Claire upita neugodnog muškarca koji se okomio na nju poput gladijatora.

- Jedan od mojih ljudi našao je ovo u kontejneru za smeće nekoliko blokova odavde. Zar vam nije palo na pamet da ćemo pregledati kante za smeće u blizini svih koji imaju veze sa slučajem Wilde?

- Ja nemam veze sa slučajem - smireno će Claire.

- Ovo ukazuje na suprotno. - Zamahnuo je inkriminirajućim fasciklom dva centimetra ispred njezina nosa. Odgurnula ga je u stranu.

- Glenn, odbij - naglo će Cassidy. Mrski ga čovjek namršteno pogleda, ali se ipak odmakne dva koraka. Cassidy se okrene prema Claire. - Iskreno rečeno, mislio sam da ste pametniji. Zašto fascikl niste jednostavno bacili u rijeku zajedno s oružjem umorstva?

Mislila je da se u prostorijama stana, osmišljenima tako da daju obilje svjetlosti i prostora, neće osjećati klaustrofobično. No čim je Cassidyju otvorila vrata, činilo se da se zidovi stežu oko nje, pogotovo jer je bio u pratnji detektiva kojeg je promatrala s neprikrivenim gnušanjem. Bio joj je odvratan, ne toliko zbog neurednog izgleda, već zbog opakog, sumnjičavog smijuljenja.

Kad je vidjela što su donijeli sa sobom, srce joj je poskočilo i dlanovi se oznojili. Osjećala se kao u klopci i bojala se, ali je čvrsto odlučila da to neće pokazati.

- Budite otvoreni, gospođice Laurent. Što je s ovim? - Detektiv Glenn baci fascikl na šank u njezinoj kuhinji. Deseci izrezaka rasuli su se po blistavoj površini.

Claire je mrzila kad ju je netko iz vlasti stjerao u kut. Nagonski se željela boriti, što je učinila kad joj je bilo pet godina. Ali više nije dijete. Ne može udarati i grepsti. Bilo bi uzaludno lagati. Imaju je. Oni to znaju. Ona također zna. Najbolje što može učiniti jest izvući se drskošću.

- To je bilo moje - prizna. - S obzirom na činjenicu da je velečasni Wilde ubijen, smatrala sam nerazumnim zadržati fascikl.

- 'Nerazumnim'? - Glenn otpuhne kroz nos. - Je li to sinonim za 'jebeno ludo'?

Claire ga bijesno pogleda. Njezina se leđa ukoče.

Cassidy stane između nje i detektiva. - Ispričajte nas. - Gurne detektiva prema

vratima. Nakon uzrujanog došap- tavanja, Glenn joj dobaci opak pogled i izide, bučno zatvorivši vrata za sobom.

- Hvala vam - Claire reče Cassidyju kad se okrenuo. - Mislim da ga više ni sekunde ne bih mogla podnijeti. Bio je odvratan.

- Nisam to učinio radi vas. Učinio sam to radi sebe. Želim vam postaviti mnoga pitanja. Bilo je očito da Glenn nimalo ne napreduje, pa sam tražio da meni pruži priliku.

- Kakva pitanja?

- Kakva pitanja! Imamo inkriminirajuće dokaze protiv vas, gospođice Laurent.

- Zbirku novinskih izrezaka? - prezirno će ona. - Teško, gospodine Cassidy. Baš sam si kanila pripremiti sendvič za ručak. Želite li i vi?

Ne skidajući pogleda s nje, Cassidy odmakne krajeve sakoa i podboči se. Zurio je u nju kao da je pokušava shvatiti. - Vi ste prilično hladnokrvna osoba, zar ne? - ukočeno reče. - Kao i lažljivica.

- Nikad me niste pitali imam li neke materijale o Jack- sonu Wildeu.

- Čudi me da niste tvrdili kako ovo nikad niste vidjeli.

- Rukom pokaže hrpu novinskih izrezaka na šanku.

Claire zaobiđe šank i pođe prema hladnjaku. - Da sam zanijekala, doista bih se doimala krivom, zar ne? Odgovara li vam salata od račića?

- Može.

- Integralni ili bijeli kruh?

- Kriste - progundā Cassidy i provuče prste kroz kosu.

- Zar nikad ne prestajete s tom južnjačkom gostoljubivošću?

- Zašto bih?

- Jer Glenn dolje čeka da vas uhiti, a vi govorite o integralnom ili bijelom kruhu.

- Neće me uhitati, gospodine Cassidy, i oboje to znamo. - Nakon što je sve sastojke izvadila iz hladnjaka, bila mu je okrenuta leđima dok je pripremala sendviče. Nadala se da on neće opaziti kako joj se ruke tresu.

Dok je sada razmišljala o tome, bacanje fascikla doimalo se poput očajničkog poteza osobe okrvavljenih ruku. Bilo je glupo baciti ga u kontejner za smeće. Ništa nije smjela prepustiti slučaju. Zašto ga nije bacila u rijeku? Naravno, dan nakon umorstva sve se odvijalo tako brzo da nije stigla jasno razmišljati. Pogriješila je, a čini se da će to skupo platiti.

Također je podcijenila Cassidyja i ozbiljnost njegovog prvog ispitivanja. Zbog njegovih je pitanja osjećala nelagodu i bila na oprezu, ali nisu izazvala paniku. Pronalaženjem fascikla sve se promijenilo. On sad više nije samo radoznao kad je riječ o njezinim osjećajima prema Wildeu. Doista sumnja da ga je ona ubila. Motrit će na nju, tražiti bilo kakav dokaz. No Claire ima obilje iskustva u ophođenju s ljudima od autoriteta. Prva lekcija što ju je naučila bila je ta da nikad ne smije dopustiti da je zastraše.

Okrene s k njemu. - Nemate dovoljno dokaza za uhićenje, gospodine Cassidy. Skupila sam nekoliko članaka o Jacksonu Wildeu. Teško da je to pištolj iz kojeg se dimi.

- Pištolj je već u zaljevu - reče i uzme maslinu s tanjura što mu ga je pružila. - Odnijela ga je riječna struja.

- Sasvim vjerojatno. - Kako je šank bio pokriven novinskim izrescima, glavom je pokazala prema stolu u blagovaonici. - Čaj ili bezalkoholno piće?

- Čaj.

- Šećera?

- Bez ičega.

Nakon što je donijela dvije čaše ledenog čaja, sjela je prekoputa njemu. Uzeo je pola sendviča i odgrizao komad. - Neki od tih izrezaka stari su godinama.

- Moje zanimanje za njega započelo je prije nekoliko godina.

- Toliko vas zanima religija?

- Ne, gospodine Cassidy - reče Claire uz prijekoran smiješak. - Rodila sam se u katoličkoj vjeri, ali nikad nisam prihvatila neku organiziranu crkvu. Sigurno me ne privlače karizmatični televizijski evangelici. Wilde je privukao moju pozornost jer sam ga smatrala jednim od najopasnijih ljudi u Americi.

- Te ste svojom građanskom dužnošću smatrali potrebu da ga maknete?

- Želite li čuti moje objašnjenje ili ne? - obrecne se ona.

Kretnjom joj je pokazao neka nastavi.

- Veoma ste nepristojni, gospodine Cassidy.

- Da, znam.

Nekoliko su sekunda zurili jedno u drugo. Claire se nije kanila povući, te počne govoriti. - Za razliku od nekih drugih televizijskih propovjednika, Wilde je prijetio da će ljudima nešto ukrasti, ne novac već nešto mnogo vrijednije, prava zajamčena Prvim amandmanom. Otprilike u vrijeme kad je izašao prvi katalog Francuske svile, on je započeo svoj križarski rat protiv svega što je smatrao pornografijom. Njegova me poruka od samog početka veoma uznemiravala.

- Jer je svojim utjecajem mogao osujetiti vaš posao?

- Ne, zato što se nikad nisam željela naći u poziciji da branim svoj posao. To sam doživljavala kao stvarnu mogućnost, a pokazalo se da sam imala pravo. Katalog Francuske svile nema ničeg zajedničkog s dječjom pornografijom i sadomazohističkim časopisima, ali on ga je trpao u isti koš s njima i napadao u istom dahu. Velečasni Wilde ratovao je protiv slobode tiska.

- Ne možete imati potpunu slobodu, gospođice Laurent. Rukom pod ruku sa slobodom ide odgovornost.

- Slažem se. - Spustila je svoj sendvič na tanjur i nagnula se naprijed. - Mučno mi je od pomisli da se muškarci, žene i djeca eksploatiraju radi zarade, ali taj se zločin neće riješiti izbacivanjem kvalitetne erotike iz muzeja i polica s knjigama.

- Cenzuri je mjesto u umu, srcu i savjesti svakog pojedinca. Ako netko ne odobrava pornografske filmove, neka na nešto drugo potroši svojih sedam dolara. Ako se protivi koncepciji televizijske emisije, neka promijeni program i ne kupuje proizvode kojima

se ta emisija sponzorira. Ali onima koji se s time ne slažu treba pružiti priliku da gledaju što god žele.

- Nije na vladi, ili povjerenstvu takozvanih stručnjaka, ili jednom propovjedniku da određuje što bi ljudi, *odrasli ljudi*, smjeli ili ne bi smjeli gledati. Kad je Hitler došao na vlast, prvo što je učinio bilo je spaljivanje knjiga što ih je proglasio nepodobnima.

- Dakle, svatko komu se sviđa *Lovac u žitu* je neonacist?

- Molim vas, gospodine Cassidy. Nemojte vrijeđati. Samo sam htjela reći da je fašistički silom nekomu nametati svoje mišljenje. - Claire je osjetila kako joj se obrazi rumene od uzbuđenja. Bila je tako obuzeta tim problemom da je katkad zvučala jednako diktatorski i beskompromisno kao i Wilde.

- Nisam svojevrijedno ušla u ovaj rat, gospodine Cassidy. Da sam imala izbora, nikad ne bih sudjelovala u tome. Uvučena sam kad je Wilde počeo napadati sa svoje propovjedaonice. Nastojala sam ga maksimalno ignorirati i odbijala sam njegove uporne pozive na javnu debatu, ali vjerojatno bih na koncu morala pristati.

- Naoružavali ste se skupljanjem tih novinskih izrezaka.

- Tako je. Jedino što taj fascikl dokazuje jest činjenica da sam obavila temeljito istraživanje o svojem protivniku kako bih znala protiv koga se borim, ako i kada dođe vrijeme za to.

- Zašto mi neki dan niste pokazali svoju zbirku izrezaka i to objasnili?

- Već sam je bila bacila.

- Mogli ste je spomenuti.

- Mogla sam, da. Ali gradske vlasti vrše pritisak na vas i žele da što prije dovedete osumnjičenu osobu. Wildeovi sljedbenici zahtijevaju da se počinitelj dovede pred lice pravde. Nisam željela biti vaše žrtveno janje, čak ni privremeno. Da ste me samo odveli u policiju na formalno ispitivanje, to je moglo imati negativan učinak na moj posao i obitelj.

- To bih još uvijek mogao učiniti.

- Gubili biste vrijeme. Rekla sam vam sve što znam.

Pozorno ju je promatrao. - Znači, crvenom bojom podcrtani datum Wildeova dolaska u New Orleans samo je koincidencija.

Lice joj se opet zarumenjelo. - Sjećam se da sam to podcrtala, da. Ne mogu objasniti zašto sam to učinila. Držala sam crveni flomaster dok sam čitala članak - reče i slegne ramenima. - Bilo je refleksno.

Brzo je pojeo i počistio svoj tanjur. Ubrusom je obrisao usta i spustio ga kraj tanjura. - Sve se to naoko čini vraški razumnim. To je gotovo previše razumno objašnjenje, gospođice Laurent. Kao da ste vježbali što ćete reći za slučaj da taj fascikl iskrсне i počne vas proganjati.

- Želite li kavu uz svoje tlapnje?

Usne su mu se iskrivile u poluosmijeh. - Ne, hvala. - Odnijela je tanjure u kuhinju.

- Mislio sam da će to Harry učiniti umjesto vas - rekao je dok ju je slijedio do šanka

kojim je prostorija bila podijeljena.

- Inače bi to učinila. Danas je povelala mamu u šetnju.

- Kako prikladno.

- Što želite reći? Kakve veze majčin izlazak ima s vama?

- Želio sam njezinu potvrdu o tome gdje ste bili one noći kad je Jackson Wilde ubijen.

Claire naglo udahne. - Neću dopustiti da ispitujete moju majku, gospodine Cassidy. Shvatite to i prištedite vrijeme i trud. Mama se ne sjeća što se jutros dogodilo, a kamoli onoga što je bilo prije nekoliko tjedana. Ako izvršite pritisak na nju, nećete dobiti konkretan odgovor, a samo biste je uzrujali, što ja neću dopustiti.

- Ne možete očekivati da ćemo Glenn i ja prihvatiti vaš neodređeni odgovor na tako važno pitanje kao alibi.

- Nemate izbora - odgovori Claire, zadržavši pri spominjanju detektivova imena. - Morat ćete mi vjerovati na riječ. Te sam večeri bila kod kuće.

- Uopće niste izlazili?

Oštar pogled njegovih očiju izazvao je njezino kolebanje. Nervozno se poigravala narukvicama. - Možda jesam. Mogla sam nakratko izići jer mamu ne smijem duže vrijeme ostavljati samu, pogotovo noću. Iskreno rečeno, gospodine Cassidy, ne sjećam se. Datum ni po čemu nije bio važan za mene.

Dugo je zurio u nju, a tada upita: - Gdje je Yasmine?

- Jučer se vratila u New York.

Kao što je očekivala, jutro nakon njihove svađe Yasmine se ispričavala i držala se pokajnički. Zagrlile su se, pomirile i naporno radile kako bi završile pripremu idućeg kataloga. Yasmine je nekoliko puta trčala u svoju spavaću sobu kako bi se javila na telefon. Prije povratka u New York dvaput je provela noć vani, vraćajući se ujutro deprimirana i mrzovoljna. No Yasmineina veza s oženjenim muškarcem bila je njezina stvar. Morat će to sama riješiti.

Claire je imala dovoljno vlastitih problema, a sve ih je stvorio muškarac koji ju je prodorno promatrao, kao da je ona slučaj za proučavanje te traži nepravilnosti u njezinoj osobnosti ili ponašanju.

- Što je ovo? - Pokazao je uokvireni papir na kuhinjskom zidu.

- To je recept tete Laurel za »francusku svilu«. - Cassidy upitno nakrivi glavu. - Nisam uspijevala smisliti naziv za rublje - objasnila je, smiješeći se uspomeni. - Yasmine i ja smo mjesecima razbijale glavu, ali se nikako nismo mogle složiti. Jednog hladnog poslijepodneva obuzela me želja za čokoladnom pitom, te sam počela pregledavati kutiju recepata tete Laurel. 'Francuska svila' - reče i pokaže ime napisano kićenim rukopisom. - To je bilo to. Znala sam čim sam vidjela. Teta Laurel je bila tako sretna kad sam joj rekla da ću svoju kompaniju nazvati prema njezinoj receptu. Osjećala se dijelom toga, kao da je dala neki svoj doprinos. - Na licu joj se pojavio čeznutljiv izraz. - Umrkla je samo nekoliko tjedana nakon toga.

Nagnuvši se bliže, Cassidy pročita uokvireni tekst. - 'Postupno umiješajte šećer u smjesu maslaca i rastopljene čokolade, dodajte vaniliju i neprestano miješajte na slaboj vatri.' Zvuči primamljivo.

- Jest. Bogato je i senzualno, a na jeziku stvara osjećaj kakav bi moje rublje trebalo stvarati na nagoj koži. Samo ime ukazuje na udovoljavanje sebi.

Kad je prestala govoriti, Claire je shvatila kako su postali nepomični, bliski, tihi. Promatrao je njezina usta, zatim njezine oči, a ako je njegov sluh bio jednako izoštren kao i njegov vid, mogao je čuti otkucaje njezina srca.

Pročistio je grlo i time postavio prostor između njih, kao da se dugotrajna tišina i njemu činila neugodnom. - Sve je to zanimljivo, ali vratimo se na razlog mojeg dolaska ovamo. Vaš jedini sukob s Jacksonom Wildeom bio je problem Prvog amandmana, točno?

- Tako je.

- Ništa drugo?

- Na što ciljate, gospodine Cassidy? Je li vaša metoda istraživanja gađati u mrak dok nešto ne pogodite? To baš nije ekonomičan način trošenja novca poreznih obveznika. Bilo bi korisnije trošiti vrijeme na hvatanje ubojice. A moje bi vrijeme...

- Jeste li vi i Yasmine ljubavnice?

Pitanje je bilo tako neočekivano i posve ju je iznenadilo. Zabezegnuto je zurila u njega, rastvorenih usana i širom otvorenih očiju. - Odakle vam takva ideja?

- Pa, jeste li? - Kad se počela smijati, njegovo se lice još više smrknilo. - Wilde je također pokrenuo mnogo homofobije u ovoj zemlji. Aktivisti homoseksualnih skupina sukobili su se s njim po mnogim pitanjima.

- Shvaćam. Zaključili ste da mi je bio neprijatelj iz dva razloga? - pitala je, zabavljajući se. - Vjerujte mi, ne smijem se vama, gospodine Cassidy. Samo pokušavam zamisliti kako bi Yasmine reagirala na vaše pitanje. Zar ne čitate tabloide? Tijekom godina imala je nebrojene ljubavnike, sve muškarci, i marljivo je razvijala glas o sebi kao o *femme fatale*.

- To bi mogla biti poza.

- Zgromilo bi je da vas čuje. Čak i ako vjerujete da sam ja lezbijka, kako vam uopće može pasti na pamet da Yasmine nije heteroseksualna?

- Jer je ova postava pomalo neobična, eto zašto.

- Postava?

- Ovaj vaš posao.

- Kako to? - upita Claire, iskreno znatiželjna.

- Ovdje sam već drugi put, a još nisam vidio niti jednog muškarca. Poznajem osuđenike na smrt koji bi pobjegli pred onom amazonkom koja vam čuva vrata u prizemlju. Ovdje rade samo žene, od onih koje pakiraju robu u kutije do onih koje voze viljuškare. Što imate protiv muškaraca?

- Ništa.

- Jeste li udani?

- Ne.

- Jeste li ikad bili udani?

- Ne.

- Zaručeni?

Oklijevala je. - Ne.

Podigao je kažiprst kao da želi spriječiti laž. - Pokušajte ponovno.

Claire je osjetila kako je obuzima bijes. - Jeste li zabadali nos u tuđe stvari, gospodine Cassidy?

- Radio sam svoj posao. Pričajte mi o svojem odnosu s Davidom Allenom.

- Prokleti bili! Jeste li ga gnjavili?

- Nisam morao, ali hoću ako ne počnete govoriti.

Claire je bjesnila, ali je on pobijedio. - To je bilo davno - kratko reče. - Prije Francuske svile. Želio se oženiti mnome.

- Što se dogodilo?

Zaustila je da će mu reći kako se to njega uopće ne tiče, ali se predomislila. Neprijateljsko bi ponašanje samo pogoršalo situaciju. Yasmine, koja ima više iskustva s muškarcima, sumnja da će Cassidy prihvatiti sranja od neke žene. Vjerojatno je u pravu. Osim toga, to zapravo nije opasno područje. Može mu pričati o tome.

- David je očekivao da ću mamu poslati u neku ustanovu - tiho reče Claire, spustivši pogled. - Nisam htjela ni čuti o tome. Dao mi je ultimatum, a ja sam mu vratila zaručnički prsten.

- Niste ga voljeli onako kao svoju majku?

- Očito nisam.

- Otad niste imali ozbiljniju vezu?

- Zar ne znate?

- Još ne. Mogu nastaviti kopati, ili meni možete uštedjeti trud, a sebi neugodnosti i jednostavno mi reći.

- Zar je moj osobni život važan za vašu istragu?

- Možda. Pričajte, pa ćemo vidjeti kamo će nas to odvesti. - Sjео je na barski stolac i prekrižio ruke.

Jasno pokazujući da joj se tema ne sviđa, Claire na koncu reče: - Imala sam nekoliko emocionalnih veza, ali ništa doista ozbiljno nakon prekida s Davidom. Je li vam to dovoljno?

- Zasad. - Okrenuo se i nekoliko trenutaka proučavao izreske raširene po šanku. - Gdje je vaš otac, gospođice Laurent?

Claire se promeškolji. - Već sam vam rekla. Umro je uskoro nakon mojeg rođenja.

- Ne sjećate ga se?

- Ne. Bila sam previše malena.

- Od čega je umro?

- Od srčanog udara, mislim.

Promatrajući je, sišao je sa stolca i polako joj se približavao sve dok nije došao na samo nekoliko centimetara od nje. Morala je zabaciti glavu kako bi mogla pogledati u njezove prodorne oči.

- Opet mi lažete. Na vašem rodnom listu nalazi se veliki upitnik na mjestu gdje bi trebalo biti očevo ime.

- Kujin sine. - Zamahnula je rukom da ga pljusne, ali ju je uhvatio za zapešće i spriječio je. U očima su joj se pojavile suze bijesa i frustriranosti. - Nemate razloga kopati po mojem privatnom životu.

- Truplo s tri rupe od metka daje mi vraški dobar razlog.

Claire istragne zapešće iz njegovog stiska, a zatim prekrži ruke na prsima i obuhvati svoje laktove. - Pa, budući da ste tako pametni, gospodine Cassidy, što ste još otkrili tijekom svoje pakosne potrage za činjenicama?

- Obitelj Laurent, vaši baka i djed, bili su krema društva New Orleansa, stara obitelj s obiljem starog novca. Zjenica njihova oka bilo je njihovo jedino dijete, Mary Catherine. Pohađala je najbolje škole, a odgajali su je kako bi zauzela odgovarajuće mjesto u društvu.

- Ali nakon jednog od onih balova što ih je neki dan spomenula, zaveo ju je jedan od mladih bogataša. Zatrudnjela je. Kad je svojim roditeljima priznala što se dogodilo, nije htjela odati njegovo ime. Nažalost, on se nikad nije javio i preuzeo odgovornost za dijete koje je nosila. Njezini su roditelji učinili ono što su smatrali pravednim; odrekli su se kćeri i razbaštinili je. Primila ju je k sebi njezina teta Laurel, očeva neudana sestra.

- Skandal je zaprepastio društvo i djelovao na obitelj. Roditelji Mary Catherine umrli su u roku od dvije godine, neki su govorili, od srama. Prije nego je umro, njezin je otac promijenio oporuku i svoje veliko imanje ostavio crkvi.

- Koja se također prema mojoj majci ponašala kao prema otpadnici, a istodobno je zagovarala milosrđe, velikodušnost i opraštanje - doda Claire.

- Ali očito su dopustili da njezina nezakonita kći pohađa vjeronauk.

- Ne, gospodine Cassidy. Teta Laurel me je učila o kršćanstvu. Ona je bila luckasta usidjelica. Većina je ljudi njezin život smatrala besmislenim. Ali bezuvjetno je voljela svoju majku i mene. Tijekom napadaja majčine bolesti, teta Laurel me je smirivala kad je grmjelo, njegovala me kad sam bila bolesna i pomogla mi da prebrodim traume i probleme djetinjstva. Ona je bila jedina osoba koju sam poznavala, a koja je doista živjela kršćanski, onako kako je Isus želio. Nije propovijedala. Davala je primjer.

- No moji podaci o prošlosti vaše majke su točni?

- Veoma. Njezin bratić Charles sve je točno ispričao.

- Kako znate da sam od njega dobio informacije?

- On je jedini preživjeli iz tog ogranka obitelji Laurent.

- Imate li veze s njim?

Gorko se nasmijala. - Ne, hvala Bogu. Nikada. Ukočen je i pompozan poput svih

njih. Prema onome što mi je teta Laurel pričala o njima, uopće me ne čudi što su majku prognali onda kad su joj bili najpotrebniji.

- Bila je tek dijete.

- Sedamnaest. - Nakrivila je glavu. - Popuštate, gospodine Cassidy. Zvučite gotovo suosjećajno.

- To je bilo početkom šezdesetih, za Boga miloga.

- Zapravo, krajem pedesetih. Eisenhower je još uvijek bio predsjednik. Amerika nije izgubila svoju nevinost. Pristojne mlade dame nisu imale erogenih zona.

Cassidy zburnjeno odmahne glavom. - Ali čak ni tada obitelji nisu odbacivale svoje kćeri zato jer su zatrudnjele.

- Obitelj Laurent jest. Baka i djed više nikad nisu razgovarali s mojom majkom. Što se njih ticalo, ona je prestala postojati, kao i ja.

- Nikad vam nije otkrila tko vam je otac?

- Ne.

- I on vas nikad nije priznao, čak ni u tajnosti?

- Ne. Sigurna sam da se bojao posljedica. Pripadao je istom društvenom krugu i očito je uživao iste blagodati. Vidio je što se dogodilo mojoj majci i nije želio doživjeti isto. Zapravo mu ne zamjeram.

- Gluposti.

- Kako, molim?

- Ne biste bili ljudsko biće ako ga ne biste smatrali odgovornim.

Claire se osjećala poput kukca pričvršćenog na ploču od pluta, te je oprezno koraknula unatrag. - Pokušavate li nešto reći, gospodine Cassidy?

- Onaj tko je ubio Wildea, mrzi muškarce.

- Došli ste do tog zaključka? Kako pametno.

- Nije baš tako pametno, Netko je očito pretjerao. Pucao je jedan nepotreban put.

- Govorite o pucnju u njegove prepone.

- Kako znate?

- U svim je novinama pisalo da je Wilde pogođen u testise. - Zbacila je kosu i prkosno ga pogledala. - Dakle, budući da sam rođena kao izvanbračno dijete i na svojem platnom popisu imam samo žene, došli ste do briljantnog zaključka da sam ja pucala u Jacksona Wildea.

- Ne pokušavajte biti duhoviti.

- Onda vi nemojte biti smiješni - reče Claire povišenim glasom. - Otvoreno sam priznala da mi se gadilo sve za što se taj čovjek zalagao. Nisam se slagala ni s čim od onoga što je govorio. Pa što? Mnogi misle jednako.

- Istina. Ali on je bio prijetnja samo za nekolicinu, a to vaše ime stavlja visoko na popis osumnjičenih.

- Gubite vrijeme dok istražujete o meni.

- Ne bih rekao. Uhvatio sam vas u previše laži.

-Objasnila sam vam o novinskim izrescima.

-Ne govorim o tome.

-Lagala sam vam o ocu samo da bih zaštitila majku. Zsigurno ćete priznati da je doživjela dovoljno poniženja bez da vam pričam o njezinoj prošlosti.

-Ne govorim ni o toj laži - reče Cassidy.

-Onda o čemu? Napetost me ubija.

Okrenuo joj je leđa i dugim koracima pošao prema vratima. Tamno mu je odijelo dobro pristajalo. Prsluk mu je tijesno prijanjao uz tijelo, a hlače su bile kao salivene. Bilo bi krasno kad bi se mogla usredotočiti na njegovu izrazitu privlačnost, poput većine žena.

No Claire ga je promatrala očima prestrašenog djeteta. Nije mogla odvojiti čovjeka od birokracije što ju je zastupao. U ranoj je dobi naučila prezirati, bojati se i boriti se protiv birokracije. Na njega je projicirala svoju antipatiju prema sustavu.

Kako se usuđuje kopati po majčinoj žalosnoj prošlosti? Mary Catherine je toliko patila da se je, kako bi preživjela, zabarikadirala u svijetu snova. Njezine su obmane nježne boje ruža, ali je štite poput željezne ograde. Tri su je desetljeća čuvala od boli i prezira društva. Nije pošteno da se njezina nesreća ponovno razotkriva kako bi neznanici mogli prčkati po tome.

Stigao je do vrata. Desnu je ruku stavio na kvaku. Claire je znala da će uskoro testirati granice njegova strpljenja, ali nije si mogla pomoći. Izazovnim mu glasom reče: - Blefirate.

Naglo se okrenuo. - Rekli ste mi da nikad niste upoznali Jacksona Wildea. - Podigao je slobodnu ruku i uhvatio je za kosu, povukavši joj glavu malo unatrag. Unio joj se u lice, te počeo govoriti brzo i tiho, naglašavajući pojedine riječi.

-Niste proveli 'mirnu večer kod kuće' one noći kad je ubijen. Imam nekoliko videokaseta od lokalne kabelske kompanije koja je bila unajmljena da dokumentira Wildeov križarski pohod u New Orleansu. Na jednoj je snimka posljednje službe što ju je vodio. Snimljena je od početka do kraja.

- Kad je Wilde na kraju službe pozvao ljude k sebi, stotine ih je krenulo prema podiju. Među prvima je do njega stigla mlada žena koja ga je uhvatila za ruku i obratila mu se licem u lice.

Zurio je u nju, kao da je želio zauvijek memorirati njezino lice. Potom joj je pustio kosu i otvorio vrata. - To ste bili vi, Claire - dodao je dok je izlazio.

Kad je njegov telefon zazvonio, Andre Philippi je poskočio i naglo zatvorio ladicu pisaćeg stola. Zvono je bilo poput savjesti, podsjećajući ga da zuri u fotografiju obožavane žene tijekom radnog vremena.

Podigao je slušalicu i predstavio se kratkim, službenim tonom. - Kako vam mogu pomoći?

- *Bonsoir*, Andre.

- *Bonsoir* - odgovorio je toplijim tonom, odmah prepoznavši osobu s druge strane, premda je glas bio tih i prigušen. - Kako si?
- Još uvijek potreseno od onoga što se dogodilo pretprošli tjedan.
- Andre je suosjećajno skupio usta. - Ono je bila odvratna noć.
- Zovem i još jednom zahvaljujem na tvojoj diskreciji.
- Uvjeravam te, nije potrebno zahvaljivati. Uopće se ne osjećam obveznim prema policiji. Skupili su moje goste kao stoku i ispitivali ih kao kriminalce.
- Pobrinuo si se za pojedinosti?
- Nema razloga za zabrinutost. Nema nikakvih podataka o tvom dolasku ovamo one noći.
- Je li te netko ispitivao o... o tome?
- Policija - s gnušanjem odgovori Andre. - Također sam razgovarao s čovjekom po imenu Cassidy.
- Cassidy te je ispitivao?
- Dva puta. Ali ne brini se. Odgovarao sam samo na određena pitanja i ništa nisam pojašnjavao.
- Je li spomenuto moje ime?
- Ne! I, *naturellement*, ja ga nisam spominjao.
- Vjerujem da nisi. Samo što... pa, nitko ne mora znati za moj boravak ondje.
- Razumijem.
- Oslanjam se na tvoju diskreciju. Veoma mi je dragocjena.
- To je najveći kompliment što mi ga možeš dati. *Merci*.
- Moram zamoliti za još jednu uslugu, Andre.
- Bila bi mi čast.
- Ako Cassidy, ili netko drugi, izravno pita za mene, hoćeš li me obavijestiti?
- *Certainement*. Odmah. Premda te uvjeravam, tvoje su bojazni neutemeljene. S druge se strane začuje gotovo nečujno: - Nadam se.

8. poglavlje

Ariel Wilde je imala pozorne slušatelje među članovima povjerenstva vjerske organizacije Jacksona Wildea. Vezivalo ih je poštovanje spram njezina novog statusa udovice, spram čovjeka kojeg su jučer pokopali, te vlastiti strah da će veoma unosan posao uskoro propasti zbog smrti njihova vođe.

Ariel je predsjedavala sastanku s čela dugačkog stola u sali na vrhu uredske zgrade organizacije u Nashvillu. Odjevena u crno, doimala se mršavom i blijedom, gotovo nesposobnom podići prozirnou porculansku šalicu doslovce bezbojnog biljnog čaja do svojih bijelih usana. Uplakane oči, koje su uvelike pridonijele stvaranju slike svetice beznadnih, kao da su se uvukle u njezinu lubanju. Okruživale su ih ljubičaste sjenke umora i očaja.

Nitko osim Ariel nije znao da su se ti dokazi žalosti mogli isprati vodom i sapunom.

Vratila je šalicu na tanjurić. Jedva čujni zvuk dodira porculana bio je jedino što se u prostoriji čulo. Indirektno osvjetljenje, tamna drvena oplata i debeli sagovi stvarali su prigušen ugođaj sličan onomu u pogrebnom zavodu gdje je Jackson Wilde dva dana ležao u svečanoj odori u zatvorenom lijesu. Svi koji su sjedili oko stola bez daha su iščekivali da udovica progovori, suosjećajući s njom i istodobno nastojeći prikriti vlastitu tjeskobu.

-Gospodo, dopustite da započnem izražavanjem zahvalnosti svima vama i svakom pojedincu zbog potpore što ste je pružili meni i Joshu tijekom ovih mračnih i mučnih dana nakon Jacksonove smrti. Svi mu vi služite na čast. Način na koji ste se okupili oko mene je... pa... - Svladana emocijama, obrisala je oči, dopuštajući da njezine suze govore same za sebe.

Pribravši se, ona nastavi: - Dok je Jackson bio na kormilu, očekivao je da sto posto sebe posvetite njemu i obavljanju Božjeg posla. Otkako ga nema, nastavili ste na isti način. Znam da govorim u njegovo ime kad kažem koliko se ponosim svima vama.

Svakomu je posebice uputila blag osmijeh, a zatim je otpila još jedan gutljaj čaja prije nego je prešla na stvar.

-Nažalost, nitko od nas nije očekivao Jacksonovu tragičnu smrt. Zatekla nas je nespremnima. Tko je mogao predvidjeti da će neki luđak ušutkati jednog od Božjih

najučinkovitijih poslanika?

Time je izazvala nekoliko promrmljanih 'amen'.

- Vrag očekuje da se predamo i povučemo u osamu kako bismo lizali rane. Očekuje da ćemo se slomiti pod teretom žalosti. Kad je ušutkao Jacksona, mislio je da nas je sve ušutkao. - Kao što je vježbala, strateški je zastala. - No vrag nas je podcijenio. Nećemo ustuknuti i ušutjeti. Vjerska organizacija Jacksona Wildea nastaviti će djelovati kao i ranije.

Dvanaest se prsa u tamnim prslucima opustilo. Nestanak napetosti bio je opipljiv poput pare iz lonca u kojem ključa voda. Znoj je počeo isparavati s namrštenih čela. Uzdasi olakšanja mogli su se osjetiti, ako ne i čuti.

Ariel je jedva obuzdala samozadovoljni smiješak. Imala ih je u šaci. Možda se smatraju Božjim poslanicima. Nema sumnje da nekolicina istinski vjeruje u svoju misi-ju. Ali oni su ipak ljudi, podložni slabostima svakog Adamovog potomka. Strepjeli su za svoju budućnost. Očekujući da će objaviti raspad vjerske organizacije, molili su se za čudo. Upravo im ga je dala.

Naravno, uvijek postoji barem jedan skeptik.

- Kako, Ariel? - upita nevjerni Toma. - Želim reći, kako uopće možemo nastaviti bez Jacksona? Tko će propovijedati?

- Ja.

Svi su zabezegnuto zurili u nju. Bilo je očito da svi sumnjaju u njezine sposobnosti. Lagano je odmahнула glavom te joj se platinasta kosa zanjiše po ramenima. To je bila kretanja odlučnosti i snažnog samopouzdanja.

- Ja, to jest, mi... mi smo mislili da ćemo dovesti drugog evangelika.

- Pa, mislili ste pogrešno - slatko će ona. - Zato sam sazvala ovaj sastanak. Kako bih svima odjednom mogla objasniti svoje planove da se ne bih morala ponavljati.

Spojila je ruke na rubu stola. Prijašnju je krhkost zamijenila uzdrhtala vitalnost. Iskra svjetlosti u njezinim očima, prije nekoliko minuta tako slabašna, rasplamsala se u požar.

- Naše će sljedbenike zanimati moji osjećaji kad je riječ o Jacksonovoj smrti. Umro je neočekivano, nasilno. To je materijal za barem desetak propovijedi. Tko bi o tome mogao govoriti bolje od njegove udovice?

Članovi povjerenstva su se međusobno pogledavali, zapanjeni i bez riječi.

- Brat Williams je pisao sve Jacksonove propovijedi. Sad će pisati moje - reče Ariel i glavom pokaže prema čovjeku koji je sjedio s njezine lijeve strane, otprilike na sredini stola.

Nelagodno se nakašljao, ali ništa nije rekao.

- Postupno ćemo prestati stavljati naglasak na Jacksonovo umorstvo i prijeći na druga područja. Nastavit ćemo ondje gdje je Jackson stao po pitanju pornografije jer se to već uvelike poistovjećuje s našom organizacijom. Nastavit ću pjevati. Josh će i dalje svirati glasovir. Katkad možemo dovesti gosta propovjednika, ali razlog iz kojeg svi ti ljudi

uključuju televizor iz tjedna u tjedan je da vide Jacksona i mene, točno? Njega više nema. Ali ja sam ovdje. Ako mislite da je on propovijedao o paklenoj vatri i prokletstvu, pričekajte da čujete mene.

Njezina im je otvorenost bila neugodna, ali nitko joj se nije usudio proturječiti. Željela je da svima bude jasno kako je od ovog trenutka nadalje ona šefica. Kao što je Jacksonova riječ bila zakon, tako je sada njezina.

- Brate Raye?

Naglo se uspravio. - Da, gospođo?

- Otkazali ste pohod u Cincinnati. Zašto?

- Pa, ovaj, ja... pretpostavio sam da... nakon što je Jackson...

- Više nikad nemojte donijeti takvu odluku bez savjetovanja sa mnom. Ponovno ga zakažite. Sve ćemo obaviti onako kako je planirano.

- Ali to je za samo dva tjedna, Ariel. Treba vam vremena za...

- Ponovno ga zakažite - ledeno je ponovila.

Brat Raye je krišom pogledao oko stola, očajnički tražeći potporu. Nitko mu je nije dao. Ostali su gledali u stranu. Molećivo je pogledao Josha, ali je on zurio u svoje šake, okrećući ih s jedne na drugu stranu kao da je riječ o novim izdancima na njegovim rukama.

Na koncu brat Raye reče: - Odmah ću ga ponovno zakazati, Ariel. Ako se osjećate sposobnom za to.

- Kad stignemo onamo, bit ću sposobna. No sada sam iscrpljena. - Ustala je. Ostali su slijedili njezin primjer, polako se podižući na noge uz nesigurne kretnje boksača koji se diže nakon nokauta i sad se nastoji pribitati.

- Josh govori u moje ime, i obrnuto - rekla im je dok je hodala prema vratima. - Međutim, više bih voljela da se sa svim pitanjima i problemima obratite izravno meni.

- Što prije preuzmem Jacksonove odgovornosti, tim bolje. Ako nekome od vas to smeta...

Otvorila je vrata i glavom pokazala da slobodno mogu otići ako ne žele igrati po njezinim pravilima. Nitko se nije maknuo. Jedva su disali dok je svakog pojedinog gledala u oči. Na koncu je njihovu zaprepaštenu tišinu shvatila kao pristanak.

Na njezinu se bljedom licu pojavio anđeoski smiješak. - O, tako mi je drago da ste svi odlučili ostati. To bi Jackson sigurno želio i očekivao od vas. Ne treba ni spominjati da je to i Božja volja.

Još im se jednom ozareno nasmiješila, a zatim je Joshu pružila ruku. On joj je poslušno prišao i uhvatio je pod ruku. Zajedno su izišli iz dvorane za sastanke.

- To je bila izvrsna predstava - reče Josh dok su izlazili iz zgrade.

- Predstava? - Ariel se smjestila u raskošnoj unutrašnjosti limuzine što ih je čekala uz pločnik.

- Idemo kući - Josh reče vozaču i zatvori pregradu. Naslonio se na mekano sjedalo

i zagledao kroz zatamnjeno staklo, nastojeći obuzdati svoj gnjev prije nego se obrati Ariel.

Na koncu okrene glavu prema njoj. - Mogla si najprije sa mnom o tome razgovarati.

- Zvučiš ljutito, Josh. Zbog čega se ljutiš?

- Nemoj sa mnom igrati svoje igrice, Ariel. I prestani treptati trepavicama poput proklete namiguše na posljednjepodnevnom druženju. Ta nedužna gluma kod mene ne pali. Zar to još nisi shvatila?

Napučila je usne. - Pretpostavljam da se ljutiš jer nisam s tobom razgovarala o svojim planovima prije nego sam ih iznijela na sastanku.

- Zar si posve izgubila vezu sa stvarnošću, Ariel? - Bio je iskreno zaprepašten i to se vidjelo. - Zar doista misliš da ti i ja možemo nastaviti s ovim poslom?

- Znam da *ja* mogu.

- O, shvaćam. Budući da imaš tako dobro srce, vući ćeš i mene za sobom.

- Ne stavljaj riječi u moja usta.

- Zašto bih? - obrecne se Josh. - Čini se da imaš sve potrebne riječi. No znaš li što one zapravo znače?

To ju je naljutilo jer je pomanjkanje formalne naobrazbe za nju bila bolna točka. - Ne vjeruješ da ovu organizaciju mogu zadržati na okupu?

- Ne. Premda vjerujem da si ti uvjereni da možeš. - Odmjerio ju je procjenjivačkim pogledom. - Ne dopuštaš da te bilo što zaustavi, zar ne? Čak ni smrt mogeg oca.

Naoko hladnokrvna, polako je zavrtjela glavu, kao da želi ublažiti napetost u vratu. - Gledaj, Josh, Jackson je mrtav i tu nitko ništa ne može učiniti. Pokopali smo ga.

- Uz više pompe i formalnosti nego na krunidbi.

- Privuklo je pozornost medija, nije li?

- Zar smo zato morali imati crkveni zbor, orkestar i one jebene golubice?

- Potpredsjednik Sjedinjenih Država je bio ondje! - vikne Ariel. - Zar si toliko glup da ne vidiš koliko to vrijedi?

- Za njega? Otprilike milijun glasova.

- A za nas, minutu i pol u glavnim vijestima. Diljem svijeta, Josh. - Sad je već bila veoma bijesna. - Zar si ti, ili bilo koji muškarac u onom povjerenstvu, toliko glup da si pomislio kako ću uprskati tu priliku za besplatan publicitet? Zar si mislio da ću biti takva budala? Ako je tako, onda ste vi budale. Iz Jacksonove ću smrti iscijediti sve što je moguće. To je poput dara. Nisam ga tražila.

- Opet se okrenuo prema prozoru, mrmljajući: - Nisi li?

- Što?

Nije odgovorio.

- *Josh!*

Tvrdoglavo je gledao na drugu stranu. Snažno ga je uš- tinula za ruku. - Prokletstvo!
- viknuo je i okrenuo glavu.

- Reci mi što si rekao.

- Samo sam se glasno pitao jesi li zatražila njegovu smrt.

Hladno ga je pogledala plavim očima. - Dakle, dakle. U posljednje vrijeme postaješ strašno pravičan.

- Mislim da bi jedno od nas dvoje trebalo imati savjest.

- Također si pun sebe. Misliš da bih se riješila Jacksona kako bih mogla imati tebe?

- prezirno upita.

- Ne mene. Ali možda vlastitu televizijsku emisiju. - Nagne se naprijed i šapne: Što je s onim vremenom nakon što si one noći otišla iz mogeg apartmana, Ariel?

U očima joj se pojavio tračak panike. - Složili smo se da to nikad nećemo spominjati.

- Ne, ti si inzistirala da ja to nikad ne spomenem.

- Zbog onoga što bi policija iz toga mogla zaključiti.

- Točno - tiho će on.

- Nije bilo vrijedno spomena - bezbrižno će ona, uklonivši nevidljivi trunak prašine sa svoje crne haljine.

- U početku sam i ja tako mislio. Sad više nisam siguran. Možda je trebalo spomenuti. Rekla si da ideš u svoju sobu potražiti neke note.

- Pa?

- Pa, unatoč onomu što smo rekli policiji, nismo vježbali i nisu nam trebale note.

- Željela sam ih za kasnije.

- Vratila si se praznih ruku.

- Nisam ih mogla naći.

- Nije te bilo oko petnaest minuta.

- Sve sam pretražila, a nastojala sam biti tiha jer je Jackson spavao.

- Ili je bio mrtav. Imala si dovoljno vremena da ga ubiješ. Mislim da bi Cassidyja zanimalo tih petnaest minuta.

- Ne možeš mu reći, a da i sebe ne upleteš.

Josh je razmišljao o tome, te je nastavio kao da ga uopće nije prekinula. - Motiv si sigurno imala. Osim što je tata bio tiranin, smetao ti je. On je bio glavni, a ne ti. Više se nisi zadovoljavala stražnjim sjedalom; željela si biti na mjestu vozača. Željela si cijelu organizaciju. Osim pohlepe, umorila si se od njegovog neprestanog prigovaranja na račun svojeg osrednjeg glasa, svoje tjelesne težine, svega. Stoga si ga ubila, a mene iskoristila za alibi.

- Slušaj me, tupoglavče - rekla je, vrativši se na svoj način izražavanja prije Jacksona.

- Katkad sam ga toliko mrzila da sam ga mogla ubiti. S lakoćom. Ali on je također bio nešto najbolje što mi se u životu dogodilo. Da nije bilo Jacksona, još uvijek bih preprodavala hašiš kako bih osigurala sredstva za život, moje bi dupe štipale seljačine, a dobivala bih bijedne napojnice ako bih im dopustila da zavire u moj dekolte. Bila bih samo sestra osuđenog na doživotnu kaznu, a ne jedna od najpoznatijih žena u Americi,

koja dobiva čestitke i cvijeće od predsjednika.

- Ne, nisam ga ubila. No neka sam prokleta ako zaplačem zbog njegove smrti ili propustim bilo koju priliku koja mi se pruži. Vraški ću se boriti da zadržim ono što imam.

Limuzina je skrenula na zavojiti kolni prilaz ispred kuće. Jackson je bio dovoljno mudar da bi znao kako obični ljude mrze razmetljivo bogatstvo, te je kuća odgovarala dobrostojećem poslovnom čovjeku, ali nije bila pretjerano raskošna. Josh ju je prezirao. Premda velika i udobna, nije posjedovala mirnu otmjenost doma što ga je njegova majka stvorila za njih. Ovo je bila Jacksonova kuća od početka do kraja. Svoj je biljeg ostavio u svakoj prostoriji. Josh je mrzio svaku minutu što ju je proveo pod tim krovom.

Međutim, u ovom trenutku ništa nije mrzio tako kao sebe. Premda je pokazivao prezir prema Arielinu bezbrižnom stavu spram očeva umorstva, potajno joj se divio. Želio je da se i on može tako lako i bez osjećaja krivnje vratiti u normalu. Mrzio je njezinu sposobnost brzog oporavka i ambicioznost, ali je također bio ljubomoran na sve to.

- Znam da si imao vlastite planove za svoj život, Josh - govorila je. - Nisu se podudarali s Jacksonovima. Prirodno, bilo je po njegovom, a ti se još uvijek duriš zbog toga.

- Nemaš pojma o čemu govoriš, dovraga - reče Josh. - Sve se to dogodilo davno prije nego si se ti pojavila.

- No čula sam o tome od tebe i od Jacksona. Imali ste nekoliko žestokih okršaja o tome hoćeš li postati koncertni pijanist ili ćeš se pridružiti organizaciji.

- Ne moraš me ti podsjećati oko čega smo se svađali.

- Znaš li što, Josh? Tvoj je tata imao pravo. Ti i ja snimili smo tri albuma crkvenih pjesama. Svi su postali zlatni. Božićni album što smo ga snimili proljetos prodatat će se kao alva nakon sveg ovog publiciteta. Nećemo morati potrošiti niti jedan cent na reklamu. Sam će izlaziti iz prodavaonica.

- Ova te je organizacija učinila bogatim i slavnim, Josh. Vraški je unosnija od sviranja onih klasičnih sranja. Razmisli o tome. - Vozač je zaobišao automobil i otvorio joj vrata. - Voljela bih da, za vlastito dobro, ostaneš u vjerskoj organizaciji Jacksona Wildea. No ako odlučiš otići, meni je svejedno.

S jednom nogom na tlu, okrenula se i dodala: - Naočitih pijanista ima na bacanje, Josh. Kao i ljubavnika.

Dok je ulazio u hotel Fairmont, Cassidy je bio napet, nervozan i moker. Morao je parkirati blok dalje i trčati po pljusk. Dok se primicao baru u predvorju, skinuo je kišni ogrtač i otrešao kišu s njega, a potom je provukao prste kroz vlažnu kosu.

Bilo mu je dosta kiše. Danima je padala po New Orleansu. Vrijeme nije bilo nimalo bolje prošli tjedan u Nashvilleu, kad je bio na sprovodu Jacksona Wildea.

- Samo kavu, molim - reče konobarici koja je došla po narudžbu.

- Običnu ili Nawlins kavu? - pitala je s jakim naglaskom.

- New Orleans. Crnu. - Jednako bi tako mogao intravenski ubrizgati kofein; ionako u posljednje vrijeme ne spava dobro, pa nije važno. Pogledao je na sat. Još dvanaest

minuta prije dolaska Andrea Philippija na posao. Cassidy je čuo da se po njemu može namjestiti sat.

Dok je čekao, pijuckao je vreli napitak što mu ga je konobarica donijela. Napokon ima trag. On, Glenn i policajci koji rade na slučaju slijedili su stotine tragova koji su se pokazali bezvrijednima. No sad ima pouzdan trag.

Svim se srcem nadao da je tako. Morao je nešto dati. Crowder postaje nestrpljiv. Jedva je Cassidyju dopustio odlazak u Nashville. - Ako ubojicu ne možeš naći na vlastitom terenu, zašto misliš da ćeš ga ondje naći? Ne mogu opravdati troškove. Neka policija pošalje nekoga od svojih ljudi.

- Prema vlastitom priznanju, Glenn ne zna s ljudima. Pogotovo s tom grupom, stršio bi na kilometre. On misli da bih ja trebao poći. Dopusti da pođem, Tony. Možda ću što god otkriti.

To mu je donijelo prijeki pogled. - Kako da ne. Jednako se tako možeš obratiti vidovnjaku.

- Razmišljao sam i o tome - kiselo će Cassidy.

Nastavio je gnjaviti Crowdera sve dok mu nije dojadio i dobio dopuštenje za odlazak u Nashville. - Još uvijek mislim da je to besmisleno.

- Možda jest, ali ovdje nemam što raditi.

- Imaj na umu da trošiš državni novac - viknuo je kad je Cassidy izjurio iz ureda.

Nažalost, Crowder je imao pravo. Putovanje je bilo potpuni gubitak vremena. Tisuće ljudi došlo je na sprovod televizijskog evangelika, a sve je odisalo karnevalskim ugođajem. Predstava je privukla znatizeljnike, ožalošćene sljedbenike i predstavnike medija iz svih krajeva svijeta, a svi su željeli bar na trenutak ugledati lijes, pokriven crvenom, bijelom i plavom tkaninom za zastave, te pretrpan cvijećem.

Cassidy je zahvaljujući svojim vjerodajnicama dobio mjesto u blizini unutrašnjeg kruga Wildeovih suradnika i povjerljivih osoba. Ako se među njima nalazio ubojica, dobro je prikrivao svoje izdajstvo jer su svi na licima imali izraz ljudi odsječenih od posljednjeg čamca za spašavanje. Nitko nije izgledao zadovoljno, niti se činilo da netko osjeća olakšanje. Osim toga, ako je Wilde sudio itko iz njegove organizacije, gdje je tu motiv? Oni su bili na dobitku samo dok je on propovijedao na televiziji i odlazio u svoje križarske pohode, a oboje je donosilo novac. Jackson Wilde je bio industrija. Najniže potrkalo imalo je koristi. Glennova je istraga pokazala da je Wilde dobro nagrađivao odanost.

Kao i u svakom poslu, katkad je dolazilo do nesuglasica unutar organizacije. Konflikti osobnosti. Ljubomora. Podmetanja i nezadovoljstvo unutar redova. Unatoč tome, ako je netko od njegovih ljudi povukao okidač, ta bi osoba uništila vlastiti izvor prihoda. To nije imalo smisla.

Možda se Wilde zamjerio nekome od donatora. Cassidy je sudskim nalogom pribavio dokumente; dvojica Glennovih ljudi ih proučavaju, ali postoje deseci tisuća ljudi i organizacija koji su tijekom godina davali doprinose.

Jedini vjerojatni osumnjičeni na sprovodu bili su Ariel i Joshua. Cassidy je motrio na svaki njihov pokret. Josh je bio tako smiren da je djelovao katatonično. Bez treptanja je zurio u lijes. Bilo je nemoguće odrediti je li bio zaprepašten, ravnodušan ili mu je sve to dosađivalo.

Udovica je bila pobožna i patetična u podjednakoj mjeri. Zamolila je Božji blagoslov za svakoga s kim je razgovarala. Preklinjala ih je neka mole. Cassidy ju je vidio kao leptiriću sa željeznom kralježnicom. Ispod anđeoske vanjštine žena je hladna, tvrda i vjerojatno sposobna za umorstvo. Problem je bio u tome što je protiv nje imao samo dokaze na temelju indicija. Nije mogao dokazati njezinu ljubavnu vezu s posinkom, a po svemu se činilo da je obožavala muža i sada tuguje za njim.

Možda najvjerojatnija sumnjiva osoba nije ni bila na sprovodu. Nakon posljednjeg razgovora s Claire Laurent, on i detektiv Glenn opširno su razgovarali o njoj. Sa sigurnošću su mogli zaključiti jedino to da je lažljivica.

U početku je lagala o dubini svojeg zanimanja za Jacksona Wildea. Otkriće fascikla bilo je dokaz za to, ali samo za to. Pokušala je prikriti neugodne aspekte svoje prošlosti, ali to je dokazivalo samo njezinu veliku brigu za majku.

Što se tiče videosnimke, dokazuje samo da je lagala o tome da nikad nije upoznala Wildea i da je bila kod kuće one noći kad je on ubijen. Ali nije ju stavljala u apartman hotela Fairmont zajedno sa žrtvom. Nije ju povezivala s oružjem. Cassidy i Glenn su znali da istražni sud nikoga ne bi optužio na temelju tako slabih dokaza.

Osim toga, Glenn još uvijek nije vjerovao da je ona krivac. - Ona je umišljena, snishodljiva kuja, ali sumnjam da je ubojica. Još uvijek mislim da su to učinili žena i sin. Znamo da su bili ondje. Za nju to ne znamo.

No dokazi što ih je detektiv toga poslijepodneva našao mogli bi biti ono što je potrebno da on promijeni mišljenje o vlasnici Francuske svile. - Onaj bezveznjak u hotelu bezočno je lagao - rekao je Cassidyju.

- Čini se. Želiš li da ja to preuzmem? - Silno je to želio.

- Samo izvoli. Ako mu se približim, mogao bih ga zadaviti. Nikad nisam vjerovao tipu koji u zapučku nosi cvijet.

Cassidy je odmah odjurio u Fairmont kako bi ondje dočekaao Andrea Philippija.

Opazio ga je dok se žustro približavao recepciji. Cassidy je bacio nekoliko novčanića na stol, uzeo svoj kišni ogrtač i dugim, odlučnim koracima prešao predvorje.

Andre se nije obradovao kad ga je vidio. Lice mu se iskrivilo u grimasu. - Što želite, gospodine Cassidy? Veoma sam zauzet.

- Cijenim to, ali i ja moram obavljati svoj posao.

- Možda biste mogli sutra nazvati i dogovoriti sastanak.

- Žao mi je, ali doista moram sada s vama razgovarati. Ispričavam se što vam oduzimam vrijeme i obećavam da će trajati samo minutu. Imate li pri ruci kasetofon?

- Kasetofon? - Andre ga je sumnjičavo promatrao. - Imam jedan u uredu. Zašto?

- Smijem li?

Cassidy nije čekao pristanak. Zaputio se prema Andreovu uredu, uvjeren da će ga maleni čovjek slijediti, što je ovaj i učinio, žurno. Kad je ušao u ured, Cassidy je pošao ravno do kasetofona, uključio ga i ubacio kasetu. - Ovo uopće nije u redu, gospodine Cassidy. Ako ste željeli razgovarati sa mnom...

Andre je ušutio kad je čuo kako na kaseti zvoni telefon. Začuo je vlastiti glas, a zatim je započeo razgovor: - *Bonsoir*, Andre.

Odmah je prepoznao glas. Očito se sjećao i razgovora. Dok ga je Cassidy promatrao, činilo se da se skutrio u svojem besprijekornom crnom odijelu. Na blistavom su mu čelu izbile kapljice znoja. Napućene su se usne opustile. Pošao je unatrag prema svojem stolu, naslijepo tražeći oslonac, a zatim se skljkao na stolicu.

- *Mon Dieu* - šapnuo je dok se kasetu i dalje vrtjela. Izvadio je rupčić iz džepa i obriao čelo. - Molim vas, molim vas, gospodine Cassidy, isključite to.

Nije ga isključio, ali je smanjio ton. Očekivao je reakciju, ali ne tako drastičnu. Očito je ovo važnije no što je u početku mislio. Osjetio je poriv da čovjeka pograbi za revere sakoa i istrese informacije iz njega. Morao se prilično potruditi da bi ostao miran.

- Zašto mi ne ispričate o ovome, Andre? Dajem vam priliku da objasnite.

Andre je ovlažio usne i nervozno cupkao monogram na rupčiću. Da su ga upravo osudili na smrt, ne bi mogao gore izgledati. - Zna li ona da imate ovo?

Cassidyju je srce žestoko lupalo. Uskoro će saznati identitet žene čiji je glas snimljen. Philippi je zaključio da on već zna tko je ona. *Nemoj uprskati!* Cassidy neodređeno slegne ramenima. - To je njezin glas, zar ne?

- O, zaboga. O, Bože - zastenjao je Andre i još se više pokunjio. - Sirota, sirota Claire.

Claire je telefonom razgovarala s Yasmine već gotovo sat vremena. Yasmine je bila deprimirana. Claire je posumnjala da je malo popila.

- Uvijek mu se žuri - cviljela je.

Claire je sebično poželjela da je Yasmine svojeg ljubavnika zadržala u tajnosti. Od one večeri kad je priznala da ga ima, većina se njihovih razgovora vrtjela oko njega i njihove ljubavne veze.

- Dijeli svoje vrijeme između svoje obitelji i tebe, Yasmine. Ne možeš ga imati samo za sebe. To je samo jedna od posljedica veze s oženjenim muškarcem. Moraš to prihvatiti ili okončati vezu.

- Prihvaćam to. Samo što... pa, u početku su se naši zajednički trenuci doimali ležernijima.

- Sad je samo brza ševa i hvala lijepa.

Claire je očekivala da će ta primjedba razbjesniti njezinu prijateljicu. No ona se samo grleno nasmijala, što je podsjećalo na divlje mačke iz džungle. - Teško. Prošli je vikend bilo tako dobro...

- Onda ne razumijem zašto se žališ.

U Yasmineinu su se glasu osjećale suze. Claire je nikad nije vidjela da zbog bilo čega plače, čak ni kad je kozmetička linija izabrala drugi model umjesto nje. To je označilo početak Yasmineinih financijskih problema. Yasmine nije bila svjesna činjenice da Claire zna za njezine poteškoće. Razmišljala je o tome kako bi s Yasmine razgovarala o toj temi i ponudila joj pomoć u obliku zajma. No suzdržavala se jer je dobro poznavala Yasminein temperament i ponos. Nadala se da će joj se Yasmine sama obratiti prije nego situacija postane očajna.

- Katkad se pitam nije li to jedini razlog iz kojeg me želi - Yasmine reče nesretnim glasom. - Znaš, ono što radimo u krevetu.

Claire je šutnju smatrala najmudrijim odgovorom.

- Znam da nije tako - žurno će Yasmine. - Naša je veza mnogo više od fizičke žudnje. Uzrujavaju me usrane okolnosti, to je sve.

- Što se dogodilo?

- Ovog je tjedna bio službeno u Washingtonu, a rekao mi je da bi mogao uključiti i dva dana boravka u New Yorku. No posao mu je oduzeo više od očekivanog vremena. Bili smo zajedno samo jedan dan.

- Kad se danas poslijepodne pripremao za odlazak, mislila sam da ću umrijeti, Claire. Učinila sam ono što znam da nije pametno. Preklinjala sam ga neka ne ide. Naljutio se. Sad ga čak ne mogu ni nazvati i ispričati se. Moram čekati da on mene nazove.

Claire je sjedila za crtaćom daskom, spustila glavu na ruku i masirala sljepoočnice. Bila je istodobno zabrinuta i ljutita. Jedino što se iz te ljubavne veze može dobiti jest slomljeno srce. Yasmine bi trebala imati toliko pameti da to vidi. Trebala bi sada prekinuti i prestati izigravati budalu. Ah sigurno ne bi željela čuti to ili bilo koji drugi savjet.

- Žao mi je, Yasmine - iskreno će Claire. - Znam da si nesretna, a to mrzim. Želim te vidjeti sretnu. Samo bih željela da nekako mogu pomoći.

- Pomažeš mi. Slušaš me. - Šmrcnula je. - Slušaj, dosta je toga. Našla sam se s Leonom i dogovorila konačni raspored snimanja za idući tjedan. Hoćeš li sve to zapisati?

Claire posegne za notesom i olovkom. - Može. O, čekaj - nestrpljivo je rekla kad je čula znak drugog poziva. - Zvoni mi druga linija. Samo malo. - Pritisnula je tipku i javila se. Nekoliko sekunda kasnije opet se javila Yasmine. - Moram poći. Riječ je o mami.

Yasmine je znala da sad ne smije produljivati razgovor. - Sutra - brzo reče i prekine vezu.

Claire je izjurila iz ureda i pošla stubama umjesto dizalom. Bila je u stanu manje od dvije minute, a tada se trkom spustila stubama u prizemlje. Dok je trčala zamračenim skladištem, navukla je crni kišni ogrtač i na glavu stavila odgovarajući šešir.

Budući da su zasuni već bili odmaknuti i alarmni sustav isključen, naglo je otvorila vrata - i našla se licem u lice s Cassidyjem.

Sagnuo je glavu zbog pljuska, ali mu je kosa već bila zalijepljena za glavu. Podigao

je ovratnik kišnog ogrtača, a ramena je zgrbio. Pružao je ruku prema zvonu. Kad su se vidjeli, iznenađenje je bilo obostrano.

- Što želite? - upita Claire.

- Moram razgovarati s vama.

- Ne sada. - Uključila je alarm, zatvorila vrata i zaključala ih za sobom. Zaobišavši Cassidyja, potrčala je kroz kišu prema stražnjoj strani zgrade. Uhvatio ju je za nadlakticu i naglo zaustavio. - Pustite me - kriknula je, boreći se kako bi oslobodila ruku.

- Moram ići.

- Kamo?

- Po poslu.

- Sada?

- *Sada.*

- Ja ću vas odvesti.

- Ne!

- Kamo idete?

- Molim vas, nemojte me sada maltretirati. Samo me pustite.

- Ni slučajno. Ne bez ikakvog objašnjenja.

Munja je nakratko osvijetlila njegove snažne crte lica i odlučnost što su je izražavale. Nije kanio prihvatiti niječan odgovor, a samo gube vrijeme. - U redu, možete me odvesti.

Još uvijek je čvrsto držeći za nadlakticu, okrenuo ju je na drugu stranu. Parkirao je automobil na mjestu za ukrcaj uz pločnik. Nakon što ju je smjestio na mjesto suvozača, potrčao je na drugu stranu i sjeo za volan. Kiša mu je kapala s nosa i brade dok je palio motor. - Kamo?

- Hotel Ponchartrain.

9. poglavlje

- Nalazi se u Aveniji St. Charles - rekla mu je.

- Znam gdje se nalazi - reče on. - Zašto vam se tako žuri da stignete onamo, dovraga?

- Molim vas, gospodine Cassidy, možemo li požuriti?

Bez daljnjih komentara, pokrenuo je automobil i skrenuo u Ulicu Conti. French Quarter je te večeri bio tih. Nekolicina pješaka borila se s kišobranima dok su hodali uskim pločnicima. Neonske su reklame za egzotična pića i aperitive, južnjačke specijalitete, toples plesačice i džez glazbu zbog kiše duž rubova bile nejasne.

Kad je Cassidy stao na raskrižju i čekao da se promijeni svjetlo na semaforu, okrenuo je glavu i oštro pogledao Claire. Osjećala je njegov pogled kao da ju je dotaknuo rukom po licu i gotovo je opet mogla osjetiti kako je hvata za kosu. Uopće nije očekivala da će je dotaknuti, a pogotovo ne tako.

To ju je zapanjilo još više nego kad joj se obratio po imenu, više nego činjenica da je znao za njezin odlazak na posljednju propovijed Jacksona Wildea. Otad je prošao gotovo cijeli tjedan. Wilde je pokopan u Tennesseeju. Claire više nije imala kontakta ni s policijom ni s Uredom javnog tužitelja, te se nadala da je Cassidy svoju istragu usmjerio na drugu stranu. Očito se previše nadala.

Sad ga nije mogla izbjeći, te je okrenula glavu i pogledala ga. - Hvala vam što me vozite.

- Ne zahvaljujte mi. Platit ćete za vožnju.

- Ah. Muškarci uvijek naplate ženama, zar ne? Ne postoji usluga koju ne treba platiti.

- Nemojte si laskati, gospođice Laurent.

- Ne laskam si. Zar se svi muškarci ne slažu da je svaka žena lijepa u dva ujutro?

- Obrnuti seksizam. Imate veoma loše mišljenje o muškarcima.

- To ste zaključili i prije našeg posljednjeg susreta. Nismo li iscrpili tu temu?

- Gledajte - ljutito će on - od vas ne želim ništa drugo osim odgovora. Izravnih, jasnih odgovora.

- To ne bi smjelo biti previše teško. Što želite znati?

- Zašto ste mi lagali. Ne, čekajte. Morat ću biti određeniji, zar ne? Želim znati zašto

ste mi lagali o poznavanju Jacksona Wildea. Ne samo da ste ga upoznali, bili ste okom u oko s njim. Rukovali ste se s njim.

- Pretpostavljam da sam vam to trebala reći - skrušeno je priznala. - Ali nije bilo važno. Nije! - naglasila je nakon što ju je oštro pogledao. - Željela sam se sa svojim protivnikom sresti licem u lice. Samo je o tome riječ.

- Ozbiljno sumnjam da je tako. Da je riječ samo o tome, ne biste mi lagali.

- Nisam vam rekla jer mi je bilo neugodno. Bilo je glupo i nezrelo, ali uživala sam Wildea dovesti u slabiji položaj. Ja sam znala tko je on, ali on nije znao tko sam ja. Mislio je da je osvojio moju dušu. Uživala sam pri pomisli kako bi se osjećao kad bi znao da u svoje stado prima jednog od takozvanih trgovaca pornografijom.

- U redu. Prihvaćam to.

- Dobro.

- Ali postoji i ono drugo?

- Drugo?

- Također ste lagali kad ste rekli da one večeri niste bili u Fairmontu.

Claire je imala desetak isprika na vrhu jezika, ali ju je jedan pogled na njegovo lice spriječio da bilo koju izgovori. Doimao se previše sigurnim da ju je uhvatio u klopku. Dok ne bude znala što ima protiv nje, pametnije je ništa ne govoriti. Inače bi se mogla samo još dublje zakopati.

Čim se promet prorijedio, prošao je kroz raskrižje i skrenuo lijevo prema Ulici Canal. Držeći volan lijevom rukom, desnom je izvadio nešto iz džepa na prsima kišnog ogrtača. Gurnuo je kasetu u kasetofon i namjestio jačinu tona.

Claire je srce skočilo u grlo kad je čula vlastiti glas kako govori: - *Bonsoir*, Andre. - Zurila je ravno naprijed kroz kišom zasuti vjetrobran. Dok su se vozili Ulicom Canal, slušala je telefonski razgovor što ga je nedavno vodila s Andreom Philippijem.

Kad je razgovor završio, Cassidy je izvadio kasetu i vratio je u džep. Usredotočio se na Lee Circle, a zatim je nastavio Avenijom St. Charles. - Nisam znao da govorite francuski.

- Tečno.

- To me je zavaralo. Nisam prepoznao vaš glas. Sve dok ga vaš stari prijatelj Andre nije identificirao.

- Andre nikad ne bi izdao prijatelja.

- Pretpostavio je da ja već znam da ste to vi.

- Drugim riječima, prevarili ste ga. - Cassidy slegne ramenima u znak priznanja. - Zašto ste prisluškivali njegov telefon?

- Znao sam da nešto krije i želio sam znati o čemu je riječ. To se cijelo vrijeme radi.

- To nije opravdanje. Narušavate tuđu privatnost. Zna li Andre da ste ga prevarili?

- Nisam ga prevario. Uhvatio se u vlastitoj laži.

Claire uzdahne, svjesna kako se očajno on mora osjećati. - Siroti Andre.

- Upravo je to on rekao za vas. Sirota Claire. Vas dvoje doista imate prisran odnos,

uvijek mislite jedno na drugo, međusobno se čuvate. Kako je lijepo da možete zajedno poći u kaznionicu. Možda možemo srediti da dobijete susjedne ćelije.

Oštro ga je pogledala, a on je na to reagirao naglim kimanjem glavom. - Pa, aleluja. Napokon sam privukao vašu pozornost. Počinjete li konačno shvaćati? Umorstvo s predumišljajem kažnjava se doživotnim zatvorom u Louisiani. Dakle, kako se osjećate kao glavna osumnjičena?

Za Claire Louise Laurent prijete nikad nisu bile učinkovite. Nisu je navodile da klone ili nešto prizna; činile su je odlučnijom. - Dokažite da sam kriva za umorstvo, gospodine Cassidy. Dokažite.

Dugo je zurio u nju. Claire je okrenula glavu kad se automobil približio hotelu. - Samo me iskrajte kraj pločnika. Neću se dugo zadržati.

- Hm. Zajedno idemo unutra.

- Samo sam mislila na vas. Već ste posve mokri.

- Neću se rastopiti.

Uključio je četiri žmigavca i izišao iz automobila. Nakon što je pomogao Claire pri izlasku, sklonili su se ispod tende ispred hotela. Vrtar je dotaknuo kapu i tako pozdravio Claire.

- Dobra večer, gospođice Laurent.

- Zdravo, Gregory.

- Večeras doista pljušti. Ali nemojte se zabrinjavati. Stigla je ovamo prije nego je počelo ovako padati.

Claire je ispred Cassidyja ušla u poznati hotel čiji su apartmani nosili imena slavnih ličnosti koje su u njima boravile. Usko je predvorje bilo otmjeno i veoma europsko, namješteno antikvitetima i orijentalnim sagovima, odisalo je šarmom i južnjačkom gostoljubivošću.

Mary Catherine Laurent je sjedila uz mramorni zid u prugastom naslonjaču s pozlaćenim labudovima umjesto naslona za ruke. Njezina je šarena elegantna haljina bila posuta mrljama od kišnih kapi koje se nisu sasvim osušile. Obod njezinog ružičastog slamnato šesira objesio se jer je upio previše vlage. Ruke u snježno bijelim rukavicama sklopila je u krilu, a noge je skupila zajedno i stopala držala ravno na podu. Izgledala je poput mlade djevojke koja ide na krizmu, ali ju je uhvatio neočekivan pljusak. Blizu njezinih nogu nalazio se kovčeg.

Dežurna na recepciji bila je žena kratke kose s naočalama u rožnatom okviru. Zaobišla je stol u stražnjem dijelu predvorja. - Nazvala sam čim je stigla ovamo, gospođice Laurent.

- Mnogo vam hvala. - Claire skine šešir i čučne ispred majke. - Zdravo, mama. To sam ja, Claire.

- On će uskoro doći. - Mary Catherine govorila je tankim, dalekim glasom. Njezine su oči gledale u drugo vrijeme i mjesto, a to nitko drugi nije mogao vidjeti. - Rekao je da ćemo se danas poslije podne ovdje naći.

Claire je skinula jadni slamnati šešir s majčine glave i zagladila joj vlažnu kosu s obraza. - Možda si pobrkala dane, mama.

- Ne, ne vjerujem. Sigurna sam da je ovo pravi dan. Rekao je da će danas doći po mene. Morala sam se spakirati i biti spremna. Trebali smo se ovdje naći. - Očito uzurjana i dezorijentirana, podigla je jednu ruku i pritisnula je na prsa. - Ne osjećam se dobro.

Claire pogleda Cassidyja. - Možete li joj donijeti čašu vode, molim vas?

Posve zbunjen, zurio je u dvije žene dok je voda s njegova kišnog ogrtača kapala po podu. Na Clairein zahtjev zamolio je noćnog poslužitelja za čašu vode.

- Mama. - Claire nježno spusti ruku na koljeno Mary Catherine. - Mislim da on danas neće doći. Možda sutra. Zašto ne podeš sa mnom kući i ondje ga čekaš? Evo. Gospodin Cassidy ti je donio čašu hladne vode.

Stavila je čašu u ruku Mary Catherine. Podigla ju je do usana i malo popila. Potom je pogledala Cassidyja i nasmiješila se. - Bili ste veoma ljubazni, gospodine Cassidy. Hvala vam.

- Nema na čemu.

Opazila je njegov mokar kišni ogrtač. - Zar vani pada kiša?

Pogledao je preko ramena prema ulazu gdje je vratar nastojao djelovati nevidljivo. Još uvijek je pljuštalo. Cassidy odgovori: - Da, čini se da pada.

- Možete li to zamisliti? Bilo je tako vruće kad sam ušla ovamo. Možda bi bilo najbolje da sada pođem kući. - Pružila mu je ruku. Prihvatio ju je i pomogao joj da ustane, a zatim je bespomoćno pogledao Claire.

- Ako želite otići - reče mu - mogu pozvati taksi za mamu i mene.

- Odvest ću vas.

Kimnula je i vratila čašu vode noćnom poslužitelju. - Zahvalna sam vam. Cijenim vaše razumijevanje.

- Nije mi problem, gospođice Laurent. Ona nikad ne stvara nevolje. Samo je sve to jako žalosno.

- Da, tako je. - Obujmivši majčina ramena, Claire ju je povel prema vratima što ih je vratar otvorio za njih.

- Nemojte zaboraviti njezin kovčeg, gospođice Laurent - ljubazno ju je podsjetio.

- Ja ću ga uzeti - reče Cassidy.

Mary Catherine se nije obazirala na grmljavinu i munje dok su ispod tende čekale da Cassidy spremi kovčeg u prtljažnik. Svjesna da je njezina majka u drugom svijetu i posve je bespomoćna, Claire joj je pomogla da sjedne na stražnje sjedalo i pričvrstila joj sigurnosni pojas.

Tijekom vožnje natrag govorila je samo Mary Catherine. Rekla je: - Bila sam sigurna da smo se danas trebali sastati. Hotel Ponchartrain.

Claire je lagano sagnula glavu i zatvorila oči, veoma svjesna Cassidyja i njegovog

zanimanja za ono što se događa. Kad su stigli do zgrade Francuske svile, on je unio kovčeg, a Claire je povela Mary Catherine na drugi kat. U dizalu su se njihovi pogledi slučajno sreli. Claire je brzo pogledala u stranu, ne obazirući se na neizgovoreno pitanje u njegovim sivim očima.

Čim su ušli u stan, usmjerila je Mary Catherine prema spavaćoj sobi. - Brzo ću se vratiti, ako želite pričekati - rekla mu je preko ramena.

- Čekat ću.

Pomogla je majci da se razodjene i starinsku je odjeću pomno spremila u ormar. Nakon što se pobrinula da uzme lijekove, smjestila ju je u krevet. - Laku noć, mama. Lijepo spavaj.

- Zacijelo sam pobrkala dane. Doći će sutra po mene - šapnula je. Smiješeći se ljupko i smireno, sklopila je oči.

Claire se sagne i poljubi majčin hladan obraz bez bora.

- Da, mama. Sutra. - Ugasila je svjetlo i izišla iz sobe, tiho zatvorivši vrata za sobom.

Bila je iscrpljena. Ramena su je boljela od napetosti. Činilo se da put od majčine spavaće sobe do velikog, otvorenog dnevnog boravka traje beskrajno dugo. Cassidy ju je ondje čekao, naoružan i spreman. Nije imala drugog izbora, već suočiti se s njim. Skupivši hrabrost, ušla je u prostoriju.

Nije ga odmah vidjela. Pomislivši da se možda predomislio i otišao, osjetila je trenutak olakšanja - i nekoliko sekunda razočaranja.

Unatoč svojim nijekanjima Yasmine, kao i sebi samoj, Cassidy joj je bio privlačan. Fizički, svakako. No bilo je još nečega... njegova predanost, upornost, odlučnost? Privlačile su je iste one osobine koje su za nju bile opasne. Bojala ga se, a ipak je pokazao neobičnu ljubaznost i suosjećanje s njezinom majkom. Dok ga je pogledom tražila u tmini, zasigurno je znala samo to da su njezini osjećaji spram Cassidyja dvojaki.

Kroza sjenke ga je opazila kraj ormarića, u košulji. Na neki neobično intiman način njegov je kišni ogrtač visio na vješalici zajedno s njezinom kabanicom i šeširom. Kad se okrenuo, Claire je vidjela da mu je kosa još uvijek mokra i da drži dvije čaše *Remy Martina*. Pridružio joj se u sredini prostorije i pružio joj jednu čašu.

- Hvala vam, gospodine Cassidy.

- To je vaše piće.

- Ipak vam hvala.

Claire je bilo drago da nije upalio svjetla. Dovoljno je svjetlosti dopiralo kroz prozore. Nabrekle je oblake katkad osvjetljavala munja zbog koje bi cijelo nebo izgledalo poput negativa fotografije. No oluja je uglavnom prošla, ostavljajući za sobom kišu koja je mirno padala. Srebrni su se potočići slijevali niz prozore i bacali drhtave sjenke po njoj dok je prilazila staklu. Rijeka se vidjela samo kao široka tamna traka obrubljena uličnim lampama s obje strane. Prazna je teglenica plovila uzvodno.

Prvi ju je gutljaj konjaka zapekao u jednjaku. Drugi joj je tijelom raširio umirujuću

toplinu, počevši od njezinih usana i završavajući uz treptaj u nožnim prstima. - U ovakvim mi je trenucima žao što ne pušim - primijeti Claire.

- Molim?

Slušala je njegove korake dok joj se približavao. - Rekla sam da mi je katkad žao što ne pušim. Ovo je jedan od takvih trenutaka. - Okrenula se i vidjela da joj je bliže no što je očekivala. Oči su mu bile iste boje kao i kiša što je udarala po prozorima, a usredotočile su se na nju takvom žestinom da je ostala bez daha.

- Pušenje škodi vašem zdravlju.

- Da, znam. Pretpostavljam da zavidim na opuštanju što ga pruža pušačima. - Prešla je prstima po čaši. - Jeste li ikad vidjeli kako čovjek koji puši cigaru otpuhne dim u čašu konjaka prije nego popije gutljaj? - Odmahnuo je glavom. - Lijepo je, način na koji se dim vrtloži u kristalnoj čaši. Dim se udahne kad se popije gutljaj pića. Provokativno je, senzualno. Mislim da konjak dobije bolji okus. Ili možda cigara. Ne znam.

- Koga ste vidjeli da to čini?

- Zapravo, nikoga. Vidjela sam to u filmu o Sir Richardu Burtonu. Možda je to samo njegova navika. Možda je to bio običaj u devetnaestom stoljeću.

Njegov je uznemirujući pogled ostao prikovan za njezino lice. - Što vas je navelo na tu pomisao, Claire?

Smeteno je slegnula ramenima. - Kišna noć, konjak.

- Ili ste mi samo pokušavali skrenuti misli?

- Zar vam je tako lako skrenuti misli?

Trenutak je oklijevao, a tada kratko odmahne glavom. Potom ispije ostatak pića i praznu čašu vrati na ormarić. Kad joj se opet pridružio kraj prozora, ponašao se strogo službeno. - Što se večeras dogodilo?

- Bili ste ondje. Vidjeli ste.

- I još uvijek ne znam što se dogodilo. Izgubila se, zar ne?

- Da. Izgubila se.

- Gledajte, nisam htio da to zvuči...

- Znam da niste.

- Kako često ona... Koliko često je takva?

- Ovisi. Katkad to nastupa postupno. Katkad dođe kao grom iz vedra neba. Ima dana kad je posve razumna. U drugim trenucima, kao kad ste je prvi put vidjeli, doima se zbunjeno, senilno. - Glas joj je postao grub. - Katkad je ovakva kakvu ste je večeras vidjeli, posve odvojena od ovog svijeta, živi u drugom svijetu.

- Što pokreće sve to?

- Ne znam.

- Što kažu liječnici?

- Da ni oni ne znaju. To se događa otkako znam za sebe, a ona se gubi sve više i sve češće što je starija. Prvo čega se sjećam bili su napadaji depresije. Tada bi se mama povlačila u svoju sobu i danima plakala, ne bi htjela ustati iz kreveta niti jesti.

Teta Laurel i ja vodile smo brigu o njoj.

- Trebala je poći na liječenje kad je to počelo. - Claire ga je bijesno pogledala. - To je bila primjedba, a ne kritika - reče Cassidy.

Claire ga je trenutak proučavala. Kad se uvjerila da je iskren, opustila se. - Sad znam da je odmah trebala poći na liječenje. Tako duboka depresija nije normalna. No ja sam bila dijete. Unatoč svim svojim dobrim namjerama, teta Laurel nije znala kako se treba nositi s mentalnom bolešću. Nije ju čak ni prepoznala kao takvu. Mama je bila mlada žena koju je odbacio onaj kojeg je voljela. Obitelj ju je razbaštinila i odrekla je se. Teta Laurel je njezinu bolest pogrešno smatrala samo slomljenim srcem.

- Slomljeno srce koje nije zacijeljelo.

Claire kimne. - Jednog je dana mama učinila isto ovo što i danas. Dotjerala se i iskrala iz kuće sa spakiranim kovčegom. Bila sam veoma malena, ali se sjećam da je teta Laurel poludjela od brige sve dok jedan policajac mamu nije doveo kući. On je znao, vidite. Opazio je mamu kako hoda Ulicom Canal i vuče kovčeg. Kad joj je prišao i ponudio pomoć, shvatio je da nije pri sebi. Srećom, doveo ju je kući umjesto da je odvede u policijsku postaju. Pošteđena je tog poniženja.

- Tijekom tih napadaja, ona zamišlja da bježi s ljubavnikom?

- Da. Pretpostavljam da joj je moj otac predložio da zajedno pobjegnju i vjenčaju se, prije nego ju je napustio. Zasigurno se prestrašio i ostavio je samu. Mama zamišlja da dolazi po nju na dogovoreno mjesto. Večeras je sigurno pošla autobusom do trolejbusa, a zatim se njime vozila do hotela Ponchartrain.

- Je li to uvijek mjesto na kojem su se trebali sastati?

- Ne. Mjesto sastanka se mijenja. Nikad nije posve sigurna kada ili gdje bi se trebala naći sa svojim momkom. Umjesto da se suoči s očitim, uvijek okrivljuje sebe da nije dobro shvatila upute.

Claire se okrene od prozora i pogleda Cassidyja. - One noći kad je Jackson Wilde ubijen, mama se iskrala i otišla u Fairmont. Andre je nazvao i rekao mi da je u hotelskom predvorju i čeka svojeg ljubavnika, pa sam otišla po nju. Zato sam bila ondje. Nakon što sam saznala što se dogodilo, zamolila sam Andrea neka ne spominje moj dolazak onamo. Budući da moja nazočnost ondje nije imala nikakve veze s Wildeom, pristao je da će čuvati moju privatnost. Sigurna sam da ste vi i vaši kolege bili ushićeni kad ste prisluškiivali naš razgovor, ali pogrešno ste ga protumačili.

Dlanovima je obuhvatila čašu i ispila konjak do kraja. Cassidy ju je uzeo iz njezinih ruku i vratio na ormarić. - Zar ne bi bilo za sve vas lakše da ste majku smjestili u neku ustanovu? - upita.

Claire je očekivala to pitanje. Čula ga je stotinama puta tijekom godina. Njezin je odgovor uvijek bio jednak. - Nema sumnje da bi bilo lakše. No, bi li bilo najbolje?

- Vidim da o toj temi imate posve određeno mišljenje.

Uzrujano je počela hodati ispred prozora. - Otkako znam za sebe dolazili su ljudi iz medicinske službe, socijalne službe i predstavnici zakona i reda koji su me

pokušavali prisiliti da je nekamo smjestim.

- A prije toga, pokušali su vas odvesti od nje.

Claire je prestala hodati i naglo se okrenula prema njemu. - Niste to mogli ostaviti na miru, zar ne, gospodine Cassidy?

- Ne, nisam. To je moj posao.

- Vaš je posao odvratano.

- Katkad - prizna Cassidy. - Umjesto da mi dajete uljepšane verzije svoga djetinjstva, zašto mi niste otvoreno rekli za svoje sukobe sa zakonom?

- Jer su previše bolni da bih o njima razmišljala. Još uvijek imam noćne more o tome. Sanjam kako me socijalni radnici vuku iz kuće tete Laurel, a ja se otimam i vrištım. Mama je zbnunjena i uzrujanana. Ja ne želim poći.

- Sudeći prema zapisima, malena Claire Louise Laurent priređivala im je pravi pakao. To mogu vjerovati.

- Situacija bi bila prilično dobra - reče Claire. - Tada bi mama dobila napadaj i učinila nešto čime bi ih pokrenula.

- Što je bilo s vašom tetom? Opisali ste je kao brižnu ženu, punu ljubavi.

- Bila je takva, ali stručnjaci - prezirno je naglasila tu riječ - nisu tako mislili. Bila je neobična i stoga se nije uklapala u njihove naučene kriterije za savršenog roditelja. Dolazili su po mene. Odvodili su me. U tri su me navrata smjestili kod skrbnika. Uvijek sam iznova bježala sve dok ih nisam iscrpila pa su mi dopustili da se vratim kući.

- Kad mi je bilo oko dvanaest godina, mama je odlutala i nismo je mogli naći nekoliko dana. Napokon smo je našli u nekom bijednom hotelu, ali dotad se već umiješala policija. Socijalna je služba čula o tome, pa su došli po mene. Rekli su da ne odrastam u zdravom okruženju. Trebalo mi je usmjeravanje, stabilnost.

- Zarekla sam se da ću pobjeći bez obzira kamo me odvedu, i da ću nastaviti bježati, te da me ništa što oni učine neće odvojiti od majke. Pretpostavljam da su mi napokon povjerovali jer se više nikad nisu vratili.

Svoju je potiskivanu mržnju sad usmjerila na Cassidyja. - Nije me briga što u zapisima piše o meni. Priređivala sam im pakao, da. I danas bih priredila pakao svakomu tko bi nas pokušao razdvojiti. Meni je mjesto uz nju. Volim privilegiju da se mogu brinuti za nju.

- Kad je zatrudnjela, mogla je izabrati lakši put, a tada i moderan način među imućnim ljudima. Mogla je otići u Europu na godinu dana i dati me na usvajanje. Prema riječima tete Laurel, na to su je nagovarali moji djed i baka. Ili je mogla prijeći rijeku i u Algiersu naći nekoga tko će joj napraviti pobačaj. To bi bilo još jednostavnije. Nitko ne bi znao, čak ni njezini roditelji. No ona je odlučila roditi i zadržati me, premda je to značilo žrtvovati naslijeđe, cijeli svoj način života.

- Vaš osjećaj odgovornosti vrijedan je divljenja.

- Ne osjećam se odgovornom za nju. Volim je.

- Zar je zato ne želite zaključati negdje odakle nikako ne bi mogla pobjeći?

-Upravo zato. Ne trebaju joj brave, već ljubav, strpljenje i razumijevanje. Osim toga, to bi bilo okrutno, nehumano. Neću se prema njoj ophoditi kao prema životinji.

- Mogla bi nastradati dok sama luta ulicama, Claire.

Spustila se na naslon za ruke u bijelo presvučenog kauča. - Zar mislite da ja to ne znam? Poduzimam sve mjere opreza kako bih je spriječila da odluta, jedino je ne zaključavam. Yasmine također pazi. Kao i Harry. Ali ona je lukava poput mlade djevojke koja kani pobjeći s momkom. Katkad se, usprkos našim nastojanjima, uspijeva iskrasti, kao večeras dok sam ja mislila da mirno spava.

Na dug je trenutak razgovor zamro. Udaljena je grmljavina razbijala tišinu, ali nije ih ometala. Claire je prekrizila ruke na trbuhu, podigla glavu i vidjela da je Cassidy pozornom promatra. Iz raznih joj je razloga bilo neugodno zbog njegovog zurenja, te se pitala je li on svjestan tihe tmine jednako kao i ona.

- Zašto se uvijek osjećam kao da me promatrate kroz povećalo? - mrzovoljno upita.

- Izazivate inspekciju izbliza.

- Nisam baš toliko neobična, zar ne?

- Vi ste enigma.

- Moj je život kao otvorena knjiga.

- Teško, Claire. Morao sam čupati svaki djelić informacija iz vas. Lagali ste mi na svakom koraku.

- One sam večeri otišla u Fairmont po majku - umorno će ona. - Nije bilo razloga da vam to kažem.

- Lagali ste o svojem djetinjstvu, za koje ste me uvjeravali da je bilo fantastično.

- Zar je itko posve iskren kad je riječ o njegovom djetinjstvu?

- I lagali ste kad ste mi rekli da nikad niste bili uhićeni.

Sagnula je glavu i gorko se nasmijala. - Doista ste bili temeljiti, zar ne?

- Onoga dana kad smo se upoznali, rekli ste mi neka vas ne podcjenjujem. Ni vi mene nikad nemojte podcijeniti. - Zavukao joj je prst ispod brade i podigao njezino lice. - Pričajte mi o tome, Claire.

- Zašto? Sigurna sam da već znate. Napala sam policajca.

- Optužba je odbačena.

- Imala sam tek četrnaest godina.

- Što se dogodilo?

- Zar ne piše u dosjeu?

- Volio bih čuti vašu stranu.

Duboko je udahnula. - Prijateljica iz škole boravila je kod mene.

- Skrivali ste je. Pobjegla je od kuće.

- Da - oštro će Claire. - Skrivala sam je. Kad su policajci došli po nju da je odvedu kući, postala je histerična. Jedan joj je pokušao staviti lisičine. Dala sam sve od sebe kako bih ga spriječila.

- Zašto ste je skrivali? Čak ni kad su vam zaprijetili zatvorom, policiji niste rekli zašto

se ta prijateljica skriva u vašoj kući.

- Dala sam joj riječ da neću reći. Ali to je bilo prije mnogo godina i ona... - Napravila je kretnju rukama kojom je pokazala da to više nije važno. - Očuh ju je seksualno zlostavljao. Silovao ju je, katkad sodomizirao, svake noći, a njezina je majka gledala na drugu stranu i pretvarala se da se to ne događa.

Mrmljajući psovke, Cassidy je rukom prešao preko lica.

- Došlo je do točke kad to više nije mogla podnositi. Nije se imala komu obratiti. Bojala se da joj opatice ili svećenik neće vjerovati ako im kaže što se događa. Također se bojala kazne kod kuće. Kad je meni rekla, ponudila sam da ću je skrivati koliko god želi.

Claire je trenutak zurila u prazno, sjećajući se koliko ju je razbjesnila uzaludnost njezinih postupaka. - Dva tjedna nakon što su je vratili kući, opet je pobjegla. Zacijelo je otišla iz grada. Više nikad nitko nije čuo za nju.

- Mogli ste sebe poštediti policijskog dosjea i reći im što se događalo.

- Kakva bi korist bila od toga? - prezirno upita. - Njezin je očuh bio milijunaš. Živjeli su u prekrasnoj kući u Garden Districtu. Čak i da joj je netko povjervovao, sve bi se pomelo pod sag i nju bi poslali natrag. Osim toga, obećala sam joj da neću reći.

- Odmahnula je glavom.

- Posljedice što sam ih snosila teško su se mogle usporediti s onim što je ona prošla, gospodine Cassidy.

- Pričajte mi o Andreu Philippiju.

Ratoborno ga je pogledala. - Što želite znati?

- Oboje ste pohađali Akademiju Sacred Heart.

- Od sedmog do dvanaestog razreda - reče Claire. - Sestra Anne Elizabeth je časna majka. Ili je bila dok smo se Andre i ja ondje školovali. - Nakrivila je glavu; kosa joj se spustila na rame. - Zar je činjenica da smo zajedno pohađali školu inkriminirajući dokaz?

- Pričajte mi o njemu - reče Cassidy, ignorirajući njezinu primjedbu. - On je smiješan čovječuljak.

Njezino se držanje odmah promijenilo. Odbacila je svaku ljubaznost. Čak je i njezin glas postao oštar. - Pretpostavljam da atletski, mačo tipovi poput vas Andrea mogu smatrati 'smiješnim'.

- Nisam to mislio uvredljivo.

- Vraga niste.

- Je li homoseksualac?

- Zar je to važno?

- Još ne znam. Je li?

- Nije. Zapravo, zaljubljen je u Yasmine poput školarca.

- Ali nije u intimnoj vezi ni s kim, muškarcem ili ženom?

- Koliko ja znam, nije. Živi sam.

- Znam.

- Naravno da znate.

- Imam dosje o njemu - reče Cassidy. - Imam dosje o svim djelatnicima hotela Fairmont, čak i o onima koji te noći nisu bili na poslu.

- Imate li dosje o meni?

- Debeo.

- Polaskana sam.

Cassidy se namršti. - Što je s Andreovim roditeljima? Kakvo je njegovo podrijetlo? Nisam otkrio.

- Je li to pitanje rasno motivirano?

- Sranje - reče Cassidy. - Ne, nije. I hoćete li prestati biti tako prokleta defenzivni?

Claire je odvagula svoje opcije i shvatila da joj je pametnije pričati Cassidyju o Andreu. Ako to ne učini, on će sam kopati, a činilo se da njezina situacija postaje sve opasnijom što on više kopa.

- Andreova je majka bila kvarteron. Je li vam poznat taj izraz? - Kimnuo je. - Bila je izuzetno lijepa žena, pomalo kao Yasmine. Premda je bila inteligentna, nikad nije završila srednju školu. Umjesto toga, usavršavala je vještine potrebne za svoju profesiju.

- A to je bilo?

- Biti družica muškarcima. Tehnike je naučila od svoje majke. Počela je primati klijente kad joj je bilo petnaest godina.

- Bila je prostitutka?

Riječ je uvrijedila Claire i to mu je jasno pokazala. - Prostitutka se zadržava po uličnim uglovima i nabacuje se prolaznicima. Tu postoji jasna razlika. Andreova je majka njegovala višedimenzionalne odnose s gospodom, a veze su često trajale godinama. Zauzvrat su je dobro zbrinuli.

- Jesu li ta 'gospoda' bili bijelci?

- Uglavnom.

- I jedan od njih bio je Andreov otac.

- Tako je. Bio je ugledan poslovni čovjek koji nije mogao priznati dijete, ali je prihvatio odgovornost za njega.

- Zna li tko je on bio?

- Andre zna, ali mi nikad nije otkrio njegov identitet.

- Čak i da znate, ne biste mi rekli.

- Ne. Ne bih.

Cassidy je trenutak razmišljao o tome. - Budući da je njegov otac bio dobrostojeći, Andre je mogao pohađati najbolje škole.

- Da, ali bio je izopćenik. Druga su djeca govorila ružne stvari o njegovoj *maman* i rugala mu se. Mene su također smatrali pomalo čudnom jer nisam imala normalan obiteljski život. Bilo je prirodno da se između Andrea i mene razvije prijateljstvo.

- Njegova ga je majka obožavala, kao i on nju. Baš kao što je njezina majka učinila za

nju, tako je ona poučavala Andrea o jelu i vinima, etiketi, odijevanju, kako razlikovati kvalitetu od smeća, bez obzira je li riječ o nakitu, rublju ili antiknom namještaju.

- Prije nego joj je Andreov otac kupio kuću, vodila je Andrea sa sobom na sastanke s gospodom. Čekao je u predvorjima luksuznih hotela gdje početkom šezdesetih obojeni ljudi uopće nisu smjeli ući.

- Možda se upravo zato što je imao tu privilegiju zaljubio u hotele. Za njega su bili bolji i svetiji od katedrala jer nije svatko mogao uživati u njima. On je u njima imao mjesto koje je drugoj djeci bilo zabranjeno. Sanjao je o upravljanju jednim takvim hotelom? - Dalekim je glasom dodala: - Drago mi je da su se njegovi snovi ostvarili.

- Što je s njegovom majkom? - upita Cassidy. - Zar još uvijek prima klijente?

- Ne, gospodine Cassidy. Oduzela si je život tako što je britvom prerezala žile na rukama. Andre ju je našao u kadi kad se jednog poslijepodneva vratio iz škole.

- Isuse.

- Ako niste pripravnici na smrad, ne biste smjeli ekshumirati prošlost.

Ljutito se namrštilo. - Mislite li da uživam u ovome?

- Ako ne uživate, zašto onda uporno kopate po ružnim stvarima tuđih života?

- To je jedan od najneugodnijih aspekata mogega posla, Claire. No to je ipak moj posao.

- Odgovorite mi na jedno pitanje - odjednom će Claire.

- Koje?

- Je li u redu da me zovete Claire?

Dugi su trenutak zurili jedno u drugo, a zrak je bio ispunjen napetošću. Na koncu se okrenuo od nje. - Ne, nije.

- Onda zašto to činite?

Polako se opet okrenuo. Činilo se da su njegove oči stekle osjet dodira; doticale su je svuda istodobno. - Možda ste lažljivica, Claire, ali niste glupi - promuklo reče. - Znaite zašto.

Izdržala je njegov pogled sve dok pritisak u njezinim prsima nije postao nepodnošljiv. Nije se mogla natjerati da otrgne pogled s njegovoga. Osjećala je kako je privlači, vezuje uza se nevidljivim sponama.

Bili su tako nepomični da se refleksno trgnula kad se on napokon pomaknuo. Ali on je samo podigao ruku kako bi protrljao zatiljak, kao da ga bole mišići.

- Vratimo se na Andrea. Nazvao vas je one večeri i rekao vam da se vaša majka nalazi u Fairmontu.

Kimnula je. Bilo joj je teško govoriti. Srce joj je još uvijek divlje tuklo.

- Pošli ste po nju?

- Da.

- Sami?

- Da. Svojim automobilom.

- U koje je to vrijeme bilo?

- Nisam sigurna.

- Claire.

- Ne znam! - uzviknula je i nestrpljivo odmahнула glavom. - To je bilo nakon propovijedi, jer kao što znate, bila sam ondje.

Obuzdao je svoju ljutnju, ali se vidjelo da mu to nije lako. - Recite otprilike.

- Možda u ponoć. Ne kasnije.

- Kako je Mary Catherine izišla odavde bez vašeg znanja?

- Rekla sam vam da zna biti veoma domišljata. Sišla je u prizemlje, otključala brave i isključila alarm prije nego je otvorila vrata.

- Čak i tijekom jednog od svojih 'napadaja' može biti jako vješta? Tako dobro funkcionirati?

Claire ga nije gledala. - Katkad.

- U redu, dakle, odvezli ste se u Fairmont.

- Nepropisno sam parkirala na suprotnoj strani ulice. Znala sam da ću se kratko zadržati, a tako je i bilo. Potrčala sam u Andreov ured, on mi je predao majku pa smo otišle. Vjerojatno se nisam zadržala više od dvije minute.

- Je li vas još netko vidio? Drugi djelatnici hotela?

- Ne znam. Pretpostavljam da ih možete pitati.

- Računajte na to. - Gurnuo je ruke u džepove i zagledao se kroz kišom isprane prozore. Unatoč neugodnom ispitivanju kojem ju je podvrgnuo, Claire je opazila da ima veoma muževan profil, te da je općenito izuzetan primjerak svojeg spola, od vlažne kose do cipela. - Te ste večeri vidjeli Wildea u Superdomeu. Zatim ste kasnije bili u hotelu gdje je umoren. I pobrinuli ste se da to zadržite u tajnosti.

- Koliko puta moram objašnjavati? Željela sam zaštititi majku od ogovaranja i nagađanja. Zar vam je to tako teško shvatiti?

- Zadržali ste se samo u prizemlju hotela?

- Da.

- Niste otišli gore?

- Ne.

- Jeste li se koristili dizalom?

- Ne.

Okrenuo se i oslonio na naslon za ruke kauča, s objiju strana njezinih bokova. Unio joj se u lice i pitao: - Onda zašto mi, dovraga, to ranije niste rekli? Ako je bilo tako prokleta nedužno, zašto ste mi lagali?

- Jer ste me pokušavali umiješati. Moje se ime nalazilo na Wildeovu popisu, a činilo se da vi to smatrate važnim. Imali ste onaj fascikl novinskih izrezaka koji sam budalasto pokušala uništiti. To su već bile dvije stvari protiv mene. Bojala sam se da ćete, kad biste znali da sam te noći bila u blizini Fairmonta, doći do pogrešnog zaključka, baš kako se dogodilo.

- Je li pogrešan, Claire? Jedini razlog iz kojeg ste one noći pošli u Fairmont bio je

vaša majka?

- Baš kao i večeras.

- Dok ste bili ondje, niste starog prijatelja Andréa zamolili da vas krišom odvede u Wildeov apartman?

- Zar bi Wilde nag ležao u krevetu i mirno razgovarao sa mnom, posve nepoznatom osobom?

- Kako znate da je ležao nag?

- Jer već mjesec dana u novinama svakodnevno piše da je nađen nag u krevetu. Osim toga, čak i da sam htjela ubiti Jacksona Wildea, zar mislite da bih još nekoga umiješala?

- Prokletstvo, ne znam! - vikne Cassidy.

Vidljivo uzrujan, sagnuo je glavu. Bio joj je tako blizu da je mogla osjetiti miris kiše u njegovoj kosi i na koži. Da je samo malo okrenula glavu, usnama bi okrnula sljepočnicu gdje je vena frustrirano pulsirala.

Na koncu je podigao glavu i zagledao joj se u oči. - Tako se vraški uklapa. Imali ste motiv. Imali ste priliku. Čak ste imali nekoga iznutra tko vam je mogao pomoći. Claire, morate priznati da se doimate veoma krivima.

- Čemu onda tako mrzovoljno lice? Nije li ovo baš ono što ste željeli? Mislila sam da će vam biti drago kad konačno nađete prikladnu osobu. U čemu je problem?

Sporim, naglašenim pokretima, stavio joj je ruke na ramena i podigao je na noge, opasno blizu sebi. - U čemu je problem? Mislim da sam našao ubojicu. - Zavukao joj je prste u kosu. - Ali nisam želio da to budete vi.

Odjednom je svojim usnama pritisnuo njezine. Prije nego se Claire mogla pribrati od početnog šoka, nagnuo je glavu i produbio poljubac. Nesvjesno je uzdahnula kad joj je jezikom rastvorio usne. Osjetila je okus i teksturu muškarca, divnu mješavinu konjaka i snage. Uzrujan i uzbuđen, ljubio ju je vješto, ne nailazeći na otpor, premda je u početku bila previše zaprepaštena da bi ga zaustavila, a za nekoliko sekunda ju je poljubac tako opčinio da nije ni pokušavala.

Podigao je glavu tek toliko da promijeni kut i spusti ruke s njezine glave na struk, privukavši je uza se. Bio je tvrd. Žudnja se, poput latica proljetnog cvijeta, širila njezinom utrobom. Priljubila se uz njega.

- O, Kriste - promrmljao je i zagnjurio lice u njezin vrat. Vješto joj je raskopčao bluzu. Otkopčao je njezin grudnjak i zavukao ruke u labave košarice. Najprije je lagano prešao dlanovima preko nje, a zatim ju je počeo milovati.

U njegovu se poljupcu osjećalo više žestine, gladi. Claire se grčevito držala za njegovu košulju jer bi inače pala unatrag, ne samo zato što ju je tako dramatično savio, već i zato jer se njezina ravnoteža poremetila pod utjecajem njegovog poljupca, njegovog dodira.

Usnama je povlačio njezine, a jezikom prodirao sve dublje u njena usta, kao da traži željene odgovore. Njihova su tijela gorjela. Pod njegovim rukama njezine su se dojke

doimale punima i vrelima, a njihova središta uzdignuta.

Žestina zagrljaja bila je zastrašujuća. Claire je bila zaprepaštena svojim strastvenim odgovorom. Zamišljala je kako se njezina samokontrola raspada, poput suhog drva što ga proždire lakomi plamen. Uskoro više uopće neće imati samokontrole, a ta ju je mogućnost najviše užasavala. Cijelog su joj života ljudi pokušavali govoriti što je za nju najbolje. Bila je uvjetovana za otpor.

- Stanite! - Okrenula je glavu i odgurnula njegove ruke. - Ovo je bio dobar pokušaj, ali ovako nećete izmamiti moje priznanje.

Odmah ju je pustio i koraknuo unatrag. Stisnuo je šake uz tijelo. Teško je disao, a glas mu je bio hrapav i isprekidan. - Vraški dobro znate da vas nisam zato poljubio.

- Je li? - prkosno će ona.

Okrenuo se i ljutitim koracima krenuo prema izlazu. Zgrabio je kišni ogrtač s vješalice i naglo otvorio vrata. Iz hodnika se prosulo svjetlo i ocrtavalo njegovu siluetu.

Nekoliko su trenutaka zurili jedno u drugo, a zatim je izišao i tresnuo vratima za sobom.

Claire se srušila na kauč. Rukama je pokrila lice i zastenjala tako pokajničkim tonom da bi sestra Anne Elizabeth bila ponosna. - O, Bože, ne. Ne.

Spremno je i strastveno poljubila muškarca koji je može, i vjerojatno hoće, osuditi na doživotni zatvor.

Otvorila je vrata odjevena u široku majicu kratkih rukava i šarene čarape. - Cassidy - iznenađeno reče. - Zar si izgubio ključ? - Pogledala je prema njegovom stanu, tražeći odgovor na pitanje zašto se u to doba večeri pojavio na njezinu pragu.

- Ne. Vidio sam da su ti svjetla još uvijek upaljena - reče Cassidy, kao da je time sve objasnio.

- Udi. - Patty-Penny-Peggy korakne u stranu, a on uđe u dnevni boravak veoma sličan njegovomu, ali mnogo bolje uređen i daleko uredniji. - Ružna noć, što se vremena tiče - reče ona i pokaže njegov kišni ogrtač.

- Mislim da je najgore prošlo.

- Sjedni. Želiš li nešto popiti?

- Ne, hvala.

- O. - Uputila mu je brz, zbunjen osmijeh. - Ponudila bih ti travu, ali mislim da bi to bilo malo previše, je li?

- Ne.

- Jesi li gladan? Večerao si?

- Ne sjećam se - iskreno će on. - Mislim da nisam, ali nisam ni gladan.

- Pa, sjedni. Staviti ću malo glazbe. Kakvu vrstu voliš?

- Nisam previše izbirljiv. - Skinuo je ogrtač i bacio ga preko stolice, ali nije sjeo.

- Uključila je CD uređaj, te je Randy Travis počeo pjevati. - Sviđa li ti se *country*?

- U redu je.

Trenutak ga je proučavala, a zatim se podbočila. - Gledaj, Cassidy, drago mi je da si

svratio, ali situacija mi nije baš jasna. Što se događa?

-- Došao sam na ševu.

Dvaput je trepnula, očito iznenađena. Zatim se široko nasmiješila. - Zašto nisi odmah rekao? - Okrenula se na petama i pošla u spavaću sobu.

Cassidy ju je slijedio.

10. poglavlje

Ariel odmota maleni *Snickers* i ubaci ga u usta. Zubima je probila čokoladni preljev, te zagrizla kikiriki, karamel i nugat. Uživala je u raskošnoj kombinaciji okusa dok se slatkiš topio na njezinu jeziku. Nakon što je maksimalno iskoristila kalorični užitak, skupila je ljepljivi karamel sa zuba. Omoti slatkiša pokrivali su stolić za kavu ispred kauča. Dok je bila dijete, budžet njezine obitelji nije dopuštao slastice, a Ariel je bila sretna ako bi svakih nekoliko tjedana dobila lizaljku. Sve je to nadoknađivala tijekom nekoliko posljednjih godina; nikako se nije mogla nasititi.

Protegnula se radi čistog užitka dok je gledala, slušala i osjećala kako svilena pidžama klizi po njezinim nogama. Zrcalo na suprotnoj strani prostorije odražavalo je doku ženu, okruženu lijepim stvarima, a sve pripadaju njoj. Ariel se to sviđalo. Zapravo, željela se hvalisati time.

Kuća u kojoj je odrasla imala je vodovodne instalacije, a to je bila otprilike jedina pogodnost kojom se mogla podičiti. Bila je izrazito ružna, a velike su prostorije imale veoma malo jeftinog namještaja. Zadržtala je od gnušanja pri pomisli na to. Nikad nije pozivala prijatelje k sebi jer se stidjela stare, škripave, ružne seoske kuće svoje obitelji. Također se stidjela ljudi koji su ondje živjeli. Njezin je brat bio beskrajno zao i sve ih je terorizirao. Njezini su se roditelji uvijek doimali starima, premda je sad shvaćala da ih je takvima učinio umor. Unatoč tome, zbog toga nije gajila nježnije osjećaje prema njima. Bilo joj je drago da su davno umrli i pokopani.

Voljela bi da jednako lako i trajno može pokopati svoja sjećanja na siromaštvo. No kad god bi počela osjećati zadovoljstvo zbog svojeg sadašnjeg načina života, te bi se uspomene probudile i mučile je. Podsjećale su je na to tko je bila prije nego se bacila na milost i nemilost velečasnog Jacksona Wildea.

Ti su dani siromaštva zauvijek iza mene, zarekla se dok je pogledom prelazila po svojem dnevnom boravku. Umjetnički su predmeti ispunjavali svaki kutak. To su uglavnom bili darovi Jacksonovih sljedbenika. Često je predlagao da neke stvari daju nekome, ali Ariel se ni od čega nije željela odvojiti, bez obzira koliko je kuća poslala pretrpana. Bude li morala postaviti dodatne police, ili stvari pohranjivati na tavanu i ispod kreveta, zadržat će sve što ima. Za Ariel je imovina bila sinonim za sigurnost. Više nikad neće ostati bez toga. Dok je iznova potvrđivala taj zavjet, odmotala je još jedan

Snickers i smazala ga uz hedonistički užitak.

Kad je Josh ušao noseći šalicu kave i jutarnje novine, odmah je opazio omote slatkiša. - Zar je to tvoj doručak?

- Pa što?

- Nisu baš zobene pahuljice, je li? - Spustio se u naslonjač, položio šalicu uz lakat i otvorio novine. - To je pravo čudo. Više nismo na naslovnici.

Dok ga je promatrala, slatkiš joj je gotovo teško pao na želudac. Josh je u posljednje vrijeme otprilike toliko zabavan kao i kuga od četrdeset godina. Još uvijek su svake večeri vodili ljubav. Bio je vješt i strastven, a posjedovao je umjetnikovu senzualnost. Njegovi su prsti svirali po njezinom tijelu kao po glasoviru, snažno i osjećajno.

No pola uzbuđenja što ga je donosilo spavanje s njim bio je užitak varanja Jacksona. Budući da tajnovitost i krivnja više nisu obogaćivali njihovu ljubavnu vezu, vođenje ljubavi postalo je dosadno. Čak je i nakon orgazma žudjela za još nečim.

Ipak, nije mogla objasniti svoj nemir i nezadovoljstvo. Križarski pohod u Cincinnatiju izvrsno je prošao. Snimljene su dvije televizijske emisije, te su spremne za emitiranje. Tijekom snimanja auditorij je bio ispunjen do posljednjeg mjesta.

Ariel je pjevala. Josh je svirao. Nekoliko je sljedbenika plačljivim glasom svjedočilo o tome što su Jackson Wilde i njegova vjerska organizacija značili za njihove živote. Potom je Ariel stala na podij i započela svoju srce- parajuću propovijed. Danima se trudila da je nauči napamet. Svaki prijelom glasa, svaki pokret, sve je pomno osmislila i uvježbavala ispred zrcala. Vrijeme i trud doista su se isplatili. Prije nego je završila, nitko u auditoriju nije imao suhe oči, a plitice su bile krcate zelembaća.

Oni koji su prije samo nekoliko tjedana sumnjali u njezinu sposobnost da nastavi voditi organizaciju bez Jack- sonove stroge ruke, sad su joj obilato čestitali. Dokazala je da nisu imali pravo. Bila je jednako karizmatična i uvjerljiva kao i njezin pokojni muž. Stotine je ljudi dolazilo kako bi je vidjeli, svaku njezinu riječ smatrajući dragocjenom. Imala je svijet u svojem džepu.

Dakle, zašto je muči to neodređeno nezadovoljstvo?

Jednostavno sve to još uvijek nije dovoljno. Ima stotine tisuća sljedbenika, ali zašto ne bi imala milijune? Odjednom se uspravi. - Ne bih rekla.

Josh spusti jedan ugao novina. - Molim?

- Ne bih rekla da je tako prokleta divno što više nismo na naslovnici. - Spustila je noge s kauča i počela hodati sobom. Vrpaljila se naokolo, poravnavala jastuke, pre-mještala kristalne vaze i porculanske pastirice.

- Pa, ako će te to utješiti, ovdje je naš oglas na petnaestoj stranici drugoga dijela.

Okrenuo je novine prema njoj kako bi vidjela oglas. Na vrhu se nalazio zaštitni znak vjerske organizacije, a zatim naslov televizijske emisije. Ispod toga bio je crtež njezina lica. Ispred usta je držala mikrofon, a suze su joj se slijevale niz obraze. Na dnu je pisao datum i vrijeme emitiranja.

Ariel je kritički proučavala oglas. - *'The Jackson Wil- de Prayer and Praise Hour'*

- reče. - Jackson Wilde je mrtav. Zašto nismo promijenili ime programa?

- U što?

- Zašto ne *The Ariel Wilde Prayer and Praise Hour*?

- Zašto ne *The Prayer and Praise Hour*?

- Jer je to previše obično. Osim toga, ljudima je potreban netko s kim će se identificirati.

- Ti, pretpostavljam.

- Pa, zašto ne? Sad najviše ja govorim. Josh ju je promatrao preko ruba šalice dok je pio kavu Nazovi tu prokletu emisiju kako god želiš, Ariel. Meni se doista živo fućka.

- To je veoma očito. Odbacio je novine i ljutito skočio na noge. - Što bi to trebalo značiti, dovraga?

- Znači da bi, da nije bilo mene, sve ovo propalo nakon Jacksonove smrti. Ti nemaš muda ni da na okupu zadržiš skupinu izviđača, a kamoli organizaciju kakva je naša. Dobro je što imaš mene. Inače bi naokolo tražio angažmane po šatorima.

- Tako bih bio mnogo sretniji. Barem se ne bih osjećao poput strvinara koji čeprka po mrtvacu.

Jedna se pomno nacrtana obrva izvila. - Ako si tako nesretan, znaš gdje su vrata.

Josh ju je bijesno gledao, ali se povukao, baš kako je očekivala. Pošao je do glasovira i nakon što je odsvirao nekoliko akorda, počeo je svirati klasičan komad uza svu strast i hrabrost koje nije imao kad se trebalo nositi sa škakljivim situacijama.

Kad se napokon smirio, pogledao ju je, ali je nastavio svirati. - Znaš li što je doista patetično? Ti ne shvaćaš kakav si predmet izrugivanja.

- Predmet izrugivanja? - iznenađeno je ponovila. - Za koga?

- Za sve unutar organizacije. Zaslijepljena si svojom napuhanom važnošću. Ljudi ti se smiju iza leđa. Što misliš, zašto su dva člana povjerenstva već podnijela ostavku?

- Jer im se nije sviđalo da žena odlučuje. Ugrozila sam njihovu muškost. Koga je briga? Nisu nam potrebni.

- Ova se vjerska organizacija, za koju se hvališ da je držiš na okupu, raspada, Ariel. Samo što si ti previše opsjednuta sobom da bi to shvatila. - Prešao je prstima po tipkama, završavajući glazbeno djelo, a zatim je započeo drugo. - Tata vjerojatno sjedi ondje gore, negdje u raj, i dobro se smije na naš račun.

- Nešto ti se poremetilo u glavi.

Nacerio se. - Još uvijek ga se bojiš, zar ne, Ariel?

- Ti si taj koji se boji.

- Ja to priznajem - reče Josh. - Ti ne želiš priznati.

- Ne bojim se ničega i nikoga.

- Još uvijek ima vlast nad tobom.

- Vraga ima.

- Zašto jedeš poput drvosječe, a zatim podeš povraćati? - Završio je komad žestinom koja je naglasila njegovo pitanje.

Ariel se pokolebala. - Ne znam o čemu govoriš.

- O, da, znaš. To činiš već mjesecima. Čim pojedeš, odlaziš u kupaonicu. Prežderavaš se čokoladom i takvim stvarima, a zatim se prisiljavaš na povraćanje. To je bolest. Bulimija.

Zakolutala je očima. - Tko si ti, glavni kirurg? Tako pazim na svoju težinu. Televizijske kamere čovjeku dodaju barem sedam do osam kilograma. Ne želim izgledati poput nasukanog kita dok silazim onim jebenim stubama.

Podigao je ruku i obujmio njezino mršavo zapešće. - Nije riječ o tome da ti samo brojiš kalorije, Ariel. Prejedeš se, a zatim se tjeraš na povraćanje.

Istrgnula je ruku iz njezove. - Pa, što ako je tako? Jackson me je uvijek proganjao zbog težine. Morala sam učiniti nešto kako bih skinula kilograme.

- Zar ga nikad nisi prokužila? - uz žalostan osmijeh upita Josh. - Bio je stručnjak za otkrivanje svačijih slabosti. Tako je kontrolirao ljude. Neprestano je stavljao aluzije o tome da je moja majka glupa, sve dok nije počela vjerovati da je tako. Tijekom nekoliko posljednjih godina života bojala se izraziti svoje mišljenje o bilo čemu.

- Znaš kako je postupao sa mnom. Često mi je stavljao do znanja da nemam glazbene darovitosti za kojom čeznem. U svakoj me je prilici podsjećao da sam dobar samo za sviranje crkvene glazbe, a čak sam i u tome osrednji.

- U tvom se slučaju radilo o tjelesnoj težini. Znao je da ti je to slaba točka, te se koristio njome kako bi te držao u vlasti. Bio je prepreden poput Sotone, Ariel. Bio je tako suptilan da čovjek ne bi ni znao što mu radi sve dok ne bi shvatio na kako je niskim granama njegovo samopoštovanje.

- Trebala si ga ignorirati kad te je zadirkivao o tvom 'dječjem salu' i previše aktivnom sladokuscu u tebi. Uvijek si bila dovoljno vitka. Sad si pretjerano mršava. Osim toga, kako si maločas sama rekla, on je mrtav. Više te ne može gnjaviti.

- Ne, ima tebe koji to činiš umjesto njega.

Josh rezignirano odmahne glavom. - Ne shvaćaš bit, Ariel. Ja te ne kritiziram. Zabrinut sam za tvoje zdravlje. Ja...

- Čekaj, Josh, imam jednu ideju. - Sagnula se i rukama snažno pritislula njezove, te su tipke stvorile neskladne zvukove.

Izvukao je ruke ispod njezinih. - Kujo jedna! Ako ikad...

- O, prestani. Nisam ozlijedila tvoje dragocjene ruke. Slušaj, ono što si ranije rekao, o tome da više nismo glavna vijest? Pa, imaš pravo. Moramo poduzeti nešto kako bismo to promijenili.

Oprezno je savijao prste. - Što si naumila? - progundala.

- Otkako smo se vratili iz Cincinnatija, zapeli smo ovdje u Nashvilleu, daleko od očiju i daleko od misli. Vrijeme je da malo uzburkamo vodu, priskrbimo si nekoliko novinskih naslova. Policajcima u New Orleansu treba jasno staviti do znanja da ožalošćena udovica i sin nisu zaboravili na hladnokrvno umorstvo Jacksona Wildea.

- Jesi li baš tako sigurna da je mudro podsjećati ih na to?

Ledeno ga je pogledala. - Jackson je imao mnogo neprijatelja. - Spojila je kažiprste i kucnula njima po usnama. - Jednog posebnog u New Orleansu.

- Reci mi što to znači.

Cassidy je bio loše volje. Razgovor s detektivom Howardom Glennom nije mu pravio raspoloženje. Dan nakon što je odveo Claire u Ponchartrain po Mary Catherine, Cassidy je Glennu ispričao sve što se dogodilo. Jedino nije spomenuo poljubac.

- Dakle, nije zanijekala da je snimljen njezin glas? - pitao je Glenn.

- Ne, jer je imala dobar razlog za svoj odlazak u Fairmont one noći.

- Da ukloni propovjednika.

- Ili da pođe po majku, kako ona tvrdi. - Glenn ga je skeptično promatrao. - Gledaj, Glenn, nisu mogle odglumiti ono što se sinoć dogodilo. Mary Catherine Laurent doista je mentalno bolesna, a Cl... gospođica Laurent je štiti poput mame medvjedice.

Ispričao mu je o Claireinu prijateljstvu s Andreom Philippijem. - Poznaju se od djetinjstva. Stoga je prihvatljivo objašnjenje da je lagao kako bi zaštitio njezinu privatnost.

Glenn je tražio mjesto gdje će ugaziti cigaretu. Cassidy mu je ponudio praznu plastičnu čašu. - Isuse - rekao je Glenn dok je gasio cigaretu - što dublje kopamo, to postaje zanimljivije.

- Ali moramo kopati oprezno.

- A to znači?

- I ja želim doprijeti do dna svega toga. Možda u tome nečega ima, a možda i nema. Ali ženi kakva je Claire Laurent ne možeš prići zaudarajući na cigarete i izvikujući prostote. Još uvijek mislim da je najbolje ako je prepustiš meni.

- Oh?

- Smatra te odvratnim.

Glenn se udobnije smjestio na stolici i prekrizio noge.

- Kakvim tebe smatra, Cassidy?

- Što želiš reći? - obrecnuo se, bacivši naličje na stol.

Glenn je podigao ruke u znak predaje. - Ništa, ništa. Samo mi nikako nije moglo promaknuti da je privlačna ženska. A ti nisi baš vukodlak. Kad se sve uzme u obzir...

- Kad se sve uzme u obzir - ukočeno ga je prekinuo Cassidy - ubojicu Jacksona Wildea dovest ću pred lice pravde, bez obzira tko to bio.

- Onda nema razloga da budeš tako osjetljiv, zar ne?

Otad nadalje, njihov je razgovor bio strogo služben. Cassidy se korio jer je progutao Glennov mamac. To se ne bi dogodilo da Glennove aluzije nisu snažno djelovale na njegovu savjest, a Cassidy je pretpostavljao da detektiv to zna. Više nije spominjao sukob interesa, ali je Cassidy bio siguran da na to nije zaboravio.

Jutros se Glenn bavio nagađanjima. Ušao je u ured i po Cassidyjevu stolu rasuo nekoliko kompjutorskih ispisa. Tisuće je imena pisalo na tim listovima papira, a nekoliko

ih je bilo zaokruženo crvenom olovkom. Cassidy nasumce uzme jedan papir. - Tko je taj Darby Moss?

- Nije baš ime koje se lako zaboravlja, je li? - retorički upita Glenn. - Prije mnogo godina, dok sam još uvijek bio pozornik na ulici, uhitio sam ga zbog napada. Dobro je sredio jednu kurvu. Završila je u bolnici. Moss je doveo nekog ljigavog odvjetnika iz Dallasa, svog rodnog grada. Uspjeli su odbaciti optužbe. Dobro me je razbjesnio. Stoga je, kad se njegovo ime pojavilo na ovom popisu donatora Wildeove organizacije, zazvonilo zvonce u mojoj glavi. Za vikend sam otišao u Dallas i našao starog Darbyja živog i zdravog. Vlasnik je triju knjižara u kojima se prodaju knjige za odrasle.

Cassidy skupi obrve. - Ma nemoj mi reći.

- Da. Prave rupe za drkanje. Samo reci neku perverziju, a on će ti naći časopis o tome, zajedno s vibratorima, lutkama za napuhavanje, svakojakim sranjima. Zanimljivo, je li? Kad sam se vratio ovamo, počeo sam uspoređivati na kompjutoru i sva su ta ostala imena upozoravala na uzbunu. Na ovaj ili onaj način, svi se oni bave upravo onime protiv čega je Wilde propovijedao.

- Što nam to govori? Kad su mu platili, puštao ih je na miru?

- Čini se. I to nije sve. - Pogledom je preletio list papira i spustio prst na još jedno ime uokvireno crvenom bojom. - Ovdje.

- Gloria Jean Reynolds?

Glenn samozadovoljno izvadi komadić papira iz džepa na prsima svoje prljave bijele košulje i pruži ga Cassidyju.

Cassidy pročita ime, a zatim upitno pogleda Glenna koji rječito slegne ramenima.

Zazvonio je telefon. Cassidy podigne slušalicu. - Cassidy.

- Gospodine Cassidy, ovdje Claire Laurent.

Utroba mu se refleksno stegnula. Njezin mekani, baršunasti glas bio je posljednje što je očekivao. Neprestano je mislio na nju, ali ne uvijek u kontekstu optužbe za umorstvo.

Valjanje u krevetu sa susjedom pružilo mu je samo kratkotrajno olakšanje. Kad je izišao iz njezina stana, još uvijek nije bio siguran kako se zapravo zove, a to je u njemu stvaralo osjećaj da je na razini crva. Iskoristio ju je na najgori način na koji muškarac može iskoristiti ženu. Jedino opravdanje bila mu je činjenica da je i ona od njega dobila ono što je željela - i tražila nebrojeno puta.

- Zdravo - reče, glumeći ravnodušnost.

- Koliko brzo možete stići ovamo?

Pitanje ga je iznenadilo. Zar kani priznati?

- U Francusku svilu? Što se događa?

- To će vam biti jasno kad stignete. Molim vas, požurite.

Spustila je slušalicu ništa više ne rekavši. Odmaknuo je slušalicu od uha i začuđeno je promatrao.

- Tko je to bio? - pitao je Glenn dok je pripaljivao cigaretu.

- Claire Laurent.

Glennove su se oči suzile dok je kroz oblak dima promatrao Cassidyja. - Ma nemoj?

- Da. Vidjet ćemo se kasnije.

Ostavivši detektiva, Cassidy je odjenuo sako, žurno izišao iz ureda i potrčao do dizala prije nego su se vrata zatvorila. Ljutio se na sebe zbog takve žurbe, ali ju je opravdavao tonom njezina glasa. Premda je bio tih i prigušen kao i uvijek, osjetio je još nešto u njemu. Razdraženost? Strah? Hitnoću?

Za nekoliko je sekunda već bio na putu, vješto vozeći prema French Quarteru i proklinjući prometnu gužvu.

Baš kao što je Claire rekla, vidio je razlog njezina poziva prije nego je stigao do zgrade Francuske svile. Gomila ljudi, barem njih dvjestotinjak, protestirala je ispred njezine zgrade. Morao je pročitati samo nekoliko transparenta da bi znao tko je to organizirao.

- Prokletstvo. - Npropisno je parkirao i progurao se između znatizeljnika dok nije stigao do policajca. - Cassidy, Ured javnog tužitelja - reče i pokaže svoju iskaznicu. - Zašto ih ne rastjerate?

- Imaju dozvolu.

- Koji ju je idiot dao?

- Sudac Harris.

Cassidy zastenje u sebi. Harris je krajnje konzervativan i doista je obožavao Jacksona Wildea. Barem se tako činilo, možda radi skupljanja glasača.

Policajac pokaže parolu što ju je držala neka starija žena. - Zar je taj katalog doista tako vruć? Možda bih trebao nabaviti jedan za moju ženu. Dobro bi nam došlo nešto za obogaćivanje seksualnog života, znate?

Cassidy nije bio zainteresiran. - Koliko dugo ovo traje?

- Sat vremena, možda. Sve dok ne bude nereda, moramo ih ostaviti na miru. Samo bih želio da zapjevaju neku drugu pjesmu.

Otkako je Cassidy stigao, mnoštvo je tri puta otpjevalo pjesmu *Naprijed, kršćanski vojnici*. U potpunosti su iskoristavali pozornost medija, koju su imali u obilju. Pojavile su se kamere i izvjestitelji svih lokalnih televizijskih postaja. Jedan se snimatelj popeo na stup od ulične rasvjete na drugoj strani ulice.

Cassidy se razdraženo provukao između Wildeovih sljedbenika prema sporednom ulazu u zgradu Francuske svile. Pritisnuo je zvono.

- Upozorila sam vas da se više ne približavate tim prokletim vratima!

- Cassidy je, iz Ureda javnog tužitelja. Gospođica Laurent me je pozvala.

Otvorila mu je vrata ista žena koju je prvi put vidio, a stajala je pred njim tresući se od ogorčenja. Njezine su oči neprijateljski zurile sa širokog, rumenog lica. - U redu je - čuo je kako Claire govori iza tetovirane amazonke.

Koraknula je u stranu. - Hvala - kratko je rekao kad je ušao. Nešto je progundala i

zatvorila vrata za njim.

Claire je lijepo izgledala, premda ne na svoj uobičajen, pribran način. Nestalo je njezine hladne rezerviranosti. Njezine oči boje viskija blistale su od gnjeva. U obrazima je imala boje. Bila je očito uzrujana, ali neuredna kosa i odjeća činile su je više seksi, uzbudljivijom, privlačnijom nego ikada.

-Učinite nešto, gospodine Cassidy - zahtijevala je. - Bilo što. Samo ih natjerajte da odu.

-Bojim se da ništa ne mogu učiniti. Imaju dozvolu. Jednostavno ćete morati izdržati.

Zamahнула je rukom prema vratima. - Dok oni iskorištavaju svoja prava, krše moje pravo na privatnost.

-Smirite se. Jedna demonstracija neće značajnije naškoditi vašem poslu.

-Nisam zabrinuta za svoj posao - ljutito će ona. - Zar niste vidjeli televizijske kame-re? Ovo nam je besplatna reklama. Ali stvaraju goleme probleme Bienville Houseu reče i pokaže prema hotelu ružičastih zidova na suprotnoj strani ulice. - Dostavna vozila ne mogu proći. Njihovog će glavnog kuhara udariti kap. Gosti se žale. A upravitelj, s kojim sam godinama u prijateljskim odnosima, već me je dva puta nazvao s pravom zahtijevajući da prekinem ovo ludilo.

-Ne samo to, bojim se i za svoje djelatnike. Kad je prva smjena maločas pokušala otići, vikali su i siktali na njih kao da su smeće. Tada sam vas nazvala. Ne želim da bilo što od ovoga utječe na moje zaposlenike.

-Žao mi je, Claire. Na tome možete zahvaliti Ariel Wilde.

-Ariel Wilde i vama.

-Meni? - zapanjeno je ponovio. - Kako možete mene za ovo okrivljavati, dovraga?

-Nikad ranije nitko nije protestirao protiv mene, gospodine Cassidy.

-Gledajte, meni se ovo ne sviđa kao ni vama - rekao je, sagnuvši se i primaknuvši svoje lice njezinom. - Ariel želi policiju New Orleansa i moj Ured prikazati kao hrpu lakrdijaša. Ovo je njezin način podsjećanja javnosti da još uvijek nismo riješili slučaj umorstva njezina muža. Trebala joj je još jedna doza besplatnog publiciteta, a izabrala je ovaj put.

-Neka joj bude publiciteta koliko god želi. Nije me briga. Samo neka mene izostavi iz toga. Ne želim biti umiješana.

-Pa, žao mi je, ali već ste umiješani.

-Jer ste vi tako često ovuda vrebali! - vikne Claire.

-Ne, zato jer ste mi vi od početka lagali.

-Samo da bih zaštitila sebe, svoje prijatelje i obitelj od vašeg njuškanja.

-Samo radim svoj posao.

-Je li?

Na to nije imao što reći jer u opisu njegovih poslova ne piše da treba ljubiti osumnjičenike koje ispituje, što je učinio kad je zadnji put bio s njom. Činilo se da se i ona

odjednom sjetila toga. Žurno je koraknula unatrag. Glas joj je zapeo u grlu. - Samo me ostavite na miru, gospodine Cassidy, a sve njih povedite sa sobom.

Pokazala je prema vratima, ali prije nego je njezin glas zamro, jedna je cigla uletjela kroz prozor točno iznad njih. Staklo se razbilo. Cassidy je podigao glavu, shvatio što se događa i zgrabio Claire. Povukao ju je u zaklon iza naslaganih sanduka, priljubio je uza se i sagnuo glavu nad njezinu, štiteći je od komadića stakla. Radnice su potrčale na sve strane, nastojeći izbjeći ubojitom staklu koje se razbijalo na betonskom podu.

Kad je to napokon prestalo, Cassidy je popustio svoj čvrsti stisak. - Je li vam dobro? - Uklonio joj je kosu s lica i pregledao nježnu kožu da vidi ima li posjekotina.

- Da.

- Sigurno?

- Da, dobro mi je. Je li tko ozlijeđen? - Njezine su djelatnice polako izlazile iz skrovišta.

- Sve smo dobro, gospođice Laurent.

Kad se Claire opet okrenula Cassidyju, tiho je uzviknula: - Ozlijeđeni ste. - Podigla je ruku i dotaknula mu obraz. Na prstima joj je ostala krv.

Izvadio je rupčić iz džepa na hlačama i obrisao joj prste, a zatim ga je prislonio na obraz. Oko njih su bili djelići stakla, blistavi poput dijamanta. Sagnuvši se, podigao je ciglu kojom je pričinjena šteta. Netko je na njoj napisao PRLJAVA KĆI SOTONE.

- U redu - tiho će Claire kad je pročitala riječi. - Sad je dosta. - Krenula je prema vratima, a staklo joj je škripalo pod nogama.

- Claire, ne!

Ne obazirući se na njegov povik, otvorila je vrata, izišla na pločnik i odlučno pošla do jednog policajca. Povukla ga je za rukav kako bi privukla njegovu pozornost.

- Mislila sam da ste trebali paziti da ova demonstracija ostane miroljubiva.

- Ta je cigla stigla niotkuda. Žao mi je, gospođo.

- Vama je žao, ali moje su djelatnice mogle teško stradati.

- Njihova dozvola za demonstracije ne uključuje bacanje cigala - reče Cassidy.

Policajac ga je prepoznao. - Hej, vi ste Cassidy, zar ne?

- Tako je. Ovdje zastupam okružnog tužitelja Crowdera. Od ovog trenutka njihova dozvola više ne vrijedi. Rastjerajte ovu gomilu. Pozovite pojačanje ako je potrebno, ali odmah raščistite ovo područje.

- Ne znam - nesigurno će policajac. Ljudi su sada sklopili ruke i molili. Cassidyju je to bilo drago. Sve dok su im glave sagnute i oči zatvorene, neće opaziti Claire. - Sudac Harris...

- Jebeš suca Harris a njegovu dozvolu - Cassidy reče tihim, hrapavim glasom. - Ako mu se to ne sviđa, može to kasnije raspraviti s javnim tužiteljem. Zasad, maknite ove ljude odavde prije nego dođe do još veće štete.

- Ako netko bude ozlijeđen - reče Claire - na vas će se okomiti gospođa Wilde, jednako kao i ja.

Policajac je konačno odlučio i brzo krenuo prema muškarcu koji je vodio glasnu, dugačku molitvu. - Oprostite, gospodine. Prekršili ste uvjete navedene u dozvoli. Morat ćete se razići. - Vođa, koji je očito volio zvuk vlastitoga glasa, nije se dao ušutkati. U ime blagoslovljenog Isusa počeo se žestoko buniti. Uslijedilo je naguravanje.

Cassidy opsuje. - Bojao sam se ovoga. Pođite unutra, Claire.

- Ovo je moja bitka. Ja ću je riješiti.

- Riješiti? Jeste li poludjeli?

- Stekli su pogrešno mišljenje o meni. Ako im objasnim...

- Ne možete razumno razgovarati s ruljom. - Morao je govoriti glasno kako bi ga čula uza sve veću buku. Uskoro će doći do nereda.

- Eno je! - vikne netko iz gomile.

- To je ona!

- *Prodavačica smeća! Pornografije!*

- Dame i gospodo, molim vas. - Claire je podigla ruke kako bi ih umirila, ali su uvrede samo postale opakije.

Snimatelji su gotovo gazili jedni druge u nastojanju da snime nju i njezin glas.

- Ulazite! - Cassidy ju je pokušao uhvatiti za ruku, ali se opirala.

- *Claire Laurent je kurva!*

- *Francuska svila je smeće!*

- *Dolje pornografija!*

Cassidy se morao sagnuti kako bi čuo što mu Claire govori. - Samo želim dobiti priliku da me čuju.

- Prokletstvo, sad nije vrijeme za držanje govora.

Mnoštvo se natisnulo uz ljudsku barikadu policajaca koji su se bacili u akciju. Glasovi su se podigli u ljutnji i mržnji. Lica su se pakosno iskrivila. Parolama su mahali kao oružjem. Bila je potrebna samo jedna iskra da bi cijela ružna situacija eksplodirala.

Pojava Mary Catherine Laurent trenutno je i učinkovito smirila strasti.

Lijepo odjevena i počestljana, izgledajući kao da upravo dolazi na vrtnu zabavu, izišla je iz zgrade Francuske svile i pred sobom gurala kolica za posluživanje. Na kolicima su bile šalice pune napitka. Slijedila ju je visoka, mršava žena odjevena u bijelu odoru, noseći pladanj s keksima.

Claire je slijedila Cassidyjev zapanjen pogled. - O, mama, *ne!* - Claire ju je pokušala zaustaviti, ali je ona odlučno gurala kolica prema uzavrelom, neprijateljskom mnoštvu.

- Žao mi je, Claire - rekla je Harriett York dok je prolazila s pladnjem keksa. - Uporno je željela to učiniti i strašno se uzrujala kad sam je pokušala odgovoriti, pa sam mislila...

- Razumijem - brzo je prekine Claire. Prišla je k Mary Catherine i zavukla joj ruku ispod lakta. - Mama, bit će bolje da se sada vratiš unutra. Ovo nije zabava.

Mary Catherine s nevjericom pogleda kćer. - Pa, naravno da nije, Claire Louise.

Nemoj govoriti gluposti. Ovi su ljudi ovdje u ime velečasnog Jacksona Wildea, zar ne?

- Da, mama. Jesu.

- Slušala sam dovoljno njegovih propovijedi da bih znala kako bi se sramio svojih sljedbenika jer se ovako ponašaju. Mislim da ih treba na to podsjetiti. Velečasní Wilde je sa svoje propovjedaonice rekao mnogo ružnih stvari o tebi, ali je također zagovarao ljubav prema neprijateljima. Nikad ne bi odobrio nasilje.

Pošla je ravno do vođe grupe. Oni oko njega su ušutjeli, a tišina se širila prema rubovima mnoštva sve dok nije prestalo izvikivanje uvreda. Mary Catherine je čovjeku uputila smiješak koji bi razoružao i nacističkog časnika. - Nikad nisam upoznala nikoga tko bi mogao biti okrutan i neljubazan uz kekse i punč. Gospodine?

Uzela je šalicu s kolica i pružila mu je. Odbiti ponudu tako bezazlene žene bila bi loša reklama za Wildeovu organizaciju, a čovjek je to očito shvatio. Bio je posve svjestan kamera koje snimaju bizaran događaj. Mrzovoljno je uzeo šalicu punča od Mary Catherine.

- Hvala.

- Nema na čemu. Harry, ponudi ljude keksima, molim te. Tko bi još želio punč?

Cassidy je gledao, odmahujući glavom od nevjerice. Ljudi su spustili jednu po jednu parolu i polako se počeli razilaziti. - Dobro bi im došla u UN-u.

Claire ga je zaobišla i prišla svojoj majci. - Hvala ti, mama. To je bila ljupka gesta. No bolje da te Harry sad odvede gore.

- Drago mi je da sam mogla pomoći. Stvarali su takvu galamu.

Claire poljubi majčin obraz, a zatim kretnjom pokaže Harry neka je odvede unutra. Jedna je zaposlenica uzela kolica za posluživanje. Claire je zamolila ostale da pakuju prazne šalice i ubrus, te da s pločnika pometu razbijeno prozorsko staklo.

- Kad ovdje završite, vratite se na posao - rekla im je Claire. - Pokušajmo nadoknaditi izgubljeno vrijeme. Gospodine Cassidy, još uvijek krvarite. Možda bi bilo najbolje da dođete gore i dopustite mi da se pobrinem za posjekotinu na vašem obrazu.

Dok su se vozili dizalom, ona upita: - Boli li vas?

- Ne.

- Biste li uopće priznali da vas boli?

- Što, i uništio svoj, kako je ono bilo, 'atletski mačo' imidž?

Skrušeno se nasmiješila. Uzvratilo joj je osmijeh. Gledali su se sve dok se dizalo uz trzaj nije zaustavilo na drugom katu. Mary Catherine je igrala remi s Harry kad su ušli u stan.

Podigla je pogled sa svojih karata. - Jesu li otišli?

- Jesu, mama.

- Sve se vratilo u normalu - reče Cassidy. - Hvala vam na onome što ste učinili. No volio bih da se niste doveli u takvu opasnost. Policija je situaciju imala pod kontrolom.

- Katkad je bolje da čovjek uzme stvari u svoje ruke.

- Dođite, gospodine Cassidy - reče Claire i povede ga prema spavaćoj sobi. - Krv

vam kaplje po košulji.

- Remi - čuo je kako Mary Catherine govori dok je slijedio Claire u prostranu spavaću sobu. Bila je uređena monokromatski, u nijansama bijele i boje slonove kosti. Namještaj je bio suvremen, uz izuzetak jednog masivnog ormara uz zid. Rebrenice su je štatile od poslijepodnevnog sunca, te su pruge svjetlosti padale po velikom krevetu. Nije uspijevaao potisnuti pitanje koliko je muškaraca ovdje spavalo s njom. Priznala je da je imala samo nekoliko značajnijih veza nakon što je raskinula zaruke, ali to je mogla biti još jedna od njezinih laži.

- Ovamo - rekla je preko ramena, pozivajući ga u kupaonicu. Podsjećala je na prizor iz filma iz tridesetih godina. Na zidovima su se nalazila zrcala. Ugrađena kada bila je duboka gotovo metar i dvostruko duža.

Premda je prekrasno uređena, to je prostorija kojom se služi prava osoba, prava žena. Kombine boje breskve visio je na porculanskoj kukici pričvršćenoj na vratima. Na toaletnom stoliću od bijelog mramora nalazila se bogata zbirka bočica od parfema. Pahuljasta bijela kičica nije vraćena u posudu pudera za tijelo, a srebrn je poklopac ostao nakrivljen. Niska bisera prosipala se iz satenske kutije za nakit. Dva kozmetička kista, ruž za usne i par zlatnih naušnica nisu bili spremljeni. Ogrlica s bočicom za puhanje mjehurića također je bila ondje.

Sve je personificiralo Claire Laurent. Lijepo. Otmjeno. Elegantno. Senzualno. Cassidy je bio očaran ženstvenošću. Poput djeteta u prodavaonici igračaka, želio je sve dotaknuti i pregledati.

- Mislim da ovdje imam malo tekućine za rane. - Oslobodila se opruga kad je pritisnula dio zida sa zrcalima. Jedna se strana otvorila i pojavio se ormarić za lijekove. - Sjednite.

Mogao je birati između stolca ispred toaletnog stolića s bijelim baršunastim jastukom, zahoda ili bidea. Stolac se nije doimao dovoljno čvrstim za njegovu težinu. Bide nije dolazio u obzir. Sjeo je na poklopac zahoda.

Claire mu je prišla sa snježnobijelom krpom što ju je navlažila ispod zlatne slavi-ne. - Uništiti ćete to - rekao je i odmaknuo glavu. - Možda se mrlja od krvi nikad neće isprati.

Neobično ga je pogledala. - Stvari se mogu baciti, gospodine Cassidy. Ljudi ne mogu.

Posjekotina se nalazila na vrhu njegove jagodične kosti. Trgnuo se kad ju je pritisnula hladnom, mokrom krpom. - Zašto ne odbacite to 'gospodine'? Zovite me Cassidy.

- Kako vam je ime?

- Robert.

- To je ugledno ime. - Tapkala je krpom po posjekotini, a zatim ju je bacila u umivaonik, uzela vatu iz kristalnog spremnika i natopila je tekućinom. - Ovo bi vas moglo peći.

Stegnuo je zube dok je mazala posjekotinu, ali samo ga je malo zapeklo. - Previše

keltski.

- A 'Cassidy' nije?

- Nisam želio biti Bob ili Bobby. Od srednje škole, svi me zovu Cassidy.

Maknula je komadić vate i izvadila flaster iz metalne kutije u ormariću za lijekove. Promatrao je njezine ruke dok je otvarala sterilni omot i zaštitne trake, ali je pogledao ravno u nju dok mu je stavljala flaster na ranu.

Na licu je osjećao njezin dah. Osjetio je dašak njezina parfema što se širio iz udubine između njezinih dojki, dojki koje je dodirivao. Bluza joj se lagano rastvorila kad se nagnula naprijed, te se morao silno truditi da ne zaviri onamo.

- Evo. Trebalo bi biti u redu. - Dotaknula mu je obraz; vršci su joj prstiju bili hladni. Okrenula se kako bi spremila ono što je izvadila iz ormarića za lijekove.

Ovo je šašavo. Ovo je ludo. Uvelike će zajebati stvar ako dopusti da izmakne kontroli, ali, Isuse...

Ispužio je ruke i obuhvatio je oko struka, okrenuvši je prema sebi. - Claire?

Povukla je ruke unatrag, kao da se bojala da bi ih mogla položiti na njegova ramena.

- Bit će bolje da tu košulju namočiš u hladnoj vodi, inače se mrlja od krvi neće moći očistiti.

- Claire?

Njezine su oči prešle s njegove košulje i stopile se s njegovima, činilo se protiv njezine volje. - Ne želim razgovarati o tome - rekla je onim promuklim šaptom koji je svake noći odjekivao u njegovim snovima.

- Nemoj pogrešno shvatiti, Claire. Nije mi običaj ljubi- li žene koje ispitujem kao osumnjičene.

- Nije?

- Nije. Mislim da ti to znaš.

Pogledom je prešao preko nje, upijajući njezino ljupko lice, gladak vrat, dojke koje su ga mamile, uzak struk i lagano proširenje bokova. Instinktivno je pomaknuo ruku i raširio joj dlan na trbuhu. To nije bilo intimno milovanje. Zapravo nije. Između njegove ruke i njezine kože vjerojatno su se nalazila tri sloja odjeće. No ipak se doimalo intimno u posvemašnjoj tišini njezine privatne prostorije.

To mu se činilo strahovito nepravilnim.

Ona je njegova glavna osumnjičena. Njegov je posao otkrivati zločince i dovoditi ih pred lice pravde. Karijera mu ovisi o ovom slučaju. Ili će ga gurnuti u prve redove kao kandidata za položaj okružnog javnog tužitelja ili će ga zauvijek ukorijeniti među pomoćnicima. Zaslužiti će položaj i moć ili će ostati samo još jedan tužitelj koji trgovce drogom nastoji uhvatiti zbog utaje poreza. Ili će uspjeti vratiti poljuljani ugled ili će do kraja života ispaštati zbog jedne velike greške što se poput mračne mrlje koči na njemu. Sad je na rubu još jedne goleme pogreške. Ne smije dopustiti da se to dogodi. Više neće zanemarivati svoju dužnost.

Spustio je ruke. Claire se odmaknula unatrag do toaletnog stolića. - Mislim da me

više ne smiješ tako dodirivati. Mogao bi izgubiti slučaj. Jer ako me ikad optuže, Cassidy, pobrinula bih se da svi saznaju za tvoj sukob interesa.

- A ja bih to porekao - bez oklijevanja će on. - Bila bi tvoja riječ protiv moje, Claire. Bez svjedoka.

- Slično kao i Wildeovo umorstvo. Ne mogu dokazati da si me poljubio. A ti ne možeš dokazati da sam ja ubila Jacksona Wildea. Dakle, zašto ne bismo sve to zaboravili prije nego u moj život uneseš još veći nered?

Okrenula se i izišla iz kupaonice. Pošao je za njom u spavaću sobu i postavio pitanje kad je ona već gotovo stigla do vrata. - Zašto si dala donaciju vjerskoj organizaciji Jacksona Wildea?

Naglo je stala. Okrenula se prema njemu blijeda lica i nervozno ovlaživši usne. - Kako znaš za to?

Dok je Cassidy zurio u nju, njegov je optimizam dobio gadan udarac. - Nisam znao - tiho reče. - Pogodio sam.

Claire se spusti na rub naslonjača. Trenutak kasnije ljutito ga pogleda. - Vrlo lukavo.

- Nemoj se truditi i smišljati laži. Imam dokumente. Tvoje bi se ime prije ili kasnije pojavilo, kao i svi potrebni podaci. Zato mi reci istinu, u redu? Koliko si mu dala i zašto, za Boga miloga?

- Prije otprilike šest mjeseci poslala sam mu ček na pedeset dolara.

- Zašto?

- Gledala sam njegovu emisiju. Svatko tko bi poslao najmanje pedeset dolara imao je pravo dobiti tri knjige molitava, inspirativnih anegdota, takvih stvari. Prikazali su ih kao knjige u tvrdim koricama, a pozlaćenim natpisima i tako. Nadala sam se da ću ga moći optužiti za prijevartu ili tako nešto ako knjige stignu, a ne budu onakve kakve su obećali.

- Kakve su bile knjige?

Točno kako su ih reklamirali. - Ustala je i pošla do ugrađenih polica. Vratila se s tri knjige i pružila ih Cassidyju. - Bio je previše pametan da ne bi dao ono što je obećao. Barem kad je riječ o nečem opipljivom kao što su knjige. - Raširila je ruke. - To je sve. Dajem ti riječ. To je bio test, a on ga je položio. Već sam zaboravila na to.

Cassidy nije opazio nikakav znak laganja, ni u njezinu izrazu lica ni u otvorenom pogledu. Silno joj je želio vjerovati. No još je nešto morala pojasniti. On reče: - Gloria Jean Reynolds.

Claire je brzo i vidljivo reagirala, mješavinom zbunjenosti i zapanjenosti. - Što je s njom?

- Ona je također poslala donaciju. Mnogo veću od tvoje. Tisuću dolara.

- Što? - zaprepašteno je izustila. - Yasmine je Wildeovoj organizaciji dala tisuću dolara? Zašto?

- To kanim otkriti.

11. poglavlje

Kad se začulo kucanje na vratima ureda kongresnika Alistera Petrieja, spustio je naliwperu i namrštio se. Jasno je tražio da ga nitko ne uznemirava.

- Oprostite, kongresniče - žurno je rekla njegova tajnica kad je promolila glavu kroz vrata. - Netko vas želi vidjeti. Znam da ste tražili da zadržim sve pozive, ali mislila sam da je ovo izuzetak.

Obično je bila tako povučena i rezervirana, pa je njezino uzbuđenje odmah privuklo njegovu pozornost. Njezino izborano lice bilo je rumeno, a u bezbojnim očima pojavio se neobičan sjaj. Osoba koja ga je tako neočekivano posjetila u utorak poslijepodne zasigurno je neobično važna.

Ustao je i popravio kravatu. - Pouzdajem se u vašu procjenu, gospođice Baines. Ako je riječ o nekome koga bih trebao primiti, onda ga svakako uvedite.

Povukla se. Alister se gotovo pomokrio u gaće kad se Yasmine pojavila na otvorenim vratima. Poput idiota, krišom je pogledao srebrni okvir u kojem se nalazila fotografija Belle i djece, na počasnorn mjestu njegovog pisaćeg stola.

Srećom, gospođica Baines, koja se spoticala iza Yasmine, bila je previše opčinjena slavnorn manekenkom da bi opazila njegovu reakciju. Brbljala je o tome koliko se iznenadila kad je njezina omiljena manekenka ušla u ured i zatražila audijenciju kod kongresnika Petrieja.

Alister se djelomice oporavio od prvog šoka, te je na lice navukao osmijeh pomoću kojeg je osvojio svoje prvo mjesto u Kongresu. - Ovo je doista čast, gospođice...

- Samo Yasmine, kongresniče Petrie. Rijetka je privilegija vidjeti vas, također.

Zvučalo je poput ljubaznog pozdrava, ali je Alister jasno shvatio dvosmislenost njezinih riječi, pogotovo jer je naglasila riječi *rijetka* i *vidjeti*. U prelijepim je očima vidio vragolasti bljesak kad je zaobišao stol i prišao joj. Ako se gospođici Baines njegov hod činio pomalo ukočenim, nadao se da je to pripisala susretu sa zvijezdom, a ne s ljubavnicom očito spremnom za nepodopštine.

Yasmine je nosila bijelu haljinu od nekog mekanog, tankog materijala koja se tiješno pripijala uz njezino tijelo. Izrez na prsima bio je ispunjen zlatnim lančićima raznih dizajna. Na rukama je imala uobičajene narukvice. Zlatne kugle velike poput loptica za golf visjele su joj s ušiju. Šal u boji leopardovih šara velik poput stolnjaka obavijao joj

je jedno rame i pružao se do ruba njezine haljine s prednje i stražnje strane.

Fantastično je izgledala i to je znala. Hladna i uznosita poput svećenice nekog hrama, nije se micala, već je dopustila da on dođe k njoj, što je i učinio, ispruživši ruku kao pokajnik. Kuja.

Stegnuo joj je ruku. Imala je visoke pete i nadvisivala ga za oko pet centimetara. Mrzio je što mora podići glavu, premda tek neznatno, kako bi je pogledao u oči.

- Rado bih si laskao i mislio da je ovo društveni posjet.

Nasmijala se i zabacila svoju grivu crne kose. - Prošli sam tjedan čula jedan od vaših govora za kampanju. Svidjelo mi se ono što ste govorili, te sam odlučila dati doprinos. Potrebno nam je više ljudi sličnih vama u Kongresu.

- Hvala vam. Ja... ne znam što bih rekao - promućao je, šarmantno se smiješeći od uha do uha zbog svoje tajnice koja je još uvijek blenula.

- Smijem li? - Ne čekajući dopuštenje, Yasmine je pošla do smeđeg kompleta za sjedenje što mu ga je Belle darovala za prošli rođendan.

- Naravno, Yasmine, sjednite. Gospođice Baines, hoćete li nas ispričati, molim vas?

- Svakako. Želite li štogod popiti? Kavu? Čaj?

- Ne, hvala vam - odgovori Yasmine i uputi joj blistav osmijeh. - Ali mogli biste moju pratnju pitati žele li što- god. - Spustila je tanak remen torbice s ramena.

- Pratnju? - zabrinuto upita Alister. Isuse, ovo je sigurno noćna mora. Koliko ljudi zna da je ona ovdje? Zar je vodila jebenu paradu Avenijom Pennsylvania?

- Tjelohranitelji, reklo bi se po izgledu - šapne gospođica Baines. - Sigurna sam da ih svuda mora voditi sa sohom, jer je slavna.

Yasmine se ljupko nasmiješila, dopuštajući ženi da sama izvlači svoje dramatične zaključke. Tajnica se povukla, omamljeno se smiješeći, i zatvorila vrata za sobom.

Alister je stegnuo šake. Dok je prilazio Yasmine, poželio je da je može snažno trenuti po besprijekornom licu. - Što to radiš, jebi ga? Govorio je tihim glasom, ali je izrazom lica jasno pokazao svoj bijes.

Pred njom se nikad nije koristio vulgarnim riječima, osim kad su se zabavljali u krevet. No ondje gdje je odrasla, to je bilo uobičajeno pa se uopće nije uznemirila. Naglo je skočila na noge, a torbica joj je pala na pod. Šal joj je kliznuo s ramena i također pao na pod.

- Što je, šećeru? - podrugljivo reče. - Zar ti nije drago da me vidiš?

- Želim znati jesi li izgubila jebeni razum. Pokušavaš li me uništiti? Tko te je vidio da dolaziš ovamo? Isuse, zna li tisak za ovo? - Prešao je rukom preko lica, a glavom su mu, jedna za drugom, prolazile užasne mogućnosti. - Što radiš ovdje?

- Dajem svoj doprinos kampanji. - Otkopčala je gumbe na manšetama rukava i, prije nego je shvatio što kani učiniti, spustila je gornji dio haljine s ramena. Pao je do struka, a ondje ga je zadržao širok pojas. Smiješila se dok je polako izvlačila ruke iz rukava.

Njegov se gnjev preobrazio u požudu. Pogled je spustio na njezine isturene dojke. Bradavice su mu se arogantno nudile, tamne i ukrućene.

- Strašno si mi nedostajao, šećeru - mazno je govorila dok je polako podizala donji dio haljine uz bedra.

Srce mu je divlje lupalo, naporno je disao, dlanovi su mu se znojili, a krv jurnula u prepone dok je pogledom pratio sporo podizanje ruba njezine haljine. Čarape su joj dopirale do sredine bedara, a ondje su ih držale kopče pojasa za čarape. Nesvjesno je zastenjao kad je razotkrila maleni trokut čipke koji je jedva pokrivao guste kovrčave dlačice.

- Kriste - promrmljao je. Znoj mu je izbijao po čelu i cijedio se niz lice. - Ako netko uđe...

- Nitko neće ući. Čak ni predsjednik ne bi mogao proći kraj Hansa i Franza koji čeka-ju vani. Rekla sam im da nitko, doista nitko ne smije proći kroz ta vrata.

Dok je on opčinjeno stajao, zavukla je palčeve ispod elastične trake gaćica i povukla ih niz noge. Nakon što ih je skinula, zavrtjela ih je na prstu. - Bit će bolje da sjedneš, šećeru. Malo si blijed.

Lagano ga je gurnula u prsa, a on se srušio unatrag i pao na kožnati dvosjed, dar svoje žene. Nije razmišljao o tome. Ni o čemu nije razmišljao, osim o silnoj žudnji što ga je obuzela. Posegnuo je za njom.

- Ne tako brzo. - Stajala je pred njim, šakama se oslonivši na bokove, lagano rašire-nih nogu. - Zašto nisi došao k meni, podli gade?

- Yasmine, budi razumna - zadihano izusti on. - Možeš li zamisliti koliko sam zauzet? U tijeku je kampanja, za Boga miloga.

- A tvoja je nasmiješena žena uz tebe?

- Što bih trebao učiniti, ostaviti je kod kuće?

- Da! - ljutito sikne Yasmine.

- Ne bi li to kod svih, a osobito kod nje, izazvalo sumnju? Razmisli malo. - Opet je posegnuo za njom, a ovog je puta dopustila da joj rukama obuhvati stražnjicu. - Zar misliš da je ovakva razdvojenost bila laka za mene? Kriste, luda si kad si došla ovamo, ali ne možeš ni zamisliti koliko mi je drago što te vidim.

- U početku se nije činilo da ti je drago - podsjetila ga je. - Mislila sam da će te udariti kap.

- Bio sam šokiran, zaprepašten. Ovo je vraški opasno, ali... O, Bože, osjećam tvoj miris. - Nagnuo se naprijed i zagnjurio lice u udubinu između njezinih bedara, divlje je ljubeći kroz tanku tkaninu haljine. - Šteta što se ovo ne može spremiti u bočicu.

Yasmine mu svojim dugim, vitkim rukama uhvati glavu. - Šećeru, bila sam nesretna. Nisam mogla jesti. Nisam mogla spavati. Živjela sam za telefonski poziv.

- Nisam mogao riskirati. - Podigao je glavu do njezinih dojki i ustima obujmio jednu bradavicu.

- Da - zastenjala je. - Snažno, dušo, siši snažno.

Šakama je uhvatio dojke i snažno ih stisnuo dok je sisao tako da ga je čeljust zabo-ljela. Otkoračila ga je i prtljala oko njegove odjeće sve dok se u njezinim rukama nije

našao nabrekli penis.

Zavukao je ruke ispod njezine suknje, pograbio je za bokove i silovito se zabio u nju. Potrgala je gumbe na njegovoj košulji s monogramom, a zatim mu je duge nok- te zabola u prsa. Zastenjao je od mješavine užitka i bola, te grubo prelazio bradom po njezinim uzdignutim bradavicama.

Mahnito ga je jahala, stišćući i potežući poput čvrste, mokre šake, poput usta. Kroz maglu strasti jedva je čuo zvonjavu telefona u prijamnom uredu i prigušen odgovor tajnice: - Ured kongresnika Petrieja. Žao mi je, ali kon- gresnik je trenutno zauzet.

Alister se zamalo nasmijao dok je Yasmine njihala bokovima naprijed i natrag, dok mu je dojku gurala u usta. *'Trenutno sam zauzet' bezumnom ševom s ljubavnicom*, pomislio je. Ne bi li to potreslo temelje Capitola? Ne bi li se njegovi birači zaprepastili? Ne bi li njegovi neprijatelji uživali?

Svršila je prije njega. Čvrsto mu je obujmila glavu i pjevušila mu u uho: - O, šeće- ru, o, dušo, o, Bože, o, da - dok ga je jedan grč za drugim stezao sve dublje i čvršće u njoj.

Njegov orgazam nije bio tako rječit, ali je bio jednako buran. Nakon toga se punih šezdeset sekunda grčevito držala za njega, oslonivši mu glavu na rame.

Kad je sjela, tijelo joj je blistalo od znoja, a sjaj su pojačavali zlatni lančići oko nje- zina vrata. Oči su joj još uvijek bile zamagljene. Bila je tako prekrasna da je ostao bez daha... onoga što mu je preostao.

- Volim te, kujin sine.

Tiho se nasmijao, neznatno se lecnuvši dok je klizio iz nje i shvatio kakav su nered napravili. - I ja tebe volim. - Neprestano svjestan činjenice da se između njega i propasti nalaze samo jedna vrata, zabrinuto se pitao koliko je sve to trajalo. Unatoč tome, nije ju mogao na brzinu izbaciti bez nekakvih uvjerenja u ljubav.

- Kad te ne zovem, samo te štitim. Moraš to vjerovati, Yasmine. Neprestano sam okružen ljudima. Jedva se mogu pomokriti, a da me netko ne slijedi u zahod. Kad sam ovdje, radim danju i noću. A još je teže naći se s tobom u New Orleansu.

Obujmila mu je lice i privukla ga k sebi radi sporog, vlažnog poljupca. - Razumijem. Doista. Samo što sam tako usamljena bez tebe. Možemo li noćas biti zajedno?

Razdirala ga je neodlučnost. Možda bi bilo mudro udovoljiti joj. S druge strane, opasnost da ih otkriju u Washingtonu je golema. - Doista ne mogu. Imam rezerviran let u pet danas poslije podne. Večeras je u New Orleansu prijam za prikupljanje sredstava što ga ne smijem propustiti.

- Kojim letom ideš? Poći ću i ja. Možemo se naći nakon te zabave.

Prokletstvo! Situacija postaje neugodna. - Ne mogu, Yasmine. Potrebni su dani za dogovaranje naših sastanaka. Znaš to. - Doimala se ljutito, povrijeđeno i sumnjičavo. Brzo ju je privukao uza se i opet je poljubio. - Isuse, volio bih da mogu. Doći ću u New York kasnije tijekom tjedna. Daj mi nekoliko dana da sve sredim.

- Obećavaš?

- Obećavam.

Namjestila je haljinu i vratila šal preko ramena. Alisterova je košulja bila beznadno zgužvana; nadao se da se to neće vidjeti ispod sakoa. U krilu je također osjećao neugodnu ljepljivost, ali tu nije bilo pomoći.

Yasmine je iz torbice izvadila ček i stavila ga na njegov pisaći stol. - Nadam se da zbog ovog doprinosa neću upasti u neprilike.

- Neprilike? - Popravljao je kravatu.

- Hmm. Jedan se vratio kako bi me progonio. Sjećaš se da sam ti rekla kako sam pod svojim pravim imenom poslala donaciju Jacksonu Wildeu?

- Da? Pa? Rekla si da bi se isplatilo pokušati s podmićivanjem.

- Pa, nije se isplatilo. Izgubila sam tisuću dolara, a to si nisam mogla priuštiti. Pismo koje sam uz to poslala vratilo se uz rukom pisanu poruku: 'Zgodan pokušaj.' Nikad nisam saznala je li je napisao Wilde osobno ili netko od njegovih ljudi, ali očito nije uzimao mito.

- Ili to, ili nisi dovoljno ponudila.

- Tako je. U svakom slučaju, za to je saznao pomoćnik javnog tužitelja, Cassidy. Nazvao me je u New York. Priznala sam da sam pokušala podmititi Wildea kako bi Claire i mene ostavio na miru. Zatražio je da mu pokažem pismo, ali bacila sam ga čim sam ga pročitala.

- To je samo pola priče. Ja to nisam znala, ali Claire je također Wildeu poslala novac. Ljutila se jer joj nisam rekla za svoju donaciju. Ja sam to okrenula i podsjetila je da ni ona meni nije rekla što je učinila. Žestoko smo se posvađale oko toga.

- Zašto je to tako važno?

- Važno je zato jer Cassidy ne vjeruje u naša objašnjenja i u tome vidi nešto više.

- Prema napisima u novinama, pokušava ni iz čega stvoriti slučaj. Ne opterećuj se time.

- Ne opterećujem se. Situacija će se smiriti. - Postrance ga je pogledala i namignula mu. - Osim toga, imam vraški dobar alibi za onu noć kad je propovjednik ubijen, sjećaš se?

- Tako je. Bila si u New Yorku.

- Ne, bila sam s tobom. - Smijući se, otvorila je srednju ladicu njegova stola i unutra ubacila svoje gaćice. - Mala sitnica da me se sjetiš, kongresniče.

- Ne treba mi ništa po čemu bih te se sjećao. - Nije uzalud bio političar. Znao je kada treba laskati i koliko. Glumeći žudnju, privukao ju je uz se. Još su se jednom zagrlili i poljubili. Pokušao je poljupcem prikriti svoju nestrpljivost i ignorirati njezin očaj.

Napokon je bila spremna za odlazak. Tada je stavila ruku na kvaku i okrenula se. - Alister, kad bih ikad saznala da si mi lagao, opasno bih se naljutila.

- Lagao? - Uzeo je njezinu ruku i njome protrljao raspatak na svojim hlačama. Tihim glasom reče: - Postoje neke stvari o kojima muškarac ne može lagati.

Ovoga puta ipak nije prihvatila priliku. Kad joj je pustio ruku, pustila je da joj

beživotno padne uz tijelo.

- Samo sam smatrala da te moram upozoriti, šećeru - rekla je. - Ja se ne ljutim. Ja se osvećujem.

Njezin je grlen glas imao prizvuk koji ga je mučio. Prije nego je otvorila vrata, na lice je navukao još jedan srdačan smiješak, radi svoje tajnice. On i Yasmine su se rukovali. Zahvaljivao joj je na financijskoj pomoći koju mu je dala premda ne živi u njegovoj državi. Izišla je, a sa svake joj je strane hodao jedan od nabijenih tjelohranitelja, stegnutih u jeftina crna odijela.

- Dakle, zapanjena sam - izustila je gospođica Baines i položila ruku na svoja koščata prsa. - Možete li to vjerovati?

- Ne, ne mogu.

- I tako je draga. Čovjek bi očekivao da će netko tako slavan biti umišljen, ali ona je poput običnih ljudi.

- Hmm. Pa, vratimo se na posao, gospođice Baines. Molim vas, zadržite sve pozive, osim ako ne nazove gospođa Petrie.

- O, nazvala je dok ste bili s Yasmine. Obuzela ga je panika i mučnina. - Odmah ću je nazvati

- To neće biti potrebno. Samo je nazvala kako bi potvrdila vrijeme vašeg leta. Rekla je da će doći na aerodrom po vas.

- O, dobro. - Pošao je prema svojem uredu, ali se opet okrenuo, kao da se tek naknadno nečega sjetio. - Jeste li spomenuli da me je Yasmine posjetila?

- Ne, nisam.

- Reći ću joj večeras. Čuo sam kako Belle govori o toj manekenki. Uvijek kaže kako bi voljela biti tako mršava.

Tiho se nasmijao i povukao ušku na način za koji je znao da ga čini simpatičnim i daje mu dječjački izgled. - Žene uvijek žele biti mršave poput modela. Nikako ne mogu razumjeti zašto. Tako je neprivlačna. O, usput rečeno, ostavila je ček na petsto dolara. Svaki je dolar važan, naravno, ali ne treba to stavljati na velika zvona. Vjerojatno je riječ samo o reklamama.

Ušao je u ured i zatvorio vrata, nadajući se da je na gospođicu Baines ostavio željeni dojam; da je Yasminein posjet i doprinos kampanji prikazao, samo kao izoliranu gestu hirovite slavne osobe.

Kad se opet našao za pisaćim stolom, otvorio je ladicu i izvadio gaćice, gnječeći čipku u šaci. Ovo je predaleko otišlo. U nekom je trenutku izmaklo kontroli. Ne treba mu ovo sranje povrh svih drugih pritisaka. Uskoro će se morati pozabaviti tim problemom. Ali kako?

Yasmine mu je već stvorila više neprilika nego sve njegove druge ljubavnice zajedno. Dosad je ova izvanbračna veza opravdavala dodatne nevolje. Premda ga njezine prikrivene prijetnje zapravo nisu zastrašile, tko bi mogao predvidjeti što će učiniti tako hirovita žena? Mora donekle ozbiljno shvatiti njezina upozorenja.

Kad bi to željela, mogla bi mu život pretvoriti u pakao. Ima kontakte u medijima i poznata je u javnosti, te bi uništila njegove izgleda za ponovni izbor. Mogla bi uništiti njegovu obitelj. Prokletstvo, sviđa mu se situacija ovakva kakva jest, te je želio da tako i ostane.

-Pakao - promrmljao je i provukao prste kroz kosu. Ovoga puta nije vidio izlaza.

Jedino rješenje je prekinuti vezu. Žrtvovat će malo dobre ševe, ali u suprotnom bi žrtvovao svoj način života i karijeru ako ga otkriju. Dok je Yasmineino rublje stavljao u džep sakoa da bi ga kasnije bacio, odlučio je da će joj prvom prilikom reći da je njihova veza gotova

12. poglavlje

Claire je namještala uzorak na jednu krojačku lutku u svojoj radnoj sobi kad je zazvonio telefon.

- Claire, uključi na CNN. Brzo. - Zvala je Yasmine. Nisu razgovarale nekoliko dana, od svađe kad ju je Claire pitala o velikodušnoj donaciji organizaciji Jacksona Wildea.

- Što se događa?

- Uskoro ćeš saznati i sve će ti biti jasno. Požuri ili ćeš propustiti emisiju. - Prekinula je vezu.

Zaintrigirana, Claire je uključila maleni televizor koji joj je pravio društvo kad je radila do sitnih sati. Budući da ju je Yasmine pripremila, nije se iznenadila kad je na ekranu ugledala Ariel Wilde. Voditelj emisije pitao ju je o nedavnim demonstracijama ispred zgrade Francuske svile, za koje je otvoreno priznala da ih je inicirala.

- Naši bi protivnici željeli vjerovati da smo prekinuli borbu protiv pornografije nakon Jacksonove smrti. Uvje- ravam ih da nismo. Ova vjerska organizacija, pod mojim vodstvom, kani udvostručiti napore u borbi protiv svih oblika opscenih materijala.

Novinar upita: - Zašto ste izabrali baš katalog Francuske svile? Postoje druge publikacije, daleko izražajnije.

Ariel se slatko nasmiješi. - Izdavači izražajnijih časopisa ne kriju da se bave požudom. Ne pokušavaju prikriti ono što jesu. Premda osuđujem njihove proizvode, divim se njihovoj iskrenosti. Barem nisu licemjerni poput gospođice Laurent, koja čak nema hrabrosti debatirati sa mnom.

- Njezin je katalog ukusno izrađen, gospođo Wilde. Senzualan je, ali ne bih ga nazvao pornografskim.

- Prikazuje muškarce i žene na rubu snošaja. Koliko se razbludan može biti?

Novinaru je očito bilo neugodno, te je pročistio grlo. - Fotografije samo sugeriraju...

- Znači, slažete se da su fotografije sugestivne?

- Nisam to rekao. - Žurno je pogledao svoje bilješke, ali prije nego je uspio postaviti novo pitanje, Ariel reče: - Mislim da je znakovita činjenica da posao gospođice Laurent ima sjedište u New Orleansu.

Voditelj je zagrizao mamac. - Znakovito na koji način?

Ariel se pretvarala da razmišlja. - Bilo bi bolje da više ništa ne govorim o tome. Odvjetnik mi je savjetovao neka izbjegavam tu temu. Međutim, osjećam se ponukano reći da jedna od najpoznatijih meta mojeg muža ima sjedište baš u gradu u kojem je ubijen.

Claire se zacrvnjelo pred očima od gnjeva. Njezin je zaprepašten uzdah ispunio veliku prostoriju. Shvatila je da hoda prema televizoru, premda se nije sjećala da je ustala sa stolice.

- Zar sugerirate da je gospođica Laurent imala neke veze s umorstvom vašeg muža? - upita voditelj.

- Ured javnog tužitelja provodi istragu o njoj - neodređeno odgovori Ariel.

- Na temelju kojih dokaza?

- Koliko ja znam, nema dokaza. Sigurna sam da je ispituju zbog njezina podrijetla.

Novinar ju je zbunjeno promatrao.

- Claire Laurent je - reče Ariel - nezakonita kći mentalno neuravnotežene žene. - Spustila je pogled i na lice namjestila žalostan izraz. - Budući da kao dijete nije imala prikladan uzor, zar je čudo da njezinim životom, čak i profesionalnim, vladaju njezine strasti? Razmislite o tome. Očito je darovita. Zašto bi svoju kreativnost tratila na izradu ljigavog donjeg rublja i tako vulgarno reklamiranje? I zašto bi inače za poslovnog partnera izabrala ženu koja se godinama diči svojim nemoralnim načinom života?

- Govorite o modelu, Yasmine?

- Da. Te tri žene, gospođica Laurent, njezina majka i Yasmine, tako su slabih moralnih vrijednosti da je ljudima u Uredu javnog tužitelja sigurno palo na pamet isto pitanje kao i meni: je li izdavanje prljavog časopisa njihov jedini zločin?

Claire ugasi televizor. Eksplodirat će ako čuje još samo jednu riječ. Od bijesa joj je krv navrla u glavu. U ušima joj je pulsiralo, a vid se zamaglio.

Ariel Wilde je bezočno bezobrazna. Kako se usuđuje tako govoriti na državnoj televiziji? Claire je dosad ignorirala njezino podmuklo kritiziranje kataloga Francuske svile, ali sad su uvrede postale osobne. Ariel je napala Mary Catherine i Yasmine, a također ju je gotovo optužila za umorstvo. Koliko će još moći stajati po strani i ništa ne poduzeti? Pasivan otpor ne djeluje na ljude kao što su Jackson i Ariel Wilde. Vrijeme je za akciju.

Hodala je prostorijom dok je razmišljala o svojim opcijama. Bez obzira na to koliko je mrzila pomisao na to, činilo se da ne može izbjeći davanje izjave za javnost. Kad se dovoljno smirila da može govoriti, obavila je telefonski poziv.

- Redakcija.

- Ovdje je Claire Laurent.

Počela je s nazivanjem lokalne podružnice televizijske mreže. Njezino se ime dovoljno često spominje u vijestima da su je odmah prepoznali. - Da, gospođo. Što mogu učiniti za vas?

- Kako bih mogla nazvati CNN?

- Katkad surađujemo s njima. Mogu uspostaviti vezu s njima.

- Ako ih zanima moj odgovor na ono što Ariel Wilde govori o meni, neka mi se javi njihov izvjestitelj.

- Da, gospođo. Sigurno će vas netko odmah nazvati.

- Čekat ću.

Claire je spustila slušalicu, nezadovoljna onim što je upravo učinila. Privatnost je smatrala veoma dragocjenom. Svoju je pomno čuvala, uglavnom radi Mary Catherine, ali i zato jer je intuitivno osjećala da joj slava može nauditi. Prema njezinoj procjeni, izloženost javnosti smanjuje vrijednost neke osobe. Nije shvaćala one koji žude za slavom. Za razliku od Yasmine, koja je voljela biti pod svjetlosti reflektora, Claire se voljela zadržavati u pozadini. Iz tog je razloga Yasmine bila ta koju su ljudi povezivali s Francuskom svilom.

Claire je mrzila činjenicu da su je prisiljavali na obraćanje javnosti. Također se bojala. Od sada pa do intervjua mora smisliti riječi kojima će pobiti izjave Ariel Wilde, a istodobno sačuvati svoje tajne.

Iduće je večeri ležala u krevetu i gledala reprizu svojeg intervjua s novinarom CNN-a kad se oglasio njezin telefon. Najprije je pomislila da će ga pustiti neka zvoni. Zatim je podigla slušalicu, ali ništa nije rekla.

- Claire, jesi li ondje?

- Cassidy?

- Zašto nisi ništa rekla?

- Jer me je, kad god sam večeras podigla slušalicu, netko poslao u pakao.

- Wildeovi ljudi?

- Nema sumnje. Većina vikne neku uvredu, a zatim spusti slušalicu.

Pretpostavljam da je Ariel bijesna. Najprije ona njezina neuspjela demonstracija. Dobila je željeni prostor u medijima, ali je Mary Catherine stvorila dojam da su Arielini ljudi zapravo razbijači. Zatim si je ti danas doista stavila na pravo mjesto. Ranije sam gledao tvoju predstavu.

- To nije bila predstava.

- Samo se tako kaže - reče Cassidy. - Bila si jasna i otvorena.

- Mislila sam baš ono što sam rekla. Ako Ariel Wilde, ili bilo tko iz njezine organizacije, opet bude blatila moju majku ili Yasmine, podnijet ću tužbu i tražiti odštetu koja će tu organizaciju baciti u financijski kaos.

- Bila si veoma uvjerljiva.

- Hvala.

- Ali nisi zanijekala njezine prikrivene aluzije da si na neki način upletena u umorstvo. - Zastao je čekajući odgovor, ali Claire je tvrdoglavo šutjela. Na koncu on reče:

- Ako želiš, mogu povući neke konce tako da ti odmah promijene telefonski broj.

- Ne, hvala. Pozivi su gnjavaža, ali uskoro će se umoriti i prestati.

- Zašto ne uključiš telefonsku sekretaricu?

- Iz principa. Ako sam ovdje, javljam se na telefon. Neću im dopustiti da mi mijenjaju život.

Trenutak je šutio, a potom upita: - Je li bilo još demonstranata ispred tvojih vrata?

- Ne - reče i nasmiješi se prvi put u dvadeset četiri sata. - Mislim da im je mama to izbila iz glave.

- Kad već govorimo o tvojoj majci, je li Harry ondje da je čuva?

- Prespavat će ovdje. Zašto?

- Reći ću ti kad stignem. Čekaj me u prizemlju.

- Cassidy, već sam u krevetu. Umorna sam.

No govorila je u praznu slušalicu. Ljutito ju je spustila na aparat. Ako ju je želio vidjeti, mogao je dogovoriti sastanak za idući dan. Trebala bi ga pustiti da dolje uzalud zvonu.

Ipak je ustala i pošla u kupaonicu. Izgledala je isto kao i ranije, ali je znala da više nikad neće ući onamo bez pomisli na njega, neurednog i okrvavljenog. Izgledao je neobuzdano i muževno, a njezini su ženski instinkti tada reagirali jednako kao i sada dok se sjećala njegovih snažnih ruku na svojem struku.

Zaprijetila mu je razotkrivanjem, navodeći kako bi romantično očijukanje s njom moglo nauditi njegovom slučaju. Nije spomenula koliko bi takvo očijukanje moglo naškoditi njoj.

Odjenula je traperice i bijeli pamučni pulover, ne želeći da on pomisli kako se dotjeruje za njega. Spustila se dizalom u prizemlje. On je već zvonio na vratima kad je stigla onamo.

- Stigao si točno na vrijeme - rekla je kad je otvorila vrata.

- To je jedna od mojih vrlina.

Ni on se nije posebno dotjerao. Nikad ga nije vidjela ni u čemu osim u odijelu. Večeras je na sebi imao traperice, sportsku košulju, prastaru Levi's jaknu i tenisice. - Zašto si me želio vidjeti?

- Iziđi ovamo.

- Zašto?

- Vani mogu jasnije razmišljati. - Upitno ga je pogledala. - Unutra se previše osjeća neugodna atmosfera - kratko je dodao.

Komercijalna četvrt udaljena nekoliko blokova bila je u punom zamahu, ali dva bloka dalje od zgrade Francuske svile ulica je bila mračna i mirna. Kad se okrenula nakon što je zaključala vrata, Cassidy je hodao pločnikom gdje su demonstranti marširali.

- Izgledaš uzrujano - primijeti Claire.

- Moglo bi se reći. - Stao je i okrenuo se k njoj. - To s donacijama...

- Objasnila sam ti.

- Da. Kao i Yasmine. Ali ne čini mi se uvjerljivim.

- To je tvoj problem.

- Privremeno - kratko će on. - Što si ono rekla, u koje si doba one večeri otišla u Fairmont po majku?

Claire nije očekivala iznenadnu promjenu teme. Grlo joj se stegnulo zbog pitanja. - Ja... rekla sam ti da nisam sigurna, ali mislim da je bilo oko ponoći.

- Zašto ti je toliko trebalo?

- Molim?

- Andre Philippi kaže da te je nazvao u jedanaest. U to doba noći potrebno je oko pet minuta vožnje odavde do Fairmonta. Znam jer sam večeras vozio na toj relaciji. Tvoja je vožnja trajala sat vremena duže no što je potrebno. Što te je zadržalo?

- Cassidy, rekla sam da sam onamo stigla *oko* ponoći. Moglo je biti jedanaest ili jedanaest i trideset. Rekla sam ti da nisam sigurna.

- Lažeš! - Šakom je tresnuo u dlan druge ruke. Claire je ustuknula korak. - Nisi pošla u hotel Fairmont po Mary Catherine gotovo do ponoći jer si tek tada izravno razgovarala s Andreom. Kad je nazvao u jedanaest, ostavio je poruku na telefonskoj sekretarici, zar ne? Morala si ga kasnije nazvati.

Primaknuo joj se posve blizu. - Nisi bila ovdje kad je nazvao u jedanaest. Večeras si rekla da se javljaš na telefon ako si ovdje, nije li tako? Andre je ostavio poruku na tvojoj telefonskoj sekretarici kako bi znala gdje je Mary Catherine kad se vratiš kući i otkriješ da je nestala.

Claireino je srce divlje tuklo. - Mogu to objasniti.

- Ne trudi se. Dosta mi je tvojih laži. U pravu sam, nisam li? - Zgrabio ju je za ruku i privukao je bliže. - Nisam li?

Trgnula se kad je osjetila čvrstu snagu njegova tijela, ali je mrzila grubost i oslobodila se njegova stiska.

- Da, u pravu si - reče. - Prešlo mi je u naviku zaviriti u maminu sobu kad god se vratim kući. Te je večeri njezin krevet bio prazan, a kovčega nije bilo, te sam znala što se dogodilo. Baš sam kanila izići i potražiti je kad sam opazila da trepti lampica na telefonu. Odmah sam nazvala Andrea. Rekao mi je da je ugledao mamu u predvorju Fairmonta, uveo je u svoj ured i dao joj malo šerija. Bila je mamurna i dezorijentirana kad sam stigla onamo, što se često događa nakon najtežih napadaja. Odvezla sam je kući i smjestila u krevet. To je istina.

- O, vjerujem ti, Claire - reče Cassidy. - Samo želim znati gdje si, dovraga, bila od završetka vjerskog obreda do ponoći. Jesi li dva puta bila u Fairmontu? Prvi put da ubiješ Wildea, a drugi put po majku?

Ništa nije rekla.

- Moraš objasniti gdje si provela tako mnogo vremena - rekao je povišenim glasom.

- Pošla sam u šetnju.

Očito je očekivao kompliciraniju laž. Jednostavnost njezina objašnjenja uhvatila ga je nespremnog. - U *šetnju*?

- Tako je. Dugu šetnju. Sama. Kroz Quarter.
- U to doba večeri? - skeptično će on.
- Često to činim. Pitaj Yasmine. Cijelo me vrijeme kori zbog toga.
- Yasmine bi potvrdila svaku tvoju laž.
- To nije laž. Rekla sam ti istinu.
- Zašto si baš tu večer izabrala za šetnju?
- Bila sam uzrujana.
- Umorstvo može tako djelovati.

Okrenuvši se na peti, ljutito je pošla prema vratima Francuske svile. - Ne moram to podnositi od tebe.

- Vraga ne moraš. - Naglo je ispružio ruku, uhvatio je za rukav i okrenuo natrag. - Veoma sam bijesan na tebe, gospođice Laurent. Trebao bih te odmah odvesti u postaju, uzeti otiske prstiju i strpati te u zatvor. Nećeš tako lijepo izgledati u ljigavo zelenoj zatvorskoj odjeći, Claire. A rublje nije iz kataloga Francuske svile.

Tijelom joj je prostrujao drhtaj straha. Najviše se bojala zatvaranja. Nije ju zabrinjavala klaustrofobija, već gubitak slobode. Ne bi mogla podnijeti stalni nadzor, nemogućnost izbora, te oduzimanje privatnosti i neovisnosti.

Cassidyjevo je lice bilo napeto od gnjeva. Jedan mu je uvojak tamne kose pao na čelo. Oči su mu ljutito i prodorno blistale. Claire ga se prvi put doista bojala. Mogao bi izgubiti strpljenje s njom i ostvariti svoju prijetnju. Morala je govoriti, i to brzo, jer ne može niti jednu noć, ni minutu, provesti u zatvoru.

- Vratila sam se kući s obreda i...
- U koliko sati?

Nervozno je prošla prstima kroz kosu. - Dajem ti riječ da ne znam točno vrijeme. Mislim da je bilo malo iza deset.

- To mogu prihvatiti. Obred je završio u devet i dvadeset. S obzirom na prometnu gužvu oko Superdomea, mogla si stići kući oko deset.

- Harry je bila s mamom. Kad sam stigla, poslala sam je kući, premda sam kasnije to požalila. Bila sam nemirna, nisam mogla spavati. Pokušala sam raditi, ali mogla sam misliti jedino o Jacksonu Wildeu.

- Zašto?

- Vidjela sam ga na televiziji, ali to nije bilo ništa u usporedbi s njegovim nastupom uživo. Bio je dinamičan govornik. Iz njega je zračila moć, imao je takvu kontrolu nad slušateljima. Premda se nisam slagala ni s čim od onoga što je propovijedao, impresionirala me je njegova karizmatičnost. Ljudi koji su oko mene sjedili bili su opčinjeni. Do te večeri nisam u potpunosti shvaćala snagu njegova utjecaja. Počela sam se bojati da bi doista mogao uništiti Francusku svilu. Kad sam pošla do podija i pogledala mu u oči, osjećala sam se poput Davida koji gleda lice Golijata.

Molećivo je pogledala Cassidyja. - Morao bi razumjeti što meni znači ovaj posao da bi znao kako sam se te večeri osjećala. To mogu jedino objasniti kao paniku. Za-

strašujuća je sila ugrožavala sve što sam tako mukotrpno stvorila. Opsjedale su me vizije o rušenju svega što sam izgradila.

Cassidy tiho reče: - Mogu to razumjeti, Claire, bolje nego što misliš. - Zatim se njegov pogled opet oštro usredotočio na nju. - Jesi li se osjećala tako ugroženom da si se ušuljala u njegov hotelski apartman i ubila ga?

Pogledala je u stranu. - Rekla sam ti, pošla sam u šetnju.

- Morat ćeš smisliti nešto bolje.

- To je istina! Osjećala sam se kao da se oko mene stežu zidovi. Gušilo me je. Nisam mogla razmišljati. U ušima su mi odzvanjale riječi Jacksona Wildea. Morala sam izići.

- Odjednom ga je pogledala. - Povest ću te.

- Kamo?

- Proći ćemo putem kojim sam one večeri prošla. Pokazat ću ti točno gdje sam bila. Pokušat ću hodati podjednako brzinom da bi shvatio kako sam propustila Andreov poziv.

Trenutak je namršteno razmišljao o tome. - U redu. Na koju stranu?

Uhvatio ju je ispod lakta kad je koraknula s pločnika i prešla ulicu. Većina zgrada na toj strani ulice bila je prazna i mračna. Veže su bile u dubokim sjenkama i prijeteća izgleda. Prozore i vrata pokrivalo su žičane mreže.

- Zar se ne bojiš uvečer sama hodati ovuda, Claire?

- Ni najmanje. - Pogledala ga je. - Zar se ti bojiš?

- Bojim se - promrmljao je i hitro pogledao preko ramena. Nasmijala se i povela ga oko rupe na starom pločniku. - Vidim da prilično dobro poznaješ ovaj kraj.

- Veoma dobro. Odrasla sam igrajući se na ovim pločnicima. - Pokazujući tvornicu bombona s ružičastim tendama, ona reče: - Rade izvrsne praline. Katkad su nama djeci znali davati one koje su popucale i nisu ih mogli prodati. Na sljedećem uglu skrećemo desno.

Hodali su u tišini kraj sive kamene zgrade u kojoj je nekoć bio Vrhovni sud države Louisiane. Skrenuli su desno u Ulicu Royal, a ona je zastala ispred prodavaonice antikviteta. - One sam večeri ovdje zastala i razgledala izlog. Vidjela sam broš od markasita i smaragda...

- Marka što?

- Eno ga. Treći red dolje, drugi s lijeve strane. Vidiš ga?

- Hmm. Zgodno.

- I ja sam tako mislila. Kanila sam se vratiti ovamo i izbliza ga pogledati, ali nisam stigla. - Zadržala se još nekoliko trenutaka, promatrajući zbirku malenih torbica sa šljokicama, oksidiranih srebrnih servisa i raznovrsnog nakita, a zatim je pošla dalje.

Na drugoj strani ulice dva su policajca izišla iz policijske postaje četvrti Vieux Carré. Pristojno su kimnuli. Jedan se obratio Claire na francuskom s jakim naglaskom. Njegov je partner rekao: - Dobra večer, gospodice Laurent. - Prvi je iznenađeno pogledao Cassidyja, ali ako ga je i prepoznao, nije mu se obratio po imenu.

Prošli su kraj zidova boje lososa i zelenih rebrenica poznatog Brennanova restorana. Claire je postala svjesna da je Cassidy pozorno promatra. Vratila mu je istom mjerom i počela ona njega proučavati. - Nisi oženjen, zar ne, Cassidy?

-Zar se to vidi?

-Ne. Samo što većina žena ne bi odobravala tvoje radno vrijeme. - Zadržala je bezizražajno lice, premda joj je bilo drago da njezini grijesi nisu uključivali ljubljenje s oženjenim muškarcem.

-Bio sam oženjen - reče Cassidy. - Uprskao sam.

-Žališ li?

Slegnuo je ramenima. - Ne zbog nje. Ispalo je najbolje za oboje. Pretpostavljam da bi se moglo reći da sam oženjen za svoju karijeru. Slično kao i ti. - Zastao je, pružajući joj priliku da komentira.

Ali ona je samo postavila drugo pitanje. - Imaš li djece?

-Ne. Nikad nismo došli do toga. Valjda je bolje da je tako. Ne bih želio da moja djeca pate zbog razvoda.

-Stao je ispred izloga i pogledao kroz zaštićeno staklo.

-Prodavaonica oružja. Kako prikladno.

-Zar ne možeš bolje od toga, Cassidy?

-Kad bolje razmislim, previše si pametna da bi kupila oružje tako blizu svoje kuće, i to u kraju gdje te svi dobro poznaju.

Pozorno ga je pogledala. - Provjerio si, zar ne?

-Jesam.

Odatle su krenuli do prodavaonice čiji se cijeli inventar sastojao od naušnica. - Yasmine je jedna od njihovih najboljih mušterija - rekla je Claire dok je zapanjeno zurio u golem izbor.

U tom elitnom trgovačkom području većina je prodavaonica već bila zatvorena. Činilo se da ih obavlja tišina. Ulica Bourbon nalazila se samo jedan blok dalje, ali jednako je tako mogla biti udaljena stotinjak kilometara. Povremeno bi poneka sjetna nota džez trube doprla kroz sparan zrak, ali bi brzo nestala, poput izgubljene duše u potrazi za utočištem. Ograde od kovanog željeza na okolnim balkonima pojačavale su dojam otuđenosti. Filigranske željezne kapije omogućavale su tek pokoji pogled na unutrašnja dvorišta gdje su mahovinom prekrivene fontane prskale, plinske svjetiljke pucketale, a stari zidovi od cigle čuvali tajne.

Naišli su na mačku koja je po vreći za smeće tražila večeru. Dva su para u trenirkama teturala ulicom, smijući se, govoreći glasno i vulgarno, ispijajući ono što su u plastičnim šalicama iznijeli iz bistroa Pat O'Brien. Neki se starac zapuštene brade, odjeven u neobično debeo ogrtač, nonšalantno pomokrio uza zid u uličici. Kraj njih je prošao elegantan postariji par, hodajući rukom pod ruku, i pozdravio: - Dobra večer. - Mladić u tijesnim crnim trapericama i crnoj maji, obilno našminkan, žurno je projurio kraj njih, usput uputivši poljubac Cassidyju svojim blistavim tamnocrvenim usnama.

Skrenuli su u Ulicu St. Peter ispred Royal Cafea. Claire je Cassidyju pokazala dvostruki balkon kavane. - Mislim da je najljepši u Quarteru.

Jackson Square je bio zatvoren, ali su okolne prodavaonice i restorani još uvijek radili. - Razmišljala sam o tome da ovdje popijem *cappuccino* - Claire je rekla Cassidyju kad je stala ispred malenog, intimnog kafića ispod povijesnih stanova Pontalba Arms. Vani su dva stola zauzimali zaljubljeni zaokupljeni jedno drugim i nesvjesni ostatka svijeta. - Ali osjetila sam miris svježih uštipaka, pa...

Pokazala je prema Cafeu du Monde. Na pločniku gdje je solo saksofonist svirao za novac što su ga prolaznici ubacivali u njegov šešir, čekali su da se promet prorijedi. Vlasnik stare kočije i ulični umjetnik, koji je svoj alat već spremio, prijateljski su se prepirali oko sezone ragbija.

- Slažem se s umjetnikom - primijeti Claire. - Saints moraju pojačati napad ako ove godine žele ući u završnicu.

- Mogla si razumjeti te ljude? - upita Cassidy.

- Zar ti nisi? - Pospana raga upregnuta u kočiju imala je velik šešir s ružičastim plastičnim cvjetovima oko oboda. Claire ju je pomilovala po njušci kad je koraknula s pločnika.

- Ni riječi. Gotovo godinu dana otkako sam doselio ovamo, bilo je kao da živim u stranoj zemlji. Potrajalo je dok se nisam navikao na naglasak. Još uvijek katkad imam problema.

- Mene bez problema razumiješ.

- Tebe, Claire, uopće ne razumijem.

Pokazala je stol na otvorenoj terasi Cafèa du Monde. Pridržao joj je stolicu. Prišao im je konobar u dugačkoj bijeloj pregači, ispruženih ruku u znak dobrodošlice.

- Gospođice Laurent, *bonsoir*. Kako mi je drago da vas vidim.

- *Merci* - rekla je kad se sagnuo i poljubio joj ruku.

- A ovo je? - pitao je, gledajući Cassidyja.

Predstavila je Claudea, konobara. - Porciju uštipaka, molim vas, Claude. Dvije bijele kave.

- Vrlo dobro - reče i žustro krene prema kuhinji.

- Očito često dolaziš ovamo - primijeti Cassidy.

- Gotovo su ga zaposjeli turisti, ali mama još uvijek voli dolaziti ovamo, pa je dovim barem jednom na tjedan.

Claude je donio njihovu narudžbu. Miris četvrtastih uštipaka i aroma kave izazvala je slinu u Claireinim ustima. Navalila je na uštipke, ližući šećer s prstiju. Pogledavši Cassidyja, nasmijala se jer mu je šećer u prahu okruživao usta. Pružila mu je papirnati ubrus iz spremnika na stolu.

Pojeli su uštipke, a zadnji su podijelili, a zatim su u tišini sjedili i pijuckali vrelu mješavinu kave i mlijeka. Claire je zadovoljno sjedila i uživala u najboljim okusima New Orleansa. Cassidy je previše brzo prešao na posao.

- One večeri - počeo je - koliko si se dugo ovdje zadržala?

- Oko pola sata, mislim.

Uzdigao je obrvu. - Tako dugo?

- Ovo je Vieux Carré, Cassidy. Jednako kao Europljani koji su u početku ovdje živjeli, možemo se satima zadržati uz obrok. Tempo je usporen. Kad prijedeš Ulicu Canal, morao bi za sobom ostaviti američku sklonost jurnjavi i uživati u životu. Odoljela sam iskušenju da naručim još jednu porciju uštipaka, ali sam popila dvije šalice bijele kave, a uz svaku sam provela najmanje deset minuta.

Na njezin je zahtjev Claude prazne šalice zamijenio punima. Dok je gledala kako se iz njezine šalice diže para, Claire reče: - Te sam večeri imala mnogo materijala za razmišljanje. Jackson Wilde je bio samo jedan od mojih problema.

- Što još?

- Mama. Opterećujem se pitanjem tko će se skrbiti za nju ako se meni nešto dogodi. Na primjer, ako odem u zatvor. - Oštro ga je pogledala, a zatim je spustila pogled na kavu što ju je vrtjela u debeloj bijeloj šalici. - Novi me je katalog također mučio. Uvijek želim da onaj sljedeći bude bolji od prethodnoga, a bojim se da ćemo ostati bez ideja.

- Ta je bojazan svojstvena kreativnim ljudima.

- Pretpostavljam. I bila sam zabrinuta zbog Yasmine.

- Zašto?

- To je osobno. - Izrazom ga je lica izazivala neka zatraži od nje da izda prijateljičino povjerenje, ali nije to učinio.

- To je bila prilično naporna šetnja. - Nagnuo se unatrag i ispružio svoje duge noge. Dobro su mu pristajale stare traperice, poput rukavica. Claire je nastojala misliti na ono što joj govori. - Pretpostavljam da bi Claude, kad bih ga to pitao, prisegnuo na majčin grob da si one večeri ovdje provela najmanje pola sata.

- Misliš li da lažem, Cassidy?

- Ne - reče on. - Mislim da si me večeras dovela ovamo da bih vidio kako te u ovoj zajednici dobro poznaju i poštuju, te s čime ću se suočiti ako te pokušam optužiti. Čak si u prijateljskim odnosima s policajcima. Dobar bi branitelj doveo sve te karakterne svjedoke, a čak i kad ne bi mogli prisegnuti da si one večeri šetala kroz French Quarter, ne bi mogli reći ni da nisi.

- Da si ti moj odvjetnik, zar bi to učinio?

- Tako je. Ako tužitelj nema nepobitan fizički dokaz, prikazao bih te kao sveticu i zbunio porotu nebitnim činjenicama.

- Vidim da poznaješ sve trikove.

Usne su mu se stisnule, a lice smračilo. - Sve trikove.

Claire je zaključila da o Cassidyju mnogo toga ne zna. Novine pišu o pomoćniku javnog tužitelja, ali ne o samom čovjeku. Željela je upoznati tog čovjeka, otkriti zbog čega mu licem katkad preleti introspektivan i žalostan izraz, ali imala je vlastitih problema.

- Još uvijek vjeruješ da sam počinila umorstvo, zar ne?

Uzdahnuvši, Cassidy je pogledao u stranu i kao da se usredotočio na kip Andrewa Jacksona na propetom konju, što se mogao vidjeti kroza zatvorenu kapiju trga na suprotnoj strani ulice. Potom se podlacticama oslonio na maleni okrugli stol i nagnuo prema njoj. - Evo što ja mislim da se dogodilo, od trenutka kad si pročitala da velečasni Wilde svoj križarski pohod dovodi u New Orleans.

- Kupila si, posudila ili ukrala .38 revolver. Pošla si na obred i upoznala licem u lice čovjeka kojeg si kanila ubiti. Sad te već dovoljno dobro poznajem da bih znao kako bi to učinila. Osjećala bi da je to častan način ubijanja čovjeka, nešto slično onomu kako su se tvoji preci sretali izvan grada uz pompu i obrede, a zatim bi počeo dvoboj dok jedan ne bi poginuo.

- U svakom slučaju, vratila si se kući i rekla Harry da je slobodna. To je bilo kockanje koje se nije isplatilo, ali tada si mislila da će moći posvjedočiti, budu li je ispitivali, da si već u deset te večeri bila kod kuće. Otišla si u Fairmont i, koristeći se Andreom kao suučesnikom, uspjela ući u Wildeov hotelski apartman. Ubila si ga, vjerojatno dok je spavao. Tada si otišla i vratila se kući.

- No Sudbina ti je dobacila lopticu. Mary Catherine se iskrala. Stigla si kući, otkrila da je nema i, ironičnim stjecajem okolnosti, morala se vratiti u Fairmont po nju.

Kladim se da ti to nije bilo naročito ugodno, vratiti se na mjesto zločina tako brzo nakon samog čina.

- To se uopće nije dogodilo. Zar ne vidiš koliko rupa ima ta tvoja teorija?

- Vidim, dovraga. Puna je rupa kao sito. Zato još nisi u zatvoru.

Potrajalo je trenutak dok se Claire nije oporavila od te primjedbe. Tada upita: - Kako sam ušla u apartman?

- Jednostavno. Andre ti je dao ključ. Dok je Wilde večerao, ti si ušla onamo. Vjerojatno si se sakrila u ormar i čekala. Došao je, istuširao se i spremio za spavanje. Čekala si dok nisi bila sigurna da je zaspao, a tada si ga sredila.

Claire odmahne glavom. - Ima nečeg veoma pogrešnog u tom scenariju, Cassidy. Nikad ne bih prijatelja umiješala u zavjeru za umorstvo.

- Možda si ga iskoristila bez njegova znanja.

- Tako što sam krišom uzela ključ s recepcije?

- Ne, tako što si izvrsno upoznala hotel. Ima nekoliko zabačenih kutova u hodniku na sedmom katu. Možda si se sakrila u jednom takvom. Kad je sobarica ušla u apartman kako bi raspemila Wildeov krevet, uvukla si se za njom dok su vrata bila otvorena.

- Veoma kreativno.

Proučavao je njezino lice. - Da, Claire. Karakteristično kreativno.

Otpila je gutljaj kave, snagom volje prisiljavajući ruku da ostane mirna i ne razotkrije njezinu nervozu. - Kako sam znala da će Wilde sam ući u apartman? Ili sam kanila ubiti i gospođu Wilde, bude li potrebno?

- To me je također mučilo. Sve dok mi Josh i Ariel Wilde nisu rekli da svake večeri 'vježbaju'. Andre ti je mogao reći kakva je njihova rutina. Igrala si na to da će Jackson sam poći u krevet.

- Wildeu se nije sviđalo ono što sam tiskala u svojem katalogu pa se sa svoje propovjedaonice okomio na mene. Meni se nije sviđalo ono što je propovijedao pa sam ga ubila. Ti zapravo govoriš da sam manje tolerantna i radikalnija od Jacksona Wildea. Stavljáš me u isti koš s luđacima koji me nazivaju i prijete mi smrću.

Cassidy je reagirao kao da je podboden. - Nazivali su te i prijтели ti smrću? To mi nisi rekla.

Uopće mu nije kanila reći, te se sad poželjela ugristi za jezik. - Telefonske prijetnje smrću ne treba ozbiljno shvaćati.

Činilo se da se ne slaže s njom. Pogledom je prešao naokolo kao da bi atentator mogao vrebati iz sjenki. - Ovdje smo već najmanje pola sata - reče i ustane. - Idemo. - Pridržao joj je stolicu, a zatim je brzim koracima krenuo pločnikom, ali je stao kad je shvatio da ona nije uz njega. - Što je? - dovikne preko ramena.

- Još sam se jednom zaustavila prije nego što sam one večeri pošla kući. Ondje - reče i glavom pokaže prema rijeci.

Vratio se do nje. - Pokaži mi. - Prešli su vojni memorijal koji je spajao dio riječne obale pod nazivom Moonwalk. Ispod njih je riječna struja lagano zapljuskivala stijene, premda u to doba nije bilo prometa na rijeci. Svjetla sa suprotne obale treperila su na vodi s koje se širio miris mora, nafte i blata. Puhao je vlažan povjetarac, a Claire se sviđao osjećaj što ga je stvarao u njezinoj kosi i na koži. Bio je mekan i nježan, sve ono što je dobro na Jugu.

Moonwalk je omiljeno mjesto za turiste s kamerama, ulične prodavače, kurve, pijance i zaljubljene. Večeras je samo nekolicina uživala u pogledu. Kad su prošli kraj para koji se ljubio na klupi, Cassidyjev je izraz lica postao razdražljiv. - Zašto mi ne olakšáš stvar i priznaš?

- Čak i ako to nisam učinila?

- Molim te, nemoj. Takvih ionako imamo dovoljno. Četiri su luđaka već priznala da su ubila Wildea.

- Doista imaš ugodan stav.

- Ta su četvorica kronično sklona priznavanju - reče Cassidy. - Rutinski ih provjeravamo, ali niti jedan nije bio ni blizu Fairmonta te večeri. - Bez riječi su zastali i zagledali se preko rijeke. Trenutak kasnije okrenuo se prema njoj. Bez ikakvog uvoda, on reče: - Ima jedna službenica u sudnici. Preksinoć me je pozvala k sebi na špagete i seks.

Prodorno ju je promatrao, čekajući reakciju. Claire na koncu reče: - Doista nije okolišala.

- Pa, ono o seksu je bilo nagoviješteno.

- Shvaćam. Jesi li bio?

- Jesam.

- O. Kako je bilo?

- Izvrsno. Obilje crvenog umaka od školjki.

Najprije se začudila, a zatim je shvatila da se pokušao našaliti. Nastojala se nasmijati, ali je shvatila da ne može biti blazirana kad je riječ o njegovom spavanju s drugom ženom.

- Špageti su bili senzacionalni - reče Cassidy. - Ali seks je bio tako-tako.

- Zacijelo si bio veoma razočaran - ukočeno će Claire.

Slegnuo je ramenima. - A nekoliko večeri prije toga spavao sam sa susjedom. Bilo je vulgarno, a ja čak nisam siguran ni kako se ona zove.

Claire prasne: - Pokušavaš li me impresionirati svojim seksualnim podvizima? Ja nisam svećenik. Nisam tražila da mi se ispovijedaš.

- Samo sam mislio da će te zanimati.

- Pa, ne zanima me. Zašto bi?

Grubo ju je privukao uza se i dlanovima joj obujmio lice. - Jer smo se našli u velikim problemima, a ti to znaš jednako dobro kao i ja.

Tada ju je poljubio.

13. poglavlje

Ljubiti Claire bilo je bolje nego ševiti deset drugih žena. Njezina su usta topla, slatka i ugodna, te ih je zauvijek želio istraživati jezikom. Ali nije mogao, pa ju je pustio i koraknuo unatrag.

Ostala je bez daha, a usne su joj bile vlažne i rastvorene, ali joj je lice ostalo smireno. Bila je stručnjak za prikrivanje emocija. Nema sumnje da je tu osobinu razvila jer je morala rano odrasti. Morala se baviti problemima odraslih i donositi zrele odluke u dobi u kojoj se većina djevojčica igra lutkama i priređuje čajanke za svoje pliša- ne medvjediće i prijatelje iz mašte.

Ali, dovraga, nadao se da će izazvati jaču reakciju od ovog netremičnog zurenja. Pohvalio se dvjema ljubavnicama, a zatim ju je na intiman način poljubio. Zašto ga nije proklinjala, pljusnula, noćima mu pokušala iskopati oči?

Sa službenicom je spavao iz istog razloga iz kojeg je prešao put do susjedinih ulaznih vrata, kako bi potražio olakšanje za svoje seksualne frustracije. Nije uspio niti jedan pokušaj da Claire izbací iz svojeg sustava. Premda je službenica gotovo patetično željela svoje tijelo podijeliti s njim, njezina nagost nije bila ni izbliza onako seksi kao njegove maštarije o Claire, razodjevenoj i spremnoj. Obavio je ono što se od njega očekivalo, ali samo fizički. Njegov je um bio negdje drugdje.

Sad ga je ljutio nedostatak njezine vidljive reakcije. Tijekom posljednjih nekoliko dana prolazio je kroz pravi pakao. Vrijeme je da s nekim podijeli malo svojeg jada.

- Jesi li se ovdje riješila oružja?

- Što?

Budući da nekoliko trenutaka nisu govorili, naglo ju je pitanje uhvatilo nespremnu.

- Čula si me. Jesi li iz Fairmonta došla ravno ovamo i bacila pištolj u rijeku?

- Nikad nisam posjedovala pištolj.

- To nije odgovor na moje pitanje, Claire - Cassidy reče povišenim tonom. - Imaš legiju prijatelja, a svaki od njih mogao je umjesto tebe pribaviti oružje.

- Nitko to nije učinio. Ja čak ne znam kako se puca.

- Ako netko čovjeku želi iz neposredne blizine raznijeti muda, ne mora biti snajperist.

Prekrižila je ruke i stisnula laktove. - Ovdje je prohladno. Možemo li sada poći?

Ona i cijela situacija beskrajno su ga ljutili, ali je ipak skinuo jaknu i stavio je oko njezinih ramena. Zavukao joj je ruke ispod kose i podigao je iznad ovratnika, a zatim je oklijevao. Palčevima joj je podigao bradu.

- Ako si one večeri uopće došla ovamo, Claire, što si radila?
- Sjedila sam na jednoj od ovih klupa i gledala rijeku.
- Sjedila si na klupi i gledala rijeku.
- Tako sam rekla.

Cassidy bi se odrekao svega što posjeduje, ili što će ikad posjedovati, kad bi saznao istinu iza njezinog mirnog pogleda. Ali nije znao. A dok je ne sazna, igrao se vatrom kad god bi joj se približio. - Bolje da pođemo.

U tišini su se vraćali do zgrade Francuske svile. Kad su stigli do vrata, okrenuo ju je prema sebi. - Claire, iskreno ti savjetujem da uzmeš odvjetnika koji se bavi kriminalističkim slučajevima.

- Koliko si blizu uhićenja?

- Blizu sam. Tvoja je priča puna koincidencija. Ako izravno ne lažeš, prikrivaš istinu. Možda štitiš nekoga drugoga. Ne znam. Ali nisi iskrena prema meni. Znam da računaš na prolazak vremena, ali nema ograničenja kad je riječ o umorstvu. Sve dok slučaj ne bude riješen, ja ću i dalje kopati. Prije ili kasnije otkrit ću nešto čime ću povezati sve ostalo. - Zastao je, pružajući joj dovoljno vremena da mu se suprotstavi. Razočarao se jer to nije učinila. - Unajmi odvjetnika, Claire.

Trenutak je zurila u prazno, a zatim ga je pogledala s odlučnim izrazom na licu. - Ne, neću to učiniti. Imam odvjetnika koji radi na ugovorima Francuske svile i knjigovođu koji vodi računa o porezima. Razvoj posla učinio ih je neophodnima, ali nije mi se sviđalo prepustiti čak ni toliko kontrole nad nečim što pripada meni.

Duboko je udahнула. - Neću svoj život povjeriti neznancu. Vjerujem vlastitim nagonima kad je riječ o tome što je za mene dobro, a što loše. Dok sam bila dijete, socijalni radnici i suci, takozvani stručnjaci, govorili su mi da je za mene najbolje ako me odvoje od ljudi koje volim. Pa, ili su bili posve u krivu ili su bezočno lagali. Stoga nemam povjerenja u sustav, Cassidy. - Skinula je sa sebe njegovu jaknu i gurnula mu je u ruke. - Hvala ti na besplatnom savjetu, ali nije mi potreban odvjetnik.

- Kako hoćeš - nestrpljivo će on. - No ja mislim da činiš veliku grešku.

- Barem je to *moja* greška.

- I nemoj odlaziti iz grada.

- Prekosutra idem u Mississippi.

To ga je pogodilo kao grom iz vedra neba. - Zašto, dovraga?

- Radi snimanja proljetnog kataloga.

- Otkazi. Ili odgodi.

Ne dolazi u obzir. To je zakazano prije nekoliko tjedana. Unajmljena je ekipa. Yasmine to ne može opozvati. U svakom slučaju, moramo snimati prije nego nastupi jesen i dok su krošnje još zelene. Proljetni se katalog ne može snimati uz jesenske boje.

- Zanimljivo, ali sudski se sustav ne okreće oko fotografranja za časopise.

- A ja svoj posao ne usklađujem s rasporedom rada sudskog sustava. Tvoje su mogućnosti ograničene, Cassidy. Ako me nećeš uhititi, ne možeš me spriječiti da otputujem.

Ruke su mu bile vezane. Ona je to znala jednako dobro kao i on. Bez ikakvih dokaza na kojima bi temeljio optužnicu, ne može je zadržati u gradu, kao što nije mogao zadržati Ariel i Josha Wilde.

Osjećajući njegovu dilemu, Claire se nasmiješi. - Laku noć, Cassidy.

- Prokletstvo. Uživaj u ovome, zar ne? - Naglo je ispružio ruku i uhvatio je za lice, utisnuvši prste u njezine obraze. - Slušaj - reče i unese joj se u lice - dosad sam se silno trudio kako bih te poštedio. Više nema toga, razumiješ? - Nagnuo se bliže, a glas mu je postao hrapav.

- Svakako, želim te ševiti, ali nemoj dopustiti da ti to udari u glavu. Prvo i najvažnije, želim optužiti i osuditi ubojicu Jacksona Wildea. Nemoj pogriješiti i na to zaboraviti, Claire. Ovo je za tebe možda samo igra, ali odsad nadalje, ja ću igrati prljavo.

Istrgnula se iz njegova stiska i odgurnula mu ruku. - Hvala na uštipcima i bijeloj kavi, gospodine Cassidy. Ja sam trebala častiti.

Ušla je u zgradu i tresnula mu vratima pred nosom. Psovao je dok je slušao kako zasuni škljocaju.

Ariel nestrpljivo odbaci časopis. Bilo je kasno, a ona se uzrujavala. Čovjek iz New Orleansa obećao je da će je večeras nazvati, bez obzira koliko kasno. Već je uvelike prošla ponoć.

Josh je u prizemlju svirao klavir. Već satima svira. Onu odvratnu klasičnu glazbu. U tome nije mogla naći niti jedan napjev. Sve su skladbe zvučale jednako. Nemaju čak ni teksta, pa čemu onda služe? Nije mogla shvatiti kako se to nekome može sviđati. Ipak, kad je Josh svirao klasičnu glazbu, zaboravljao je na sve ostalo, na jelo, spavanje, čak i seks.

Nije da joj seks nedostaje. Sad je usredotočena na važnije stvari. Demonstracije su bile pravi fijasko. Željela je da njezini ljudi izgledaju poput križara u božanski nadahnutoj misiji. Umjesto toga, ona luda stara ženska u Francuskoj svili izvrgla ih je ruglu i stvorila dojam da su zlonamjerni. Mediji su opširno izvještavali o tome, ali su sve prikazali u ironičnom duhu. Ariel Wilde neće biti predmet ničijeg ismijavanja!

Kako bi ponovno uspostavila svoju vjerodostojnost, priskrbila si je onaj intervju na CNN-u, koji je, po njezinu mišljenju, izuzetno dobro prošao. Bez izravnog klevetanja, dala je naslutiti da je Claire Laurent kukavica koja odbija debatirati s njom, da je prva osumnjičena za umorstvo, te da su ona i svi ostali koji imaju veze s Francuskom svilom nemoralan ološ. Srećom, odani sljedbenik koji živi u New Orleansu znao je za Claireino nezakonito podrijetlo. Ariel je kanila nastaviti u istom tonu.

No Claire Laurent se danas pojavila na CNN-u, izgledajući kraljevski poput princeze Grace u njezinim najboljim danima i govoreći onim svojim medenim naglaskom

kojim je, činilo se, očarala voditelja emisije, i vjerojatno veći dio gledatelja. Bila je jasna i otvorena, ali se nije doimala oštro. Odbacila je Ariel kao osobu koja pati od obmana, ali nije ostavila nikakvu sumnju u to da će poduzeti zakonite mjere ukoliko se proganjanje nastavi.

Već je dvaput vjersku organizaciju Jacksona Wildea uspjela prikazati kao gomilu fanatičnih budala. Ariel to jednostavno neće podnositi. Netko tako hladan i kontroliran kao što je Claire Laurent sigurno ima tajni. Zašto bi se inače ogradila neprobojnim zidom dostojanstva?

Stoga je Ariel unajmila nekoga tko će njezinu neprijateljicu držati na oku i svakodnevno podnositi izvještaje. Kad je zazvonio telefon na njezinom noćnom ormariću, naglo je zgrabila slušalicu. To je poziv što ga je čekala.

- U prvom smo pokušaju otkrili zlatnu žilu - reče čovjek s druge strane, tiho se smiju-ljeći. - Unatoč svim njezinim nijekanjima na televiziji, ona je još uvijek prva na popisu sumnjivih. Cassidy ju je večeras opet posjetio.

Ariel se uspravila na hrpi jastuka. - Doista? Koliko dugo ju je ispitivao?

- Pošli su u dugu šetnju kroz French Quarter.

Što je više slušala o najnovijem sastanku Claire Laurent s privlačnim, mladim, seksi tužiteljem, to su se brže vrtjeli kotačići u njezinu mozgu. Bila je tako zauzeta analiziranjem informacija da joj je gotovo promaknuo najdragocjeniji podatak. - Oprostite - prekine sugovornika. - Što ste rekli? Oni su, što?

- Tako je, gospođo Wilde. Čuli ste me. Poljubili su se.

Ariel je željno slušala dalje, bez prekidanja. - Hvala vam - rekla je kad je čovjek završio. - Obavještavajte me o razvoju događaja. Želim znati sve. Sjetite se, vi ste moje oči i uši. - Kao da se tek naknadno sjetila, ona dodade: - Bog vas blagoslovio. Molit ću se za vas.

Josh je ušao dok je spuštala slušalicu. - Tko zove u ovo doba noći? - Skinuo je majicu preko glave i počeo se razodijevati.

Čovjek iz New Orleansa koji je organizirao demonstracije ispred zgrade Francuske svile.

- Kakav debakl - promrmljao je dok je balansirao najprije na jednoj, a zatim na drugoj nozi kako bi izuo tenisice.

Ariel nije znala što znači riječ *debakl*, ali nije joj se sviđalo kako zvuči te je osobno shvatila njegovu kritiku.

- Kako smo mogli predvidjeti da će se stara slaboumna mama Claire Laurent suprotstaviti neprijateljski raspoloženoj gomili?

Josh se tiho nasmijao dok se zavlacio ispod pokrivača uz nju. - Željela si vatromet, a dobila si topli napitak i kekse.

- To nije smiješno - rekla je i odgurnula ruku što ju je stavio preko njezina struka. Odbacivši pokrivače, ustala je iz kreveta i pripalila cigaretu, navika s kojom je nastavila otkako Jackson nije bio tu da joj to zabranjuje. Otvorila je paket čokoladica i ubacila

jednu u usta.

- Sutra želim krenuti na turneju - punim je ustima rekla Joshu. - Poći ćemo u nekoliko gradova, a u svakom ćemo održati samo jedan obred. - Um joj je mahnilo radio. - Pobrinut ćemo se da budu posebni. Nazvat ćemo ih hitnim molitvenim skupovima radi uhićenja i osuđivanja Jacksonovog ubojice.

Josh je zastenjao, rukom pokrio čelo i zatvorio oči. - Ariel, za planiranje takvih stvari potrebno je vrijeme. Treba unajmiti prostor..

- Što se mene tiče, možemo ih održati na nogometnim stadionima - viknula je. - Želim da dođe mnogo ljudi i mnogo medija, i želim da ti - rekla je, okrenuvši se i upe rivši prst u njega - izgledaš izmučeno od žalosti.

- Morat ću posuditi tvoje sjenilo za oči.

- Idi dovraga.

Vratila se u krevet, ali je najprije progutala dvije tablete za pospješivanje probave kako bi se riješila kalorija dobivenih iz čokolade. - Ne sada - progundala je kad se Josh okrenuo prema njoj i šakom joj pokrio dojku. - Imam previše toga na umu.

- Svejedno - rekao je. - Tako si mršava da ti kosti zveckaju dok vodimo ljubav.

- Jebi se.

- To sam kanio, ali... - Smijući se, zagnjurio je glavu u jastuk. Ariel je bila previše napeta da bi mogla spavati.

Konzumirala je tako velike količine kofeina i šećera da je rijetko kada spavala duže od tri ili četiri sata na noć. Neki od tamnih podočnjaka ispod njezinih očiju ipak nisu bili umjetni.

U mislima je ponovila sve što je znala o Claire Laurent. *Neka otmjena ženska*, mrzovoljno je mislila. Visoka. Prirodno vitka. Dobro odjevena. Klasične crte lica. Ona je žena kakva je Ariel željela biti, ali je duboko u sebi znala da joj to nije u genima. Mogla bi nastojati od sada do sudnjega dana i nikad ne bi postigla tako staloženu eleganciju. Čovjek se s tim rađa.

Claire Laurent je šetala French Quarterom s pomoćnikom okružnog tužitelja Cassidyjem, koji je Ariel uvijek gledao sa sumnjom ili slabo prikrivenim prezirom. Činilo se da on zna kako se, bez obzira koliko se često pere, ni- kada nije osjećala posve čistom. On je poljubio Claire Laurent! Sramota, sramota. Od pomisli na to kako bi mogla iskoristiti taj podatak Ariel se zavrtjelo u glavi, a to je gotovo bilo dovoljno za kompenziranje njezine zavisli.

Prepredena ga je kuja smotala. Tako je jednostavno. Zar misli da je netko tako uznosit, kao što je Claire Laurent, nesposoban za umorstvo? *Razmislite još jednom, gospodine Cassidy.*

Bez obzira kako čovjek gleda na to, zanemario je svoju dužnost. Sutra ujutro, čak prije nego sazove tiskovnu konferenciju kako bi najavila najnoviji pothvat emisije *Prayer and Praise Hour* Ariel Wilde, mora obaviti veoma važan telefonski razgovor.

Cassidyja su upozorili da je šef na ratnoj stazi, te se nije iznenadio kad je primio

zapovijed Tonyja Crowdera da dođe u njegov ured. - Čeka vas, Cassidy - suosjećajno mu reče tajnica. - Možete odmah ući.

Cassidy se držao ležerno. - Dobro jutro, Tony. Želio si me vidjeti? - Crowder ga je bijesno promatrao iza svojeg stola. Cassidy je sjeo i podigao gležanj jedne noge na koljeno druge. - Zapravo, drago mi je da si me jutros po zvao. Moram o nečemu razgovarati s tobom.

- Mičem te sa slučaja umorstva Jacksona Wildea.

- Što? - Cassidy je tako naglo spustio nogu na pod da se zatresla Crowderova šalica kave na tanjuriću.

- Čuo si me. Više ne radiš na tom slučaju. Dodjeljujem ga Nanceu.

- Ne možeš.

- Već jesam. Ili hoću čim završi ovaj sastanak. Što jest.

- Vraga jest. - Cassidy skoči sa stolice. - Zašto to radiš?

- Reći ću ti zašto - zagrmi Crowder. - Svi me opsjedaju zbog toga. Gradonačelnik. Suci. Osobito užtogljeni Harris. Kongresnici. Čak se javio i jebeni guverner. Puna mi je kapa Jacksona Wildea, a toga mi je već dosta. Želim da se to okonča, a tebi nije uspjelo.

- Pokušavam.

- S Claire Laurent?

Cassidy je oprezno procijenio sjaj u očima svojeg šefa. Nelagoda je polako počela zamjenjivati gnjev. - Između ostalih.

- Što točno 'pokušavaš' s Claire Laurent?

- Imam dojam da je to pitanje puno skrivenog značenja.

Crowder je promatrao Cassidyja dok je uzimao šalicu i srkao kavu. - Jutros me je nazvala Ariel Wilde.

- U redu, shvaćam o čemu je riječ - reče Cassidy, lakše dišući. - Podsjetila te je da još nismo uhitili ubojicu njezina muža, a ti si osjetio potrebu nekoga izribati. Je li to?

- To je samo dio. Ne sve.

- Dakle?

- Jesi li Claire Laurent sinoć poveo u romantičnu šetnju po mjesecini u French Quarteru?

Premda je Cassidyju srce sišlo u pete, zadržao je bezizražajno lice. - Otišao sam u Francusku svilu i gospođicu Laurent suočio s informacijama što sam ih dobio iz drugih izvora. - Objasnio je o telefonskim pozivima i nepodudaranju u vremenima. - Gospođica Laurent je tvrdila da je to vrijeme ispunila šetnjom u koju je pošla kako bi se smirila nakon što je licem u lice upoznala Wildea. Predložila je da pođemo u istu šetnju.

- To je uključivalo svraćanje u Café du Monde?

- Da.

- I šetnju duž Moonwalka?

- Da.

- Gdje se zacijelo riješila oružja umorstva.

- Spomenuo sam to - defenzivno će Cassidy.

- I što je ona rekla?

- Uporno tvrdi da nikad nije posjedovala nikakvo vatreno oružje, te da uopće ne bi znala pucati.

- Ne treba biti posebno dobar strijelac da čovjeku iz neposredne blizine razneseš muda.

- I to sam spomenuo - reče Cassidy i nasmije se.

- Misliš da je ovo smiješno?

- Ne. Nasmijao sam se jer isto mislimo.

- O, je li? Nikad nisam udvarao osumnjičenoj osobi.

Cassidy naglo pogleda Crowdera u oči. - Nisam ni ja - reče i nastavi ga oštro promatrati.

- Arielinu se špijunu nije tako činilo.

- Špijunu? O čemu to govoriš, dovraga?

- Naša draga gospođa Wilde dala je jednom od svojih potčrkala zadatak da motri na Claire Laurent i izvještava je o svemu inkriminirajućem ili sumnjivom. Zasad je jedino sumnjivo što je učinila bio izlazak na spoj s...

- To nije bio spoj!

- .. s čovjekom koji će je možda morati optužiti pred sudom. Samo što ja uklanjam tu mogućnost time što te mičem sa slučaja.

- Ne možeš me maknuti sa slučaja - vikne Cassidy. - Rekao sam ti kako je došlo do te šetnje.

- Nemoj sa mnom igrati igre riječima. Čovjek Ariel Wilde bio je temeljit. Ispričao joj je o svakom vašem pokretu, a ona je pojedinosti prenijela meni. Dao si svoju jaknu Claire Laurent. Zagrlio si je. Poljubio si je. Nisi li?

Cassidy kratko kimne.

- Prema riječima špijuna, to nije bio tek prijateljski poljubac u obraz.

- Ne - promuklo će Cassidy. - Nije.

- Isuse! - Crowder ustane i udari šakom po stolu. - Na što si mislio, dovraga?

Cassidy sagne glavu. - Sranje. - Nakon dugog trenutka nepomičnosti, podigne glavu.

- Jasno mi je kako je to moglo izgledati nekome tko ne poznaje okolnosti. Doista sam je ispitivao, Tony.

- Također si s njom razmjenjivao slinu! - zaurla Crowder.

Mnogo tišim, razumnijim tonom, Cassidy reče: - Tražio sam rupe u njezinoj obrani, pokušavao pronaći element koji nedostaje u njezinoj priči.

- Dakle, siguran si da postoji neki element?

- Gotovo siguran. Ne znam laže li da bi zaštitila sebe ili nekoga drugoga, ali nije mi rekla cijelu istinu. Nažalost, ne mogu je uhiti na temelju predosjećaja.

- 'Nažalost'? - Javni ga je tužitelj proučavao mudrim očima kojima ništa nije moglo promaknuti. - Zar ćeš ovdje sjediti i govoriti mi da ti ta žena nije privlačna?

- Ne. - Cassidy ga pogleda ravno u oči. - Veoma me privlači.

Crowder se opusti na stolici i prođe rukom preko svoje prorijeđene kose. - Trebao sam postati zubar kako je moja majka željela. - Mrzovoljno dodaje: - Barem mi nisi lagao. Znao bih da jesi. Bilo je glasina.

- Kakvih glasina?

- O tome koliko te privlači gospođica Laurent. Glenn se žalio šefu policije. On se obratio meni.

- Kriste! - ljutito uzvikne Cassidy. - Glenn nije imao pravo...

- Prokletstvo, imao je posve pravo. Ovo je i njegov slučaj, sjećaš se? Ne želi da mu ga zajebe tužitelj koji misli srcem umjesto glavom. - Odmahnuo je glavom. - Ne želim ti to činiti, momče. Ali ne ostavljaš mi drugu mogućnost. Moram te maknuti sa slučaja.

- Nemoj, Tony. - Cassidy ustane i nagne se preko stola. - Moram raditi na tome. Dovest ću počinitelja na sud i dobit ću osudu. Moja karijera ovisi o tome. Neću uprskati ovu priliku. Ni za što na svijetu.

- Čak ni za ženu koja te tako privlači?

- Pogotovo ne za to.

Crowder ga je trenutak proučavao. - Zvuči kao da doista tako misliš.

- Mislim. - Cassidy je razmišljao treba li razgovarati o temi koja je uvijek ostajala zatvorena za raspravu. Međutim, sinoć je rekao Claire da odsad nadalje igra za pobjedu. Crowdera također mora uvjeriti u to. - Zasigurno si se pitao, Tony, zašto sam iz branitelja prešao u tužitelja kad sam došao ovamo.

- Činilo mi se neobičnim da si napustio unosnu karijeru u zamjenu za plaću ovdje kod nas. Ali nakon što sam proučio statističke podatke o tvojim slučajevima, smatrao sam se sretnim da te imam na svojoj strani pa nisam istraživao. Zašto to sada spominješ?

Cassidy je počeo šetkati uredom. - Kao što si rekao, imao sam posao koji je donosio mnogo novca. Prikupio sam impresivan broj pobjeda, nekih u sudnici, a nekih putem nagodbi. U svakom slučaju, moji su klijenti odlazili slobodni, a ja sam bio prilično zadovoljan sobom i veoma siguran u sebe.

- Poznat mi je taj tip.

Cassidy kimne na tu primjedbu. - Jedan me je klijent unajmio da ga branim. Bio je nitkov s popisom ranijih prekršaja dugim kao moja ruka. Osuđen je zbog napada, ali je odslužio samo dio kazne kad su ga pustili na slobodu. Nazvao me je nekoliko tjedana nakon uvjetnog puštanja. Rekao je da su me zdušno preporučili. Da je čuo kako se ničega ne bojim. Rekao je kako je uvjeren da ću se pobrinuti da ga oslobode.

Zastao je, na trenutak zatvorio oči i dodao: - Najgore je bilo, Tony, da sam i ja bio uvjeren u to. Prihvatio sam slučaj. Ovog je puta bio optužen za seksualni napad, premda je žena uspjela pobjeći prije nego ju je silovao.

Prestao je hodati i zagledao se kroz prozor. - Žrtva je bila dvadesetih godina, zgodna,

lijepo građena - tiho je počeo. - Moj ju je klijent napao kad je u sumrak izišla iz svoje uredske zgrade. Nisam imao nikakvih izgleda. Doslovno su ga uhvatili spuštenih hlača, pola bloka dalje od mjesta događaja. Tužitelj je odbacio sve ponude za nagodbu. Želio je da taj tip dospije u zatvor. Slučaj je došao na sud. Mogao sam se osloniti jedino na smisao za publicitet, a dotad sam već bio pravi stručnjak - rekao je i čvrsto stegnuo šaku.

- Otpustio sam sve kočnice. Kad sam završio s unakrsnim ispitivanjem te djevojke, porota je bila uvjerena da je ona kurva koja na posao ide u minisuknjama kako bi mamila svoje suradnike. Sjećam se kako sam mislio da imam sreće što je obdarena velikim grudima jer je to išlo u prilog mojem *slučaju*. Pobrinuo sam se da se pozornost porote okrene na njezine grudi. Kriste.

Protrljao je oči, nastojeći izbrisati mučnu mentalnu sliku uplakane mlade žene koju je napao na mjestu za svjedoke. - Razapeo sam je, uništio njezin ugled, prikazao je kao namigušu koja je pretjerala u svojem izazovnom ponašanju, a slijedom toga dobila je više no što je željela.

Spustio je ruku s očiju i tupo zurio kroz prozor. - To je bila briljantno osmišljena obrana. Medije sam redovito obavještavao o svim prljavim pojedinostima, a zatim maksimalno iskorištavao njihovo zanimanje. Da je porota presudila protiv njega, uvijek sam mogao preokrenuti svoj stav i reći da je moj klijent osuđen u tisku.

- Ali nisu presudili protiv njega. - U glasu mu se osjetila zbunjenost što ju je uvijek osjećao kad je o tome razmišljao. - Porota je nasjela mojoj predstavi. Oslobodili su kujinog sina.

- Radio si ono za što si bio plaćen - primijeti Tony.

- To nije isprika.

- Pola pravničke zajednice potapšalo bi te po leđima i zavidjelo ti na uspjehu.

- Uspjehu? Manipuliranje porotom i zlouporaba moje uloge branitelja?

- Pa, malo si pretjerao - reče Tony. - Prošlo je, koliko, pet godina ili više? Zaboravi na to, Cassidy. Oprosti sebi tu jednu grešku.

- Možda bih mogao da je to sve.

- O, dovraga. - Crowder se nagne unatrag, pripremajući se na najgore.

- Dva tjedna nakon oslobađajuće presude moj je klijent oteo učenicu petog razreda, jedanaestogodišnju djevojčicu, sa školskog igrališta i odveo je u pusto područje gradskog parka. Ondje ju je silovao, sodomizirao, a zatim ju je zadavio. A to su samo zločini za koje postoje legalni nazivi. Drugi su bili, jesu, neizrecivi.

Crowder je dopustio da prođe nekoliko trenutaka mučne tišine. - Nakon toga si stavio ključ u bravu svojeg odvjetničkog ureda.

Cassidy se okrene od prozora i pogleda svog pretpostavljenog. - Stavio ključ u bravu ureda, zaustavio svoj život, oslobodio ženu stigme braka sa mnom i otišao iz grada. Tada sam došao ovamo.

- Gdje si bio vraški marljiv. Pravi zgoditak za ovaj ured.

Cassidy slegne ramenima, pitajući se hoće li ikad pobijediti svoj osjećaj da je zakazao. Hoće li ikad dobiti presudu kojom će se iskupiti za život one djevojčice? Hoće li se ikad moći suočiti s njezinim roditeljima i reći: »Napokon sam se iskupio«? Nikad. Ali i dalje će pokušavati.

- Više nikad neću biti nemaran u obavljanju svoje dužnosti, Tony. Nikad neću dopustiti da se još jedan psihopat provuče kroz pukotine, nikad neću pustiti silovatelja i ubojicu među ljude od kojih većina ima neopravdano povjerenje u nas i pravni sustav.

- Njihovo povjerenje nije uvijek neopravdano. S vremena na vrijeme ipak zatvorimo zločinca.

Cassidy u pogled unese svu svoju moć uvjeravanja. - Neću te iznevjeriti, Tony, jer ne smijem iznevjeriti sebe. Dajem ti riječ da ću izručiti Wildeova ubojicu, bez obzira tko je to.

Tony je grickao unutrašnju stranu obraza. - U redu, dat ću ti još dva tjedna - nestrpljivo reče. - Ali sjeti se da ti je glava na panju i nad njom visi sjekira.

- Razumijem. - Sad kad je stvar sređena, Cassidy više nije vidio razloga da se ondje zadržava. Obojici bi bilo neugodno kad bi mu izražavao zahvalnost.

Zaputio se prema vratima, ali ga je Crowder zaustavio. - Cassidy, moram te pitati. Ako otkriješ taj element koji nedostaje i nepobitno povezuje Claire Laurent s umorstvom, hoće li ti biti problem podići optužnicu koja bi značila doživotni zatvor za nju?

Cassidy je zavirio u svoju dušu, ali je već znao odgovor. - Ni slučajno. Učinio bih to bez ikakvog kolebanja.

Dok je izlazio iz ureda, zarekao se da će održati svoje obećanje dano Claire, Tonyju i sebi. Ni u kojim okolnostima ne bi dopustio da se osobni interesi umiješaju u njegovu profesionalnu dužnost. Izišao je iz Ureda javnog tužitelja i prešao ulicu do policijske postaje. Howard Glenn je sjedio za trošnim, pretrpanim pisaćim stolom, ljuljajući se na stolici, s telefonskom slušalicom između uha i ramena. Cassidy je stao uza sam rub stola i oštro se zagledao u Glenna.

- Kasnije ćemo razgovarati - Glenn reče u slušalicu, a zatim prekine vezu.

Cassidy reče: - Kad idući put budeš imao neku pritužbu na mene, nemoj mi govoriti iza leđa. Obrati se izravno meni. Kao muškarac muškarcu. Ja bih tako postupio prema tebi.

- Mislio sam da moj pretpostavljeni...

- Pogrešno si mislio - grubo će Cassidy. - Ja kontroliram svoje emocije, svoj penis i ovu situaciju, a strašno me ljuti što si na sebe uzeo da me udariš po prstima. Nemoj to više činiti. Ako imaš neki problem u vezi sa mnom, reci sada.

Glenn je prebacio cigaretu iz jednog kuta usta u drugi dok je pažljivo promatrao pomoćnika javnog tužitelja. - Nemam nikakav problem.

- Dobro. - Cassidy pogleda na ručni sat. - Gotovo je podne. Naći ćemo se iza ručka u mojem uredu i razgovarati o našim daljnjim postupcima.

14. poglavlje

Zvona katedrale St. Louis skladno su zvonila dok su mladenci izlazili uz obilje riže i dobrih želja od obitelji i prijatelja. Djeveruše u raskošnim ružičastim haljinama radosno su se borile oko bačenog buketa. Mladenka je zastala kako bi poljubila svoju uplakanu majku, a nasmiješeni mladoženja, nestrpljiv zbog naoko beskrajnih pozdrava, podigao je mladenku u naručje i odnio je do duge bijele limuzine što ih je čekala.

Iza željezne ograde koja okružuje Jackson Square, točno ispred katedrale, Yasmine je promatrala romantičan prizor s nestalnom mješavinom čežnje i cinizma. Tog je jutra u društvenoj rubrici pročitala da će kongresnik Alister Petrie i njegova supruga biti nazočni na misi povodom vjenčanja. Yasmine je prethodne večeri stigla u New Orleans, a danas je pješice pošla od zgrade Francuske svile do katedrale i zauzela položaj iza ograde u nadi da će načas ugledati svog ljubavnika.

Premda ga je obavijestila o svojem dolasku, nije joj se javio. Očekivala je da će organizirati večer vođenja ljubavi prije nego bude morala otputovati na snimanje u Mississippi. Bdjela je uz telefon, ali ni noćas ni danas poziv nije stigao.

-Pretpostavljam da je bio previše zauzet pripremama za vjenčanje - ljutito je gundala dok je promatrala kako elegantno odjeveni gosti izlaze kroz visoka, uska vrata katedrale.

No kad ga je opazila, njezin je bijes nestao, a srce joj se stegnulo od ljubavi i čežnje. On je utjelovljenje američkog sna: naočit, šarmantan, uspješan muškarac... sa ženom koja ga obožava kao dodatak. Yasmine je Belle Petrie vidjela samo na fotografijama. Alisterova je žena sitna i plavokosa, zgodna na blijed, aristokratski način, te ni izbliza onako nezanimljiva kako je Yasmine zamišljala.

Pri pogledu na Belle i Alistera zajedno, činilo se da je Yasmine sva krv u tijelu jur-nula u glavu. Pulsirala joj je u venama. Osjećala je kako joj udara u lubanji, iza očiju, u ušima.

Dok se Alister kretao među ljudima, rukujući se i smiješeći, nije se doimao onako nesretnim kako je tvrdio. Upravo suprotno, izgledao je samozadovoljno i sretno, muškarac koji cijeli svijet mota oko malog prsta. Niti se činilo da Belle išta nedostaje, pogotovo ne bračna sreća.

Yasmine se jedva suzdržavala. Njezin prvi impuls bio je potrčati unutra i brutalno

napasti čovjeka koji ju je pretvorio u ženu tako očajnu i ljubomornu da je spala na špijuniranje. Kakav bi to bio šok među formalno odjevenim i nakićenim svatovima kad bi javno razotkrila Alistera Petrieja, najboljeg među njima, kao lažljivog preljubnika. Bi li im ikad mogla opisati požudu što ju je pokazivao u krevetu?

Ali ne može izazvati scenu, a da sebe ne prikaže kao ljubomornu glupaču, na što nije spremna. Grčevito se držala za ono malo preostalog ponosa, premda bi uvelike uživala gledati Alisterovu sramotu.

Malo se smirila kad ju je opazio. Reagirao je komično. Njegov je osmijeh nestao. Od zaprepaštenja i nevjerice objesile su mu se crte lica. Nekoliko je trenutaka blenuo u nju, zbog čega se doimao glupim.

Dok se kretala uz ogradu, Yasmine nije skidala po gleda s njegovih prestrašenih očiju. Kad je prošla kroz kapiju, doimao se spremnim za bijeg. Perverzno je uživala dok je hodala ravno prema njemu. Jezikom je hitro ovlažio usne. Približila mu se dovoljno da vidi kako mu kapljice znoja izbijaju po čelu. U posljednjem je trenutku skrenula, zaobilazeći ga za dlaku.

Pošla je Ulicom Chartres. Premda je željela procijeniti Alisterovu reakciju na bliski susret što mu ga je priredila, niti jednom se nije osvrnula.

Claire i Mary Catherine su večerale kad je stigla u Francusku svilu. Claire se ispričala jer je nisu čekale. - Treba toliko toga obaviti prije sutrašnjeg putovanja, pa sam željela rano večerati.

- Nije važno. Nisam gladna. - Yasmine nije usporila sve dok nije stigla do vrata svoje spavaće sobe. Glasno ih je zatvorila kako bi Claire stavila do znanja da ne želi njezin posjet.

Kad se našla u sigurnosti svoje sobe, suze što ih je tvrdoglavo potiskivala nakupile su se u njezinim očima. Tijekom idućih sat i pol kolebala se između užarenog bijesa i crnog očaja. U jednom je trenutku maštala o sporom i bolnom ubijanju Alistera dok njegova žena to gleda. U idućem je maštala o vođenju ljubavi s njim sve dok ne bi zaboravila na sve ostalo.

Emocionalno iscrpljena, ležala je na krevetu i podlakticom pokrila oči. Začulo se diskretno kucanje na vratima. - Sad ne želim razgovarati, Claire - dovikne Yasmine.

- Ne bih ti smetala, ali nešto je upravo stiglo za tebe.

- Što? - Spustila je ruku i sjela. - Dostava?

- Da.

Yasmine je bosa pošla do vrata i odškrinula ih. Claire joj je pružila dugu, elegantnu kutiju. Ignorirajući suosjećajni izraz Claireina lica, uzela je kutiju, zahvalila joj i zatvorila vrata. U kutiji se nalazila samo jedna Sterling ruža usred zelenog papira. Bila je savršena, besprijeekorni cvijet s laticama boje lavande. Dražest geste probila joj je dušu poput bodljike. Rastapajući se od milja, stisnula je ružu na prsima i pala na jastuke, jecajući.

Nekoliko trenutaka kasnije oglasio se telefon. Okrenula se prema noćnom ormariću

i podigla slušalicu. - Upravo sam je primila - reče, znajući tko je zove.

-- Draga.

Zvuk njegova glasa izazvao je još jedan izljev suza. - Mislila sam da ćeš biti bijesan na mene jer sam onako vrebala na tebe - reče Yasmine.

- Bio sam, u početku - prizna Alister.

- Kad si me opazio iza ograde, izgledao si kao da si upravo progutao lopticu za golf.

- Da je mladenka ispružila ruku i uhvatila me za muda, ne bih se više zaprepastio.

- Oboje su se tiho nasmijali. Tada on reče: - Ne mogu zamjeriti što me špijuniraš, Yasmine. Bio sam prava svinja. Moje vrijeme i energiju crpi predizborna kampanja. Strašno sam zauzet. Svi me vuku na tisuću različitih strana. Zanimario sam te. Morao sam, ali... Zapravo želim reći da mi je žao. Buli strpljiva sa mnom, draga. Kad izbori prođu, stvari će se promijeniti. Vidjet ćeš.

- Ti i Belle izgledate tako sretni zajedno, Alister - primijetila je dok je oko prsta polako namatala telefonski kabel. Njegova je isprika zvučala iskreno, ali nije mogla zaboraviti kako su sretno izgledali on i njegova žena dok su rukom pod ruku stajali ispred crkve.

Pretpostavljam da ona jest sretna - reče on. - Nema jednaku strast kao ja. Kao *mi*. Otkako sam prestao voditi ljubav s njom, njoj to uopće ne nedostaje. Oduvijek je željela samo uspješnog muža i lijepu djecu. To ima. Ona ne zna šio je prava strast, Bože - zastenje. - Vas se dvije uopće ne možete uspoređivati, Yasmine. Moraš to znati.

- Ne, ne možemo se uspoređivati. Ona te ima, a ja nemam.

- Stanujem s njom - mirno će on. - Ona ne posjeduje moje srce. Ne mislim na nju od jutra do mraka. U ovom bih trenutku želio biti s tobom.

- Naći ćemo se - željno će Yasmine.

- Ne mogu. Do kraja večeri moramo ostati na ovom vjenčanju. Nakon primanja bit će zabava, a kasnije još intimnije društvo. Veoma je važno da se družim s tim ljudima. Utjecajni su. Večeras su ovdje zastupljene tri četvrtine novca u Louisiani. Iskrao sam se tek toliko da ti pošaljem ružu i nazovem te.

- Sutra odlazim, Alister - reče Yasmine, nastojeći iz glasa izbaciti prizvuk jada. - Bit ću u Mississippiju najmanje tjedan dana.

Nakon kratke stanke, on reče: - Idući četvrtak uvečer. Možeš li doputovati u New Orleans?

- Da. Rosesharon je samo dva sata vožnje odavde. To će za mene biti duga noć, ali moram te vidjeti.

- Dakle, u četvrtak.

Nakon što su sve dogovorili, Yasmine uzbuđeno reče: - Jedva čekam.

- I ja, ali sada moram poći. Belle će opaziti da me nema. Ovo je navodno brz poslovan razgovor.

- Volim te, Alister.

-Uh, evo je. Zove me da se vratim u društvo. Vidjet ćemo se idući četvrtak.

Nije ju čak ni pozdravio prije nego je prekinuo vezu. Yasmine nesretno spusti slušalicu. Dugo je sjedila na rubu kreveta, tupo zureći preda se, ukočena od očaja. Nikad se u životu nije osjećala jadnije. Čak je ni ruža više nije veselila. Tako ju je čvrsto stezala da je već počela venuti.

Na koncu je skupila toliko energije da pođe do komode, a ondje se zagledala u svoj odraz u zrcalu. Čak ni plač nije umanjio savršenost njezina lica. Objektivno je proučavala svoj odraz, a zatim se upita: - Zašto se, dovraga, tolko mučiš, glupa kujo?

Nije pošteno. Alister je na zabavi, smije se, pije šampanjac, pleše, okružen ljudima koji ga smatraju prokletom fantastičnim. A ona je ovdje: Yasmine, boginja modnih pista i naslovnica časopisa, plače sama. - Što ne valja na toj slici? - upita svoj odraz.

Muškarci su gadovi. Svi muškarci. Od nasilnog oca koji je napustio njezinu majku dok je Yasmine još uvijek nosila pelene do njezinog sadašnjeg ljubavnika, svi su bijedni, podli, odvratni kujini sinovi koji rijetko kada moraju snositi posljedice svojih čina. Rijetko je kada netko od njih dobio ono što zaslužuje.

Naravno, ima izuzetaka. Katkad netko ipak dobije zasluženu kaznu. Kao Jackson Wilde.

Claire je pospremala suđe od večere kad je čula povik Mary Catherine. Bacivši spužvicu u sudoper, potrčala je u dnevni boravak. Mary Catherine je sjedila u naslonjaču i čitala večernje izdanje novina *Times Picayune*. Sva je boja nestala iz njezina lica. Ruke su joj se tresle.

-Mama! - prestrašeno vikne Claire. - Što je bilo? - Jurnula je do Mary Catherine i uhvatila novine koje su ispale iz majčinih beživotnih prstiju. - Moj Bože - šapne Claire nakon što je pročitala samo nekoliko rečenica priče na naslovnici. Spustila se na naslon za ruke majčina naslonjača.

-Zar gospodin Cassidy misli da si ti ubila velečasnog Wildea, Claire?

-On samo radi svoj posao, mama.

-Je li te poljubio?

-Zar je to važno? - gorko upita Claire. - Piše da jest.

Mary Catherine pokrije lice rukama. - Sve je to moja krivnja. Moji se grijesi odražavaju na tebi. Da nisam grijeshila...

-Mama, prestani! - Claire povuče majčine ruke s lica. - Bila si mlada. Zaljubila si se i dala sebe. Ti nisi bila grješnica. Zgriješeno je protiv tebe.

-Ali u novinama piše da si ti, zbog svojeg odgoja, pokušala zavesti tužitelja kako bi se spasila nevolja. O, Claire, žao mi je. Nikad nisam željela da ti itko sudi zbog onoga što sam ja učinila.

-Ovo je - reče Claire i pokaže novine - djelo opake, zlonamjerne, pakosne žene. Ariel Wilde me pokušava prikazati krivom kako bi skrenula pozornost sa sebe. Gospođa Wilde ne poznaje ni tebe ni mene. Kakve veze ima što ona misli o nama? Neka vjeruje

što god hoće.

- Ali drugi ljudi, gospodin Cassidy... - Na licu joj se odražavala patnja. Brzim, prigušenim glasom šapne: - Da je barem došao po mene kako je obećao. Bila sam ondje, na vrijeme, sa svojim stvarima. Sigurna sam da je rekao da ćemo se danas naći. Ali nije bio ondje i...

- Slušaj, mama. - Claire se žurno spusti ispred naslonjača i uhvati Mary Catherine za ruke. - Upravo mi je nešto sjajno palo na pamet. Zašto sutra ne pođeš s nama u Mississippi?

- Mississippi?

- Da. Na izlet. Zar ti ne bi godilo nekoliko dana odmora? - Izmučeno lice Mary Catherine počelo se opuštati. Claire nastavi: - Harry može također poći i praviti ti društvo dok ja radim. Molim te, pođi. Želim te uz se.

Mary Catherine sramežljivo položi ruku na vrat, doimajući se poput mlade djevojke koju je netko upravo zamolio za ples. - Pa, Claire Louise, ako sam ti ondje doista potrebna...

- Jesi, mama. - Claire se uspravi i pomogne Mary Catherine da ustane. Žurno je sklonila novine. - Počni birati ono što ćeš ponijeti sa sobom. Nazvat ću Harry i reći joj neka ovdje prespava. Krećemo rano ujutro. Unajmila sam kombi, pa ćemo imati dovoljno mjesta. Usput ćemo negdje stati radi doručka. O, to će biti lijepo putovanje! Prošlo je mnogo vremena otkako smo zajedno putovale.

- Da, mnogo - reče Mary Catherine i pođe prema svojoj sobi. - Ponijet ću onu novu poslijepodnevnu haljinu.

- Svakako. Krasno ti stoji ta nijansa plave boje.

Čim je Mary Catherine nestala u svojoj sobi, Claire pogradi večernje novine i pročita članak koji ju je razbjesnio. Najobičnije smeće, ali je u čitateljev um učinkovito usađivao misao da je Claire Laurent, izdavač skandaloznog kataloga Francuske svile, žena sumnjiva morala koja je zavodjenjem pokušala izbjeći optužbu za umorstvo.

Claire je telefonom pokušala pronaći Cassidyja, ali nije uspjela. Nakon što se malo smirila, zaključila je da je možda bolje što nije razgovarala s njim. Ni njemu neće goditi takav napis. Bolje je da zasebno riješe situaciju, a ne kao tim, što bi samo išlo u prilog Arielinim aluzijama o nemoralnoj i neprikladnoj vezi.

Nazvala je Harriet York, obavijestila je o promjeni planova, a zatim je provjerila kod vlasnika Rosesharmona imaju li još jednu slobodnu sobu. Čim je Harry stigla, Claire ju je ostavila da pomogne Mary Catherine pri pakiranju, a ona je sišla u radnu sobu i nazvala međugradsku. Njezin je poslovni odvjetnik baš krenuo na večeru, ali je strpljivo slušao dok mu je čitala veći dio članka.

- Upozorila sam je neka me više ne kleveće - rekla je Claire kad je dovršila čitanje. - Maše mi crvenom zastavom pred nosom, izazivajući me da je tužim.

- Upravo me to zabrinjava - reče odvjetnik. - Želi produžiti svoju bitku s vama i iskoristiti besplatan publicitet. Ona nema što izgubiti. Vi, s druge strane, mrzite publicitet.

Osim ako ne želite da se vaš privatni život još više razotkrije...

- Ne želim.

- Onda vam savjetujem da je ignorirate.

- Prokletstvo! - promrmlja Claire. - Znam da imate pravo, ali mrzim povlačenje. Kakve koristi od ultimatumata ako ih se ne pridržavam?

- To je slično slavnim ličnostima koje prijete tužbama protiv tabloida zbog poluistinitih priča što ih objavljuju. Parnica samo stvara još više negativnog publiciteta. To je situacija u kojoj ne možete pobijediti. Ukoliko ne želite da se sve vaše tajne saznaju u javnosti, ruke su vam vezane.

- Ali kako joj mogu dopustiti da i dalje govori sve što želi o meni i mojoj obitelji?

- Ne možete imati jedno i drugo, Claire. Ako samo nagovijestite kontrolu nad onim što se smije, a što ne smije govoriti medijima, morate biti spremni na posljedice. Ariel Wilde bi tada mogla reći da se zalažete za slobodu govora i tiska iz Prvog amandmana samo dok to vama odgovara.

Claire uzdahne. - Nikad nisam tako o tome razmišljala.

- Ne bih se čudio da je to njezin konačni cilj - reče odvjetnik. - Uživala bi da morate povući vlastite riječi kad se radi o cenzuri.

Još su nekoliko minuta razgovarali o tome, a tada Claire reče: - Doista nemam boljeg rješenja, osim da je nastavim ignorirati.

- To je moj savjet. Ona je gnjavatorica, ali vam zapravo ne može nauditi.

- Ne zabrinjavam se ja zbog sebe. Posve mi je svejedno što Ariel Wilde ili bilo tko drugi govori o meni. Riječ je o mami. Kad je netko kleveće, ja poludim. Ona i Yasmine su moja jedina obitelj. Mi smo tijesno povezana malena skupina koja stoji zajedno ili uopće ne stoji.

- Znam to. Zato me toliko zbunila ona druga stvar.

- Koja druga stvar?

Tada ju je upoznao s doista lošim vijestima.

Dvije gospođe Monteith bile su gotovo jednake. Gra- ceina je kosa bila za nijansu tamnija od Agnesine, ali osim toga gotovo uopće nije bilo razlika između dviju punašnih žena. Claire je saznala da su šurjakinje i zajedno vode pansion poznat pod nazivom Rosesharon.

- Naši su muževi bili braća, znate - rekla joj je Agnes.

Umrli su u razmaku od nekoliko mjeseci.

- Umjesto da se prepiremo oko toga tko je što naslijedio u ovoj kući, odlučile smo se udružiti - dopunila ju je Grace.

- Obje volimo kuhati. Logično je bilo da to iskoristimo.

- No kuća nije bila prikladna za goste.

- Stoga smo prodale dio zemlje i od dobivenog novca platile dekorateru da preuredi kuću od vrha do dna.

- Pa, doista je obavio izvrstan posao - rekla je Claire i osvrnula se po prostranom predvorju. Kuća je preuređena u duhu veličanstvenih južnjačkih imanja.

- On - kazališnim je šaptom rekla Agnes, a purpurne su joj obrve poskakivale. - Premda je bio krajnje ženskast.

- Agnes! - ukorila ju je Grace i nasmijala se, pokrivši ušla rukom punom vena i staračkih pjega.

Kad je Claireinu kreditnu karticu provukla kroz aparat, Agnes reče: - Vaše su sobe spremne. Sok, hladni napitci, voće i keksi uvijek se mogu naći u kuhinji ako netko propusti redovne obroke. Doručak se poslužuje između sedam i osam i trideset, ali na komodi u blagovaonici uvijek stoji vrč svježeg kave. Ručak je neformalna hladna zakuska. Čaj i sendviči dostupni su od petnaest i trideset do sedamnaest. Bar otvaramo u sedamnaest, ali osim vina što ga poslužujemo uz večeru, posebno se naplaćuju alkoholna pića. Svatko ga mora sam pripremiti, a mi imamo povjerenja u goste da će sami voditi računa o onome što popiju. Večera je jedini formalan obrok. Poslužuje se u devetnaest i trideset.

Claire su se svidjele, te se nadala da nitko iz ekipe neće iskoristiti njihovu gostoljubivost i naivnost. - Nastojat ćemo se držati vašeg rasporeda - rekla im je. - Međutim, ako budemo kasnili, bit ću vam zahvalna na malo fleksibilnosti.

- Naravno, draga. Vi ste naši prvi 'poslovni' gosti. Bile smo izvan sebe od uzbuđenja. Jedino što bi moglo biti bolje od toga je kad bi se ovdje snimao film - uzbuđeno će Agnes.

- I obožavamo vaš katalog - reče Grace. - Kad ga poštar donese, svađamo se oko toga koja će ga prva pogledati.

- Drago mi je da to čujem. - Claire je bila sretna što je to iziskivalo smiješak. Ni pod prijeljnom smrću ne bi uspjela zadržati ozbiljno lice. - Po onome što sam dosad vidjela, vaš će dom biti prekrasan ambijent za naše fotografije.

Oduševila se čim su sišli s autoceste i krenuli cestom, s drvoredom na obje strane, prema Rosesharonu. Premda je sezona rasta bila na izmaku, tratina i cvjetnjaci oko kuće još uvijek su bih zeleni i raskošni. Bijeli vrtni namještaj nalazio se u hladovini razgrananih stabala.

Sama je kuća izgledala poput svadbene torte. Fasada je bila blijede ružičaste boje. Šest korintskih stupova i svi drugi dodaci bili su bijeli. Oko cijele kuće pružala se veranda natkrivena balkonom prvoga kata. Claire je bila veoma zadovoljna Yasmineinim izborom.

- Želimo da vam boravak ovdje bude ugodan - rekla je Grace. - Znete, ovo je naš dom. Kao našim gostima, sve vam je na raspolaganju.

Pomutnja na verandi privukla je njihovu pozornost prema ulaznim vratima. Nizak, žilav mlad čovjek u bijelom lanenom odijelu i žutoj polo majici širom je otvorio vrata i ušao.

- Claire! - uzviknuo je kad ju je ugledao. - Moj Bože, ovo je doista veličanstveno.

Draga! Poljubio ju je u oba obraza, a zatim je podigao svjetlomjer, što mu je visio oko vrata na crnoj uzici, do njezina lica i očitao vrijednost. - O, ovo će biti tako slatko. Jedva čekam da počnemo, *ako* prije toga ne isparim od paklene vrućine. Kako vi to ovdje podnosite? Ali kuća je fantastična, doista jest. Yasmine je to rekla, ali znaš kako je ona sklona pretjerivanju.

Leon je bio jedan od najtraženijih modnih fotografa u New Yorku. Njegovu je rječitost mogla nadmašiti jedino darovitost kad je riječ o rasvjeti i lećama. Kad nije imao temperamentne ispade ili zlobno ogovarao, znao je biti prilično zabavan.

Leon još nije prestao govoriti. - Stubište je neopisivo. Moramo ondje snimiti jednu od djevojaka, opuštenu kao da je omamljena. - Zauzeo je pozu. - Oči na pola koplja, znaš. Snimit ću je odozgo. Možda kasno poslije podne dok sunčeva svjetlost pada baš na prava mjesta. Da, da rekao je i pljesnuo rukama. - Djevojku s mnogo kose koja joj se širi oko glave. Vlažni uvojci lijepe joj se za obraze. O, Bože, prolaze me srsi pri samoj pomisli na to.

Ostatak ekipe ušao je za njim, padajući po komadima namještaja poput ranjenih vojnika. - Isuse, kako je vruće rekla je jedna od djevojaka i podigla grivu plave kose s vrata.

Među modelima bile su četiri djevojke i dva mladića. Yasmine ih je već ranije angažirala za snimanje kataloga. Bila je to vedra skupina, a svi su bili na ti; Felicia, Dana, Liz i Alison. Bile su mlade i prekrasne. Kurt, tamnopusiti muški model, imao je bujnu kosu do ramena. Mogao je izgledati uglađeno i europski ili opasno i neukrotivo. Drugi muškarac, Paul, bio je plavokos i plavih očiju. Njegovi »tipovi« bili su momak iz susjedstva i užtogljeni *yuppie*.

Stilistica, zadužena za garderobu, u branši je bila poznata jednostavno kao Rue. Sredovječna baba grubih crta lica i glasa koji podsjeća na miješalicu za beton. Nikad nije bila bez crne cigarete koja joj je visjela s usana.

Stručnjak za šminku bila je tiha Azijka kože poput porculana i krupnih izražajnih očiju. Stilistica za frizure, paradoksalno, gotovo uopće nije imala kose. Ošišala ju je veoma kratko. To je nadoknađivala naušnicama što su joj se spuštale do prsa.

Leonov asistent, bucmast i ružičast poput novorođenčeta, bio je samozatajan mladić koji je rijetko kada govorio i stalno se nalazio u Leonovoj sjenci.

- Možda bismo se svi trebali smjestiti u sobe - predloži Claire. - Čim se raspakirate, željela bih održati sastanak s Leonom i Yasmine kako bismo razmotrili raspored snimanja.

Gospođe Monteith pozvale su dva poslužitelja da pomognu oko prtljage. Prije nego su se svi razišli, Claire glasno reče: - Modeli, htjela bih da prije večere svi odete u Winnebago radi probe. Rue je odjevne predmete već obilježila vašim imenima.

Modeli su se već podijelili u parove. Claire nije znala tko s kim spava, a trudila se da to niti ne sazna. Previše tračeva moglo bi ugroziti prijateljske odnose na mjestu snimanja. Ukoliko ima nekih malenih drama tijekom njihovog boravka ovdje, ona o

tome nije željela znati.

Mary Catherine će dijeliti sobu s Harry. Leon i njegov asistent imaju svoju sobu. Claire i Yasmine zajedno će boraviti u drugoj. Rue, stilistica za frizure i šminkerica odlučile su boraviti u Winnebagu. Claire je to bilo drago. Inače možda ne bi bilo slobodne sobe za njezinu majku i Harry.

Srećom, mogla se usredotočiti na posao bez straha da će Cassidy ispitivati majku. To je bio glavni razlog iz kojeg je odvela Mary Catherine iz New Orleansa.

15. poglavlje

Claire je rano ustala i uz kavu se konzultirala s Leonom, Rue i Yasmine oko snimanja predviđenog za taj dan. - Što misliš o korištenju onog starinskog toaletnog stolića u našoj sobi za jedan od unutrašnjih snimaka? - Claire upita Yasmine.

Yasmine s mnogo entuzijazma odgovori: - Mogli bismo model snimiti s leđa, kako se promatra u zrcalu, a mogao bi se vidjeti i jedan od momaka koji je gleda kroz balkonska vrata. Mogli bismo navući one tanke zavjese pa bi se vidjela samo silueta muškarca.

- To bi bilo dobro mjesto za onaj grudnjak bez stražnjeg dijela što si ga kreirala, Claire - reče Rue i promuklo se nakašlje.

- Leone?

- Zvuči fantastično. Ali pričekajmo oblačan dan za snimanje unutra. Želim iskoristiti ovo veličanstveno vrijeme dok još traje.

Vremenske su prilike surađivale s Leonovim željama. Sljedom toga, jutarnja su snimanja dobro prošla. Do podneva su zgotovili tri fotografije.

- Nastavit ćemo nakon ručka - Claire je rekla svima dok su se stubama penjali prema ugodnoj hladovini verande gdje je Agnes Monteith čekala s bežičnim telefonom.

- Poziv za vas, gospođice Laurent. Neki gospodin Cassidy. Rekla sam mu da poslužujemo ručak, ali on je uporan.

- Da, to vjerujem. - Mršteći se, Claire uzme telefon, ali pričekava da svi uđu, a tek tada reče: - Zdravo, Cassidy. - Glas joj nije djelovao prijateljski.

- Kako je u Missisippiju?

- Vruće.

- Ne više nego ovdje.

- O?

- Nemoj zvučiti tako nećužno. Crowder mi priređuje pakao.

- Zbog članka u novinama?

- Vidjela si ga?

- Prije nego sam otišla iz New Orleansa. Prema riječima Ariel Wilde, prava sam droplja, zar ne?

- Mnogo vike oko jednog običnog poljupca.

Nije se radilo tek o »običnom poljupcu«, ali Claire to nije rekla. - Trebao si misliti

na posljedice prije nego si me poljubio.

- Mislio sam o njima. U onom trenutku posljedice mi se nisu činile naročito važnima.

Bez daha i osjećajući neobičnu toplinu, Claire se spusti na najbližu stolicu od pletera, nastojeći smisliti nešto čime bi ispunila nelagodnu tišinu.

Cassidy reče: - Ariel je nazvala Crowdera čak i prije nego se obratila tisku. Očito ima nekoga tko te sljedi.

Pomisao na nekoga, neznanca, tko krišom motri na nju, izazvala je u njoj želju da se okupa. - Prokleta bila! Zašto nas ne može jednostavno ostaviti na miru? Zašto nas ti ne možeš ostaviti na miru?

- Gledaj, posljednja dva dana nisu ni za mene bila baš piknik.

- Pretpostavljam da Crowder nije bio previše zadovoljan tobom - primijeti Claire.

- Zaprijetio je da će me skinuti sa slučaja.

- Ne želiš to, zar ne?

- Ne.

- Kako Crowder javno odgovara na priču u novinama?

- Sve nijeće.

- Kako može? - uzvikne Claire.

- To je samo njihova riječ protiv naše. Komu će javnost vjerovati, religioznom fanatiku ili okružnom tužitelju?

- Crowder bi lagao da te zaštititi?

- Ne mene. Lagao bi da zaštititi Ured. On je u prvom redu političar, te podržava sustav jednako strastveno kako mu se ti suprotstavljaš.

Claire je pokušavala sve to prihvatiti, a tada joj je pala na pamet misao od koje ju je zateblo oko srca. - Kako bi se opet umilio Crowderu, gotovo ćeš morati podići optužnicu protiv mene. To je jedini način da javnosti dokažeš da nisi pristran i da moja zavodnička moć ne utječe na tebe.

- Dovraga, ne - oštro će on. - Nije tako.

- Zar nije?

- U redu, u određenom je smislu to točno. Ali to nema veze s politikom i Crowderom. Jedina osoba kojoj nešto moram dokazivati sam ja osobno. Tražio sam taj slučaj. *Zahitjevao* sam ga. Sad kad ga imam, moj je zadatak ubojicu Jacksona Wildea dovesti pred lice pravde. - Blažim glasom dodaje: - Bez obzira tko to bio. Zato...

- Zato, što?

- Zato sam jutros pribavio nalog za pretres Francuske svile.

Njegova je izjava izazvala silovitu reakciju. Bila joj je nepodnošljiva pomisao da će neznanici dirati njezine osobne stvari. - Ne možeš mi to učiniti, Cassidy!

- Žao mi je, Claire, ali mogu. I jesam. Zapravo, sad bih trebao biti ondje.

Spustio je slušalicu bez pozdrava.

Kad se pridružila ostalima na ručku, tvrdoglavo je zadržala osmijeh na licu i nastojala

djelovati nonšalantno, ali očito nikoga nije uspjela prevariti.

Mary Catherine ju je povukla u stranu. - Je li sve u redu, dušo? Doimaš se uzrujano.

Nježno je stisnula majčinu ruku. - Dobro sam, mama.

-Zvao je gospodin Cassidy, zar ne? Je li te opet ispitivao o velečasnom Wildeu?

-Ne. Ništa tomu slično. Zabavljao si se? Što ste ti i Harry jutros radile?

Mary Catherine je počela opširno opisivati svoje aktivnosti. Claire se teško koncentrirala na majčine riječi. Stavljala je prikladne primjedbe na svim pravim mjestima, ali je razmišljala o policijskom pretresu njezine osobne imovine. Sam Bog zna što će njezine djelatnice misliti. Kasnije će ih nazvati i uvjeriti da se ne moraju zabrinjavati zbog pretresa.

Tog je poslijepodneva obavljala svoje dužnosti, ali se u mislima neprestano vraćala na neznance u odorama koji kopaju po njezinim, Yasmineinim i majčinim ladicama, pregledavaju njihove dokumente, prekopavaju po njihovim ormarima i prčkaju po njihovim osobnim stvarima.

Nikad neće Cassidyju oprostiti zbog toga.

-Dušo, znaš li gdje su moji zlatni gumbi za manšete?

Alister Petrie izide iz svoje garderobe s košuljom izvučenom iz hlača. On i Belle trebali su za pola sata stići na svečanu večeru priređenu radi prikupljanja sredstava za kampanju. Kasnili su. Stigao je kući s poslijepodnevnog govora za kampanju, a ostalo mu je jedva toliko vremena da se istušira i preodjene prije odlaska na susret s još jednom skupinom potencijalnih donatora i birača.

-Ovdje su, na mojem toaletnom stoliću.

Belle je sjedila na baršunom presvučenom stolcu ispred toaletnog stolića, četkajući svoju plavokosu paž frizuru. Istu je frizuru imala još u srednjoj školi, a kosu je održavala svilenkastom i glatkom uz pomoć skupih tretmana vrućim uljem i mjesečnim odlascima na šišanje.

-Jesi li imala priliku vidjeti me na televiziji? - pitao je dok joj je prilazio, zakopčavajući košulju.

-Nisam, dragi. Pripremala sam se za večeras. Sigurna sam da si bio izvrstan.

-Ispružio je ruku prema gumbima. - Dvije televizijske postaje... - Naglo je trgnuo ruku unatrag kao da ga je ugrizla kobra.

Njegovi gumbi za manšete nalazili su se na sićušnoj hrpi čipke koju je odmah prepoznao. Želudac mu se uznemirio. Tijekom nekoliko mučnih trenutaka bojao se da će povratiti po svim Bellinim staklenkama krema za lice i bočica parfema.

Njegov se pogled spojio s njezinim u zrcalu. Veoma smireno, dovršila je pričvršćivanje dijamantnih naušnica.

-Našla sam ih u džepu sakoa odijela što sam ga poslala na čišćenje. Moja ženska mala navika je pregledati tvoje džepove prije nego odjeću pošaljem u čistionicu. To si

trebao znati i biti oprezniji.

- Belle, ja...

- Ti što, Alister? - Okrenula se na stolcu i promatrala ga s izrazom lica previše slatkim da bi bio iskren. - Počeo si nositi žensko rublje? - Podigla je trake od čipke koje su držale maleni trokut. - Kako se zove ta sklonost?

Nakon što se oporavio od početnog šoka pri pogledu na Yasmineine gaćice na toaletnom stoliću svoje žene, počela ga je obuzimati ljutnja. Drugi muškarci imaju ljubavne veze i nikad se ne moraju opravdavati. Zašto on uvijek mora igrati ulogu pokajnika?

- Nemoj tako razgovarati sa mnom, Belle.

- U tom slučaju - rekla je, nategnuvši lastiku kao pračku, a zatim je opet spustivši na stolić - jedini drugi zaključak što ga mogu izvući je taj da imaš izvanbračnu vezu.

Ustala je i odgurnula ga u stranu. Od svih njezinih afektacija, ovo uznosito ponašanje najviše ga je živciralo. Uz nekoliko uvježbanih kretnji i proračunatih riječi mogla je u njemu izazvati osjećaj da je trapav, glup i malen.

On je kongresnik Sjedinjenih Država, za Boga miloga! Nitko, čak ni njegova žena, neće ga ponižavati. Nikad ne bi priznao da ima ljubavnicu, a ni slučajno ne bi molio za oprostaj.

Belle iz ormara izvadi elegantnu haljinu od šifona i navuče je. - Zakopčaj me - reče nakon što je ruke uvukla u rukave.

Nakon što je zatvorio patent na njezinoj haljini, okrenula se prema njemu. - Nisam toliko glupa da bih mislila da si mi vjeran. Jasno da si bio s drugim ženama. Sad imaš jednu, a bit će ih još. Nije u tome problem.

- Zašto onda to spominješ? - ratoborno je pitao. Mogla se diskretno riješiti gaćica i izbjeći ovu ružnu scenu. Cijelog je dana pod različitim pritiscima. Ne treba mu još i sranje kod kuće.

- Spomenula sam to kako bih ukazala na tvoju zapanjujuću glupost.

Alisteru se zacrvenjelo pred očima. - Čekaj malo, prokletstvo. Ja...

Podigla je obje ruke. - Poštedi me svojeg pravedničkog ogorčenja, Alister. Ne možeš si to priuštiti. Poslušaj me i razmisli o onome što ti kažem.

Oči su joj se suzile. - Ako sam ja otkrila da si prekršio svoje bračne zavjete, to će otkriti i drugi. Bio si nevjerojatno glup i zabrinjavajuće neoprezan. Prije ili kasnije to će postati javna tajna.

- Tijekom cijele kampanje uspješno osvajaš javnost. Stvorio si snažno, solidno biračko tijelo. - Zastala je kako bi udahnula. - Što misliš, što bi oni koji neprestano listaju Bibliju, kao što su sljedbenici Jacksona Wildea, mislili o tebi kad bi se razotkrilo da si preljubnik? Čak i mrtav, Wilde ima snažan utjecaj. Mi to još uvijek možemo iskoristiti. Glasno si kritizirao lokalnu policiju jer nisu uspjeli pronaći njegovog ubojicu. Ali sve bi to moglo biti uzalud ako se tvoj kršćanski imidž razotkrije kao lažan. Zar si spreman žrtvovati tisuće glasova za nekoliko sati... - Naglom kretnjom ruke pokazala je gaćice na toaletnom stoliću.

- Jebanja. To se zove jebanje, Belle. - Uživao je u iznenadnom bljedilu njezina lica i ukočenosti tijela. - Da ti nisi toliko hladna u krevetu, ja ne bih...

- Nemoj. - Uperila je kažiprst u sredinu njegovih prsa.

Nemoj na mene svaljivati krivnju za ovo. To je tvoja pogreška, Alister. Sada te obavještavam da ja neću snositi posljedice. Sviđa mi se biti gospođa Alistera Petrieja, kongresnikova žena. Kanim i dalje to biti.

- Ali ako te uhvate, ako te razotkriju kao lažljivog, nevjernog muža, nemoj očekivati da ću ja svjedočiti o tome kako si divan, brižan muž i otac. Neću dopustiti da ispadnem budala.

- Štoviše - nastavila je, spustivši glas do povjerljivijeg tona - znaš dobro što će značiti ako uskratim svoju financijsku pomoć tvojoj kampanji. - Alister osjeti kako mu krv nestaje iz lica. Belle se nasmiješi. - Nitko ne zna, još ne zna, da ti ne bi osvojio ni svoje prvo mjesto u Kongresu da nije bilo mojeg nasljedstva. A bez mojeg doprinosa, nećeš osvojiti ni ovo. Razmisli o tome. Kad idući put osjetiš poriv za jebanje, kako ti to šarmantno kažeš, izvrši svoje bračne dužnosti.

Svojim je lijepo manikiranim noktom udarila po njegovoj uštrkanoj košulji. - Bilo bi veoma glupo učiniti me nesretnom, Alister. Okončaj tu vezu. Odmah.

Podigla se na prste i lagano mu poljubila usne. - Bit će bolje da se odjeneš jer ćemo zakasnuti. Svakako odvoji nekoliko minuta da djeci zaželiš laku noć. - Zastala je na vratima spavaće sobe i glavom pokazala prema toaletnom stoliću. - I molim te, riješi se toga kako ih više ne bih morala gledati.

Alister je ključao od bijesa, ali baš ništa nije mogao učiniti. Na površini se njihov brak činio savršenim. Sve dok je onako kako Belle želi, život je harmoničan. Ali nije se zavaravao kad je riječ o njoj. Izgledala je krhko poput orhideje iz staklenika. No kad je netko naljuti, znala je biti opaka poput vampira.

Previše je sebična da bi uživala u dobrom, putenom seksu. Voljela je da sve bude uredno i čisto, organizirano, dobro planirano i pod kontrolom. Nije se ona uzrujala zbog činjenice da on ima ljubavnicu. Zapravo, vjerojatno joj odgovara što previše često ne traži svoja bračna prava. Naljutilo ju je vrijeme njegove veze i činjenica da je nije uspio sakriti. Belle ne vodi glavnu riječ. To ju je razbjesnilo.

Prišao je toaletnom stoliću i uzeo čipkaste gaćice. Veza s Yasmine ga je previše često navodila na pogrešne procjene. Zadrhtao je pri pomisli na nekog lukavog izvjestitelja koji bi mogao načuti za njegovu vezu sa slavnom crnom manekenkom. Ali što je trebao učiniti, preživjeti samo od sterilnog, dosadnog seksa u bračnom krevetu? Posve se pritajiti do iza izbora? Nemoguće je biti nezamjetljiv tijekom političke kampanje. Neprestano je privlačio pozornost i trebala mu je stalna izloženost javnosti kako bi pridobio glasače.

Dva su interesa u nesuglasju. Nečega se mora odreći. Ne može imati sve.

Dok je opipavao čipku i prisjećao se onog bizarnog poslijepodneva u uredu u Washingtonu, usne su mu se polako izvile u osmijeh i on se tiho nasmijao. - Tko

kaže?

Zalogajnica je bila mračna kao i Cassidyjevo raspoloženje. To je bila jedna od onih rupa u obiteljskom vlasni- štvu koja je policajcima nudila niže cijene u zamjenu za jadnu zaštitu i bijedne napojnice. Detektiv Glenn je predložio da se ondje nađu. To je bilo mjesto po njegovom ukusu, prljavo i depresivno. Cassidy bi radije bio negdje drugdje i razgovarao o drugim temama, a ne o onoj koja ih je zaokupljala uz bljutave hamburge- re, masne krumpiriće, gnjecavu pitu od kokosa i nebrojene šalice masne kave.

- Znaš, razmišljao sam - rekao je Glenn kad je zapalio sljedeću u beskrajnom nizu cigareta. - Moguće da je jedna od onih cura imala nešto s *Wildeom*. Nešto roman- lične prirode. Je li ti to ikad palo na pamet?

- Nije - reče Cassidy, uvrijeđen time što Glenn govori o Claire kao o 'curi'. - Što te je navelo na tu pomisao?

- Ona Yasmine je vruća ženska s nizom ljubavnika. S kim se sada viđa? Već više od godinu dana nije bilo izvještaja o nekoj njezinoj ljubavi. Čudno, je li?

- Misliš da se viđala s *Wildeom*?

Glenn slegne ramenima. - Možda je ona donacija što mu ju je dala plaćanje drukčije vrste.

- Imaš previše nikotina u sebi - kiselo će Cassidy, mašući rukom ispred lica.

- Pa, nakon onoga što smo danas našli, povjerovao bih gotovo u sve o njoj. - Zazviždao je. - Prilično čudna sranja.

Cassidy ništa nije rekao, već se nastavio poigravati razbijenim spremnikom za papirne ubruse na uglu stola.

- Ni ona Laurent ženska nije ispala mirisna poput ruže, je li?

- Ne - tiho odgovori Cassidy. - Nije. Ali ono što smo našli još uvijek ništa ne dokazuje.

- Ne, ali približavamo se. - Glenn srkne svoju kavu. - Što misli Crowder? Rekao si mu, zar ne?

- Da, izvijestio sam ga.

- I?

- Rekao je neka uzmemo loptu i trčimo - nevoljko promrmlja Cassidy.

- Dakle...

Cassidy podigne glavu i pogleda detektiva. - Dakle?

- Dakle, kaniš li tu sjediti i izgledati kao da si izgubio posljednjeg prijatelja, ili ćeš srediti stvari u svojoj glavi, staviti pod kontrolu svoga maloga, ubaciti u brzinu i po- trčati?

16. poglavlje

U Rosesharonu je prijetila kiša. Visoka vlažnost djelovala je na one nenavikle na nju, te je vladala nervoza. Tijekom jutra oblaci su postali mračniji, a ugođaj tmurniji. Modeli koji više nisu imali posla povukli su se u svoje sobe kako bi se odmarali u klimatiziranoj udobnosti. Budući da je vrijeme bilo previše nestabilno za vanjsko snimanje, odlučili su snimiti nekoliko fotografija unutra, uz toaletni stolić u Claireinoj i Yasmineinoj sobi.

Prema Rueinu prijedlogu, Dana je bila model za grudnjak bez stražnjega dijela. Uz njega je nosila satenske gaćice boje bjelokosti, čarape do bedara i satenske cipele visokih peta. Claire je gospođe Monteith pitala gdje bi u obližnjim gradićima mogla naći vjenčanu haljinu za posudbu.

-Pa, mi imamo jednu! - istodobno su uskliknule.

Njihova je nećakinja prije nekoliko mjeseci imala vjenčanje u Rosesharonu, a haljina se još uvijek nalazila na tavanu. Uvjeravale su Claire da bi njihova nećakinja bila polaskana činjenicom da se njezina haljina upotrebljiva za katalog Francuske svile. Donijele su je i izvadile iz zaštitne plastične vreće. Srećom, nije bila posve bijela, te je njezina boja odgovarala rublju. Rue je glačalom na paru poravnala nabore, cijelo vrijeme mrmrlajući: - Upravo ono što nam je trebalo. Još proklete vlage.

Sad je vjenčana haljina visjela kraj toaletnog stolića, sugerirajući da je Dana mladenka koja se priprema za vjenčanje. Toaletni je stolić namješten tako da trostruko zrcalo odražava francuska vrata što su vodila na balkon. Bit će teško napraviti fotografiju na kojoj se neće vidjeti Leon i sva njegova rasvjeta.

-Želim da Dana podigne kosu - rekla je Yasmine - kako bismo dobro vidjeli kako je grudnjak napravljen.

Šminkerica nije bila gotova sa šminkanjem Dane, pa je Yasmine zamolila Claire da sjedne na stolac kako bi odredili položaj rasvjetnih tijela, zrcala i kamera.

Claire je sjela okrenuta prema zrcalu. - Ne izgledam baš kao mladenka - reče, kritički promatrajući svoj odraz. Njezina se lanena košulja zgužvala, a znoj je odnio veći dio šminke. - Možda mladenka za Frankensteina.

-Podigni kosu s vrata - reče joj Yasmine.

-Vrlo rado. - Objema je rukama podigla kosu na tjeme, a laktove je držala paralelno

s ramenima.

Pogledom je uhvatila kretnju na francuskim vratima. Cassidy razmakne tanke zavjese i korakne unutra. Naglo stane. Njihovi se pogledi sretnu u zrcalu.

- Savršeno, Claire! - uzvikne Yasmine. - To je savršeno. Baš takav izraz lica želim! Jesi li to vidjela, Dana? Iznenađenje. Iščekivanje. Pomalo bez daha. - No kad je pogledala preko ramena i vidjela da je Cassidy uzrok za Clairein uznemiren izraz lica, njezin je entuzijazam brzo splasnuo. - Što radite ovdje? - upita, očito nezadovoljna. Potom se okrene prema Claire. - Jesi li ga ti pozvala?

- Ne - odgovori Claire, pogleda prikovana za pomoćnika javnog tužitelja.

Leon prepusti rasvjetu svojem asistentu i primakne se Cassidyju, položivši mu dlan na ruku. - A tko ste vi?

- On je policajac iz New Orleansa - odgovori Yasmine.

Cassidy se ljubazno nasmiješi, ali ipak se blago oslobodi Leonova stiska. - Nisam policajac.

Claire ustane i kretnjom pozove Danu neka zauzme svoje mjesto. - Moramo snimiti tu fotografiju. Jesu li svi spremni?

Dana sjedne na stolac. Rue i ostale stilistice prčkale su oko nje. Yasmine se savjetovala s Leonom o varijacijama snimaka.

Claire je nastojala prikriti svoj gnjev, te je Cassidyja povukla u kut sobe. - Što to pokušavaš izvesti svojim dolaskom ovamo?

- Nisam znao da ću biti u sredini pozornice kad sam ušao... ovaj... između zavjesa. - Trenutno ga je omeo pogled na Danu koja je izgledala poput predivne nevjeste i veoma seksi u zlatnoj svjetlosti što ju je Leon usmjerio na nju.

- Naše je snimanje strogo zabranjeno za posjetitelje - ukočeno reče Claire, opazivši kamo je odlutao njegov pogled. - Ne smiju doći roditelji, prijatelji, čak ni bračni drugovi. Zabrana je uvedena kako bi se zaštitila privatnost modela i kreativni impulsi svih ostalih koji tu rade.

- Žao mi je, ali ovog ćeš puta morati napraviti izuzetak.

- Ili što?

- Ili ću nabaviti sudski nalog.

- Još jedan pretres? Hoću li ekipi reći neka se pripremi na to?

Namrštio se i prijekorno je pogledao.

- Kako si znao gdje ćeš nas naći? - ljutito upita Claire.

- Imam na raspolaganju cijelu četu istražitelja. Bez problema smo vas našli.

- Čudi me da su te gospode Monteith pustile unutra. Mislila sam da je kuća zatvorena za sve osim za goste.

- Ja sam gost.

- Što? - uzviknula je. Kad je shvatila da je privukla pozornost ostalih, snizila je ton glasa, ali je ipak govorila ljutito. - Mi smo trebali biti jedini gosti ovdje. To sam izričito naglasila kad sam rezervirala sobe.

- Imaju još jednu sobu. Moje su ih isprave uvjerile da mi je trebaju iznajmiti.

- Ne želim te ovdje, Cassidy.

- Ne, siguran sam da ne želiš. Pogotovo jer nosim loše vijesti.

Prekrižila je ruke na prsima. - To mi uvijek nosiš. Pa, o čemu je riječ? Završimo s tim.

Osvrnuo se preko ramena. Ostali su bili zauzeti, ili su se pretvarali da jesu. Zacijelo su ga ometali, jednako kao i Claire. Povukao ju je u hodnik gdje su imali više privatnosti.

Zureći u šareni sag, šaptom je izgovorio njezino ime, a zatim je podigao glavu i pogledao je. - Jesi li znala da se bavi *voodooom*?

- Tko, Yasmine? - Kimnuo je, a Claire lagano slegne ramenima. - Mnogo ljudi u New Orleansu zna ponešto o tome. Nakon što je ondje provela mnogo vremena, zainteresirala se. Ima neke *voodoo* amajlije, nekoliko svijeća koje predstavljaju...

- Njezina soba u zgradi Francuske svile puna je svakojakih sranja crne magije.

- To ništa ne znači. Otkako je poznajem, zanimaju je sve moguće religije, od židovske vjere do budizma. Katkad nosi kršćanski križ i narukvicu s egipatskim *ankhom*. Ti simboli njoj ništa ne znače.

- Ovo je nešto više od privjesaka i bižuterije, Claire. Također su našli *voodoo* lutku, u liku Jacksona Wildea.

- To nema nikakvog značenja! - tiho je uzviknula jer nije željela privući pozornost ostalih. - Zar je to sve što su našli? Teško bi mogao izgraditi slučaj umorstva oko glupave lutke.

- U zgradi Francuske svile ništa nisu našli, ni u uredima ni u stanu, što bi te izravno moglo povezati s Wil- deovim umorstvom.

Polako je, da ne bi pokazala svoje olakšanje, odahnula - Mogla sam ti reći da ništa neće naći, ali mi ne bi vje- rovaio.

- Čekaj.

- Ah, ima još nečega - reče Claire. - Loše vijesti. Činilo se da joj njegov pogled prodiere ravno kroz luba- nju. Uzorci vlakana iz tvojeg automobila odgovaraju onima što su ih uzeli iz hotelske sobe Jacksona Wildea. Testiranje je to potvrdilo. Lagala si mi, Claire. Neka si prokleta, bila si *ondje!*

Josh pokuca na vrata kupaonice. - Ariel, je li ti dobro? - Na zvuk njezina povraćanja došao je iz susjedne hotelske sobe u Tulsi. - Ariel - vikne i jače pokuca. - Ot- vori vrata.

Čuo je potezanje vode u zahodu. Ariel je nekoliko sekunda kasnije otključala i otvorila vrata. - Sam Bog zna da imam veoma malo privatnosti, Josh. Bila bih ti zahvalna da me ostaviš na miru dok se nalazim u vlastitoj kupaonici.

Premda je tijekom proteklih nekoliko tjedana gledao kako propada, šokirao ga je njezin izgled. Oko očiju je imala tamne kolutove, a bojava se da to nije od šminke. Obrazi su joj upali tako da joj je lice podsjećalo na kostur. Kad mu je okrenula leđa,

opazio je kako joj lopatice strše ispod haljine.

- Samu si sebe učinila bolesnom. - Slijedio ju je do ormara gdje je počela pretraživati odjeću, očito pokušavajući odlučiti što će odjenuti za dvije lokalne televizijske emisije vijesti i intervju zakazan za taj dan.

- Dobro mi je, osim što me boli glava, a ti to pogoršavaš svojim prodikama.

- Glava bi te manje boljela kad bi pojela zdrav obrok.

- Sinoć sam jela kao svinja.

- A zatim si došla ovamo i sve povratila.

Dobacila mu je ljutit pogled dok je iz ormara vadila haljinu i stavljala je na krevet.

- Ariel, pojedi nešto - preklinjao ju je. - Potrebna ti je snaga. Imaš mahnit dan pred sobom.

- Prestani me gnjaviti.

- Moraš jesti.

- Jela sam!

Mahnula je rukom prema pladnju posluge u sobu. Pregledao ga je. Salata za ručak bila je netaknuta, a jedino je šalica kave bila prazna. - Kava nije obrok.

- Sad bih se željela preodjenuti - nestrpljivo će Ariel. - Kao što si rekao, danas poslijepodne imam mahnuti raspored.

- Otkazi ga.

Zurila je u njega kao da su mu izrasli rogovi. - Što?

- Otkazi sve što je planirano i ostatak dana provedi u krevetu.

- Zar si poludio? Ne mogu to učiniti.

- Želiš reći da nećeš.

- U redu, neću. Želim da auditorij večeras bude ispunjen do posljednjeg mjesta. Želim da se ljudi vani grebu kako bi mogli ući unutra i moliti s nama.

- Josh ispod glasa opsuje. - Ariel, ovo je ludo. Već smo deset dana na putu. Intervjui tijekom dana, a zatim molitveni sastanci koji traju satima. Putujemo cijelu noć do sljedećega grada, a tada sve iznova. Uništiti ćeš se.

- Ovo putovanje daje rezultate.

- Fizički nas iscrpljuje.

- Ako ne možeš podnijeti pritisak...

- Ovo nema nikakve veze s onom zbrkom u New Orleansu, je li? Ne organiziraš ove budalaste molitvene sastanke kako bi policiju natjerala na akciju. Organiziraš ih radi vlastitog imidža. Ovo nije sveta misija. Ovo je putovanje koje služi isključivo egu. *Tvojem* egu, Ariel.

- Pa što ako je tako? - vikne ona. - Nemaš li i ti koristi od loga? Ne čujem te da se žališ kad god televizijske kamere snimaju tebe za glasovinom. Zar bi tvoja jadna darovitost imala takvu medijsku pozornost da nije mene i moje dosjetljivosti? Je li? Odgovori mi.

- Moja darovitost nije 'jadna'. Uvredljivo je otpuhnula kroz nos. - Ma nemoj? Jack- son nije tako mislio. Žalila sam te kad god bi se okomio na svojeg nedarovitog sina. Sad počinjem vjerovati da je imao pravo.

- Kako to misliš?

Okrenula mu je leđa. - Zakasnit ćemo.

- *Kako to misliš?* - vikne Josh. Lice joj je postalo ružno od zlobe. - Samo to da je tvojem tati bilo neugodno što si na pozornici s nama. Ni sama ne znam koliko je puta rekao da je jedini razlog što si tamo taj da si mu ti sin jedinac. Što je drugo mogao učiniti, otpustiti te i zaposliti nekoga s više stila i karizmatičnosti kao što je želio? Uvijek mi je govorio da si ti doslovce bezvrijedan za njega. Nisi imao glavu za posao nisi bio zanimljiv govornik i nisi imao osobine potrebne za vođu. Bilo mu je drago što si naučio svirati nekoliko skladbi na klaviru kako ne bi morao zarađivati za život nošenjem vreća na tržnici.

Prije nego je shvatio što radi, rukama ju je stegnuo oko mršavog vrata. - Lažljiva kujo. Ti si prokleta lažljivica. - Silovito ju je tresao i istodobno palčevima stiskao njezin grkljan.

Ariel je podigla ruke i pokušala se osloboditi, ali nje- govih dugih, snažnih prsti nisu popuštali. - Tata je znao da imam dara i to ga je plašilo. Mislio je da bih mogao postati veći, slaviji od njega ako bih pokušao ostvariti svoje snove.

- Pus... ti... me - gušila se. Joshu se odjednom razbistrilo pred očima, te je vidio kako su se Arieline oči iskolačile iz tamnim kolutovim okruženih duplji. Tako ju je naglo pustio da je udarila u toaletni stolić prije nego je uspostavila ravnotežu. Kaš- ljući i hvatajući dah, prezirno je zurila u njega. - Ti si lud.

Josh je gotovo jednako teško disao. Prestrašila ga je latentna nasilnost koja je neočekivano izbila na površinu. - To nam je on učinio - rekao je sporim, hrapavim glasom. - Još uvijek nam to čini. Kao da gad uopće nije mrtav.

Opet je posegnuo za Ariel i okrenuo je. Položio joj je ruku na zatiljak i gurnuo joj lice na nekoliko centimetara od zrcala. - Gledaj! Pogledaj se. Izgledaš poput duha. On ti to čini, a ti mu dopuštaš. Zbog njega se ovako izglednijuješ. Sad mi reci tko je lud.

Zgadivši se sam nad sobom, jednako kao i nad njom, ostavio ju je da zuri u svojoj sablasni odraz u zrcalu.

Nakon ručka, ekipa je sjedila na stražnjem trijemu Roses Sharon. Kao temu rabili su antikni zamrzivač za sladoled s ručnom polugom što ga je netko našao u izdvojenoj garaži gospođa Monteith. Plava boja na drvenom kućištu bila je oštećena i oguljena. Zahrdale metalne šipke ostavile su mrlje na izloženom drvu. Zamrzivač više nije bio upotrebljiv, ali su se svi složili da će biti sjajan za fotografiju.

Liz, model, sjedila je na stolcu za mušnju, odjevena u dugu bijelu spavačicu od bati- sta koja je imala niz sićušnih gumba od nabranog ovratnika do velikih volana na sredini lista. Prvih je nekoliko gumba bilo otkopčano, a donji je dio spavačice skupila u krilu,

sasvim visoko na bedrima, raširenim kako bi između njih stao zamrzivač za sladoled. Claire je željela stvoriti dojam da Liz radi na zamrzivaču dok se Kurt odmara u bijeloj visećoj ležaljci u pozadini.

- To je seksistički - rekla je Yasmine.

- Nije ako izgleda kao da ona uživa u tome - tvrdila je Claire.

- Izgleda jadno - hirovito je cvilio Leon dok je namještao fokus kamere. - Nije dovoljno vruće.

- To je jedina prokleta stvar koja nije dovoljno vruća.

Rue se nakašljala i pripalila novu cigaretu. - Isuse, kako ljudska bića mogu ovdje preživjeti? Jesu li ikad *vidjeli* jesenje lišće?

- Možda bi Liz trebala malo znoja - sramežljivo predloži šminkerica.

- I mogu joj kosu poprskati vodom - dometne stilistica za frizure. - Izgledala bi oznojeno.

- Pokušajmo.

- Za Boga miloga, požurite. Ja se doista topim - reče Leon.

- Pomoglo bi kad bi skinuo tu groznu košulju - zlobno mu reče Yasmine. Nosio je ružičastu svilenu košulju dugih rukava.

- Ali ovo je jedna od mojih najboljih boja.

- Boja me podsjeća na trulež.

- Kujo jedna. Ti ne bi prepoznala ono što je moderno ni da...

- Molim vas - umorno će Claire. - Pokušajmo ovo dovršiti.

- Zauvijek će mi ostati tragovi od ove mreže - žalio se Kurt dok se meškoljio na visećoj ležaljci.

Prije nekoliko minuta odlučeno je da bi trebao izgledati kao neodređeni obris u visećoj ležaljci, a jedna snažna, preplanula noga višet će mu preko ruba mreže. Bio je nag, samo je preko krila imao ručnik što će ga maknuti kad počnu snimati.

- Izdrži, Kurt.

- Je li to trebala biti šala? - upita Rue.

Lagano su ovlažili Lizinu kosu te joj se sada prilijepila uz vrat i prsa u vlažnim, kovčavim pramenovima. - Tako mi se mnogo više sviđa - Claire reče stilistici. - Hvala.

Šminkerica je prskala Lizino lice i gornji dio tijela kako bi stvorila dojam sloja znoja. - Hmm - uzdahne Liz. - Ovo baš godi.

- Da, da, ovo je mnogo bolje - uzvikne Leon. - Sjajno izgleda. O, da. Sada ga *osjećam*.

- Pokaži nam malo dekoltea, Liz - reče Yasmine.

Liz se nagne naprijed kao da okreće polugu zamrzivača za sladoled. - Ooo! Savršeno! - zacvili Leon.

- Čekajte - naredi Claire. - Vide se bradavice. - Zbog tkanine navlažene hladnom vodom ispod spavačice su stršile Lizine bradavice.

- Pa što? - Leon je teatralno spustio kameru, iznerviran upadicom.

- Ne želim da strše - reče Claire. - Dat ćemo im vremena da se opuste.

- Cijelo vrijeme pokazujemo bradavice.

- Ispod grudnjaka su opuštene.

- Već smo imali isturene bradavice - reče Yasmine.

- Ima pravo. Jeste - reče Leon. - Ja bih to morao znati. Ja sam snimao proklete fotografije.

- Isturene bradavice su u redu ispod neprozirnih tkanina - smireno objasni Claire. - Ali ovo izgleda vulgarno. Mogu vidjeti obrise i boju, a to mi se ne sviđa. Ne želim da izgleda kao da smo snimali natjecanje u mokrim majicama.

- Ondje imaš nagog muškarca! - Leon se pobuni vrištavim glasom od kojeg se obiteljski kristal gospođa Monteith mogao razbiti.

- Ali on je samo iluzija. Sugestivan je, ali nije vulgaran. - Claire je pažljivo kontrolirala svoj glas. - Ova je prepirka završena.

- O, za Boga miloga - progundā Leon. - Kad si se pretvorila u čistunku?

- Otkako se dogodio Jackson Wilde - lijeno će Yasmine.

Claire se naglo okrenula, zapanjeno i ljutito gledajući prijateljicu. - Kakva je to glupost, Yasmine! Wilde nikad nije bio barometar prema kojem sam mjerila što je ukusno, a što nije. Sigurno nije bio moja savjest. Ti to znaš.

- Ja samo znam da nisi ista otkako su ga našli mrtvoga, opusti se. Više ne može upirati prstom u tebe.

Bezosjećajne prijateljičine primjedbe razbjesnile su Claire, pogotovo zato što je Cassidy bio u blizini. Prekržila je svoje strogo pravilo i dopustila mu da gleda sa strane. Nadala se da će možda, ukoliko mu razotkrije ovaj aspekt svojeg života, prestati kopati po drugim područjima. Činilo se da njegova nazočnost ne smeta nikomu, osim njoj. Zbog njega je stalno bila nervozna i napeta, premda je svoje dužnosti obavljala kao i uvijek.

Osjetila je kako je načulio uši na Yasmineine riječi, ali kad ga je pogledala, njegovo je lice ostalo bezizražajno, te se nije vidjelo što misli.

Mrzovoljno reče: - Samo snimi te fotografije, Leone, pa da ovo završimo.

Završili su za pola sata i zlovoljna se skupina počela razilaziti. Claire tiho reče Yasmine: - Željela bih što prije s tobom razgovarati u našoj sobi.

Yasmine je pet minuta kasnije otvorila vrata njihove sobe i ušla. - Znam da si bijesna.

Dok je čekala, Claire je sjedila naslonjena na uzglavlje kreveta od ružina drveta. Iza leđa je stavila jastuke u snježnobijelim lanenim jastučnicama koje su odisale čistoćom. Spustila je podmetač za papir u krilo i skinula naočale za vid.

- U danim okolnostima, Yasmine, mislim da su tvoje primjedbe o smrti Jacksona Wildea bile nepotrebne i nekusne.

Yasmine izvije jednu od svojih savršenih obrva. - Koga je briga za njega ili za ono što sam rekla o njemu?

- Briga je pomoćnika okružnog javnog tužitelja, Cassidyja. - Claire baci u stranu podmetač za papir i spusti noge s kreveta. - Voljela bih da nisi onako neumjesno govorila o Wildeovu umorstvu. Činilo se da ti je drago što više nije ovdje i ne može nas proganjati.

- Valjda ne misliš da bi primjedba, izgovorena u šali, mogla utjecati na Cassidyjevo mišljenje o tvojoj krivnji ili nedužnosti?

Claire nije odgovorila. Na koncu je pogledala Yasminc i ozbiljno rekla: - To zapravo nije razlog iz kojeg se ljutim na tebe.

Claire joj je tada ispričala o razgovoru što ga je vodila sa svojim poslovnim odvjetnikom večer prije njihova odlaska u Mississippi. Čim je spomenula njegovo ime, u Yasmineinim je očima bljesnuo gnjev.

- Onaj podli gad. Rekla sam mu neka ti ništa ne govori.

- Znači, istina je? Tražila si od njega neka me nagovori da naše dionice stavimo na tržište kako bi mogla prodati svoje dionice?

- Vrijedilo je pokušati. Moram prodati svoje dionice. To je jedini način na koji se mogu izvući.

- Jedini način? - uzvikne Claire. - Mogla si se obratiti meni.

- Pokunjeno priznati da sam švorc?

- Prokletstvo, Yasmine, već mjesecima znam da si švorc.

- O, sjajno. - Bivša je manekenka sjela na rub kreveta, doimajući se buntovnički i neprijateljski.

Claire ublaži svoj ton. - Toga se ne treba stidjeti. Samo si se malo previše zadužila, to je sve. Svakomu se to događa, prije ili kasnije. Rado ću ti pozajmiti nešto novca dok se situacija ne promijeni.

- Ti si posljednja osoba od koje bih tražila novac.

- Zašto?

- Jer već nosiš ovaj posao. Ne, nemoj se buniti. Istina je, Claire. Dovala si ga od početka do ovoga što je danas. Ti obavljaš golemi dio posla. Ti si mozak iza svega toga.

- A ti si ljepotica. Moja malena kompanija ostala bi malena da nije bilo tvog udjela.

Yasmine je slegnula ramenima kao da njezin doprinos ništa nije značio. - U ovo doba prije godinu dana imala sam novca u izobilju. Valjda sam mislila da ga nikad neće ponestati. Loše sam upravljala novcem, prepustila ga 'financijskim savjetnicima' koji su mi vjerojatno pola ukrali.

- Bacala si ga na izgubljene slučajeve kao što je ona donacija od tisuću dolara Jacksonu Wildeu.

Yasmine podigne ruke kao da se predaje. - Kriva sam. U svakom slučaju, sad sam ispod nule. Zato sam se nadala da bih mogla prodati svoje dionice Francuske svile.

Claire odmahne glavom. - Nikad neću poći na otvoreno tržište. Ako doista želiš

prodati svoje dionice, ja ću ih kupiti.

- Tako ću ti ostati dužna.

- Ja na to ne gledam tako. To je samooočuvanje. Znaš kako sam posesivna kad je riječ o mojem poslu.

- Znam, znam - razdražljivo će Yasmine. - Isuse, zar misliš da mi je bilo lako obratiti se onom brbljavom odvjetniku? Nikad to ne bih učinila da nisam u golemoj stisci. Prodala sam svoj posljednji krzneni kaput i sav vrijedan nakit. Te su dionice jedino što mi je preostalo.

- Mogla bi ih iskoristiti kao kolateralno jamstvo za pozajmicu od mene.

- Rekla sam ne, u redu?

- Ne razumijem...

Yasmine skoči s kreveta. - Nemoj me gnjaviti, Claire. Neću pozajmiti od tebe, ali ću ti prodati proklete dionice. U redu? Možemo li sada prekinuti ovaj razgovor? Imat ću nešto gotovine, a kompanija će biti spašena. Aleluja i amen! Više ne želim slušati o tome jer trenutno u životu imam drugu krizu.

- To nije isprika za činjenicu da si mi radila iza leđa i protivno mojim željama. Svi imamo problema. - Stavila je ruku na prsa. - Ja sam optužena za umorstvo.

- Cassidy te je optužio? - Yasmine otpuhne kroz nos.

- Nema ničega protiv tebe.

- Usporedili su vlakna iz mogjeg automobila s onima što su ih našli u Wildeovoj hotelskoj sobi.

Yasmine se iznenadila. - Kako to?

- Dobili su nalog za pretres Francuske svile.

- Što?!

- Da. Našli su neke gadne *voodoo* stvari u tvojoj sobi, Yasmine, uključujući lutku koja izgleda kao Wilde.

- To je bila šala!

- Baš sam to i ja rekla Cassidyju. Njemu se to nije činilo smiješnim.

- Kad već mislim o tome, cijelo se poslijepodne nije nasmiješio.

- Vjeruje da sam bila u hotelskom apartmanu Jacksona Wildea one večeri kad je ubijen. Ona mu vlakna to govore.

- Koliko ima automobila u okrugu New Orleansa u kojima se nalaze sagovi posve jednaki kao i tvoji? Deseci, stotine, točno?

- Sigurna sam da je to jedini razlog iz kojeg me Cassidy danas poslijepodne nije uhitio - reče Claire. - Rekao je da bi dobar branitelj imao statističke podatke o svim Chrysler proizvodima, te bi izračunao koliko je to potencijalnih ubojica. - Pošla je prema balkonskim vratima.

- Bojim se, Yasmine.

- Besmislice. Nikad se ničega nisi bojala. Otkako te ja poznajem.

- Sad se bojim.

- Cassidyja?

- On je dio toga. Uglavnom se bojim gubitka kontrole nad situacijom. To je najgori mogući osjećaj, da si izgubio kontrolu nad vlastitom sudbinom.

- Opusti se, Claire. Cassidy te neće strpati u zatvor.

- O da, hoće - reče Claire i neveselo se nasmije. - Kad bude uvjeren da ima dovoljno dokaza za istražni sud i podizanje optužnice, dat će me uhititi.

- Prije ili nakon što te poševi? - Claire zapanjeno pogleda Yasmine. Ona slegne ramenima. - Čovjek te tako silno želi da ga boli. Doima se spremnim u svakom trenutku skočiti na tebe.

- I pročitati mi moja prava.

- Ha - reče Yasmine i odmahne glavom. - On te želi na leđima, ili kako god, da se mičeš u ritmu s njim. - Prije nego se Claire uspjela usprotiviti, ona nastavi: - Gledaj, ja sam prvi put bila s muškarcem kad mi je bilo trinaest godina. Kad počneš tako rano, razvije ti se šesto čulo za te stvari. Mogu nanjušiti kad muškarac želi. Znam kad je žena spremna dati mu. A vi ste oboje zreli. On uđe u prostoriju i tvoja aura zablista... i obrnuto. Seksualne vibracije tako su snažne da zagađuju zrak.

- Cassidy je tražio slučaj Wildeova umorstva. Dobio ga je jer je dobar u svojem poslu. Presuda bi mu uvelike povećala izgleda da dobije položaj okružnog tužitelja. Vibracije što si ih osjetila jesu neprijateljstvo, a ne požuda - tvrdila je Claire. - Ljuti se na mene jer mu nisam olakšala posao. Čim pronađe nešto čime će me uspjeti dovesti u onu sobu s Jacksonom Wildeom, učinit će sve što je u njegovoj moći kako bi dokazao moju krivnju.

- Ali mi znamo da nisi kriva, zar ne?

Nekoliko su sekunda zurile jedna u drugu. Claire je u glavi osjećala snažno lupanje svojeg srca. Vrtjelo joj se.

Na koncu ona reče: - Napisat ću ček za jednu četvrtinu tvojih dionica. Tako ćeš imati gotovine, ali ćeš ipak ostati partnerica u Francuskoj svili. Bude li moguće, otkupit ćeš dionice natrag po istoj cijeni.

- Hvala - bez osmijeha reče Yasmine.

- Zahvali mi tako što mi više nećeš raditi iza leđa.

Nestalo je njegovo nalivpero.

Kad je odijevao sako za večeru, Cassidy je opazio da nema zlatnog nalivpera, dara što ga je dobio od roditelja kad je diplomirao pravo. Držao ga je u lijevom džepu sakoa na prsima i rijetko je kada bio bez njega.

Pretražio je površinu komode u svojoj sobi, pomislivši da ga je možda previdio u hrpi sitniša i drugih sitnica iz džepova. Ali nije ga bilo. Tražio je po džepovima drugih sakoa, ali uzalud. Bio je siguran da ga nigdje nije ostavio. Nikad ga nije posuđivao i pomno ga je spremao u džep nakon svake uporabe.

U mislima se vratio na sva mjesta gdje se sako nalazio otkako ga je jutros odjenuo. Zbog zagušljive, nepodnošljive vrućine, ostavio ga je na vješalici u predvorju kad je

odmah nakon ručka pošao u šetnju oko Rosesharona.

Je li netko ukrao njegovu nalivpero? Zašto? Među ljudima u Rosesharonu nije mogao odrediti nikoga tko bi prekopavao po tuđim džepovima u potrazi za nekom dragocjenošću. Osoblje? Nije mu se činilo da bi gospođe Monteith tolerirale lopova među svojim djelatnicima, a svi su pomno pazili na udobnost i zadovoljstvo svojih gostiju.

Nalivpero nije bilo posebno vrijedno, ali je iz sentimentalnih razloga duboko žalio zbog gubitka. Dok je silazio stubama kako bi se pridružio Claireinoj skupini za večerom, bio je uzrujan jednako kao i zbunjen.

Dvije su djevojke stajale za minibarom, suvremenim dodatkom originalnoj kući. Ugurao se između njih i natočio si *Chivas* s ledom. - Nemojte zaboraviti zapisati - reče prekrasna brineta.

- Bez brige, neću.

- Jeste li vi pošten ili pokvaren policajac? - sa smiješkom upita njezina dugonoga plavokosa družica.

- Nisam policajac. - Šarmantno se nasmiješio.

- Hmm - skeptično će ona, noktom lupkajući po prednjem zubu. Zatim provuče prst kroz sjajne, napućene usne. - Kladim se da biste mogli postati pokvaren.

Kucnuo je svojom čašom o njezinu. - I bili biste u pravu.

Na njihovo razočaranje, ispričao se i progurao do Yasmine koja je stajala uz jedan od prozora, zureći preko verande u tratinu gdje su sjenke bile dugačke i duboke.

- Lijepo mjesto.

Svojim mu je očima tigrice uputila ubojiti pogled. - Ako ste tako otrcani pred porotom, čudo je da uopće dobijete neki slučaj, gospodine Cassidy.

- Samo sam pokušavao voditi pristojan razgovor.

- Poštedite me.

Otpio je gutljaj viskija. - Jesu li te loše vibracije što ih od vas dobivam namjerne?

- Ne volim policajce.

Stegnuo je čeljust i kratko ponovio: - Nisam policajac.

- Ista stvar.

Bila je nevjerojatno lijepa žena. Čak ni iz ovakve blizine nije mogao otkriti neki nedostatak na njezinu licu ili tijelu, a nastavak traženja istog bio bi beskrajn užitak. Ali nije mu se sviđala. Imala je držanje, vrstu arogancije koja se ne može probiti prijetnjama, nagovaranjem ili la- ganjem, a takve je osobe mrzio ispitivati na mjestu za svjedoke. Ako bi odlučila lagati, dinamitom ne bi uspio izvući istinu iz nje.

Koristeći se jezikom za koji je znao da će izazvati reakciju, on upita: - Kakav to trn imate u guzici?

- Vas, za početak. Zašto ne ostavite Claire na miru?

- Jer je možda ubila čovjeka?

- Da, svakako. A ja sam jedan od sedam patuljaka.

- Ne vjerujete da je ona to učinila?

Yasmine prezirno otpuhne.

- Onda me to dovodi do vas. Imali ste jednako snažan motiv kao i ona. Možda uopće nisam ovdje radi Claire. Možda sam ovdje kako bih motrio na vas.

Njezine se prekrasne usne rašire u osmijeh. Podbočivši se jednom rukom, izbacila je prsa i zabacila glavu poput ponosne ždrebe. - Pa, evo me, šećeru. Gledajte do mile volje.

Tiho se nasmijao. - U tome se razlikujete od Claire. Ona uopće ne želi da je gledam.

- Svejedno mi je hoćete li gledati dok vam oči ne iscure, ali samo ne želim da se motate ovuda i uznemirujete Claire. Živcirate je.

- Je li vam ona to rekla?

- Nije morala. Poznajem je. Osim majke, najviše voli Francusku svilu. Ona je perfekcionista. Ova su snimanja napeta i zamorna i bez da je vi uzrujivate.

- Claire mi se ne čini poput žene koja se lako uzrujava.

- Ne poznajete je onako kao ja. Ona uvijek ostaje smirena. Ali kuha u sebi, a ugljevlje se užari dok... - Zastala je.

Upitno je uzdigao obrvu. - Dakle? Dok što?

- Nije važno.

- Što je rečeno tijekom vaše poslijepodnevne konferencije na vrhu? Jeste li se svađale oko vaše primjedbe o Jacksonu Wildeu?

- Ne biste li voljeli to znati?

- Da, bih.

- Jebite se, Cassidy.

Nazdravio joj je podizanjem čaše. - Izgovoreno kao da to doista mislite.

- Računajte na to, šećeru. Trenutno je cijela muška populacija na mojem popisu nepoželjnih.

- O? Što smo učinili?

- Udahnuli ste. - Nakon što je to rekla, naglo je ispila ostatak vina.

- Večera! - Grace Monteith zazvoni malenim zvoncem i otvori vrata blagovaonice.

Cassidy se pobrinuo da ga smjeste za stol nasuprot Claire. Premda su modeli bili mlade i ljupke djevojke, te bi svaki prizor učinile vizualnom gozdom, činile su se nedovoljnima u usporedbi s Claire Laurent; razlika između soka od grožđa i krepkog burgundca što ga je Agnes Monteith točila u njegovu vinsku čašu.

Dok je jeo pečenje i povrće, procjenjivao je ostale na večeri, pitajući se tko je od njih uzeo njegovo nalivpero. Bio je uvjeren da ga je netko ukrao, vjerojatno iz čiste pakosti.

Od tri stilistice niti jedna nije izgledala dovoljno podlo da drpne nalivpero s ugraviranom posvetom. Modeli? Svi su tijekom poslijepodneva bili zauzeti. Malo je vjerojatno da je netko od njih imao vremena prekopavati po njegovim džepovima. I zašto bi to netko uopće želio?

Imao je dovoljno prilike sve njih promatrati bez privlačenja pozornosti na sebe jer je Leon dominirao razgovorom a njegov je asistent kraj njega jeo pristojno i tiho.

- Obožavam staru klackalicu na zapadnoj tratini - govori je Leon dok je maslacem mazao pecivo. - Moramo ondje nešto snimiti.

- Što misliš o čarapama? - predloži Claire.

- Sjajno - oduševi se Leon. - Tako je dobra za jahanje. Klackalica, mislim. - Nasmijao se, a zatim se uozbiljio. - Premda mi se veoma sviđa ideja o kontrastu nečeg svilenog i onih grubih, trulih dasaka. Hmm. Razmislit ću o tome. Dok ste istraživali naokolo, je li još netko naišao na onaj vanjski tuš?

- To je postavljeno za poljske radnike, za uporabu nakon branja pamuka - rekla je Grace dok im je dijelila desert.

- Imam neke zamisli o fotografiji s tim tušem - objavi Yasmine. - Ali moja je ideja tajna.

- Moram pušiti - reče Rue i ustane od stola kako bi izašla na verandu. - Vi biste, cure, trebale prestati s gutanjem te kalorične hrane, inače će vam se sutra izbočiti trbusi. - Nitko nije obraćao pozornost na nju.

- Odmah rano ujutro - reče Leon - želim da djevojka koja će nositi onu dugu, prozirnu spavaćicu...

- Felicia - reče Yasmine.

- Felicia, draga, ti si sutra prva na redu.

- Sranje - Felicia promrmlja u kremu od karamela.

- Želim da je jutarnje sunce obasjava s leđa. - Leon podigne ruke ispred lica i palčevima napravi prave kutove, kao da gleda kroz okvir. - Možda nam se sreća osmijehne pa ćemo imati prirodnu rosu. Ako ne, ova je draga dama obećala da će uključiti prskalicu. - Dok mu je Agnes ulijevala kavu u šalicu, uhvatio ju je za ruku i poljubio joj nadlanicu. - Ovako ili onako, trava će biti mokra i blistava. Želim da rub spavaćice bude vlažan i vuče se po tlu. Možda da joj pada s jednog ramena. Tek nagovještaj sise.

- Kurt bi mogao počivati u pozadini - predloži Yasmine. - Kao na verandi, spuštene kose i odjeven samo u donji dio pidžame.

Krasno - zacvili Leon. - Nemoj se ujutro obrijati, Kurt. Jednostavno obožavam one snimke koje prikazuju prizore nakon seksa. O, draga moja Agnes, vaši su obrazi vatreni. Oprostite mi što sam tako otvoren. Mislite li da sam strašno zločest?

Cassidy je zakolutao očima na takvo prenemaganje i slučajno pogledao Claire. Ona je jedva obuzdavala smijeh. Razmijenili su smiješak. Čak i među tako mnogo ljudi, to je bio intiman trenutak.

Odmah je potisnuo nježnost što se širila njegovim tijelom. Da Claire nije prva osumnjičena, davao bi sve od sebe kako bi je odvuкао u svoj krevet. Znao je to. Jednako kao i Crowder. Vjerojatno i ona to zna. Dovraga, pa sam joj je to rekao.

Više nema intimnih trenutaka, strogo je rekao samom sebi. Čak ni razmijenjenih pogleda preko stola tijekom večere.

Gospođe Monteith su im savjetovale neka kavu ponesu u salone ili na verandu gdje je nakon zalaska sunca bilo svježije.

Cassidy je pošao za Claire. Zastala je kraj stubišta kako bi razgovarala s Mary Catherine i Harry, koje su već bile spremne za odlazak u sobu. - Doći ću ti zaželjeti laku noć - obeća Claire.

- Laku noć, gospodine Cassidy..

- Laku noć, gospođice Laurent, gospođice York.

Slatko se smiješeći, Mary Catherine se okrenula i pošla na kat. Cassidy je otvorio ulazna vrata za Claire, te su prešli trijem do ograde. Claire je sjela na ogradu i pijucala mirisnu kavu. - Dakle, što misliš o nama?

- Zanimljivo - reče Cassidy.

- Kako diplomatski.

Pitao se treba li je upozoriti da je netko od njezinih suradnika lopov, ali je odlučio da to neće učiniti. Jedna po jedna optužba. Već ju je neslužbeno optužio za umorstvo.

- Zuriš, Cassidy - tiho će Claire.

- Razmišljam o nečemu što je Glenn sinoć rekao. - Opazio je kako je Claire zadrhtala pri spomenu detektivova imena, ali je nastavio. - Palo mu je na pamet da je Yasmine možda bila Jacksonova ljubavnica.

- Što! - Šalica joj je zaplesala po tanjuriću. Odložila ih je na ogradu. - Tvoj prijatelj gubi vezu sa stvarnošću, Cassidy. Ako razmišljaš na isti način, onda se i tebi to događa.

- Nije tako nezamislivo.

S nevjericom ga je promatrala. - Promisliš li ti ikad prije nego izgovoriš takve besmislice? Slušaj samog sebe.

Sad kad je tu teoriju glasno izgovorio, doista je smiješno zvučala, ali je nastavio u tom smislu kako bi Glenna mogao uvjeriti da se time pozabavio. Osim toga, nikad se ne zna kamo će čovjeka odvesti slijepa ulica.

- Yasmine ima muškarce općenito na svojem popisu nepoželjnih. Sama mi je tako rekla.

- Dakle, to Jacksona Wildea čini njezinim ljubavnikom? - reče Claire. - Bio je Yasminein neprijatelj jednako kao i moj.

- Na površini.

- Misliš da su se potajno sastajali?

- Moguće je.

- Apsurdno. U svakom slučaju, ona je bila u New Yorku one noći kad je on ubijen.

- Sigurna si?

- Idućeg sam je jutro dočekala na aerodromu.

- Možda je izvodila šaradu.

- Hvataš se za slamke, Cassidy.

- Ima li ona sada ljubavnika?

- Ne vidim kakve to veze...

- Ima li?

- Da - obrecne se Claire.

- Koga? Kako se zove?

- Ne znam.

- Glupost!

- Dajem ti riječ da ne znam!

Oštro ju je pogledao i zaključio da govori istinu. - Čemu tajnovitost? Je li oženjen?

- Samo znam da mu je veoma odana - neodređeno će Claire. - Znači, to uništava tvoju slaboumnu teoriju o njoj i Jacksonu Wildeu. Nikad se nisu čak ni upoznali.

- Zar si i u to sigurna?

- Apsolutno. Rekla bi mi.

- Tako je. Ona ne laže i ne čuva tajne, kao ti. - Prišao joj je bliže. - Možda si ti imala nešto s Wildeom. - Crte njezina lica ukočile su se od gnjeva. Pokušala je ustati, ali joj je spustio ruku na rame i gurnuo je natrag na ogradu. - Razvikana svađa bila bi korisna za njega i za tebe. Možda ste sve ono zajedno zakuhali.

- Tko se toga sjetio, ti ili detektiv Glenn?

Ignorirajući njezino pitanje, on nastavi: - Pružila si Wildeu nešto protiv čega će voditi križarski rat, nešto što će diljem zemlje izazvati veliko uzbuđenje i pretvoriti ga u slavnog propovjednika.

- U zamjenu za besplatno reklamiranje Francuske svile, pretpostavljam.

- Točno. Priznala si mi da su njegove propovijedi zapravo koristile tvomem poslu, a ne obrnuto.

- Zašto bih ga onda ubila i prekinula tako dobar posao?

- Možda si otkrila da nisi jedina s kojom je sklopio dogovor. Možda je imao cijelu legiju žena, različitu ženu za svaki grijeh.

- Ti si bolestan.

- Možda je ljubavna veza postala mučna. Je li tvoja donacija njemu bila plaćanje ucjene? Jesi li dogovorila sastanak s njim dok je boravio u New Orleansu kako biste razradili plan plaćanja? Samo što si ti odlučila sve okončati tada i ondje. - Uspjela je ustati i pokušala ga je zaobići, ali joj je prepriječio put. - Gdje si upoznala Jacksona Wildea?

Zabacila je glavu i bijesno ga gledala. - Rekla sam ti. Srela sam ga samo jednom, nakon poziva što ga je uputio po završetku propovijedi u Superdomeu.

- Lagala si o tome. Dok je spuštao ruke na tebe i obećavao ti vječni život, je li ti u uho šapnuo broj svoje hotelske sobe? - Čvrsto ju je uhvatio za ruku. - Imala si zbirku novinskih izrezaka, Claire, te si godinama znala kuda se on kreće. Ništa nije činio bez tvojeg znanja. To je opsesivno ponašanje.

- Objasnila sam o tim novinskim izrescima.

- Objasnjenje ne zvuči istinito.

- Pa, sigurno mu nisam bila ljubavnica.

- Ne spavaš ni s kim drugim.

- Kako znaš?

Njezino je pitanje visjelo između njih poput mača. Zrak je pucketao od animoziteta i potiskivane strasti.

Na koncu Claire reče: - Ispričajte me, gospodine Cassidy.

Zaobišla ga je i ušla u zgradu.

17. poglavlje

Ariel se srušila tijekom molitvene službe što se održavala u Kemper areni Kansas Cityja.

Polu je sata držala opčinjeno mnoštvo. Odjevena u bijelo i u svjetlosti reflektora u inače zamračenoj areni, tako da joj je kosa izgledala poput blistave aureole, ruku uzdignutih prema nebesima, stvorila je iluziju izgubljenog anđela koji moli da ga pozovu kući.

U jednom je trenutku njezin glas preklinjao, a tijelo podrhtavalo od žara; u idućem, nemoćno je ležala na pozornici. Josh je najprije pomislio da je promijenila predstavu. U mislima joj je čestitao na glumačkim instinktima i vještini. Gledatelji su, kao jedan, zaprepašteno uzdahnuli kad je njezino sitno tijelo progutala velika bijela halja koja se spuštala oko nje poput padobrana.

No kad je prošlo nekoliko sekunda, a ona se nije micala, Josh je ustao, naglo odgurnuvši klupicu. Što joj se više približavao, to se brže kretao. Ili je svjetlost reflektora izvlačila svu boju iz njezina lica, ili je bila alarmantno anemična. Kleknuo je kraj nje, tjeskobno je dozivajući po imenu. Kad ju je pokušao podići u sjedeći položaj, ležala je mlitavo poput krpene lutke u njegovim rukama, a glava joj je pala u stranu. To nije bila gluma.

- Izgubila je svijest! Neka netko pozove hitnu pomoć! Neka odmah dođu. Ariel! Ariel! - Ovlaš ju je pljusnuo po obrazima. Nije reagirala. Potražio je puls na njezinom apsurdno tankom zapešću. Osjetio je otkucaje, ali veoma slabašne. - Odmaknite se i dajte joj malo zraka - naredio je onima koji su došli ponuditi svoju pomoć.

Svi u areni bili su na nogama, stvarajući takvu buku da Josh nije mogao čuti vlastite misli. Neki su molili, neki su plakali, neki su samo blenuli. Jednom od koordinatora programa rekao je neka svima naredi da odu. - Predstava je završena.

Svi Joshovi pokušaji da Ariel prizove k svijesti bili su neuspješni. Nije reagirala sve dok nisu stigli bolničari i započeli s preliminarnim pregledom. - Što se dogodilo? - promrmljala je kad je počela dolaziti k sebi.

- Srušila si se - objasni Josh. - Vozilo hitne pomoći odvest će te u bolnicu. Bit će ti dobro.

- Hitna pomoć? - Slabašno je pokušala odgurnuti bolničare koji su je stavljali na

nosila. Dok su je vodili prema kolima hitne pomoći, bunila se da joj je dobro i ne mora poći u bolnicu.

- Imate li neku ideju o tome što je uzrok ovoga? - jedan je bolničar pitao Josha koji je uporno zahtijevao da pođe s njima. - Je li dijabetičarka?

- Koliko ja znam, nije. Mislim da je iscrpljena i izglednija. Povraća sve što pojede.

Bolničar joj je izmjerio krvni tlak i o rezultatima izvijestio liječnika na hitnom traktu bolnice St. Luke. Liječnik je odredio infuziju, ali kad su stigli u bolnicu, Ariel je još uvijek užasno izgledala. Boja joj se nije vratila, usne su joj bile bijele, a oči duboko upale. Odmah su je odveli u sobu za preglede, a Josh onamo nije smio ući.

Zaokupile su ga mnoge druge stvari. Videosnimka Arielina pada emitirana je u vijestima. Izvjestitelji, fotografi i dobronamjernici slijevali su se u bolnicu u tako velikom broju da je policija morala podići barikadu.

Nenaviknut na govorenje u javnosti, Josh je održao dirljiv, improvizirani govor za kamere i mikrofone.

- Gospođa Wilde se iscrpljivala u svojim naporima oko traženja pravde zbog umorstva mogeg oca. Liječnici su mi dali razloga da budem optimističan. Čim budem znao nešto više, podijelit ću to s vama. Molim vas, molite se za nju.

Dok je pio kavu iz automata i čekao informacije o njezinom stanju, Josh je pokušao asimilirati svoje osjećaje. Prije samo nekoliko dana bio je toliko bijesan na Ariel da ju je pokušao ubiti. Sad se boji da možda neće preživjeti. Što ako više ne bude mogla voditi vjersku organizaciju? Što ako se raspadne? Što će on učiniti s ostatkom svojeg života?

Pretpostavljao je da bi mogao dobiti posao s plesnim orkestrom i biti doživotno osuđen na sviranje po privatnim zabavama i vjenčanjima. Mogao bi također svirati animir-glazbu po hotelskim predvorjima. Pri toj je mučnoj pomisli provukao prste kroz kosu i sagnuo glavu nad koljena, kao da se moli. - Kriste.

Mrzio je cirkus u koji se vjerska organizacija pretvorila, ali je doista volio izloženost javnosti što mu ga je pružala. Ariel je u tome imala pravo. Premda je prezirao licemjerne organizacije, davala mu je priliku da gotovo svake večeri svira klavir. To je stalno zaposlenje, i pravi luksuz za glazbenika. Njegova je publika odana i velikodušna. Dok je svirao za njih, slušao njihov pljesak, stekao je samopouzdanje što ga nigdje drugdje nije našao. Uživao je u tom odobravanju, čak i ako je privremeno. Bez toga bi umro. Ili bi želio umrijeti.

Što će učiniti ako njegovi nastupi nestanu zajedno s Ariel?

- Gospodine Wilde?

- Da? - Liječnica je bila mlada i privlačna, a izgledala je kao da bi trebala podučavati djecu u vrtiću umjesto raditi na hitnom traktu velike gradske bolnice. - Kako joj je? Hoće li biti dobro?

- Gospođa Wilde je na početku poremećaja jedenja pod nazivom bulimija, ali mislim da smo ga na vrijeme otkrili. Čini se da je bila dobrog zdravlja prije nego je počela s

ciklusom prekomjernog jedenja i povraćanja. Uz psihološko savjetovanje i pravilnu prehranu, to se može promijeniti. Ne vjerujem da će utjecati na njezino zdrav- lje ili na zdravlje djeteta.

Josh se posve ukočio i tupo zagledao u nju. - Djeteta?

-- Tako je - reče liječnica i nasmiješi se. - Vaša je mačeha trudna.

Claire Louise Laurent nikad nije osjećala ljubomoru, tijekom njezina djetinjstva nikad nije bilo ničega ili nikoga tko bi u njoj izazvao ljubomoru. Nije imala suparnika kad je riječ o majčinoj ljubavi i pažnji.

Imala je jako samopoštovanje, što je bilo neobično s obzirom na njezino djetinjstvo. Oduvijek je bila zadovoljna svojom osobnošću i nikad nije poželjela biti netko drugi. Natjecala se samo sa sobom, uvijek težeći samopoboljšanju bez uspoređivanja svojeg izgleda, imovine ili postignuća s bilo čijim.

Stoga se šokirala i posramila kad ju je obuzela ta emocija. Pogotovo s obzirom na činjenicu da je bila ljubomorna na Yasmine.

- Ovo je doista fantastično. - Leon je s poštovanjem dahnuo te riječi, kao da kroz objektiv kamere promatra sveto čudo. - Ti si apsolutno najbolja, draga. Uvijek si bila Nikad neće biti još jedna Yasmine.

- Imaš pravo, šećeru. - Govorila je preko ramena, a istodobno je drsko vijugala stražnjicom.

Nestali su oblaci koji su dan ranije prijeli kišom i, premda su još uvijek prekrivali obzor, sunce je obasjavalo Rosesharon i ekipu okupljenu oko vanjskog tuša.

Temperatura se kretala oko trideset stupnjeva, a vlažnost zraka joj je odgovarala. Claire je za svoje loše raspoloženje okrivila nemilosrdnu sparinu, ali je znala da to nije pravi razlog.

Yasmine je svoju zamisao zadržala u tajnosti sve do sat vremena prije snimanja. - Ja želim nositi ovo. - Izvadila je bijelu, tanku pamučnu pidžamu.

- Pitala sam se kamo je nestala - primijetila je Claire.

- Sakrila sam je. - Dvodijelni komplet od bijelih bok- serica i gornjeg dijela nije izgledao poput odjevnog predmeta što bi ga Yasmine inače izabrala. Više je voljela nositi glamurozne odjevne predmete.

- Nije li to nekako obično za tebe?

- Ne onako kako je namjeravam iskoristiti - prela je Yasmine, dobacivši joj zločesti smiješak.

- Kako?

- Dođi do onog starog vanjskog tuša pa ću ti pokazati.

Pa, njezina je tajna sada otkrivena, zlovoljno je mislila Claire dok je gledala kako Yasmine zauzima poze dok Leon snima fotografiju za fotografijom, a njegov asistent žonglira kamerama, lećama i svjetlom.

Yasmine je posve odbacila gornji dio pidžame, a nogavice bokserica smotala je tako

da su joj tijesno prijanjale uz vrh bedara. Prvu je pozu zauzela tako da je stala ispod tuša, leđima okrenuta kameri. Zatim je otvorila tuš. Voda je blistala na njezinoj gustoj crnoj kosi. Sjala je na njezinim rukama što ih je, graciozno poput balerine, namještala u različitim pozama. Voda se cijedila u svilenkastim potočićima niz njezina glatka leđa. Bokserice su se natopile vodom i prilijepile se uz njezinu čvrstu stražnjicu. Tkanina se priljubila uz udubine i obline, glatke, krivudave i seksi. Savršeno je vladala svojim tijelom. To je stroj na kojem je radila i dovela ga do optimalne preciznosti.

Claire se željela pobuniti protiv prekomjerne erotike snimaka, što je učinila dan ranije kad su se bradavice modela previše isticale. Ali motivi za započinjanje prepirke bili su drukčiji. Činjenica je bila da je Yasmine izgledala poput umjetničkog djela. Takva savršenost oblika nikad ne bi mogla proglasiti opscenom. Prizor što ga je stvarala bio je erotičan, točno, ali ne i pornografski. To je bila proslava ljudske senzualnosti, a ne reklama za moralnu trulež. A budući da će se snimak pidžame nalaziti na malenoj fotografiji kraj velike, Claire nije mogla tvrditi da će odjevni predmet biti zanemaren u katalogu.

Neće svatko izgledati spektakularno poput Yasmine u toj pidžami, ali maštanje o tome prodat će na tisuće komada. Nema sumnje da bi Claire čestitala Yasmine na nadahnuću, poput ostalih članova ekipe, da nije bilo Cassidyja koji je blenuo u Yasmine poput opčinjenog, ugroženog adolescenta.

Claire je bila bijesna, nervozna, uzrujana i ljubomorna, a sve to njegovom krivnjom. On je odgovoran za tu neželjenu, nezrelu ljubomoru što vrije u njoj.

Trebala bi mu narediti da ode s mjesta snimanja. Ali on bi želio znati razlog, a ako bi rekla da sve njih uznemirava, ostali bi to zanijekali te bi bilo jasno da njegova nazočnost smeta jedino njoj.

Yasmine je nepobitno prekrasna, ali Claire nikad ranije nije bila ljubomorna na nju. Yasmine je njegovala svoj imidž neobuzdanog seksepila, što je Claire uvijek smatrala zabavnim, ako je uopće razmišljala o tome. Sigurno joj nikad nije zavidjela. Yasmine je samo bila vjerna sebi dok se protezala i pozirala za kameru. Bila je u svojem elementu. Nije namjerno pokušavala očarati Cassidyja.

- Sviđa ti se, Claire? - Yasmine dovikne preko ramena.

- Da - hladno odgovori Claire. - Veoma je lijepo.

Yasmine spusti ruke i okrene se. Nije se potrudila pokriti svoje nage dojke. - 'Lijepo'? Ne bi trebalo biti lijepo.

- Što bi trebalo biti?

- Pa, vraški je sigurno da ne bi trebalo biti *lijepo*. Trebalo bi privući pozornost i uzbuditi. Trebalo bi prodavati ovu prokletu pidžamu što je, iskreno rečeno, smatram najjadnijim proizvodom što si ga ikad imala. Nema stila, nema otmjenosti, nema ničega. Pokušavam unijeti malo privlačnosti u nešto što bi inače posve propalo.

Yasmine je govorila s takvom antipatijom da je čak i Leon ušutio. Napeta je tišina zavladała na mjestu snimanja. Čak je i Rue, koja je skupljala sarkastične primjedbe i

izgovarala ih u najnezgodnijim trenucima, bez riječi pušila, a svi ostali našli su nešto na što se mogu usredotočiti kako ne bi morali gledati Claire i Yasmine. Već su ih ranije čuli kako se prepiru, ali nikad na ovaj način.

Claire se činilo da će joj prsa puknuti od unutarnjeg pritiska, ali se okrenula Leonu i smireno pitala: - Jesi li snimio sve što si želio?

- Mislim da jesam. Osim ako ti ne misliš da nam ih treba još. - Bio je neuobičajeno pokoran i tih, kao da se boji da bi mogao izazvati eksploziju.

- Imam povjerenja u tvoju procjenu, Leone.

- Onda smo završili.

- U redu. Hvala svima. To je sve za danas. Vidimo se na večeri.

Claire im je okrenula leđa i zaputila se prema kući Hodala je brzo, obuzeta jedino željom da stigne u svježju i zamračenu privatnost svoje sobe gdje će u samoći njegovati svoju ljubomoru.

Gotovo je stigla do verande kad ju je Cassidy presreo. - Zašto si to učinila? - Kosa oko lica bila mu je vlažna od znoja. Činilo se da je jednako uzrujan i napet kao i ona

- Nisam raspoložena za tvoju inkviziciju, Cassidy.

- Odgovori mi. Zašto si dopustila da te Yasmine pred svima ponizi?

- Yasmine je ponizila samo sebe. Sad mi se makni s puta. - Uspjela ga je zaobići i prijeći nekoliko stuba prije nego joj je ponovno prepriječio put.

- Jučer nisi odobravalala ukrućene bradavice, ali Yasmine danas nije mogla izgledati više nago ni da je skinula bokserice. Ne shvaćam.

- Ni ne trebaš shvatiti.

- Zašto ti je jedno poziranje smetalo, a drugo nije?

- Jer postoji fina razlika između senzualnosti i pretjerane golišavosti. Želim fotografije koje će uzbuđivati, ali ne i biti uvredljive.

- Iz iskustva znaš da je to posve subjektivno.

- Neminovno. Ali ja sam prvi sudac, a imam izvrstan ukus - ustvrdila je hvalisavo, ali samopouzđano. - Vjerujem u svoju procjenu o tome što je kvaliteta, a što je upitno.

- Jesu li ti se sviđjele Yasmineine poze?

- Rekla sam da jesu, zar ne?

- Ali nije zvučilo iskreno, a svi su to čuli, pogotovo Yasmne.

- Nije moj zadatak njegovati Yasminein ego.

- Ne, tvoj je zadatak prodavati robu, a ta će fotografija prodavati pidžamu.

Maknula je pramen kose s čela. - Vodi li ovo nekamo Cassidy?

- Odjednom ti je Yasmineina senzualnost postala neugodna. Zašto?

- Zar ti se činila senzualnom? Ne znam zašto uopće pitam jer je bilo tako očito. Bio si opčinjen. - Uputio joj je neobičan upitni pogled, a to ju je samo još više razbjesnulo Dakle, zar nisi?

- Nisam posebno pazio na svoju reakciju - tiho će Cassidy. Ali ti očito jesi.

Claire je shvatila da se opasno približila razotkrivanju svojih osjećaja, te je

okrenula glavu. - Je li to sve, Cassidy?

- Ne baš. Kakav to odnos imaš s Yasmine kad joj do puštaš da te tako vrijeđa? Svatko drugi bi joj vratio istom mjerom.

- Yasmine napada druge ljude samo kad se ljuti na sebe samu. Ja to razumijem.

- Napala te je i jučer onom primjedbom o Wildeu. O čemu je riječ? Kakav razlog ima da se ljuti na samu sebe?

- Ne tiče te se. - Naglo je koraknuo u stranu kako bi je spriječio da ga zaobide. Claire ga bijesno pogleda. - U redu, reći ću ti samo ovo. Yasmine večeras uzima kombi kako bi pošla u New Orleans, naći se sa svojim ljubavnikom. Kani se vratiti rano sutra ujutro.

- Onda u čemu je problem?

- Mislim da su se posvađali kad su zadnji put bili zajedno.

Cassidy se na trenutak zagleda preko njezina ramena

- Uzima kombi?

- Hmm.

- Vozi li ona katkad tvoj automobil?

- Zaboravljaš se, Cassidy. - Opet je pogledao u nju. Posve je jasno zašto postavljaš to pitanje. Želiš znati je li Yasmine vozila moj automobil one večeri kad je ubijen Jackson Wilde. Zaboravio si da je ona te noći bila u New Yorku, a *ja* sam vozila svoj automobil.

- Drago mi je da se toga sjećaš, Claire - reče Cassidy

- Počeo sam misliti da si zaboravila kako te tvoj automobil povezuje s Wildeovim umorstvom.

- Čini se da je tako.

- Privremeno. Prije ili kasnije pojavit će se neki dokaz da si ubojica.

Zadrhtala je i tiho rekla: - Ispričaj me. Sad idem. Ušla je u kuću, ali ju je sustigao u predvorju. Položio je svoju ruku na njezinu.

- Claire, zašto to činiš? Zašto mi jednostavno okrećeš leđa i odlaziš kad ja iznosim takve optužbe? Zašto ih ne zaniječeš?

- Jer ne moram. Nevina sam dok se ne dokaže suprotno, sjećaš se? Nemam se čega bojati.

- Vraga nemaš. - Nagnuo se naprijed i procijedio kroza zube: - Ne možeš i dalje jednostavno okretati leđa. Nisam te iz hira slijedio u Mississipi, znaš.

- Zašto si onda došao ovamo? Zašto mi se namećeš, ometaš me u poslu? Kako bi me maltretirao zbog nepostojeće veze s Jacksonom Wildeom? Kako bi pokušao unijeti razdor između mene i Yasmine? Podijeli i vladaj? Je li to tvoja trenutna strategija?

- Ne. Došao sam jer nisam imao drugog izbora. Dokazi protiv tebe više nisu indikativni. Imamo nešto opipljivo u onim vlaknima. Zasad sam uspio spriječiti tvoje uhićenje.

- Zašto?

- Kao prvo, ne želim ispasti budala pred istražnim sudom ako te puste na slobodu jer

nema čvrstih dokaza.

- A drugo?

Klatno zidnog sata njihalo se i odbrojavalo sekunde dok su zurili jedno u drugo. Na koncu on reče: - Jer ti želim vjerovati. No Glenn i svi ostali jedva čekaju da se taj slučaj zaključi.

- Reagiraju na lupetanje histerične žene.

- Koja je slučajno trudna.

Claire glasno uzdahne. - Trudna?

- Ariel Wilde se sinoć tijekom molitve u Kansas Cityju srušila na pozornici. Da si gledala vijesti, vidjela bi to. - U sobama Rosesharona nije bilo televizora. Tijekom boravka ondje, gost je doslovce gubio vezu s vanjskim svijetom, osim ako nije čitao lokalne novine u kojima je bilo veoma malo nacionalnih ili svjetskih vijesti.

Claire se vrtjelo u glavi. - Trudna je?

- Tako je - kratko će on. - To je praktički isključuje kao osumnjičenu.

- Ne mora biti.

- Za tebe možda ne. Možda čak ni za mene. No prema načinu mišljenja svih ostalih, ona je izvan svake sumnje. Što misliš, na čijoj će strani biti simpatije javnosti? Na strani dame koja predstavlja majčinstvo i dobrotu, ili na strani žene koja objavljuje prljave fotografije?

- To možda nije Jacksonovo dijete - reče Claire. Zvučala je očajno, poput nekoga tko se hvata za slamke. - Možda je Joshovo.

- Ja to znam. I ti to znaš. Ali prosječan građanin ne zna. Na svojem televizoru u boji vidi samo uplakanu, trudnu udovicu koja izgleda kao da ni u snu ne bi počinila preljub sa svojim pastorkom i hladnokrvno umorstvo muža.

- Budi pripravna, Claire. Ariel će to maksimalno iskoristiti. Već si dvaput na vlastitoj koži osjetila za kakvu je manipulaciju medijima sposobna. Prijetnja tužbom uopće je ne zabrinjava. Verbalno će naslikati sliku nemoralnog, oportunističkog čudovišta koje je oduzelo život njezinu mužu i donijelo tragediju njoj i nerođenu djetetu. Zahvaljujući temeljima što ih je već postavila, što misliš, čije će lice imati to čudovište u mislima većine ljudi? - Sagnuo se bliže k njoj. - Počinješ li shvaćati mračne implikacije njezine trudnoće?

Nije ih samo počela shvaćati; ugnijezdile su se u zabi- tim dijelovima njezina srca gdje su se nalazili najdublji strahovi. Međutim, bilo bi ludo dopustiti da Cassidy vidi njezin strah. - Što želiš od mene? - prkosno upita.

- Priznanje.

Prezirno je otpuhнула kroz nos.

- Onda, prokletstvo, nemoj dopustiti da te optužim bez borbe. Udaraj nogama. Vrišti. Tresni me šakama po prsima. Razbjesni se. Nemoj se povlačiti iza te hladne fasade; samo se doimaš više krivom. Više ne možeš ostati izvan toga, Claire. Bori se, za Boga miloga.

- Ne bih svoje dostojanstvo spuštala na tu razinu.

- Dostojanstvo! - zaurao je. Crte lica ukočile su mu se od bijesa. - Zatvor nije dostojanstven, Claire. Kao ni suđenje za umorstvo. Kao ni život u zatvoru. - Njegov ju je dah pekao po licu. - Prokleta bila, reci mi da su moje sumnje neopravdane. Daj mi nešto konkretno što će pobiti sve činjenice koje govore protiv tebe.

- Sve dok me ne optužite, ne bih se trebala opterećivati obranom. Sudski postupak...

- Jebeš postupak! Razgovaraj sa mnom!

- Gospodine Cassidy? - Drhtav je glas pripadao Mary Catherine koja je stajala na vratima blagovaonice. - Zašto vičete na Claire? Nećete je odvesti, zar ne?

- Naravno da neće, mama! - uzvikne Claire.

- Jer vam doista ne mogu dopustiti da je odvedete.

Claire brzo priđe majci i objumi je oko ramena. - Gospodin Cassidy i ja samo smo... raspravljali o nečemu.

- Oh.

- *Gdje je Harry*, pitala se Claire. *Zašto nije s majkom?*

- Sve je u redu, mama. Vjeruj mi. Osjećaš li se dobro?

Mary Catherine se drhtavo osmjehne. - Imamo nadjevene svinjske odreske za večeru. Zar to ne zvuči sjajno? Moram ih zamoliti da uklone svu masnoću s onoga za tetu Laurel. Jedino tako jede svinjetinu, znaš. Inače pati od loše probave. O, oprostite mi, gospodine Cassidy, jer u miješanom društvu razgovaram o tako osjetljivoj temi.

Cassidy pročisti grlo. - Sve je u redu.

- Teta Laurel želi uzeti neke reznice ruža odavde kako bi ih posadila u dvorištu. Zar to ne bi bilo lijepo, Claire Louise?

- Da, mama. Veoma lijepo.

Mary Catherine prođe kraj Claire prema vješalici za kapute kraj vrata gdje je visjela Cassidyjeva sportska jakna. Izvadila je nešto iz džepa svoje suknje i stavila u džep na prsima jakne. Ne spominjući svoj čudan postupak, nastavila je razgovor. - Claire, draga, lice ti je rumeno.

- Vani je vruće.

- Zar se znojiš, draga? To uopće nije ženstveno. Možda bi se trebala okupati i predjenu prije večere.

- To i kanim, mama. Upravo sam krenula gore.

- Doista previše radiš. Teta Laurel i ja smo danas u vrijeme čaja razgovarale o tome. Trebala bi više paziti na sebe. - Mary Catherine ju je nježno pomilovala po obrazu, a zatim je pošla na kat i nestala. Čim su čuli kako se zatvaraju vrata njezine sobe, Cassidy je pošao do vješalice i posegnuo u džep svoje jakne.

- Dakle, nek' sam proklet.

- Što je? - Podigao je zlatno nalivpero.

- Je li tvoje?

Uza skrušeni smiješak, on reče: - Opazio sam da je ne stalo onog poslijepodneva

kad sam stigao, nakon što sam ovdje ostavio sako. Zaključio sam da ga je netko ukrao, premda mi nije bilo jasno tko bi to želio. To nije skupo nalivpero, ali je meni dragocjeno jer su mi ga darovali roditelji, a oboje su umrli.

Claire je prstima pritisnula usne i okrenula mu leđa. Naslonila se na jedan od visokih prozora sa strane ulaznih vrata, oslonivši čelo na staklo, još uvijek donekle hladno.

Cassidy joj je prišao sasvim blizu. - Hej, nije to ništa strašno, Claire.

Njegov je glas bio blag, nježan, prisan. Kad joj je stavio ruke na ramena i okrenuo je prema sebi, poželjela mu je spustiti glavu na prsa. Bilo bi golemo olakšanje napokon mu sve reći i osloboditi se tereta. - O, Cassidy, želim...

- Što? - blago će on.

Zavrtjela je glavom. Prirodno, nije mu mogla reći ono što je doista željela, te umjesto toga reče: - Voljela bih da nije tako vruće. Željela bih da pada kiša. Voljela bih da smo ovdje završili kako bih se mogla vratiti kući i dovesti u red svoj ured i dom, koje je policija zasigurno ostavila u neredu.

Ugrizla se za usnu kako bi spriječila suze frustriranosti i straha. - Voljela bih da nikad nisam čula za Jacksona Wldea. Voljela bih da si mi rekao za svoje nalivpero. Mogla sam ti odmah objasniti.

- Dobio sam ga natrag i samo je to važno. Zaboravi.

Ali nije mogla zaboraviti i osjećala se obveznom objasniti postupke svoje majke. - Vidiš, mama katkad uzima stvari. Ne krade jer ne shvaća da čini nešto loše. Ona samo 'posuđuje'. Uvijek vrati ono što je uzela. Bezopasno je i nedužno, doista.

- Šuti, Claire. - Provukao joj je prste kroz kosu i lagano joj poljubio usne. - Vjerujem ti.

No kad je sagnuo glavu da bi je opet poljubio, odgurnula ga je i zagledala mu se u oči. - Ne, ne vjeruješ mi, Cassidy. - Odjednom više nisu govorili o njezinoj majci ili nalivperu. Claire polako odmahne glavom. - Uopće mi ne vjeruješ.

18. poglavlje

Yasmine je otišla prije večere. Prazno mjesto za stolom izazvalo je radoznalost, a Claire ju je zadovoljila bez ulaženja u pojedinosti. - Yasmine večeras ima sastanak u New Orleansu, ali ide samo tamo i natrag. Vratit će se rano sutra ujutro.

Leon je bio uzbuđen zbog fotografija što ih je toga dana snimio. Njegov entuzijizam, pojačan s nekoliko čaša izvrsnog vina uz večeru, potaknuo ga je da tijekom cijele večere bude veoma rječit. Svoje je slušateljše obasipao bestidnim pričama o slavnima i onima koji to žele biti, a obilaze najomiljenija mjesta na Manhattanu.

- Naravno, nije kao u starim danima kad je Studio 54 bio na vrhuncu - čeznutljivo je primijetio. - Žalosno je da se, uz AIDS i hajku protiv droga, više nitko *doista* ne zabavlja.

Claire se ispričala odmah nakon večere. Organizirali su kartaški turnir. Iz iskustva je znala da to neizbježno završava svađom. Ispričavši se iscrpljenošću, pošla je s Mary Catherine i Harry na kat, a ondje se zadržala u njihovoj sobi i čavrljala s majkom sve dok nije počela djelovati njezina tableta za spavanje. Mary Catherine nije spomenula Cassidyjevo nalivpero, niti je na bilo koji način pokazala da se sjeća kako ga je uzela.

U svojoj žurbi da krene u New Orleans, Yasmine je njihovu sobu ostavila u općem neredu. Claire je pola sata skupljala razbacanu odjeću i sređivala toaletni stolić. Kupaonica nije bila u nimalo boljem stanju. Nakon što je i nju uredila, priredila si je mlaku kupku, nastojeći se opustiti i prestati razmišljati o trudnoći Ariel Wilde i koliko bi to moglo loše utjecati na nju.

Nakon kupke, naniijela je puder za tijelo i odjenula svilenu košulju dugu do bedara, boje starih skupih bisera. Kosu je skupila na vrhu glave i učvrstila je kopčom, a za- tim je naslagala jastuke uz uzglavlje kreveta i naslonila se na njih. Namjeravala je upaliti noćnu lampu, ali je tmina djelovala tako umirujuće. Trebao joj je san više nego pregledavanje rasporeda za sutradan.

No njezine misli nisu bile umirujuće. Poput neukrotive djece, nisu se pristojno ponašale i ostavljale je na miru. Oči su joj samo nakratko ostajale sklopljene, a tada bi se opet naglo otvorile. Krevet u kojem je provela nekoliko spokojnih noći odjednom se

pretvorio u ležaj pun kvrga i rupa. Njezin se jastuk previše brzo zagrijavao. Nekoliko ga je puta okrenula, osjećajući sve veću nestrpljivost zbog nesanice. Smijeh je dopirao odozdo gdje je igra još uvijek bila u tijeku. Poželjela je da svi umuknu i pođu na spavanje.

Za svoje je nezadovoljstvo okrivljavala madrac, jastuk i buku, ali je znala da je pravi uzrok nešto duboko u njoj, jednako kao i za poslijepodnevnu ljubomoru. Nije joj bilo svojstveno takvo odvajanje od prijatelja i suradnika, od okruženja, od sebe same. Nije se sviđala samoj sebi kadje takva.

Ipak, bojala se previše pomno tražiti objašnjenje. Intuitivno je znala da radije ne bi otkrila ono što je izazvalo tu karakternu promjenu. Više joj se sviđalo izbjegavanje nego sukobljavanje. Nije se željela pozabaviti onim što je čini tako ludom. Ako se u to ne dira, možda će jednostavno nestati.

Čula je zvukove koji su zvučali kao da netko vuče namještaj po drvenom podu. To je bila grmljavina. Uzalud nastojeći usnuti, slušala je kako se grmljavina neumoljivo približava Rosesaronu. Munja je sijevnula iza prozirnih zavjesa na francuskim vratima. Možda će ovoga puta oblaci isporučiti osvježavajuću kišu. Dosad su dali samo pojačan osjećaj iščekivanja u atmosferi već ionako previše zasićenoj da bi se moglo nesmetano disati.

Dok se oluja približavala i jačala, isto se događalo s Claireinim nemirom.

Cassidy je odbio poziv da igra karte, te je radije pošao u šetnju. Međutim, zagušljiva vlaga u zraku i naprasni komarci brzo su ga potjerali natrag u kuću.

Nije svratio u salon da bi svima poželio laku noć, već je pošao ravno u svoju sobu. Zastao je i oslušnuo pred Claireinim vratima, tik do svojih, ali ništa nije čuo. Ispod vrata nije dopirala svjetlost, te je zaključio da je doista rano pošla na spavanje.

U svojoj se sobi posve razodjenu. Bože, čak je i unutra sparno. Razmislio je o tome da se vrati dolje po pivo, ali se predomislio. Mogao bi naletjeti na Agnes ili Grace koje su bile sklone zapodijevanju dugačkih razgovora sa svojim gostima. Južnjačka gostoljubivost znala je postati naporna. Trenutno nije bio raspoložen za čavrljanje. Večeras ni za koga nije prikladno društvo, a i samog sebe je jedva podnosio.

Nakon što se na brzinu istuširao kako bi se rashladio, ispružio se na krevetu i pripalio cigaretu. Prestao je pušiti prije dvije godine, ali se sada osjećao razdraženim. Osim toga, trebalo mu je nešto čime će zaposliti ruke dok mu se um vrtio u neprestanom krugu.

Claire je imala motiv. Claire je imala priliku. Claire se može izravno povezati s mjestom zločina preko vlakana iz svojeg automobila. Claire nema čvrst alibi. Claire je njegova najbolja prilika za dobivanje presude što mu je očajnički trebala iz profesionalnih i osobnih razloga.

Ali nije želio da Claire bude počinitelj.

- Prokletstvo. - Činilo se da kletva lebdi u mraku još dugo nakon što je zvuk zamro.

Našao se u nezavidnoj situaciji. Bude li poštivao svoju savjest i etiku profesionalnog ponašanja, udaljiti će se od ovog slučaja. Crowder mu je već dao rok do kojeg mora privesti osumnjičenu osobu. Broj dodijeljenih mu dana sve je manji. Ako ga smijene, to će jedva preživjeti.

No što ako, prije roka, zatraži da ga zamijene? Crowder smatra da je previše osobno upleten u slučaj, te bi vjerojatno potvrdno odgovorio na njegov zahtjev. Odluka ne bi naudila njihovom odnosu. Zapravo, zacijelo bi time osvojio sklonost svojeg mentora. Crowder bi slučaj jednostavno dodijelio nekom drugom.

Ne, to ne valja. Taj drugi bi vjerojatno bio agresivan i lukav, te bi uhitio Claire čim bi se vratila u New Orleans. Prtvorili bi je zbog umorstva. Uzeli bi joj otiske prstiju. Fotografirali. Strpali u zatvor. Od same mu je pomisli bilo zlo.

S druge strane, nije mogao podnijeti pomisao da bi krivu ženu mogao ostaviti na slobodi zato jer se zapalio za nju. Samo što stvar nije tako jednostavna. Nikad nije bila. Otkako je prvi put ušao u zgradu Francuske svile i upoznao Claire Laurent, ništa nije bilo lako ili rutinski.

Osjećao se kao da je začaran. Francuska je svila posjedovala ambijent koji ga je zbunjivao i zaintrigirao. Nije se radilo o samoj staroj zgradi, niti čak o French Quarteru. Bio je ondje mnogo puta otkako je doselio u New Orleans. Sve mu se to činilo šarmantnim, ali se nikad nije osjećao kao da je upao u neko drugo vrijeme gdje se sve događalo usporeno i ništa nije bilo onakvo kakvim se činilo.

Nije ga općinilo samo mjesto. Općinila ga je Claire. Zračila je mistikom koja ga je smućivala. To neimenovano svojstvo bilo je opasno romantično, krajnje privlačno i potencijalno katastrofalno. Uхватило ga je u klopku poput nevidljive mreže. Što se više odupirao, to se više zaplitaо. Čak i sada, kad bi trebao smišljati način da je uhvati, razrađivao je načine na koje bi je mogao zaštititi od tužbe.

Šašavo, pomislio je, odmahujući glavom nad vlastitom glupošću. No ipak je nastavio. Nema zla u istraživanju alternativa, zar ne? Zapravo, nije li to razumno, odgovorno i profesionalno s njegove strane?

Tko je još mogući osumnjičenik?

Ariel Wilde. Ona je sada trudna, ali mogla je iz raznih razloga ukloniti muža. Unatoč tome, bilo bi teško optužiti je i ispasti poput junaka. Uvijek bi mogao izazvati sumnju kad je riječ o tome tko je otac njezina djeteta. No dobar bi odvjetnik stavio prigovor na takav način ispitivanja. Sudac bi mogao odlučiti u korist obrane, i to bi bilo to. Posječeno u zametku. Porota nikad ne bi saznala za Arielinu vezu s pastorkom, a Cassidyja bi prezreli zbog zlobnih aluzija o budućoj majci.

Joshua Wilde. Cassidy je u dubini duše osjećao da mladić ne bi mogao ubiti ni muhu, a kamoli oca tiranina. S druge strane, imao je hrabrosti ševiti očevu ženu.

Problem s podizanjem optužnice protiv Ariel ili Josha bio je taj što nije imao ni mrvicu fizičkih dokaza protiv njih. Sve su bili dokazi na temelju indicija i teorija. Kad bi porotnici poslušali sučev savjet i zaključili da postoji opravdana sumnja, Ariel i Josh bi

bili oslobođeni. Pomoćnik okružnog tužitelja Cassidy izgubio bi svoju vjerodostojnost i dopustio da pravi ubojica, tko god to bio, prođe nekažnjeno.

To je bilo nezamislivo. Njegov glavni cilj je pobrinuti se da se to ne dogodi. Iznad svega ostaloga, njegov je zadatak uhvatiti lošeg momka i osuditi ga.

Ili nju.

Razmišljanja o Claire natjerala su ga na psovke dok je gasio svoju prvu, zapravo nepopušenu cigaretu i palio drugu. Zamišljao ju je onakvu kakva je bila toga poslijepodneva. Neuredna frizura činila ju je privlačnom, a znoj je njezinoj koži pružao blistavi sjaj. Kosa joj se, zbog vlage, nakovršala oko lica. Izgledala je vatreno i uzrujano. No kad ju je izravno upitao, bila je previše ponosna da bi priznala one dvije ljudske slabosti, ljubomoru i požudu.

Obuzet nemiro, Cassidy je sišao s kreveta i navukao traperice. Nije se potrudio zakopčati ih prije nego je otvorio francuska vrata i izišao na balkon. Vani je bilo još zagušljivije nego ranije. Nije bilo ni daška povjetarca.

Pogledao je prema francuskim vratima Claireine sobe i vidio samo mrak. Ona je spavala. Zagledao se prema nebu; niski su oblaci izgledali otečeno i nabreklo. Svuda se osjećao miris kiše, ali nije osjetio niti jednu kap. Atmosfera je bila nabijena električitošću, kao da će se uskoro dogoditi nešto od velikog značenja.

Tek što je to pomislio, munja je bljesnula odmah iznad nepomičnih krošanja.

Kad je blistava, krivudava munja rasparala nebo, Claire je naglo sjela. Zadržala je dah u iščekivanju groma. Prasnuo je poput biča po krovu kuće, zatresavši prozore i čaše. Usljedio je silovit nalet vjetra. Njezina su se francuska vrata naglo otvorila i tresnula o unutrašnje zidove. Tanke su se zavjese nadimale poput jedara.

Claire klizne s kreveta i prijede sobu. Stabla na imanju Rosesharon njihala su se na silovitom vjetru koji je pu- hao na sve strane. Raskuštrao joj je kosu i prilijepio košulju za tijelo. Još jedna munja nakratko je osvijetlila balkon.

Tada je opazila Cassidyja. Stajao je uz ogradu, bez košulje, pušeci, gledajući ravno u nju. Kanila se povući u unutrašnjost sobe i zatvoriti francuska vrata, ali se nije mogla maknuti. Njegov ju je pogled prikovao na mjestu. Ništa ne rekavši, odgurnuo se od ograde i laganim, odmjerenim, grabežljivim korakom krenuo prema njoj.

Srce joj je počelo mahnito tući. U glavi joj se vrtjelo. Izgovorila je prve beznačajne riječi koje su joj pale na pamet: - Nisam znala da pušiš.

Cassidy još uvijek ništa nije rekao, ali se nastavio na jednako opasan način kretati naprijed. Nije stao sve dok joj se nije posve približio. Claire je osjećala kako je nešto fizičko i nesmiljeno privlači k njemu, kao da u prsima ima snažan magnet.

- Mislim da će se oluja napokon razmahati - rekla je, kao bez daha.

Bacio je cigaretu preko ograde balkona, a zatim je posegnuo za njom, privukavši je uz se silinom sljedećega groma. Poljubac što joj ga je utisnuo na usta bio je nemilosrdan poput vjetra. Skinuo joj je kopču s kose i pustio je da padne na pod, a potom

joj je provukao prste kroz kosu, naginjući joj glavu najprije na jednu, a zatim na drugu stranu, tako da su njezina usta morala poslušati lakome zahtjeve njegovih.

Vrelina je zračila iz njega, kroz kožu, kroz dlačice na njegovim prsima. Njegova oslobođena seksualna žudnja uvlačila se u Claire i ona je odgovorila, odjednom priznavši da je to izvor njezina nemira. Procvjetala je i širila se njome, slatka potreba za tim... za Cassidyjem.

Prstima je obuhvatila njegova ramena i priljubila se uz njega. Ispustio je tih, erotičan zvuk. Maknuo je usta s njezinih i potražio udubinu na njezinu vratu. Claire je zabacila glavu i prepustila se užitku što su ga izazivale njegove usne.

Kliznuo je rukom niz njezina leđa, obuhvatio joj stražnjicu i podigao je bliže k sebi, gurajući svoju erekciju uz njezinu udubinu. Spustio joj je košulju s ramena i razotkrio njezinu dojku. Najprije je potražio bradavicu, objumivši je usnama i milujući jezikom. Iz Claireinih rastvorenih usana dopirali su tihi, zadovoljni uzvici sve dok ih ponovno nije zatvorio poljupcem.

Žestina oluje sručila se na njih. Vjetar je urlao. Munje su bljeskale i gromovi praskali. Kiša je pljuštala. Dopirala je ispod natkrivenog balkona i zapljuskivala im bose noge. Ništa od toga nisu opažali.

Sve dok nisu čuli približavanje glasova.

Kako bi uživale u kiši, dvije su djevojke odlučile preko balkona poći do svoje sobe, umjesto unutrašnjim hodnikom. Claire je odgurnula Cassidyja i pogledala prema uglu kuće gdje su se djevojke svakog trenutka mogle pojaviti.

Uhvativši je za ruku, koraknuo je u njezinu sobu i povukao je za sobom. Zatvorio je francuska vrata baš kad su djevojke zaobišle ugao i zastale kako bi gledale oluju.

Cassidy je prislonio Claire uz vrata gdje su se zapleli u tanke zavjese. Ukoliko se i željela pobuniti, ušutkao ju je poljupcem. Ugurao joj je jezik u usta i nježno ih istraživao. Ruke je zavukao ispod njezine košulje. Bile su tople i snažne na njezinoj stražnjici dok joj je podizao jedno bedro i oslanjao ga na svoje. Zglobovima prstiju lagano je dodirnuo njezine stidne dlake. Trbuh joj se refleksno stisnuo i gotovo je uzviknula. Kako bi zaustavio zvuk, pokrio joj je usta svojima.

Vani je jedna od djevojaka rekla: - Doista pljušti. Nikad nisam vidjela ovakve munje.

- Ššš! Probudit ćeš Claire.

Claire je bila posve budna. Svaki djelić njezina tijela reagirao je na Cassidyjev dodir. Prstima je razdvojio usne njezina spolovila; jedan je kliznuo u nju. Suptilnom ga je kretnjom posve ispružio, a zatim ga je izvlačio i uvlačio. Claire ga je grčevito stezala. Završio je vrući poljubac i strastvenim se pogledom zagledao u njezine oči, istodobno je nastavljajući milovati.

- Bit će bolje da i mi pođemo u krevet.

- Kad moraš ustati?

- U osam i pol.

Uzvik. - Pazi, sklisko je. Zamalo sam pala.

- Rue bi pobješnjela kad bi se sutra pojavila s modricama.

Cassidy je izvukao prst i našao nabubreno središte njezine seksualnosti. Kružio je prstom oko skliskog uzdignuća. Claire je mahnito treptala, nastojeći zadržati oči otvorene. Cassidyjevo je lice postalo zamagljeno. Opazila je da mu je kosa pala na čelo, da su mu crte lica ukočene i napete, te da su mu oči grozničave.

Claire je osjetila približavanje orgazma. Borila se protiv toga, ali ju je zapljusnuo poput snažne, intravenske droge. Trenutna toplina. Trzaj strasti. Nalet uzvišenosti.

Glasovi djevojaka su utihnuli i za sobom ostavili samo zvukove oluje i svilenkastu hrapavost otežanog disanja. Cassidy ju je podigao i odnio do kreveta. Spustio ju je dolje, a zatim je i sam legao uz nju. Skinuo joj je košulju, a zatim je počeo milovati njezine vrele dojke. Vršcima prstiju zastao je na bradavicama, a osjeti koji su se ondje koncentrirali bili su tako snažni da je Claire drhtavo cviljela. Sagnuo je glavu i ljubio ih strastveno, ali nježno. Zgrabila ga je za kosu, svjesna da bi to trebala prekinuti, ali jednako svjesna da bi to bilo ravno pokušaju zaustavljanja kiše.

Poljubio joj je trbuh. Tjeskobno je promrmljala: - Cassidy?

- Ššš. - Nježno je puhnuo u njezine stidne dlačice.

- Cassidy?

Ne obazirući se na njezino oklijevanje, uhvatio joj je bokove i podigao je do svojih otvorenih usta. Jezikom je istraživao njezino slatko, vlažno središte. Lijeno je lizao, duboko se uvlačio. Nježno ju je mazio, a potom strastveno ljubio, kao da siše nektar iz sočnog voća. Vrškom je jezika iznova probudio ono sićušno sjeme ženstvenosti.

Užitak je rastao sve dok nije postao neizdržljiv. - Molim te - dahnula je.

Kleknuo je između njezinih bedara i zabio se u nju. Teško je disao, a njegov je dah bio vreo na njezinu vratu. Čula ga je kako stenje: - O, Kriste. Kriste. - Tada se počeo micati, ispunjavajući je sve dok nije zaboravila na sve osim na njega.

Koža na leđima bila mu je vlažna. Mišići su mu se izvijali pod njezinim rukama. Zavukla ih je ispod njegovih traperica i obujmila mu stražnjicu, uvlačeći ga dublje u sebe. Mrmljao je od zadovoljstva. Ljubili su se. Usne su mu imale okus mošusa i zabranjenog voća. Lizala ih je nježno, a zatim pohlepno.

Dlanom joj je obuhvatio punu dojku, a zatim palcem prešao preko uzdignutog vrha, te ga lagano trljao prstima. Claireina su se leđa izvila s kreveta. Naglo je zadržala dah i izgovorila njegovo ime. Prvi je orgazam bio tek nagovještaj. Kad je ovoga puta svršila, osjećala se kao dio vatrometa. Zasule su je vatrene iskre i padala je kroz prostor, činilo joj se, cijelu vječnost prije nego je bljesak ugašen.

Nekoliko trenutaka kasnije Cassidy je također doživio orgazam. Čvrsto ju je zagrlio i ispunio joj uho erotikim porukama dok je duboko u sebi osjećala njegovo toplo oslobađanje.

Iscrpljeni, odmarali su se tako da mu je glava počivala na njezinim prsima, a ona je obavila noge oko njega. Nešto kasnije, on je sjeo i skinuo traperice, a zatim je ponovno

legao i privukao je uza se. Claire se priljubila uz njegovo nago tijelo.

Oluja je prošla, ali je kiša i dalje padala. Udaljena ju je grmljavina podsjetila na večer kad ju je Cassidy prvi put poljubio, one večeri kad su otišli u hotel Ponchartrain po Mary Catherine.

Claire je zadrhtala i potisnula tu misao. Nije se željela sjećati tko su oni i kakve uloge imaju u drami stvarnog života.

Osjetivši njezin drhtaj, nježno joj je poljubio sljepoočnicu. - Što je?

- Ništa.

- Nešto jest.

Uzdahnula je, a smiješak joj je poigravao oko usana. - To je bio najprljaviji seks što sam ga ikad iskusila.

Smijeh je krenuo duboko iz njegovih prsa, točno ispod njezina uha. - Dobro.

Kuckala je po njegovim rebrima, uzbuđena osjetima što ih je primala kroz vrške prstiju. - Cassidy?

- Hmm?

- Što će se sutra dogoditi?

Okrenuo ju je na leđa i nagnuo se nad nju, položivši joj prst na usne. - Ako budemo razgovarali o tome, morat ću otići. Zar to želiš? - Milovao joj je usne, a potom ju je ljubio, duboko, vlažno, intimno, dajući joj svoj jezik. Koljenima joj je razmaknuo bedra i sugestivno se micao uz nju. Već je opet bio tvrd.

Uzdahnula je. - Ne. Nemoj otići.

19. poglavlje

Andre Philippi je bio izvan sebe od uzbuđenja. Yasmine je opet u njegovom hotelu. Yasmine! Najljepše stvorenje na svijetu.

Krenuo je u rutinski obilazak predvorja kad ju je vidio kako ulazi. Premda je sunce već zašlo, nosila je neprozirne naočale za sunce. Očito nije željela da je prepoznaju. Da nije tako dobro poznavao njezino lice, možda je čak ni on ne bi primijetio. No više je vremena provodio zureći u fotografije njezina lica nego gledajući sebe u zrcalu. Bolje je poznavao njezino lice nego svoje.

Odlučno je hodala prema dizalima. Jedno je bilo otvoreno. Andre je požurio i ušao za njom. - Yasmine. Dobro došla. - Brzo se naklonio.

- Zdravo, Andre. - Nasmiješila se i skinula naočale za sunce, spustivši ih u veliku torbicu. - Kako ste? Odavno vas nisam vidjela.

Claire ih je upoznala prije nekoliko godina na malenoj zabavi što ju je organizirala. Otad su se sretali u brojnim prilikama. No Andre je uvijek bio ushićen i laskalo mu je što ga je ona smatrala prijateljem.

- Dobro sam. A vi?

- Ne mogu se požaliti. - Njezin smiješak kao da se zaledio na te riječi, što je ukazivalo na neiskrenost istih.

- Jeste li ovdje kako biste radili na katalogu?

- Snimamo u Mississippiju za proljetno izdanje. Došla sam ovamo samo za večeras.

Nikad nije ispitivao goste za razlog boravka u njegovom hotelu. Time bi prekršio svoja pravila koja su jamčila apsolutnu privatnost iznad svega ostaloga. - Kako je Claire?

- Iskreno rečeno, bila je uzrujana kad sam danas poslijepodne otišla - odgovori Yasmine.

- O, Bože. Je li Mary Catherine...

- Ne, to nije imalo nikakve veze s njezinom majkom.

Pristojno je čekao, nadajući se da će Yasmine objasniti uzrujanost njihove zajedničke prijateljice, bez postavljanja pitanja.

Yasmine je nagradila njegovu diskreciju. - Pretpostavljam da je na nju danas djelovao pritisak posla. Poznajete Claire. Ona nikad ne prasne, što je zdrav način ljutnje.

Samo vrije u sebi i u svima naokolo izaziva bijedan osjećaj.

Osjećajući da je došlo do sukoba između dviju žena koje su mu se tako sviđale i kojima se beskrajno divio, Andre je diplomatski odgovorio: - Uvjeren sam da će se katalog pokazati vrijednim uloženog truda.

- Da, valjda. - Bilo je očito da u njoj nema entuzijazma.

- Zar kreativni aspekt kataloga redovito ne izaziva tjeskobu? - Ljubazno je pitao.

- Ovoga puta više nego inače.

- Zašto je tako?

- Cassidy.

Andre probljedi. - Želite reći, on je *ondje*?

- Da. Slijedio je Claire u Rosesharon i praktički se udomaćio.

Nervozno je ovlažio usne. - Zašto je tako progoni, za ime svijeta?

Dizalo je stiglo do željenog kata. Andre je izišao s Yasmine, te su krenuli hotelskim hodnikom.

- Još uvijek sumnja da je ona ubila Wildea.

- Ali to je apsurdno! - Andre je zateturao kao da mu je srce sišlo u pete, pa se spota-knuo. - O, Bože. To je strašno. A sve sam ja kriv. - Po čelu mu je izbio znoj. Iz džepa na prsima izvadio je besprijeckorno čist rupčić i obrisao kapljice znoja. - Da nisam nasjeo na njegov trik i rekao da je Clairein glas snimljen na kaseti...

- Hej! - Yasmine mu suosjećajno spusti ruku na rame.

- Claire mi je rekla kako ste se uzrujali kad se to dogodilo. Slušajte, Cassidy je pravi lukavac. Na ovaj ili onaj način sigurno bi saznao da je Claire bila u Fairmontu one večeri kad je Jackson Wilde ubijen. Niste mu otkrili ništa što sam ne bi saznao, i bez vaše pomoći.

Spustila je glas do povjerljivog tona. - Ako želite znati što ja mislim, uvjeren sam da Cassidy više želi dokazati da je Claire nedužna nego da je kriva.

- Ona, naravno, jest nedužna - žurno će Andre. - Claire je one večeri došla ovamo po Mary Catherine, ništa više. Prisegnuo bih na sudu da je tako. Učinio bih sve kako bih zaštitio prijateljicu.

- Vaši prijatelji računaju na to.

Andreu se ta primjedba učinila zagonetnom i uznemirujućom. Želio je još jednom naglasiti svoje uvjerenje da je Claire nedužna, ali Yasmine se počela udaljivati. - Nadam se da ću uskoro duže boraviti ovdje, Andre.

Posegnuo je za njezinom rukom, sagnuo se i poljubio je. *Au revoir*, Yasmine. Vaša blistava ljepota daje svjetlost svima oko vas.

Licem joj se razlio smiješak koji ju je učinio slavnom. - Dakle, vi mali lukavče! Vi ste pjesnik!

- Priznajem - skrušeno će Andre. Ona nikad neće znati kolike je sate proveo sastavljajući ode njezinoj ljepoti i šarmu.

Položila mu je dlan na obraz. - Pravi ste džentlmen, Andre. Zašto svi muškarci ne

moгу biti tako ljubazni, obzirni i odani kao vi? - Njezin je smiješak postao tužan. Povukla je ruku, okrenula se i otišla. Nije pošao za njom. To bi bilo neprikladno. No pričekao je dok se nisu otvorila vrata sobe na koja je pokucala i tiho izgovorila svoje ime.

Andre nije zavidio muškarcu koji ju je čekao s druge strane vrata. Njegova ljubav prema Yasmine nije bila seksualne naravi. Potjecala je iz njegove duše i počivala na mnogo višoj razini od one fizičke. Svim je srcem želio da doživi ljubav i sreću u svim njihovim različitim oblicima i iz bilo kojih izvora.

Praktički je lebdio natrag do dizala, u stanju euforije. Yasmine mu je s ljubavlju dotaknula obraz. Njezina je ruka bila mekana i hladna, poput majčinog milovanja dok je bio dijete. U njezinim je očima također bilo nečega što ga je podsjetilo na njegovu majku; poznata žestina koje se previše dobro sjećao. No potisnuo je tu misao i nije dopustio da mu uništi golemu radost trenutka.

- Ti bijedni gade. Kujin sine. - Yasmine - je Alistera Petrieja obasula uvredama.

- Šarmantan način izražavanja, Yasmine.

- Zatvori ta lažljiva usta, jebena gnjido.

Bijes je zračio iz nje poput crvenih valova iz električne grijalice. Tijelo joj je bilo napeto i narogušeno od gnjeva. Gorjelo je u dubinama njezinih očiju. - Uopće nisi kanio napustiti svoju ženu, zar ne?

- Yasmine, ja...

- *Jesi li?*

- To bi bilo političko samoubojstvo tijekom izborne godine. Ali to ne znači...

- Prokleti lažljivče. Ljigavo, smrdljivo govno. Mogla bih te ubiti.

- Za Boga miloga. - Provukao je prste kroz kosu. Još uvijek je bila raskuštrana od njihovog seksa, gotovo jednako žestokog kao i ova prepirka. Bacali su se, stezali, nabili i hrali kao da je riječ o natjecanju, a ne o ljubavnom činu.

- Pretjeruješ - rekao je umirujućim tonom, nastojeći spriječiti još jedan izljev njezinih divljih krikova. - Ovo je samo privremen rastanak, Yasmine. Bilo bi najbolje...

- Najbolje za tebe.

- Najbolje za oboje da malo ohladimo vezu, barem do nakon izbora. Ne prekidam vezu zauvijek. Isuse, zar misliš da to želim? Ne želim. Ti si moj život.

- Glupost.

- Dajem ti riječ da ću, nakon izbora...

- Što ćeš? Podariti ćeš mi nekoliko bijednih sati ševe jednom na tjedan? Koliko dugo? Cijeli život? Jebi se, kongresniče. Neću podnositi takvo sranje.

- Ne očekujem da ćeš time biti zadovoljna. Bože, bio bih nesretan da jesi. - Molećivo je raširio ruke. - Ali očekujem malo razumijevanja. Moj je radni raspored prava noćna mora, Yasmine. Nalazim se pod stalnim pritiskom.

- Šećeru, ti ne znaš što je pritisak. - Glas joj je odzvanjao prijetnjom. - Kad završim

s tobom, tvoje mršavo dupe ništa neće vrijediti u ovoj državi, ili u bilo kojoj drugoj. Tvoja mala crnkinja završila je s igricama. Zabava je gotova, šećeru. Sad moraš platiti.

Zaputila se prema vratima. Jurnuo je za njom. - Čekaj, Yasmine! Dopusti da objasnim. Ne ponašaj se razumno. - Uhvatio ju je za ramena i okrenuo prema sebi. Molim te. - Glas mu je puknuo, gotovo od jecaja.

- Molim te.

Više nije pokušavala otići, ali su joj oči ostale žarke poput žeravice. Alister je gutao zrak i brzo treptao, doimajući se poput očajnika koji kani preklinjati da odgode njegovo pogubljenje.

- Yasmine, draga - počeo je zastajkujući - moraš mi malo olakšati. Obećaj mi da o ovome nećeš obavijestiti medije.

Riječi su joj se zabile u tijelo poput koplja, otvarajući rane bola i ogorčenja. - Posve ti je svejedno kako se ja osjećam, zar ne? Misliš samo na sebe i svoju prokletu kampanju!

- Nisam tako mislio. Ja...

Divlje je kriknula, zamahnula rukom i noktima mu zagrebla po obrazu. Iz četiri duge posjekotine potekla je krv. Drugom mu je rukom iščupala nekoliko pramenova kose.

Alister je trenutak bio previše zaprepašten da bi se pomaknuo. Tada je osjetio bol, te je viknuo i prinio ruku obrazu.

- Ti si luda! - viknuo je kad je na ruci vidio krv. - Sasvim si pomahnitala.

Yasmine si je dopustila nekoliko sekunda uživanja u njegovom zaprepaštenju i bolu, a zatim je izišla iz sobe. Putem do dizala srela je muškarca i ženu u hotelskom hodniku. Zurili su u nju i maknuli joj se s puta. Tada je shvatila da joj se suze slijevaju niz obraze, a bluza joj je raskopčana.

Na brzinu ju je zakopčala i uvukla u pojas dok se dizalom spuštala u prizemlje. Također je stavila naočale za sunce. Dok je prolazila predvorjem Fairmonta, držala je glavu spuštenu. Krajičkom je oka opazila Andrea, ali nije usporila niti ga ohrabrila da joj pride dok je izlazila iz zgrade. Iz garaže je uzela Clairein unajmljeni kombi i zaputila se preko Ulice Canal.

Bila je ugodna večer. Mnogi su već krenuli na vikend. Ulice French Quartera bile su krcate turista koji su usporavali promet i zakrčili uske pločnike. Yasmine nikako nije mogla naći parkiralište, te je na koncu ostavila kombi na mjestu gdje je parkiranje zabranjeno. Ipak je morala pješice proći nekoliko blokova niz Rue Dumaine kako bi stigla na svoje odredište. Nikoga nije gledala, nastojeći privući što manje pozornosti na sebe.

Mjesto je još uvijek bilo otvoreno, ali da nije znala da je ondje, uopće ga ne bi opazila. Nekoliko je kupaca razgledavalo police s biljem koje će se naći u amajlijama i napitcima.

- Željela bih vidjeti svećenicu - rekla je Yasmine, tiho se obrativši prodavaču koji je

pušio *joint*. Stari se hipi povukao, a kad se trenutak kasnije vratio, dao je znak Ya- smine neka ga slijedi.

Prašnja svedža zavjesa odvajala je prostoriju sa žrtvenikom od prodavaonice. Zidove su ukrašavale afričke maske i metalne rezbarije, pod nazivom *veve*, koje su prizivale moćne duhove. Velik drven križ stajao je u jednom kutu, ali to nije bilo tradicionalno raspelo. Oko sredine se ovijala Damballah, zmija, najmoćniji duh. U kavez od žičane mreže u suprotnom kutu nalazio se piton, koji je predstavljao Damballah. Zmija se koristila u *voo- doo* ritualima koji su se obavljali u močvarama izvan grada. Na samom žrtveniku bili su kipovi kršćanskih svetaca, fotografije ljudi koji su tvrdili da su ih duhovi blagoslovili, treperave svijeće, gorući štapići tamjana i *ju-ju*, kosti i lubanje životinja.

Svećenica je sjedila na tronu kraj žrtvenika. Bila je golema, a ogromne dojke spuštale su joj se na trbuh koji se sastojao od nekoliko slojeva sala. Veliku je glavu omotala turbanom. Oko kratkog, debelog vrata visjelo je desetak zlatnih lančića. Barem na pola lančića visjeli su medaljoni, privjesci i druge amajlije. Šake su joj bile velike poput rukavica za bejzbol. Na svakom je prstu blistalo nekoliko prstenova. Podigla je jednu od svojih divovskih ruku i pozvala Yasmine naprijed.

Svećenica je bila Haićanka, crna poput ebanovine. Njezino široko, okruglo lice bilo je masno i blistavo od znoja. U stanju nalik transu, promatrala je posjetiteljicu kroz snene oči natkrivene teškim kapeima, malene i sjajne poput gumba od oniksa.

Yasmine joj se obrati s više strahopoštovanja no što bi se pobožni katolik obratio kardinalu. - Potrebna mi je vaša pomoć. - Gusti dim tamjana djelovao je omamljujuće. Yasmine je osjećala vrtoglavicu, ali uvijek je bilo tako, kad god bi posjetila ovaj podzemni svijet crne magije. Činilo se da svećenica zrači mračnim moćima, jednako kao i njezina pomagala, te tamne sjenke svakoga kuta.

Bezizražajnim, monotonim glasom Yasmine je ispričala svećenici o svojem ljubavniku. - Često mi je lagao. On je zao čovjek. Mora biti kažnjen.

Svećenica mudro kimne. - Imaš li nešto njegovo?

- Da.

Svećenica je podigla jednu ruku i odmah se pojavila pomoćnica. Ponudila je Yasmine malenu glinenu zdjelu. Yasmine ispod svojih noktata izvadi djeliće ljudskog tkiva i osušene krvi, te ih oprezno spusti u zdjelu. Potom s prstiju lijeve ruke skine Alisterove vlasi, te i njih doda u zdjelu.

Potom opet pogleda svećenicu. Treperava svjetlost svijeća odražavala se u njezinim očima boje ahata tako da su se doimale životinjskima. Njezine su se usne jedva micale, ali je tiha poruka bila jasna. - Želim da veoma pati.

Belle Petrie je čekala Alistera u predvorju kad je stigao u njihov dom na obali jezera Ponchartrain. Djeca su jela ranije i već su bila u krevetu. Prije nego je otišla kući, domaćica je na stol u blagovaonici postavila najbolji porculan i svježe cvijeće.

Belle je na sebi imala komplet od purpurne svile, a nogavice su joj šuštale oko nogu kad je pošla pozdraviti muža. - Moj Bože. Zar ti je ona to učinila? - Dok je pregledavala ogrebotine na njegovom obrazu, u glasu joj nije bilo suosjećanja, već samo čuđenja.

- Jesi li zadovoljna, Belle? Ove bi ogrebotine trebale dokazati da sam učinio ono što sam obećao.

- Rekao si joj da je vaša veza završena i upozorio je neka nas više ne gnjavi?

- Upravo tako. Tada me je napala poput proklete pantere.

Belleina blistava paž frizura jedva se pomaknula kad je lagano odmahнула glavom. - Pođi gore i namaži te ogrebotine peroksidom dok ja ulijem vino za večeru.

- Nisam gladan.

- Naravno da jesi, dragi - rekla je uz ukočen osmijeh.

Pođi se pobrinuti za to lice. Očekujem da ćeš se brzo vratiti.

Alister je shvatio o čemu je riječ; testira ga kako bi vidjela hoće li je poslušati. Na svoj je suptilan način postavljala uvjete pod kojima će ostati uz njega, financijski poduprijeti njegovu kampanju i neće ga razotkriti kao nevjernog, lažljivog muža. Odsad nadalje, ona će biti pisac, producent i redatelj ove šarade. Ukoliko želi igrati, mora prihvatiti svoju ulogu i odigrati je do kraja.

Zar je imao drugog izbora, osim prihvatiti njezine uvjete, bez obzira koliko su nepodnošljivi? Svakako, neko će vrijeme biti po njezinu. Bilo bi glupo da se inati prijete izbora. Tada, bude li želio nastaviti svoju vezu s Yasmine, ili započeti novu s nekom drugom, vraški je sigurno da će to učiniti. Ako je jednom uhvaćen na djelu, to ne znači da ostatak života kani provesti kao Bellein poslušni psić. Međutim, zasad je mudro pretvarati se.

- Doći ću dolje za minutu.

Kad je stigao na kat, pregledao je lice u zrcalu u kupaonici. Posjekotine su još uvijek bile svježije i krvarile su. Kako će to, dovraga, objasniti svojem osoblju i povjerenstvu za kampanju, da i ne razmišlja o medijima i glasačima? Po licu ga je udarila grana stbla? Nestašno novo maće? Tko bi u to povjerovao, dovraga?

S druge strane, kako bi mu proturječili, morali bi ga optužiti da laže i to dokazati. Dakle, zbog čega se zabrinjava? Vjerovat će mu na riječ jer neće imati drugog izbora.

Uopće se nije zabrinjavao da će ga Yasmine baciti kao komad mesa lovačkim psima iz medija. Istina, osjetio je trenutak strepnje kad ga je pogledala na način od kojeg mu se zaledila krv u žilama. No kad se jednom smiri i ponovno počne normalno razmišljati, predomisliće se i neće se pokušati osvetiti. Na kraju krajeva, ona ga voli. Njezina je ljubav bila prokletstvo koje bi se sada moglo pokazati kao blagoslov. Ništa neće učiniti da ga uništi politički jer se zacijelo još uvijek nada da će jednoga dana postati suprugom kongresnika Petrieja.

Osim toga, previše je ponosna. Ne može u javnosti objaviti njihovu vezu, a da i sama ne ispadne glupača. Mora spasiti karijeru, štitići posao i smiriti zajmodavce. Posljednje

što Yasmine želi ili treba je skandal.

Ali što ako je njezina želja za osvetom snažnija od svega toga? Što ako ipak propjeva?

Alister slegne ramenima. Pa što? Javno ogorčenje protiv takve nepoželjne ljubavne veze više bi naudilo njoj nego njemu. On samo mora mirno sjediti, držati Belle za ruku i odlučno nijekati bilo kakve optužbe što bi ih Yasmine mogla iznijeti. Tko bi vjerovao doslovce osiromašenoj, moralno slaboj, histeričnoj ženi iz Harlema umjesto imućnom, stabilnom, sretno oženjenom južnjačkom džentlmenu?

Kad je sve tako posložio u mislima, bio je gotovo radostan dok se vraćao u prizemlje. Belle ga je nježno poljubila i zabrinuto pogledala njegov ozlijeđeni obraz. - Sve je to sada iza nas - rekla je dok mu je pružala čašu savršeno rashlađenog bijelog vina. - Pričaj mi kako si proveo dan. - Poslužila mu je laganu večeru: salatu od račića na tostu, narezanu dinju, marinirane patuljaste rajčice i šerbet od malina.

Sjedili su uz kavu kad je nešto tresnulo o prozor blagovaonice. Uz strahovit prasak veliko se staklo zatreslo.

- Koji je to vrug bio? - Alister naglo okrene glavu.

Belle skoči sa stolice i sruši je na pod.

Alister je užasnuto zurio u krv i tkivo zalijepljene na staklu.

Belle pokrije usta rukom kako ne bi povratila.

- Isuse - izusti Alister. - Ostani unutra.

- Alister...

- Ostani unutra!

Nikad nije bio naročito hrabar, te ga je više bijes nego hrabrost naveo da izjuri van na pomno njegovanu tratinu. Dalje niz ulicu čuo je škripu guma, ali automobil je bio previše daleko pa po mraku nije vidio registracijsku oznaku.

Oprezno i sa strahom prišao je prozoru blagovaonice. Gledati krvlju poprskano staklo s ove strane činilo se još sablasnijim, stvarnijim. Mogao je osjetiti miris krvi. Rorschachova mrlja tinte iz pakla.

Nagnuo se preko cvjetne gredice kako bi pogledao izbliza, izgubio ravnotežu, pao u grmlje ispod prozora i srušio se na mrtvo pile. Grkljan mu je bio prerezan. Rez je bio svjež, širok i otvoren. Perje je bilo mokro i blistavo od tamne krvi.

Kongresnik je vrisnuo.

Nekako se podigao na noge, provukao kroz grmlje i poticao uza stube. Kad se našao u sigurnosti kuće, tresnuo je vratima i navukao zasune. Mahnito je utipkao šifru u alarma na uređaju kraj vrata.

Belle se oporavila od prvobitnog šoka i zahtijevala objašnjenje. - Tko je napravio onaj odvratni nered na našem prozoru? Shvaćas li kako će biti teško očistiti to?

Poželio ju je tresti tako da joj savršeno ravni bijeli zubi počnu zveckati. - Zar ne razumiješ što to znači? Želi da umrem.

- Tko?

- *Ona*.

- Tvoja bivša ljubavnica?

Kimnuo je, zamuckujući: - *Ona*... bacila je kletvu na mene.

- Za Boga miloga, *Alister*, priberi se. Ponašaš se smiješno.

Divlje je odmahnuo glavom.

- Ovo je stvar za policiju. - Uvijek smirena *Belle* pođe prema telefonu.

- Ne! - Bacio se na telefon i izvukao kabel iz utičnice. - Ne.

- *Alister*, ne ponašaš se razumno. Što te je tako uplašilo?

Procijedio je samo jednu riječ: - *Voodoo*.

20. poglavlje

Yasmine je uletjela nekoliko minuta prije šest sati. Naglo je otvorila vrata sobe, ušla i zapanjeno stala kad je ugledala Claire priljubljenu uz Cassidyja među plahtama na bračnom krevetu.

-O, sranje!

Povik je probudio Claire iz čvrsta sna. Sjela je, odgurnula kosu iz očiju i potražila kraj plahte kako bi pokrila dojke, ružičaste i osjetljive od noći vođenja ljubavi.

Pri njezinu naglom pokretu, Cassidy se okrenuo na leđa. - Što je bilo? - Slijedio je Clairein zapanjeni pogled do Yasmine, koja ih je nekoliko neugodnih sekunda promatrala, a zatim se okrenula na peti i izišla, glasno zalupivši vratima za sobom.

-Nešto nije u redu. - Claire posegne za svojom košuljom, prebačenom preko donje daske kreveta.

-Kako to misliš? Što nije u redu s čime? Koliko je sati? - Cassidy se podigne na laktove i pospano zatrese glavom.

-Nešto nije u redu s Yasmine.

-Claire?

-Preko košulje je navukla kućni ogrtač. Dok je prolazila kraj kreveta prema vratima, ispružio je ruku i zaustavio je. Promatrao ju je kroz poluzatvorene oči. Znala je što taj pogled znači, a to je izazvalo nemir u njezinoj utrobi. - Ne mogu - šapnula je. - Yasmine me treba.

-Ja te trebam.

-Ti si me imao - podsjetila ga je uz stidljiv osmijeh.

-Ni izdaleka dovoljno.

Rastrgana između odanosti i žudnje, pogledala je prema vratima, a zatim opet u njega. - Moram pogledati što je s njom, Cassidy.

-U redu - uzdahnuo je. - Ali ja sam loš gubitnik. - Podigao je njezinu ruku do svojih usta i provokativno joj poljubio dlan. - Požuri natrag.

-Obećavam.

Hodnik je obasjavala sivo-ljubičasta svjetlost zore. Brzo je stigla do stubišta i na prstima počela silaziti, ne želeći nikoga probuditi. Na brzinu je pogledala u salon, ali nije

vidjela Yasmine. Gotovo je prošla kraj blagovaonice, ali je opazila kretnju kraj šanka. Promijenivši smjer, pridružila se Yasmine.

Bivša manekenka podigne bocu. - Želiš li piće?

- Yasmine, što se dogodilo?

- Što je to tebe briga? Prema tvojem izgledu, rekla bih da si provela vraški uzbudljivu noć u onom krevetu. Ugodno priljubljena uz detektiva, zar ne? Hmm, hmm. Zamisli ti to.

- On nije detektiv, a ti nisi fer. Zašto bi tebi bilo važno ako ja spavam s Cassidyjem?

Okrenula se, držeći čašu punu votke. - Nije mi važno. Zapravo, živo mi se fućka s kojim se ti ševiš.

- S kim se ševim - ispravi je Claire. - Ako me kaniš vrijeđati, barem govori pravilno.

Yasmine uz tresak spusti čašu na šank. Pokušala je zadržati svoj gnjev, ali nije uspjela. U kutovima njezinih usana pojavio se osmijeh. - Claire Louise Laurent. Uvijek tako prokleta pristojna i čedna. - Načas se nasmiješi- la, a potom joj se lice iskrivilo. Spustila je glavu, pokrila lice rukama i počela jecati.

Claire ju je zagrlila i povelala do stolca. - Što se dogodilo, Yasmine? - pitala je, zagladivši joj kosu s lica. - Kad se tako ponašaš, sigurno se dogodilo nešto strašno.

- Gnijda me je odbacila.

Claire se bojala toga. Neizbježno se napokon dogodilo. Cijelo je vrijeme vjerovala da je samo pitanje vremena prije nego Yasmine dobije nogu od svojeg oženjenog ljubavnika, i strepjela je od ovoga dana. Privukla je prijateljičinu glavu na svoje rame i pustila je da se isplače.

- Kujin sin mi je od početka lagao - plačnim glasom reče Yasmine. - Nikad nije namjeravao napustiti svoju ženu. Nikad me nije kanio oženiti, niti živjeti sa mnom. Bila sam tako glupa, Claire. Tako prokleta glupa. - Šakama je udarala po šanku. - Kako sam mogla biti takva budala?

- Ljubav iskrivljuje našu moć rasuđivanja. Tjera nas da činimo nešto za što znamo da je loše za nas. Ipak to činimo.

Yasmine se uspravi i obriše nos rubom bluze. - Čak je sinoć vodio ljubav sa mnom, prije nego mi je rekao kako stoje stvari. Možeš li vjerovati u takvu podlost? Kad sam stigla onamo, praktički se bacio na mene. Govorio mi je kako sam lijepa, da su dani što ih provodi bez mene pravi pakao. Ševili smo se kao zečevi, žestoko i brzo. - Suze su joj tekle niz savršene obraze. - Voljela sam ga, Claire.

- Znam. Žao mi je.

- Dok sada razmišljam o tome, ne mogu vjerovati da sam ikad vjerovala njegovim lažima. Premda sam maštala o tome, zapravo ne mogu zamisliti da bi me mogao povesti u Washington.

- Washington?

Yasmine otpuhne kroz nos. - Ovo bi ga moglo stajati jednoga glasa, ali nije važno. Zašto ti sad ne bih rekla?

Moj tajanstveni ljubavnik bio je kongresnik Alister Petrie.

Claire polako udahne. - Alister Petrie.

- Poznaješ li ga?

- Ne, nikad ga nisam upoznala. Ali poznajem njegovu ženu, Belle. Napravila sam neke stvari za njezin miraz kad su se vjenčali. Tada sam radila po narudžbi. Preporučila me je jedna od njezinih prijateljica.

- Kakva je?

- O, Yasmine, zaboravi...

- Za Boga miloga, Claire, reci mi. Kakva je?

- Zgodna. Plavokosa. Vit...

- Nisam na to mislila. Znam kako izgleda.

- Upoznala si je?

- Vidjela sam je. - Claire upitno uzdigne obrve. - Da, špijunirala sam ih dva puta - nestrpljivo prizna Yasmine. - Činila sam sve što draga mala ljubavnica ne bi smjela raditi. Cviljela sam. Zahtijevala. Stavljala ultimatum. Preklinjala. Imala ispade bijesa. Nazivala sam njihovu kuću usred noći samo da bih mu čula glas kad se javi na telefon. Sva ta sranja.

- Otkako je započeo kampanju za reizbor, manje je vremena provodio sa mnom. Što smo manje bili zajedno, to sam ga ja više proganjala. Mislim da je to jedan razlog iz kojeg se Alister naljutio. Riskirala sam da nas uhvate. Bojao se da će Belle saznati. Možda je ipak saznala. Tko zna? Sad više ne bih vjerovala niti jednu riječ te lažljive gnjide.

- Jasno mi je zašto si ga privukla. Toliko si drukčija od nje.

- Na koji način?

- Na svaki način - odgovori Claire. - Nije mi se sviđjela. Potječe iz aristokratskih krugova i vodi računa o tome da to svi znaju. Hladna je i rezervirana. Snob. Licemjerna. I, rekla bih, bez strasti.

- Možda o tome nije lagao - promrmlja Yasmine.

- Prerano je govoriti o tome - s oklijevanjem će Claire. - I nećeš mi vjerovati, ali je istina. - Posegnula je za Yasmineinim rukama i stisnula ih između svojih. - Vaša veza nije bila dobra, inače ne bi cijelo vrijeme bila tako nesretna. Bolje ti je bez njega.

Yasmine odmahne glavom. - Ne, Claire, griješiš. Nesretna sam. Zapravo, cijeli se moj život raspada.

- To nije točno, Yasmine!

- Očito si zaboravila moje financijske nevolje. Novac što ćeš mi ga dati za one dionice bit će samo kap u onome što dugujem.

- To će se promijeniti. Treba vremena. Ti si prekrasna i darovita, Yasmine - iskreno je rekla. - Tisuće bi se žena u trenu zamijenilo s tobom. Sada ti je srce slomljeno, ali to će proći.

Yasmineine se oči stisnu i izviju u kutovima, pružajući joj proračunat, mačji izgled. - Srce mi je slomljeno, ali neću sama patiti. - Izvukla je ruke iz Claireinih, posegnula u

svoju torbicu i izvukla predmet pred kojim je Claire ustuknula.

- Moj Bože, Yasmine. Što će ti ta stvar?

Voodoo lutka prikazivala je groteskni lik kongresnika. Podigla ju je i ponosno je promatrala. - Vidiš ove vlasi na glavi lutke? To je prava Alisterova kosa. Time kletva postaje moćnija. A ovo - rekla je i pokazala pretjerani crveni penis što je stršio s lutkinih prepona - pa, znaš što to predstavlja.

Claire se zaprepastila. - Nadam se da ne misliš ozbiljno, je li? Nekoliko svijeća i amajlija, u redu, to je bezopasno. Ali ne možeš doista vjerovati u kletve i crnu magiju.

Yasmine se ljutito okomi na nju. - Zašto ne? Ti vjeruješ u bezgriješno začćeće, zar ne?

Bilo je uzaludno preparirati se o religiji. Claire se nije kanila upuštati u to, osobito sada kad je njezina prijateljica emocionalno labilna. Mudro je šutjela dok je užasnuto i fascinirano gledala kako Yasmine stavlja lutku na šank i zavlači ruku ispod bluze. Izvukla je srebrni privjesak što je visio na lančiću oko njezina vrata. Privjesak je bila šuplja, filigranska kugla. Bila je ispunjena nečim što Claire nije mogla prepoznati, ali je mirisalo po bilju.

- Ako nosim uz tijelo - prijetećim glasom reče Yasmine - mogu kontrolirati nje-gove misli. Neće moći zaboraviti na mene. Proganjat ću ga danju i noću. Posve ću ga izludjeti.

- Yasmine, plašiš me.

Grleno se nasmijala. - Tvoj strah nije ništa u usporedbi s onim što će Alister doživjeti prije nego završim s njim.

- Kako to misliš, 'završiš'? Yasmine, što namjeravaš učiniti?

Ignorirajući pitanje, ona reče: - Gledaj, Claire. Promatraj. Uči. Za slučaj da ikad poželiš baciti kletvu na nekoga-

Zabacivši ovratnik bluze, razotkrila je niz dugih, prijetećih igala. Izvukla je jednu i odložila je tek toliko da zapali šibicu iz kutije na šanku. Zapaljenom je šibicom prošla duž igle sve dok se nije tako zagrijala da ju je jedva držala, a zatim ju je zabila u od-vratni crveni penis lutke.

- Dobro jutro, Alister - šapne. - Jesi li dobro spavao? Nemoj ni pomišljati na vođenje ljubavi sa svojom dosadnom ženom. Sad ga ne bi moglo podići čak ni jedno od mojih slavni pušenja, mlohavče. - Zapalila je drugu šibicu, zagrijala još jednu iglu i zabila je u trup lutke.

Claire ju je pograbila za ramena i snažno je prodrimala. - Prestani! Ovo je smiješno. Bavljenje *voodooom* je opasno i glupo, a ja ne želim da se moja najbolja prijateljica time zavarava. - Opet ju je prodrimala. - Čuješ li me, Yasmine?

Trepnula je kako bi razbistrila vid, kao da ju je Claire trgnula iz transa. - Jasno da te čujem. - Smiješeći se, ona upita: - Nisi valjda mislila da sam ozbiljna, je li?

- Ja... - nesigurno počne Claire.

Yasmine se nasmije. - Doista sam te prešla, zar ne? - Zavukla je privjesak ispod

bluze i vratila lutku u torbicu.

- Nemoj da Cassidy to vidi - reče Claire. - Zanimala ga je tvoja lutka s likom Jacksona Wildea, ali sam to odbacila kao šalu. Mogao bi ponovno razmisliti.

- Ma daj, Claire, opusti se. To je kao kad ti Ciganka na sajmu čita iz dlana. Zapravo joj ne vjeruješ, ali je zabavno.

Claire još uvijek nije bila uvjerena, a to se zacijelo vidjelo na njezinu licu. Yasmine joj je dobacila prijekoran pogled dok je uzimala piće. - Sav taj hokus-pokus crne magije obična je varka, ali zabavno je pretvarati se da bih doista mogla nauditi Alisteru. Zašto bih samo ja trebala patiti? Bolje se osjećam pri pomisli da i ta gnjida možda malo pati. - Popila je gutljaj pića. - Dosta o mojem ljubavnom životu. Reci mi kako se Cassidy slatkorječivošću uspio uvući u tvoj krevet.

Claire se tiho vratila u sobu. Budući da se nalazila na zapadnoj strani kuće, ondje je još uvijek vladao polumrak. Cassidy je ostao u krevetu, ležeći na leđima s rukama ispod glave, zureći u ventilator na stropu koji se polako vrtio nad njim. Imao je privlačan profil, snažan, muževan, svaka crta jasno definirana. Voljela je oblik njegovih usana, a dok ih je sada gledala, sjećajući se kakav okus i osjećaj stvaraju na njezinima, bez obzira jesu li molećive ili zahtjevne, osjetila je žudnju.

Njegovi su bicepsi bili zaobljeni i tvrdi poput jabuka. Mekane tamne dlake prekrivale su mu pazuha i prsa koja su se uzdizala iznad ravnog, napetog trbuha. Sužavao se u uzak struk i još užu zdjelicu. Njegovo je spolovilo bilo puno i tvrdo, a Claire ga je poznavala po dodiru, mirisu i okusu.

Pokušala je potisnuti erotska sjećanja dok je za sobom zatvarala vrata. Okrenuo je glavu. - Zdravo.

- Zdravo.

- Je li sve u redu?

- Sad jest. Nije bilo. Bila je strahovito uzrujana.

- Zbog čega?

- Zar se to tebe tiče?

Izvukao je ruke ispod glave i oslonio se na lakat. - Nemoj odmah vaditi žalac, Claire. To je bila tek pristojna radoznalost.

Sjela je na rub kreveta, ali mu je ostala okrenuta leđima. - Njezin je ljubavnik prekinuo njihovu vezu. I nemoj me pitati tko je on jer ti to ne mogu reći.

- Nisam ni kanio pitati.

- Dakle... dobro. Nemamo problem.

- Doista? Mogla si me zavarati. Prema tvojem tonu glasa, rekao bih da imamo.

Ukočila se. - Sad bi se morao vratiti u svoju sobu. Yasmine bi se željela istuširati i odspavati nekoliko sati prije nego počnemo raditi.

- Ovo nema nikakve veze s Yasmine.

- U redu, nema. - Claire skoči na noge i okrene se prema njemu. Rukom pokaže prema

francuskim vratima. - Za slučaj da to nisi opazio, Cassidy, sunce je izišlo. Jutro je.

- Pa što? Zar ćeš se pretvoriti u bundevu?

- Ne, ali ti ćeš se pretvoriti u pomoćnika javnog tužitelja koji bi mi rado prikrpao umorstvo.

- Jesi li počinila umorstvo?

- Ne moram na to odgovoriti.

- Volio bih da ne odgovoriš, ako će to biti još jedna laž.

- Samo idi.

Odbacio je plahtu i skočio s kreveta, nag i seksi. Sjećanja na strastveno provedenu noć progurala su se u njezinu svijest. Nije ih željela, ali su ipak navrla te je morala napraviti mjesta za njih. Dok ga je ovakvoga gledala, čeznula je za ponovnim dodiranjem, za osjećajem što ga je stvaralo njegovo snažno bedro uz njezino, za milovanjem njegovih ruku.

Gledala je kako navlači stare, izbljedujele traperice u kojima je prethodne večeri došao u njezinu sobu. Ni ovog ih puta nije zakopčao. Tako su se dobro i tako davno prilagodile njegovom tijelu da mu zasigurno neće pasti.

- Zašto ne prestaneš lupetati o Yasmine i njezinu ljubavniku te mi kažeš o čemu je zapravo riječ.

- Nemam pojma o čemu govoriš.

- Nemoj. - Uperio joj je kažiprst u nos. - Nemoj se povlačiti iza tog uznositog prezira, Claire. Sad znam da je to gluma kojoj pribjegavaš kad ti to odgovara, kad želiš izbjeći sukob. Sinoć sam upoznao pravu tebe. Ondje - rekao je, pokazujući zgužvani krevet.

- Zar si me zato odvuкао u krevet, kako bi me bolje upoznao?

- Da. U svakom smislu.

- Kako romantično. Dakle, koji je bio pravi razlog?

Zgrabio ju je za ruku i gurnuo je u svoj otvoreni šlic. - Prestani s besmislica-
ma, poljubi me i za otprilike dvadeset sekunda tvoje će pamćenje biti osvježeno.

Izvukla je ruku iz njegova stiska. - Sigurno ćeš tvrditi da si samo želio voditi ljubav sa mnom.

- To je bila glavna zamisao, da.

- Ne vjerujem ti, Cassidy. Uvijek mene optužuješ da lažem. Sad ja mislim da ti lažeš.

Kratko se nasmijao i zbunjeno odmahnuo glavom. - Što? Što se dogodilo tijekom pola sata koliko te nije bilo?

- Ponovno sam stekla zdrav razum - promrmljala je i okrenula glavu u stranu.

Prstima joj je uhvatio bradu i opet je okrenuo k sebi. - Nemoj sa mnom razgovarati u zagonetkama.

- U redu, bit ću otvorena - rekla je i podigla bradu s njegovih prstiju. - Yasmine je rekla neke stvari koje su me navele na razmišljanje.

- O čemu?

- Slatkorječivosti.

- Kako, molim?

Yasmineino pitanje o tome kako se Cassidy uspio uvući u njezin krevet trgnulo ju je iz toplog, maglovitog sjaja zaljubljenosti i vratilo je u hladnu stvarnost. Osjećajući se nesigurno, ali namjerno neprijateljskim tonom, ona upita: - Zašto si noćas spavao sa mnom?

- Nije li to prilično očito, Claire?

- Želio bi da tako mislim.

- Željeli smo jedno drugo - reče Cassidy.

- Ali ti si bio inicijator.

- Nisam te prisilio.

- Ne, nisi došao k meni mašući svojom službenom iskaznicom, ili s torbom punom dokumenata, ili izgovarajući prijatnje. Bio si previše lukav da bi to učinio jer znaš koliko mrzim i opirem se autoritetima. Prišao si mi kao muškarac ženi. Iskoristio si moju ljubomoru. Da - reče i mahne rukama po zraku. - Iz nekog iracionalnog razloga, jučer sam bila ljubomorna na Yasmine. To si iskoristio, jednako kao i erotski ugodaj koji prevladava u našim snimanjima.

- Yasmine je govorila o tome kako je ispala budala - nastavi Claire. - Tješila sam je rekavši da prije ili kasnije svi zanemarimo vlastiti razbor, a to je obično zbog naše požude.

- Tada sam shvatila kakva sam budala ja bila. Namamio si me u krevet, nadajući se da ćeš do jutra imati ubojicu. Možda si računao na to da ćeš slomiti moje obrambene mehanizme i prije zore dobiti priznanje.

- O, za Boga miloga! - Slušao ju je i sve više gubio strpljenje, te je sad zavukao svih deset prstiju u kosu, a zatim se podbočio. - Kad je trebalo doći do tog priznanja, Claire? Tijekom predigre? Ili u trenutku orgazma? Jesam li očekivao da ćeš vrisnuti 'Kriva sam'? Ne. Čekaj, shvatio sam. Nadao sam se da ćeš nakon mahnite ševe govoriti u snu, točno?

- Ovo nije smiješno.

- Doista nije! - vikne Cassidy.

- Ako tako silno želiš uhvatiti ubojicu, zašto si tako podmukao? Zašto me nisi jednostavno uhitio?

- Zar ti nije palo na pamet kakav sukob interesa ovo stvara za mene? Tjednima se borim s tim. Sinoć sam daleko više želio voditi ljubav s tobom nego podići optužnicu.

- Lažljivče.

Okomio se na nju. - Ako misliš da je razlog iz kojeg sam želio spavati s tobom imao ikakve veze s tim slučajem umorstva, onda je tvoje pamćenje kraće od vremena potrebnog da doživiš orgazam.

Žestoko ga je tresnula po obrazu, stvarajući oštar, praskav zvuk. - Nosi mi se ispred očiju.

Uhvatio ju je za zapešće i silovito povukao k sebi. U očima mu je ključao bijes. Claire je na trenutak pomislila da će joj vratiti pljusku. Na koncu je progovorio, ali su mu usne bile tanke, tvrde i jedva ih je micao dok je formirao riječi. - Rado, gospođice Laurent.

Prije nego je izišao kroz francuska vrata, okrenuo se. - Znaš li što tebe doista muči, Claire? Bijesna si na sebe jer si mi pokazala kakva si doista. Ljutiš se jer si se opustila, jer ti se tako vraški sviđalo sve ono što smo radili. Uživala si u svemu, od prvog poljupca do posljednjeg uzdaha. A jedina osoba koja laže o tome jesi ti, a lažeš samoj sebi.

- Što želiš čuti? - odbrusi Claire. - Da si sjajan ljubavnik? Zar tvoj muški ego traži veličanje idućeg jutra? U redu, reći ću. Bilo je vraški divno. Znao si koje gumbe treba pritisnuti, kada biti agresivan, kada pasivan.

- Hvala.

- To nije kompliment. Za razvijanje tako dobre tehnike zasigurno su trebale godine vježbe. Koliko si drugih osumnjičenih žena odveo u krevet, hmm? Zar tako brojiš pobjede? Ne po tome uspiješ li ih poslati u zatvor, već po tome jesi li ih najprije uspio poševiti?

- Slušaj - rekao je kroz stisnute zube - nikad se nisam morao ševiti da bih dobio presudu.

- Ne?

- Ne. Nikad se nisam morao baviti trikovima. Dobar sam u svojem poslu.

- Pa, ako si tako prokletu dobar, gospodine Cassidy, pođi za svojim poslom i nosi se iz moje sobe!

21. poglavlje

- Prekrasno izgledaš. - Joshua Wilde uđe u Arielinu bolničku sobu gurajući invalidska kolica. Osoblje ga je obavijestilo da je odjevena i čeka da je otprati van, gdje čeka mnoštvo novinara kako bi je fotografirali i pitali o toj najnovijoj epizodi u njezinom dramatičnom životu. - Vaša kočija čeka, *madam*.

- Ariel zatvori svoj kovčeg. - Zar je kočija potrebna?

- Bolnička pravila. Osim toga, to zvuči tako biblijski.

Namršteno ga je pogledala preko ramena.

Josh je smireno prihvatio njezinu zlovolju. Jutros je izgledao previše naočito i šarmantno. Kao i obično, svoju je modernu odjeću nosio samouvjeren, a kosa mu je bila njegovana i blistava, s jednim dugim uvojkom što mu se spuštao na čelo. No hodao je neuobičajeno vedro. Pomladilo ga je posljednjih nekoliko dana odmora i opuštanja.

Premda je Ariel još uvijek nosila duboku crninu, izgledala je veoma privlačno za nekoga tko je upravo otpušten iz bolnice. U bolnicu su doveli frizerku koja joj je oprala dugu platinastu kosu i napravila frizuru. Ariel je sama nanijela šminku, ali namjerno nije pokrila sjenke ispod svojih velikih plavih očiju. Takvim će izgledom podsjetiti svoje obožavatelje kroz kakvu je muku upravo prošla.

Nije joj bilo posebno drago što vidi Josha i čvrsto je odlučila da neće s njim dijeliti vedro raspoloženje. - Ceriš se poput guske. Zbog čega?

- Ničega - ljubazno je odgovorio. - Samo sam dobro raspoložen.

- Dok sam ja ovdje ležala, ti si zacijelo neprestano svirao klavir.

- Praktički od jutra do sutra. - Uzeo je bananu iz raskošne košare s voćem, ogulio je i odgrizao veliki komad. - Nisam odsvirao niti jednu crkvenu pjesmu.

- Sve ono klasično smeće - progundala je dok je još jednom provjeravala svoj izgled u malenom zrcalu pudri- jere. - Gotovo mi je drago da nisam bila ondje i to slušala.

- Zvučilo je prilično dobro, premda to sam kažem.

Laganim trzajem zapešća zatvorila je pudrijeru i spustila je u ručnu torbicu. - Pazi na svoje prste jer za nekoliko dana više nećeš svirati za vlastito zadovoljstvo. Opet ćeš udarati po tipkama note crkvenih pjesama.

Joshov je smiješak postao nesiguran. Bacio je koru banane na pladanj na njezinu krevetu. - Kako to misliš, 'za nekoliko dana'? Liječnici su rekli da bi se morala odma-

rati još barem mjesec dana.

- Nije me briga što su oni rekli. Do kraja idućeg tjedna želim zakazati još jedan molitveni sastanak. Imali smo tako dobar zamah, a onda ovo. - Udarila se po truhu kao da kažnjava dijete koje nosi. - Moramo se vratiti na staro. Što prije, to bolje. Nemam namjeru popustiti sve dok Cassidy, ili onaj tko je sada zadužen za istragu, ne optuži nekoga za Jacksonovo umorstvo.

- A to će biti tek početak. Namjeravam svakoga dana sjediti u sudnici. Suđenje će tjednima, mjesecima, biti na naslovnicama. Želim cijelo vrijeme biti nazočna. Vidljiva.

Tragičan lik. Moram maksimalno iskoristiti besplatnu reklamu. Spreman?

Dok je iznosila svoje planove, provjeravala je kupaonicu, ormar i ladice komode da vidi je li nešto zaboravila. Sad se okrenula Joshu koji je cijelo vrijeme šutio.

- Da vidimo jesam li dobro shvatio - ukočeno će on. - Još uvijek nisi naučila lekciju.

- Jest ću, u redu? Možeš me prestati gnjaviti zbog toga.

- Ali bulimija je samo pola problema, Ariel. Dovest ćeš se do još jednog kolapsa, je li to tvoj plan?

- Ne, to nije plan - rekla je slatkim glasom. - Ne kanim ponovno završiti u bolnici, ali neću prestati živjeti samo zato jer sam se malo previše iscrpila i onesvijestila.

- Što je s djetetom?

- Što je s njim?

- Je li moje?

- Nije - odgovorila je odsječnim glasom. - To je potomak tvog dragog pokojnog oca. On mi je to učinio - rekla je, a oči su joj sjale od pakosti.

- Jesi li sigurna?

- Da. Ti uvijek rabiš kondom. On to nije činio. Kujin sin.

- Nisi željela dijete?

- Dovraga, ne! Zar misliš da sam luda? Zašto bih željela imati dijete i odreći se svega za što sam radila?

- Ali tata je želio dijete.

- O, prirodno - kiselu će Ariel. - Znaš kakav je on bio. On i njegov monstruozi ego. Želio je malenog Jacksona Wildea koji bi bio njegova slika i prilika. - Prezirno je promatrala Joshua. - Njegov prvi sin bio je tako golemo razočaranje.

Josh je spustio pogled na svoje duge, vitke ruke glazbenika; ničim nije mogao pobiti mrsku istinu.

- Nprestano me je gnjavio zbog djeteta - nastavi Ariel. - Govorio je da bi to bilo dobro za naš imidž i ojačalo organizaciju. Bili bismo popularniji od Prve obitelji, tvrdio je.

- Nprestano sam to odgađala, ali kao i uvijek, kujin sin je imao posljednju riječ. Kladam se da se sad lijepo smije na moj račun. - Ljutito je zurila u pod i udarila nogom, kao da se obraća pokojnomu mužu u paklu. - Mrzim te, gade.

- Kad si otkrila da si trudna, Ariel?

Zabacila je kosu preko ramena i pogledala ga. - Saznala sam one večeri kad sam se onsvijestila, oko sat vremena nakon što su me doveli ovamo i pregledali me.

- Prije toga nisi znala?

Nakrivila je glavu i upitno stisnula oči. - Na što ciljaš?

Jesi li sumnjala da si trudna prije nego je tata... umro?

Okrenula mu je leđa i posegnula za torbicom. - Kakve to veze ima? Napumpao me je. Da je živ, morala bih imati dijete. Srećom, više me ne može spriječiti da ga izgubim.

Josh ju je tako naglo okrenuo da joj je nešto zapucketalo u vratu. - 'Izgubiš ga'?

Odgurnula je njegove ruke. - Nemoj biti naivan, Josh. Ako misliš da ću se odreći karijere televizijske propo- vjednice radi prljavih pelena i cijedenja prirodnih sokova, razmisli ponovno. Ne želim dijete. Nikad ga nisam željela. - Samodopadno se nasmijevala. - Ovu će prepirku Jackson izgubiti.

- Jesi li razmislila o tome koliko ćeš izgubiti na popularnosti među odanim sljedbenicima kad bi se saznalo da si napravila abortus?

- Nisam tako glupa - obrecnula se. - Svi koji su tijekom proteklog tjedna gledali televizijski program znaju da sam izgubila svijest od iscrpljenosti i žalosti. Uskoro će biti objavljeno da unatoč trudnoći svim srcem želim ispuniti Jacksonovu misiju i uništiti njegove neprijatelje. Neću stati sve dok njegov ubojica ne bude uhićen i kažnjen.

- Neko ću vrijeme trudnoću iskoristavati za vlastitu dobrobit. Suze će teći kad god budem govorila o tome kako bi Jackson bio ushićen spoznajom da je u mojoj utrobi ostavio živo sjeme. Kad već govorimo o biblijskom prizvuku! - dodala je i promuklo se nasmijala.

- Govorit ću o Abrahamu i Sarah, te kako je Bog napokon djetetom nagradio njihovu odanost. Tada ću, za nekoliko tjedana, zbog žalosti imati spontani pobačaj. Zamisli kakvu ćemo lavinu javnih osjećaja time izazvati. 'Oтели su joj muža, oтели su joj dijete, ali ona hrabro nastavlja svoj križarski pohod.'

Oči su joj blistale pri pomisli na takve novinske naslove. Pogledala je Josha i opet se nasmijala. - No, što ti je, Josh? Izgledaš kao da ti je pozlilo.

- Pomisao na to izaziva mi mučninu.

- Nemoj mi reći da si se radovao djetetu. Zar je to razlog tvoje vedrine u posljednje vrijeme? Jesi li se zamišljao kao zamjena za oca svojem malenom polubratu? - Potapšala ga je po obrazu. - Da nisi tako glup, bio bi nekako sladak.

Odgurnuo je njezinu ruku. - Nisam ni slučajno toliko glup kako ti pogrešno misliš, Ariel. - Razdražljivim pokretom glave, pokazao je invalidska kolica. - Spremna?

- Više nego spremna. Ali ja ću hodati. - Posegnula je za kovčegom.

- Ne bi to smjela nositi.

- Zašto ne? Jedva čekam da se riješim posljednjeg Jacksonovog okova. - Podigavši

težak kovčeg, žustro je krenula prema vratima.

-Otvoreno je. - Cassidy podigne pogled s brda papirologije na svojem писаćem stolu.

Ušao je detektiv Howard Glenn i nonšalantno se spustio u naslonjač. - Dobro došao natrag.

-Hvala.

-Kako je prošlo?

-Upravo onako kako sam predvidio. Gospođica Laurent rekla je da u ovoj državi postoji stotine automobila jednakih njezinomu. Također je rekla da se Yasmine tek usput zanima za *voodoo*. Pokazala je zanimanje za nekoliko religija, ali niti jednu nije ozbiljno prigrllila. Jedno sam ipak saznao. Yasmine ima tajanstvenog ljubavnika, ali to nije bio Wilde. Njezina je veza trenutno na ledu. Možda bi trebalo to istražiti.

-Učinit ću to. U međuvremenu, provjeravao sam neke druge stvari.

-I?

Glenn izvadi malen notes iz džepa na prsima svoje sportske jakne od tvida. - Zasad, a još uvijek me čeka dug put, imam još deset veoma sumnjivih stranaka koje su dale donacije Wildeovoj organizaciji. Velike donacije.

-Koliko velike?

-Između pet i dvadeset pet tisuća. - Zastao je očekujući Cassidyjevu reakciju.

-Slušam.

-Tri su vlasnici kina u kojima se prikazuju pornografski filmovi. Dva posjeduju i upravljaju sumnjivim knjižarama. Imam dva salona za masažu i dva bara gdje rade hostese u toplesu. - Nacerio se.

Cassidy se nije nasmiješio. - To ih je tek devet. Rekao si deset.

-Tu je još filmska zvijezda koja se općenito smatra najboljom porno curom.

Cassidy ustane i priđe prozoru. Zavukao je ruke u džepove i tupo zurio van. - Čekaj da pogodim. Nakon što su dali svoje 'doprinos', Wilde ih je prestao proganjati.

-Nisam imao dovoljno ljudi da to potvrdim - reče Glenn - ali i ja mislim da je tako.

-Možda je Wilde povećao cijenu svoje milosti, a netko se s tim nije složio.

-Možda.

Cassidy se okrene. - Je li bilo tko od tih ljudi bio u blizini New Orleansa one večeri kad je ubijen?

-Dakle, vidiš, u tome je kvaka - reče detektiv, zamišljeno navlačeći uho. - Razbacani su diljem SAD-a. Nitko zapravo ne živi u blizini.

-Ovaj grad ima aerodrom i autobusni kolodvor, da i ne spominjem međudržavne autoceste.

-Ne moraš biti pakostan, Cassidy.

-Oprosti, ali pakosno sam raspoložen.

-Imaš pravo na to - reče Glenn i ravnodušno slegne ramenima. - Samo filmska

zvijezda kaže da je jednom posjetila New Orleans.

- Kada?

- Davno. Bila je u Rimu u vrijeme Wildeova umorstva.

- U Italiji?

- Tako je.

- Je li to provjereno?

- Neki talijanski filmski redatelj tvrdi da živi s njim u njegovoj vili još od travnja.

Cassidy je osjetio kako ga snažno pritišće osjećaj poraza. - Predlažem da radiš na tome, Glenn. Reci svojim ljudima neka te popise prijeđu stotinu puta ako je potrebno. Izdvojite svakoga tko se ne uklapa u profil iskrenog, odanog sljedbenika.

- Slažem se - reče detektiv i ustane. - Ali to će potrajali.

Cassidy namršteno upita: - Što je s korporacijskim donacijama?

- Naišao sam na nekoliko. Ništa zanimljivo.

- Nastavimo i njih provjeravati. Tko stoji iza imena kompanije? Posao je dobra zaštita ako netko želi ostati anonimn. Počnimo s korporacijama koje imaju veze s Jugom, pogotovo s našim krajem, a zatim ćemo poći dalje.

Detektiv kimne i izide, vukući noge. Cassidy bi ga rado šutnuo u dupe da vidi hoće li se kretati malo brže. Međutim, sada si nije mogao priuštiti stvaranje neprijatelja. Imao je veoma malo saveznika. S obzirom na uredsku politiku, nitko nije želio prijateljivati s gubitnikom. Kad god bi prišao automatu za kavu, njegovi bi se suradnici žurno udaljili.

Kad se vratio u grad, izvijestio je Crowdera da putovanjem u Mississippi ništa nije postigao. Okružni javni tužitelj nije dobro primio lošu vijest. Reкао je Cassidyju da više nema strpljenja. - A ti više nemaš vremena. Do kraja tjedna želim nešto konkretno, inače ću te maknuti sa slučaja.

- Onaj komu dodijeliš slučaj naići će na iste visoke zidove, Tony, i neće tako dobro surađivati s Glennom.

- Možda neće.

- Ja sam navikao na njega. - Crowder je zadržao kamen izraz lica. Cassidy je uzdahnuo. - Gledaj, nema nikakvih fizičkih dokaza, osim nekoliko vlakana koja mogu potjecati iz jednog od deset tisuća automobila u okrugu.

- A jedan od tih automobila pripada Claire Laurent, koja je imala i motiv i priliku.

- Ali ne mogu dokazati da je u vrijeme umorstva bila u hotelskom apartmanu s Wildeom.

- Vlakna će možda biti dovoljna.

- Ni slučajno - rekao je Cassidy i tvrdoglavo odmahnuo glavom. - Ne idem pred istražni sud prije nego se dobro osiguram.

Crowder ga je ljutito promatrao. - Samo pazi da osiguravaš sebe, i mene, a ne Claire Laurent.

Primjedba je toliko naljutila Cassidyja da je poželio šakom tresnuti Crowdera u lice.

No ipak je samo bijesno izišao iz njegovog ureda. Otad uopće nisu komunicirali, a to je bilo prije dva dana. Sati su prolazili.

Najgore je bilo što je Crowder pogodio usred mete. Doista je želio zaštititi Claire. Premda je bio dovoljno bijesan da je osobno zadavi, nije ju želio zatvoriti. No ako je kriva, neće imati izbora. Morat će je strpati u zatvor do kraja života, bez mogućnosti uvjetnog oslobađanja ili pomilovanja.

- Kriste.

Dlanovima je pokrio oči i oslonio se laktovima na stol. U takvom ga je položaju nekoliko trenutaka kasnije zatekao Joshua Wilde.

Cassidy je podigao glavu kad je začuo nesigurno kucanje na vratima svojeg ureda. Josh je s oklijevanjem stajao na pragu. - Tajnica mi je rekla neka uđem.

- Što želiš? - grubo će Cassidy.

- Jeste li vi još uvijek zaduženi za slučaj umorstva mojeg oca?

- Tako je jutros pisalo u *Times Picayuneu*. Uđi. No upozoravam te da sam odvratno raspoložen, te ako si mi došao muljati, učini si uslugu i odmah otidi.

- Nisam došao muljati.

- Sjedni. - Mladić sjedne na stolicu nasuprot pomoćniku tužitelja.

Cassidy kimne prema prednjem dijelu zgrade. - Zašto nisi ondje dolje i ne pružaj im potporu?

Otkako se vratio iz Rosescharona, kad god bi Cassidy ušao u zgradu, morao se gurati između prosvjednika koji su tvrdili da je nesposoban. To je bila glasna i neprijateljski raspoložena gomila koja je paradirala iz sata u sat, pjevajući neprestano istu pjesmu i mašući pogrđnim parolama kad god bi ga vidjeli.

- To je najnovija ideja moje maćehe - Josh reče za dobro organizirane demonstracije.

- Mislio sam da je tek izišla iz bolnice.

- Jest, ali se odmah bacila na posao. Neće vas ni minute ostaviti na miru sve dok ne osudite ubojicu.

- Ona nije jedina - više za sebe promrmlja Cassidy. - Zašto joj ne kažeš neka prekine te gluposti? Zapravo ničemu ne služe.

- Dovode je u vijesti u šest sati. To ona želi.

- Samo je pitanje vremena prije nego postane ružno. Neki prilično opaki ljudi rade u ovoj zgradi, znaš. Netko će zasigurno nastradati. Valjda Ariel ne želi negativnu reklamu.

- Pronašla bi način da to okrene u svoju korist.

- Nije baš dobro prošla sa svojim demonstrantima ispred zgrade Francuske svile. Ispali ste poput nitkova i razbijača.

- Način na koji je Claire Laurent okrenula onu situaciju vraški je razbjesnio Ariel. - Njegov je podrugljiv osmijeh postao zamišljen. - Ona je zanimljiva dama. Većina bi se ljudi nabacivala blatom. Ona je otmjena. Divim se njezinoj srčanosti.

Da, obeshrabreno pomisli Cassidy. Čovjek se mora diviti njezinoj srčanosti.

-U svakom slučaju, vratimo se na Ariel - reče Josh. - Ona ne sluša nikakav moj savjet. Zapravo, ne sluša ničiji savjet. Kad jednom odluči nešto učiniti, neumoljiva je, nezaustavljiva.

-Govorimo li o tvojoj maćehi ili o generalu Patonu?

-Vjerujte mi, Cassidy, ne poznajete je onako dobro kao ja. Poludjela je, pogotovo... pogotovo nakon što je moj otac ubijen.

Josh je počeo izbjegavati Cassidyjev pogled, pružajući mu malo nade. Njegov mu je instinkt govorio da je nadomak pozitivnog pomaka. Bilo je teško, ali se pretvarao da nije impresioniran onim što je do sada čuo. Podigao je ruku, pokazujući Joshu neka nastavi.

-Sigurno ste čuli za Arielinu trudnoću.

-Trebali li čestitati?

-Mislite, jesam li ja otac? - Josh odmahne glavom. - Ona kaže da je tata. Zato sam ovdje. - Odjednom je ustao i počeo šetkati duž Cassidyjeva stola.

-Zašto se ne opustiš i jednostavno mi ne kažeš što te muči? - Cassidy je govorio ugodnim glasom, nadajući se da će u propovjednikova sina izazvati povjerenje i dati mu hrabrosti.

-Lagao sam vam - naglo će Josh.

-O čemu?

-O onoj noći. O tome da smo Ariel i ja cijelo vrijeme bili zajedno. Istina je... ona... otišla je iz mog apartmana i vratila se u njihov.

-Kada?

-Ranije. Oko ponoći.

-Na koliko dugo?

-Petnaest, možda dvadeset minuta.

-Je li razgovarala s tvojim ocem?

-Ne znam. Prisežem pred Bogom.

-Zaboravi na Boga. Prisegni meni.

Josh ovlaži usne. - Prisežem pred vama da ne znam.

-U redu. Nastavi.

-Smislila je nekakvu ispriku da ide potražiti note. Rekla je da je tata spavao. Uopće nisam razmišljao o tome, sve do idućeg jutra. Tražila je da to ne spominjem ni vama ni policiji.

Cassidyjevo je srce divlje tuklo, ali je znao da se ne smije prepustiti nadi na temelju riječi čovjeka koji je već priznao jednu veoma važnu laž. Ovo su samo naklapanja. S time ništa ne bi postigao na sudu. Još uvijek nema pravih dokaza protiv udovice. Međutim, ovo će njegovoj istrazi dati nov smjer i skinuti pritisak s Claire. Nakon razdoblja gladi, ovo se čini kao obilna gozba.

-Zašto si pristao lagati o tome, Josh? - upita Cassidy.

-Doista nisam mislio da je to važno. Ariel je bila gotovo histerična kad je pronašla

tijelo. Bilo je tako, znate, krvavo. Nisam mislio da bi mogla imati bilo kakve veze s umorstvom.

- Što sada misliš?

Josh je prestao šetkati. Stao je uz rub Cassidyjeva stola i pogledao ga. - Sad mislim da je imala.

Cassidy se bojava progutati slinu, trepnuti, strepeći da će najmanji pokret raznijeti nesigurnu izjavu Joshue Wildea, te će se raspršiti i više neće biti stvarna. - Zašto si se predomislio?

Josh je bio čovjek koji je ratovao sam sa sobom. Barem je takav dojam stvarao. Znojne je dlanove obrisao o hlače. - Suprotno onomu što Ariel govori medijima, nije zadovoljna trudnoćom. Zapravo, bijesna je zbog toga. Namjerava odglumiti spontani pobačaj, a to će joj donijeti dvostruku korist: riješit će se djeteta i osvojiti više simpatija u javnosti.

Kako bi ga potaknuo da dalje govori, Cassidy se prikazao šokiranim. - Zvuči kao pravo čudovište.

- Vi ne znate ni polovicu, gospodine Cassidy. Zamišlja sebe kao megazvijezdu koja će imati golem utjecaj na milijune ljudi. Trebali biste čuti kakve planove ima za *Prayer and Praise Hour*. Nevjerojatne stvari. Za početak, želi da propovjedaonica postane politički forum za kandidate koji dijele njezine stavove o važnim pitanjima. Već je poslala pozivnice nekima koji bi trebali biti govornici gosti. Ambiciozna je i lukava, a čvrsto je odlučila da joj nitko i ništa neće stati na put. Posve je poludjela, izgubila je svaku vezu sa stvarnošću.

- Vratimo se na umorstvo.

Josh je ponovno sjeo. Isprepleo je prste između svojih koljena i zurio u njih dok je govorio. - Moj je tata bio tiranin. Glumio je Boga koji je iznad svih, uključujući Ariel i mene. Pogotovo Ariel i mene. Rugao joj se zbog njezine sklonosti debljanju sve dok nije oboljela od poremećaja jedenja.

- U novinama su nagovijestili da joj je dijagnosticirana bulimija, ali bolničko osoblje iz Kansas Cityja to nikad nije potvrdilo.

- Istina je. A to dijete, ona ga doživljava samo kao još jednu od tatinih okrutnih šala. Vidite, to je kao da još uvijek ima kontrolu nad njom. Mislim da je znala da je trudna mnogo prije one večeri kad se onesvijestila. Mislim da je bila bijesna na tatu jer ju je prisililo da zatrudni, a ona mu je jasno stavila do znanja da ne želi dijete. Mislim da ga je zbog toga ubila.

Cassidy je odlučio iskušati Joshove tvrdnje tako da u njima traži rupe, onako kako bi to učinio branitelj na sudu. - Sve je to dobro teoretski, Josh, ali ipak su to samo indicije. Jesi li čuo kako se tvoj otac i Ariel prepiru zbog trudnoće?

- Ne. Nisam znao da je trudna sve do one večeri kad su je odvezli u bolnicu.

- Jesi li čuo kako Ariel prijete da će ubiti tvojeg oca?

- Ne.

- Nikada?

- Ne. On ne bi tolerirao takav način razgovora.

- Posjeduje li ona pištolj?

- Ne. Barem koliko ja znam. Ali njezin je brat u zatvoru.

Cassidy je to otkrio tijekom preliminarne istrage. - Prema zatvorskim zapisima, Ariel već godinama nije imala nikakvog kontakta s bratom, čak ni putem razglednice. Sumnjam da joj je on mogao dostaviti oružje da to nitko ne otkrije.

Josh slegne ramenima. - To je bilo samo nagađanje. Mogla je potajno nabaviti pištolj i riješiti ga se tako da ga nitko ne nađe.

- Možda - neodređeno će Cassidy.

- Razmislite o ranama. Čovjek napravi ženi dijete. Ona je bijesna na njega jer ju je opteretio neželjenim djetetom. Puca mu u muda. Zar to nema smisla?

Cassidy stisne oči kao da razmišlja o vjerojatnosti njegove pretpostavke. Protrljao je zatiljak. - Moram ti reći, Josh, prilično je nesigurno.

- Mislilo sam da ćete se više uzбудiti - mrzovoljno će Josh.

- Kad je one noći otišla iz tvog apartmana, je li nosila cipele?

- Cipele? Ne. Mislim da je bila bosa. Skinula je cipele kad smo vodili ljubav. Ne vjerujem da ih je ponovno obula. Zašto?

- Još uvijek provjeravamo neka vlakna što smo ih našli u spavaćoj sobi tvog oca. - Trenutak je zastao. - Jeste li ti ili Ariel unajmili automobil dok ste ondje boravili?

- Ja jesam. Volim imati vlastiti prijevoz.

- Vozio si se po New Orleansu?

- Mnogo. Svaki dan. Unajmio sam kabriolet i volio se voziti sa spuštenim krovom.

Ta se informacija lako mogla provjeriti. - Je li Ariel ikad pošla s tobom na neku od tih vožnji?

- Jednom, mislim. Možda dvaput. Zašto?

- Zar još uvijek spavaš s njom?

- Ne. Nisam već tjednima.

- Što se dogodilo?

Josh ga pogleda, a zatim okrene glavu. - Ne znam. Tako se zaniijela svojom ulogom vode vjerske organizacije, da nekako nikad nema vremena. Ili je umorna i zlovoljna. Ili bih joj prigovarao zbog povraćanja, a ona bi se razbjesnjela. Sad kad znam za dijete...

- Što?

- Pa, ne bih se dobro osjećao da vodim ljubav s njom dok u sebi nosi moj polubrata.

Cassidy se nagne naprijed. - Vidiš li ironiju u tome, Josh? Bilo je u redu ševiti očevu ženu dok je on bio živ, ali sad kad je mrtav i ona je trudna s njegovim djetetom, ti si postao gadljiv.

Josh je postao defenzivan. - Tako se osjećam.

- U redu. - Cassidy se nagne unatrag. - Zasad ćemo se pretvarati da se dogodilo

ovako. Spreman? Ariel je otišla od tebe, vratila se u apartman što ga je dijelila s tvojim ocem, ubila ga pištoljem za koji nitko ne zna da je postojao i koji nije pronađen, a zatim se vratila na drugu rundu u krevetu s tobom, pravilno pretpostavivši da ćeš ti biti njezin alibi.

- Tako ja to vidim.

Cassidy pucne ustima. - Mene muči zašto mi ti to sada govoriš.

- Laž je mučila moju savjest.

- Savjest? - skeptično ponovi Cassidy.

Josh se ponovno uvrijedio. - Ja jesam preljubnik. Priznajem da sam vlastitom ocu nabijao rogove. Ali ne kanim biti Arielin suučesnik u umorstvu.

Neodlučno je grickao donju usnu. - U redu, to je nešto više od savjesti, gospodine Cassidy. Možda to nećete vjerovati, ali ja se nje bojim.

Cassidy otpuhne kroz nos.

Josh uzvikne: - Istina je. Prije svega ovoga, znao sam da je ambiciozna i lukava, ali sad je doista pretjerala. Bezobzirna je. Opaka. Ništa je ne može spriječiti da provede svoju volju. Ako je netko naljuti zbog neke sitnice, ona ga otpušta. Nema milosti. Nema diskusije. Noga - reče i udari šakom jedne ruke u dlan druge. - Izbačen je.

Zurio je u svoje drhtave šake. - Čini se kao da sam bio slijep. Možda sam se toliko usredotočio na oca da sve dosad nisam vidio kakva je zapravo Ariel. Mislim da je sposobna za sve kako bi zaštitila svoje interese. Mislim da je neuravnotežena. Opasno neuravnotežena.

Cassidy ga je dugo, zamišljeno promatrao, a zatim je ustao, označivši kraj razgovora. - Hvala, Josh. - Pružio mu je desnu ruku. Mladić ju je prihvatio, doimajući se smućenim.

- To je sve? Mislio sam da ćete mi postaviti milijun pitanja.

- - Bit će ih kasnije. Odmah ću poraditi na tome. U međuvremenu, ponašaj se normalno u blizini svoje maćehe. Obavljaj svoj posao kao i obično. Nemoj ništa učiniti ili reći čime bi joj mogao otkriti da si bio kod mene. Neka i dalje misli da sam odavno prestao sumnjati u nju. - Cassidy ozbiljno pogleda Josha. - Znam da ti ovo nije bilo lako.

- Ne, nije. Ariel i ja smo godinama jedno drugomu bili utočište pred ocem. Mislim da se može reći da smo bili ovisni jedno o drugome. Dijelili smo istu muku i oslanjali se jedno na drugo kako bismo to lakše podnijeli. Nakon njegove smrti nismo trebali jedno drugo. Mržnja prema njemu bila je jedino što nas je spojilo.

- Vjerujem da Ariel ima ozbiljnih psihičkih problema koji potječu iz njezinog djetinjstva provedenog u siromaštvu. Katkad sam bijesan na nju, ali uglavnom je se bojim. Ipak - doda i žalosno odmahne glavom - ne mogu dopustiti da se nekažnjeno izvuče s umorstvom.

- Josh, zbog svoje dugotrajne ljubavne veze s Ariel, moram znati, bi li mogao na sudu svjedočiti protiv nje?

Josh je odgovorio bez trenutka oklijevanja. - Da.

Pozdravili su se. Tek što je Josh izišao iz njegovog ureda, Cassidy je navukao sako i poravnao kravatu. Čim je bio siguran da je Josh imao dovoljno vremena da iziđe iz zgrade, popeo se dizalom na kat iznad i krenuo u ured Anthonyja Crowdera. Nije se obazirao na taj- ničino upozorenje da je Crowder veoma zauzet i da ne želi ometanja. Osjećajući samopouzdanje što ga već danima nije osjetio, ušao je nenajavljen.

- Prije nego počneš vikati, slušaj. Mislim da znam tko je ubio Jacksona Wildea.

Crowder baci na stol kemijsku olovku. - Dakle?

- Njegov sin.

22. poglavlje

Cassidy je gotovo od riječi do riječi ponovio svoj razgovor s Joshuom Wildeom. Kad je završio, Crowder je prestao lupkati prstima. - Zbunjen sam. Rekao si kako misliš da je sin počinitelj, ali on tvrdi da je to udovica.

- Iz zlobe. Tužakanje je kukavičji način osvete, a Josh je prava kukavica.

- Odakle je onda smogao hrabrosti da ubije oca?

- Uhvatio je Wildea kad je bio najranjiviji. Nagog. Ležao je na leđima. Možda je čak spavao. Josh je poznao očeve navike. Znao je kada treba napasti. Što bi se također moglo reći za Ariel, kad smo već kod toga - promrmlja Cassidy. - U svakom slučaju, Josh je pucao Wildeu u muda kako bi nas naveo na krivi trag, kako bi izgledalo da je to učinila žena. Čak me je podsjetio na to dok smo razgovarali.

Crowder prekriži svoje mesnate ruke ispod brade i trenutak razmisli o tome. - Zašto bi Josh želio ubiti oca? Ljubomora?

- Moguće. Ako je Ariel zatrudnjela s njegovim ocem, kako ona tvrdi. No ja vjerujem da je imao snažniji motiv.

- Snažniji od ljubomore? Novac?

- Ne izravno. Nema sumnje da je Josh želio preuzeti vjersku organizaciju kad njegov stari više ne bude u blizini. Mislio je da je on očiti nasljednik. Za mladog čovjeka koji je bio očevo šegrt, koji je uvijek živio u njegovoj divovskoj sjeni, to bi bila shvatljiva ambicija.

- No Ariel preuzima kontrolu.

- Objema rukama. Jednako kao i ranije, Josh je u pozadini. Još uvijek je druga violina. No ako odbacimo organizaciju kao faktor, postoji i osobni.

- A to je?

- Josh mi je priznao da je Jackson Wilde bio tiranin koji ih je oboje psihički zlostavljao. Cijelog je života bio predmet Jacksonova izrugivanja. Na koncu mu je to dodijalo. Stoga je skupio ono malo hrabrosti i riješio se staroga, ali ga je tada maćeha i ljubavnica izgurala i opet je ostao u sjeni. Kakve li frustracije.

- Jednog je tiranina zamijenio drugim.

- Tako je. Kako bi se riješio nje, prikazuje ju kao ubojicu. Ili možda... - Sad kad je počeo drukčije razmišljati, pale su mu na pamet druge mogućnosti. - Možda su zajedno

skovali zavjeru da se riješe Jacksona. Zatim se Josh, iz ranije navedenih razloga, prevtorio u Judu.

- Zvuči sasvim moguće, ovako ili onako. Jesi li o tome razgovarao s Glennom?

- Još nisam, ali on će biti ushićen. Cijelo je vrijeme mislio da su počinitelji Ariel ili Josh. Željeto će ih staviti ispod sitnozora i proučavati sve dok ih ne upoznamo sa svih strana. Želio bih da ih netko cijelo vrijeme nadzire.

- Šef policije će poludjeti ako zatražiš još ljudi.

- Dao si mi do kraja tjedna, Tony. Budi fer. Pomogni nam. Posreduj kod šefa policije.

Cassidy se vratio u svoj ured osjećajući se kao da je ponovno napunio neku unutar-nju bateriju. Prvi put nakon nekoliko dana osjećao je kako mu adrenalin struji žilama. Imao je svrhu, nov plan napada. Radit će na tome sve dok ne iscrpi sve mogućnosti, kao i sebe.

Najprije je obavio niz telefonskih razgovora.

Nije se morao predstaviti prilikom prvog poziva. Jednostavno je pitao: - Daješ li još uvijek informacije onom televizijskom izvjestitelju?

Doušnički je sustav radio dvosmjerno. Ured javnog tužitelja služio se istim izvorima kao i mediji, katkad prenoseći informacije koje su, poput pištolja napunjenog ćorcima, bile pune poluistina i aluzija te su namjerno vodile u pogrešnom smjeru.

Cassidy reče: - Danas poslijepodne imao sam dug i privatni razgovor s Joshuom Wildeom. Iz mog je ureda izišao ljutit i uzrujan. To je zasad sve.

Poslao je službenika da provjeri sve agencije za iznajmljivanje automobila u gradu. - Nađite onu koja je iznajmila automobil Joshui Wildeu tijekom tjedna kad je umoren njegov otac. Želim znati koji je model uzeo, koliko je kilometara prešao, te u kakvom je stanju automobil bio kad ga je vratio. Ako je riječ o *chrysleru* s plavim sagom, želim da se automobil odmah pronađe i odveze u policijski laboratorij. Hvala. - Možda će momci u laboratoriju naći mrlju osušene krvi koja pripada Jacksonu Wildeu i, bingo! Imat će pravog osumnjičenika.

- Ovo će biti najlakše motrenje - Cassidy je rekao policijskom poručniku koji je vodio ekipu za praćenje što ju je Crowder uspio dobiti od šefa policije. - Joshua i Ariel Wilde neprestano su izloženi javnosti. Nikako vam ne mogu pobjeći.

Nakon što je raspodijelio zaduženja, Cassidy se opustio na svojoj stolici i uzdahnuo s pojačanim osjećajem optimizma. Nešto će zasigurno iskrsnuti. Djelić ranije neotkrivenih dokaza uperit će optužujući prst u Josha ili Ariel, dalje od Claire.

Nastojao je ne razmišljati o njoj nakon njihove gorke svađe u Rosesharonu, ali uzalud. Neprestano mu je bila u mislima; njezino tijelo, način na koji je vodila ljubav, kao i njezine ljutite optužbe.

Bilo je kao da je otvorila vrata njegove duše i ondje našla kostur, a kostima nije mogla glasnije zveketati. Optužila ga je za prijevaru i manipuliranje. Nekoć je to možda bilo točno. Kao branitelj, pribjegavao je svakojakim sredstvima kako bi dobio

oslobađajuću presudu. Koristio se glumom, suzama, smijehom, prezirom, svime što je bilo potrebno kako bi njegovi klijenti slobodni izišli iz sudnice.

Ako ga je ikad zapekla savjest, opravdavao bi svoje postupke. Braniti zločince njegova je dužnost, zar ne? Čak su i počinitelji imali pravo na pošteno suđenje. Netko je pred sućem i porotom morao govoriti u njihovu korist, pa zašto ne on? Samo je obavljao svoj posao, govorio je sebi.

Znao je da su to samo izlike. Postojali su etični i razumni načini branjenja optuženih, bez pribjegavanja trikovima u sudnici, kojima se često koristio samo da bi se pravio važan.

Pogledaj me, pametni Robert Cassidy, čudo od dječaka koji nije pohađao otmjenu školu i nije pravo diplomirao na Harvardu. Sasvim je dobro ispao za momka iz seoskog dijela Kentuckija, zar ne?

Pobjeda je bila njegov konačni cilj, a ne traženje pravde... sve dok nije dobio onaj slučaj, a ulozi su bili previsoki. Kad ga je Claire optužila za prijevare i manipuliranje, nije znala koliko je bila blizu istini o njemu, *kakav je nekoć bio*. Ali ne kakav je sada. Sada dovodi loše ljude pred lice pravde i stavlja ih onamo odakle ne mogu nauditi nedužnima.

Ovaj slučaj nije iznimka. Učinit će sve što je potrebno da pravda pobijedi, a onaj koga porota proglaši krivim za umorstvo Jacksona Wildea završit će u zatvoru.

Neka mu Bog pomogne ako Claire Laurent bude ta osoba.

Ali neće biti, tvrdoglavo je uvjeravao sebe. Ona je nedužna. Nijedna žena koja je tako topla i nesebična u krevetu ne bi mogla hladnokrvno ubiti. Nije joj doticao samo usne, dojke, bedra i trbuh. Dotaknuo joj je dušu. Znao bi da je otrovna.

No suprotno njezinom uvjerenju, nije spavao s njom zato da bi dokazao njezinu krivnju ili nedužnost. To je bilo neizbježno poput plime. Od trenutka kad su se upoznali, taj je dio njihove sudbine bio zapečaćen.

Čim bude posve oslobođena sumnje, poći će k njoj i ponizno zamoliti za oprostaj jer ju je podvrgnuo takvom mučenju. Na kraju krajeva, ne bi ga mogla poštivati kad svoj posao javnog tužitelja ne bi ozbiljno shvaćao. Kad se jedno drugomu ispričaju zbog pogrešno stvorenih zaključaka, opet će voditi ljubav.

Pomisao ga je fizički uzбудila i vratila ga u sadašnjost. Claire se zacijelo već vratila iz Mississippija. Zurio je u telefon na stolu, obuzet iskrušenjem da je nazove. Ali ne. Sigurno se još uvijek ljuti. Bolje da joj ostavi još nekoliko dana da se smiri.

U međuvremenu će marljivo kopati, tražeći nešto čime će potvrditi krivnju nekog drugog, a Claire osloboditi svake sumnje.

Ona je nedužna.

Claire se namrštila na neotvorenu poštu složenu u hrpe na svome stolu. Bilo je računano što ih treba platiti, okružnica za razvrstati i prijeteća kuverta od poreznog ureda koju treba otvoriti. Nije imala energije za bavljenje papirologijom, a svoju je zlovolju

pripisivala putovanju. Veoma je naporno radila, prema zahtjevnom rasporedu, a sve to na strahovitoj sparini. Tada je shvatila da nekoliko dana odmora neće riješiti njezin problem.

Odbacila je deprimirajuću misao i vratila svoju pozornost na gužvu na svojem stolu. Povrh neotvorene pošte ondje su bila i najnovija izdanja novina. Prema neidentificiranom, ali pouzdanom izvoru, pomoćnik javnog tužitelja Cassidy preusmjerio je svoju istragu na Ariel i Joshuu Wildea.

Privuklo joj je pozornost njegovo ime, otisnuto masnim slovima, te je zurila u njega dok nije zaboravila na vrijeme. Posve je vjerojatno da bi nastavila zuriti i sjećati se da je nije prekinula majka koja se, s pladnjem u rukama, pojavila na vratima.

- Želiš li malo čaja, Claire Louise? U posljednje vrijeme izgledaš tako umorno, pa sam mislila da će te malo osvježiti.

- Hvala, mama. Zvuči sjajno. Ali samo ako ostaneš i podijeliš ga sa mnom.

- Nadala sam se da ćeš to tražiti.

Claire se nasmiješila, uzela jedne novine i poslala do garniture za sjedenje gdje je prvi put primila Cassidyja. Činilo se da je sve što kaže ili čini podsjeća na njega. Bila joj je mrska njegova nametljiva moć nad njezinim umom. Nije ju nazvao niti je na bilo koji način pokušao stupiti u vezu s njom od onog jutra kad je bez pozdrava otišao iz Rosesharona. Nije znala treba li osjećati olakšanje, bol, uvredu ili kombinaciju svega toga.

Razmišljanja o njemu budila su sve poznate emocije; neke su bile predivne, a neke su je činile nesretnom. Uхватила bi sebe kako se stidljivo smiješi, a u idućem bi trenutku bila na rubu suza. Još otkako su je socijalni radnici odvuikli iz kuće tete Laurel, nitko nije imao takvu moć nad njom.

Mary Catherine spusti srebrni pladanj na niski stolić za kavu. Dodala je Claire rukom vezen laneni ubrus, a zatim je iz porculanskog vrča objema natočila šalicu mirisnog čaja.

Čavrljale su o nevažnim stvarima dok su pijuckale čaj i grickale čajne kolačiće što su ih Mary Catherine i Harry tog jutra ispekle. Putovanje u Mississippi koristilo je Mary Catherine. Claire je u majčinim obrazima opazila zdravo rumenilo koje ju je činilo nekoliko godina mladom. Oči su joj bile bistre i živahne. Nisu se doimale prazno, što ju je uvijek plašilo, čak i dok je bila dijete, jer je to prepoznavala kao najavu »napadaja«. Činilo se da je Mary Catherine više usklađena sa svojom okolinom. Koliko je Claire znala, nije bilo niti jednog problema otkako je uzela Cassidyjevo nalivpero.

Kao da joj čita misli, Mary Catherine reče: - Vidim da si čitala novine. Piše da gospodin Cassidy sada vjeruje da su Jacksona Wildea ubili njegov sin ili udovica. Nije li to budalasto?

- Budalasto?

- Oni to nisu učinili. A ne vjerujem ni da gospodin Cassidy tako misli.

- Kako znaš da oni to nisu učinili, mama?

Ignorirajući pitanje, Mary Catherine postavi vlastito: - I zašto oni ljudi opet demonstriraju ispred naše zgrade? - Wildeovi sljedbenici demonstrirali su ispred Francuske svile otkako su se one vratile u grad.

- Voljela bih da odu - ljutito će Mary Catherine. - Harry i ja imamo teškoća kad ujutro idemo na tržnicu. Uživam u našim izlascima, ali prolaženje kroz onu gomilu uništava mi zadovoljstvo.

Prema načinu razmišljanja Mary Catherine, veći je problem taj što ne može nesmetano doći do tržnice nego mogućnost da njezina kći bude optužena za umorstvo. No Claire je više uznemirila ranija tvrdnja njezine majke. - Demonstracije su privremena gnjavaža, mama. Kad jednom nekoga uhite za ubojstvo velečasnog Wildea, oni će se razići.

- Hoće li se on ikad vratiti?

U jednom je mučnom trenutku Claire pomislila da govori o Jacksonu Wildeu. - Tko, mama? - promuklo upita.

- Gospodin Cassidy.

Claireina su se ramena opustila dok je polako disala. - Ne znam. Zašto?

U očima Mary Catherine odjednom su se pojavile suze. Donja joj je usna počela podrhtavati. - Tako sam se nadala da te, kad se zaljubiš, tvoj mladić neće razočarati onako kao mene moj.

Iz džepa na suknji izvadila je rupčić s monogramom. Bio je veoma tanak i otmjen. Mirisao je po vrećicama s mirisom ruža što ih je držala u ladicama svoje komode.

Dok je brisala oči, Claire pokrije njezinu ruku svojom. - Nemoj plakati, mama. Nikad nije bilo... tako... između gospodina Cassidyja i mene.

- Oh - rekla je tihim, neutješnim glasom. - Mislila sam da jest. Nadala sam se da jest. Veoma mi se sviđa. On je tako naočit mlad čovjek. I zna kako se treba ponašati prema dami.

O, da, pomislila je Claire, *naočit je*. Jasno se sjećala njegovog lica, tamnog i napetog od strasti, njegovih usana kako joj senzualno miluju dojke, njegovih naglih, toplih prsa. I doista zna kako se treba ponašati prema dami, osobito u krevetu. Pružao je onoliko užitka koliko ga je tražio, možda i više. Takvo savršeno vođenje ljubavi gotovo mora biti proračunato, zar ne?

Potisnula je tu misao. Bilo je bolno misliti o tome. Beznadno se zaljubila u Cassidyja, a ključna je riječ *beznadno*. Oni ne mogu imati zajedničku budućnost. Čak i da nisu na suprotnim stranama u kriminalističkoj istrazi, on je utjelovljenje sustava kojeg se boji i prezire ga. Bez obzira koliko voli Cassidyja muškarca, vjerojatno nikad ne bi mogla posve vjerovati Cassidyju tužitelju.

Za Claire je to bio mučan konflikt. Kad je razmišljala o tome, paralizirao ju je očaj, te je tu tajnu ljubav držala zaključanu u srcu i pretvarala se da ne postoji.

Ispužila je svoju šalicu. - Ulij mi još malo čaja, molim te, mama. Kuhaš bolji čaj od ikoga. - Claire je usmjerila njihov razgovor na ležernije teme. Pola sata kasnije Mary

Catherine je otišla, ostavivši Claire opet samu. Preletjela je pogledom novine.

Joshua Wilde je žestoko nijekao da ima bilo kakve veze s očevim ubojstvom. Ariel je optužila Cassidyja da optužuje njih samo da bi prikrio vlastitu nesposobnost. Izjavila je da on, iz osobnih razloga, štiti najvjerojatnijeg počinitelja. Odbila je reći o kome je riječ, čak i kad su je određeno pitali misli li na Claire Laurent. Njezino izbjegavanje odgovora samo je potvrdilo insinuciju.

Claire je laknulo što više nije Cassidyjev glavni osumnjičenik, ali još uvijek nije mogla posve odahnuti. Još uvijek se nalazila u srcu uragana i mora preživjeti drugu, možda žešću polovicu oluje. Ako Joshua Wilde postane nervozan zbog Cassidyjevih navoda, tko zna što bi mogao učiniti ili reći kako bi skinuo pritisak sa sebe. Umjesto jednog neprijatelja tada bi imala dva.

Razmišljajući o tome, skočila je kad se oglosio telefon kraj njezina lakta. Podigla je slušalicu tek kad je treći put zazvonio. - Halo?

- Claire, jesi li to ti?

- Andre? *Bonsoir*: Drago mi je da te čujem. Kako si?

- Dobro, dobro, ja sam dobro. Ne, zapravo... - Zastao je. - Strašno sam zabrinut za Yasmine.

Claire se namrštila jer je u potpunosti razumjela njegovu zabrinutost. Otkako je prekinula sa svojim ljubavnikom, Yasmine se čudno ponašala. Nije to bilo ništa određeno, ali nešto nije u redu. Yasmine je naoko bila ista. Kad su završavali posao u Rosesharonu, šalila se s ekipom, ogovarala s Leonom i svakoj fotografiji kataloga pristupala sa svojom uobičajenom maštom i darom. No njezin entuzijizam i smijeh zvučali su lažno.

Po završetku rada u Missisippiju Claire je očekivala da će se Yasmine s ostalima vratiti u New York, gdje će se ostatak fotografija za katalog snimiti u studiju. No Yasmine se vratila u New Orleans s njom. Čim se našla u zgradi Francuske svile, prestala se pretvarati i postala mrzovoljna i tiha.

Yasmine nije ništa govorila o dovršavanju kataloga. Claire je bila zabrinuta s poslovnog gledišta, ali budući da je rok za predavanje materijala u tiskaru bio tek za nekoliko tjedana, strpljivo je čekala. Yasmine je svaki dan, cijeli dan, ostajala u svojoj sobi, a svake je večeri izlazila i vraćala se u sitne sate. Nikad nije rekla kamo ide, niti je pozvala Claire da pođe s njom.

Claire je pretpostavljala da špijunira kuću kongresnika Petrieja ili se pokušava sresti s njim. Željela je Yasmine upozoriti na neprikladnost tako adolescentnog ponašanja, ali Yasmine nije bila sklona razgovoru. Zapravo, sve je činila kako bi ga izbjegla. Vrata njezine sobe ostajala su zaključana. Nije jela s Claire i Mary Catherine.

Stara se Yasmine okruživala ljudima, nalazeći svoje mjesto usred obožavatelja i uživajući u njihovim pažnjama. Inače je mrzila biti sama, te je uznemirivalo ovo obrnuto ponašanje. Claire je poštivala prijateljičinu želju za samoćom, jer je to očito bio način na koji je Yasmine odlučila izlječiti svoje slomljeno srce. No možda je došlo vrijeme za intervenciju.

Andre je očito dijelio njezinu zabrinutost. - Jesi li u posljednje vrijeme vidao Yasmine? - pitala ga je.

- Nisam, sve od prošlog tjedna kad si ti bila u Missis- sippiju. Došla je u hotel, zadržala se oko sat vremena i otišla. Claire, znaš da ja nikad ne izdajem ničije povjerenje, ali znam koliko si bliska s Yasmine...

- Ne sumnjam u tvoju odanost, Andre. Niti u tvoju diskreciju. Budi siguran da ne očekujem tračeve.

- Kad bih to mislio, ne bih te nazvao.

- Nešto te je potaknulo da me nazoveš. Čujem zabrinutost u tvom glasu. Pretpostavljam da si razgovarao s Yasmine kad si je vidio?

Ispričao joj je o njihovom razgovoru u hotelskom hodniku, te kako se Yasmine doimala uzrujanom kad je odlazila. - Nikad je takvu nisam vidio. Bila je veoma potresena. Je li sada dobro?

Claire, vodeći računa o Yasmineinu pravu na privatnost, reče: - One se večeri dogodilo nešto veoma neugodno. Povjerila mi se idućeg jutra. Mislim da joj je pomoglo pričanje o tome.

- Je li se vratila u New York?

- Ne, ostala je ovdje. Vjerojatno zato što je ovdje mirnije. Tempo je sporiji. Mislim da pokušava raščistiti sama sa sobom prije nego pođe kući.

I Alister Petrie ovdje živi, pomisli Claire, sjetivši se da je na naslovnici jutarnjih novina vidjela njegovu fotografiju. Međutim, Andreu nije spomenula kongresnika. Ako je znao identitet Yasmineina ljubavnika, bio je uobičajeno diskretan. On sigurno ne bi Petrijevo ime ubacio u razgovor. Zbog opasnosti da Andrea dovede u neugodan položaj, ni ona to nije učinila.

- Misliš li da se oporavlja od te... neugodnosti? - pitao je.

To je bilo teško pitanje. Premda su živjele pod istim krovom, Claire je imala manje kontakta s Yasmine nego kad je boravila u New Yorku i nazivala je nekoliko večeri u tjednu kako bi vodile dugotrajne razgovore. Odgovorila je neodređeno: - Čini se da joj nije gore.

- Ah, dobro, laknulo mi je - reče Andre. Lagano se nasmijao. - Tebi je poznato da iznimno cijenim Yasmine.

- Da, poznato mi je. - Clairein je osmijeh brzo zamijenilo novo mrštenje. - Možda sam joj dala previše slobodnog prostora. Mislim da je vrijeme za jedan ženski razgovor.

- Molim te, javi mi ako nešto mogu učiniti. Bilo što.

- Hoću.

- Claire, ti se... ne ljutiš se na mene? Ona stvar s gospodinom Cassidyjem...

- Zaboravi na to, Andre. Molim te. Bio si bezobzirmo prevaren. Jednako kao i ja - tiho će Claire. - Ne opterećuj se time.

Uvjeravala ga je da njihovo dugotrajno prijateljstvo neće ugroziti Cassidyjevi trikovi. Dogovorili su se da će uskoro zajedno večerati. Uskoro nakon što ga je

pozdravila i prekinula vezu, opet je posegnula za telefonom.

Cassidy se primaknuo policajcu u civilu koji je imao zadatak motriti na Joshuu Wildea. Kao neznanac neznanca, pitao ga je ima li upaljač.

- Nisam znao da pušiš - policajac reče tihim, povjerljivim glasom. Iz džepa izvadi upaljač i otvori ga. Izbacio je plamen poput minijaturnog bacača vatre.

- Prestao sam prije dvije godine - reče Cassidy i zagrcne se dimom što ga je udahnuo.

- Ponovno počinješ?

- Samo sam te pitao vatre, u redu? Što sam te drugo mogao pitati? Da mi ga popušiš?

Vitki se crnac naceri. Dugu je kosu zagladio od lica i pričvrstio je elastičnom gumicom na zatiljku. Namignuo je i lagano stisnuo Cassidyjevo rame. - Prilično sam skup. Možeš li si to priuštiti?

Cassidy odgurne njegovu ruku. - Jebi se.

- Ooo, krasno zvuči, slađani.

Mladi se policajac, za kojeg je Cassidy znao da je posve u redu, očito zabavljao na njegov račun. Momak je visok, vitak i zgodan, te je često radio u French Quarteru na ovaj način. Slika i prilika drskosti i nonšalantnosti, naslanjao se na stup ulične rasvjete nasuprot Gumbo Shopu u Ulici St. Peter. Pumoću mikrofona skrivenog ispod revera svojeg elegantnog odijela javio je u centralu da je Josha slijedio do popularnog restorana. Cassidy je bio previše uzbuđen da bi ostao u uredu ili u svojem zagušljivom, samotnom stanu, te je odlučio aktivno sudjelovati u nadziranju.

- Koliko dugo je već unutra?

Policajac pogleda na svoj lažni *Rolex*. - Trideset dvije minute.

- Zar večera?

- Čini se.

Cassidy stisne oči jer mu je smetao dim što je izlazio između njegovih usana. Virio je kroz plavosivu maglicu, pokušavajući pogledom prodrijeti kroz prozore restorana.

- Koliko je vremena potrebno da čovjek sam pojede večeru?

U skladu sa svojom ulogom, policajac odmjeri Cassidyja poput muške prostitutke koja procjenjuje potencijalnog klijenta. Govoreći otegnutim glasom lika što ga je tumačio, on reče: - Hej, čovječe, tvoje je dupe previše stisnuto. Ako ćemo se zabavljati, moraš se opustiti.

Cassidy ga je opako pogledao i upravo se kanio udaljiti kad se Josh pojavio u uličici iz koje se ulazilo u restoran. Cassidy mu je brzo okrenuo leđa i pretvarao se da proučava majice što su visjele na ulazu u prodavaonicu suvenira. Ovlaš pogledavajući Josha preko ramena, Cassidy je vidio da mu je čeljust stegnuta, a cijelo držanje ljutito.

- Hm, hm - šapne policajac. - Naš je momak prilično bijesan.

Cassidy je mislio na ono što se događa iza njega, ali se i dalje pretvarao da ga zanima

majica s bestidnom porukom napisanom svjetlucavim slovima. Prišao mu je nasmiješeni azijski prodavač i počeo hvaliti svoju robu. - Ne, hvala. Samo gledam.

- Mogao sam znati - promrmlja policajac. - Samo žen- ska može tako naljutiti muškarca.

- Žena? - Cassidy pogleda prema restoranu na suprotnoj strani ulice, a zatim naglo okrene glavu. - *Jebi ga!* - uzvikne tihim, ali veoma uzbuđenim glasom.

- Oprostite? - reče nasmiješeni Azijac.

Policajac se ispod glasa nasmije.

Žena koja je s Joshom izišla iz restorana nije se obazirala na okolinu. Nešto mu je rekla, a zatim se okrenula i zaputila pločnikom. Činilo se da će je Josh slijediti, ali se predomislio i samo je bijesno zurio za njom. Njegovi dugi, glazbenički prsti stegnuli su se u šake. Zatim je, držeći se poput uvrijeđenog proroka, ljutitim koracima pošao pločnikom u suprotnom smjeru.

Cassidy baci cigaretu i okomi se na policajca. - Čini mi se da si rekao da je sam.

- Otkrit ćeš me, čovječe. - Nasmiješio se i spustio ruku na Cassidyjevo rame. Vatrene očiju i zavodnička osmijeha, on blago reče: - Bio je sam kad je stigao ovamo. Sigurno su se našli unutra.

- Ti pođi za njim. - Cassidy bradom pokaže prema Joshu koji je već stigao do raskrižja s Ulicom Royal.

- Ti ideš za damom?

- Nije to nikakva dama - reče Cassidy, siđe s pločnika i krene na drugu stranu ulice.

- To je Claire Laurent.

23. poglavlje

Claire je naglo stala kad je zašla iza ugla i ugledala Cassidyja pred vratima Francuske svile. Sad ga je vidjela prvi put nakon onog jutra kad je bijesno izišao iz njezine sobe u Rosesharonu. Zastao joj je dah kad se tako neočekivano pojavio pred njom. Srce joj je poskočilo u prsima. No zadržala je bezizražajno lice i nastojala se doimati smireno kad mu je prišla. - Zdravo, Cassidy.

- Claire. - Kimnuo je. - Lijepa večer, zar ne? - Znojio se, a činilo se da je zadihan više nego ona.

- Neobično je toplo. Jesen još nije stigla u New Orleans.

Obrisao je kapljicu znoja koja mu je s guste obrve padala prema oku. - Vraški točno. Vruće je i ljepljivo poput jeftine kurve u subotu uvečer.

Claire se nakostriješila. - Ne sviđa mi se tvoja vulgarna analogija, gospodine Cassidy.

- O, vratili smo se na *gospodine* Cassidy.

Poželjela ga je pljusnuti i ukloniti mu antipatičan osmijeh s lica. Ukočeno reče: - Idem unutra. - Demonstranti su marširali ispred zgrade. Njihovo pjevanje pjesme *Naprijed, kršćanski vojnici* bilo je usporeno i izvještačeno. Claire se nadala da ih obuzima umor i da im se na nogama stvaraju žuljevi.

Neopazice je ušla kroz sporedna vrata. Prije nego ih je uspjela zatvoriti, Cassidy je ušao za njom. - Što želiš? - negostoljubivo je pitala. - Mislim da smo iscrpili temu vremena.

- Bio sam u blizini - ležerno će on. - Odlučio sam svratiti i pozdraviti te.

Opazila je da mu se prsa brzo uzdižu i spuštaju. Još uvijek nije uspostavio normalno disanje. Vidjela je da mu je košulja ispod sakoja vlažna. - Cijenim prijateljsku gestu - reče Claire. - Sad, ako ćeš me ispričati...

- Želiš li da pođemo nekamo nešto pojesti?

- Ne, hvala. Jela sam ranije, s mamom.

- O, večeras si jela kod kuće?

- Tako je.

- Znači, samo si izišla u večernju šetnju?

- Cijeli sam dan radila. Morala sam protegnuti noge.

- Jesi li pošla na neko posebno mjesto?

- Ne. Samo sam šetala. - Zaobišla ga je i pokušala mu otvoriti vrata. - Žao mi je, Cassidy, ali moram poći gore i pogledati kako je mama. Morala sam je ostaviti...

Cassidy ju je pograbio za ramena i gurnuo na vrata. - Ostavila si je samu kako bi se mogla naći s Joshuom Wildeom u Gumbo Shopu.

Počela je slutiti zamku, ali se ipak zapanjila kad se zatvorila oko nje. Pokušala je smisliti logično objašnjenje, ali joj ništa nije padalo na pamet. Stoga je odgovorila protunapadom.

- Slijedio si me? Zar su priče u novinama bile samo varka kako bih zaboravila na oprez?

- Ti nisi bila pod nadzorom. Slijedili smo Josha. Zamisli kako sam se iznenadio kad se pokazalo da se sastao s tobom.

- Ako si znao gdje sam bila i s kim, čemu ova šarada, Cassidy?

- Pošao sam drugim putem i trčao ovamo. Želio sam vidjeti hoćeš li biti iskrena prema meni. Kao i obično, lagala si.

- Jer sam znala da ne bi razumio.

- Znala si da više neću progutati niti jednu od tvojih laži. - Unio joj se u lice i utišao glas. - Ali pokušaj, Claire. Iskušaj me. Kad si upoznala Joshuu Wildea?

- Večeras.

- Očekuješ da ću povjerovati u tu glupost?

- Dajem ti riječ! Danas poslijepodne obavila sam nekoliko telefonskih poziva dok nisam saznala gdje je odsjeo. Zamolila sam ga da se sastane sa mnom. Pristao je.

- Zašto?

- Vjerojatno je želio upoznati skandaloznu vlasnicu Francuske svile.

Cassidy odmahne glavom. - Mislio sam, zašto si se ti željela sastati s njim? O čemu biste vas dvoje uopće mogli razgovarati?

- Ponudila sam mu novac.

- Novac? - zapanjeno je ponovio.

- Da. U zamjenu za njegov utjecaj na Ariel. Zamolila sam ga neka pokuša nagovoriti Ariel da prestane iznositi aluzije o meni i mojoj majci, da prekine demonstracije, općenito da sklopimo primirje u cijeloj toj zbrci. Rekla sam mu da želim živjeti i voditi svoj posao u miru, bez obzira koliko će me to koštati.

- Pokušala si ga podmititi? Zar mi to govoriš?

- Stojiš mi previše blizu - promrmlja Claire. - Ne mogu disati.

Cassidyjeve oči, koje su prodorno zurile u njezine, trepnule su te se pribrao. Pogledao je svoje prste kojima je grčevito stezao njezina ramena, shvatio da ju je svojim tijelom silovito pritisnuo uz vrata, te se odmaknuo i spustio ruke uz tijelo.

- Hvala ti - tiho će Claire.

- Još se nisi izvukla. Nastavi pričati.

- To je uglavnom sve. Znam da je Jackson, a zacijelo i Ariel i Josh, uzimao mito od

drugih publikacija u zamjenu za imunitet.

- Odakle to znaš?

- To je posve logično, zar ne? Publikacija koje su trebale biti na tom popisu, popisu nepoželjnih Jacksona Wildea, kako si ga ti nazvao, jednostavno ondje nije bilo. Što je s časopisima *Lickety Split* i *Hot Pants*? Zašto je katalog donjeg rublja bio meta za propovjedaonicu Jacksona Wildea, a ti pornografski časopisi nisu? Zsigurno zato što su se pobrinuli da ih Wilde ostavi na miru. - Pozorno je promatrala Cassidyja. - Vjerojatno si i sam o tome razmišljao.

- Imam ljude koji to provjeravaju, da. Što je Josh rekao?

- Nije priznao da je njegov otac primao mito, ali nije ni zaniijekao.

- Zašto si toliko čekala da dođeš do tog rješenja? Mogla si prije godinu dana isplatiti Jacksona i prištedjeti si gomilu problema. Jesi li to ikad njemu ponudila?

- Ne. Samo u obliku donacije za koju već znaš.

- Onda zašto sada, Claire?

- Već mi je dosta toga, eto zašto! - uzviknula je. - Zar tebi ne bi bilo? Parole što ih demonstranti nose prikazuju me kao Jezebel dvadesetog stoljeća. Moja ih majka čita i uzrujava se. Ljudi koji ih nose maltretiraju moje djelatnice kada dolaze na posao. Ometaju moj posao stvaranjem prometnih gužvi zbog kojih imamo poteškoća s dostavom ili slanjem robe. Jedna je kamionska kompanija već zaprijetila da će povećati svoje cijene jer se njihovi vozači neprestano žale zbog toga.

Zabacila je glavu kao da preklinje nebesa da joj olakšaju situaciju. - Mjesecima prije nego je Jackson Wilde ubijen, bio je pravi gnjavator. A sada, nekoliko tjedana nakon svoje smrti, to je još uvijek. Želim iz svojeg života izbaciti njegov duh. Želim ga se riješiti jednom zauvijek.

Odmah je shvatila da je loše izabrala riječi. Brzo je pogledala Cassidyja koji ju je pozorno promatrao. - Umrstvom ga se nisi uspjela riješiti.

- Nisam to rekla.

- Zar sam lajao ispod pogrešnog stabla, Claire? Jeste li ti i Josh bili u dosluhu, a ne on i njegova maćeha?

- Nemoj biti smiješan. Večeras sam prvi put srela Joshuu Wildea.

- Lažeš, Claire.

- Ne lažem!

Cassidy se gorko nasmije. Odmakne se nekoliko koraka, okrene glavu i zagleda u naslagane sanduke. Potom opet pogleda nju. - Nemoj me smatrati budalom. Poznajem te mnogo bolje sada nego prije nekoliko tjedana.

Uzbuđenje i strast što su ih osjećali tijekom oluje u Rosesharonu ponovno su ih obavili. Claire je prva skrenula pogled. - Ne lažem. Večeras sam upoznala Jo- shuu Wildea i ponudila mu ček u zamjenu za mir i tišinu.

- Možda. Ali što si mi prešutjela?

- Ništa.

- Claire!

- Ništa!

Cassidy ispod glasa opsuje. - U redu, recimo da ti vjerujem. Kako je Josh reagirao?

- Pobjesnio je.

- Odbio te je? - s nevjericom upita Cassidy.

- Glatko. Rekao je da on nije iznudaivač. - Otvoreno ga je pogledala, malo uzdigavši bradu. - Vjerujem mu.

- Onda si ti u manjini, jer ja uopće ne vjerujem u ta sranja. Ponudila si Joshu mito, a on ga je odbio. Zar bih to trebao vjerovati?

- Svejedno mi je što ćeš ti vjerovati.

- Bilo bi bolje da ti nije svejedno, Claire. Jer mislim da skrivaš pravi razlog iz kojeg si se sastala s Joshuom Wildeom.

- Kakav bih drugi razlog mogla imati?

- Ne znam, ali teško mi je povjerovati da bi bilo komu ponudila mito. Kao prvo, pre-više si ponosna. Drugo, nije ti baš toliko stalo do javnog mišljenja o tebi. I konačno, sama si mi rekla da je cijela ova gužva dobra za tvoj posao, a to znači da ga Wildeovi ne ugrožavaju. Još mi je teže vjerovati da bi Josh odbio mito. U svakom slučaju, vraški je sumnjivo.

- Ti nikad ne odustaješ, zar ne?

- Ne. Ne mogu. Plaćen sam za to.

- No možda ćeš biti prisiljen odustati. Zamijenit će te. Moćni ljudi traže tvoju glavu na pladnju. Čak te ni tvoj mentor, Anthony Crowder, više neće dugo braniti.

- Što želiš reći? - ukočeno upita Cassidy.

- Pokušavaš stvoriti nešto iz ničega. Nisi nimalo bliže rješavanju Wildeova umorstva nego onog jutra nakon zločina.

- Nemoj biti tako sigurna.

- Sigurna sam u jedno. Njegov ga sin nije ubio.

- Onda još uvijek ostaješ ti, zar ne, Claire? - Otvorio je vrata i bez pozdrava otišao.

- O, Kriste. Odlazi i ostavi me na miru.

- Otvori.

Vrata hotelske sobe na trenutak su se zatvorila kako bi se mogao skinuti lanac, a zatim Josh otvori. - Kasno je - progundā.

Cassidy uđe i polako pogleda naokolo. Krevet je još uvijek bio namješten, premda su pokrivači bili zgužvani. - Još nisi pošao na spavanje. Pretpostavljam da će ti večeras biti teško usnuti, Josh. Znam da meni hoće.

Josh se baci u jedan od dva naslonjača u sobi i kretnjom pozove Cassidyja neka sjedne u drugi. - Vi ste pravi gad, gospodine Cassidy. Svojevoljno sam vam se obratio, povjerio vam se, podijelio s vama ono što sam smatrao povjerljivim informacijama. U idućem trenutku, to je vijest na naslovnica. Ariel je pomahnitala i više ne razgovara

sa mnogom. Otpustila me je, znate. Čim su se novine pojavile na kioscima, ovdje nazočni Juda postao je povijest za *Prayer and Praise Hour*. Mislim da očekuje da ću se objesiti.

- Kladam se da je otkaz došao kao težak udarac.

Josh se kiseloo nasmije. - Najbolje što mi se ikada dogodilo. Vjerojatno će vam to biti teško vjerovati, ali istina je, tako mi Boga. Osjećam se slobodnijim nego ikad u životu.

- Čudno. Ne izgledaš baš previše sretno - primijeti Cassidy. - Izgledaš kao da te je netko umočio u kadu govana.

- Vama mogu zahvaliti na tome. Najnovije priče što ih čitam u novinama uvelike ukazuju na mogućnost da sam ponovno osumnjičen.

- Prema definiciji, Josh, osumnjičen znači onaj čiji su postupci sumnjivi.

Josh slegne ramenima. - Kao na primjer?

- Kao što je pokušaj bacanja sumnje na svoju maćehu/ ljubavnicu.

- Mislio sam da pravilno postupam.

- Pobijedila je tvoja savjest? - ironično će Cassidy.

- Nisam želio potonuti s njom. Rekao sam vam to.

- U redu. Objasni ovo. Zašto si se večeras sastao s Claire Laurent?

Josh oštro pogleda Cassidyja. - Kako znate za to? Jeste li me dali slijediti?

- Osobno sam te vidio kad si izlazio iz Gumbo Shopa.

- Slučajno ste onuda prolazili? - ljutito upita Josh.

- Odgovori na pitanje.

Cassidyjev je povik utišao Joshov kratak, ogorčen ispad. Pogledao je naokolo kako ne bi morao gledati Cassidyja. - Ona je nazvala i dogovorila taj sastanak, a ne ja.

- Ti i vlasnica Francuske svile veoma ste neobičan par.

Josh ustane iz naslonjača i počne nemirno hodati sobom. Kretnje su mu bile neskladne, trzave. - Gotovo sam ispustio slušalicu kad je nazvala i predstavila se.

- Nikad se prije te večeri nisi sastao s njom?

- Dovraga, ne. Nakon svih onih prljavština, ni u snu nisam očekivao da bi ona mogla nazvati i zamoliti da se nađemo na piću.

Jednako kao i Claire, Josh je lagao ili u najmanju ruku prikrivao istinu. Cassidy je nastavio: - Otmjena dama.

- Valjda - oprezno odgovori Josh.

- Činilo se da si uzrujan kad si izišao iz restorana.

- Bio sam.

- Prestanimo okolišati. Što je htjela, Josh?

- To nema nikakve veze s umorstvom mojeg oca.

- Dopusti da ja sam zaključim.

Činilo se da se mladić nekoliko trenutaka bori sam sa sobom, a tada izlaze: - Ponudila mi je ček na dvadeset pet tisuća dolara za povlačenje naših ljudi.

Cassidy zazviždi. - Prilično velika cijena za zaustavljanje demonstracija.

- Svega toga. Opsjedanja zgrade. Telefonskih poziva. Onoga što Ariel govori novinari. Gospođica Laurent želi da sve to prestane. Ne mogu reći da joj zamjeram.

- Dakle, što si joj rekao?

- Rekao sam joj neka me ostavi na miru. Ona očito ne zna da ja nemam nikakvog utjecaja na Ariel. Otkako je tata umro, ona odlučuje, a ne ja. Ne bih joj mogao staviti brnjicu ni da to želim.

- Znači, odbio si Claireinu ponudu?

- Poderao sam njezin ček i simbolično joj ga bacio u lice. Rekao sam joj da ja nemam nikakve veze s djelovanjem organizacije. Nikad nisam imao. Nikad neću imati. Nikad nisam čak ni želio. Sviram, svirao sam glasovir. To je sve. To je jedino što sam ikad želio. Ne odlučujem o postupcima. Nisam ja kultivirao očeve neprijatelje. To je sasvim lijepo uspijeva sam. Ako je primao mito, to je bila njegova stvar. Nisam želio sudjelovati u tome.

- Ostao si bez posla. Mogao si joj obećati ono što je željela čuti, uzeti njezin ček i smijati se cijelim putem do banke.

Josh ga je hladno, neprijateljski pogledao. - Previše serete, Cassidy. Gubite se.

- Ne tako brzo. Bili ste unutra više od pola sata. Zar ste ti i Claire samo o tome razgovarali?

- Bilo je mnogo neugodnih tišina.

- O, ma daj!

- Ozbiljno kažem. Kad je jednom prešla na stvar, završili smo za nekoliko minuta. Pokupila je dijelove čeka, stavila ih u torbicu i ostavila dovoljno novca za naše piće. Kad smo odlazili, pozdravila je. To je sve.

- Zastao si na pločniku kao da si želio poći za njom.

Josh zagladi kosu što mu je pala na čelo. - Ne sjećam se toga.

- Ja se sjećam. Jasno. - Cassidy se nagne naprijed. - Jesi li se predomišljao kad je riječ o uzimanju novca?

- Ne. Nisam ubojica, a nisam ni lopov.

Cassidy ga je poželio zgrabiti za ovratnik i protresti. - Ima nešto što mi ne govoriš, Josh. Dosta mi je zajebavanja s tobom. Što mi tajiš?

24. poglavlje

- Ona...

- Što? - upita Cassidy.

- Ne znam. - Josh se frustrirano namršti. - Ako sam zurio za njom, kako kažete, to je bilo zato jer nisam bio samo bijesan, već i zbunjen.

- Zbog čega?

- Zbog nje. Ima nečeg posebnog u njoj, znate?

- Ne, ne znam. Objasni mi.

- Mislim da ne mogu.

- Pokušaj.

- Bilo je kao da vidi u mene - uzviknuo je. - No ja sam se osjećao kao da je promatram kroz veo. Govorili smo istim jezikom, ali riječi se nisu slagale s porukama što sam ih dobivao iz njezinih očiju. Prestrašila me je.

- O čemu to, dovraga, govoriš?

Zapravo je točno znao o čemu Josh govori. Kad god je bio s Claire, ako se izuzmu oni trenuci kad je otvoreno i slobodno s njim dijelila svoju strast, osjećao se posve izloženim, a neki bitni Clairein element uvijek je ostajao skriven. Bilo je poput gledanja u lice protivniku prilikom mačevanja. Znao si tko je on, ali nisi ga mogao jasno vidjeti.

- Znao sam da mi nećete vjerovati - promrmlja Josh. - Zato to nisam prije spomenuo.

Nadajući se da će iz izmučenog mladića izvući još informacija, Cassidy je odlučio lagati, te reče: - Mislim da mi serviraš hrpu gluposti kako bi me skrenuo na pogrešan put.

Josh je opsovao i napravio neki pokret kao da pokušava uhvatiti prave riječi za izražavanje svojih misli. - Tu ženu nikad nisam vidio licem u lice, ali me obuzeo sablastan osjećaj da je poznajem. Ili točnije, da ona poznaje mene. Dovraga, ne znam. Tati su ljudi cijelo vrijeme dolazili i odlazili. Možda sam jednom naletio na nju, a to je zapamtila jedino moja podsvijest.

Prestao je šetkati i okrenuo se Cassidyju. - Nešto mi je upravo palo na pamet. Možda je Claire Laurent iskušala istu taktiku s mojim ocem, a kad je on odbio primiti mito, ona ga je ubila. Jeste li pomislili na to?

Ne odgovorivši mu, Cassidy ustane i zaputi se prema vratima, a ondje se okrene i prijetećim tonom reče: - Josh, ako mi lažeš, vratit ću se i opako ti nauditi. Bolje ti je da se ne zajebavaš sa mnom. - Uperio je kažiprst u njega. - Pitat ću te još jednom, jesi li Claire Laurent upoznao prije vašeg večerašnjeg sastanka?

Josh vidljivo proguta slinu. - Ne. Kunem se majčinim grobom.

Vani je Cassidy odbacio nabusito držanje. Previše ga je iscrpljivalo. Pošao je do svojeg automobila. Obuzeo ga je težak umor. Tijekom vožnje do stana, oči su ga svrbjele i pekle, iritirali su ih svi farovi automobila što ih je sreo, ali je znao da će se, čim legne kako bi spavao, otvoriti i ostati tako do zore, a tada će iznova početi cijela neproduktivna rutina.

Umorno je ušao u svoj dnevni boravak, ovlaš pregledao poštu, a zatim krenuo u spavaću sobu. Dok je u zrcalu u kupaonici promatrao svoj ispijeni odraz, shvatio je zašto se osjeća iscrpljeno poput maratonca nakon trčanja uzbrdo. Večeras je ustanovio da mu Claire ovoga puta ipak nije lagala, ali je usput otkrio još jedan mogući motiv što ga je imala za ubojstvo Jacksona Wildea.

Cassidy je ostavio Claire veoma uzrujanu. Dugo nakon što je za njim zaključala vrata Francuske svile, ostala je ondje, oslonivši glavu na hladan metal. Željela je da njezin sastanak s Joshom prođe u potpunoj tajnosti. Odsad nadalje mora biti dvostruko opreznija. Više neće tako pogriješiti i podcijeniti Cassidyjevu dalekosežnu moć. Njegove su mogućnosti daleko veće od njezinih. Vjerojatno je postavio policajce u civilu da motre na nju dvadeset četiri sata dnevno.

Ta ju je pomisao uzrujavala iz nekoliko razloga. Prvo, njezina je privatnost narušena. Drugo, bez obzira na nov smjer njegove istrage, ona i svi povezani s Francuskom svilom još uvijek su pod sumnjom. Najviše ju je uznemirivala činjenica da muškarac s kojim je bila intimna ima golemu vlast nad njom.

Njegova je superiornost zagadila nježnost i slatkoću njihovog vođenja ljubavi, kao kad netko bezobziran i bezosjećajan gazi po cvjetnoj gredici. Cvjetovi ostaju cvjetovi, ali njihova je ljepota nepovratno uništena.

S tom se obeshrabrujućom misli odgurnula od vrata i pošla prema teretnom dizalu. Dok mu se približavala, čula je kako se spušta i ugledala Yasmine kroz sklopiva metalna vrata kad se dizalo zaustavilo u prizemlju. - Zdravo - rekla je, nastojeći u glas unijeti više živosti no što je osjećala. Nažalost, pogled na Yasmine nije ju razvedrio. Ona je bila još jedan razlog za brigu. - Zar večeras opet izlaziš?

- Da, nakratko.

- Želiš li društvo? Voljela bih večer provesti vani. Mogla bih nazvati Harry i zamoliti je da dođe k mami.

Yasmine je već odmahivala glavom. - Žao mi je, Claire, ali imam druge planove.

Claire je hrabro pokušala zadržati smiješak na licu. - Drago mi je vidjeti da opet izlaziš. Počela sam se zabrinjavati zbog tebe.

- Nisi trebala. Sve dolazi na svoje mjesto.
- Dobro. Znala sam da hoće. Treba li ti moj automobil?
- Ne, hvala. Uzet ću taksi.

Claire nije željela zanovijetati pa nije Yasmine pitala kamo ide ili kakve planove ima. Yasmineina joj odjeća ni na što nije ukazivala. Na sebi je imala donekle konzervativnu, običnu svilenu haljinu. Boja dinje davala je poseban sjaj njezinu tenu. Kosa joj se prirodno osušila, okružujući joj glavu blistavim, crnim uvojcima. Velike zlatne krugove pričvrstila je na uši. Uobičajene narukvice sjale su na njezinim vitkim zglačcima. Izgledala je doista prekrasno, a Claire joj je to rekla.

- Hvala ti. Večeras sam željela lijepo izgledati.
- Ti dobro izgledaš čak i kad imaš loš dan. - Claire ju je impulzivno zagrlila. Yasmine joj je uzvratila čvrstim zagrljajem. - Hvala ti na svemu, Claire.
- Nema potrebe da mi zahvaljuješ. Prošla si kroz teško razdoblje.
- Ali ti si mi ostala prijateljica kad bi svatko drugi digao ruke od mene.
- Nikad. Na to možeš računati. - Stisnula ju je još čvršće. - Čuvaj se večeras.
- Znaš mene, šećeru. - Dok se odmicala od nje, Yasmine je namignula i cmoknula jezikom. - Uvijek vladam situacijom.

Claire se nasmijala. Ovo je Yasmine u svojem najboljem izdanju. Načas se upita je li Alister Petrie nazvao sa željom da se pomire. To bi objasnilo poseban trud što ga je večeras posvetila svojem izgledu. - Trebam li se zabrinuti ako se dokasna ne vratiš?

- Ne, nemoj me čekati. Zbogom. Namjestit ću alarm kad iziđem.
- Hvala. Vidimo se.

Claire je čekala dok nije stigla do izlaznih vrata. Ondje se okrenula i veselo mahнула. Claire je čak i s te udaljenosti čula kako zveckaju njezine narukvice.

Kad je stigla u stan, Claire je provjerila kako je Mary Catherine i vidjela da ona mirno spava. Dok je zatvarala vrata majčine sobe, ukočila se jer je osjetila miris dima.

Kad je dala renovirati staru zgradu, skupo je platila najmoderniji sustav prskanja i detektora dima, svjesna da bi požar bio veoma skup, kad je riječ o robi, a možda i o životima. Čak i uz takvu zaštitu, paranoično se bojala vatre.

Slabašan ju je miris odveo do Yasmineine spavaće sobe. U posljednje vrijeme nije bila unutra, ali prije raskida s Alisterom Yasmine je rijetko kada držala vrata zatvorena. Claire se nije ustručavala otvoriti ih kako bi provjerila odakle dopire dim.

Kad je prešla prag i ušla u sobu, njezina su osjetila i živčani sustav doživjeli šok. Refleksno je rukom pokrila nos i usta te pošla naprijed, nevoljko prilazeći improviziranom oltaru koji je nekoć bio običan noćni ormarić.

Oko njega su se nalazile zapaljene svijeće i bacale treperave sjenke po zidovima. Po površini ormarića bilo je rasuto nepoznato bilje i ulja. To je objašnjavalo dio neugodnih mirisa kojima je soba bila prožeta. Ali samo dio.

Na sredini oltara nalazila se glinena zdjela. Bila je puna nečega što je podsjećalo na utrobu malene životinje. Možda su organi ranije bili raspoznatljivi, ali sada je to bila

samo krvava masa. Od zadaha je Claire umalo povratila.

Kapljice krvi na površini oblikovale su simbolične likove. Maleni lik Alistera Petrieja, lutka što ju je Claire prepoznala kao onu koju joj je Yasmine pokazala, bio je bez glave i bez penisa. Igla je bila zabodena posred prsa.

- Moj Bože - zastenjala je Claire, koračajući unatrag od groznog prizora. - O, moj Bože, Yasmine. Ne!

Čim je Harry stigla nakon njezinog mahnitog poziva, Claire je potrčala do svojeg automobila i zaputila se prema otmjenoj četvrti uz jezero Ponchartrain gdje je kongresnik Petrie živio sa svojom ženom i djecom. Nadala se da neće stići prekasno.

- Želite da čekam? - Vozač je prebacio ruku preko naslona sjedala i blenuo u prelijepu putnicu.

- Ne, hvala. - Yasmine mu je pružila novčanicu od dvadeset dolara. - Zadržite ostatak.

- Hvala, gospođice. Čujte, ovaj, poznajem li vas? Želim reći, zar bih trebao? Niste li vi slavni?

- Bila sam model. Možda ste vidjeli moje fotografije u časopisima.

Dlanom se udario po čelu. - Isuse! Mislio sam da ste to vi. - Nacerio se, otkrivajući iskrivljene zube, žute od duhana. - Tko bi rekao da ćete se voziti u mojem taksiju? Jedina druga slavna osoba koju sam ikad vozio bila je ona gospođa koja kuha na televizijski. Julia i još nešto. Čujte, rado ću se kasnije vratiti po vas. Mogu vam dati posjetnicu. Možete nazvati kad budete spremni za odlazak.

Yasmine odmahne glavom i iziđe. - Hvala vam.

- Pa, doviđenja. Bilo mi je zadovoljstvo.

Ubacio je mjenjač u brzinu, salutirao joj i krenuo. Yasmine je gledala kako se udaljava. Smiješila se, zadovoljna što mu je uljepšala dan. Pričat će o njoj mjesecima, možda godinama, govorit će svima da je vozio Yasmine u svojem taksiju one večeri kad je doista postala slavna.

- Želim ti sreću, šećeru - šapnula je u mirni večernji zrak. Stojeći na rubu pločnika, promatrala je otmjenu kuću na suprotnoj strani ulice. Bila bi dobra tema za razglednicu. Čak je i španjolska mahovina koja je visjela s grana starih hrastova bila savršeno raspoređena.

Nije bilo krvi na prozoru blagovaonice, sada zamračene. Oprali su je jutro nakon što je platila za »dostavu« mrtve kokoši. Vozila se onuda kako bi to vidjela. Nije bilo nikakvog traga užasu za koji se nadala da ga je priuštila kujinom sinu.

On ne zna što je užas. Još ne.

Sišla je s pločnika i zaputila se na drugu stranu ulice. Posegnula je u veliku torbu i izvadila revolver. Premda je tijekom dugog poslijepodneva, dok je čekala da se smrači, stotinjak puta provjerila spremnik, sad ga je još jednom pregledala. Bio je pun.

Krenula je prilazom što je prednju tratinu dijelio na dvije besprijekorno njegovane

polovice. Hodala je dugim, samouvjerenim koracima, kao što je godinama hodala pistama modnih kuća diljem svijeta. New York, Pariz, Milano. Nitko nije hodao kao Yasmine. Njezin se hod nije mogao oponašati. Mnogi su pokušali, ali nitko nije uspio kombinirati senzualno pomicanje bokova i ramena s elegancijom i gracioznošću onako kako je to ona uspijevala.

Samo je trenutak oklijevala na stubi što je vodila do trijema, a zatim je prišla širokim ulaznim vratima i pritisnula zvono.

- Tata, u subotu imam nogometnu utakmicu. Misliš li da bi možda mogao doći? Igram vratara.

Alister Petrie ispruži ruku preko kuta kuhinjskog stola i razbaruši sinovljevu kosu. - Pokušat ću. Samo to ti mogu obećati. Ali pokušat ću.

- Uh, to bi bilo sjajno - ozareno će dječak.

Nakon incidenta s kokoši, koji mu je oteo deset godina života, Alister je okrenuo novi list. Danima je živio u golemom strahu, izlazeći iz kuće jedino kad je to bilo prijeko potrebno, a i tada samo pod zaštitom tjelohranitelja koje su zaposlili na Belleino inzistiranje.

Dok je držao unaprijed zakazane govore za kampanju, koljena su mu se tresla iza govornice jer se bojao atentata. Noću je u snovima zamišljao kako mu se nezaustavljivom brzinom približava metak i probija mu čelo, a glava mu eksplodira poput lubenice. Uvijek je u snovima bio svjedokom svojega pogubljenja, a budio se drhteći i trabunjajući.

Belle je uvijek bila uz njega, pružajući mu utjehu i umirujući ga. Privlačila je njegovo drhtavo tijelo uza svoje i tiho mu govorila da je njegova ljubavnica dala sebi oduška onim odvratnim i primitivnim činom, te da je to sada gotovo.

Međutim, ipak je uspijevala ubaciti svoje oštre, pakosne bodlje. - Žanješ ono što si posijao, Alister. - Ili: - Kolo sreće neprestano se okreće. - Ili: - Grijesi uvijek dođu na naplatu. - Imala je cijelu litaniju izreka, a sve s biblijskim prizvucima.

Poput udica, ostajale su duboko utisnute ispod njegove kože. Prilično će potrajati dok opet ne skupi dovoljno hrabrosti za traženje ljubavnice. Naučio je svoju lekciju. Kad bude osjetio želju da zastrani, dobro će paziti da ženska nema afiniteta za *voodoo*. Možda to jest bezopasno, ali sjebe ti um na najgori način.

Postupno, kad se činilo da je mrtva kokoš doista bila izoliran incident i cijela Yasmineina osveta, Alister se počeo opuštati. Vratio se svojem uobičajenom, mahnitom rasporedu. Tjelohranitelji im više nisu trebali. No obiteljsko blaženstvo ostavilo je trajni učinak. Sad je boravio kod kuće koliko god je mogao. Oboje je djece ljubio za laku noć, a tijekom dana odvajao je vremena za kratak razgovor s jedim i drugim.

Belle je aktivnije nego ranije sudjelovala u njegovoj kampanji. Gotovo su stalno bili zajedno. Držala ga je na veoma kratkoj uzici, što mu ovoga puta nije smetalo jer je održala obećanje i nije smanjila ili obustavila doprinose kampanji koji su se

slijevali iz njezinih privatnih izvora i iz drugih dijelova njezine velike obitelji.

Međutim, od one mučne večeri više nisu jeli u blagovaonici.

Večeras su se članovi obitelji Petrie okupili oko stola u ugodnom kutku kraj kuhinje. Rockwell ne bi mogao naslikati prizor koji više odiše obiteljskim skladom. Imali su svježu pitu od jabuka za desert. Aroma cimeta i svježeg pečenog tijesta širila se dobro osvijetljenom prostorijom. Mogli su biti bilo koja obitelj u Americi, da nije bilo sluškinje koja je, na Bellein tihi znak, počela uklanjati posuđe i stavljati ga u perilicu za suđe.

- Tata?

- Da, dušo? - Okrenuo se svojoj kćeri.

- Danas sam u školi naslikala tebe.

- Je li?

- Hmm. Tebe kako držiš govor ispred američke zastave.

- Ma nemoj? - rekao je. - No, da je vidimo.

- Mama, smijem li ustati od stola? Nalazi se u mojoj školskoj torbi, gore u sobi.

- Belle se popustljivo nasmiješi. - Naravno, draga.

Najmlađa članica obitelji Petrie klizne sa stolice i potrči iz kuhinje. Tek što je izjurila, oglasilo se zvono na ulaznim vratima. - Ja ću otvoriti! - Njezin visok, dječji glas odzvanjao je prostorijama. Čuli su kako njezine tenisice udaraju po drvenom podu.

Zazvonio je telefon. Sluškinja se javila na aparatu u kuhinji. - Rezidencija obitelji Petrie.

Čuli su kako se otvaraj ulazna vrata.

- Ne - rekla je sluškinja u slušalicu. - Ovdje nema nikoga pod tim imenom.

- Tko je to bio? - upita Belle kad je sluškinja spustila slušalicu.

- Pogrešan broj. Žena koja je zvučala histerično tražila je nekoga po imenu Yasmine. Alister problijedi i skoči na noge. - Yasmine?

Belle ga pogleda. Istodobno im je na um pala ista zastrašujuća pomisao. Belle reče:

- Je li to...

- Da. - Alister jurne prema ulaznim vratima.

- Što se događa, mama?

- Ništa, sine.

- Čudno izgledaš.

Sluškinja reče: - Gospođo Petrie? Zar nešto nije u redu?

- Nemoj biti glupa - obrecne se Belle. - Što ne bi bilo u redu?

Tada su čuli hitac.

- Ne, nemojte prekinuti vezu! - Claire je vikala u slušalicu u javnoj telefonskoj govornici. Kad je čula zvuk slobodne linije, tresnula je slušalicom po aparatu. - Rekla sam da ne prekidate vezu!

Nakon što se beznažno izgubila u nepoznatom području, stala je kraj telefonske govornice kako bi nazvala obitelj Petrie. Nije bila sigurna kako bi ih mogla upozoriti,

nespretno je utipkala broj što ga je dobila na informacijama. Netko se javio čim je telefon prvi put zazvonio, ali domaćica je njezinu histeriju očito odbacila kao pogrešan broj ili poziv neke luđakinje.

Ubacila je još jednu kovanicu i ponovno nazvala. Linija je bila zauzeta. - Hajde, molim vas. Molim. - Opet je ubacila kovanicu i ponovno pokušala. Ovog je puta telefon zvonio, ali se nitko nije javljao. Pomislivši da je u žurbi birala pogrešan broj, ponovila je postupak. Telefon je nastavio zvoniti.

Nekoliko trenutaka kasnije postala je svjesna približavanja sirena. Strepnja ju je, poput šake u prsima, stegnula za srce. - O, ne. Molim te, Bože, ne.

No njezine su molitve ostale neuslišane. Vozila hitnih službi projurila su kraj nje. Claire je isпустиła telefonsku slušalicu, potrčala do automobila i pojurila za njima. Kad su stigli na odredište, izletjela je iz automobila, zgrabila za ruku nekog susjeda u pidžami i pitala: - Čija je ovo kuća?

- Kongresnika Petrieja.

Policajci su već trčali tratinom, a bolničari su gurali nosila prema otvorenim vratima. Claire je odgurnula zbunjenog susjeda i potrčala tratinom. Jedan ju je policajac pokušao zaustaviti, ali je ignorirala njegov povik neka stane.

- Moja me prijateljica treba.

Bez daha, stigla je do stuba i potrčala prema skupini ljudi okupljenih na ulazu. Iz kuće se čula histerična vriska djeteta. Iza nje su joj policajci naredili neka se ne miče.

Njezine su najgore strepnje potvrđene kad je vidjela pokriveno tijelo na pragu. Zakasnila je! Yasmine ga je ubila! Mahnito je pogledom tražila Yasmine među onima koji su smučeno i uzrujano hodali naokolo.

Claire je odjednom ugledala Alistera Petrieja. Gotovo se nasmijala od olakšanja. Doimao se omamljenim, ali nije bio ozlijeđen.

Tada je opazila da je poprskan svježom krvlju koja nije bila njegova. Stajao je u lokvi što ju je stvarala krv koja je tekla ispod plastičnog pokrivača.

Clairein je pogled ponovno pao na tijelo, te je vidjela nešto što joj je prvi put promaknulo: ruka, prekrasno oblikovana, duga i vitka, boje bijele kave.

A oko zapešća su bile blistave, zlatne narukvice.

25. poglavlje

Kad je Claire izišla iz tunela što je vodio od aviona, na trenutak su je zaslijepili blicevi i reflektori. Refleksno je rukom pokrila oči. Poželjela je pobjeći, ali nije imala kamo. Drugi su putnici dolazili iza nje, presijecajući joj taj put za bijeg, a ispred nje se nalazila gomila izvjestitelja i snimatelja.

U New Yorku je izdržala divlje mahnitanje medija izazvano Yasmineinim samoubojstvom. Medijska se pozornost očekivala, te se pripremila na to. No mislila je da će sve to biti stara vijest kad se vrati u New Orleans. Nije očekivala ovakvu navalu i nije bila spremna za izvjestitelje koji su jurili prema njoj.

- Gospođice Laurent, što mislite o Yasmineinoj vezi...

- Jesu li tvrdnje istinite?

- Što znate o...

- Molim vas - rekla je i pokušala se progurati između njih. No bili su poput čvrsto zbijenih vojnika naoružani kamerama i mikrofonima. Nisu se pomaknuli ni za centimetar. Nisu kanili otići dok ne dobiju izjavu.

- Moja je prijateljica očito bila veoma nesretna. - Claire je imala velike naočale za sunce i nastojala je lice okrenuti od jarkog svjetla. - Tugujem za njom, ali ono što je dala meni osobno, kao i modnoj industriji još će godinama održavati na životu uspomenu na nju. Ispričajte me.

Stoički je nastavila hodati, odbijajući odgovoriti na još neko pitanje. Na koncu joj je čovjek iz osiguranja aerodroma ponudio da će podići njezinu prtljagu, a zatim ju je otpratio do taksija. Kad je stigla u zgradu Francuske svile, nisu je dočekali samo predstavnici medija, već i odani sljedbenici Jacksona Wildea koji su nastavili s demonstracijama. Žurno je platila taksistu i potrčala unutra.

Laknulo joj je kad je vidjela da djelatnice obavljaju svoj posao, premda su sve bile neuobičajeno ozbiljne. Nekoliko ih je promrmljalo izraze sućuti. U dizalu je skinula naočale za sunce, na brzinu nanijela ruž na usne i pokušala se pribрати. Nije željela da se Mary Catherine još više uzruja zbog Yasmineina samoubojstva. Kad je nakon sprovida na aerodromu La Guardia majku i Harry smjestila u avion za New Orleans, Mary Catherine doimala se izgubljeno i dezorijentirano. Claire je bila zabrinuta za majčinu mentalnu stabilnost i nesretna zbog rastanka, ali je osjećala da će se Mary Catherine

bolje osjećati u poznatom okruženju nego u New Yorku gdje joj Claire nije mogla posvetiti mnogo vremena i pažnje.

Prisiljavajući se na smiješak, otvorila je ulazna vrata stana i ušla. - Mama, stigla sam! - Učinila je tek nekoliko koraka kad je ugledala Mary Catherine u dnevnom boravku. Sjedila je u kutu kauča i šmrcala u rupčić. Harry je stajala blizu prozora, ukočena i bez osmijeha.

Nakon što je to vidjela, Claire se okrenula natrag prema Cassidyju koji je sjedio kraj njezine majke. - Kojeg vruga radiš?

- Rekla sam mu da to nije dobra zamisao, ali on je uporno želio razgovarati s njom.

- Hvala, Harry. Znam kako gospodin Cassidy može biti uvjerljiv. - Probadajući ga pogledom, Claire brzo priđe kauču i spusti se na koljena pred majkom. - Mama, kod kuće sam. Zar ti nije drago da me vidiš?

- Claire Louise?

- Da, mama?

- Jesu li došli po tebe?

- Ne. Nitko neće doći po mene.

- Ne želim da te odvedu zbog nečega što sam ja učinila.

- Ne mogu me odvesti. Nikamo ne idem. Sad sam kod kuće. Zajedno smo.

- Nastojala sam biti bolja - govorila je Mary Catherine uz lagano štucaње. - Doista jesam. Pitaj tetu Laurel. Samo što... - Podigla je ruku do sljepoočnice i masirala je. - Tako se uzrujam kad mislim na svoj grijeh. Mama i tata su se tako ljutili na mene kad sam im rekla za dijete.

Claire privuče Mary Catherine uza se i šapne: - Ne brini se, mama. Sad sam ovdje. Uvijek ću se skrbiti za tebe. - Claire ju je držala zagrljenu sve dok jecanje nije utihnilo, a tada ju je odmaknula i nasmiješila se suzama okupanim licem. - Znaš li što bih voljela za večeru? Malo tvojeg variva od bamije. Hoćeš li ga pripremiti? Molim te.

- Moja zaprška nikad nije onako dobra kao kad je napravi teta Laurel - sramežljivo će Mary Catherine - ali ako doista želiš...

- Želim. - Kretnjom je pozvala Harry. - Zašto ne započneš sada pa se dugo može polako kuhati? Pođi s Harry. Ona će ti pomoći. - Pomogla joj je da ustane.

Mary Catherine se okrene i pruži ruku Cassidyju. - Sad moram poći, gospodine Cassidy, ali mnogo vam hvala što ste svratili. Jednog poslijepodneva dovedite svoje roditelje na čašicu šerija. - Kimnuo je. Harry ju je povela u kuhinju.

- Još nisam završio s ispitivanjem.

Claire se okomi na njega. - Vraga nisi! Kako se usuđuješ doći ovamo i uzrujavati je dok mene nema? Što želiš od nje?

- Morao sam joj postaviti nekoliko važnih pitanja.

- Dovraga i tvoja važna pitanja.

- Kao pomoćnik javnog tužitelja imam pravo...

- Pravo? - s nevjericom ponovi Claire. - Imali smo smrtni slučaj u obitelji, ili si

zaboravio?

- Žao mi je zbog Yasmine.

- Kladim se da jest. To je jedan manje osumnjičenik za tebe, zar ne?

- Nisi fer. Nisam kanio uzrujati tvoju majku.

- Pa, uzrujao si je. I ako ikad ponovno budeš maltretirao moju majku, ubit ću te. Ona ne zna odgovore na tvoja prokleta pitanja.

- Ali ti znaš - reče Cassidy. - Zato ideš sa mnom u postaju.

- Zbog čega?

- Reći ću ti kad stignemo onamo. - Čvrsto ju je uhvatio za ruku.

- Hoćeš li me dati uhititi? Što si izvukao iz moje majke?

- Pozdravi se s njima, Claire, i pođi mirno - rekao je tiho, ali odlučno. - Još jedna svađa samo bi dodatno uzrujala Mary Catherine.

Claire ga je u tom trenutku mrzila. - Gade jedan.

- Uzmi svoju torbicu i pozdravi se.

U ovom je slučaju bio pobjednik. Radi majke, uopće se nije kanila protiviti. Znao je to i bio u prednosti. Claire je zurila u njega, a njezin je prezir bio opipljiv. Na koncu je rekla: - Harry, idem u grad s gospodinom Cassidyjem. Doviđenja, mama.

Kad su izišli iz Francuske svile, izazvali su uzbuđenje među novinarima i demonstrantima. Claire je istodobno čula desetak pitanja.

- Gospođica Laurent nema komentara - Cassidy je kratko rekao izvjestiteljima.

- Cassidy, što mislite...

- Bez komentara.

- Mislite li da ste pronašli ubojicu?

- Bez komentara. - Ignorirajući mikrofone što su mu ih gurali pod nos, poveo je Claire kroz mnoštvo. Bila je iscrpljena, žalosna i zbunjena, te je pošla bez pogovora. Cassidy je barem poznati protivnik.

Cassidy ih je uskoro uspio izvući iz gužve. Dva pozornika prepriječila su put nepoželjnim. Pošli su pločnikom ne gubeći vrijeme.

- Ja ću je odvesti mojim automobilom - Cassidy reče pozorniku.

- Da, gospodine.

- Hvala vam na pomoći.

- Da, gospodine.

- Nastojte da se mnoštvo razide i pripazite na zgradu.

- Da, gospodine.

Pozornik je pošao izvršiti njegove kratke naredbe. Bez usporavanja, poveo je Claire do svojeg automobila, nepropisno parkiranog uz pločnik. Otvorio joj je suvozačeva vrata i odmaknuo se u stranu. Bila je previše umorna da bi se s njim prepirala, te je sjela.

- Kako si uspjela spriječiti snimanje sprovoda za televiziju? - pitao je dok su se vozili.

- Zavarala sam ih. Mrtvačka kola s lažnim lijesom povela su medijske lovačke pse u New Jersey prije nego su shvatili da su prevareni. - Dotaknula je zlatnu narukvicu što ju je nosila na zapešću. To je bila jedna od Yasmineinih najdražih. Claire je znala da bi voljela da je ona ima. - Ne bih mogla podnijeti da je njezin sprovod bio cirkus s mnoštvom neznanaca.

Prošlo je više od tjedan dana otkako je stigla u kuću Alistera Petrieja i ugledala mrtvu prijateljicu na pragu. Pred njim i njegovom kćeri Yasmine je pucala sebi u zatiljak, posve, gotovo osvetnički, izlaznom ranom uništavajući svoje ljupko lice. Yasmine je bila mrtva. Međutim, bilo je trenutaka kad je Claire gotovo zaboravljala na to. Potom bi se stvarnost poput lavine sručila na nju.

Jedva je imala vremena tugovati. Dani nakon samoubojstva bili su ispunjeni mučnim aktivnostima; potpisivanje obrazaca, organiziranje sprovoda, sređivanje Yasmineinih poslova, izbjegavanje medija, odgovaranje na pitanja na koja nije bilo odgovora. Kako se može objasniti zašto bi se žena, koja je naoko imala sve, uništila na tako groteskno poetski način?

Claire je za sebe zadržala Yasmineine tajne. Čak ni sada nije htjela iznevjeriti prijateljčino povjerenje, kad više nije važno. Zajedničkim prijateljima, koje je vijest šokirala i željeli su odgovore, Claire je samo rekla da je Yasmine u posljednje vrijeme bila veoma nesretna. Nije ulazila u pojedinosti o njezinoj ljubavnoj vezi ili financijskim poteškoćama.

Budući da je od Yasmineine obitelji ostalo samo nekoliko rođaka raspršenih po istočnoj obali, s kojima nikad nije bila bliska, Claire je preuzela odgovornost za organiziranje sprovoda i pokop. Yasmine nije ostavila nikakve upute pa je Claire poštivala svoje nagone i dala kremirati njezino tijelo. Obred je bio tih i intiman, otvoren za samo nekolicinu pozvanih. Sad je od prelijepa, darovita, vitalne prijateljice koja je posjedovala silnu volju za životom, sve dok se nije zaljubila u pogrešnog muškarca, ostala samo urna zatvorena u mauzoleju.

Claire se sjetila Petrieja, te se okrenula Cassidyju koji je bez riječi vozio. - Petriejeva djevojčica. Je li joj dobro?

- Prema onome što sam čitao, oporavlja se. Jučer je u novinama pisalo da još uvijek ima noćne more. Pod nadzorom je dječjeg psihologa.

- Ne mogu zamisliti da je Yasmine pred djetetom učinila nešto tako strašno.

- Petrie je ljubavnik koji ju je ostavio, točno?

- Slučajno si pogodio.

- Čuo sam da su kasnije u njezinoj sobi našli svakojake *voodoo* stvarčice.

- Da.

- Također sam čuo da si ti bila na mjestu događaja, Claire.

- Našla sam oltar u njezinoj sobi. Mislila sam da kani njemu nauditi. Pošla sam za njom, ali sam stigla prekasno.

- Dr. Dupuis mi je rekla da se nisi htjela maknuti od nje, te si pošla s njom do

mrtvačnice.

- Bila mi je prijateljica.

- Treba te pohvaliti.

- Ne treba mi tvoja pohvala.

- Čvrsto si odlučila da ćemo biti neprijatelji, zar ne?

- Mislila sam da je onoga dana kad smo se upoznali određeno da ne možemo biti prijatelji. - Pogledali su jedno drugo, a zatim su brzo okrenuli glave. Nakon nekog vremena, Claire reče: - Ovo će zasigurno poremetiti Petriejevu kampanju. Što kaže u svoju obranu?

- Nisi čitala?

- Ne. Namjerno sam izbjegavala čitati bilo što o njezinom samoubojstvu ili o nagadanjima zašto je to učinila. Sigurno bi mi pozlilo od svega toga.

- Onda ti ne bih preporučio najnovija izdanja bilo kojih novina. Svatko, od *New York Timesa* do *National Enquirer*, ima svoju teoriju.

- Bojala sam se toga. Daj mi neku ideju da vidim što me čeka.

- Da je bila narkomanka.

- To sam očekivala.

- Da je imala nešto protiv Petrieja na rasnim temeljima.

- Yasmine se uopće nije bavila politikom.

- Da je odbačena tajna ljubavnica.

- Što je on sigurno zanjekao.

- Zapravo, on nije mnogo govorio. Skriva se iza ženine suknje i njoj prepušta govorjenje. Prilično pametna taktika, kad smo već kod toga. Ako žena čvrsto stoji iza njega, nije mogao imati ljubavnicu, zar ne?

- Tako je. Stoga će Yasmine prikazati kao luđakinju.

- Uglavnom. - Cassidy je skrenuo na parkirno mjesto sa strane uredske zgrade okružnog javnog tužitelja.

- Zašto si me doveo ovamo? - upita Claire. - Put je bio naporan. Umorna sam. Nisam raspoložena za odgovaranje na pitanja. I bijesna sam na tebe jer si gnjavio moju majku. Osim toga, mislila sam da su te već maknuli sa slučaja. Zar te Crowder još nije zamijenio?

- Nije jer je iskrsnulo nešto novo.

- Čestitam. Ali što bi to moglo imati sa mnom? Nisam čak ni bila ovdje?

Okrenuo se k njoj i položio ruku na naslon sjedala. - Obavili smo rutinsku balističku pretragu metka od kojeg je Yasmine umrla. Imao je iste oznake kao i oni što smo ih izvadili iz Wildeova tijela. Svi su ispaljeni iz revolvera kalibra .38 što smo ga izvukli iz Yasmineina stiska.

26. poglavlje

Andre Philippi je svoje nokte ribao četkicom i tekućim sapunom. To je bio peti put da je na taj kompulzivni i pomnivi način prao ruke otkako se tog jutra probudio. Kad je bio zadovoljan čistoćom svojih ruku, privremeno, isprao ih je pod vodom onoliko vrućom koliko je mogao podnijeti i obrisao ih mekanim bijelim ručnikom koji je tek stigao iz hotelske praonice.

Proučavao je svoj odraz u zrcalu iznad umivaonika. Odjeća mu je bila besprijeorna, bez trunka prašine ili nabora. Ružičasti karanfil u njegovu reveru bio je svjež i okupan rosom. Niti jedna nauljena vlas nije se maknula sa svojeg mjesta. Trebao se osjećati izvrsno i uredno, poput blistavog novog automobila u izlogu.

Međutim, osjećao se nesigurno, prestrašeno i jadno.

Izišavši iz kupaonice i ugasivši svjetlo, vratio se u ured. Prema većini mjerila, bio je krajnje uredan i dobro organiziran. No sebi se činio poput prave zbrke. Na pisaćem stolu nalazila se hrpa pošte što ju je trebalo pregledati, a povrh toga tu su bili vremenski rasporedi zaposlenika, marketinške okružnice i ankete za klijente. Obično je uživao sređivati i metodički popunjavati svu tu papirologiju, ali se tijekom žalovanja za Yasmine nakupilo previše toga. Nije imao volje raditi otkako je primio poražavajuću vijest o njezinom samoubojstvu. S obzirom na njegovu ljubav prema poslu, ovaj novi stav bio je ravan svetogrđu.

Kad je Claire nazvala kako bi ga obavijestila o Yasmineinoj smrti, odmah ju je optužio da laže. Pomisao da se ono ljupko stvorenje uništilo na tako odvratni način bila je nepodnošljiva i previše bolna da bi je mogao prihvatiti. Podsjećala ga je na dan kad se vratio kući iz škole i našao svoju prekrasnu *maman* kako naga leži u kadi iz koje je mlaka voda i topla krv kapala na pod.

Dvije žene koje je volio i poštivao iznad svih drugih Božjih stvorenja izabrale su smrt umjesto života. Ne samo da su više željele svijet bez njega, već im nije bilo ni toliko stalo da se s njim oproste. Bol mu je pritiskao prsa, kao da ima fizička svojstva, sve dok mu se nije činilo da ne može disati bez strahovitih bolova u srcu.

Odbio je poći u New York na sprovod što ga je Claire organizirala. Stajao je kraj maminog groba dok su ga zatvarali, zarekavši se da više nikad neće priznati konač-

smrti sve dok on sam ne umre.

Kako bi mogao podnijeti Yasmineino samoubojstvo, pokušao se utješiti poznatim otrcanim primjedbama. »Izuzetna ljepota može biti prokletstvo za onoga tko je posjede.« »Slavu i bogatstvo treba skupo platiti.«

Čak je izvukao neke što ih je čuo od majčinih prijatelja kad si je ona oduzela život. »Neki su anđeli«, rekao mu je jedan dobronamjeran čovjek, »tako lijepi da Bog ne može dugo biti odvojen od njih. Predodređeni su za kratak život čak i prije nego se rode. Nemaju strpljenja sa sudbinom, pa je često požuruju kako bi se vratili u carstvo besprijekorano poput njih.« Tradicionalno za New Orleans, održana je parada, kompletirana džez orkestrom, kroz French Quarter kako bi se proslavio majčin odlazak u svijet koji je zaslužuje.

U te besmislice nije vjerovao kad je bio tinejdžer koji se hrabro trudio da otvoreno ne zaplače nad majčinim tijelom. Ni sada nije vjerovao u to. No bolje se osjećao ako je tako razmišljao. Također je svakoga dana odlazio na misu i molio se za Yasmineinu dušu.

Kao da njezina smrt nije bila dovoljno teška, uzrujavao ga je način na koji je tisak ocrnjuje. Optužbe protiv nje doimale su se krajnje nepoštenima, pogotovo jer se nije mogla braniti. Bijesno je zurio u presavijene novine što ih je ljutito gurnuo u koš za smeće ispod stola nakon što je pročitao uvredljive naslove. Gluposti. Laži. Divlja nagađanja.

No pomoćnik javnog tužitelja Cassidy vjerovao je u to.

Rano ujutro nazvao je Andrea. Nakon što je pročitao novinske naslove, Andre se nije iznenadio kad je čuo njegov glas. Očekivao je to. Gotovo se tome radovao kako bi mogao pokazati svoj prezir prema odvratnom načinu na koji se ophode prema Yasmine.

- Žena je mrtva, gospodine Cassidy - hladno je rekao. - Poput lešinara kružite iznad njezina tijela. Način na koji vrebate na one koji se ne mogu braniti vrijedan je prezira, opscen je i sramotan.

- Prestanite s glupostima, Andre. Ja sam gnjida i to priznajem. Nažalost, porezni obveznici, vi također, plaćaju da bih bio gnjida. Dakle, imam jedno pitanje za vas i bolje za vas da mi kažete istinu, inače ću doći tamo i razgovarati s vama bez rukavica. Je li Yasmine bila u hotelu Fairmont one večeri kad je Jackson Wilde ubijen?

- Veoma ste uvredljivi. Dobijem želju da vas prijavim...

- Je li bila u jebenom hotelu? - viknuo je Cassidy.

Andre se pribrao, vlažnim dlanom zagladio kosu i rekao: - Vidjeli ste knjigu gostiju. Je li njezino ime bilo ondje?

- Nisam vas to pitao.

- Nemam više što reći.

- Gledajte. - Cassidy je pokušao na drugi način, mnogo povjerljivijim, ljubaznijim glasom. - Znam da je Yasmine bila vaša prijateljica. Žao mi je da je mrtva. Premda sam je veoma kratko poznavao, divio sam se njezinoj darovitosti. Bila je prekrasna. Samo

pogledati je bilo je poput religioznog doživljaja. Planet je manje lijep jer ona više nije ovdje. Shvaćam vaše osjećaje. Doista. Njezina je smrt tragična i prerana, a čovjek može samo nagađati zašto si je oduzela život.

- Ako ste čitali novine - nastavio je - znate da su neka od tih nagađanja veoma daleko od istine. Yasmine nije bila narkomanka. Nije bila militantna aktivistica za ljudska prava. Nije bila ništa od onoga što su o njoj napisali. Dakle, Andre, budete li se povjerali meni, doista ćete je poštediti mnogih gadosti u tisku. I pomislite što će to značiti za Claire.

- Ne pokušavajte unijeti razdor između mojih prijatelja, gospodine Cassidy.

- Ne pokušavam. No ako je Yasmine kriva za Wildeovo ubojstvo, onda to znači da je Claire nedužna. Zar je ne želite osloboditi sumnje?

- Ne ako to znači optužiti drugu prijateljicu koja je jednako nedužna, koja je mrtva i koja se ne može braniti.

- O njezinoj krivnji ili nedužnosti vjerojatno će se odlučiti tijekom istražnog postupka - rekao je Cassidy, opet izgubivši strpljenje. - Samo mi recite jeste li one večeri vidjeli Yasmine u hotelu.

- Dobro se služite riječima, gospodine Cassidy, ali vaši su motivi sebični. Očito nemate ničega protiv Yasmine. Ako ovisi o meni, nikad nećete ni imati. Jednom ste me prevarili. To je jednom previše. Zbogom.

- Mogu vam poslati sudski poziv - zaprijetio je Cassidy.

- Učinite ono što morate. Moji će odgovori na vaša pitanja ostati jednaki.

Tako su završili razgovor. Andre je gotovo očekivao da će k njemu uletjeti službenici iz gradske vijećnice i staviti mu pod nos sudski poziv. Međutim, neće ga pokolebati ništa što bi Cassidy mogao učiniti. Čak ni gruba sila ne bi djelovala na njega. Pomisao da je Yasmine ubila Jacksona Wildea upravo je smiješna. Neutemeljena je i neistinita. Zapravo, zaključio je Andre kad je ustao i pošao još jednom oprati ruke, to je nemoguće.

- To je nemoguće.

Claire se opirala, ali ju je Cassidy praktički vukao kroz sporedni ulaz zgrade tužiteljstva. Pred glavnim su ulazom čuvali stražu i molili sljedbenici Jacksona Wildea. Nanjušili su svježu krv, ovoga puta Yasmineinu, premda je već bila mrtva.

Nema sumnje da je Ariel Wilde načula da su Yasmineino samoubojstvo i umorstvo Jacksona Wildea povezani odgovarajućim balističkim nalazima. Nije gubila vrijeme, već je svoje sljedbenike odmah navela na duhovno mahnitiranje. Cassidy je kiselo primijetio da bi. bila dragocjena u Pentagonu. Bila je izvrstan strateg i znala je kako pokrenuti na brzinu organiziran, ali veoma učinkovit napad. Također je imala nepokolebljivu odanost sljedbenika koji su je obožavali jednako kao Isusa, što je prema Cassidyjevu mišljenju bio najveći problem televizijskog evangelizma. Propovjednici su postajali važniji od božanstava.

- Zar želiš reći da je Yasmine ubila Jacksona Wildea? - pitala je Claire kad ju je Cassidy gurnuo u dizalo i pritisnuo gumb.

- Slušaj - oštro će on - ni ja to nisam vjerovao, sve dok sam nisam proučio one rezultate.

- Došlo je do neke greške. Netko je strašno pogriješio.

- Tražio sam ponovnu provjeru, Claire. Dokazi su nepobitni. Meci su ispaljeni iz istog oružja. Zašto mi, do vra- ga, nisi rekla da Yasmine ima pištolj? Da jesi, tvoja bi prijateljica možda još uvijek bila živa.

Claire se priljubila uza zid dizala, kao da se željela što više udaljiti od njega, i povrijeđenim glasom rekla: - Ti si pokvareni gad, Cassidy.

Vrata dizala su se otvorila. - Poslije tebe - ukočeno je rekao. Čekao je, ne ostavljajući joj drugu mogućnost osim da izide. - Ovuda. Sredit ćemo tu zbrku jednom zauvijek. - Kad su ušli u ured na uglu zgrade, tresnuo je vratima za njima, skinuo sako i pokazao joj stolicu. - Bit će pametnije da se raskomotiš. Odavde nećeš otići dok sve to ne raščistimo.

- Pitao si moju majku je li Yasmine mogla ubiti velečasnog Wildea. Zato se uzrujala.

- Pitao sam je što zna o Yasmineinu posjedovanju pištolja. Pitao sam je li Yasmine ikad govorila o ubijanju Wildea. Takve stvari. Dajem ti riječ da sam bio krajnje obziran. - Claire je na licu zadržala prijekoran izraz. - Samo sam obavljao svoj posao, Claire.

- O, da, tvoj prokleti posao. - Maknula je kosu s lica. Činilo se da joj čak i za tu refleksnu kretnju treba mnogo energije. Ispod očiju imala je velike podočnjake i doimala se veoma umorno. - Smijem li barem nazvati i provjeriti kako je?

Pokazao je telefon, a zatim je promolio glavu kroz vrata i zaurlao neka im donesu dvije kave. Kad je užurbana službenica donijela dvije plastične šalice vrela kave, Claire je završavala svoj kratak razgovor.

- Varivo se kuha. Igraju karte. Mama pobjeđuje.

Njezin bi smiješak odgovarao svetici koja promatra svoje usnulo dijete. Usne su joj izgledale mekane i prelijepe kad se tako smiješila. Cassidy je nastojao potisnuti misao o njihovu okusu. - Kavu?

- Ne, hvala.

- Popij je. Trebat će ti.

Povukla je šalicu prema sebi, ali je nije podigla. Udobnije se namjestila na stolici, prekrizivši noge i spojivši ruke u krilu, a potom ga je pogledala. - Dakle? Pitaj, od vjetniče.

- Nemoj to činiti, Claire.

- Što?

- Još mi više otežavati posao.

- Mislim da ti se više sviđa ako je teži.

Nagnuo se nad nju. - Misliš li da uživam dok ti postavljam pitanja o Yasmine, premda znam koliko ste vas dvije bile bliske i koliko te je potreslo njezino samoubojstvo?

- Ali to te neće zaustaviti, zar ne? Želiš nekoga optužiti da ga možeš baciti lavovima.

Dlanom je udario po stolu. - Vraški točno. I želim da to bude netko, *bilo tko*, osim tebe!

Usljedio je dug, napet trenutak tišine. Njegove su oči govorile ono što nije smio reći, ali je shvatila poruku. Spustila je pogled, a tada je nestao i njezin prkos.

- Yasmine nije mogla ubiti Jacksona Wildea - tiho je rekla. - Zasigurno ne vjeruješ da je to učinila.

- Zašto ne bih vjerovao?

- Nije ga čak ni poznavala osobno. Kakav je motiv mogla imati?

- Isti kao i ti. Željela ga je ušutkati. Ugrožavao je njezin izvor prihoda, a bila je zadužena preko glave. To smo otkrili kad smo provjeravali njezinu donaciju Wildeu.

- Yasmine je imala financijskih problema, ali Wilde nikad nije ugrožavao Francusku svilu. Smatrala je beskrajno smiješnim činjenicu da je zapravo postigao suprotan učinak. Naš je posao cvjetao zahvaljujući reklami dobivenoj iz njegovih napada, a to je Yasmine veoma zabavljalo. U svakom slučaju, nije bitno je li imala motiv ili nije. Te je večeri bila u New Yorku.

- Ne, nije.

- Idućeg sam je jutro pokupila na aerodromu.

- A ja sam pregledao podatke zrakoplovnih tvrtki, Claire. Prije nekoliko tjedana. Nije došla tim jutarnjim letom. Stigla je prethodnu večer, više od dvanaest sati ranije.

Claire je s nevjericom zurila u njega. - Zašto mi to nisi rekao?

- Nisam imao razloga razotkriti Yasmineinu tajnu. Zaključio sam da je došla ranije kako bi se sastala s ljubavnikom, a nije željela da ti to znaš jer nisi odobravalala njezinu vezu. To je bila stvar između dviju prijateljica, a ja se nisam želio miješati. No sad je njezina laž dobila novu dimenziju.

Sjeo je na kut stola, okrenut prema njoj. - Claire, jesi li znala da je Yasmine tu još provela u New Orleansu?

- Ne.

- Je li posudila tvoj automobil?

- Ne. Vidjela sam je tek idućeg jutro.

- Jesi li znala da je nosila pištolj?

Oklijevala je. Vidio je da se poigrava mišlju o laganju, te mu je laknulo kad je odgovorila: - Da. Znala sam da posjeduje pištolj. Imala ga je otkako sam je upoznala. Nekoliko sam je puta nagovarala neka ga se riješi.

- Zašto mi to ranije nisi spomenula?

- Jer... Yasmine je rekla da ga je zametnula.

- Misliš, izgubila?

- Na neko vrijeme, da. Kasnije se opet pojavio.

- Želiš reći da je bio izgubljen, a onda se odjednom opet pojavio?

Claire kimne. - Morala ga je pakirati u kovčege kad god je letjela kako joj ga aerodromsko osiguranje ne bi konfisciralo. Rekla je da ga očito nije opazila u torbi.

- A ti mi ipak nisi rekla?

- Stvari se cijelo vrijeme gube - razdraženo će ona.

- Govorimo o smrtonosnom oružju, Claire. Opet te pitam, zašto mi nisi spomenula Yasminein pištolj?

- Jer to nisam smatrala važnim.

- To je prokleta laž.

- U redu! - vikne. - Bojala sam se da ćeš taj prokleti pištolj dovesti u vezu s umorstvom Jacksona Wildea.

- Doista postoji veza.

- Yasmine nije upotrijebila taj pištolj za ubojstvo Jacksona Wildea.

- Netko jest.

- Yasmine nije.

- Tko je još mogao doći do pištolja?

- Koliko ja znam, nitko.

- Ti si mogla.

- Nikad nisam pucala iz pištolja. Ne bih znala kako. To sam ti već deset puta rekla.

- Što bi moglo biti još deset laži.

- Ne lažem.

- Što je rekla Yasmine, kako je izgubila pištolj?

- Nije znala.

- Gdje ga je izgubila?

- U prtljazi, valjda. Ne znam.

- Koliko ga dugo nije bilo?

- Dva ili tri tjedna. Nisam sigurna.

- Kako ga je dobila natrag?

- Rekla je da se jednostavno opet pojavio u njezinoj torbici.

- Claire...

- Ne znam!

- Cassidy? - Neki je čovjek glasno pokucao i odmah otvorio vrata. Osjetivši napetost, s nelagodnom je pogledao Claire, a zatim opet Cassidyja. - Crowder vas želi vidjeti.

- Javit ću mu se kasnije.

Unatoč Cassidyjevoj razdraženosti, mladi je pripravnik bio uporan. - Oprostite, gospodine, ali gospodin Crowder je rekao odmah. Rekao je da ću ja stradati ako vas smjesta ne dovedem k njemu. Netko je kod njega, a veoma je važno da i vi budete ondje.

27. poglavlje

Cassidy posegne za svojim sakoom, gundajući psovke. Dok ga je navlačio, reče: - Ako je Yasmine te večeri bila u Wildeovoj sobi, donijela je vlakna sa saga u tvom automobilu.

- Po ne znam koji put ti kažem, te večeri nisam vidjela Yasmine. Ja sam vozila svoj automobil. - Claire je držala spuštenu glavu, nije ga gledala, ali je govorila čeličnim glasom. - Yasmine sam vidjela tek idućeg jutra kad sam je pokupila na aerodromu. Ako je bila u New Orleansu, to je tajila preda mnom. U svakom slučaju, nije imala pristup mojem automobilu.

- Pobrinut ću se da ovaj sastanak s Crowderom bude što je moguće kraći. Nemoj izlaziti iz ove prostorije. - Izišao je i zatvorio vrata za sobom.

Putem do dizala sreo je Howarda Glenna. - Hej, Cassidy, baš sam krenuo k tebi.

- Ima li čega?

- Nekih prilično zanimljivih stvari što smo ih iščeprkali s onih popisa Wildeovih donatora.

- Hvala. - Cassidy je uzeo listove papira što mu ih je Glenn pružio, presavio ih i gurnuo u džep na prsima.

- Pozabavit ću se time čim stignem. Sad moram poći u Crowderov ured. U međuvremenu, nastavi s poslom.

Ušao je u dizalo. Kad je izišao, nije usporavao sve dok nije stao uz rub Crowderova stola. - Za Boga miloga, Tony, što je tako prokleta važno da nije moglo čekati? Ispitivao sam Claire Laurent. Ona štiti Yasmine, ali što više podataka uspijevam izvući iz nje, to mi se čini točnijim da je Yasmine ubila Wildea.

- O tome smo željeli razgovarati s tobom.

Cassidy se sjetio da je pripravnik spomenuo da je netko s Crowderom, te je slijedio njegov pogled. Alistar Petrie je samodopadno sjedio u kožnatom naslonjaču na drugom kraju prostorije.

Petrie se nikad nije sviđao Cassidyju, ni kao čovjek ni kao političar. Jedino što ga je kvalificiralo za posao zakonodavca bile su njegove impresivne političke veze. Petrie je imao dalekosežne obiteljske korijene, ali je njegova žena imala još dalekosežnije. Cassidy ga je smatrao pompoznom šmokljanom koji, bez svoje zasluge, ima dovoljno

novca za kupovanje mjesta u Kongresu. Budući da je Cassidy sve stekao vlastitim radom, prezirao je Petrieja, što je jedva prikrivao. - Zdravo, kongresniče.

- Gospodine Cassidy - hladno je odgovorio.

- Sjedni, Cassidy - reče Crowder i kratko mu pokaže stolicu.

Cassidyjevi su instinkti pucketali poput golih električnih žica. Nešto se sprema, a ako može vjerovati svojoj intuiciji, to će biti nešto što mu se neće svidjeti. Tony Crowder ga nije mogao pogledati u oči. To je bio loš znak.

- Prepustit ću kongresniku Petrieju da objasni zašto je zamolio za ovaj sastanak. - Tony se nelagodno nakašljao. - Kad budeš čuo što on ima reći, shvatit ćeš koliko je važno i hitno. Kongresniče?

Petrie započne riječima: - Zaprepastili su me naslovi u današnjim jutarnjim novinama, gospodine Cassidy.

- To su prilično zapanjujuće stvari. Da tehničar nije bio tako marljiv, ne bi opazio sličnosti između balističkog testiranja metka kojim se Yasmine ubila i onih nedavno izvađenih iz tijela Jacksona Wildea. Postojao je dubok utor cijelom dužinom metka što ga je vrijedilo zapamtiti, rekao je. Stoga ih je usporedio. I bingo. Isto oružje. Ispalio je metak iz njega kako bi bio posve siguran. Nema nikakve greške.

- Mora biti.

- Nema je.

- Unatoč tome, vaša istraga o mogućoj vezi između Yasmineina samoubojstva i umorstva Jacksona Wildea mora prestati. Odmah.

Zapovijed je izdana tako pedantno i s takvom arogancijom da se Cassidy najprije poželio nasmijati. Pogledao je Tonyja Crowdera, ali na licu njegovog pretpostavljenog nije bilo ni traga osmijehu. Zapravo, doimalo se strogo i nepopustljivo poput totema izrađenog od čvrstog hrasta.

- Koji se vrug događa? - Opet se okrenuo Petrieju. - Odakle vam ideja da mi možete reći da prekinem istragu?

- Yasmine nije ubila Jacksona Wildea.

- Odakle biste vi to znali?

- Jer je te noći bila sa mnom. Cijelu noć.

U sobi je zavladała tišina. Cassidy se opet okrenuo Tonyju, a njegov je oštar pogled zahtijevao pojašnjenje. Javni je tužitelj s očitom nelagodom pročistio grlo. Cassidyjevo poštovanje prema njemu prilično se poljuljalo. Bio je dovoljno star da bude Petriejev otac, ali se pokoravao klipanu kao da je nekakav jebeni princ.

- Kongresnik Petrie je jutros došao k meni i otvoreno priznao da je imao... to jest... on i ta Yasmine imali su vezu.

- Nije valjda - sarkastično će Cassidy. - Znam sve o njegovoj vezi s njom.

- Pretpostavljam da ti je ispričala gospođica Laurent - reče Crowder.

- Tako je.

- Onda možeš shvatiti kakvu bi neugodnost kongresni- ku Petrieju i njegovoj obitelji

mogla stvoriti dugotrajna i temeljita istraga.

- Na to je trebao misliti prije nego se počeo ševiti naokolo.

Petrie se narogušio. - Sva ta neugodnost ničemu ne bi služila, gospodine Cassidy, jer kako sam vam rekao, ja sam Yasminein alibi. Bila je sa mnom.

Cassidy ga prezirno pogleda. - I vi ste zaslužni za njezino samoubojstvo, zar ne, Petrie? Poprskala je vaše zidove svojim mozgom jer ste lažljiv gad. Zbog čega ste prekinuli s njom? Više nije bila zanimljiva? Ili ste se prestrašili zbog predstojećih izbora? Je li vas obuzeo strah da vaši bijeli glasači neće blagonaklono gledati na crnu ljubavnicu?

- Cassidy! - Tony tresne šakom po stolu.

Cassidy skoči sa stolice i okomi se na Crowdera. - Ovo je prvi pravi dokaz što smo ga otkrili otkako smo počeli istraživati taj zločin. Zar doista očekuješ da ću ga odbaciti jer bi se moglo saznati da je žena umiješana u zločin bila ljubavnica našeg uglednog kongresnika?

Nestalo je Petriejeve nonšalantnosti. Crvena lica od ogorčenja, on je također ustao. - Yasmine nije bila moja ljubavnica. Vezala se uza me, ali su osjećaji bili isključivo jednostrani. Fatalna privlačnost.

- Vi ste lažljivac. To je bila obostrana ljubavna veza sve dok vi niste izgubili hrabrost.

- Bila je veoma poremećena mlada žena.

- To su gluposti.

- Bila je ovisna o drogama koje su mijenjale um...

- Obdukcijski izvještaj dr. Dupuis kaže da u tijelu nije imala čak ni aspirin.

- Yasmine se očito nije slagala s mojim stavom o...

- O, kladim se da ste se u mnogočemu slagali. Koji vam se položaj najviše sviđao? Gore ili dolje?

- Cassidy, neću to trpjeti! - zaurla Crowder, skočivši na noge. - Neću dopustiti da se u mojem uredu vrijeđa kongresnika Petrieja, a došao je ovamo svojom voljom i uz veliku opasnost po sebe.

- Ne mogu to vjerovati, Tony, jebi ga! - uzvikne Cassidy. - Pomest ćeš ovo ispod saga, pretvarati se da uopće ne postoje ono balističko testiranje?

- Jednako dobro kao i ja znaš da ti testovi nisu konačni. Osim toga, on razumno govori. Saslušaj ga.

- Zašto, Tony? - bijesno upita Cassidy.

- Uvjerio me je da mlada žena nije imala motiva za Wildeovo ubojstvo.

Cassidy okrene glavu i oštro pogleda Petrieja. - Da čujem. Neka bude dobro.

Petrie povuče rub svojeg sakoa i pribere se. - Yasmine je Jacksona Wildea smatrala smiješnim - reče. - Premda je katalog Francuske svile proglasio pornografijom, nije ga ozbiljno shvaćala. Za nju je on bio komičan lik. To je sve. Zadirivala me je da postavimo crveni sag kad on dođe ovamo.

- O, vi ste stručnjak za uvlačenje u guzicu.

- Cassidy, umukni!

Ignorirao je Crowdera i krenuo prema Petrieju. - Izgledali ste baš kao kod kuće dok ste sjedili na njegovom podiju. Puni ste sranja, baš kao što je i on bio. Prema mojemu mišljenju, Wilde je bio Alister Petrie među propovjednicima. Jednako kao i vi, bio je uskogrudan, sebičan oportunist koji je jedino imao dara za varanje ljudi.

Petriejevo se lice još više zacrvenjelo, ali je govorio mirnim glasom. - Vrijedajte me koliko god želite. Činjenice ostaju iste. Yasmine je bila sa mnom one noći kad je Jackson Wilde ubijen.

- Gdje?

- U Doubletreeju.

- Proveli ste noć u Doubletreeju, a to nije pobudilo sumnju gospođe Petrie?

- Često preko noći ostajem u gradu ako se dokasna zadržim vani, a sutradan imam rano zakazan sastanak. Tako mogu duže spavati i ne moram se dugo voziti idućeg jutra.

- Također imate priliku varati svoju ženu.

- Pokušavam biti otvoren prema vama - ljutito će Petrie. - Priznao sam da sam noć proveo s Yasmine u Doubletreeju.

- Provjerit ću.

- Siguran sam da hoćete.

- Kako objašnjavate činjenicu da je njezinim pištoljem ubijen Wilde ako ona nije povukla okidač?

- Možda bih to mogao malo razjasniti.

- Molim vas.

Nakon što mu se Cassidy obratio sarkastičnim tonom, Petrie se okrenuo Crowderu.

- Bio sam s Yasmine kad je pronašla svoj izgubljen pištolj.

- Pronašla?

- Da. Iznenadila se kad ga je našla na dnu torbice što ju je cijelo vrijeme nosila. Rekla je da ga je izgubila. Mislila je da je nestao tijekom putovanja odavde do New Yorka.

Cassidy je u mislima opsovao. To se savršeno slagalo s Claireinom pričom i pobijalo njegovu teoriju. No njegov je izraz lica ostao ratoboran.

- Predlažem da počnete ispitivati svakoga tko je imao pristup Yasmineinoj torbici - reče Petrie. - I prestanite istraživati njezine aktivnosti te noći.

- Što će za vas biti vraški prikladno, zar ne?

Ne obazirući se na Cassidyjevu pakosnu primjedbu, Petrie se sagnuo i uzeo svoju aktovku. - Vama prepuštam rješavanje zločina i podizanje optužnice, gospodine Cassidy. - Kratko se osmjehnuo. - Zapravo, prištedio sam vam sate vremena, truda i eventualne javne sramote.

Nisam morao doći ovamo i priznati da sam te noći bio s Yasmine. Osjećao sam da je to moja građanska dužnost. Sad se novac poreznih obveznika neće uludo trošiti.

- Vi štitate jedino sebe - prezirno će Cassidy. - Priznali ste nam da ste vi i Yasmine bili ljubavnici samo zato da to ne biste morali priznati svojim biračima.

Petrie mu se opet kratko osmjehnuo. - Bilo bi vam pametno da prihvatite savjet svojeg mentora, gospodina Crowdera. Vaša je ambicioznost opažena i zabilježena, gospodine Cassidy. No ako želite sjesti u onu stolicu - reče i glavom pokaže Crowderovo mjesto - bilo bi bolje da naučite pravila igre.

- Ne prihvaćam politička sranja, ako na to mislite.

- Sve je politika, gospodine Cassidy. Gotovo sve je sranje, također. Želite li biti izloženi javnosti, naviknite se na to.

Cassidy nakrivi glavu na jednu stranu. - To je prilično dobar govor, Petrie, ali zvuči uvježbano. Je li vam ga žena napisala?

Petriejeva je arogancija nestala. Promucao je: - Očekujem da ću u večerašnjem *Times Picayuneu* pročitati da je tehničar koji je obavljao balistička testiranja pogriješio, da su navodi pomoćnika javnog tužitelja Cassidyja o Yasmine netočni, da ovaj Ured povlači svoje prijašnje izjave o njezinoj mogućoj umiješanosti u Wildeovo umorstvo, te da svoju istragu usmjeravate na drugu stranu. Neka njezino samoubojstvo ostane neobjašnjiv čin neuravnotežene žene koja je, iz samo njoj poznatih razloga, odlučila svoj život okončati na mojem pragu, možda u pokušaju da dokaže neku političku misao.

- Jeste li već isprali moždano tkivo sa svojih zidova?

- Cassidy.

- Ili ste jednostavno zamijenili zidne tapete?

- Cassidy!

Ponovno je ignorirao Crowderove opomene. - Možete li sve tako brzo počistiti, Petrie? Kabao vode i malo Domestosa, i više je nema? Zar vam je njezin život samo toliko značio?

Koristeći se riječima kao maljem, Cassidy se nadao da će razbiti zaštitnu fasadu svojstvenu javnoj službi što ju je Petrie obnašao. Želio se sukobiti s Petriejem kao muškarac s muškarcem, tako da budu ravni jedan drugomu, a možda bi čak imao i prednost. Želio je da Petrie bude bijesan, prestrašen i uzrujan. Na koncu je ipak postigao ono što je želio.

- Yasmine nije bila vrijedna pakla što mi ga je priuštila - pakosno će Petrie. - Bila je tek obična kurva, ali vatrena u krevetu kao nijedna druga. Šteta što ste se zagrijali za njezinu hladnu prijateljicu, Claire Laurent, a ne za Yasmine.

Cassidy se bacio na njega, srušio ga unatrag u kožnati naslonjač, podlakticom pritisnuo Petriejevo grlo, a koljenom njegove prepone.

- Ako je Yasmine bila kurva, što si onda ti, kujin sine?

- Pojačao je pritisak na Petriejev grkljan i zabio mu koljeno u testise. Petrie je prodorao zacvilio. Cassidy je uživao u užasu što ga je vidio u njegovim očima.

No njegovo je zadovoljstvo bilo kratkog vijeka. Crowder je bio gotovo trideset godina stariji od njega, ali je bio dvadeset kilograma teži i snažan poput bika. Njegove su

se šake spustile na Cassidyjeva ramena poput vreća mokroga pijeska, te je gotovo pao. Povukao ga je s Pe- trieja koji se držao za vrat i hroptao. Ustuknuo je pred Cassidyjem i mucao: - On je 1-lud.

- Ispričavam se zbog ponašanja mojeg zamjenika - reče Crowder. Jednu je ruku proširio na Cassidyjevim prsima. Cassidy se gurao prema njemu. Crowder mu je dobio pogled upozorenja.

Petrie je pokupio ostatke svojeg ponosa. Poravnao sako i zagladio rukom kosu. - Namjeravam podnijeti tužbu za napad. Javit će vam se moj odvjetnik.

- Ne, neće - odbrusi Crowder. - Osim ako ne želite razotkriti temu našeg jutrošnjeg razgovora. Zasad je povjerljiv. Budete li nas tužili, postat će javna stvar.

Petrie se nakostriješio. No ipak je shvatio Crowderovu suptilnu prijetnju. Bez riječi je ljutito izišao iz ureda.

Nekoliko trenutaka nakon njegova odlaska nitko se nije micao. Na koncu je Cassidy podigao ruku i ljutito odgurnuo Crowdera.

- Znam što misliš - reče Crowder.

- Ne možeš imati blagog pojma. - Cassidy je trenutno obuzdao svoj gnjev, ali će trajati dok se posve ne smiri. Još uvijek je bio bijesan na čovjeka kojeg je poštovao i divio mu se. Poput razočaranog djeteta koje otkriva slabost u junaka, bio je povrijeđen jednako kao i ljutit. - Zašto si to učinio, Tony?

Crowder se vrati za svoj pisaći stol i sjedne. - Dugovao sam Petrieju uslugu. Podržao me je tijekom proteklih izbora. On je ljigav, umišljen maleni gad. Ali nažalost, iza sebe ima veliku političku moć i novac. Ponovno će biti izabran. Ja iduće godine odlazim u mirovinu. Ne želim Petriejevu nogu na svojem vratu tijekom posljednje godine na poslu. Želim mirno otići, a ne usred političkog skandala.

Pogledao je Cassidyja, bez riječi tražeći njegovo razumijevanje. Cassidy ništa nije rekao, već se primaknuo prozora. Odande je vidio Petrieja na ulici, okruženog predstavnicima medija, kako daje izjavu za mikrofone i kamere. Nije mogao čuti što kongresnik govori, ali sigurno će svaka lažljiva, blagoglagoljiva riječ biti objavljena u emisiji *News at Five*. Žalosno je što će mu povjerovati lakovjerna javnost, uvijek sklona vjerovati privlačnom licu i iskrenom smiješku.

- Možda bih mu jednom davno, kad sam bio mlad i pun snažnih osjećaja kao ti, pribio muda za pod - govorio je Crowder. - Rekao bih mu da kriminalistička istraga nije podložna cjenkanju. Da se ne mogu sklapati nagodbe ako se sukobljavaju s pravednim postupkom. Da uzajamno češkanje po leđima prestaje na tim vratima. - Pokazao je vrata svojeg ureda.

- Nema sumnje da bih mu sve to rekao i jutros ga lijepo ispratio odavde da sam imao čvrste dokaze koji bi potkrijepili moj stav. Ali on je zapravo u pravu, Cassidy. Ako je spreman doći ovamo i priznati da je imao ljubavnicu, moramo mu vjerovati kad kaže da je te noći bila s njim.

Cassidy je još uvijek zurio kroz prozor, gledajući pantomimu što se dolje odvijala.

Wildeovi su sljedbenici klicali Petrieju dok je odlazio. Pratinja ga je ukrcala u automobil i odvezla. Policajci na motociklima bili su mu pratnja.

- Jebi ga - promrmlja Cassidy i okrene se. - Katkad mislim da sam sanjao Wildeovo truplo, one tri rane od metaka, krv. On je umoren, zar ne?

- Da.

- Onda ga je, dovraga, netko ubio.

- Ali to nije bila Yasmine. Već sam poslao policajku u Doubletree da provjeri Petriejevu priču. Javila se prije nego si ti stigao ovamo. Petrie je one noći bio ondje. Dosad je razgovarala s četiri osobe koje se sjećaju da su ga ondje vidjele. Vrtar, poslužitelj...

- Dobro, dobro. Što je s Yasmine?

- Nitko ne kaže da je vidio nju. No ako su imali tajni sastanak, normalno je da se nastojala pritajiti. Ako uđeš u hotel na sporedan ulaz, možeš stići do dizala bez prolaska kroz predvorje.

Cassidy gurne ruke u džepove hlača. - Dakle, opet smo na početku.

- Zapravo nismo - tiho će Crowder.

- Kako to misliš?

- Vraški je jednostavno, Cassidy. Bilo je od početka. Dok mi razgovaramo, ubojica sjedi u tvom uredu.

- Claire to nije učinila.

Crowder kažiprstom udari po stolu. - Imala je isti motiv kao i Yasmine, samo jači. Imala je priliku jer ne može objasniti gdje je provela cijelu onu večer. Imamo snimljen njezin glas dok svojeg prijatelja u Fairmontu moli da laže za nju. Vlaka pronađena na mjestu zločina odgovaraju onima iz njezinog automobila. Imala je pristup Yasmineinom pištolju i priliku da ga vrati nakon uporabe. Moj Bože, čovječe, što ti više treba?

- Ona to nije učinila - ukočeno će Cassidy.

- Toliko si siguran u njezinu nedužnost?

- Da.

- Dovoljno siguran da zbog toga riskiraš svoju karijeru?

Crowderova je tajnica promolila glavu kroz vrata. - Oprostite, gospodine Crowder, ali inzistirala je...

Ariel Wilde odgurne tajnicu. Dok je ulazila, svijetla joj se kosa prelijevala na ramenima. Na sebi je imala bijelo odijelo, što je podsjećalo na halju koju je nosila u televizijskoj emisiji.

- No, gospođo Wilde, lijepo od vas što ste svratili - kiselo će Cassidy. - Jeste li već upoznali okružnog javnog tužitelja Anthonyja Crowdera? Gospodine Crowder, gospođa Ariel Wilde.

Svoj je ledeni pogled okrenula prema Cassidyju. - Bog će vam suditi. Napravili ste smijuriju od umorstva mojeg muža.

Cassidy naglo uzdigne obrve. - Smijuriju? Želite li razgovarati o smijurijama? Što je s onom smijurijom od vašeg braka kad se uzme u obzir da ste bili u ljubavnoj vezi s

pastorkom?

- Ja više nemam pastorka. Pod vašim se utjecajem pretvorio u Judu. Bog će i njega kazniti.

- Kako Bog kažnjava lažljivce, gospođu Wilde? Jer vi ste mi lagali, zar ne? One noći kad je vaš muž ubijen, oko ponoći ste iz Joshove sobe otišli do svojeg apartmana.

- Cassidy, što želiš reći? - upita Crowder.

- Prije nekoliko dana saznao sam da je Josh unajmio kabriolet *chrysler LeBaron* dok je boravio u New Or- Ieansu. Slučajno je sličan automobilu Claire Laurent i ima istu vrstu saga.

- Došla sam vam reći...

Cassidy joj nije pružio priliku da govori. - Vi ste se vozili u Joshovom unajmljenom automobilu. Mogli ste na cipelama donijeti vlakna kad ste ušli u apartman kako biste ga ubili.

- Mogla sam ih donijeti bilo kada - uzvikne Ariel. - Umjesto da pronađete ubojicu mojeg muža, uporno mučite mene i moje nerođeno dijete.

Kao na dan znak, dva izvjestitelja i jedan snimatelj s videokamerom projurili su kraj uzrujane tajnice i uletjeli u ured. Ariel je rukama pokrila trbuh. - Ako izgubim svoje dijete, vi ćete snositi krivnju za to, gospodine Cassidy. Prema onomu što čitam u novinama, čini se da je smrt mojeg muža povezana s onim prljavim katalogom i kurvom koja je pozirala za njega!

- Yasmine nije bila kurva.

Tu je mirnu tvrdnju izgovorila Claire koja se neočekivano pojavila na vratima.

Cassidy je opet izgubio živce. - Rekao sam ti da se ne mičeš iz ureda.

- Drolja! - vikne Ariel i uperi prst u Claire.

- Svi smjesta izidite iz ureda! - izdere se Crowder. - Tko je ovamo pustio medije? - Videokamera se okrenula i snimala zajapureno, ljutito lice javnog tužitelja.

Ariel se okomila na Claire. Oči su joj se pakosno sti- snule. - Napokon smo se našle licem u lice.

- Izbjegavala sam to što sam duže mogla.

- 'Plaća za grijeh je smrt' - sikne Ariel.

- Točno - odgovori Claire. - Zato je vaš muž morao umrijeti. - Okrenula se i pogledala ravno u Cassidyjeve oči. - Zato sam ga morala ubiti.

28. poglavlje

Otad nadalje sve se tako brzo događalo da se Claire kasnije nije sjećala točnog slijeda.

Ariel Wilde se spustila na koljena, sklopljene ruke podigla prema nebu i počela glasno zahvaljivati Bogu jer je zamahnuo svojim moćnim mačem pravde.

Crowder je urlao neka osiguranje isprazni njegov ured.

Izvjestitelji su gurnuli mikrofone prema Claire i osuli je paljbom pitanja.

Snimatelj se u prljavim tenisicama popeo na skupi naslonjač kako bi iz boljeg kuta uhvatio cijeli prizor.

Tajnica iza Claire je kriknula: - O, moj Bože! - kad se okrenula i vidjela gomilu Wildeovih sljedbenika koja je nahrupila prema uredu.

Kad je Claire imala vremena razmisliti o tim prvim burnim trenucima nakon svojega priznanja, sjećanja su bila nejasni prizori kao da ih je promatrala kroz zamagljen prozor. Međutim, jedno joj se posve jasno usjeklo u pamćenje: način na koji ju je Cassidy gledao.

Nebrojene su emocije preletjele njegovim licem. Nevjerica. Kajanje. Krivnja. Zbunjenost. Razočaranje. Bol. Ipak, taj kaleidoskop reakcija nije utjecao na njegov pogled koji se nepokolebljivo zadržao na njoj, blistav i prodoran.

Prekinuo se tek kad je jedan od Arielinih sljedbenika gurnuo Claire s leđa, te se morala uhvatiti za kvaku kako bi zadržala ravnotežu. Čuvari osiguranja još nisu stigli pa se gomila natiskivala unutra.

Ariel je dovršila svoju molitvu i skočila na noge, uperivši optužujući prst u Claire. - Ona je ubila mojeg muža, jednog od najistaknutijih duhovnih vođa ovog stoljeća!

Snimatelj se prilično namučio da bi sve to snimio. Izvjestitelji su nastavili izvikivati pitanja pred Claireinim licem. Oni ispred ureda gibali su se prema vratima poput plimnog vala, sve brže i brže, prelazeći preko i oko pisaćih stolova tajnica, boreći se protiv Crowderovog osoblja i jedan protiv drugoga kako bi zauzeli što bolji položaj.

Claireino se ime širilo mnoštvom dok se širila vijest o njezinu priznanju. Ponavljano je sa sve većom mržnjom. Za nekoliko je trenutaka gomila podsjećala na rulju za linč.

- To je cijelo vrijeme bila ona! - čula je kako viče neki čovjek.

- Neka ona i Francuska svila gore u vječnom paklu!

Mržnja je rasla. Povici su postajali glasniji, pogrdne riječi opakije. Crowder je izvestiteljima naredio neka odu. Snimatelja je povukao s naslonjača. Čovjek je izgubio ravnotežu i kamera mu je uz glasan tresak pala na pod. Počeo je ljutito optuživati Crowdera da krši njegova prava zajamčena Prvim amandmanom.

Budući da kamera više nije bila u funkciji i nije im mogla naškoditi, Crowder ga je ignorirao i okrenuo se prema Ariel Wilde. - Odvedite svoje stado odavde!

- 'Osveta je moja, reče Bog' - uzviknula je, a oči su joj fanatično sjale.

Cassidyja je pokrenuo pogled na sve veću gomilu i njihovo neprijateljsko raspoloženje, te je potrčao do Claire i uhvatio je za podlakticu. - Ako se ovo nastavi, rastrgat će je. - Morao je vikati da bi ga Crowder čuo. - Odvest ću je odavde.

- Kamo je vodiš? Cassidy!

Claire je tada zadnji put vidjela ili čula Crowdera, jer ju je Cassidy objumio oko ramena, okrenuo je i počeo se probijati kroz zid nezadovoljnika.

- Raščistite ovo područje! Izbacite ove ljude odavde!

Tajnice i službenice reagirale su na autoritativan ton Cassidyjeva glasa, te su počele s bezuspješnim pokušajima pražnjenja prostorija tako da su ljude ljubazno molile neka iziđu. Gomila ih nije slušala. Čuvari osiguranja napokon su stigli na mjesto događaja i pridružili se gužvi, naređujući i prijeteći uhićenjem, ali se nitko nije obazirao na njih.

Claire je shvatila da je Cassidy pokušava dovesti do stubišta. No kad su stigli do željenog izlaza, krupan ljubitelj Biblije odjeven u majicu na kojoj je pisalo BOG JE LJUBAV prepriječio im je put i pakosno se nacerio Claire. - Gorjet ćeš u paklu zbog onoga što si učinila, sestro.

- Miči nam se s puta ili ćeš mnogo prije nje vidjeti pakao - zaprijeti Cassidy.

Čovjek vikne, ispruži ruku i zgrabi Claire za kosu, a zatim je snažno povuče. Iščupao joj je nekoliko vlasi. Claire uzvikne od bola i nagoni podigne ruke kako bi zaštitila glavu.

Cassidy je također postupio nagoni. Zabio je šaku u čovjekov trbuh, ovaj se presavio, a Cassidy ga je tresnuo u bradu tako da mu je glava udarila unatrag u zid.

Ljudi koji su im bili najbliži počeli su vrištati. Za nekoliko je sekunda zavladao prava panika. Cassidy je naglo otvorio vrata i snažno gurnuo Claire u leđa tako da je, spotičući se, stigla na odmorište.

Zgrabio je čuvara osiguranja za ovratnik i upotrijebio ga kao štit za blokiranje izlaza. - Daj mi vremena da se udaljim od zgrade. Nikoga ne puštaj kroz ova vrata - viknuo je i zatvorio vrata. Čuvaru još uvijek nije bilo jasno što se događa, ali je omamljeno kimnuo.

Cassidy ju je zgrabio za ruku i počeo trčati niza stube.

- Jesi li dobro?

Claire je shvatila da je previše uplašena da bi mogla govoriti. Jednako kao i smućeni

stražar, samo je kimnula, ali to Cassidy nije vidio jer se u žurbi nije imao vremena okrenuti.

Stubište je služilo kao izlaz u slučaju požara, te su uspjeli izbjeći kaos u predvorju zgrade. Ondje je sve bilo puno sljedbenika Jacksona Wildea, zbunjenih djelatnika i onih nesretnika koji su toga poslijepodneva imali nekog posla u Uredu javnog tužitelja.

Čim su se našli vani, Cassidy ju je povukao za sobom, oko stražnjeg dijela zgrade, prema mjestu gdje je bio parkiran njegov automobil na suprotnoj strani. - Sranje! - Tako je naglo stao da su Claire škljocnuli zubi. - Ključevi automobila ostali su mi na stolu u uredu.

Nije tratio vrijeme na razmišljanje o tome, već je potražio nešto čime bi mogao razbiti staklo na prozoru. Vratio se za nekoliko sekunda i donio ciglu s obližnjega gradilišta. - Okreni glavu.

Ciglom je razbio staklo, pružio ruku unutra i otključao vrata. Jedva je dao Claire vremena da uđe prije nego je tresnuo vratima za njom. Sagnula se na drugu stranu i otključala njegova vrata.

- Kako ćeš pokrenuti motor?

- Onako kako to čine lopovi.

Dok je Claire uklanjala razbijeno staklo sa sjedala, on je spajao žice. Za nekoliko minuta uspjeli pobjeći. Oko kompleksa gradske vijećnice nalazi se labirint jednosmjernih ulica što iziskuje pažljivu vožnju čak i onih koji svakodnevno prolaze onuda. Dok je vozio, Cassidy je uzeo mobitel s postolja i bacio ga Claire u krilo.

- Nazovi Francusku svilu. Reci im neka zatvore za danas. Reci svima neka iziđu i nestanu odande.

- Ne bi se usudili...

- Vidjela si ih ondje. Sam Bog zna što će oni manijaci učiniti kad čuju da si priznala.

Claire se bojala za svoju zgradu i njezin skupi inventar, ali najviše za sigurnost zaposlenih. Nespretno je pritiskala tipke. - Moja majka. Moram je smjestiti na sigurno.

- Razmišljam - kratko je rekao dok je jurio kroz žuto svjetlo.

Claire je razgovarala s tajnicom. - Došlo je do novog razvoja događaja u slučaju Wilde. - Pogledala je Cassidyja; on se načas okrenuo prema njoj. - Moglo bi biti opasno da Francuska svila danas ostane otvorena. Sve pošalji kući. Da, odmah. Reci im neka ne dolaze na posao dok ih ne pozovemo, ali također reci da će dobiti punu plaću. Osiguraj zgradu. Brzo. Sad me, molim te, spoji s telefonom u stanu.

Dok je čekala, rekla je Cassidyju: - Moraš me odvesti kući kako bih vidjela majku.

- Ne smijem te odvesti ni blizu onog mjesta, Claire. Ariel ima komunikacijski sustav koji je učinkovitiji od bilo kojeg javnog sustava. Ali u pravu si, ako navale na zgradu, Mary Catherine ondje neće biti sigurna.

Pomisao je izazvala paniku u Claire. - Moraš me sada odvesti k njoj, Cassidy.

- Ne mogu.

- Vraga ne možeš.

- Može li ona poći kući s Harry?

- Moram...

- Ne prepiri se sa mnom, prokletstvo! Može li je Harry povesti kući sa sobom?

Skrenuo je pogled s prometa i okrenuo se k njoj. Claire se željela usprotiviti, ali je prijedlog bio prihvatljiv. Kratko je govorila u telefon. - Halo, Harry, ja sam. Slušaj pažljivo. - Kad je iznijela svoju molbu, dodala je: - Znam da je to nezgodno, ali moram znati da će mama biti na sigurnom i da će se netko skrbiti za nju. Nemoj je prestrašiti. Ne, sigurna sam da ćeš to izvrsno izvesti. No vrijeme je od vitalne važnosti. Odmah je odvedi. Da, čuvat ću se. Nazvat ću kasnije i reći ti gdje sam.

Prekinula je vezu i ukočeno sjedila, zureći preda se. Cassidy je vijugao kroz promet, nasumce birajući ulice. Vozio je dobro i brzo. Oči su mu neprestano bile u pokretu, mičući se s jedne na drugu stranu, poput detektora mina.

- Zar me ne bi trebao odvesti u policijsku postaju?

- Kasnije. Kad rastjeraju one luđake i kad više ne budem morao strahovati da ću te izgubiti zbog nekog fanatika koji želi oko za oko.

- Kamo onda idemo?

- Spreman sam prihvatiti pametan prijedlog.

- Želiš reći, nemaš neki određen cilj?

- Dosad sam ih imao desetak. Sve sam odbacio. Ne mogu te odvesti u Francusku svilu. Kad jednom shvate da nisi ondje, potražiti će te u mojem stanu.

- Ima na stotine hotela i motela.

- Provjeravat će knjige gostiju.

- Čak i izvan grada?

Odmahnuo je glavom. - S ovako razbijenim prozorom ne mogu dugo biti na cesti. Previše je uočljiv.

- Odvedi me natrag.

Otpuhnuo je kroz nos. - Ni slučajno. Čak i ako ti želiš umrijeti, ja ne želim.

- Priznala sam umorstvo, Cassidy. Zločin. Svaki policajac u državi poći će u potragu za mnom. Ne želim bijegom pogoršati situaciju.

- Nisi bjegunac sve dok si pod mojim nadzorom. Čim stignemo na odredište, nazvat ću Crowdera. Kad se zrak raščisti, odvest ću te u postaju da te uhite. Možda ćemo te uspjeti dovesti onamo prije nego tisk načuže o ovome.

Hitro ju je pogledao. - U međuvremenu, moram paziti da te ne ubije neki gad s Biblijom u jednoj ruci i skraćenom sačmaricom u drugoj.

Nije pretjerivao. Dotaknula je bolno mjesto na svojem vlasištu i stresla se kad se sjetila mržnje u čovjekovim očima.

- Imaš li kakvu ideju? - pitao je. - Nažalost, nemam vikendicu, ili čamac, ili neko drugo...

- Kuća tete Laurel - odjednom će Claire. - Već je godinama zatvorena. Samo nekolicina ljudi zna da je još uvijek moja.

- Imaš li ključ uza se?

- Ne, ali znam gdje je jedan skriven.

Našla je ključ ispod kamena kraj trećeg grma kamelija na cvjetnoj gredici s lijeve strane trijema. Ondje se skrivao otkako se Claire sjećala. Cassidy je izrazio zabrinutost zbog ostavljanja automobila na ulici ispred kuće, te su se parkirali u stražnjoj uličici.

Kad su ušli u staru obiteljsku kuću, bilo je kao da ulaze u drugo vrijeme. Premda se osjećao ustajao, pljesniv zadah kao u svakom nenastanjenom prostoru, Claire se prisjetila nebrojenih dragih uspomena: vrećica s osušenim ružama tete Laurel, mirisnih kuglica napravljenih od sušenih naranača i nabodenih klinčićima, prašnjave stare čipke, čaja od jasmína i božićnih svijeća.

Claire se u mislima vratila u svoje djetinjstvo. Neke su uspomene bile prozirne poput zavjesa što su zastirale uske prozore s objiju strana ulaznih vrata. Druge su bile žive poput boja autentičnog perzijskog saga. Neke su bile zlatne, poput sunčeve svjetlosti što je bacala sjenke na zidove. Druge su bile mračne i ozbiljne poput zidne ure koja je prestala kucati, te je stajala visoka i tiha.

Cassidy je za njima zatvorio vrata i opet ih zaključao, a zatim je virio kroz zavjese sve dok nije bio siguran da ih nitko nije slijedio i da nisu pobudili radoznalost susjeda. Okrenuvši leđa prozoru, pogledom je prešao po unutrašnjosti. Claire je pomno pazila na njegovu reakciju, shvativši kako želi da mu se kuća sviđa i cijeni je jednako kao i ona.

- Kad si zadnji put bila ovdje? - upita Cassidy.

- Jučer. - Zapanjeno ju je pogledao, a ona se nasmiješi. - Tako se čini.

Pažljivije je razgledao visoko predvorje. - Podsjeća na bakinu kuću.

- Jesi li imao baku, Cassidy?

- Samo jednu. Po majčinoj strani.

- Jesi li imao tete i stričeve, mnogo bratića i sestrična?

- Prilično.

- Hmm. Uvijek sam ih željela imati. - Čeznutljivo mu se nasmiješila, a zatim ga je pozvala neka je slijedi. - Pokazat ću ti dvorište. To je moj najdraži dio. Kasnije ću te odvesti gore.

- Što je s telefonom?

- Isključili smo ga kad smo odselili.

- Morat ću upotrijebiti telefon u automobilu.

- Ovaj čas? - razočarano je pitala.

- Ne ovaj čas, Claire, ali uskoro.

- Razumijem.

Slijedio ju je kroz formalnu blagovaonicu i drevnu kuhinju u prostoriju što ju je ona zvala sunčanom sobom. Imala je prozore s triju strana i namještaj od bijelog pletera s cvjetnim jastucima, udobno udubljenima u sredini. Iz sunčane se sobe izlazilo u dvorište. Claire je otključala francuska vrata, otvorila ih i koraknula na stare cigle.

Ondje gdje su ona dvokrilna francuska vrata nalazi se dnevni boravak - rekla je i pokazala. - Ili salon, kako ga je teta Laurel zvala. Iznad toga, na katu, moja je spavaća soba. Katkad ljeti, kad komarci nisu bili previše naprasni, mama i teta Laurel bi mi dopustile da si napravim ležaj na balkonu. Voljela sam zaspati uz zvuk vode u fontani. Ujutro sam osjećala miris svježeg kave i kozje krvi prije nego bih otvorila oči.

Jedna biljka penjačica i brz, plah kameleon bili su jedini život koji je preostao u dvorištu. Temelji fontane napukli su i mrvili se. Prostor oko nagog kerubina ispunjavala je ustajala kišnica i uvelo lišće. Ograda je bila hrđava i škripala je kad ju je Claire lagano gurnula.

- Svuda naokolo visjela je paprat. Kad bi nastale sjemenke, skidale smo ih i stavljale u vodu, a potom u glinene lonce. Svakog smo proljeća sadile trajnice u cvjetne gredice, a katkad bi cvjetale sve do prosinca. Za ugodnih bismo večeri jele vani. Prije nego sam krenula u školu, mama je običavala sjediti na ovoj stolici i pričati mi bajke - rekla je i nježno prešla rukom po zahrđanom kovanom željezu.

- Rastužuje me pogled na ovo. To je kao da gledaš posmrtno ostatke voljene osobe. - Još je jednom pogledom preletjela dvorište, a zatim se vratila u sunčanu sobu. U kuhinji je pogledala limenku u smočnici i otkrila da još uvijek sadrži *Bigelow* čaj. - Skuhala sam čaj kad sam zadnji put bila ovdje. Želiš li popiti čaj?

Ne čekajući njegov odgovor, oprala je čajnik i uključila štednjak. Posegnula je u ormarić da uzme porculan, ali joj je Cassidy uhvatio ruke i okrenuo je k sebi.

Taj je trenutak bio neizbježan. Znala je da će je Cassidy na koncu pitati o tome, a ona će mu morati reći. Odgađala je to koliko god je mogla, ali sad je tome došao kraj.

- Claire - tiho reče - zašto si ubila Jacksona Wildea?

- Zagledao joj se duboko u oči. Stigao je taj trenutak.

- Jackson Wilde je bio moj otac.

29. poglavlje

Proljeće 1958.

Bilo je vruće u Vieux Carréu premda su bili tek prvi dani svibnja. Cvijeća je bilo u takvom izobilju da se svuda osjećao njegov miris. Lišće je bilo mlado i jarkozeleno. Vitalnost proljeća jurila je venama triju školarki, ispunjavajući ih žudnjom za životom koja se nije mogla utažiti engleskom literaturom, geometrijom, francuskim ili kemijom.

Pune energije i tražeći njezino oslobođanje, ostavile su učenje i krišom pošle u potragu za zabranjenim zadovoljstvima što ih se moglo naći u French Quarteru. Gutale su slatkiše kupljene kod uličnog prodavača i dale da im Ciganka, koja je onuda šetala s papigom na ramenu, čita iz dlanova.

Na Lisbetin izazov, Alice je virnula u jedan striptiz klub u Ulici Bourbon, ali je nasmijan vratar otvorio vrata dok je prolazila. Ciknuvši, potrčala je natrag do mjesta gdje su je prijateljice čekale. - Što si vidjela?

- Bilo je odvratno - cviljela je Alice.

- Je li bila naga?

-- Osim resa na prsima. Vrtjela ih je.

- Lažljivice - rekla je Lisbet.

- Kunem se.

- Nitko to zapravo ne može učiniti. To je anatomski nemoguće.

- Jest, ako nisu veće od tvojih - zadirivala ju je Alice.

Mary Catherine Laurent je diplomatski intervenirala.

Često je imala ulogu mirotvorca jer nije voljela nikakve razmirice, a osobito ne među prijateljicama. - Ništa drugo nije imala na sebi?

- Ni krpice. Pa, imala je sićušan trokut šljokica, znate na čemu.

- Na pici? - Druge dvije djevojke su zaprepašteno blenule u Lisbet. - Pa, tako to zove moj stariji brat. - Lisbetin je brat bio student druge godine na Tulaneu i često je izazivao divljenje među prijateljicama svoje mlađe sestre.

Alice oholo puhne kroz nos. - To baš zvuči poput njega. On je nepristojan, sirov i društveno neprihvatljiv.

- A ti si strastveno zaljubljena u njega - zadirivala ju je Mary Catherine.

- Nisam.

- Jesi.

- Nije važno - rekla je Lisbet i krenula pločnikom, a plavo-siva plisirana suknja školske odore vijorila joj je oko listova. - Njemu se sviđa Betsy Bouvier. Rekao mi je da joj je na posljednjem sastanku zavukao ruku pod suknju. - Pogledala je preko ramena Alice; koja se doimala šokiranom. - Jesam te, Alice!

- Oh!

- Znači li pička isto što i pica? - pitala je Mary Catherine dok je poskakivala kako bi ih sustigla.

- Ššš! - Obje su je prijateljice strogo прекориле. - Moj Bože, Mary Catherine. Zar ti baš ništa ne znaš?

- Pa, ja nemam braće - defenzivno je rekla. - Znači li to isto?

- Da.

- Ali - dodala je Alice - ako ti to ikad kaže neki muškarac, trebala bi ga pljusnuti.

- Ili ga koljenom snažno tresnuti u jaja.

- Znači, to je ružno?

- Otprilike najgore - rekla je Lisbet i dramatično zakolutila očima.

- Jučer si rekla da je 'jebati' najgore.

Dvije su se djevojke pogledale i odmahnule glavama zbog neznanja i zbunjenosti Mary Catherine. - Beznadna je.

Razgledavale su predmete u šarolikim prodavaonicama suvenira na obje strane Ulice Bourbon, pretvarajući se da se dive maskama za karneval, a zapravo su proučavale šalice za kavu s detaljiziranom ručkom u obliku penisa.

- Misliš li da doista postanu tako veliki kad... znate, kad to čine? - šapnula je Alice.

Lisbet je nadmeno odgovorila: - O, mnogo veći od toga.

- Odakle bi ti to mogla znati?

- Čula sam.

- Od koga?

- Ne sjećam se, ali rekla je da je bio golem i pakleno je boljelo kad ga je stavio unutra.

Mary Catherine se zaprepastila. - Poznaješ nekoga tko je to doista radio?

Kad su navaljivale na nju, Lisbet nije mogla dati stvarno ime, te je točnost tvrdnje ostala sumnjiva.

- Jedva čekam da to radim - priznala je Alice kad su izašle iz prodavaonice i nastavile hodati pločnikom.

- Premda boli? - Mary Catherine je smatrala da sve to o seksu zvuči neprivlačno i nepristojno.

- Boli samo prvi put, gusko. Nakon što probije tvoju trešnju, u redu je.

- Što je trešnja?

Druge dvije sedamnaestogodišnjakinje naslonile su se na zid nekog džez kluba,

onemoćale od smijeha.

Njihovi su se razgovori uvijek vrtjeli oko ljudske seksualnosti. Opatice su im rekle da je veliki grijeh razmišljati o takvim stvarima, te su stoga najviše razmišljale o tome. Mary Catherine i njezine dvije najbolje prijateljice nagađale su o svemu i svačemu, od toga jesu li opatice brijale stidne dlake jednako kao i glave, do toga kako točno izgleda muška anatomija.

Krišom su razmjenjivale romane Jamesa Joycea, Jamesa Baidwina i Jamesa Jonesa; Lisbet je primijetila da u tom imenu zacijelo ima nečega što ljude koji ga imaju čini veoma seksualnima; te su proučavale odlomke koji su opisivali snošaj, što su raniji čitatelji lijepo podcrtali. No katkad je čak i to bilo previše blago i neodređeno.

Mary Catherine se činilo da što više zna o seksu, to više treba naučiti. Kako bi se oslobodila frustracija, svaki je djelić informacija upisivala u svoj dnevnik. Nakon molitve svake večeri, vjerno je sve povjeravala knjizi uvezenoj u kožu, zatvorenoj male-nim zlatnim lokotom. Večeras će stranice moći ispuniti dojmovima i novim riječima.

Ona i njezine prijateljice šetale su French Quarterom, tri lijepe mlade žene čija su se zrela mlada tijela doimala sputanima u strogim školskim odorama. Činilo se da su njihovi vitki listovi osmišljeni za nošenje visokih peta i svilenih čarapa, a ne mrskih niskih cipela i sokna.

Stigle su na Jackson Square i zastale kako bi očijukale s uličnim umjetnikom koji je imao crvenu kozju bradicu i turistima drsko nudio svoje radove. Od izloženih radova najbolji je bio portret Marilyn Monroe napravljen kredom u boji.

- Vjerojatno ju je naslikao još jednom, nagu - rekla je Lisbet, kao da ona sve zna.
- Drži ga skrivenog u svojoj štakorskoj rupi. Noću ga vadi i drka dok ga guta pogledom.

- Misliš li da će neki muškarac ikad drkati dok pogledom guta moju sliku? - čeznutljivo upita Alice.

- Bit će bolje da ovaj tjedan dva puta pođeš na ispovijed - rekla je Lisbet. - Mozak ti je opsjednut seksom.

- Meni? Ti si živa enciklopedija o toj temi. Ili barem misliš da jesi.

- Bila sam izložena mnogim stvarima kojima vas dvije niste. Vidjela sam brata...

- Opet je ovdje.

Tiha primjedba Mary Catherine zaustavila je druge dvije djevojke. Slijedile su njezin opčinjen pogled do kipa Andrewa Jacksona na sredini trga. Točnije rečeno, do mladog čovjeka koji je nekolicini pješaka, jednom onesviještenom pijancu i jatu golubova držao vatrenu propovijed.

- Gospodu je dosta toga da njegova djeca griješe - ustvrdio je, udarivši po trošnoj Bibliji u ruci. - On gleda dolje na Zemlju i vidi laganje, varanje, kockanje, opijanje i bludničenje...

- To je još jedna riječ za jebanje - Lisbet je šaptom obavijestila Mary Catherine.

Ona je nestrpljivo slegnula ramenima. Mladi ju je propovjednik više privlačio strašću

kojom je govorio nego onime što je rekao.

- Njegov je sud blizu, dame i gospodo. Neće više dugo podnositi naše grijehе. Ne, dragi moji. - Izvadio je rupčić iz džepa na prsima svojeg sjajnog mornarskoplavog odijela i obrisao čelo, oznojeno ispod tamnoplave kovrčave kose.

- Plačem da bi grješnici bili *spašeni*. - Stegnuvši zube i zatvorivši oči, zabacio je glavu i okrenuo se k nebesima. - Gospode Bože, otvori im oči. Slatki Isuse, imaj milosti za slabe. Daj im snage da se bore protiv Sotone i njegovih podmuklih, opakih trikova.

Djevojke su prošle kroz kapiju i prišle bliže da bi bolje vidjele. - Nekako je sladak - rekla je Lisbet.

- Misliš? - pitala je Alice i kritički promatrala propovjednika.

- Ja mislim.

Lisbet se okrenula Mary Catherine, koja je još uvijek opčinjeno zurila u uličnog propovjednika. - Hmm. Doista mi se čini da je Mary Catherine očarana, Alice.

Ona je porumenjela. - Već sam ga ranije vidjela ovdje. Prošle subote me je tata odveo na doručak u Café du Monde. Tada je također bio ovdje. Bilo je više ljudi. Položio je ruke na neke ljude.

- Na što? - pitala je Alice, primaknuvši se bliže Mary Catherine.

- Na njihove glave, glupačo - prezirno je rekla Lisbet. - Bile su njihove glave, zar ne?

- Da - odgovorila je Mary Catherine. - Kad se spasiš, položi svoje ruke na tebe da bi primila Sveti Duh.

- Pođimo se spasiti - uzbuđeno je predložila Lisbet.

- Mi smo već spašene. - Potom je Alice, s manje sigurnosti u glasu, pitala: - Nismo li?

- Pa, naravno. Krštene smo. Idemo na misu. Ali on to ne zna. - Lisbet se okrenula Mary Catherine. - Pođi se spasiti.

- Da - podržala ju je Alice. - Mi ćemo gledati. Pođi.

- Ne!

- Kukavice.

Propovjednik je pozivao sve koji ga čuju da prihvate njegovu ruku. To bi bilo jednako kao i dodir Isusove ruke, rekao je svojim slušateljima. - Draga braćo i sestre, ne želite poći u pakao, zar ne?

- Ne želiš poći u pakao, Mary Catherine - ozbiljno je rekla Alice. - Hajde. Gleda ravno u tebe.

- Ne, ne gleda. Gleda u sve nas.

- Gleda *tebe*. Možda vidi da si ti prava grješnica. Pođi se spasiti. - Lisbet je odlučno gurnula prijateljicu

Mary Catherine je oklijevala, ali glas mladog propovjednika privlačio ju je na načine što ih nije razumjela niti ih je mogla objasniti. Prije mnogo godina u njihovoj je župi na obuci bio mlad, naočit svećenik. Ona i sve njezine prijateljice grješno su se i strastveno

zaljubile u njega. Odlazile su gotovo na svaku misu što ju je on vodio. Ipak, taj mladi svećenik nije dirnuo Mary Catherine onako kao ovaj loše odjeven, donekle rječit, ali svakako dinamičan ulični evangelik.

Poticana od svojih prijateljica, pošla je prema njemu, tjerajući golubove pred sobom, a činilo se da je vuče neka sila mnogo jača od nje. Kad se našla na nekoliko koraka od njega, pošao je naprijed i pružio ruku. - Zdravo, sestro.

- Zdravo.

- Želiš li da Isus uđe u tvoje srce?

- Ja... mislim da želim. Da. Želim.

- Aleluja! Prihvati moju ruku.

Okljivala je. Imao je savršeno oblikovanu ruku, snažnu, s dlanom okrenutim prema gore. Ispružila je ruku naprijed i položila je na njegovu. Pomislila je da čuje kako Alice i Lisbet s nevjericom uzdišu nad njezinom hrabrošću, ali sva su se njezina osjetila šokirala kad je propovjednik naglo stegnuo njezinu ruku.

- Sad klekni, sestro. - Poslušala je. Asfalt je bio tvrd ispod njezinih golih koljena, ali kad joj je položio ruke na glavu i počeo zazivati Božji oprost i blagoslov, nije osjećala ništa osim vreline što je zračila iz njegovih prstiju i dlanova. Nakon duge molitve, uhvatio ju je ispod lakta i pomogao joj da ustane.

- Baš kao što je Isus rekao preljubnici, idi i više ne griješi. - Tada je iz trošnog kovčega što je ležao otvoren kraj njegovih nogu izvadio drvenu pliticu za milostinju i gurnuo je prema njoj.

Kretnja ju je iznenadila. - Oh. - Trenutak je bila previše smučena da bi mislila, a zatim je žurno otvorila torbicu, nespreno izvadila novčanicu od pet dolara i spustila je u pliticu.

- Mnogo ti hvala, sestro. Bog će nagraditi tvoju velikodušnost.

Brzo je spremio pliticu s novčanicom od pet dolara, zajedno s Biblijom, u kovčeg i zatvorio ga. Podigao ga je i žustrim se korakom počeo udaljavati.

- Ovaj, čekajte! - Mary Catherine nije mogla vjerovati u svoju smjelost, ali bilo je nezamislivo dopustiti mu da tek tako otiđe iz njezina života. - Kako se zovete?

- Velečasni Jack Collins. Ali svi me zovu Wild (Divlji) Jack.

Odrastao je u siromašnom seoskom području Mississippija. Jedino što je njegov maleni gradić održavalo na životu bila je željeznica. Ondje je bila smještena ekipa za održavanje dijela željezničke pruge. To su uglavnom bili samci i živjeli su u pansionima.

Njegova je mama osiguravala večernju zabavu za njih.

Budući da je bila jedina kurva u gradiću, imala je veoma mnogo posla. Zatrudnjela je i rodila Jacka, a uopće nije znala tko je od njezinih mušterija otac. Prvo čega se Jack sjećao bilo je kretanje po krcatoj sobi i traženje maminih cigareta. Kad mu je bilo osam godina, tukli su se oko kutija cigareta što su ih njezini klijenti katkad ostavljali kod nje.

Pohađao je školu samo zato što je socijalni radnik gnjavio mamu ako ga ujutro ne bi budila i slala na nastavu. Ona je pak njega maltretirala ako nije išao. Iz čiste tvrdoglavosti, učio je što je manje mogao, premda je po prirodi bio vođa. Zato što mu nije bilo stalo ni do koga i ni do čega, zato što nikad nije plakao kad bi dobio šibom po prstima, već je s otvorenim prezirom gledao ravnatelja u oči, svi su ga se suučenci bojali i divili mu se. To je dobro iskoristio, te je u školi imao više autoriteta nego nastavnici.

Kad je imao trinaest godina, prelio je čašu kad je mamu ponovno nazvao debelom, smrdljivom kurvom. Nagovorila je jednog od svojih klijenata da ga dočeka u zasjedi i pribije na mrtvo ime. Idućeg se dana osvijestio kraj željezničke pruge baš kad se približavao teretni vlak. Jednom je rukom držao svoja slomljena rebra i uskočio u vlak. Nikad se nije vratio i više nikad nije vidio svoju mamu. Nadao se da je umrla i trunula u paklu.

Nekoliko je godina skitao po Jugu, prihvaćajući poneki posao dok ne bi skupio dovoljno novca da se napije, poševi, upadne u tučnjavu, a tada bi pošao dalje.

Jedne je noći teretni vlak u kojem se vozio stao negdje u Arkansasu. To se činilo poput grada u kojem se nešto događa, od one vrste koja se svidala mladom neobuzdanom momku poput njega. No na njegovo razočaranje, pokazalo se da je riječ samo o šatoru postavljenom s ciljem buđenja vjere. Sljedeći teretni vlak kretao je tek ujutro, a te je večeri počeo pljusak. Zaključio je da će mu šator barem pružiti sklonište, te je pošao na propovijed, kao i svi ostali u gradu.

Prezirao je sve u obredu i svakoga tko je s uzaludnom nadom slušao propovjednika koji je kongregaciji govorio neka bogatstva traži na nebu, a ne na zemlji. Kakve gluposti, mislio je Jack.

Predomislio se kad je vidio kako je puna plitica za milodare kad je stigla do njega. Pretvarajući se da onamo stavlja novčanicu, uzeo ih je deset. Ali je s novim poštovanjem počeo gledati na lukavog propovjednika koji je stajao na podiju.

Jack Collins je te kišne večeri u Arkansasu odlučio o svojoj karijeri. S dijelom od tih deset dolara kupio je Bibliju i mučio se dok je nije prvi put pročitao. Pošao je na još sastanaka buđenja vjere. Slušao je i učio. Kako bi mu vrijeme brže prošlo u teretnim vagonima, oponašao je kretnje i način izražavanja propovjednika. Kad se osjetio spremnim, stao je na uglu gradića u Alabami i održao svoju prvu propovijed. Novčići što ih je dobio iznosili su jedan dolar i trideset sedam centi.

To je bio početak.

-Zdravo. Vjerojatno me se ne sjećate.

Mary Catherine ga je sramežljivo zaustavila na uglu Presbytere. Upravo je završio svoju propovijed, te je žustrim, brzim koracima prešao trg. Nakon što ga je nekoliko dana promatrala, opazila je da se uvijek kreće kao da mu se žuri stići onamo kamo je pošao.

Nasmiješio joj se. - Naravno da te se sjećam.

- Spašena sam neki dan.

- I otad si još dva puta došla. Bez prijateljica.

Zadržavala se uz rub mnoštva, bojeći se da će djelovati previše smjelo. Činilo se da je nije opazio. Polaskana činjenicom da ipak jest, porumenjela je. - Ne želim vas gnjaviti.

- Ne gnjaviš me, sestro. Što te muči?

- Rekli ste da Gospodu treba pomoći kako bi obavio svoj posao.

- Da. Pa?

- Zato sam vam donijela ovo. - Gurnula mu je u šaku novčanicu od deset dolara.

Trenutak je zurio u nju, a tada je podigao pogled na nju i emotivno rekao: - Bog te blagoslovio, sestro.

- Hoće li to pomoći?

- Više nego što misliš. - Pročistio je grlo. - Čuj, gladan sam kao vuk. Želiš li hamburger?

Ranije je sastanke uvijek ugovarala telefonom. Nikad nije pristala ni s kim izići bez odobrenja roditelja. Osjećala se krasno zločestom kad je prihvatila poziv, a da to nitko ne zna, čak ni Alice i Lisbet.

- Zvuči krasno.

Smiješeći se, uhvatio ju je za ruku. - Ako ćemo biti prijatelji, moram znati kako se zoveš.

Kad su počeli ljetni praznici, Mary Catherine se lakše mogla iskrasti i sastajati se s Wild Jackom koji je svakodnevno propovijedao po uličnim uglovima French Quartera. Jeli su jeftine večere, što ih je najčešće plaćala Mary Catherine. To joj nije smetalo. Nikad ranije nije upoznala tako fascinantnu osobu. Na prirodan je način privlačio ljude, od najsumnjivijih žena večeri do najlukavijih varalica ulice.

Jack joj je pričao anegdote iz sedam godina života koliko se bavio propovijedanjem. Doživio je obilje pustolovina dok je putovao iz grada u grad, širio evanđelje, grješnicima propovijedao o Božjoj ljubavi i spasenju.

- Treba mi netko tko zna pjevati - rekao joj je jedne večeri. - Jesi li nadarena za glazbu, Mary Catherine?

- Ne, bojim se da nisam - žalosno je rekla. Kako bi bilo veličanstveno pridružiti se Jackovoj vjerskoj organizaciji i putovati s njim! Njegove propovijedi nisu sličile formalnim, ritualnim misama na koje je navikla. Premda je poruka o Kristovom ispljenju bila ista, sumnjala je da bi njezini roditelji odobravali Jackovo grubo ulično ponašanje ili fanatičnu doktrinu o kojoj je propovijedao. Zato su njezini sastanci s njim ostali tajna, a povjeravala ju je jedino svojem dnevniku.

Kako je ljeto postajalo sve vrelije, tako se zagrijavao i njihov odnos. Jedne je večeri Jack predložio da kupe kinesku hranu i odnesu je k njemu gdje će jesti. Mary Catherine je mučila savjest. Odlazak u stan mladog muškarca bez pratnje vodio je do sramote i

uništenja. No kad je na Jackovu licu vidjela koliko ga boli njezino oklijevanje, prihvatila je prijedlog i platila hranu.

Prljava zgrada puna žohara u kojoj je živio šokirala je njezinu senzibilnost. Čak su i crnci koji su radili na poljima njezine obitelji živjeli u mnogo boljim uvjetima. Tada je vidjela koliko je Jack zapravo siromašan, kako je nesebično odan svojoj misiji, te koliko je materijalistički bio njezin odgoj. Obuzeo ju je stid i sažaljenje, te je počela plakati. Kad mu je objasnila zašto plače, zagrlio ju je.

- Ma hajde, medena. Nemoj plakati zbog mene. Isus je također bio siromašan.

To ju je samo još više rasplakalo. Uskoro je rukama milovao njezina vitka leđa, a usnama joj ljubio kosu, šapćući koliko je treba, kako je slatka, kako je velikodušna zbog svega što daje njegovoj vjerskoj organizaciji.

Njegove su usne na koncu stigle do njezinih. Kad ju je poljubio, zacviljela je. To nije bio prvi put da ju je netko poljubio. Ali je prvi put primila poljubac otvorenih usta i osjetila kako se muškarčev jezik gura uz njezin.

Smućena i prestrašena, izvukla se iz njegovog zagrljaja i potrčala prema vratima. Sustigao ju je, opet je zagrlio i rukama joj zagladio kosu. - To mi se nikad ranije nije dogodilo, Mary Catherine - rekao je prigušenim, užurbanim glasom. - Kad sam te poljubio, osjetio sam kako se Sveti Duh pokreće između nas. Zar ti nisi?

Doista je osjetila kako se nešto pokreće u njoj, ali nikad ne bi pogodila da je riječ o Svetom Duhu. - Moram poći kući, Jack. Moji će se roditelji zabrinuti.

Stigla je do dna mračnog, zapuštenog stubišta prije nego joj je doviknuo sa svojih vrata: - Mary Catherine, mislim da Isus želi da mi budemo zajedno.

Tijekom nekoliko idućih dana ispunjavala je svoj dnevnik mučnim pitanjima na koja nije imala odgovora. Sa svojim se problemom sigurno nije mogla obratiti roditeljima. Intuitivno je znala da bi samo jednom pogledali Jacka u njegovom jeftinom odijelu, vidjeli bi izlizane manšete i prljav ovratnik, te bi ga odbacili kao bijelo smeće.

Kad bi umiješala svoje prijateljice, prisilila bi ih na biranje između nje i roditelja, a ako bi one rekle svojim, oni bi pak obavijestili njezine. Razmislila je o povjeravanju teti Laurel, koja je imala srce puno razumijevanja i ljubaznosti, ali se predomislila. Teta Laurel bi možda također osjećala obvezu obavijestiti njezine roditelje o tome.

Našla se pred problemom za odrasle, prvim u svom životu, te ga mora riješiti na odrasli način. Više nije bila dijete. Jack je s njom razgovarao kao s odraslom osobom. Ophodio se prema njoj kao prema ženi.

No to je bio najveći problem. Zastrašivala ju je činjenica da ju je prisiljavao da se osjeća kao žena. U školi je od opatica naučila sve o seksu: ljubljenje vodi do maženja. Maženje vodi do seksa. Seks je grijeh.

No, umirivala je sebe, Jack je rekao da se osjećao prožetim Svetim Duhom kad su se poljubili. Budući da opatice nikad nisu doživjele ono što osuđuju, odakle su mogle znati kako je to? Možda vrtoglavica, grozničavost i žudnja što ih osoba osjeća dok se ljubi uopće nisu tjelesne reakcije, već duhovne. Kad je Jackov jezik dotaknuo njezin,

osjetila se kao da je prešla u drugi svijet. Može li nešto biti više duhovno?

Nekoliko dana nakon njihovog prvog poljupca, čekala je u njegovom stanu kad se vratio kući. Postavila je večeru na trošni stol nejednakih nogu. Učvrstila je svijeću u vosku što ga je otopila na tanjurić. Svjetlost svijeće i malena vaza tratinčica donekle su prikrivale ružnoću prostorije.

Osjećajući se nelagodno, rekla je: - Zdravo, Jack. Željela sam te iznenaditi.

- Uspjelo ti je.

- Donijela sam jelo od riječnih rakova i... i štrucu francuskog kruha. I ovo. - Gurnula je novčanicu od dvadeset dolara preko stola.

Gledao ju je, ali je nije uzeo. Umjesto toga, stisnuo je korijen nosa i zatvorio oči. Sagnuo je glavu kao da se moli. Prošlo je nekoliko trenutaka.

- Jack? - Glas joj je podrhtavao. - Što je bilo?

Podigao je glavu. Suze su mu blistale u očima. - Mislio sam da se ljutiš na mene zbog onoga neku večer.

- Ne. - Brzo je zaobišla stol kako ne bi bio zapreka između njih. - Iznenadila sam se kad si me poljubio, to je sve.

Čvrsto ju je zagrlio. - O, Bože, hvala ti. Slatki Isuse, hvala ti. - Prešao joj je rukama po kosi. - Mislio sam da sam te izgubio, Mary Catherine. Ne zaslužujem nekoga tako dražesnog poput tebe u svojem bijednom životu, ali stalno sam se molio da te Bog pošalje natrag. Pomolimo se.

Spustio se na koljena i povukao je dolje sa sobom. Dok su klečali na prljavom, oguljenom linoleumu, okrenuti jedno prema drugome, izgovorio je molitvu koja je veličala njezinu čistoću i ljepotu. Rumenjela je zbog riječi kojima ju je opisivao. Riječi obožavanja slijevale su se s njegovih usana, te kad je rekao: - Amen - ona ga je promatrala s izrazom čuđenja i ljubavi na licu.

- Nisam imala pojma da prema meni gajiš tako snažne osjećaje, Jack.

Zurio je u nju kao da je priviđenje. - Ako ne izgledaš poput anđela dok ti svjetlost svijeće blista kroz kosu, neka me Bog oslijepi prije sljedećeg otkucaja mog srca.

Bog to nije učinio, te je Jack polako podigao ruku i dotaknuo joj kosu. Dok ju je milovao, nagnuo se naprijed i spustio svoje usne na njezine. Mary Catherine se razočarala da je ponovno nije poljubio na francuski način, ali kad je svoje rastvorene usne pritisnuo na njezin vrat, naglo je udahnula od iznenađenja i ushićenja.

Prije nego je posve shvatila što se događa, grickao joj je dojke kroz tanku pamučnu haljinu i otkopčavao sitne gumbе.

- Jack?

- Imaš pravo. Trebali bismo prijeći na krevet. Bog ne bi želio da s tobom vodim ljubav na podu.

Podigao ju je i odnio na krevet. Ne ostavljajući joj vremena da se pobuni, ljubio joj je usta i istodobno raskopčavao haljinu do struka. Činilo se da se tkanina pod njegovim vrelim, nestrpljivim rukama topi kao šćerna vata. Na sebi je imala kombine i kruti

bijeli grudnjak, neprobojan poput oklopa, ali on se vješto svega toga riješio. Njegove su se ruke kretale po njezinu nagom tijelu na način koji se jedino mogao opisati kao strastven. Milovanje se doimalo prekrasnim, i strahovito grješnim. Ali Jack je propovjednik, pa kako bi ovo moglo biti pogrešno? On je vodio ljude dalje od grijeha, a ne prema njemu.

Dok je uklanjao ostatak njezine odjeće, mrmrljao je o ljepoti i savršenstvu svoje Eve. - Bog ju je stvorio za Adama. Da bude njegova pomoćnica, njegova družica u ljubavi. Sad te je dao meni.

Pozivanje na Bibliju potisnulo je moralne dvojbe Mary Catherine. No kad je Jack skinuo hlače i ona osjetila tvrdoću i guranje njegova spolovila, pogledala ga je panično i prestrašeno. - Zar ćeš probiti moju trešnju?

Nasmijao se. - Mislim da hoću. Ti si djeвица, zar ne?

- Naravno, Jack, da. - Njezina zadihana potvrda pretvorila se u krik bola.

Lisbet je imala pravo. Vraški je boljelo. Ali drugi put nije bilo tako strašno.

Jednog kišnog poslijepodneva u rujnu Mary Catherine je obavijestila Wild Jacka da će postati otac. Čekala ga je ispod lukova Cabilda, jednog od njihovih mjesta za sastanke. Rano je prestao propovijedati jer se kišica pretvorila u pljusak.

Dijeleći njezin kišobran, trčali su do njegovog stana gdje je osjetila mučninu od zadaha stare hrane i neopranih tijela. Kad su se našli u njegovoj sobi, skinuli mokru odjeću i zavukli među tanke plahte na krevetu, ona je šapnula: - Jack, dobit ću dijete.

Njegove su usne prestale istraživati njezin vrat. Naglo je podigao glavu. - Što?

- Zar me nisi čuo?

Nervozno je zubima uhvatila donju usnu, ne želeći ponavljati riječi. Tjednima je strepjela od te mogućnosti. Nakon što joj je izostala druga menstruacija, a istodobno je imala jutarnje mučnine i brzo se umarala, više nije bilo sumnje.

Živjela je u strahu da će njezini roditelji opaziti kako joj rastu dojke i širi se struk. Nikomu nije rekla. Prije nekoliko mjeseci odrekla se prijateljica kako bi bila s Jackom, te sad nije osjećala da se njima može obratiti s tako golemim problemom. Osim toga, djevojke koje se nađu u nevolji obično svi odbacuju i preziru, čak i najbolje prijateljice. Kad bi Alice i Lisbet odlučile ostati njezinim prijateljicama, njihovi roditelji to nikad ne bi dopustili.

Otišla je na ispovijed u crkvu u drugoj župi. Dok je šaptala bestjelesnom glasu iza zaslona, obrazi su joj gorjeli, a riječi zastajkivale kad je priznala što su ona i Jack zajedno radili. Priznati sve to stvarnoj osobi, licem u lice, posve je nezamislivo. Stoga je sama nosila teret krivnje.

Sad je s užasom iščekivala Jackovu reakciju.

Ustao je i stajao kraj kreveta, promatrajući je, ali ništa ne govoreći. Činilo se da je izgubio moć govora.

- Ljutiš li se? - pitala je slabašnim glasom.

- Ovaj, ne. - Zatim odlučnije: - Ne. - Sjeo je i uhvatio je za vlažnu, hladnu ruku. - Zar si mislila da ću se ljutiti?

Osjećala je tako golemo olakšanje da je jedva mogla govoriti. Vruće, slane suze potekle su joj iz očiju. - O, Jack. Nisam znala što ćeš misliti. Nisam znala što da učinim.

- Jesi li već rekla svojim? - Odmahnula je glavom. - Pa, to je dobro. To je naše dijete. Ne želim da netko drugi sudjeluje u našoj radosti dok za to ne dođe vrijeme.

- O, Jack. Toliko te volim. - Obavila mu je ruke oko vrata i ushićeno mu ljubila lice. Smijao se, a zatim ju je odmaknuo od sebe. - Znaš što to znači, zar ne?

- Što?

- Moramo se vjenčati.

Sklopila je ruke ispod brade. Oči su joj blistale i zračile srećom. - Nadala sam se da ćeš to reći. O, Jack, Jack, nikad nitko nije bio ovako sretan.

Vodili su ljubav, a zatim su satima planirali budućnost, isprepleteni ispod pokrivača. - Već nekoliko mjeseci razmišljam o odlasku iz New Orleansa, Mary Catherine. Dosad nisam otišao zbog tebe. - Milovao joj je trbuh. - No s obzirom na dolazak ovog malenog bića, moram razmisliti o našoj budućnosti širenja Božje riječi.

Objasnio joj je svoje planove za povećavanje organizacije. - Možda bih mogao naći nekoga tko će svirati i pjevati crkvene pjesme. Za neke propovjednike radi po nekoliko ljudi. Ti pomoćnici prvi odlaze u gradiće i sve pripreme, kao što su sljedbenici nekoć radili za Isusa. Dok propovjednik stigne onamo, oni su već pripremili ljude koji ga uzbuđeno čekaju. To ja želim. Nije mi bilo suđeno propovijedati na uličnim uglovima za nekoliko novčića. Jednog ću dana možda dospjeti čak i na radio. A zatim na televiziju. Dakle, zar to ne bi bilo sjajno?

Mary Catherine je dirnuo vjerski žar u njegovim očima. - Učinit ću sve što mogu kako bih ti pomogla, Jack. Znaš to.

- Pa, vrsta pomoći koja mi trenutno treba... nije važno.

- Što? - Sjela je i stresla ga za rame. - Reci mi.

Doimao se potištenim. - Ne znam kako ću doći do novca, osobito sada kad će trebati hraniti još dvojica usta. Pretpostavljam da će moja misija morati biti na čekanju, a ja moram naći običan posao.

- Ne! Ne želim ni čuti o tome. Moraš nastaviti propovijedati, bez obzira na sve.

- Ne vidim kako bih mogao.

- To prepusti meni. Ja imam nešto novca.

Izgleđajući kao da će svakog trenutka zaplakati, privukao ju je na svoja prsa i čvrsto stisnuo. - Ne zaslužujem te. Ti si svetica. Pogledaj ovo odvratno mjesto. U drugom gradu moram naći bolji stan. - S gnušanjem je pogledom preletio otrcanu sobu. - Ovo je bilo u redu za mene. Ivan Krstitelj jeo je skakavce i živio u pustinji. Ali od svoje žene ne mogu tražiti takvu žrtvu.

Idućeg mu je dana donijela dvadeset novčanica od sto dolara. - Podigla sam ih sa svojeg računa u banci. To je novac što sam ga dobivala za Božić i rođendane, i godi-

nama štedjela.

- To je previše. Ne mogu to prihvatiti, Mary Catherine.

- Naravno da možeš - rekla je i utisnula mu novčanice natrag u šaku kad ih je pokušao vratiti. - Bit ću tvoja žena. Ono što je moje, to je i tvoje. To je za nas. Za naše dijete. Za Božju organizaciju.

Planirali su zajedno pobjeći tri večeri kasnije. - Zašto tek tada? Zašto ne sutra?

- Moram sve organizirati - objasnio je. - Ne možeš se vjenčati bez hrpe papira, znaš.

- O - razočarano je izustila. To nije znala. - Pa, sve ću to prepustiti tebi, Jack.

Poljubili su se za laku noć, ne želeći se odvojiti, strepeći pred dugim satima rastanka. Mary Catherine je pošla kući, zaključala se u sobu i napisala nekoliko stranica u svoj dnevnik. Kasnije nije mogla spavati jer su je mučile probavne smetnje, izazvane trudnoćom i uzbuđenjem, te je pošla do ormara i planirala što će odjenuti kad se pođe naći sa svojim budućim mužem.

30. poglavlje

- Naravno, kad je pošla na dogovoreni sastanak, on nije bio ondje.

Po zidovima u kuhinji tete Laurel sjenke su se izdužile. Protezale su se preko okruglog stola za kojim su Claire i Cassidy sjedili jedno nasuprot drugome, uz šalice čaja s okusom naranče koji se već ohladio.

Claire je govorila dalekim glasom; imala je sjetan izraz lica. - Mama je u početku mislila da je u uzbuđenju trenutka pobrkala vrijeme i mjesto sastanka. Otišla je u njegov stan, ali on je već otišao. Kod pazikuće nije ostavio sljedeću adresu. Niti je spomenuo kamo bi ga Bog mogao dalje poslati - sarkastično doda. - Kad je prošlo tjedan dana, a mama nije primila nikakvu poruku od njega, shvatila je da je ukrao njezin novac i napustio je. - Pogledala je Cassidyja. - Želiš li još čaja?

- Ne, hvala - odgovorio je promuklim glasom.

Claire je nastavila pričati. - Wild Jack je veoma dobro odigrao svoje karte. Kad mu je mama rekla da je trudna, mogao je zbrisati. No bio je previše pametan za to. Nema sumnje, znao je da obitelj Laurent ima dobre veze. Koliko je on znao, mama mu je mogla poslati šerifa. Shvatio je da je mudrije predložiti joj brak. Pobrinuo se da sve zvuči veoma romantično. Bijeg i vjenčanje. Pobjeći će zajedno i obavljati Božju misiju. Sjeti se, mama je bila iskrena kršćanka i vjerovala je u spašavanje izgubljenih duša. Ali je također bila nevjerovatno naivna.

Njezin je izraz lica postao dalek i hladan. - Do dana svoje smrti, do dana kad sam ga ubila, Wild Jack se zasigurno još uvijek smijao na njezin račun i tapšao se po leđima jer je bio tako lukav. To jest, ako se uopće sjećao nje. Tko zna koliko je drugih mladih žena ostavio s nezakonitom djecom u tim prvim godinama svojih putovanja.

Cassidy odgurne svoju šalicu i tanjurić, te se laktovima osloni na stol. - Kako si sve to saznala, Claire?

- Iz maminih dnevnika. Pomno je zapisivala sve od onog subotnjeg jutra kad ju je tata odveo na doručak u Café du Monde, a ona je vidjela Jacka Collinsa kako drži propovijed na trgu. Našla sam dnevnik nakon što je teta Laurel umrla. Ona je nastavila pisati dnevnik kad mama više nije bila sposobna za to.

- Znači, ona je cijelo vrijeme znala tko je tvoj otac?

Claire kimne. - Ali samo teta Laurel. Kad je moja majka shvatila da je

ostavljena, suočila se sa svojim roditeljima i rekla im da je trudna.

- Jesu li pokušali pronaći Jacka Collinsa?

- Ne. Sjećaš se, nikad nije rekla tko je bio njezin ljubavnik, već je mojeg djeda i baku navela da povjeruju kako je riječ o nekome iz njihovog elitnog kruga poznanika. Jedina osoba koja je znala istinu bila je teta Laurel. Mama joj se povjerila. Dakle, kad se nakon mnogo godina Wild Jack Collins pojavio kao televizijski evangelik Jackson Wilde; zacijelo je promijenio ime kako bi prikrio mnoge nepoželjne tragove; teta Laurel je počela bilježiti njegov uspon do slave.

- Očito je Joshovu majku namamio jednako kao i moju. Potjecala je iz protestantske obitelji, što ga je činilo malo prihvatljivijim njima nego zadržim katolicima. Također su bili mnogo bogatiji od obitelji Laurent. Prepoznao je dobru stvar i zgrabio je. U svojim je bilješkama teta Laurel zaključila da je novac ženine obitelji upotrijebio za širenje svoje vjerske organizacije na radio i televiziju.

- To znači da je Josh...

- Moj polubrat - prekinula ga je i blago se nasmiješila.

- Zato si dogovorila sastanak s njim.

- Željela sam vidjeti je li sličan našem ocu, ili je pošten čovjek. Slab je, ali na temelju onoga kratkog susreta, mislim da je osoba vrijedna poštovanja.

- Ne baš previše. Spavao je s očevom ženom.

Nije joj se svidjela kritika, te je stala u obranu polubrata. - Josh je bio još jedna žrtva emocionalnog zlostavljanja Jacksona Wildea. Ljubavna veza s Ariel bila je njegov način vraćanja istom mjerom.

- A tvoj je način bilo ubojstvo.

- Učinila sam svijetu uslugu, Cassidy. Ariel se pretvara da je ožalošćena udovica, ali je iz Jacksonove smrti dobila ono što je željela, slavu koja je ranije pripadala njemu, Josh se oslobodio svojeg mučitelja.

- Nije li to ipak pretjerivanje? Wilde nije držao Josha na lancu.

- Jest, na emocionalnoj razini. Josh je želio biti koncertni pijanist. Wild Jack je imao druge planove. Želio je glazbenika koji će se moći identificirati isključivo s njegovom vjerskom organizacijom, te se izrugivao Joshovim ambicijama i omalovažavao njegovu darovitost sve dok nije uništio Joshovo samopouzdanje. Na koncu je postao ono što je njegov otac želio.

- Josh ti je to ispričao?

- Rekao mi je da, budući da ga je Ariel izbacila iz organizacije, želi nastaviti studij klasične glazbe, svoju prvu ljubav. Ja sam zaključila ostalo.

- Što je s tvojom majkom?

- Što je s njom?

- Je li ikad povezala Jacksona Wildea i Wild Jacka Collinsa?

- Nije. Hvala Bogu. Njegov se izgled zacijelo promijenio tijekom posljednjih trideset godina. Znaš da ne može dugo zadržati neku misao, te čak i da je nešto naslutila, to joj

se nije zadržalo u mislima.

Cassidy se namrštio, a oči su mu se skeptično suzile. - Claire, iskreno ti savjetujem da više ništa ne govoriš bez nazočnosti odvjetnika.

- Odričem se prava na odvjetnika, Cassidy. Javno sam priznala pred gomilom ljudi. Ne kanim povući priznanje. Reći ću ti sve što želiš znati. Premda - dodala je - već si veći dio pogodio.

- Kako to misliš?

- Pogodio si kako sam ušla u sobu Jacksona Wildea. Sjećaš se kad smo šetali kroz French Quarter, istim putem kojim sam prolazila u večeri umorstva?

- Upravo ćeš mi reći da je ono bilo zavaravanje.

- Zapravo, te sam večeri ipak pošla u šetnju. Kasnije. Kad sam se vratila iz šetnje u zgradu Francuske svile, otkrila sam da je mama nestala.

- Zahvaljujući nekoj bizarnoj slučajnosti, te je večeri pošla u hotel Fairmont.

- Da.

- To je za nju prilično daleko.

- Mogla je poći autobusom.

Cassidy nije htio komentirati. - Nastavi - reče. - Kanila si mi reći kako si ušla u Wildeov apartman. Andre ti je pomogao?

- Ne. Nikada - rekla je i odlučno odmahнула glavom. - On je posve nedužan. O tome nikad nisam lagala. Nitko nije znao što kanim učiniti.

- Yasmine?

- Čak ni ona. To sam učinila sama. Nikad ne bih kompromitirala prijatelja.

- Ne daj Bože. Ali bi hladnokrvno ubila čovjeka.

- Želiš li slušati ili ne?

Cassidy je skočio sa stolice tako da su se šalice zatresle. - Što ti misliš, dovraga? Ne, ne želim to slušati - viknuo je. - Da imaš djelić zdravog razuma, nazvala bi odvjetnika koji bi inzistirao da mi ne kažeš ni 'nazdravlje' ako kihnem.

Skinuo je sako kad su ušli u kuću, prije nego što su otvorili prozore da se prostorije malo rashlade. Na leđima su mu se križale sive naramenice. Rukave košulje zavrnuo je do lakata. Sad je olabavio kravatu.

Claire je promatrala njegove vješte prste na čvoru kravate, svjesna da na svojoj koži više nikad neće osjetiti njihov dodir. Pri toj je pomisli osjetila golemu prazninu u donjem dijelu svojega tijela. Radije nego da razmišlja o toj čežnji, usredotočila se na njegov gnjev i iskoristila ga za produblivanje sukoba.

- Dok smo bili u Cafeu du Monde - rekla je - pretpostavio si da je ubojica čekao Wildea kad se on vratio u svoj apartman. Imao si pravo.

- Nemoj mi to govoriti, Claire.

Ne obazirući se na njegov savjet, ona nastavi: - Čekala sam u obližnjem hodniku. Kad je ušla sobarica kako bi raspemila krevete, ušuljala sam se u Wildeov apartman i sakrila se u ormaru. Bila sam ondje gotovo sat vremena prije nego je stigao.

- Sam?

- Bez Ariel, da. Neko je vrijeme gledao televizijski program. Čula sam ga iz ormara. Istuširao se, a zatim otišao u krevet. Kad sam ga čula kako hrče, tiho sam se iskrala i na prstima ušla u njegovu spavaću sobu. Pucala sam tri puta.

- Jesi li uopće razgovarala s njim?

- Ne. Htjela sam ga probuditi. Željela sam vidjeti strah u njegovim očima. Željela sam da zna kako će umrijeti od ruke vlastitog djeteta. Bila bih rado izgovorila mamino ime i vidjela hoće li to izazvati bilo kakvu reakciju, hoće li se uopće sjetiti. Ali on je bio krupan muškarac. Bojala sam se probuditi ga. Mogao me je svladati i uzeti mi pištolj.

- No dugo sam stajala uz podnožje njegova kreveta. Zurila sam u njega, mrzila ga, mrzila zlo što ga je nanio ljudima koji su ga voljeli. Mami. Joshu. Ariel. Učinila sam to radi svih nas.

- Ležao je ondje i tako spokojno spavao u raskošnom apartmanu što su ga plaćali ljudi koji si nisu mogli priuštiti davanje donacija, ali su to ipak činili jer su vjerovali u njega. Na Bibliji na noćnom ormariću ležao je *Rolex*. Simbolika toga izazvala je mučninu u meni. Profitirao je na onome zbog čega su mučnenici stoljećima umirali, zbog čega još uvijek umiru.

Cassidy se vratio na stolicu njoj nasuprot. - Pucala si tri puta. Zašto, Claire? Zašto tri puta?

- U glavu zbog načina na koji je namjerno iskrivio kršćanstvo kako bi služilo njegovim namjerama. U srce kako bih osvetila sve one kojima ga je slomio. U njegovu muškost zbog bezobzirnog načina na koji je zaveo i napustio mladu ženu koja je zavrijedila da bude voljena.

- Raznijela si ga, Claire.

- Da. - S mukom je progutala slinu. - Bilo je gadno. Nisam očekivala... Kad sam vidjela svu tu krv, pobjegla sam.

- Kako si izišla iz hotela?

- Jednako kako sam i ušla. Nitko me nije vidio na tom katu jer su ondje boravili samo članovi obitelji Wilde. Spustila sam se dizalom u predvorje i izišla kroz izlaz na Sveučilišnu ulicu. - Ovlažila je usne i nervozno ga pogledala. - Kako bih bolje prikrila svoj identitet, za slučaj da ostavim neki trag, odjenula sam se kao mama.

- Što si učinila?

- Nosila sam jednu od njezinih haljina, šešir što ga je uvijek uzimala kad se spremala pobjeći i kovčeg.

- Veoma lukavo. Kad bi nekog svjedoka kasnije pitali koga je te večeri vidio u hotelu, opisao bi Mary Catherine. Potom bi se odmah odbacila svaka sumnja na nju jer je poznato da se ona neobično ponaša, a hotelsko je osoblje naviklo na to da onuda luta, odjevena na opisani način, s kovčegom u ruci.

- Upravo tako. Međutim, nisam računala na mogućnost da će mama te večeri doista otići onamo.

- Bez šešira i kovčega?

Pitanje ju je na trenutak zbunilo. - Imala ih je, prirodno.

- Učinilo mi se da si rekla da si ih ti imala.

- Jesam. No vratila sam se kući i preodjenula prije nego sam pošla u šetnju. Ona je tada izašla.

- Nisam siguran da se sve to slaže s vremenom Wildeove smrti - namršteno će Cassidy.

- Da sam ja tvoj branitelj, upotrijebio bih to neslaganje za izazivanje opravdane sumnje u porotnika.

- Neće biti porote jer neće biti suđenja. Priznala sam. Kad me jednom osude, to će biti kraj.

- Zvuči kao da jedva čekaš - ljutito će Cassidy. - Zar toliko želiš ostatak života provesti u zatvoru? Do kraja mojeg života?

Pogledala je u stranu. - Samo želim da sve to što prije završi.

Opsovao je i provukao prste kroz kosu. - Zašto se nisi riješila pištolja, Claire? Zašto ga nisi bacila u rijeku one večeri u šetnji?

- Voljela bih da jesam - nesretno će Claire. - Nisam očekivala da će završiti u policijskom laboratoriju.

- Na onom su oružju bili samo Yasmineini otisci prstiju.

- Imala sam mamine rukavice.

- Na kojima možemo potražiti tragove baruta.

- Uništila sam ih i kupila nove. Ništa nećete naći.

- Doista si pametna, zar ne?

- Pa, više bih voljela da sam se nekažnjeno izvukla! - prasnula je. - Ali ti si tako prokleta uporan.

Ignorirao je to i pitao: - Kad si uzela pištolj iz Yasmi- neine torbe?

- Tjedan dana prije nego sam ga upotrijebila. Došla je ovamo na jednu noć. Bila je tako ležerna i često nije vodila računa o svojim stvarima te sam znala da će samo slegnuti ramenima kad njezin pištolj nestane. Vratila sam ga nekoliko dana kasnije, nakon što si me pitao o oružju. Baš kao što sam očekivala, Yasmine se uopće nije uzbuđivala oko toga.

- To uopće nije slično tebi, Claire. Time što si upotrijebila Yasminein pištolj, umiješala si je u umorstvo.

- Nisam mislila da će ikad itko ponovno pucati iz tog pištolja. Sigurno nisam očekivala da će si Yasmine njime oduzeti život. - U očima su joj se pojavile suze. Zbog događaja koji su se tako brzo odvijali otkako se jutros vratila iz New Yorka, još uvijek nije imala priliku privatno tugovati za svojom prijateljicom. - Voljela bih da sam se riješila te proklete stvari. Yasmine je bila više emocionalno potresena no što sam slutila. To je bila neizbježna katastrofa. Bila sam previše zauzeta da bih to opazila, previše zaokupljena vlastitom krizom, previše obuzeta... - Odjednom se prekinula i pogledala Cassidyja, a zatim je brzo sagnula glavu. - Bila sam previše zaokupljena ovom istragom

o umorstvu da bih shvatila kako ona očajnički treba pomoć. Iznevjerila sam je.

Cassidy trenutak ništa nije rekao. Tada upita: - One večeri, kad si licem u lice upoznala Jacksona Wildea u Superdomeu, što si osjetila prema njemu?

- Zanimljivo - tiho će Claire. - Nisam osjetila čistu mržnju kakvu sam očekivala. Vjerujući da sam ja nova preobraćenica, položio mi je ruke na glavu. Nije bilo nikakve kozmičke struje. Nisam osjetila nikakvu mističnu povezanost, ni fizičku ni emocionalnu. Kad sam mu pogledala u oči, očekivala sam da ću doživjeti iskonsko prepoznavanje, biološki škljocaj, nešto duboko u sebi.

- No zurila sam u oči neznanca. Nisam osjetila nikakvu magnetsku privlačnost. Nisam ga željela za svojeg oca, baš kao što ni on mene nije želio prije trideset dvije godine. - Malo je podigla glavu. - Drago mi je da me nikad nije upoznao. Nakon bola i jada što ga je nanio mojoj majci, nije zaslužio privilegiju da mene poznaje.

- Bravo za tebe, Claire. - Dugi je trenutak zurio u nju, a pogled mu je bio pun divljenja. Čak je podigao ruku prema njezinom obrazu, ali ju je spustio prije nego ju je dotaknuo. Na koncu je odgurnuo stolicu i ustao. - Moram poći do automobila i nazvati Crowdera. Vjerojatno je dosad već imao jedan ili dva srčana udara. Ima li u kući nečeg za jelo?

- Nisam gladna.

- Ipak bi trebala jesti.

Ravnodušno je slegnula ramenima. - Iza ugla je jedna kavana. Izvana nije ništa posebno, ali gospodin Thibo- deaux priprema dobre sendviče od prženih ostriga.

- Zvuči fino. Idemo.

- Ja ću ostati ovdje.

- Ni slučajno. Osim toga, obećala si Harry da ćeš nazvati.

Claire nije imala energije za prepirku s njim. Odlučno je stisnuo usta i nepokolebljivo se držao. Osjećajući se kao da ima dvjesto kilograma, izišla je iz kuće ispred njega.

- Pokušavam doprijeti do pomoćnika okružnog javnog tužitelja Cassidyja.

- Nazvali ste pogrešan broj. Dobili ste policiju New Orleansa, gospodine.

- Znam, ali Ured javnog tužitelja već je zatvoren.

- Tako je. Nazovite ih sutra.

- Ne, čekajte! Nemojte spuštati slušalicu.

Andre Philippi bio je veoma uzrujan. Napokon je skupio hrabrost da nazove gospodina Cassidyja, ali su njegovi pokušaji bili bezuspješni, najprije zbog zatvaranja Ureda, a sada zbog tupavog nesposobnog čovjeka u policiji.

- Iznimno je važno da večeras razgovaram s gospodinom Cassidyjem. Mora postojati neki način da stupim u vezu s njim. Ima li on dojavljivač?

- Ne znam.

- Hoćete li, molim vas, pitati svojeg pretpostavljenog?

- Želite li prijaviti zločin?

- Želim razgovarati s gospodinom Cassidyjem! - Andreov inače visok glas još se više povisio. Svjestan da postaje histeričan i shvativši da se to osjeća u njegovom govoru, smirio se snagom volje. - Riječ je o slučaju Jack-sona Wildea.

- O slučaju Jacksona Wildea?

- Tako je. Ako odbijete surađivati, ometat ćete pravdu. - Andre se nadao da je to pravi izraz. Jednom je pročitao te riječi, a činile su mu se odgovarajućim. U svakom slučaju, dale su rezultata.

- Pričekajte.

Dok je Andre čekao da se policajac vrati na telefon, još je jednom pogledom preletio naslovnicu večernjih novina. Prema najnovijim napisima, Yasmine je oslobođena svake sumnje u Wildeovo umorstvo. No ispod mutne crno-bijele fotografije pisalo je da je sudjelovala u subverzivnim aktivnostima, te da je sasvim moguće da je bila umno poremećena. Nepravdnost toga pogodila je Andrea kao snažna pljuska. Jednako kao i njegovu *ma-man*, Yasmine nitko nije dovoljno cijenio ili štitio. Više to nije mogao tolerirati.

Kako bi situacija bila još gora, drugi je naslov tvrdio da je Claire Laurent priznala ubojstvo Jacksona Wildea. Vijest nikako ne može biti točna. Zašto bi, za ime svijeta,

Claire priznala umorstvo? To je nečuveno. Štoviše, nije istina. Njegovi pokušaji da dopre do nje i zatraži objašnjenje bili su neuspješni. Nitko se nije javljao na telefon u Francuskoj svili.

Činilo se da je cijeli svijet pošasavio. Samo je on zadržao zdrav razum usred cijelog tog ludila. Kako bi ispravio ove strahovite nepravde, nije imao drugog izbora, već se obratiti gospodinu Cassidyju.

- Hej? Jeste li još tu?

- Da - željno odgovori Andre. - Možete li mi dati privatni broj gospodina Cassidyja?

- Žao mi je, ne. Rečeno mi je da je za danas otišao iz Ureda i neće biti dostupan do sutra ujutro, a tada će vjerojatno dati izjavu.

- Ja nisam iz medija.

- Svakako. Ako vi tako kažete.

- Dajem vam riječ.

- Znae što, ako želite, dat ću vaše ime i broj detektivu po imenu Howard Glenn. On radi s Cassidyjem.

Andre se sjetio neurednih grubijana koji su nahrupili u njegov hotel jutro nakon umorstva. - Razgovarat ću samo s gospodinom Cassidyjem.

- Kako hoćete, čovječe.

Policajac je prekinuo vezu, a Andre se osjećao napuštenim i uzrujanim. Mučio se pitanjima o tome što mu je činiti. Nije se mogao koncentrirati na posao. Prvi put otkako radi kao noćni upravitelj, zanemarivao je svoje dužnosti i svoje goste. Zašto se nitko ne javlja na telefon u Francuskoj svili? Gdje je Claire? Gdje je gospodin Cassidy?

I kad napokon bude razgovarao s njim, hoće li se uspjeti natjerati na to da mu kaže ono što mu mora reći?

31. poglavlje

Claire je iz Cassidyjevog automobila nazvala majku u Harrynoj kući. Mary Catherine zasad nije prijetila nikakva opasnost. Cassidy nije uspio dobiti Crowdera, a to ga je veoma uzrujalo.

- Zovi onog detektiva s kojim si radio - predložila je Claire nakon što je slušala niz psovki.

- Ne. Znam što će on htjeti.

- Da me dovedeš s lisičinama na rukama?

- Tako nekako. - Cassidy odmahne glavom. - Veoma je važno da najprije razgovaram s Tonyjem. Prije toga te neću odvesti natrag.

Tako je dobila odgodu od jedne noći. Vratili su se u kuću tete Laurel. Nakon što su pojeli večeru što su je kupili u kavani gospodina Thibodeauxa, Claire je rekla da je iscrpljena i povukla se u svoju spavaću sobu na katu. Razodjenula se i objesila odjeću u ormar gdje su se još uvijek nalazili neki staromodni odjevni predmeti. Potom je hladnom vodom umila lice i vrat.

Kupaonica je izgledala točno onako kakvu ju je ostavila onoga dana kad je iselila iz te kuće. Sama je uredila suvremenu kupaonicu u novom stanu, ali je još uvijek voljela ovaj viktorijanski ugođaj s kadom na nogarima, umivaonikom na postolju i pločicama na podu. Ručnike i krpe za pranje našla je spremljene u ormariću. Mirisali su na cvjetni potpuri.

Jednim je ručnikom obrisala lice. Kad se uspravila, ugledala je Cassidyjev odraz u ovalnom uokvirenom zrcalu iznad umivaonika. Stajao je na vratima, bez riječi i nepomičan, promatrajući je.

U spavačoj sobi iza njega gorjela je samo noćna lampa, te je pola njegovog lica bilo u sjenci. Bio je nagih prsa, a naramenice su mu kliznule s ramena, stvarajući petlje što su visjele na njegovim bokovima. Jednu je ruku podigao i oslonio se na dovratak. Druga mu je visjela uz tijelo. Premda se nije micao, njegovo je držanje izražavalo moć, snagu i nagovještaj latentnog nasilja.

Claire je na sebi imala samo komplet od grudnjaka i satenskih gaćica boje breskve, te se osjećala više nagom nego da nije nosila ništa. Potisnula je poriv da pograbi jedan od ručnika i pokrije se. Izraz Cassidyjeva lica jasno je govorio da bi bilo koji pokušaj

čednosti bio besmislen. Osim toga, nije vjerovala da bi se mogla pomaknuti. Njegov ju je pogled opčinio.

Pošao je naprijed sve dok joj se nije sasvim primaknuo. Promatrali su jedno drugo u zrcalu, gladnih pogleda. Podigao je ruke, zavukao ih ispod njezine kose i spustio ih na naga ramena.

- Vodit ću ljubav s tobom.

Ramena su joj se pogrbila, kao da su njegove ruke previše teške. - Ne smiješ. Ne smijemo. - Odmaknuo je njezinu kosu i spustio joj nježan poljubac na rame. - Nemoj, Cassidy - promrmljala je. - Nemoj. - Suprotno onomu što je govorila, kad su njegove usne prešle na njezin zatiljak, glava joj se spustila naprijed, pokoravajući se.

- Claire - šapnuo joj je u kosu - zaljubio sam se u tebe.

- Ne smiješ mi to govoriti.

- Želim te. Sada.

- Prestani, molim te. Požalit ćeš ovo. Poznajem te, Cassidy - osjećajno je rekla. - Znam kako razmišljaš. Mrzit ćeš sebe do kraja života ako ovo učiniš.

- Ne, neću.

- Da, da, hoćeš.

- Ššš.

Nježno joj je masirao leđa i otkopčao grudnjak. Claire je zastenjala kad je zavukao ruke ispod čipkom obrubljenih košarica. Dlanovima joj je obujmio dojke i nježno ih stiskao. Potom je vršcima prstiju milovao bradavice sve dok se nisu ukrutile i povećale. Usta je pomaknuo na drugu stranu njezina vrata i nježno je grickao.

- Cassidy, nemoj. Ne želim biti mrlja na tvojoj savjesti. Ovo nije u redu. Ti to znaš. Molim te, prestani.

Te su molbe zvučale slabašno i neiskreno čak i njoj samoj, a kad je spustio ruku niz njezin trbuh i zavukao je u gaćice, posve je ušutjela. Ona mu je mogla lagati, ali njezino tijelo nije. U svojem je središtu bila vlažna i topla.

Spustio je njezine gaćice; koraknula je iz njih. Otkopčao je svoje hlače i prišao joj bliže tako da je osjetila čvrsti pritisak njegovog spolovila. Kad ga je gurnuo duboko u njezinu mokru, svilenkastu vrelinu, zajedno su uzdisali od užitka.

Oslonivši se na porculanski umivaonik, Claire je mogla odgovarati na njegov spori, duboki ritam. Snažnim je rukama obuhvatio njezine bokove i privukao je uza svoje toplo tijelo. Raširio joj je ruku na trbuhu i držao je nepomično. Svojim ga je unutrašnjim stijenjkama čvrsto stezala. Iskrivio je lice u ekstazi i zagnjurio ga u njezin vrat.

- O, Isuse - stenjao je. - Nikad ne bih mogao doprijeti dovoljno duboko u tebe.

Claire je nakrivila glavu i stisnula je uz njegovu. - Cassidy.

Pružio je ruku naprijed i spustio vrhove prstiju na njezine rastvorene usne, a zatim ih je pokrio šakom. Poljubila mu je dlan, jezikom umivala vrhove prstiju, zagrizla mesnatu bazu palca. Ubrzao je ritam, postao je snažniji, posesivniji. Claireina je strast također narasla do grozničavog vrhunca. Nije mogla suzdržati krik što ga je ispustila

kad je povukao ruku s njezina trbuha i spustio je između bedara do nabreklog, osjetljivog ispupčenja njezina spolovila, što ga je tako ugodno ispunjavao. Na njegov je dodir njezinim tijelom naglo prostrujao elektricitet. Zračio je kroz njezina bedra, te ih je čvrsto stegnula. Jurnuo je kroz njezin trbuh do dojki, a ondje se koncentrirao u napetim središtima.

Cassidy ju je objema rukama obujmio oko struka i nagnuo se nad nju tako da se presavila preko umivaonika, a on se prsima oslonio na njezina leđa. Bila je posve okružena, natopljena i ispunjena njime. Ispunila ju je golema sreća. Uz radostan se jecaj prepustila prasku ljubavi i ispunjenja. Kad ju je ispunio vruć nalet njegova orgazma, okrenula je glavu i uhvatila mu usta u dubokom, dugačkom, istražujućem poljupcu začinjenom suzama.

- Nisi morao reći da me voliš - šapnula je Claire dok mu je provlačila prste kroz kosu. Zapustio ju je i već bi se trebao ošišati. Ovako joj se više sviđala, raskuštrana i neukrotiva. - Ionako bih podlegla tvojim čarima - zadirkivala ga je.

- Rekao sam ti jer je to istina. - Udobnije je namjestio nogu uz njezinu ispod plahte. - Počeo sam se zaljubljuvati u tebe onog trenutka kad sam te upoznao. Ili možda onda kad si u mene puhнула one mjehuriće iz bočice što si je nosila oko vrata. To je bilo simbolično, sugestivno i vraški erotično.

- To mi nije bila namjera.

- Ne? Možda zbog načina na koji si držala usta. - Prešao joj je prstima preko usana, čeznutljivo se smiješeći, a zatim se uozbiljio. - Kad god me je Crowder optužio da moji osjećaji prema tebi ometaju istragu, ja sam to nijekao. Ali ima pravo. - Na trenutak je zatvorio oči. - Nisam želio da ti budeš ubojica, Claire.

Zagnjurila je lice u dlačice na njegovim prsima. - Ne želim razgovarati o tome. Molim te. Razgovarajmo o nečem drugom, o nečemu o čemu razgovaraju obični ljubavnici.

- Mi nismo obični, Claire.

- Ali barem sat vremena pretvarajmo se da jesmo. Ovo je Nawlins, gdje je sve moguće. Pretvarajmo se da smo se upoznali u normalnim okolnostima. Trenutno smo osjetili privlačnost jedno za drugo. Vodili smo ljubav, ali se još uvijek nalazimo u onoj čarobnoj fazi upoznavanja. - Oslonila se na laktove i zagledala u njega. - Ispričaj mi što te je tako strašno povrijedilo.

- Kako to misliš?

- Nemoj vrijeđati moju inteligenciju, Cassidy. U tvojoj prošlosti postoji nešto veoma bolno. Prepoznajem simptome. Što te je povrijedilo? Što te je naljutilo i učinilo odlučnim da pod svaku cijenu dobro radiš? Je li to bila tvoja žena? Razvod?

- Ne. To je bilo prijateljski. Nisam je volio. - Među prstima je trljao pramen njezine kose. - Ne onako kako volim tebe.

- Mijenjaš temu.

- Pokušavam.

- Neće ti uspjeti. Jednako sam uporna kao i ti.

Obeshrabreno je uzdahnuo. - To baš nije ugodno šaputanje na jastuku, Claire.

- Ali ja želim znati.

- Zašto?

- Jer imam tako malo vremena s tobom - nestrpljivo je uzviknula, više se ne šaleći. Blažim je tonom dodala: - Želim to maksimalno iskoristiti. Ti si posljednji ljubavnik kojeg ću ikad imati, Cassidy. Želim o tebi znati sve što mogu. To mi je važno.

Dugi ju je trenutak gledao u oči prije nego je rekao: - Bit će ti žao da si inzistirala. - Odmahnula je glavom. Nakon kratkog oklijevanja, ispričao joj je bolnu priču što ju je nedavno povjerio Tonyju Crowderu.

Claire ništa nije govorila, puštajući ga da sve ispriča na vlastiti način. Kad je završio, on reče: - Znaš li gdje su našli gada? Igrao je bilijar i pio pivo sa svojim prijateljima. Jedanaestogodišnju djevojčicu ostavio je silovanu i ubijenu u suhom koritu rijeke, a on se zabavljao s prijateljima. Nije se bojao uhićenja. Mislio je da mu nitko ništa ne može. Ja sam pridonio tomu da postane tako arogantan.

Blago mu je spustila ruku na prsa. - Oslobodila ga je porota sastavljena od dvanaest ljudi. Ti nisi bio odgovoran.

- Ja sam učinio svoj dio - gorko je rekao.

- Imao si obvezu prema svojem klijentu.

- Pokušao sam to opravdati na tisuću različitih načina, Claire. Nema opravdanja. Da nije bilo mene i mojih trikova, on ne bi bio na ulici. Ta je djevojčica patila i umrla kao žrtva na oltaru moje taštine i ambicije.

Claire je boljelo srce zbog njega. Svoju će krivnju odnijeti u grob sa sobom. Ništa nije mogla reći ili učiniti da bi promijenila prošlost, ali ga je željela navesti da shvati da se iskupio. - To je bila teška lekcija, Cassidy, ali iz toga si nešto naučio. Postao si bolji tužitelj.

Duboko je udahnuo. - To je moja jedina nada za iskupljenje.

- Žao mi je - usrdno će Claire.

Iznenadeno ju je pogledao. - Žao ti je?

- Žao mi je da se to tebi dogodilo.

- Mislio sam da će te to odbiti od mene.

- Odbilo bi me jedino da ti to nije tako teško palo.

Sagnula je glavu i ljubila mu prsa, lagano ih dodirujući vrškom jezika dok su njezine usne putovale naniže. Spuštala je mekane poljupce oko njegovog pupka i polako se pomicala niz svilenkaste dlačice ispod njega, a zatim je stigla do tamnog, gustog područja oko njegova spolovila.

Kad je usnama dotaknula njegov penis, dahnuo je njezino ime i obuhvatio joj glavu rukama, zavukavši joj svih deset prstiju u kosu. Jezikom je nježno ovlažila baršunasti vrh i milovala glatku kožu. Uopće se nije suzdržavala, sve je činila, kušala, zadirkivala,

temeljito ga voljela.

Povukao ju je u svoje krilo i uronio u nju samo nekoliko trenutaka prije veličanstvenog orgazma. Stisnuo je lice uz njezine dojke i uvukao u usta jednu bradavicu. Stegnula mu je glavu i jahala njegovu erekciju, još uvijek punu i čvrstu u njoj. Dok je užitak pulsirao kroz nju, u mislima je ponavljala ono što glasno nije smjela izgovoriti. *Cassidy, ljubavi moja... ljubavi moja... ljubavi moja.*

32. poglavlje

Kad se Claire probudila, bila je sama. Žurno je navukla odjeću u kojoj je prethodnoga dana doputovala iz New Yorka i potrčala u prizemlje. U predvorju su je čekali policajka i policajac. Naglo je stala kad ih je ugledala, a zatim je prstima nervozno začesljala raskuštranu kosu. - Zdravo.

- Gospodin Cassidy je hitno morao otići - rekla joj je policajka. - Nas su poslali da vas odvezemo u centar.

- Oh. - Veoma ju je razočarao način na koji je Cassidy odlučio postupiti. Zašto je nije probudio prije nego je otišao kako bi još jednom mogli nasamo razgovarati?

- Čim budete spremni, gospođice Laurent - taktično je rekla policajka.

Claire je zatvorila kuću tete Laurel, zaključavši unutra uspomenu na ljubav s Cassidyjem, kao i sva ona sjećanja što ih te sobe od ranije čuvaju za nju. Osjećala je strašnu težinu dok je zacijelo posljednji put hodala trijemom, ali nije si mogla priuštiti žaljenje. Ovo je tek prva od mnogih žrtava koje će se od nje tražiti.

- Voljela bih se istuširati i preodjenuti, ako je moguće. Nisam bila kod kuće otkako sam se jučer vratila iz New Yorka.

Policajci su pristali svratiti u zgradu Francuske svile. Kad su se ondje zaustavili, Claire se prestrašila jer je vidjela nekoliko pozornika oko zgrade. - Što oni rade ovdje?

- Prva briga bila joj je majka, premda je Mary Catherine bila na sigurnom, s Harry.

- Ovdje su kako bi spriječili neku nepodopštinu Ariel Wilde.

- O. Hvala vam.

Policajci su pošli s njom dizalom, na drugi kat, a ondje su čekali dok se nije istuširala i odjenula. Činilo se da sada nema mjesta taštini, ali željela je što bolje izgledati te se potrudila oko šminke i frizure. Odjenula je jednostavan, elegantan crni kostim s uskom, kratkom suknjom. Jakna je imala bijeli ovratnik. Na rever je pričvrstila broš od marka-sita, dar tete Laurel. Srebrna narukvica što ju je stavila na ruku pripadala je Yasmine. U torbici je imala jedan od rukom vezenih rupčića Mary Catherine.

Osnažena stvarima ljudi koji su je voljeli, izišla je iz spavaće sobe i objavila: - Spremna sam.

No njezino se samopouzdanje pokolebalo kad je posljednji put pogledala spektakularnu ljepotu rijeke. Sve u stanu svjedočilo je o satima napornog rada što ih je posvetila

stvaranju uspješne tvrtke. Postigla je velik uspjeh za djevojčicu koja je odrasla uz emocionalno nestabilnu majku, bez oca i bez ikakve pomoći, osim šivaćeg stroja *Singer* i mašte u izobilju.

Kad je posljednji put prolazila skladištem, suze su joj zamaglile vid. Što će biti s Francuskom svilom bez nje i Yasmine? Zaprimljene narudžbe bit će ispunjene. Prikupit će se priznanice i platiti fakture. Ali neće biti novog posla. Neće izići novi katalog. Francuska svila više neće postojati.

Kakva ironija: Jackson Wilde je postigao svoj cilj.

Claire se mentalno uspravila. Učinila je ono što je bilo potrebno. Znala je kakve će biti posljedice njezine odluke i spremna ih je prihvatiti.

Zgrada tužilaštva još uvijek je bila pod opsadom Wil- deovih sljedbenika. Demonstranti su nosili parole koje su Claire Laurent osuđivale na vječnu paklenu vatru i prokletstvo i pjevali *Naprijed, kršćanski vojnici*. Uveli su je u zgradu pod naoružanom pratnjom.

- Mislila sam da ćete me odvesti ravno u šerifov ured - primijetila je dok su je vodili u dizalo. - Zar me neće ondje službeno uhititi?

- Gospodin Cassidy nam je rekao da vas dovedemo u Ured javnog tužitelja - obavijestio ju je policajac.

- Zna li zašto?

- Ne, gospođo.

Odveli su je ravno u ured Tonyja Crowdera. Činilo se da vanjski uredi nisu pretrpjeli nikakve štete u kaosu do kojeg je ondje došlo prethodnoga dana. Tajnice su sjedile za svojim stolovima i obavljale razne zadatke. Crowderova osobna tajnica je ustala kad su se približili. Otvorila je Claire vrata i potom ih odmah zatvorila, tako da je ostala sama s javnim tužiteljem.

Sjedio je za pisaćim stolom. Na licu mu se vidjela zlovolja. Oči su mu se doimale razdraženo. Kratko reče: - Dobro jutro, gospođice Laurent.

- Dobro jutro.

- Želite li kavu?

-- Ne, hvala.

-- Sjednite. - Kad se smjestila na stolici što ju je pokazao, on reče: - Ispričavam se zbog onoga što se jučer poslijepodne dogodilo u ovom uredu.

- Djelomice sam i ja za to odgovorna, gospodine Crowder.

- Ali vaša je sigurnost bila ugrožena. To je neoprostivo. Jutros smo pojačali osiguranje.

- Opazila sam. Također vam želim zahvaliti za postavljanje policajaca oko zgrade Francuske svile. Premda moja tvrtka više nema budućnosti, mrzila bih da vandali sve unište.

- To je bila Cassidyjeva ideja.

- Shvaćam - tiho će Claire. - Moram mu zahvaliti.

- Trebao bi doći ovamo za nekoliko minuta. Ne pitajte me zašto.

- Vi ne znate?

- Nemam pojma. Nazvao je jutros prije nego sam ustao i dogovorio ovaj sastanak.

- Oslonio se na rub stola i nagnuo se prema njoj. - Gospođice Laurent, jeste li ubili Jacksona Wildea?

- Da.

- Prijateljičinim pištoljem?

- Da.

- Koliko dugo je ta činjenica poznata Cassidyju?

Iza nje su se vrata naglo otvorila uz nalet gotovo opipljive energije. Brzo se okrenula. Cassidyjevi su koraci bili dugi i sigurni dok je ulazio u ured. Oprao je i uredno počešljao kosu. Nedavno se obrijao. Njegovo trodijelno tamno odijelo bilo je besprijekorno izglučano i stajalo mu je kao saliveno.

- Dobro jutro, Tony.

Claire se iznenadila. Nije poznavala ovog Cassidyja. Ovo nije Cassidy koji je s njom vodio ljubav, nježno i strastveno, koji joj je šaptao riječi žudnje u uho dok se njegovo tijelo kretalo u njezinom, koji ju je dirao na načine, emocionalno i fizički, kao nitko drugi. Ovaj Cassidy je neznanac.

- Dobro jutro, Claire.

Njegov je glas isti. Privlačne crte lica jesu one koje toliko voli. Dobro krojeno odijelo ju je odbijalo. Birokratska odora učinila ga je njezinim protivnikom od trenutka kad je ušao u ured.

- Dobro jutro, gospodine Cassidy - odgovorila je promuklim glasom.

- Mogu li kome od vas donijeti kavu prije nego počnemo?

- Zaboravi kavu - ljutito će Crowder. - O čemu je ovdje riječ? Usput rečeno, zar ne bi Glenn trebao biti ovdje?

- On je drugdje zauzet. Kasnije ću o tome. - Cassidy nije tratio vrijeme, već je odmah prešao na stvar. - Claire je dala lažno priznanje. Ona nije ubila Jacksona Wildea.

- O, za Boga miloga! - prasne Crowder. - Samo tridesetak sekunda prije tvoga dolaska sjedila je tu i priznala da jest.

- Laže. - Cassidy pogleda Claire i ovlaš se osmjehne. - To je njezina ružna navika.

- Čini se da posve vlada svojim sposobnostima. Zašto bi priznala umorstvo ako ga nije počinila? - želio je znati Crowder.

- Kako bi zaštitila nekoga.

- To nije istina! - uzvikne Claire.

- Kaže da to nije istina - ponovi Crowder.

- Imaj strpljenja, Tony - reče Cassidy. - Daj mi pet minuta.

- Brojim.

- Sinoć sam tražio od Claire da mi točno ispriča kako je došlo do zločina.

- Bez nazočnosti odvjetnika? Isuse. - Crowder prijeđe rukama preko lica.

- Samo šuti i slušaj - nestrpljivo će Cassidy. - Claire se odrekla prava na odvjetnika, ali to nije važno. Ona nije ubila Wildea. Uopće nije bila ondje.

- Misliš na mjestu zločina?

- Upravo to mislim. - Izvukao je nešto iz džepa na prsima i pružio Claire. - Pročitaj podcrtani dio.

- Što je to? - upita Crowder.

- To je dio izjave za tisak što smo je dali jutro nakon umorstva.

Claire je pogledom preletjela podcrtane rečenice. Opisivale su mjesto zločina. - Ne razumijem.

- Izjava je netočna - reče joj Cassidy. - Namjerno. Podmetnuo sam lažan podatak kako bih mogao isključiti luđake i one koji uvijek priznaju sve moguće zločine, a neminovno se pojavljuju nakon senzacionalnog umorstva.

Claire je osjetila kako joj srce mahnito tuče. Ponovno je pročitala rečenice, pokušavajući odrediti koja je pojedinost lažna.

Cassidy se sagne nad njezinu stolicu i tihim glasom reče: - Kad si sinoć pričala o umorstvu, gotovo si doslovce citirala ovo, Claire. Činjenice si saznala iz novina, a ne na mjestu događaja.

- Bila sam ondje. Ubila sam ga.

- Ako je tako, pokaži mi što je pogrešno - izazovno će Cassidy.

- Ja...

- Ne možeš, zar ne?

- Ne. Da. - Naslijepo je tražila neki izlaz. - Ne mogu se sjetiti svake pojedinosti.

- Sinoć si se svega sjećala.

- Zbunjuješ me.

- I mene zbunjuješ, Cassidy - reče Crowder. - Ako kaže da je to učinila, onda je učinila.

- Ti samo želiš da sve ovo što prije završi - vikne Cassidy.

- A ti želiš i dalje spavati s gospođicom Laurent.

- Proklet bio, Tony!

- Onda opovrgni!

- Ne mogu. Čak niti ne želim. No bez obzira na to spavam li ja s njom ili ne, želiš li ženu osuditi na doživotni zatvor za nešto što nije učinila?

Pitanje je na trenutak ušutkalo Crowdera, premda je i dalje bjesnio. Cassidy je kleknuo ispred Claire i pokrio joj ruke koje je čvrsto stisnula u krilu.

- Claire, sinoć si rekla da si opazila ručni sat *Rolex* na Bibliji na noćnom ormariću dok si stajala u podnožju Wildeova kreveta. Rekla si da ti je simbolika toga izazvala mučninu.

- Čekaj! Nije bio *Rolex*. Bio je skup ručni sat, ali možda nije bio *Rolex*. Marke mi nikad nisu bile posebno važne, pa sam rekla *Rolex* onako, općenito. Nakon što sam pročitala članke u novinama, vjerojatno mi se usjeklo u pamćenje da je sat bio *Rolex*.

- Dakle, sad kažeš da sat koji je ležao na Bibliji nije bio *Rolex*?

- Možda mi je samo tako izgledao.

Cassidyjevim se licem polako razlio smiješak. - Doista je bio *Rolex*. Ali nije bilo Biblije.

Claire tiho uzdahne.

Crowder progunda.

Cassidy se sagne bliže k njoj. - Claire, ti nisi ubila Jacksona Wildea, zar ne? Imala si desetak prilika za priznanje prije jučerašnjega dana.

- Ali nikad to nisam zanijekala, zar ne? Razmisli malo. Neprestano si me optuživao za to, ali ja niti jednom nisam zanijekala.

- Iz principa. To je slično tebi. Također je slično tebi priznati zločin što ga nisi počinila kako bi nekoga zaštitila.

- Ne - reče i odmahne glavom. - Ja sam ga ubila.

- Moraš mi vjerovati. Prokletstvo, jednom mi moraš vjerovati toliko da kažeš istinu.

Pokušala se usredotočiti samo na usrdnost u njegovu glasu i na izraz u njegovim očima, ali ono što je predstavljao isključivalo je sve ostalo. Podsjećao ju je na socijalne radnike koji su tvrdili da čine ono što je najbolje za malenu Claire Louise. Tražili su da im vjeruje čak i kad su je vukli iz kuće tete Laurel dok je njezina majka vrištala i plakala.

- Claire, voliš li me?

Suze su joj potekle niz obraze, ali mu nije htjela odgovoriti jer bi je istina mogla uhvatiti u zamku.

- Ne možeš me istinski voljeti ako mi ne možeš vjerovati. Sinoć si imala pravo, znaš. Nikad ne bih mogao voditi ljubav s tobom da sam bio uvjeren u tvoju krivnju. No ja sam siguran da ti nisi ubojica. Dajem ti riječ da će sve ispasti dobro ako mi sada kažeš istinu.

Riječi su željele biti izgovorene. Nahrupile su joj u grlo. Ali bojala se. Ako mu kaže istinu, svoj će život staviti u njegove ruke. Još važnije, povjerit će mu živote onih koje voli. Oni koje voli važniji su od istine, nisu li? Ljudi su dragocjeniji od ideala. Ljudi su dragocjeniji od svega.

- Claire. - Stiskao joj je prste tako da su je zaboljeli. - Vjeruj mi - usrdno šapne. - Vjeruj mi. Jesi li ubila Jack-sona Wildea?

Stajala je na rubu klisure, a on ju je nagovarao neka skoči u nepoznato. Ako ga voli, mora vjerovati da će pasti na sigurno. Ako ga voli, mora imati povjerenja u njega.

Dok je gledala njegovo lice, znala je da ga voli.

- Ne, Cassidy - reče, a glas joj se slomi od emocija. - Nisam.

Njegova je napetost nestala. Spustio je glavu i nekoliko trenutaka ostao sagnut nad njihovim spojenim rukama. Na koncu Crowder upita: - Zašto ste priznali umorstvo što ga niste počinili, gospođice Laurent?

Cassidy podigne glavu. - Štitila je svoju majku.

- Ne! - Ustao, je, a Claire ga je slijedila širokim očima ispunjenim nevjericom. - Rekao si...

- Sve će biti u redu, Claire - reče i dotakne joj obraz. - Ali moram Tonyju ispričati sve što si mi sinoć rekla.

Claire je oklijevala, a zatim kimne. Cassidy se okrene Crowderu i kratko reče: - Jackson Wilde je bio Clairein otac.

Crowder je zapanjeno slušao dok mu je Cassidy ponavljao priču o tome kako je ulični propovjednik Wild Jack Collins zaveo i odbacio Mary Catherine.

- Kako je istraga napredovala, Claire je počela vjerovati da je u jednom trenutku bistrine Mary Catherine prepoznala Wildea i odlučila ga ubiti. Njezine su sumnje potvrđene kad smo utvrdili da je Yasminein pištolj bio oružje kojim je počinjeno umorstvo. Mary Catherine je imala pristup oružju, a ona katkad 'posuđuje' stvari i kasnije ih vraća. - Ispričao je Crowderu o incidentu s njegovim naliuverom u Rosesharonu.

Jučer se Claire prestrašila da će se toga sjetiti i zbrojiti dva i dva, baš kao što je ona učinila, te je brzo priznala kako bi me skrenula s traga.

Crowder je duboko udahnuo i naslonio se u stolici. Namršteno je i strogo promatrao Claire. - Jesu li Cassidyjeve pretpostavke točne?

Pogledala je Cassidyja, a on je kratko kimnuo. Ovog mu je puta lakše povjerovala. Posegnula je za njegovom rukom. Čvrsto ju je uhvatio.

- Da, gospodine Crowder - tiho je priznala. - Brzo nakon umorstva Yasmine mi je spomenula da je njezin pištolj bio izgubljen, ali se na tajanstven način opet pojavio, Tada mi je prvi put palo na pamet da ga je mama mogla uzeti, upotrijebiti i vratiti. One je večeri bila u hotelu Fairmont, a pokazivala je neuobičajeno zanimanje za Jacksona Wildea i slučaj umorstva.

- Ali ništa od toga niste povjerali Cassidyju.

- Ne. Zapravo, obuzimala me je panika kad god bi Ariel Wilde spomenula ime moje majke. Bojala sam se da bi netko, osobito gospodin Cassidy, mogao otkriti da je Jackson Wilde njezin davno nestali ljubavnik, što bi joj svakako pružilo motiv za ubojstvo. Razmišljala sam o poduzimanju pravnih koraka za uštkavanje gospođe Wilde, ali mi je odvjetnik savjetovao da bi parnica izazvala samo još veće zanimanje. To sam željela pod svaku cijenu izbjeći.

- Mogli bismo vas optužiti za ometanje pravde.

- Svojim bih posljednjim dahom štitila majku, gospodine Crowder. Ona ne predstavlja nikakvu opasnost za ostatak društva, a ja je ne mogu osuditi ako se željela osvetiti Wild Jacku Collinsu.

- Zaključili ste da će Cassidy nakon nekog vremena odustati, obustaviti istragu i slučaj će ostati neriješen.

- Nadala sam se da će tako biti.

- Što bi bilo da smo osudili nekog drugog?

- To se nije moglo dogoditi. Niste imali dokaza.

- Vidim da ste o svemu dobro razmislili - reče tužitelj, gledajući je pomalo zadivljeno.

- O svemu osim o jednome. Nisam vjerovala da će se ikad više pucati iz Yasmineina pištolja. - Spustila je pogled i dotaknula narukvicu na ruci. - Kad mi je Cassidy rekao da je tim oružjem ubijen Wilde, priznala sam zato da sumnja ne padne na moju majku.

Molećivo je pogledala Crowdera. - Ona se ne može smatrati odgovornom. Uopće ne shvaća da je učinila nešto loše. To bi bilo kao da dijete ubije škorpiona koji ga je bocnuo i nanio mu jak bol. Sad se vjerojatno više uopće ne sjeća da...

- Claire, ne moraš se bojati za Mary Catherine - reče Cassidy. - Ona nije ubila Wildea.

- Oboje ih je iznenadila njegova samouvjerena tvrdnja.

- Kako znaš? - upita Crowder.

- Jer ga je ubio kongresnik Alister Petrie.

33. poglavlje

- Ovo postaje budalasto.

Belle Petrie, koja je namještala svoj krevet, upitno pogleda muža. - Što je budalasto, dragi?

Petrie je osjetio gotovo nepodnošljiv poriv da se pomokri na sag, sruši na pod vitrinu punu *Baccarat* kristala, ili joj stisne ruke oko vrata i zadavi je. Želio je učiniti nešto divlje kako bi uništio hladan prezir što ga je njegova žena pokazivala prema njemu.

- Već mi je dosta spavanja u gostinjskoj sobi, Belle - kiselo reče. - Koliko ću još biti osuđen na bračni Sibir? Priznao sam da sam bio zločesti dečko, dakle, kad ćeš mi dopustiti da spavam u vlastitom prokletom krevetu?

- Govori tiše. Djeca će te čuti.

Okomio se na nju, izbacio joj iz ruke dekorativni jastučić i grubo je uhvatio za rame. - Ispričao sam se već tisuću puta. Što još želiš?

- Želim da me pustiš. - Riječi su bile oštre i ledene poput kristalića leda. Zajedno s arktičkim sjajem u njezinim očima, poslušile su svrsi i smirile Alistera. Pustio ju je i koraknuo unatrag.

- Oprosti, Belle. Protekli je mjesec bio prava noćna mora.

- Da. Pretpostavljam da te mogla pomalo uzrujati činjenica da si je tvoja ljubavnica raznijela mozak pred očima tvoje kćeri.

- Kriste. Nimalo ne popuštaš, je li?

Neprestano se ispričavao zbog svoje ljubavne veze i njezina odvratna završetka. Njegove isprike zasad uopće nisu djelovale na Bellein čvrst oklop. Bračna harmonija, nakratko uspostavljena kad je prekinuo vezu s Yasmine, ponovno je uništena njezinim razvikanim samoubojstvom. Kad je njezin pištolj povezan s Wildeovim umorstvom, obuzela ga je panika pa je preklinjao Belle za pomoć.

- Učinio sam sve što si mi rekla da učinim, Belle - reče sada. - Priznao sam svoju ljubavnu vezu Tonyju Crowderu i onom Cassidyju. - Petriejeve se oči smrače. - Ako ja tu mogu nešto učiniti, nikad neće dobiti Ured javnog tužitelja. Samodopadni kujin sin. Trebala si čuti kako je razgovarao sa mnom. Fizički me je napao!

Uopće se nije činilo da suosjeća s njim.

- U redu, ja sam se uvalio u tu zbrku. Morali smo prekinuti Cassidyjevu istragu prije

nego moja veza s Yasmine postane javna tajna. Kako bih to učinio, odlučio sam naplatiti dug od Crowdera. Nije mi se sviđalo stajati pred njima sa spušenim hlačama, ali učinio sam to jer si mi ti tako savjetovala, a dok sada razmišljam o tome, mislim da je to bilo pametno. Crowder je naredio Cassidyju neka preusmjeri svoju istragu, smjesta. Za dan ili dva nitko se neće sjećati Yasmineina samoubojstva jer će svačija pozornost biti usmjerena na priznanje one ženske Laurent. Dakle, možemo li jednom zauvijek zaboraviti tu temu? Smijem li večeras spavati u vlastitom krevetu?

- Nikad mi nisi rekao da je bila crnkinja.

- Što?

- Tvoja je ljubavnica bila *crnkinja*. - Belle je stegnula šake uz tijelo. Nosnice su joj se širile od ogorčenja i gnušanja. - Ponižavajuće je za oboje da si svoju zabavu morao potražiti izvan ove spavaće sobe. No kad pomislim da je otac moje djece spavao s... Jesi li je ljubio u usta? O, Bože! - Nadlanicom je protrljala svoje usne, kao da ih čisti. - Zlo mi je od pomisli na to. Zlo mi je od tebe. Zato te ne želim u svojem krevetu.

Alisteru se nije sviđalo što ga kori kao dvanaestogodišnjeg dječaka uhvaćenog dok drka. Jučer je u Uredu javnog tužitelja pretrpio dovoljno poniženja, te je sad odbrusio: - Kad bi ti znala barem pola seksualnih trikova što ih je Yasmine činila, uopće ne bih imao ljubavnicu. Bijelu, crnu, ni bilo koje druge boje.

Belle ga je oštro gledala u oči. Nije povicila glas, ali je njezin blagi ton bio opasniji od vikanja. - Čuvaj se, Alister. Počinio si niz golemih pogrešaka. Da si bio prepušten sam sebi, vjerojatno bi se zakopao tako duboko da se više ne bi mogao izvući. No zahvaljujući mojem brzom razmišljanju, tvoje ti greške nisu naudile.

Okrenula se i uzela nešto iz ladice noćnog ormarića. - Zanimaju me nedjela što si ih počinio, ali se o njima još ne zna. - Bacila je maleni predmet u zrak tako da se vrtio poput novčića. - Vidiš, znam da si se porječkao s velečasnim Wildeom na dan njegove smrti. Unatoč željenom dojmu, vas dvojica niste bili baš u najboljim odnosima kad si mu se one večeri pridružio na podiju.

Uhvatila je predmet u šaku i zamišljeno ga promatrala dok je dalje govorila. - Ako sam ja saznala za tvoju ljubavnicu, možda je saznao i velečasni. Nisi dovoljno pametan da bi unajmio nekoga diskretnog da umjesto tebe obavij prijav posao. Možda si bio toliko glup da si stvari uzeo u vlastite ruke i problem pokušao samostalno riješiti, a oboje znamo da za to nisi sposoban.

Alister je gledao kako kutiju šibica, sa znakom hotela Fairmont, vraća u ladicu noćnog ormarića. - Nadam se da griješim, ali pretpostavljam da si spremno prihvatio moju ideju o priznavanju ljubavne veze samo zato da bi prikrivio ružniji zločin.

- Ako je tako, poslušaj ovo upozorenje. Dosta mi je prikriivanja tvojih grešaka, Alister. Na primjer, ako gospodin Cassidy dođe k meni i počne mi postavljati pitanja. I o onoj večeri, morala bih mu reći da sam nekoliko puta nazivala tvoju sobu u Doubletreeju, ali nisam dobila odgovora. Kako bih zaštitila sebe i djecu, bila bih prisiljena pokazati mu tu kutiju šibica.

Glas joj je postao leden. Uperila je prst u njega. - Upozoravam te; ako opet skreneš s puta, razvest ću se od tebe, osramotiti te i razbaštiniti. Kad moja obitelj i ja završimo s tobom, bit ćeš sretan ako dobiješ posao čistača septičkih jama.

- Sad si na uvjetnom, dragi - reče slatko sarkastičnim glasom. - U javnosti ćeš biti blistav primjer istine, pravde i američkog načina. Bit ćeš odan muž i dobar otac, nasmiješen, čvrst stup vrlina i poštenja.

- Možda ćeš nakon nekog vremena zaslužiti da te primim natrag u svoj krevet. Do trenutka kad te ja budem smatrala vrijednim toga, nemoj uopće pitati. Ne mogu podnijeti pomisao na dodir tvojih ruku. Jesam li bila dovoljno jasna?

- Kristalno - odgovori Alister.

Ljutito je izišao iz sobe i tresnuo vratima za sobom. Komu treba njezin jalov, sterilan krevet, bijesno se pitao dok se vraćao u gostinjsku sobu kako bi dovršio odijevanje. Ona je tako ukočena i suha, te je isto kao da ševi komušinu.

Uživao je u svojem gnjevu. Pomagao mu je da potisne strah koji je vrebao iz mračnih sjenki njegova uma, čekajući pravi trenutak da ga ščepa.

Niti na trenutak nije posumnjao u Belleinu prijetnju da će ga razotkriti i napustiti ako opet uprska. Niti je sumnjao u njezinu sposobnost da ga uništi ako to poželi.

Ne samo da je motivira želja za osvetom prezrene žene, već ima moć i novac potrebne za ostvarivanje prijetnji.

Svidalo joj se biti kongresnikova žena. To ju je podizalo u društvu, davalo joj prestiž. Ali, dovraga, uz onakvo bogatstvo mogla bi si kupiti suca ili guvernera, ili čak senatora ako želi. Drugim riječima, Alister Petrie može biti zamijenjen. Što ako Cassidy nije povjerovao u njegovu priču? Što ako ipak dođe ispitati Belle?

Pri pomisli na tu mogućnost osjetio je slabost u koljenima i malaksalost crijeva. Nesigurnim je koracima prišao krevetu i sjeo na rub, rukama uhvativši glavu u kojoj je pulsiralo. Belle ga ima u šakama, i ona to vraški dobro zna. Kuja.

Što bi mogao učiniti protiv toga?

Zasad može jedino čekati. Nekoliko je puta skoro nadrapao. Belle je još uvijek na njegovoj strani, ali do kada? Samo dok njezin udoban položaj ne bude ugrožen. Ne daj Bože da se to ikad dogodi.

Sad se mogao jedino nadati da će se lažno priznanje Claire Laurent održati.

Crowder je skočio na noge nakon Cassidyjeve zapanjujuće tvrdnje. - Zar si sasvim poludio, jebi ga? Oprostite, gospođice Laurent.

Claire nije ni čula što je rekao. Bila je u šoku, a istodobno ju je preplavilo golemo olakšanje. Njezina majka nije osumnjičena! Već *Alister Petrie*?

- Znam da to zvuči šašavo - reče Cassidy - ali kad iznesem sve činjenice, počet ćeš shvaćati, jednako kao i ja, da je Petrie ubio Jacksona Wildea.

- Samo si bijesan na njega - reče Crowder. - Poslušaj savjet, Cassidy, ne petljaj se s njim. On je otrov.

- Potvrđuješ moju teoriju, Tony.

- Petrie iza sebe ima dovoljno novca da na njemu može plutati ratni brod.

Cassidy podigne obje ruke. - Njegova žena ima novac. A Petrie ga je uzimao kako bi isplatio Wildea.

Crowder ponovno sjedne. - Isplatio Wildea? Želiš reći da ga je Wilde ucjenjivao?

- Pogledaj ovo. - Cassidy izvadi popis Wildeovih donatora. - To mi je Glenn jučer dao, malo prije cijele one zbrke. Zaboravio sam na to kad je Claire priznala i tek sam rano jutros stigao pogledati. Ali tada je to samo dokazalo ono što sam već zaključio.

- Ovo baš ništa ne dokazuje - reče Crowder i mrzovoljno mahne rukom prema listovima papira.

- Poslušaj me, Tony. Nekoliko ljudi, i priličan broj kompanija, slalo je ‚milodare‘ Wildeovoj vjerskoj organizaciji. Glenn je našao nekolicinu koji će posvjedočiti da je to bio novac kojim se plaćala šutnja.

- Joshua mi je doslovce priznao da je njegov otac uzimao mito u zamjenu za odrješenje - Claire reče Crowderu.

- To je i meni priznao - nastavi Cassidy. - Ova *Block Bag and Box* kompanija sitna je tvrtka u vlasništvu obitelji Petriejeve žene. Odmah nakon njihovog vjenčanja postao je predsjednik korporacije, ali to je samo figurativni položaj koji mu donosi prilično lijepu mjesečnu plaću. Također ima pristup poslovnim knjigama i ovlaštenje da potpisuje čekove.

Cassidy pokaže tiskani materijal na Crowderovu stolu. - Zašto bi, dovraga, ta tvrtka dala više od sto tisuća dolara organizaciji televizijskog evangelika, Tony? Počelo je s čekom na pet tisuća dolara, prije gotovo godinu dana. Svote su se potom povećavale.

- Netko drugi je zacijelo pregledavao knjige.

- Da ga je netko pitao o tome, Petrie bi to zacijelo prikazao kao dobar način za dobivanje poreznih olakšica. Tko će naljutiti vlasnikova zeta?

Crowder je grickao donju usnu. - Zbog čega ga je Wilde ucjenjivao? Uvlačili su se jedan drugomu u guzicu.

- U javnosti. Jer je to obojici odgovaralo. Moja je pretpostavka da je Wilde znao za Petriejevu vezu s Yasmine i prijetio da će ga razotkriti.

Claire reče: - Yasmine mi je nekoliko puta rekla da Petrie ne podnosi Jacksona Wildea. Samo ga je iskorištavao radi dobivanja glasova.

- Petrie je imao pristup Yasmineinu pištolju, Tony. Mogao ga je uzeti, upotrijebiti ga one večeri, a zatim ga vratiti tijekom jednog od njihovih idućih sastanaka. Sigurno bi bio dovoljno pametan da nosi rukavice ili obriše otiske prstiju.

- Kako je ušao u Wildeov apartman?

- Možda je Wilde očekivao Petrieja s još jednom ‚donacijom‘ - otrovno će Cassidy. - Ne bi se ustručavao kasno uvečer pustiti Petrieja u sobu.

- Nag? - upita Claire.

- U jednim je novinama pisalo da su tog poslijepodneva zajedno vježbali u lokalnoj

teretani. Wildeu ne bi bilo neugodno zbog svoje nagosti. - Cassidy se okrene Crowderu. - Jučer sam prišao onom prozoru - reče. - Gledao sam kako Petrie izlazi iz zgrade. Njegova ga je pratnja ukrcala u automobil. Bijeli je s plavom unutrašnjošću. To je *chrysler*, Tony.

Clairein je um radio brže od Crowderova. - Vlakna iz tog automobila odgovarala bi onima iz mogega - uzbuđeno će ona.

- Najvjerojatnije. Petrie je bio u tom automobilu one večeri kad je Wilde ubijen. Donio je vlakna u Wildeovu spavaću sobu. Ako uspijemo uzeti vlakna iz tog automobila, kladim se da će odgovarati onima s mjesta zločina.

Crowder je ritmički pritiskao prste jedne ruke o prste druge. - Sve je zanimljivo, ali nije dovoljno. Što još imaš?

- Petrie je lukav. Pametno je postupio kad je gađao u mjesta u koja bi žena gađala.

- Upalilo je. Od početka te je zavelo na pogrešan trag.

- Da - mrko prizna Cassidy. - Petrie je zacijelo mislio da će Ariel postati glavna osumnjičena. Dovoljno je poznao bračni par Wilde da bi znao kako njihov brak nije bio baš savršen. Možda je čak znao i za njezinu ljubavnu vezu s Joshom.

- Zašto je jučer došao ovamo?

- Štitio je svoja leđa. Naša istraga o Yasmineinoj upletenosti na koncu bi razotkrila njihovu vezu, ali bi ga također mogla umiješati u umorstvo. Priznao je jedan grijeh kako bi podigao dimnu zavjesu i sakrio drugi.

- Ali u Doubletreeju ima ljudi koji će posvjedočiti da je te večeri bio ondje - podsjeti ga Crowder.

- *Bio* je ondje. Prijavio se na recepciji i pobrinuo se da ga vide. Ali veći je dio noći proveo u Fairmontu.

Crowder tvrdoglavo odmahne glavom. - To su još uvijek nagađanja, Cassidy. Dobar branitelj, a on si može priuštiti najboljega, u sudnici će te izvrgnuti ruglu ukoliko ne budeš mogao dokazati da je Petrie one večeri bio u hotelu Fairmont.

- Mogu dokazati.

- Možeš?

- Imam očevica.

Crowder naglo uzdigne obrve. - Koga?

- Andrea Philippija.

- Andrea? - dahne Claire.

Cassidy kimne. - Sinoć je nekoliko puta pokušao stupiti u vezu sa mnom, a kad mu to nije uspjelo, popustio je i razgovarao s Glennom koji ga otad nije puštao iz vida. Čim sam jutros primio poruku, pošao sam k njima. Claire će to razumjeti. I ti ćeš, Tony, nakon što ga upoznaš. On je opsjednut čuvanjem privatnosti svojih gostiju. To je za njega kao kodeks časti. Strastveno se toga drži. Čuvao je Claireinu tajnu sve dok ga nisam prevario, sjećaš se? Jednako je tako čuvao Petriejevu. Sve do jutros.

Zašto je sada odao Petrieja?

- Čini se da je Andreova druga strast bila Yasmine.

- To je istina - reče Claire. Ispričala im je o Andreovoj majci i sličnostima između dviju žena. - Andre je odrastao mrzeći udaljenost što ju je njegov otac održavao s njegovom majkom, premda ih je financijski pomagao. Nazvao me je nekoliko dana prije Yasmineina samoubojstva. Strašno zabrinut za nju. Sigurno je uočio vezu između tražične smrti Yasmine i svoje majke.

Cassidy objasni: - Zna da se Yasmine ubila zbog Petrieja. A budući da Petrie dopušta povlačenje njezina imena po blatu i širi o njoj opake laži, Andre se više ne osjeća obveznim štiti ga. Prisegnuo je na majčin grob da je Petrie proveo noć u Fairmontu s Yasmine. Stigao je uskoro iza jedanaest, a otišao je oko sedam idućeg jutra, prije nego je Ariel otkrila Wildeovo tijelo i prije nego smo mi zatvorili izlaze. Andre je osobno pozvao taksi za Yasmine. Otišla je na aerodrom kako bi se ondje u određeno vrijeme našla s Claire. Kladim se da nitko u Doubletreeju neće moći prisegnuti da je vidio Petrieja između jedanaest uvečer i sedam ujutro.

- Zašto bi porota vjerovala tom Andreu?

- Vjerovat će mu - samouvjerenost će Cassidy. - Štoviše, vjerovali bi Belle.

- Njegovoj ženi? - uzvikne Crowder.

- Tako je. Ne bih se iznenadio da ona zna za umorstvo. Dosad je prikrivala Alisterove tragove, ali nekako ne vjerujem da bi se izlagala za njega ako je riječ o umorstvu.

- Ni ja to ne vjerujem - tiho će Claire. - Srela sam je samo nekoliko puta, prije dosta godina, ali ostavila je dojam žene koja cijeni vlastitu kožu.

Crowder je navlačio donju usnu. - Petrie bi to mogao izvrnuti i reći da je Yasmine ubila Wildea. Imala je motiv, a oružje kojim je zločin počinjen pripadalo je njoj. Mogao bi čak optužiti gospođicu Laurent.

- Mogao bi. - Cassidy se prepredeno smješkao. - No ipak bi morao objasniti zašto je noć proveo u hotelu Fairmont, kao i činjenicu da je imao ljubavnicu. U svakom slučaju, najebao je. U najmanju ruku, kriv je za prikrivanje informacija važnih za istragu umorstva.

Cassidy se nagne preko Crowderova stola. - Želim toga gada, Tony. Želim pokrenuti opsežnu, ali tajnu istragu. Sigurno se pita zašto je Claire priznala zločin, a vjerojatno je točno zaključio da je to učinila kako bi zaštitila Yasmine ili Mary Catherine. U svakom slučaju, misli da je nekažnjeno počinio umorstvo. Nije.

Tony Crowder je nekoliko sekunda zurio u Cassidyja, potom je pogledao Claire, te opet svojeg zamjenika. - Postupaj oprezno i u posvemašnjoj tajnosti, ali sredi toga kujinog sina.

Ariel Wilde je Cassidyju otvorila vrata gostoljubivošću zvečarke spremne za napad. Ono što mu je kanila reći zamrlo joj je na usnama kad je vidjela tko je s njim.

- Mislila sam da je ona već iza rešetaka.

- Ja sam gospodina Cassidyja zamolila da organizira ovaj sastanak - reče Claire.

- Smijemo li ući?

Zračević neprijateljstvom, udovica korakne u stranu i pusti ih u svoju hotelsku sobu. Cassidy je nazvao sat vremena ranije i rekao da želi vidjeti nju i Joshuu nasamo, ne navodeći razlog.

Josh je bio ispružen na kauču i doimao se veoma nesretnim što je ondje, ali je ustao kad su ušli. Pogledavao je čas jedno čas drugo, podjednako znatiželjan i oprezan.

- Čekam. - Ariel je prekrizila ruke. - Danas poslije podne imam veoma mnogo posla.

- Organiziranje novih demonstracija? - Ljubazno upita Cassidy.

- Djeluju, zar ne? Natjerale su je da prizna.

- Ja nisam ubila vašeg muža, gospođu Wilde.

- Što! - Ariel se okomi na Cassidyja. - Vi spavate s njom, je li? Zato ne dopuštate da se njezino priznanje prihvati. Čekajte da mediji čuju o tome. Nećete...

- Gospođu Wilde. - Claire je govorila tiho, ali s takvim autoritetom da je Ariel usutjela. - Priznala sam jer sam mislila da štitim svoju majku. Mislila sam da je ona ubila vašeg muža.

- Zašto biste to mislili? Vaša je majka ćaknuta.

Claire se uspravila do svoje pune visine i nastojala obuzdati svoj gnjev.

- Moja majka ima emocionalnih problema, da. Potječu još iz vremena unatrag više od trideset godina kad se zaljubila u mladog uličnog propovjednika po imenu Jack Collins, a zvali su ga Wild Jack. Zaveo ju je, opljačkao i napustio, ostavljajući je trudnu. Wild Jack Collins je bio Jackson Wilde. A ja sam njegovo dijete.

Ariel se promuklo nasmije. - Kojeg to vraga pokušavate izvesti? Zar vi...

- Umukni, Ariel. - Neočekivana zapovijed stigla je od Josha koji je napeto zurio u Claire. - Znao sam da ima nečega... Kad sam vas upoznao, ja... Ti si moja polusestra.

- Da. Zdravo još jednom, Josh. - Claire mu nasmiješeno pruži ruku. Prihvatio ju je, ali nije skidao pogleda s njezinih očiju. - Nadam se da ćeš mi oprostiti što sam testirala tvoju osobnost nudeći ti mito. Nisi me razočarao kad si odbio.

- Sve je to veoma dirljivo - prezirno će Ariel - ali nek' sam prokleta ako povjerujem u te gluposti.

- Znam da je nešto istina - reče Josh. - Prije nego se oženio mojom majkom, tata je bio poznat kao Wild Jack Collins. Jednom sam čuo da mu se djed obraća tim imenom, što ga je vraški razbjesnulo.

Claire je lagano stisnula Joshovu ruku, a tada ju je pustila i opet se okrenula k Ariel. - Nemam namjeru razotkriti svoju vezu s Jacksonom Wildeom. Iskreno rečeno, uopće se ne ponosim time, a to bi usredotočilo pozornost na moju majku, što bih svakako htjela izbjeći.

- Što onda radite ovdje?

- Kako bih vam svim srcem savjetovala da zaboravite da ste ikad čuli za Francusku svilu ili bilo koga tko ima veze s nama.

- Ili što?

- Ili ću svijetu razotkriti pravog Jacksona Wildea. Sigurna sam da ne želite da vaš pokojni muž bude opisan kao zavodnik mladih djevojaka, preljubnik, lopov, lažljivac i čovjek koji napušta svoje dijete. To ne bi bilo dobro za vjersku organizaciju, zar ne?

Ariel je brzo treptala svojim velikim plavim očima. Očito se bojala, ali još nije bila spremna popustiti. - Ne možete to dokazati.

- Ali vi ne možete pobiti. A ljudi uvijek vjeruju najgore, nije li tako, Ariel? Zapravo, tu ste ljudsku osobinu iskoristili za sebe kad god ste medijima spomenuli moje ime.

Ariel je otvorila usta, ali ništa nije rekla.

- Bila sam sigurna da ćete shvatiti - reče Claire. - Mislim da bi za obje bilo najbolje ako na sve to zaboravimo. Ne želim ništa od Jacksona Wildea. Čak ni njegovo mrsko ime. Ukoliko se budem mogla baviti svojim poslovima bez daljnjeg uplitanja s vaše strane, izdajstvo vašeg muža ostat će tajna. Međutim, nastavite li svoju borbu protiv mene i Francuske svile, bit ću prisiljena ponovno razmisliti o svojem stavu. - Claire se nasmiješi. - No uvjereni sam da neće doći do toga.

Pogledala je Josha. - Zasad, doviđenja. Uskoro ću ti se javiti. - Okrenula se i pošla prema vratima.

Cassidy je prije odlaska rekao: - Nastavljam istragu o umorstvu vašeg muža, gospodo Wilde. Imam nove dokaze za koje sam siguran da će rezultirati podizanjem optužnice. U međuvremenu, savjetujem vam da se ne miješate u moj posao, maknete mi se s puta, vratite se u Nashville i usredotočite se na spašavanje izgubljenih duša.

- Voljela bih Joshu pomoći da razvije svoju karijeru glazbenika. Poznajem mnogo ljudi u New Yorku. Mogla bih ga upoznati s nekim, ubaciti ga u prave krugove. Trebalo bi dobiti priliku za njegovanje svoje darovitosti, što je oduvijek želio.

Claire i Cassidy su se sklopčali na ljuljački u dvorištu kuće tete Laurel. Kasno toga poslijepodneva do medija je stigla vijest da je ona povukla svoje priznanje. Svaki izvjestitelj iz zemlje želio je dobiti izjavu od nje i Cassidyja. Crowder im je rekao neka nestanu i »pritaje se na nekoliko dana«, a njemu prepuste rješavanje situacije.

Kanio je održati tiskovnu konferenciju i objaviti da je Claire Laurent lažno priznala kako bi sebe, svoju tvrtku i svoju obitelj pošteđjela daljnjih uznemiravanja. Naumio je posve odbaciti njezino priznanje jer je bilo iznuđeno pod pritiskom medija i vjerske organizacije Jacksona Wildea, kao i bola izazvanog samoubojstvom prijateljice i suradnice Yasmine. Također će nagovijestiti da udružene istražiteljske snage posjeduju dokaze koji isključuju bilo kakvu upletenost gospođice Laurent i otvaraju posve nov smjer istrage. To je bilo malo nategnuto, ali Crowder je u prvom redu bio političar.

Nakon što su se rastali s njim, Claire i Cassidy su otišli do kuće Harriett York, posjetiti Mary Catherine. Pobjedila je u svakoj kartaškoj igri s Harry, te im je ponosno pokazala osamdeset dva centa koliko je osvojila.

- Harry je savršena domaćica, ali kad ćemo se vratiti kući, Claire Louise?

- Smatraj ovo odmorom, mama. Za nekoliko dana svi ćemo se vratiti kući. - Privukla

je majku k sebi i čvrsto je zagrlila.

- Uvijek si bila tako divna kći - rekla je Mary Catherine, milujući Clairein obraz.

- Kad stignemo kući, ispeći ću ti jednu od onih slavnihi pita »francuska svila« tete Laurel. Volite li pitu od čokolade, gospodine Cassidy?

- Obožavam je.

Njezino se lice razvedrilo. - Onda uskoro moramo jednu podijeliti s vama.

- Vrlo rado. Hvala na pozivu.

Sad je Claire oslonila glavu na Cassidyjevo rame, sretna u tom mirnom utočištu. Stare platnene jastuke na ljujački pokrili su poplunom. Ljujačka je škripala kad god bi se pomaknula, ali Claire se nikad nije osjećala tako ugodno.

- Hoće li Josh biti još jedan od tvojih usvojenika? - upita Cassidy sa smiješkom u glasu.

- Kako to misliš?

- Imaš naviku usvajanja ljudi i preuzimanja njihovih problema na sebe. Mary Catherine. Donekle i Andre. Yasmine.

- Ne Yasmine. Ona je usvojila mene.

- Možda u početku. Ali ti si bila ona snažna, Claire. Kraljeznica Francuske svile. Kreativni genij i osoba sa smislom za posao koja je učinkovito predstavila proizvod. Njezino je ime možda pomoglo u početku, ali je na koncu ona više trebala Francusku svilu nego obrnuto.

Claire je znala da je točno to što je rekao, ali se činilo nelojalnim prema prijateljici da mu to prizna. - Nedostajat će mi. Počnem razmišljati kojeg se dana vraća iz New Yorka, a tada se sjetim da više nikad neće doći.

- To je prirodno. Potrajat će neko vrijeme.

- Dugo vremena.

Trenutak su šutjeli, a tišinu je prekidala jedino škripa ljujačke. Na koncu Cassidy reče: - Što je sa mnom?

Claire podigne glavu i upitno ga pogleda: - Što je s tobom?

- Hoćeš li i mene usvojiti?

- Ne znam - vedro će ona. - Posljednje što mi treba je još jedan usvojenik. Što bih s tobom?

- Mogla bi me upoznati s Vieux Carréom, koji voliš, koji je dio tebe jednako kao i otkucaji tvojeg srca. Nauči me francuski. Razgovaraj o idejama za Francusku svilu. Raspravljaj sa mnom o mojim zanimljivijim slučajevima. Slušaj kako prigovaram. Pođi sa mnom na sladoled. Ljubi se na javnim mjestima.

- Drugim riječima, želiš da budem tvoja družica i ljubavnica.

- Točno.

Ljubili su se u miomirisnom sutonu. Nekoliko blokova dalje saksofon je svirao *blues*. Netko u susjedstvu pripremao je jelo začinjeno *cayenne* paprom. Pikantna se aroma širila zrakom.

Cassidy je raskopčao njezinu bluzu i posesivnom joj rukom pokrio dojku. Njihov se poljubac produbio. Claire mu je koljenom trljala šlic, a on je uzbuđeno promrmljao njezino ime.

Kad su zastali da dođu do daha, on reče: - Ti si fascinantna žena, Claire Louise Laurent. Intrigantna. Zagonetna.

- Više nisam, Cassidy. - Obujmila mu je lice rukama. - Sad znaš sve moje tajne. Sve. Nadam se da možeš razumjeti zašto sam ti tako često lagala. Morala sam. Morala sam mamu zaštititi od nove patnje.

Na licu mu se pojavio onaj mračno napet izraz koji je naučila voljeti. - Nikad nisam poznao ženu; ili muškarca, kad smo već kod toga, koja može tako silno voljeti da je spremna žrtvovati vlastiti život. Znam da bi trebalo tako biti, ali dok nisam tebe upoznao, mislio sam da je to nedostižni ideal. No želio bih znati osjećaš li takvu ljubav i za mene?

Nježno ga je poljubila. - Volim te od dana kad sam te upoznala, Cassidy. Bojala sam te se i prezirala sam sustav što si ga predstavljao, ali tebe sam voljela.

- Ne mogu ti mnogo ponuditi - skrušeno će on. - Želim reći nisam imućan kao ti. Volim svoj posao. Dobar sam u tome, ali nisam poduzetnik. Sve dok sam u javnoj službi, moja će se zarada kretati do određene visine. - Pogledom je prešao preko njezina lica, proučavajući svaku crt. Potom šapne: - Ali volim te, Claire. Bog zna da je tako. Hoćeš li se udati za mene?

- Nije pošteno - bez daha je izustila kad je sagnuo glavu do njezinih dojki. - Pitaš me u trenutku slabosti.

- Hoćeš li?

- Da.

Žurno i nespretno, borili su se s odjećom dok nije sjela na njega. Kad je uronio u nju, njihovi su se uzdasi raspršili u večernjem zraku.

Saksofon je započeo još jednu sjetnu pjesmu. Nekoga po imenu Desiree zvali su na večeru. Šojka je doletjela u dvorište, stala na rub fontane i pila iz lokve kišnice. Lišće biljke penjačice šuštal je na dašku povjetarca i prestrašilo kameleona koji je jurnuo u zaklon.

Ritmično škripanje ljuljačke postajalo je sve brže, a zatim je, uz drhtaj i sladak uzdah, utihnulo i smirilo se.